

del Colegio de la Compañía de Jesús de S. Her...

CONSTANTINI *meneg^{ro}*

Porphyrogennetae *de lev^{ra}*

Imperatoris

R-12056

400840
MADE IN SPAIN

OPERA.

In Quibus

TACTICA

Nunc primùm prodeunt.

IP

IOANNES MEVRSIVS

Author

Collegit, coniunxit, edidit.

damnaty^o
per permissionem

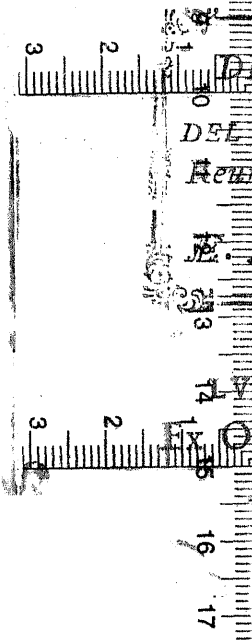
DE LIT...
DEL REAL COLEGIO MAYOR
de Santa Cruz, y
Santa Catalina.
N.º C. 29 N.º 8.

no ay

LVGDVNI BATAVORVM,

Ex Officinâ ELZEVIRIANA.

Anno clocxvii.

del Colegio de la Compañía de Jesús de S. Her.

CONSTANTINI *meneg*

Porphyrogennetae *de Sev*

Imperatoris *N. 12056*

OPERA.

In Quibus

TACTICA

Nunc primùm prodeunt.

IOANNES MEVRSIVS

Collegit, coniunxit, edidit.

*Author
damnatus
per permissionem*

DE *ESPA*

DEL REAL COLEGIO MAYOR
Reunido de Santa Cruz, y
Santa Catalina.
E. 2.º C. 29 N. 8.º

Vir ay

LVGDVNI BATAVORVM,
Ex Officinâ ELZEVIANA.

Anno MDCCXVII.

EPISTOLA

FERTIVM hoc est, quod tibi offero, Vir Nob. & Ampl. nam cum benè mihi facere nunquam desinas, me quoq; æquum est obseruantia, & gratitudinis, monumentum identidem tibi aliquod sistere. Paruum quidem illud semper, sed quemadmodum magna facere ipse soles, ita benignè interpretando magna quoq; mea facis; & in rebus quamuis exiguis animum potius offerentis, quàm munus, æstimas. Offero autem Constantinum Imperatorem, cuius scripta sedulò à me conquisita, & sub vno fasce edita, tibi consecro. Nec pudebit Imperatorem tuâ quodammodo in clientelâ nuncupari, quem patronum nostra Resp. confitetur. Certè nec Inuidia ipsa, si maximè velit, merita tua, eorumq; magnitudinem, aut negare, aut in dubium vocare, vnquam audebit. Veras tibi laudes dicam, nec per adulationem fictas; quinimmò testes omnes capio, quotquot rerum nostri temporis

DEDICATORIA.

temporis sunt periti; qui me nil omninò fingere assentientur. Virtutis igitur tuæ Genio Constantinum istum consecro, quem nulli magis conuenire, aut rectiùs dedicari posse, existimaui. Nam si partem *De Administrando Imperio* consideremus, quis te neget Reip. administrandæ adeò peritum esse, vt vel peritissimi quique discere aliquid à te possint. Si adspiciamus *Tactica*, tu in togâ quid sit faciendum sago tam exactè etiam tenes, ac si omnem illic ætatem exegisses. Et quàm sæpe ad bella sua te Resp. ablegauit, vt consilio arma regeres, & prudentiâ belli aleam, valdè incertam, constitueres? Adde, quod quem in togâ animum ad Remp. attulisti, priùs in sago ostendisti, cum pro patriâ laborante vltroneus miles, cum selectis è Delphensi ciuitate, ad Harlemum liberandum, acriter ab Hispano obsessum, arma gessisti. Quod si *Themata*; quis Reip. omnes partes rectiùs nouit? Si *Novellas*; nemo te vnò Iuris magis est consultus.

EPISTOLA

Iam si Auctorem intueamur; Principem Romani Imperij tibi togæ principi offero, cuius in Remp. merita nulla ætas aut tacebit, aut sat dignè prædicabit. Nam quid memorem, quanto tu animo hanc Remp. quam Leicestrius, & auxilia, è Britannia aduocata, ereptum ibant, defendisti: oppressa à defensoribus suis illa erat, nisi maximâ cum virtute, ac constantiâ, tu imprimis asseruisses. Ex illo tempore, ad hunc vsq; belli finem, nihil sine consiliis tuis vsquam gestum est; adeò vt, quicquid vsquam gestum, consiliis tuis, illis longè prudentissimis, æqui rerum æstimatores imputandum potissimùm esse fateantur. Dein post bellum quadraginta amplius annorum, cum bellandi lassus hostis pacem peteret, Reip. quoq; nostræ si nõ necessariam omninò, tamè multò vtilissimam, vt via ad illam induciis priùs duodecim annorum sterneretur, es annis, & effecisti. Post hoc, neq; sic secura satis Respublica, etsi positis iam armis, videbatur; nisi vr-

DEDICATORIA.

bes, æris alieni nomine olim Angliæ oppignorata, liberaretur: itaq; vt in omnes partes excubare semper soles, auctor Fœderatis fuisti, vt ad animum rem vocarent; neq; ante conuiescendum tibi putasti, quam, quod præclare suadebas, persuaderes. Quibus beneficiis tuis pretium suum tum demum Resp. ponet, cum laudandi occasio erit, gratiæ referendæ non erit. Optabat sibi decem Nestoras Agamemnon; vtinam decem Barneuedios Ordines Fœderati haberent. hoc bonorum ciuium votum est, quibus certum, Remp. totam tuis potissimùm consiliis niti. quorum prudentiam orbis Christiani Principes, in legationibus pluribus, à Rep. tibi impositis, variè experti, & admirati, collaudarunt. Ter te oratorem vidit in Angliâ suâ Elizabetha; semel Iacobus, qui equestri dignitate cohonestatum esse voluit; semel item in Galliâ suâ Henricus Magnus. Ac toties legatus, etiam sæpius fuisses, nisi, qui Reip. causâ quiduis cuperes,

EPISTOLA DEDICAT.

peres, plus te domi illi prodesse, quàm foris, posse censuisses. Inter hæc omnia, vt solet ferè magna fortuna magnæ inuidiæ obnoxia esse, quid non tibi perpetuandum sæpe fuit? quæ non scommata, quæ calumniæ, aut quæ maledicta populi, suo iudicio res obiectas æstimantis? contra quæ tu animo immotus, conscientiam integerrimam, & ab istâ inconcussam semper constantiam, opposuisti; dum tu nempe rectè faceres, odij pariter & gratiæ securus. Quamobrem verè tibi profectò hoc elogium, quamlibet ringente Inuidiâ, aut Calumniâ, apud posteritatem dabo; NON MAIOREM IN TOGA SECVLVM HOC, NON ANTIQVA HABVISSE. In hoc desino, teq; rogo, Reip. nostræ columen, vti Constantinum istum benignè accipias, meq; tui obseruantissimum amare pergas. Lugduni Bat. ad diem xxv. August. cIo Ioc xvii.

BENIGNE

BENIGNE LECTOR.

Septimus iam agitur annus cùm primus edidi Constantini Porphyrogenetæ librum De Administrando Imperio. Idque Opus cùm thesauri instar meritò à viris doctis habeatur, visum fuit editionem renouare; quæ vt tantò ornatioꝝ prodiret, in animum induxi adijcere cetera Imperatoris eiusdem scripta, quæ iam ante separatim edita. Collegi itaq; & dispersos veluti artus vnum corpus esse feci. Tum, ne quid desiderares, *Tactica* addidi; quæ in hunc diem nondum vulgata penes me asseruabantur, ex Bibliothecâ Palatinâ olim descripta. In quibus illud tantùm optem, vt nancisci codicem integrum licuisset. Sed contenti tamen erimus, quando aliud non datur, donec aliquis, hæc in re me fortunatioꝝ, ex bibliothecâ quâpiam aliâ integrum proferat. Interim frueri, ac voluntatem nostram laudare, tam propensam ad Remp. Literariam adiuuandam. Ad proximas nundinas, volente Deo, varia tibi sum daturus, & in iis, De Saltationibus veterum.

Georgij

Georgij Cedreni

DE

CONSTANTINO

Porphyrogennetâ Imp.

Elogium.

Τὰς ὀπισθήμας, δειθρηλικῶν, μεσικῶν, ἀστρο-
νομίαν, γεωμετρίαν, καὶ πῶς ἐν πᾶσιν ἔποχον
φιλοσοφίαν, ἐκ μακροῦ χρόνου ἀμελεία καὶ ἀμα-
θία τῶν κρατέντων ἀπολώλησας, οἰκεία ἀσθεῖα ἀ-
νεκτίσασα, τὰς ἐφ' ἑκάστη τέττων δέξιστας τε καὶ δοκί-
μους ἀναζητήσασα ἔειράν, ἔδιδασκάλους ὀπισθήσασα,
ἔτὰς ἀσθεδαίους ἀποδεχόμενος τε καὶ συγκροτῶν. διὸ
ἔπῳ ἀλογίαν ἀπελάσασα ὅτι ἐν μακρῷ τῷ χρόνῳ
ὅτι τὸ λογικώτερον μετεῤῥύθμισε τὸ πολιτικόν.

Idem Latine.

Scientias, arithmetiçam, musicam, a-
stronomiam, geometriam, & omnium
principem philosophiam, quæ iam longo
tempore ob incuriam & incitiam Impe-
ratorum perierant, suâ industriâ instaura-
uit, conquisitis qui in quouis genere ex-
cellerent, ac constitutis doctoribus, stu-
diosiq; receptis & conductis. quo factum
est, vt exigui temporis decursu barbarie
profligatâ vrbs denuo literis floruerit.

Idem

IOANNES

IOANNES ZONARAS
De eodem Annal. III.

ΗΝ Κωνσταντῖνον τὸ πρὸς θεὸν εὐσεβὴς, καὶ λόγοις προσκείμενον. ὡς ἔστι κατὰ μαθητῶν ἐκ συγγραμμάτων αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον καὶ ἐξ ἑπισηλῶν, ἀ καὶ μὴ πρὸς τέχνην ἠμελῶντο ῥητορικῶν, ἀλλὰ γὰρ ἁπλοῦσι ταύτης, καὶ ἴσιν ἰδέαις, πικίλλονται. ἐδίδοξ δὲ ἑ ῥυθμοῖς ἑαυτὸν, καὶ μέτροις παντοδαπίς. γνώη δὲ ἵς τῶν ἐξ ὧν ἑπισηλῶν ἐπέση αὐτῷ τῇ κοινῶν ἑ βίβλιν ἐμμέτρως ἐθρῶν ἑσεν. ἐπεμελήθη δὲ ἑ τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ, ἑπισηλῶν μὲν ἑδη σχεδόν, ἀλλὰ μόνον καὶ τῶν ἑπισηλῶν διδασκαλίας ἑπισηλῶν, καὶ ἀναζωπυρήσεις ἐκλειπῶν αὐτοῦ.

Idem Latinè.

ERAT Constantinus religiosus erga Deum, & studiis literarum deditus; quod ex scriptis & epistolis eius apparet: quæ licet ad artem oratoriam perpolita non sint, tamen Rhetoricis ornamentis & figuris quibusdam variegantur. Operam quoque rhythmis, & omnis generis versibus, dedit; quod in iis scriptis cernitur, quibus obitum coniugis suæ deplo-
ravit. Ipsiæ etiam philosophiæ curam habuit, quæ penè in obliuionem venerat, aliarumque disciplinarum; quas doctoribus ordinatis iam deficientes resuscitavit.

Theodo-

THEODORVS METOCHITA

De eodem

Historiæ Romanæ

LIB. II.

Τὰς ὀπτισημας, ἀριθμητικῶν, μουσικῶν, ἀστρονομίαν, γεωμετρίας, ἔτι πάντων ἀσπλῶς φιλοσοφίαν, ἐκ μακροῦ χρόνου τῇ ἀμαθείᾳ ἔτι ἀμελείᾳ τῶν κρατούντων ἀπολωλέας, οἰκείᾳ ἀσθενείᾳ ἀνεκλήσασθε.

Idem

Idem Latine.

Disciplinas, arithmetica, musica, astronomiam, geometriam, & uniuersam simpliciter philosophiam, quæ multis annis superiorum Imperatorum inscitia negligentiaque perierant, studio suo restituit.

Syllabus

Syllabus Operis.

DE ADMINISTRANDO IMPERIO.

Joannes Meursius primus edidit.

TACTICA. *Joannes Meursius primus edidit.*

THEMATVM Lib. I. *Bonaventura Vulcanius primus edidit.*

THEMATVM Lib. II. *Federicus Morellus primus edidit.*

NOVELLAE CONSTITVTIONES XIII.

Joannes Leunclavius primus edidit.

NOVELLAE IV. *Carolus Labbaeus meliores auctioresque edidit.*

Ad hæc omnia, & singula, eorum, qui ediderunt, NOTÆ.

CONSTANTINI

Porphyrogennetæ

Imp.

Liber TACTICVS, terrâ mariq; pugnantium ordinationem continens.

IOANNES MEVRSIVS

E Codice Bibliothecæ Palatinæ

nunc primùm edidit.

CONSTAN-

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

βιβλίον περὶ τῶν ἐξοπλιστικῶν, περὶ τῶν ἐπιπέδων τῶν κατὰ
θάλασσαν καὶ γὰρ μάχο-
μῶν.

Περὶ ἐξοπλιστικῶν τῶν στρατιωτικῶν.

Υπολαμβάνω χρήσιμον εἶναι τὸ μνημονεῖσθαι εἰς ὀλί-
γον περὶ τῆς δευτερίας ἐξοπλιστικῶν τῶν περὶ τῶν καὶ
τῶν καβαλλαρῶν, καθὼς Αἰλιανὸς, καὶ οἱ λοι-
ποὶ, οἱ γραψάντες τὰ περὶ τὰς, λέγουσι. τὸ περὶ τῶν
γὰρ τῶν καβαλλαρῶν περὶ τῶν εἰς δύο ἐξοπλιστικῶν
ἐπίσταν οἱ στρατηγοί. τῶν μὲν μίαν κατὰ φρακίον, τῶν δὲ
ἄλλων ἑκατὰ φρακίον. ἐξοπλιζόντες δὲ τὸν μὲν κατὰ φρακί-
ον καβαλλάρμον πάντοθεν αὐτὸν καὶ τὸ ἵππάρμον αὐτῶν.
τὸν δὲ καβαλλάρμον ἐξοπλιζόντες λωρμίοις, ἢ κλιβανίοις,
ἢ σιδηροῖς, ἢ δὲ τὸ κράτων πεπλεγμῶν, καὶ περὶ τῶν
εἰς τὰ δὲ ἵππάρμα κατέσκεπον τῶν μὲν κεφαλῶν αὐ-
τῶν διὰ περὶ τῶν, καὶ δὲ τῶν τετραγώνων αὐτῶν διὰ
κλιβανίων, ἢ λωρμίων, ἢ ἄλλης ὕλης. εἶται δὲ πάντες οἱ
καβαλλάρμοι οἱ κατὰ φρακίον ἢ οἱ μὴ κατὰ φρακίον οἱ μὲν
εἶχον σκετάρμα, οἱ δὲ μὲν αὐλα. οἱ ἄλλοι δὲ κατὰ φρακίον
ὄντες ἐγγὺς ἤρχοντο, ἢ δὲ τῶν χερῶν ἐμάχοντο πρὸς δὲ τῶν
λεμίας. ἄλλοι δὲ δὲ μακρόθεν ἐρίπτον, ὡς εἰρηται, τῶν
ρίπταρμα ἢ ὀρθὰ ἐρχόμενα πρὸς δὲ τῶν πολεμίας, ἢ κύκλω
περὶ τῶν, ἢ εἰλεγον ἵππακονίως. οἱ δὲ, ἐρίπτον μὲν
τῶν πολεμίων, ἢ εἰλεγον ἵππακονίως. ἄλλοι δὲ ἐξ αὐτῶν
εἶχον

εἶχον ἐλαφρὰ κεντήρια. Ἐμίαν ἢ δύο ρίψαντες, ἔκποτε ἤρχοντο εἰς χεῖρας, καὶ ἐμπολέμην ἢ μὲν τῶν ἐναπομνησίων ἐλαφρῶν κεντηρίων, ἢ μὲν τῶν σπαθίων αὐτῶν. καὶ τῆς τῆς ἐλεγον ἐλαφρῆς. ἄλλοι δὲ πάλιν ἐξ αὐτῶν ἐβάσταζον πελέκια μικρὰ ἔχοντα πάντοθεν ὡς ὀδόντια ὀξεῖα ἢ κνημμένα. Ἐτῆς μὲν καθάλλαιρας ἔτιως ἐξώπλιζον οἱ παλαιοὶ, ὅσον εἰπεῖν ἐν σιωπῶν. τῆς δὲ πεζῆς εἰς τρία ἐχώριζον. καὶ τῆς μὲν ἔλεγον ὀπλίτας, τῆς δὲ πελῆτας, τῆς δὲ ψιλῆς. καὶ τὴν μὲν ἐξόπλισιν τῶν ὀπλιτῶν ἐπίεν βαρυτάτην ὡς πάντας τῆς πεζῆς, καθὼς Ἀλέξανδρος ὁ τῶν Μακεδόνων ἐποίησεν. καὶ γὰρ σκεῖτρα ἐρογγύλα, καὶ μεγάλα, καὶ ὡραμήρια, καὶ λαυρίκια, καὶ κλιβάνια, καὶ κασίδας, καὶ μανικέλλια, καὶ χαλκίτες, Ἐ κεντήρια μακρότερα. εἶχον δὲ καὶ σκεῖτρα Μακεδονικὰ χαλκῆ ἐρογγύλα Ἐ μεγάλα, καὶ πολὺ βαθέα, ἀλλὰ ἀπλοῦτερα. τὸ δὲ μέτρον αὐτῶν ἕως ἡμερῶν τριῶν. εἶχον δὲ Ἐ κεντήρια καὶ μακρότερα ὡς τῆς ἐκείνῃ πηχῆς. τὸ δὲ μακρότερον κεντήριον ἕως ὅσον διῶν) ἀνὴρ κρατεῖν, Ἐ κινεῖν εὐκόλως αὐτὸ. ἢ δὲ Μακεδονικὴ ὡς ἀγαθὴ διὰ τὸ ἀναπάντητος ἕως τοῖς πολεμίοις, διὰ τὸ κατωκυβίω τὴν ταῖς αὐτῆς. ἕως γὰρ ὁ πεζῆς, ἐκράτη τὸ πόν ὅπως ἔστηκε πηχεων δύο, καὶ ἐβάσταξε τὴν σάρισσαν, τὸ μακρὸν κεντήριον, ὅπερ ἴνες ἔλεγον εἶναι πηχεων δεκά ἐξ, τῆ δὲ ἀληθεῖα πηχεων δεκά τεσσάρων. Ἐ τέσσαρες μὲν πηχῆς ἦσαν εἰς τὸ κρῆστημα, Ἐ εἰς τὸ ὀπίσω μέρος. οἱ δὲ λοιποὶ ἔτιως ἐξώπλιζον. εἰς δὲ τῆς ψιλῆς ἐλαφροτάτην ὡς πάντας ἐξόπλισιν ἐπίεν. ἔτε γὰρ κλιβάνια, ἔτε λαυρίκια, ἔτε ποδόξελα, ἔτε χερσὶ ψελλια, ἢ ὑρεῖς, ἢ σκεῖτρα βαρέα εἶχον. ἀλλὰ διὰ τὸ ἄσπο μακρότερον ῥιπίομένων ἐπολέμην. εἶον ἢ τοξεῦοις, ἢ ῥιπίοντες, ἢ λίθους ῥιπίοντες, τῆς μὲν διὰ χερσῶν, τῆς δὲ διὰ σφενδαβόλων. σπλάς δὲ εἶχον οἱ

τοῖς τοῖς

τοῖς τοῖς ψιλοῖς ἰσχυρὰ καὶ πηχῆς ἀνὰ κλιβάνων, καὶ λαυρίων, καὶ τῶν λοιπῶν. οἱ δὲ πελῆτας εἶχον ἐξόπλισιν βαρυτέραν μὲν τῶν ψιλῶν, ἐλαφροτέραν δὲ τῶν ὀπλιτῶν. εἶχον δὲ καὶ σκεῖτρα μικρὰ, Ἐ κεντήρια κεντότερα πολὺ ὡς παλαιαῖς σαρμάσας, αἱ ἴνες ἦσαν τῆς Μακεδονικῆς ἐξόπλισεως. ποσῶν Ἐ πᾶσι τῆς ἐξόπλισεως ἐνὸς ἐκάστος στρατιώτης καὶ ἐκ τῶν παλαιῶν Ἐ ἐκ τῶν νεωτέρων περικλιῶν διαταξάμεθα, ἵνα γνώσκῃς αὐτὰ, Ἐ καλέγης τὸ χεῖρισμον.

Περὶ γυμνασίας τῶν στρατιωτῶν.

Ἐπινομεν ἀρετῆς σιωπῶν, στρατηγῆς, Ἐ τὸ πᾶσι ὀφείλουσι γυμνάξασθαι ὡς ἔτι πολέμου οἱ καθάλλαιροι, καὶ οἱ πεζοὶ. ἀρμόζει γὰρ ἵνα πᾶσι συνεθίζεσθαι ὡς τῆς κινδύους ἔτι πολέμου διὰ τῶν κινδύων τῆς γυμνασίας. οἱ γὰρ κινδύοι ἐς ὑπομένεσιν ἐθέλοντες, ποιῶσιν ἡμᾶς συνεθίζεσθαι καὶ ὡς τῆς κινδύους τῆς ἐπερχομένων Ἐ μὴ θελόντων ἡμῶν. εἰ δὲ εἶναι ἀνθρώπος ἀγυμναστὸς εἰς πρῶγμα, εὐρίσκεται) παυσιλῶς ἀμαθῆς. διὰ τὸ εἰς κερὸν χερσῶν, ἢ εἰς ἄλλον κερὸν, οἱ ἐστὶ ἀνοχῆ ἔτι πολέμου, καὶ ἐκ ἀπέρχεται) ὁ στρατηγὸς εἰς τὴν πολεμίαν γῆν, ὀφείλει γυμνάξασθαι αὐτὸν, καὶ ποιῆν τῆς στρατιωτῶν πολεμίας, καὶ συνεθίζεσθαι ὡς τῆς πόνους, καὶ μὴ ἀφίεναι αὐτῆς ἀργεῖν, καὶ ῥαθυμεῖν. ἢ γὰρ δὲ γὰρ χαυνοῦ, καὶ ἀδενῆ, ποιῶντα σώματα. ἢ ἢ ῥαθυμία ὀφθαλμῶν, καὶ ἀνάνδρους, ποιῶντα ψυχῶν. καὶ ὅτι πολλῶν χρόνον δὲ γῆς ὁ λαὸς ἐκ τῆς κόπης, Ἐ πάλιν ἔλθῃ εἰς αὐτὸν, ἔτε ἀποδέχεται) τὸ κόπον, ἔτε καρτερῆς ὅτι πολλῶν. ἀλλὰ παραυτῶ φέρει ὡς ἔτι λαβεῖν πείρα ἔτι κόπης ὅν ἔχει ὁ πολέμου. ἀντὶ ὀλίγον γὰρ σπῆται ἔτι πᾶσι κόπης, ἀναχωρεῖ ἄσχεως, μὴ διωκόμενος. ἔσπο μὲν οὖν πόνους. Ἐ κινδύους. διὰ τὸ καλὸν ἐγὼ λέγω στρατηγὸν, τὸ ἀποδέχεται) μὲνον τοῖς στρατιωτῶν χεῖρισμα ἕως τότε ὅτε ἐκαστὸς ἐπείγεισιν οἱ κῆποι

οὐ κῆποι καὶ αἱ ἀνάγκη ἔστω πολέμου. γύμναζε δὲ τὸν στρατηγὸν διὰ τῶν ποικίτων τρόπων καὶ ὑπὸ τῶν δωματίων. καὶ πρῶτον μὲν οὗτον σπαρτάρας ἑνα ἕκαστον στρατιώτῳ περὶ τὸν φορβῆντα πὰ ἄρματα αὐτῷ ἐκβαλλε μετ' ἄλλου, καὶ γύμναζε αὐτοὺς εἰς μονομαχίαν. βασιλεύουσαν δὲ καὶ σκεῖρα καὶ βεργία. γύμναζε δὲ αὐτοὺς εἰς τὸ ρίψαι δαπὸ μακρόθεν ριπίαρον, καὶ σαλίβαν, ἢ τζηκέρλον. οὗτον δὲ ψιλὰς γύμναζε ἔστω. εἴησαν κεντρῶνον ὑψηλὸν δαπὸ Διαιτήματα, καὶ γύμναζε αὐτοὺς εἰς τζείαν σιώτομον, καὶ εἰς τὸ ρίπαιεν δαπὸ μακρόθεν ριπίαρον ἢ σφενδοβόλον. γύμναζε ἢ αὐτοὺς ἢ εἰς πηδήματα, καὶ εἰς δρόμους, καὶ εἰς ὀμαλὰς τόπους, ἢ εἰς δυσκόλους, καὶ εἰς τραχεῖς. οὗτον δὲ καθάλαρμους γύμναζε εἰς τὸ τζόδιεν σιωτόμως. τὸ γὰρ τζαχέως τζόδιον οἰοῦναι πῦν σαγίταν, καὶ ἰνάσσεσθαι, ἢ κρῆεν ἰαυρῶς, ἀναγκαῖόν ἐστι, ἢ χρῆσιμον καὶ εἰς οὗτον περὶς καὶ εἰς οὗτον καθάλαρμους. εἰ δὲ γύμνασον τὰς καθάλαρμους, καὶ περὶς εἰς τὸ τζόδιον δαπὸ Διαιτήματα σιωτόμως, εἴτε κεντρῶνον, εἴτε εἰς ἀλλό πημαδίον. ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ τζεύφιν σιωτόμως ἐπάνω ἰπωαριῶν τρέχοντων, καθὼς εἴρηται, ἢ ρίπαιεν συροετήτα μίαν καὶ δύο σαγίτας, καὶ βάλλειν τὸ τζάρον γεγεμισμῶνον εἰς πῦν θήκην αὐτῷ, ἢ εἰς ἄλλην θήκην μικροτέραν ὑπὸ τῷ αὐτῷ γρομένῳ, πρὸς τὸ χωρεῖν γεγεμισμῶνον τὸ τζάρον, καὶ ὑπὸ τῶν δωματίων ἔστω κεντρῶνον ὅπερ βασιλεύουσα εἰς τὸν ὤμον αὐτῷ. γύμνασον δὲ αὐτὰς καὶ εἰς τὸ ἔχειν πὰ τζάρα γεγεμισμῶνα εἰς τὰς θήκας. καὶ κρητῆν μὲν τὰ κεντρῶνα, καὶ σιωτόμως πρὸς αὐτὰ εἰς τὰς ὤμους αὐτῶν. ὑπὸ τῶν δωματίων δὲ καὶ τῶν τζαριῶν. ὁμοίως δὲ γύμναζε αὐτὰς ἢ εἰς τὸ ἐπελαύνειν εἰς ἀλλήλους ἀνδρας δύο, καὶ ἰσποχωρεῖν. καὶ πάλιν ἐπελαύνειν

ἐπελαύνειν ἢ γυμνάζεσθαι καὶ τὸν τύπον ἔστω κεντρῶνον. καλὸν δὲ εἶναι ἵνες τῶν στρατιωτῶν, ἕως εἰς περὶ τζῆσιν, εἰς πῦν ἰδίαν χώραν γυμνάζονται, ἢ ὑπὸ τῶν δωματίων ποιεῖν αὐτὰ ἐπάνω τῶν ἰπωαριῶν αὐτῶν. ἢ τὰς δὲ ἔτε εἰς πῦν ὁδὸν ἐμποδίζονται, ἔτε πὰ ἰπωαρία αὐτῶν σιωτίζονται. ἀν δὲ συμβῆ χρονίσαι τὸ στρατόμα εἰς τὸ τόπον ὅπου σιωαγεται εἰς τὸ ὑπὸ τῶν δωματίων ἢ ἔστω, ἢ ἔστω ὅφειλσαι δὲ γεῖν οἱ στρατιῶται, ἀλλὰ μᾶλλον ἐθίζεσθαι, ὡς εἴρηται, καπῶν ἢ ἐνεργεῖν, ἀλλοτε μὲν ἑνα ἕκαστον πρὸς ἀλλήλους, ὡς εἴρηται, ἀλλοτε δὲ εἰς κεντρῶνον πρὸς ἀλλήλους. ἀλλοτε δὲ πάλιν ὅφειλσαι ποιεῖν ἄρματα. καὶ εἰδέποτε ἀρμόζει δὲ γεῖν αὐτὰς. ἢ γὰρ δὲ γία εἰ μόνον ναυαριῶν ἢ ἀνδρας ποιεῖ τὰς στρατιῶτας, ἀλλὰ καὶ εἰσὸς ἵνας δὲ γεῖντες, ἢ πρὸς γυμνάζεσθαι ἐναντία, μελετῶσι. γυμνάζονται δὲ πρὸς τὰς ἐκασίτας καὶ αὐτοελημάτας κόπας, σιωτίζονται εὐκόλως ἢ πρὸς τὰς ἀβελήτας. παιδεύονται δὲ ἰσποχωρεῖν τζαχέως ἢ πρὸς τὰς κεντρῶνας αὐτοῖς. καὶ εἰ μόνον καὶ ἑνα ἕκαστον στρατιῶτῳ ὅφειλσαι γυμνάζειν αὐτὰς, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἀλλὰ καὶ τὸν ὅλον στρατόν, ἵνα σιωτίζης ἢ γινώσκων ἑκαστον τὸ τόπον αὐτῷ, καὶ ἰσποχωρεῖν ἐν αὐτῷ. ἵνα ἢ δαπὸ τῶν ὄψεως ἢ δαπὸ τῶν ὀνομάτων γνωρίζωσιν ἀλλήλους, ἢ σιωτίζης πρὸς ἀλλήλους γινώσκων, καὶ γινώσκῃ εἰς ἑκάστης στρατιῶτης ἕστω πῶνον ἄρχοντα ἐστὶ, καὶ εἰς πῶνον βάνδον, καὶ πῶσι ἀνδρας εἰσὶν ἑμπερῶθεν αὐτῷ. ὅφειλσαι δὲ γινώσκων ὁ στρατηγὸς ἢ πὰ πρὸς πρὸς ἀλλήλους πὰ γινώσκων μὲν τζαχέως πρὸς τῶν δὲ γινώσκων, ἢ γινώσκων ἢ κρῆσῶς, εἴτε εἰς πλάτος, εἴτε εἰς μήκος τῆς κεντρῶνης ὅφειλομῶνας πικνωθῆναι. καὶ πάλιν ὅταν μελλῶσι τὰ πρὸς τῶν κεντρῶνων δαπὸ δέμα ἔξ ὀρδίνων

ἐποίουν, ἤγαγον δὲ ἀνδρῶν διακοσίων πενήκοντα ἐξ ὧς ἔχον-
 τος ἐνὸς ἐκάστω ὀρδίνῃ ἀνδρας δέκα ἐξ. ἐποίουν δὲ τὸ ποιεῖν
 ἔργμα πλεονωνον. ὅτε ἢ εἶχον ποιῆσαι Φάλαγγα, εἶχεν ἢ
 Φάλαγγ' αὐτ' περὶ ἀνδρας δς ε'. καὶ ἐποίουν κεφαλῶν εἰς
 αὐτὰς, καὶ ἔλεγον τ' μὲν κεφαλῶν στρατηγόν, τ' ἢ Φάλαγγα
 στρατηγίαν. ἢ ἢ τελεία πρῶτα εἰς αὐτ' εἶχε παγμάτα. ἔθ'
 ἔχοντα ὀρδίνες δὲ δέκα ἐξ ἀνδρῶν αὐτ' γνομένους ἀνδρας
 χιλιάδας δέκα ἐξ ἑτριακοσίας ἀγδοήκοντα. εἶχε ἢ καὶ ψι-
 λὰς, ἤγαγον πρῶτα, ἑρπιταριστὰς, ἑσφενδοβολιστὰς τὰς ἢ-
 μίαις τ' σκευαράτων ἀνδρας ὀκτωκισιλίας ἐκατὸν ἐννεή-
 κοντα δύο. ἰσπανοὶ ἢ ἑκαβαλλάρμοι ἀνάμυλοι μὲν τ' περὶ
 δς ε'. ἢ κεφαλῆ αὐτ' ἐλέγητο στρατηγός. ποστὰς ἐποίουν
 σκευαράτας, καὶ ψιλὰς, καὶ καβαλλάρμους. καὶ τὰς μὲν σκευα-
 ράτας παρέτατον εἰς τ' πρῶτην παραλαγήν, καὶ ἐποίουν αὐτ' εἰς
 τέσσαρα μέρη ἐξ ἰσότητος. εἰς δεξιόν, εἰς δεξιερὸν, εἰς μέσον
 δεξιόν, καὶ εἰς μέσον δεξιερὸν. τὰς ἢ ψιλὰς, ἤγαγον τὰς πρῶτας,
 ἑρπιταριστὰς, καὶ σφενδοβολιστὰς, διὰ τὸ εἶναι γοργὰς ἑ-
 λαφρὰς, παρέτασον ἰδίως ἢ ἐμπροσθεν εἰς τὸ διώξαι τὰς
 ἐχθρὰς ἀν' ἑαυτῶσιν, ἢ εἰς τὰ πλάγια, ἢ εἰς ὀπίσω τ' πρῶ-
 τῆς πρῶτα εἰς ἢ ὡς εἶχεν ἀπαγεῖν ἢ χρεῖα. καὶ περὶ τῶτων
 ἢ εἴπωμεν ὅταν ἐλθῶμεν εἰς τὸ τόπον αὐτ'. τὰς ἢ καβαλλα-
 ρίους χωρίζοντες εἰς δύο μέρη παρέτατον αὐτὰς εἰς τὰ πλά-
 για τ' πρῶτα εἰς τ' περὶ, ἑκπεθῶν ἢ ἀγνακίζον τυχέως
 καὶ τ' πολεμίων. ἀλλὰ πῶτα μὲν ἐποίουν οἱ παλαιοί, ἑπα-
 ρέτατον ἑτάως, ἐχόντες ὡς φαίνε) πλῆθος ἀπέρων ἑ περὶ
 ἑκαβαλλάρμων. ἢ μᾶς ἢ ἀρμὴ ε' πέπερ' λέγειν λεπτομερῶς
 περὶ τῶτων, ἑ δεῖται ὀνομασίας τ' τότε πρῶτα εἰς ἢ τ' ἰσπα-
 νῶτων εἰς αὐτὰς ἀρχόντων, διὰ τὸ εἶναι δρόμους ἀχρηστὰς ἑ
 ἀνευρέθη. ἑ μηδὲ γνωρίζεται αὐτὰ πρῶτα ἰσπανοὶ στρατιώται.

διὰ

διὰ τ' ἵνα μὴ ἀκέρως κατὰ δαπανῶμεν τ' κερὸν, εἴπωμεν
 ἀρμὴ περὶ τ' χρῆσιμων, καὶ γνωρίμων. ὀλίγες γὰρ ὄλης δρόμους
 ἑ στρατῶ, ἑ μὴ ἐχόντες ἰσὺν τὸ μέτρον πρὸς τ' τότε στρατὸν, ἑκ
 ἑσιν εὐκλον ὀρίσται, ἑ εἴπειν, τὸ πόσους ἀνδρας ὀφείλ' ἔχειν
 τὰ ἔργματα, ἑτε ἐν ταῖς καβαλλάρμοις, ἑτε ἐν ταῖς περὶ.
 ἵνα μὴ ἢ περὶ σότεροι ὄντες τ' διακοσίων πενήκοντα καὶ ἐξ
 ἀνδρῶν δὲ μείνωσιν ἀργοὶ οἱ περὶ τ' ὄντες, ἢ ἐμβαίνοντες ἀ-
 κέρως εἰς ἀλλὰ τὰ ἔργματα, καὶ γνομένοι περὶ τ' ἑκ
 ἀρεθῶσιν ὡς ἀνωφελῆς, ὡς ἀπαικίαι, ἑ μὴ ἐχόντες τ' ἴδιον
 τόπον. διὰ τ' ἀρμὴ τ' τὰ ἔργματα ποιῖν πρὸς τὸ πλῆθος
 ἑ καὶ τ' ἢ μέρων ἀριστομένους λατῶ. καὶ ὀφείλ' ἑκαστον τὰ ἔργμα
 ἴδιον βάνδον ἔχειν, ἑ κόμητα ἔχειν φρόνιμον, ἑ ἀνδρεῖον, δυ-
 ναμῶνον πολεμῖν μὲν τ' ἰδίας χηρὰς. ἑ οἱ μὲν ὀρδῖνοι τ' πε-
 ρὶ ἐνὸς ἐκάστω τὰ ἔργματα ἑχεταίαν εἰς τὸ πόλεμον δὲ
 δέκα ἐξ ἀνδρῶν εἰς βάρους. ἢ πρῶτα εἰς ἑσὺ πρὸς τὸ μέ-
 τρον ἑ στρατῶ ἀριστομένους. ἢ ἢ τοιαύτη πρῶτα εἰς, καὶ
 ὅσα ἔχει τὰ ἔργματα, καὶ ὅσους ὀρδίνες, ὀφείλ' ἑ χωρίζεται
 ἐξ ἰσότητος εἰς τέσσαρα μέρη, καὶ ὡς ἀνω εἰρηται, ἢ ἡγαγον
 εἰς ἰσότητος εἰς τέσσαρα μέρη, καὶ ὡς ἀνω εἰρηται, ἢ ἡγαγον
 εἰς δεξιόν, ἢ ἀρχὴ ὀ δεξιὸς τερμάρχης, καὶ εἰς δεξιερὸν, ἢ ἀρ-
 χὴ ὀ δεξιερὸς τερμάρχης, καὶ εἰς τὰ ἀλλὰ δύο μέσα μέρη
 ὀμοίως, εἰς ἀπερ ἰσεται καὶ τὸ βάνδον ἑ στρατηγῶ. ἀρμὴ
 σὶ δὲ ἵνα κατὰ περὶ σεται τῆς πρῶτα εἰς φυλάτης ὀ-
 πιδεν διὰ βοήθησαν ὀλίγες καὶ σκευαράτας, ἑ ψιλὰς,
 ἑχόντες ἀρχόντα ἴδιον. ἢ καὶ εὐ στρατηγῶ, ἵνα ποιῆς τότε ἀρ-
 χόντας εἰς ἑαυτὰς, ἀν' ἡρηται χρεῖα, εἰς τὰς ἀρχαίς τ' παρα-
 ταγῶς, ἑξ ὡσιν τῶν καβαλλάρμων, ἢ καὶ εἰς τὰς ἀμάξιας, ἢ εἰς
 ἐτέρους τῶπους, ὀφείλ' σὶ σιωτρεῖται ὀκτὴ μὲν ἑ ἰδίας ἀρχον-
 τος, καὶ βοηθῶν. πάλιν ἀν' μὲν ἔχεις τ' καὶ χιλιάδων περὶ,
 τότε χωρίζεται τ' πρῶτα εἰς ἑσὺ, ὡς εἴπωμεν, εἰς τέσσαρα μέρη.
 ἀν' δὲ

ἂν δὲ ὀλιγώτεροι ὦσιν οἱ πεζοῖ τῶν κ' ἡλιάδων, μὴ ποιῆ
αὐτῶν εἰς τέσσαρα μέρη, ἀλλ' εἰς τρία. εἰς τὸ μέσον μέρος
σηκέτω ἔσρατηγὸς τὸ βάνδον, ᾧ ἵνι ὀφείλουσιν ὑπάρ-
χειν ἔσλοισι βάνδα. πολλὰ εἰ μὲν εἰσὶν οἱ πεζοὶ πολέο-
νες τῶν κ' ἡλιάδων, ἔσρηται ἡ ὄστραχη εἰς τέσσαρα
μέρη, ὡς εἴρηται, χωρῶσιν πρῶτον τὸ ἡμισυ μέρος τ' κ' ἡ-
λιάδων, ἔσφόρῶσιν αὐτὰς εἰς ψιλὰς. σκείνας δὲ χῶ-
ρισον.

Ὁ φέλις δὲ, στρατηγὸς, φροντίσει ἔστιάσαι ἄρματα,
καὶ ἄλλα ἵνα σωτηριῶντα εἰς πεζικὸν καὶ καθάλαρμον
στράτον, πρὸς τὸ εἶναι αὐτὰ ἀσπίλειπτα ἔπιμα ὅταν γέ-
νη ἡ χρεία αὐτῶν. ἔπο δὲ ποιῆ, καὶ σιώαη τὰ ἄρματα διὰ
πυλῶν, καὶ διὰ τ' ὑπὸ * δρχόντων μικρῶν καὶ μεγάλων,
πρὸς τὸ εἶναι ἔστωια ἄρματα ἔσλοισι πρὸς ἐξο-
πλισιν ἔσπρησίαν ἔσπ * στρατῶν. οἷον τῶν ἄρματα μετὰ
θηκαρίων αὐτῶν, σιγίτας μὲν κεντρῶν, σπαθία ἡκνημένα
καὶ σπαμιωμένα, σκεῖρα μικρὰ, ἔστέρα μεγάλα, ἀπερ-
λέγον ἡυρεοὶ, ἔστέρα σκεῖρα τῶν πεζῶν μικρότερα πάλ-
ιν τῶν ἄλλων, ἔστέρα σιδηρᾶ σρογγύλα σπαμιωμένα,
κεντρῶν μικρὰ ὀκτάπηχα. τὸ δὲ παλαιὸν οἱ Ρωμαῖοι καὶ
οἱ Μακεδόνες εἶχον κεντρῶν μίχρι πηχῶν δέκα ἐξ, ἀπερ-
ἄρτι ἡ χρεία σκ' ἀπαυτεῖ, διὰ τὸ εἶναι πολὺ βαρῆα καὶ
μακρᾶ. εἰσας γὰρ πρὸς τὴν δύναμιν αὐτῶν ὀφείλει βα-
σαῖον καὶ ἄρματα, ἐπὶ δὲ σκείνο ἐστὶ ἔσσυμετρον ἔσρησι-
μον. ἵνα δὲ σιώαησιν ὁμοίως ριπίαιρα τζικέρια, καὶ ἔστέρα
τζικέρια δίσημα, ἀπερ εἰσὶν εἰς μὲν τὸ ἐν μέρος ὡς σπα-
θίον, εἰς δὲ τὸ ἔσπερον ὡς ξιφάρον κεντρῶν. ἔσσωσιν δὲ μὲν
θηκαρίων δερμαίνων καὶ βασιγίων. εἴτι δὲ σιώαη καὶ πα-
ραμηλα, μαχαίρας μεγάλας καὶ δίσημα, λωρίκια μέ-

χρῆς

χρῆς ἀσραγῶν ἀναστρομῶν δια λωρίων καὶ κερμελίων.
εἰσάσσωσιν ἔσλοισι λωρίκια θηκαρία δερμαίνων. καὶ εἰ μὲν δυνα-
τὸν, ἔσσωσιν ὅλα ἔσλοισι ἀλυσιδωτὰ. εἰ ἢ μὴ, ἔσσωσιν
ἵνα ἐξ αὐτῶν καὶ κερμῆνα, ἢ δὲ δερμάτων ξηρῶν βασι-
λικῶν. ὄσπλωμα καὶ ἱμάτια κλιβάνια σιδηρᾶ, ἢ δὲ δὲ
ἄλλης ὕλης, ὡς εἴρηται, κασιδάς τρία. ποδόξελλα καὶ χερσό-
ψελλα σιδηρᾶ, ἢ κερμῆνα, ἢ ἐξ ἄλλης ὕλης, διὰ τὰς μὴ ἔ-
χοντες. πετραχήλια ἀλυσιδωτὰ σιδηρᾶ ἐνδεδυμένα
ἔσσωσιν μὲν κεντρῶν, ἔσσωσιν νεκρῶν, τὰ δὲ κεντρῶ-
νων διπλῶν γινόμηναι, καὶ αὐτὰ ἀντιλωρμίων. ταῖς δὲ
μὴ ἔχουσι σιδηρᾶ κεντρῶν ἀρύχωρα, ἐνδύοντα τ' ἔσρα-
πῶν μὲν τῶν δερμάτων, σωλλῶμα μὲν μικρῶν σιγί-
των, ἔστων κεντρῶν αὐτῶν, σφενδόβόλα μεγάλα, σελο-
πέγνια μεγάλα, πυρέβόλα, ἔσσκας, λωρόσικια, πί-
δικια, σελινῶνα σιδηρᾶ μὲν καρφίον αὐτῶν, σελῆνα, ρι-
νῆνα, μετώπια ἱππαρίων, σιγίαιρα ἱππαρίων, ἢ σιδηρᾶ,
ἢ δὲ κεντρῶν, σιγίαιρα ἱππαρίων, ὁμοίως φλάμα-
λα μεγάλα, φλαμελίσκια τῶν κεντρῶν, βάνδα ἔστωια
διὰφόρος χροῶς, βύκινα μικρὰ καὶ μεγάλα, δρέπανα,
ἀξινάρια, φάλκιδια, περῆνια, σπέπαρνα, τριβόλια
δοποδεδεμένα μὲν σφηκαμάτων. εἰς ἡλῆρα δὲ ποδεδεμέ-
να, καὶ πεπαυτεῖν. ἀμάξια ριφῶν πρὸς τὸ βασιῶν
δυσκόλως ταῦτα πᾶντα, καὶ πεπαυτεῖν. σιώαη ἢ ἔσπερ-
νῆνα, καὶ χειρόμυλα, ὀρύγια, σφουράς, πύαιρα, κοφίνια,
κλιβῆνα, ἔσλοισι εἴτι ἀν δυνῆσιν ὄσπνοῖσιν πρὸς φύλαξιν
ἔστω γύρωθεν ἔσπεραγῶν ἔσφωσάτα. πολλὰ ἔστω ἔ-
σκείνο ριφῶν πρὸς τὸ εὐκόλως βασιῶν. ἔστω δὲ καὶ
ἔστέρα ἀμάξια ἐχέσας τξολίσρας, μαγνητικὰ ἀλα-
καῖα εἰς ἔσλοισι δύο μέρη σρεφόμηναι τξολίσρας, ἐμπεί-

χρῆς

ρες μαγνηναίους, λεπιδυγούς χαλκικούς μὲ τῶν ἐργαλείων
 αὐτῶν. ἑτέρας ἀμάξας λόγῳ δερμάτων, ἑτέρας ἀμάξας
 τῆς βασιζέουσας τροφῆς, καὶ ἕκαστην περὶ ἀρμάτων, ὅσα ἢ
 χρεία ἀπαιτῆ. ἔχει δὲ καὶ βορδόνια, καὶ ἵππάρια, καὶ αὐτὰ
 σαγμαῖα πρὸς τὸ βασίζεσθαι τῆς εἰρημνίας χρείας. ἔχει ἢ
 καὶ λοιπὰ πάντα, ὅσα ἢ συνήθη εἰς Φοσάτας ἀπαιτῆ.
 πρὸς ἢ κρηνοπολέμους ἔχει μαγνηνικὰ διαφόρα, καὶ σκά-
 λας ξυλίνιας συβάλλας, καὶ ἄλλα μηχανικὰ ἔργα ὅσα ἴππι-
 νοήσας. πρὸς ἢ ποταμίας καὶ λίμνας ἔχει ποῖα μικρὰ, ἢ ἕκαστὸν
 βαρυσίμων, ἢ ἕκαστὸν μονόξυλα. ἐπιμασσοῦν δὲ καὶ τένδαι, καὶ
 ἀπεργείας ἢ γυν ἀσκηπείας καὶ διαβροχὰς ἕκαστα. οἱ
 δὲ * * * * στρατηγὸν ἔχέτωσαν καὶ τὰ χρεῖαν δια αὐτῶν
 ἐξοπλισμῶν πρὸς πόλεμον, καὶ ἑτέρα πλοῖα μεγάλα,
 μετὰ πάσης τῆς χρείας ἕκαστὸν ἐξοπλίσεως αὐτῶν, πρὸς τὸ
 διαπάσαν ἵππους. καὶ ἄλλα πάλιν, πρὸς τὸ βασίζεσθαι τῆς
 χρείας καὶ τὰ ἀρματα. ἄλλο δὲ πάντων τῶν ἀνωτέρω εἰ-
 ρημνίων δερμάτων, καὶ τῶν λοιπῶν, ἵνα ἕκαστὸν εἰ-
 μὲν ἕκαστα, ἕκαστα δὲ ἕκαστα τῶν δεχόντων συνάραται, καὶ ἢ
 καὶ τῶν στρατιωτῶν, καὶ μὲν ἀρματα, οἷον ἀσπίδα, κεντή-
 ρια, καὶ τὰ λοιπὰ, ἔχει εἰς τὸ ἀμύνεσθαι τῆς πολέμους. καὶ δὲ
 ἄλλα, οἷ * ἰλωρμία, ἴππλωμα, κλιθάνα, καὶ ὅσα τοιαύ-
 τα, ἔχει εἰς φύλαξιν καὶ οὐρότητα τῶν ποταμῶν στρατιω-
 τῶν. καὶ δὲ λοιπὰ, εἰς τὴν ἄλλω αὐτῶν χρείαν καὶ ὑπο-
 ρεσίαν. καὶ ἔξαιρετον δὲ ἔχει ἴππμελείαν εἰς τὸς πολέμους
 ἀρματα, πρὸς τὸ εἶναι πάντα ἠκονημῶν, καὶ λάμπην αὐτῶν,
 πρὸς φόβον τῶν πολεμίων. ταῦτα πάντα περὶ ἀπαι-
 τῶν πρὸς τὸ εἶναι ἐτοιμα, ὅταν γῆ) χρεία αὐτῶν, εἰς τῆς
 ἐγνωνίζομεν κατὰ τῶν πολεμίων, ἵνα μὴ σινάγῃς τότε,
 καὶ ἐτοιμασίης αὐτῶν, ὅταν ἕκαστα εἰς οὐφείλεις. ταῦτα

δι' ἑκαστῶν

δι' ἑκαστῶν περὶ ἐτοιμασίης, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα μὲν λήθην ἢ
 μὲν ἀφῆκαμεν. εἰ δὲ πλεον τὰ πρὸς ταῦτα ἴππνοήσας, τῶν
 ἕκαστων, καὶ τῆς σῆς φρονήσας. πρὸ πάντων δὲ, καὶ μὲν πάντων,
 ἔχει φόβον τῆς, καὶ νῦν ταχυῶν, ἕκαστὸν γνώμην ἀσπιδάων ἐν παντί
 καμρῶν, καὶ τῶν, ἕκαστὸν πρὸς πάντα τὰ ἕκαστα ἐκαστὸν
 μετὰ σοῖ ἐτοιμον εἶναι. πρὸ μὲν ἐν τῆς ἐτοιμασίας ὑποθή-
 καμέν σοι, στρατηγῶν, καὶ τῶν δὲ ἑκαστῶν ἐμνημοσύνη. πρὸ
 ἢ τῶν στρατιωτῶν, καὶ τῶν μικρῶν τῶν καθάλας, σινάγῃς
 εἰπωμῶν ὑπερον. νῦν δὲ, πῶς ἀν ἐξοπλίσεως ἑκάστων κα-
 θαλάσσιον στρατιωτῶν, καὶ εἰς τὸν κρηνοῦ τῆς γυμνασίας,
 καὶ τὸ τρέξιν εἰς τὸν κρηνοῦ τῶν πολέμους, ἕκαστὸν ἐξ ἀναγκῆς
 ἀρματος οὐφείλει βασίζεσθαι.

Εἰ ἐξοπλισμῶν ἕκαστων στρατιωτῶν δια τῶν ἰδίων δε-
 χόντων, ἕκαστὸν ἐτοιμασίης τὰ ἴππνοήσας πρὸς τὸν κρηνοῦ, ἀντιπα-
 ραχίμασση μέλλῃ πρὸς τὸ Φοσάτων, ἀντιπαρῆδου. οὐφεί-
 λει γὰρ πάντοτε ἀπαιτῆσθαι τὰ πρὸς τὸ χρεῖαν ἕκαστὸν
 πρὸς τὸ ἔχῃν αὐτῶν πάντας καὶ τῆς ἀρχόντας καὶ τῆς κοινῆς
 στρατιωτῶν, ἑκάστων πρὸς τὸ μέτρον ἕκαστὸν διώκων αὐτῶν.
 καὶ μάλιστα τῆς ἀρχόντας ἕκαστὸν τερμαρχῶν. κατ' ἐξαιρετον
 δὲ, σε στρατηγῶν, καὶ τῶν περιδούλων. ἀρμόζει δὲ εἶναι ἑκά-
 στων ἀνδρῶν ἕκαστων ἐξοπλισμῶν ταύτων. λωρμία τρεῖς μέ-
 χρι τῶν ἀσπιδίων, μὲν τῶν ἴππων αὐτῶν. ἵνα δὲ ἀνα-
 ούρωνται ταῦτα ἕκαστων λωρίων, καὶ κρημνίων. ἔχέτωσαν ἢ ἕκαστὸν
 κασίδας σιδηρῶν σεσμιωμῶν, λαμπρῶν πάντοτε, ἐχέ-
 στας ἀνα εἰς τὰς κρηνοῦς τεφρία μικρὰ, ἢ γυν λιθρία.
 ἔχέτωσαν ἢ ἑκάστων αὐτῶν καὶ περὶ πρὸς οἰκίαν ἰαχῶν,
 οἷα διώκων. μάλιστα δὲ ἀπαλάσας. καὶ δὲ ἴππων αὐ-
 τῶν ἔσωσαν πλάτια, ἵνα ὅταν ἀρμόζει διώκωνται χω-
 ρεῖν τὰ τῶν μαγνημισμῶν. ἔχέτωσαν δὲ καὶ κρηνοῦ

πρὸς ἑκαστῶν

παρῆς εἰς τὰ θηκάκια αὐτῶν, κέκκερα μὲν σαγιτῶν καὶ
 σκεπασμάτων αὐτῶν Ἰππιδόξα, χωρὲντα ἀπὸ τριάντων
 ἢ ἑξαεξαρέκων σαγιτῶν. βασιλεύωσαν δὲ εἰς τὰ ζων
 κάρια τῆς Ἰσθμίου ῥινία ἑσπερία. κρατείωσαν δὲ καὶ
 κεντάρια καβαλλάρια ἔχοντα χωρία εἰς τὴν * * μὲν
 Φλαμέλων. ἐχέτωσαν δὲ καὶ σπαθία κρεμάσματα εἰς τὰς
 ζώσας αὐτῶν. ὅσοι ἢ πεζεύφιν νεώτεροι σὸν ἔμαθον, ἐχέτω-
 σαν κεντάρια μὲν σκεπασμάτων τριάντων. ἂν ἢ καὶ χρυσάνια
 σιδηρὰ τὰ λεγόμενα χρυσοπέλλα κησωντῆ λινες, πολὺ
 ἐστὶ χρήσιμον. ἐχέτωσαν δὲ καὶ μικρὰ τεφία, ἣ γινε διβά-
 λια εἰς τὰς ὀπισθελίνας τῆς ἰππασίων, ἑἰς δὲ ὅμως αὐ-
 τῶν ἐπάνω τῆς λαορκίων Φλαμέλα μικρὰ. καθόσον γὰρ
 ἐστὶ κατωπαλισμένον ὁ στρατιώτης, καὶ τὸ σῆμα γίνεται καὶ
 εἰς αὐτὸ περὶ θύμια, καὶ εἰς δὲ ἐναντίας δειλία. ἂν διώων-
 ται δὲ, ἐχέτωσαν ἑσπερία κλιβάνια σιλπὰ καὶ λαμπρὰ, καὶ
 ποδόπελλα, ἑσπερία κλιβάνια, ὡσὺτως καὶ Ἰππιδόξα. ἵνα
 ἔσται γνήσια χρεία ἐνδιώωνται αὐτῶν ἐπάνω τῆς κλιβανίων.
 δεῖ δὲ ἀναγκάζεσθαι πάντας δὲ νεώτερος Ρωμαίους, ὅσοι
 σὸν εἰς διέθεσαν τὰ πεσαρέκωντα ἔτη, φορεῖν τὰ τοξο-
 Φαρύτρεα, καὶ τε καλῶς οἶδασιν ποζεύφιν, καὶ τε μὴ. καὶ
 γὰρ διὰ τὸ παντρεῶς ἀμελεθῆναι τὴν τρεῖαν νῦν εἰς τὰς
 Ρωμαίους, τὰ πολλὰ νῦν γίνοντο σφάλαμα. ἐχέτωσαν δὲ
 ἕκαστος καὶ κεντάρια δύο, ἵνα ἑνὸς τυχόν ἀσχετῶν
 ἔχῃ τὸ ἔτερον. οἱ ἢ ἀπρότεροι ἐχέτωσαν ἀπλότρεα ποζά-
 ρια, ἐπὶ δὲ ἑσπερία οἶδασιν, ἀλλὰ διὰ τὸ χρόνος μαθητῶν
 αὐτῶν, ὅπερ ἐστὶ πρῶτον χρήσιμον. εἰ ἢ διωατὸν, ἐχέ-
 τω εἰς ἕκαστος καὶ κριπάρια δύο, ἵνα ὅπως ἀρμόζει ριπιδό-
 ξη εὐκόλως καὶ τὸν πολεμίων. καὶ τὸ μὲν καβαλλάριον στρα-
 τιάτω ἔστω ἐξοπλισμένος. ἑσπερία δὲ ἰππασίαι ἐξαιρετῶς τῶν
 δρχόντων

δρχόντων καὶ τῶν λοιπῶν Ἰππιδόξων ἐχέτωσαν περὶ ῥινία,
 καὶ σιδηρὰ, ἢ σιδηρὰ, ἢ ἀπὸ κενδέκλων, ἢ νεορκία, ἵνα
 σκέπωνται τὰ σῆμα ἑσπερία καὶ τρεῖς ἄνθρωποι αὐτῶν. ἀδιωατὸν ἢ, σκε-
 πέδωσαν ἑσπερία καὶ καὶ καὶ αὐτῶν διὰ μικρῶν δοκρεμασμά-
 των ἀπὸ τῆς ἀφελέτρων τῆς σιδηρῆς. ἀπὸ μεγάλων γὰρ
 κινδιῶν ταῦτα διὰ σὺν πολλοῖς τὰ ἰππασίαι, καὶ δὲ
 αὐτῶν δὲ καβαλλικεύοντας αὐτὰ. ταῦτα δὲ ὁφείλουσιν
 ἔχειν καὶ ἐξαιρετῶν οἱ ποζάρεκων εἰς τὸν πόλεμον ἐμ-
 πεδον. ἐχέτωσαν ἢ καὶ σῆμα Ἰππιδόξα δασέα, καὶ
 τὰ χαλινάρια δὲ αὐτῶν ἔστωσαν δασέα καὶ ἰσχυρὰ. εἰς δὲ τὰς
 σέλας ἔστωσαν αἱ δύο σάλας σιδηρῆς, ἑσπερία κεν-
 πέδικλον, καὶ σελοπέγγιον. πολλοῖς γὰρ, ἂν γνήσια χρεία,
 χωρεῖ τὸ τοῖστον σελοπέγγιον καὶ τρεῖς ἢ πεσεῖρων ἡμε-
 ρῶν δαπάνη. ἐχέτωσαν δὲ καὶ τεφία εἰς τὰς ὀπισθελί-
 νας τῶν ἰππασίων, καὶ εἰς τὸ κερυφάριον ἑσπερία τεφίον,
 καὶ εἰς τὸ ἰσχυρὸν ὁμοίως. ἀρμόζει δὲ καὶ τὸν κα-
 βαλλάριον στρατιώτην ἔχειν τζικέριον δίσκον. πλεον
 τὸ ἐν σῆμα αὐτῶν ἔστω ὡς σπαθίον Ἰππιδόξων, καὶ τὸ
 ἄλλο ὡς ξιφάριον κεντάρια μακρὸν καὶ ὀξύ. κρεμάστω
 δὲ καὶ τὸ τοῖστον τζικέριον μετὰ θηκαρίας δερματίνης εἰς
 τὴν σιδηρῆ. τὰ δὲ ἰμάτια τῶν στρατιωτῶν καὶ τε λι-
 νὰ ὡς, καὶ τε ῥάσαι, καὶ τε ἄλλα λινὰ, πρὸς εἶναι πωλα-
 τία, ἵνα μὴ ἐμποδίζων ἐν τῷ καβαλλικεύειν. ἀλλὰ σκέ-
 πωνται μᾶλλον τὰ γόνατα αὐτῶν διὰ τῶν, ἑσπερία φαινόντων εὐ-
 μορφοί. δεῖ δὲ ἑσπερία κενδέκλων ἔχειν αὐτῶν πολὺ πωλατία,
 ἔχοντα ἑσπερία πωλατία, ἵνα ἂν συμβῆ γινέσθαι βρο-
 χίον, ἢ ὑγρότερον τῶν ἄλλων, ἕως ἐπὶ εἰσὶν ἐξοπλισμένοι οἱ
 στρατιῶται, καὶ φοροῦσι τὰ ζωντάρια καὶ τὰ τοξάρια αὐτῶν,
 ἵνα ἐνδιώωνται τὰ κενδέκλων ἐπάνω τῶν λαορκίων, καὶ τῶν
 τρεῖς ἰππασίων,

τρεῖς ἄρμων, Ἐπέπασσι Ἐἰάρματα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐμποδι-
 ζῶνται εἰς τὸ μεταχειρίσασθαι εἴτε Ἐπὸς ἄρματα εἴτε Ἐπὸς
 πύργους αὐτῶν. εἰσι δὲ Ἐἄλλον τρόπον χρῆσιμα τὰ κένδεκλα
 εἰς Ἐπὸς βίβλους, σπέπασσι γὰρ Ἐπὸς λωρίκια, καὶ Ἐβλέπεσιν
 Ἐπὸς μακρόθεν αὐτὰ οἱ πολέμιοι. ἀπαντῶσι δὲ καὶ πρὸς
 Ἐπὸς σαγίτας. προσάσσομεν δὲ ἵνα ἕκαστον τερμῆμιον ἔχη Ἐ
 δρέγγα καὶ ἀξινάριον, διὰ τὸ ἔξ ἀναγκῆς εἶναι πύ-
 ρου αὐτῶν. οἱ δὲ ἄρχοντες, καὶ οἱ στρατιῶται, καὶ οἱ
 διωκῶντες τῶν στρατιωτικῶν βάνδων, ἀναγκάζονται τὸ
 ἔχειν δέξας, ἢ ριζοθήρες, πρὸς τὸ δελεῖν αὐτοῖς, καὶ εἰς τὸ
 κηρὸν Ἐπὸς πολέμους Ἐπὸς κηρὸν εἰς τὸ τῆλδον, καὶ φυλάττειν
 τὰ πείσματα αὐτῶν. ἀρμόζει δὲ καὶ εἰς τὸ κηρὸν τὸ ῥόδιον,
 καὶ Ἐπὸς ἀδνεμίας, ἀδνεμιάξιδαι καὶ Ἐπὸς γράφειδαι καὶ Ἐπὸς
 ποικίλων παῖδας, καὶ ἀναζητεῖσθαι Ἐπὸς ἄρματα τῶν στρα-
 τιωτῶν. διὰ δὲ καὶ ἀρμόζει παῖδας ἔχειν εἰς τὸ δελεῖν
 αὐτοῖς, ἵνα μὴ ἀναγκάζονται εἰς τὸ κηρὸν Ἐπὸς πολέμους κα-
 πημιπᾶναι ἐξ αὐτῶν τῶν στρατιωτῶν εἰς τὸ τῆλδον, καὶ
 Ἐπὸς τῶν γήλωνται ὀλίγοι οἱ κηπιῶντες εἰς τὸν πόλεμον. ἂν
 δὲ ἴνες διὰ πτωχείαν Ἐπὸς διώκονται ἔχειν παῖδας εἰς δελεῖν
 αὐτῶν, ἀρμόζει ἔξ ἀναγκῆς εἰς Ἐπὸς κατωτέρω στρα-
 τιώτας, ἵνα σὺν τρεῖς ἢ πέντε ἔχωσιν ἕνα παῖδα, τὸν ὀ-
 φείλοντα δελεῖν αὐτοῖς. τὸ ὅμοιον δὲ τρόπον ἀρμόζει γί-
 νεσαι καὶ εἰς τὸ σαρμάριον, καὶ σὺν τρεῖς ἢ πέντε τῶν
 κατωτέρω στρατιωτῶν ἔχειν σαρμᾶρον ἕν, διὰ τὰ λωρί-
 κια καὶ τὰς τένδας αὐτῶν. ὀφείλῃσι δὲ καὶ αἱ κεφαλὰί
 τῶν βάνδων ἕκαστος τάγματ' ὁμόχροσι γίνεσθαι, καὶ τὰ
 φλάμελα ἕκαστος τέρμας, ἢ δρέγγα, ἰδίως χρεῖας ἔ-
 χειν, ὥστε μὴ Ἐπὸς ἄλλασθαι ἕν καὶ μόνον εἰς πύρρμα, ἢ
 εἰς τὸ δρέγγον, ἀλλὰ μίας ἕκαστος τέρμας, καὶ ἕνος ἕκαστος
 δρέγγα

δρέγγα τὰ φλάμελα ὁμόχροα εἶναι. διὰ δὲ Ἐπὸς γνωρίζειν
 Ἐπὸς ἕκαστον τάγμα τὸ ἴδιον βάνδον ἀρμόζει. ἀλλὰ
 Ἐπὸς ἄλλασθαι Ἐπὸς ἰδία σημάδια ἔχειν Ἐπὸς κεφαλὰς τῶν
 βάνδων γνωρίζομεν εἰς Ἐπὸς στρατιώτας, πρὸς τὸ γνω-
 ρίζεσθαι αὐτὰ Ἐπὸς τῶν καὶ εἰς τὰς τέρμας, Ἐπὸς τὰς δρέγγ-
 γας, Ἐπὸς Ἐπὸς βάνδα. τὰ δὲ τῶν τερμαρχῶν δεῖ παρελ-
 λαγμῆνα εἶναι καὶ φανερά, ἵνα Ἐπὸς μακρόθεν γνωρίζων-
 ται εἰς τὸν ἴδιον λαόν. κελδομεν δὲ σοι, στρατηγέ, καὶ ἄρ-
 ματα βασιάζειν Ἐπὸς περὶ Ἐπὸς, Ἐπὸς πρὸς ἄρματα καὶ σα-
 γίτας. ἵνα ἂν λήψωσιν εἰς τὸν πόλεμον γήλωνται ἀναπλή-
 ρωσις ἔξ αὐτῶν. ὀφείλῃσι δὲ καὶ οἱ στρατιῶται ἔξωθεν τῶν
 βοίων θυρεῶν, ἄπὸ ἔχουσιν εἰς τὰ λωρίκια, ἔχειν Ἐπὸς ἔτε-
 ρα θηκάρια ἐλαφρὰ δερμάτινα, ἵνα ἢ Ἐπὸς κηρῶν πολέμους,
 ἢ Ἐπὸς κηρῶν κέρσας βασιάζωσιν ὀπισθοκρηβίων εἰς τὰ λαγ-
 γόνια τῶν ἵππων. καὶ ἂν συμβῇ πολλάκις τροπή, ὅπερ
 ἀπὸ χόμης, καὶ πρὸς μίαν ἡμέραν Ἐπὸς διωκῶν Ἐπὸς στρα-
 τῆς εὐρεῖν Ἐπὸς ἔχοντας χρεῖας, ἵνα μὴ ὡς γυμνὰ τὰ λω-
 ρίκια, καὶ θρίοντες Ἐπὸς μὴ θρίοντες οἱ στρατιῶται φορῶσιν
 αὐτὰ διηνεκῶς, καὶ κηπιῶσι μὴ ἔχοντες Ἐπὸς βαλλεῖν αὐ-
 τὰ. ἂν δὲ μέλλῃ Ἐπὸς στρατηγῆσαι πρὸς ὁ στρατηγός, καὶ χω-
 ρεῖς χειμῶν Ἐπὸς δερῶσιν εἰς τόπον, ἵνα οἱ ἄρχοντες ἕκαστος
 τάγματ' Ἐπὸς ποιῶσι κατὰ γραφὴν εἰς τὸν λαόν τὸ, πῶσιν
 ἵππων, καὶ ποῖς εἶδες, καὶ ποῖς ἄρματ' Ἐπὸς ἕκαστος
 στρατιώτης ἔχει χρεῖαν. καὶ ἂν Ἐπὸς ἔχη ἢ χῶρα πρὸς
 τὸ χωρηθῆσαι ταῦτα εἰς ἀγορὰν τῶν στρατιώταις, ἵνα φέ-
 ρησιν αὐτὰ, ὡς στρατηγέ, εἰς τὸν τόπον Ἐπὸς πραγματῶν
 ἵνῶν, πρὸς τὸ εὐρίσκαι αὐτὰ τὸν στρατὸν εἰς ἀγορὰν. καὶ
 μήτε Ἐπὸς ἐπιποῖς βλάπιδαι, μήτε Ἐπὸς στρατιώτας
 Ἐπὸς εἶσαι εἰς ἀχρηῖσιν. ἐπεὶ δὲ τὸν καθάλαρον
 στρατιώται

στρατιώτῳ ἐξωπλίσιμῳ, ἔπωρῳ ἀπάρτι ἔπει τῆς
δεξιῆς ἐξοπλίσεως ἔπειξ στρατιώτης.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΕΞΟ-
ΖΕΙΝ ΤΟΝ ΠΕΖΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΝ.

Ἐοπλίσει τὸν πεζὸν σκευατάτον, ὡς ἔχειν σπαθίον
κονταρίας, σκευατάρον, ὅταν μὲν ἡ χρεία ὀπίμακρον μὲν
ἔπει λέγει θυρεός. εἰ δὲ μὴ, σρογγύλον, τρέμον. Ἐπεὶ σκε-
πάρια ἐςωσαν ὁμόχροα, ἢ ἐνὸς ἐκάστω μέρει, ἢ γυν ἔ-
ξριστεροῦ μέρει, ἵνα ἔχωσι μίαν χροάν. καὶ ἔπει δεξιῶν πάλιν
ἄλλω. ἔπει μέστω μέρει ἄλλω. ἢ ἐνὸς ἐκάστω πύγμα-
τι, ἵνα ὡσιν ὁμόχροα, ὡς εἴρηται, πὰ σκεπάρια.
ἐχέτω δὲ ὁ πεζὸς καὶ κασίδαν ἔχουσαν ἄνω εἰς τὸ κερυ-
φῶν ἔπει τριών μικρόν. ἔχειν δὲ αὐτὸς ἔπει σφενδοβόλα,
τζικέρια δίσημα, τὸ μὲν ἐν σῶμα ὡς σπαθίον ὀπίμακρον,
τὸ ἄλλο ὡς κονταρίας ξιφάριον, ἀναβασιζόμενον πὰ ποι-
αὐτα τζικέρια μὲν θηκαρίων δερματίνων, ἢ ἔπει τζικέρ-
ια ἔχοντα τὸ μὲν ἐν σῶμα ἵνα κόπη, τὸ ἄλλο σρογγύ-
λον. ἢ ἔπει τζικέρια δίσημα εἰς πύξιν περεκίων. οἱ ἔπει
λεπτοὶ ἔπει ὀρδίνω ἐχέτωσαν λαρκία, εἰ μὲν δυνατόν, ὅλοι.
εἰ δὲ μὴ, οἱ δύο οἱ πεῶτοι ἔπει ὀρδίνω. καὶ εἰς ὄψω ἔπει λαρκ-
κίω φλαμζίσκια μικρά. ἐχέτωσαν δὲ ἔπει χερομάνικα,
ἢ γυν χεροψέλλα σιδηρά ἔπει ξύλινα, ἔπει ποδψέλλα, ἢ γυν
χαλκότετρα. πύξα ὀφείλσιν ἔχειν ἐξαίρετως οἱ εἰς πὰς
κεφαλὰς καὶ εἰς τὰς ἔρας τῶν ὀρδίνων ἰσάριον. ἔπει μὲν
σκευατάτους ἔπει ἐξοπλίσει. οἱ ἔπει ψιλοὶ ἐχέτωσαν ποξο-
φάρερα ἀναβασιζόμενα εἰς τὰς ἄμεις αὐτῶν, ἔχοντα
κέρια μεγάλα χωρὲντα ἀπὸ τράκοντα ἢ πσσαράκοντα
σαγιτῶν.

σαγιτῶν. ἐχέτωσαν ἢ καὶ σαλλυάρα ξύλινα μὲν μικρῶν
σαγιτῶν καὶ κέρων μικρῶν. αὐτὰ γὰρ αἱ σαγιταὶ ἔπει εἰς
πολύ διάσημα ῥίπιον) Διὰ τῶν ποξάρων, καὶ τοῖς ἐχθροῖς
ἔπει χρησιμεύσιν. οἱ ἔπει ἀπάρτι πρὸς ποξείαν οἱ μὴ ἔχοντες
ῥιπία ἔχέτωσαν ῥιπία. ὡσαύτως ἐχέτωσαν οἱ ψι-
λοὶ σκεπάρια μικρά σρογγύλα, σφενδοβόλα, τζικέρια
ὁμοία τὸν κονταρίων, ὡς ἐτέρως εἴρηται, ἀναβασιζόμενα εἰς
θηκάρια δερματίνια. πὰ δὲ ἰμάθια τῶν πεζῶν πάντων ἐςω-
σαν κονταρία μέρει τὸ γονάτων αὐτῶν. ἐχέτωσαν δὲ ἀδυατὸν,
ἔπει ὀπιλώρια. πὰ δὲ ὑποδήματα αὐτῶν μὴ ἐχέτωσαν ἐμ-
περοθεν αὐτῶν * * * καλὸν δὲ ἐστὶν ἵνα καὶ Διὰ μικρῶν
καρφίων ὀλίγων καθηλώνται, πρὸς τὸ ὑπαργεῖν περὶ-
σπτόν. χρήσιμα γὰρ εἰσι πὰς τὰς ἔξαιρέτως εἰς τὰς ὁδοι-
πρίας. πὰς κερὰς ἢ αὐτῶν γίνεσθαι κονταρία, καὶ μὴ ἔχειν αὐ-
τὰς μακρὰς τρίχας, χρήσιμον γὰρ ἐστὶ. καὶ τὰς μὲν πε-
ξίω στρατιώταις ἐνδύλον καὶ ἐξοπλίσει ἔπει. πρὸς δὲ τὸ βα-
σιζεῖν τὰς χρεῖας αὐτῶν, καὶ ἄμα πρὸς τὸ εἶναι ἀσφάλειαν
ἔπει φύλαξιν τῶν ποξῶν πεζῶν, ποιήσιν ἀμάξια ἐλαφρά
ἔπει γοργὰς κατὰ δεκαρχίαν, ἢ γυν καὶ κονταβέρνιον, μίαν καὶ
μὴ πλεόν. ἂν γὰρ ὡσὶ περὶ σότερα καὶ ἐν ἑκάστω κον-
ταβέρνιον αἱ ἀμάξια, ἀργῶσι καὶ περὶ σότερα στρατιώται,
περὶ σπόμενοι εἰς αὐτὰς, βασιζέτω δὲ μία ἐκάστω ἀ-
μάξια χερομύλον, ἀξίνω, * * * σκέπαρνον, πρίο-
να, ὀρῶγια δύο, σφουράν, πύαρια δύο, κόφινον κιλίκιον,
φαλιδόν, τζικέρια, βαρδίκια, ματζίκια. γίνε) γὰρ ἵ-
σως καὶ τῶν χρεῖα τοῖς στρατιώταις. τριβόλια ἀποδεμε-
να μὲν λεπτῶν σφικωμάτων εἰς ἡλάρον σιδηρῶν διὰ τὸ εὐ-
κόλως συνάγεισθαι αὐτὰ. ἔχει ἢ ἔπει ἀμάξια βασιζέ-
σαι ποξοβόλιας καὶ σαγιτῶν αὐτῶν, καὶ μαγαζικὰ ἀλακίθια
σρεφό-

σρεφόμην γύρωθεν. ἔχε δὲ καὶ μαγνηταίους, ἔλεπτεργάς, καὶ χαλκίους, καὶ εἴησαν αὐτοῖς ἀρχόντες ἴδιον. ἔχε δὲ καὶ ἑτέρας ἀμάξας βασιλεύσας τὸ δέμακμήτον. Ἐδίε κενταύροισιν διὰ τὸ παλαιῶν ἔνεῶν στρατιωτῶν, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, ἀρμόζει γίνεσθαι, ἵνα μὴ μόνοι οἱ παλαιοὶ στρατιωτῶν ὡς ἀδυνατοὶ διὰ τὸ γῆρας, μήτε μόνοι οἱ νεώτεροι ὄντες εὐρίσκωνται ἀτακτοί, ὡς μὴ ἔχοντες πείραν: ἔτως ὀφείλῃσι χωρίζεσθαι ἅ βάνδα διὰ τὸ ἀνδρῶν τετρακισίων. ἀν δὲ πολὺ ἔχῃς στρατὸν, ἔχετω τὸ βάνδον ἀνδρας τετρακισίας. ἀν δὲ ὀλίγον ὑπάρχη ὁ στρατὸς, ἔχετω τὸ βάνδον ἀνδρας διακισίας, πλεον μὴτε πλεον τῶν τετρακισίων ἀνδρῶν στραχωρήσῃς ἔχειν τὸ βάνδον, μὴτε ῥιπτόν τῶν διακισίων, καὶ ὀλίγον ὑπάρχη καὶ πλεον ὁ στρατὸς. κάλλιον δὲ ἐστὶ τὸ μέσον. ἦγεν ἵνα ἔχη τὸ βάνδον, ὡς εἶπομεν, ἀνδρας τετρακισίας. τὰ δὲ βάνδα πάντα ὀφείλῃσι σιναῖσαι, καὶ ποιῆσαι εἰς δρεγγυάς, ἔλεπτεργάσι αὐτοῖς καὶ δρεγγυαίους χρησίμους καὶ ἀνδρείους, φρονίμους καὶ εὐτάκτους, ἀδυνατοὺς, καὶ εὐγνώμους, καὶ εὐπείρους. οὗτοι δὲ δρεγγυαὶ τῆς πάλιν σύναξις ἔποιῆσον εἰς οὗτοι μαρτίαι, καὶ εἴησαν αὐτοῖς μὲν στρατοῦ τῆς βασιλείας ἡμῶν τετρακισίας φρονίμους ὁμοίως ἔλεπτεργάτους, ἐναρέτους τε καὶ ἐμπείρους, εἰ δυνατοὺς μαθόντας καὶ γράμματας, κατ' ἐξαιρέτην τὸν μέλλοντα ἔχειν πλεον μέσον τέρμα. ὅστις καὶ στρατηγὸς ἀν λήψῃ τὸν τόπον αὐτὸ καὶ πλεον ἐξέστησαν πᾶσαν ἐπέχειν ὀφείλει, καὶ ἀναπληρῆν. ἔτως ἐστὶ ἀναγκαῖον χωρίζεσθαι τὸ στρατηγὸν εἰς τέρμας τρεῖς, ἦγεν εἰς τρία μέρη, εἰς μέσον, εἰς δεξιότατον, καὶ εἰς δεξιόν. οὗτοι ὀφείλῃσι δὲ ἔτε βάνδον ὅπερ ἐπέχει ὁ κόμης, πλεον, ὡς εἶρηται, τῶν τετρακισίων ἀνδρῶν ἔχειν, ἔτε δρεγγυῶν πλεον

πλεον τὸ τετρακισίων. ἀν δὲ πλεονότερον ἔχῃς στρατὸν, καλόν ἐστιν ἵνα ὅποθεν τῆς στρατηγῆς δεξιότατον ποιήσῃς πλεον στρατηγῶν, πλεον τὸ εἶναι αὐτῶν εἰς βοήθειαν τῆς πλεον. ἵνα δὲ ποιήσῃς καὶ πλεονοφύλακας ἔλεπτεργάτους, ὁμοίως ἵνα ποιήσῃς καὶ ὑπερεκρεσσάτους πλεον τὸ κυκλώσασαι οὗτοι πολεμίας, μὴτε δὲ εἰς τέρμας, μὴτε εἰς δρεγγυάς γῆραται πλεονεῖται. ἐπεὶ δὲ ἀν ἔχωσι πλεονεῖται πλεονότερον καὶ εἶπομεν, γῆραται μεγάλα, ἔλεπτεργάτους εἰς τὸ πλεον. καὶ εἰ δυνατοὶ ἀκείνῃσι εἰς πλεονεῖται δυνάτως τὰ στρατηγῶν, ἔλεπτεργάτους γίνεται σύγχυσις. στρατηγῶν σοὶ καὶ ἄλλοι χρησιμοῖον. μὴ ποιῆς τὰ βάνδα ὅλα ἴσα, ἵνα μὴ μετρώσῃσι οἱ ἐχθροὶ τὸ πλεον βάνδα ἔχεις, καὶ ἐκ τῆς ψευφίξῃσι καὶ ἀρμόκωσι πλεον ποσότητις στρατῶν ὅλας, ὅπερ πλεονεῖται πλεοναίους μεγάλας βλάβας. διὰ τῶν καλόν ἐστιν ἵνα ποιῆς καὶ μικρότερα βάνδα ἔλεπτεργάτους μεγαλύτερα. διὸ καὶ χρησιμοῖον πλεοναίους ἐστιν, ἵνα κατ' ἑκάστον πλεοναίους μίσθῃς δύο βάνδα, ἔλεπτεργάτους αὐτῶν γίνεσθαι βάνδον ἐν εἰς τὸν κερὸν τῆς συμβολῆς στρατῶν. μεγάλα γὰρ φαινόμενα πλεονεῖται φόβον εἰς τὰς πολεμίας. ἀρμόζει ἢ χωρεσθῆναι διὰ τὸ εἰκάσῃς βάνδον διὰ τὰ εἰ ἀναγκαῖα μανδάτα, ἔλεπτεργάτους μανδάτους ἀγρυπίας, καὶ γεργῶν, ἔλεπτεργάτους φρονίμους, καὶ λαλῶντας, ἀν ἐνδεχῆται, ἔλεπτεργάτους ἀφάφους γλώσσας. ὁμοίον ὀφείλῃσι ἀφάφους ζεσθαι ἔλεπτεργάτους βενκινάτωρες, ἔλεπτεργάτους σιμωπείρους, τῶν ποιοῖ, σιμωπείροι, ἔλεπτεργάτους οἱ λοιποὶ, ὅσοι κατὰ συνήθειαν εἰς τὰς στρατῶν φροσάτους χρείας ἐνεργῶσι. χωρεσθῆναι δὲ καὶ ἵνας οὗτοι ὀφείλοντας σιμωπείρους τὰ ἀρμόκωσασαι ἐκ τῶν ἀπολλυμένων, καὶ ἀπολλυμένων τοῖς κυρίοις αὐτῶν. ὡσπερ δὲ εἴρηται στρατῶν τὰ ἐλάτῃς τῶν καβαλλαρῶν εἶπομεν, ἵνα χωρήσῃς τὸ ὀφείλοντας αὐτὸ κρεσσάται ἀρχόντες, ἔτε καὶ εἴρηται στρατῶν τῶν πεζῶν ἀρμόκωσασαι

ἀρμόζει ἀφορμίζεσθαι ἴνας, οἱ ἴνες ὀφείλουσι κρατεῖν τὰς ἀμάξιας, καὶ ποιῆν διατάων τεμβολίων ἔτ' ἄλλων μηχανῶν τὴ φύλαξιν καὶ ἀσφάλειαν ἕτραξ, ἔπειρορίζειν, ἔπεικυκλῆν τὸ σράτδωμα. ἐπεὶ ἢ εἰς τρία μέρη ἐχωρίσασθαι τὴ στρατὸν, ἕσω καὶ ἓν μέρος ὁ ὀφείλων ἀρχὴν εἰς περῶτες, ἕσωσαν ἢ σημάδια εἰς τὰ τ' ἀμάξων βοήθια ἐνὸς ἐκάστου μέρους, πρὸς τὸ εἶναι φανερά ἐκ τ' χροῶς ἕ σημαδίαι λαξ. καλὸν ἢ ἔ τῆς πεζικῆς ὠδρατάξεως ἐμνήσθαι, δεῖ δὲ καὶ περὶ τῶν ὀπιθιμίων τῶν στρατιωτικῶν διορμίζεσθαι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙΤΙΜΙΩΝ, ΠΩΣ

ἐκαστῶ τῶν στρατιωτῶν τιμωρεῖται,
ὅταν ἢ ἀμάρτη ἀπαν-
τήσῃ.

* ἀπολυθῆ στρατιώτης εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς ἡμέρας δυομηνίας, ὅτε σὺ ἐπὶ ταξίδιον, καὶ περὶ φρονήσῃ, ἔσθαι ὀπικτησῆ) τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ἔσθαι ἀναγκασθῆ αὐτὸ ὁ δέκαρχος ἢ ἀρχὸν αὐτοῦ, τυπείδω ἔ ὁ δέκαρχος ἔ ὁ στρατιώτης. * ἐχὺσπασίση πὶς τῶ ἰδίῳ ἀρχόντι, τυπείδω καὶ τὰς νόμους. * ζημιώση ἴς στρατιώτην, ἢ δημοσιάρχον, ἢ ἀνασρέφῃ αὐτὸ εἰς τὸ διπλῆν. * χημάξῃ πρὸ ὁ στρατιώτης, ἔ, ὡς ἐπὶ διαβαίνῃ ὁ ἀρχων ἢ ὁ στρατηγός, ζημιώση δημοσιάρχον, ἔ σὺ ἀποδώσῃ αὐτῷ μὲν παραιρέσεως τὴ ζημίαν, παρεχέτω αὐτὸ εἰς τὸ διπλῆν. * πολμήσῃ ἴς εἰς κρητὸν πολέμου χωρὶς ἀπολύσεως ἕτραξ ἀπολύσῃ στρατιώτην, ἀπαμείδω νομίματα τεμβολίων. εἰς κρητὸν δὲ ὠδρατάτω. φείλει ὁ στρατιώτης δύο ἢ τρεῖς μιλῶας, ποιῆν εἰς τὸ οἶκον αὐτοῦ. εἰς κρητὸν ἢ εἰρήνης

εἰρήνης πρὸς τὸ διατάω αὐτὸ λαμβανέτω ἔ τ κρητὸν τὴ ἀπολύσεως ὁ στρατιώτης. ἀν κατὰ πρῶτον ἴς πόλιν ἢ κάστρον εἰς ὠδραφυλακίῳ, ἔ περὶ δῶσῃ αὐτὸ, ἢ χωρὶς κινδύου πρὸς τὴ ζῶν ἀναχωρίξῃ ἐξ αὐτοῦ, διωκέσθαι ἔσθαι ὀπικτησῆ αὐτὸ, κεφαλικῆ ἡμωρία ὑποκείδω. ταῦτα ἔ ὀπιθιμια εἰς κρητὸν γυμνασίας συνηγμένων τὴ στρατιωτῶν, καὶ εἰς ἄλλον δῆποτε κρητὸν, ὀφείλουσι ἀναγκασθῆ ἐμπερῶσθαι αὐτὸ, πρὸς τὸ γινώσκῆν αὐτὰ καὶ τὰς στρατιώτας, καὶ τὰς ἀρχόντους αὐτοῦ. ἀρμόζει ἢ περὶ σφιδῶν αὐτοῖς ἔ τὸ λοιπὸν ὀπιθιμια, ὅσα ὀφείλουσι εἰς τὴ κρητὸν ἕ πολέμου ἐξ ἀναγκῆς φυλάττεσθαι. ἀπερὶ καὶ ἀναγκασκόν) ἀφ' ἢς σιωπῆσῃσθαι ἔ σιωπῆσθαι. εἰσὶ ἢ ταῦτα. * στρατιώτης εἰς κρητὸν ὠδρατάξεως ἔ πολέμου κατὰ λίπη τὸ βάνδον, ἢ τὴν τάξιν αὐτοῦ, ἔ ἢ φύξῃ ἢ περὶ πηδῆσθαι ἀπὸ ἕ τὸ πρὸ αὐτοῦ, ἢ ἀν πέσῃ ἐχθρὸς, ἔ ἐπάρῃ τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ἢ κατὰ δράμη εἰς ἐπιδῶξιν τὴ ἐχθρῶν, ἢ ἐμπερῆ εἰς τῆλδον, ἢ εἰς φρασάτων ἐχθρῶν, κελεύσασθαι ἢ ἀναγκασθῆ ἐξ αὐτοῦ, ἔ δίδων) εἰς τὴν κρητὸν τὰ παρῆσθαι, ἀπὸ τὸ ὠδρατάξῃ αὐτὸν τὴν σιωπῆσθαι, καὶ ὀπιθιμια εἰς τὴ ἐπάρῃ αὐτοῦ. * εἰς κρητὸν δημοσίας ὠδρατάξῃ ἢ συμφορῆς πολέμου γνήσῃ τροπῇ χωρὶς εὐλόγου ἴνους καὶ φανεροῦς αἰτίας, κελεύσασθαι ἢ ἀναγκασθῆ οἱ στρατιῶται ἕ φυγόντ) πρῶτον τάγματ) καὶ κατὰ λίποντ) τὸ μέρος αὐτῶν εἰς ὁ ἐπάρῃσθαι, χωρίξῃσθαι τῶν δεκά εἰς, καὶ κατὰ τὸ ἐξεύωνται ἕσθαι τὸ λοιπῶν τῶν τάγματων, ὡς κατὰ λύσαντες τὴν τάξιν, ἔ αἰτίαι τὴ τροπῆς γνήσῃ μιλαι. ἀν ἢ συμβῆ ἴνας ἐξ αὐτῶν πηρωθῆσθαι εἰς αὐτῶν τὴ συμβολῆν ἕ πολέμου, ἐκείνοι ἕσθαι σιωπῆσθαι ἀπὸ τὴ ποιῆσθαι πινῆς. * ἐπάρῃσθαι οἱ ἐχθροὶ βάνδον χωρὶς εὐλόγου ἴνους καὶ φανεροῦς παραιρέσεως, κελεύσασθαι ἢ ἀναγκασθῆ οἱ φυλάσσαντες τὸ βάνδον

τὸ βάνδον τύπλωνται, ἔ γίνωνται ἔρατοι παντηγῶς, καὶ
 ὡδρακάτω πάντων τ' ὑποχρέων αὐτῶν. ἀν δὲ συμβῆ ἡ-
 νας ἐξ αὐτῶν πολεμῆντας πηγαωθῆναι, οἱ ποῖται ἔσω-
 σαν ριόδ' ἑροί τ' ἔσ' ἴπλιμίας. * Φοσάτ' ὄντ' ὅτ' γένη-
 ται τροπή μέρεος ἡνὸς ἢ ὡδραπαγῆς, καὶ οἱ τραπέντες ἔτε
 πρὸς ὅτ' ἀναλαθ' ἔντας ὀπισω βοηθῆς πρὸς δ' ἄμωσιν,
 ἔτε εἰς αὐτὸ τὸ στρατόμα καταφύγωνσιν, ἀλλὰ πειφρο-
 νῆντες εἰς ἕτερον τόπον πρὸς δ' ἄμωσιν, κελδύομην τύπλωσ' ἔ-
 ὄτ' ποιῶσ' ὡς πειφρονήσασ' ἔσ' τῶν ἰδίων φίλων. *
 ρίψη στρατιώτης πὰ οἰκεία ἄρματα εἰς τὸ πόλεμον, κε-
 λδύομην τύπλωσ' αὐτὸν, ὡς γυμνάσασ' ἑαυτὸν, καὶ
 ὄτ' ἐχθρὸς ἐξοπλίσασ' ἔσ'. * παρεμποδίσ' ἰς στρατιώ-
 τῆς, ἢ ἐξυκασ' πρὸς τὸ μὴ ριθῆν αὐτὸν εἰς τὸν κη-
 ρὸν ἔ' φοσάτ' ἢ καὶ ἀφ' ἧς ἀν ρίθη ἀνερωτήσ' αὐτὸν
 εἰς ἰδίων δ' ἰκλείων, ὡς μὴ ὄρεθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν ἄξιν
 αὐτ' παρεκτὸς τῶν ἀφωρσμηδῶν αὐτ' στρατιωτῶν,
 τυπῆσ' ἔσ', καὶ ζημιῶσ' ἔσ', στρατηγὸς μὲν χρυσὸς λίβρα
 μίαν, τετραρχὸς δὲ νομίσματα τεράκοντα ἔξ', δεσγρῶ-
 ρ' δὲ νομίσματα ἑκασι πένταρα, κέμης δὲ, ἔ οἱ λοιπὸι,
 νομίσματα δέκα. ταῦτα καὶ πει τῶν ποῖτων ἴπλιμίων διο-
 ρσάμην οἱ διατ' ἔσ' ἀπάρη ἔ ὅπως ἀρμόζει ὁδοποιεῖν
 καὶ τὸν στρατὸν ὅλον, καὶ μέρ' ἔξ' αὐτ', καὶ εἰς τὴν
 ἡμετέραν χώραν, ἔ εἰς τὴν πολεμίαν, ἔ καὶ ποῖας κατα-
 σάσ' ἔσ'.

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΠΩΣ ΑΡΜΟΖΕΙ ΟΔΟΠΟΙΕΙΝ

τὸν στρατηγὸν ἐν τε τῇ ἡμετέρῃ χώρῃ, ἐν τε τῇ πολεμίᾳ,
 καὶ τὸν στρατὸν ἅπαντα, καὶ μέρ' ἔξ' αὐτ'.

Ὅταν πειπατῆς, στρατηγὸς, καὶ ἔ' στρατ' ἔσ'. εἰ μὲν ἐν
 τῇ ἡμετέρῃ γῆ πειπατῆς, παρὰ γὰρ πῶς στρα-
 τιώτης ἵνα μήτε πειπατῆσ' ἔσ', μήτε βούλωσ' ἔσ' πῶς
 τὸ πῶς γὰρ ἔ' στρατ' ἀν λάσ' ἔξ' ἔσ' ἵνα ποῖ ὁ δ' ὡς
 πει, ἀνηλεῶς ἐμβάσ' εἰς πᾶντα, καὶ δελεάζ' ἔσ' εἰς πει-
 νεσίαν, ὅταν βλέπῃ ἔσ' ἔσ' ἔσ' κελδύομην τὴν χρείαν.
 καὶ ἔσ' τῆς ποῖς πολεμίας πολεμίας ὄτ' ἡμετέρας. ὅταν
 δὲ μέλλῃ εἰσελθῆν εἰς τὴν χώραν τ' πολεμίων, μὴ χρο-
 νίσ' κατ' ἔσ' ἔσ' ἔσ' εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν.
 καὶ γὰρ καταδαπανῶσ' ὄτ' ἰδίων καρπῶς, καὶ ζημιῶσ'
 μᾶλλον ὄτ' ἡμετέρας ὡδ' ὄτ' πολεμίας. ἀλλὰ πειπῶσ'
 εἰσερχῆ εἰς τὴν πολεμίαν, καὶ ἔξ' αἰρέτως, εἰ μέλλῃ εἰσελ-
 θῆν εἰς λιπαρὴν γῆν τῶν πολεμίων, μὴ στωάγῃς στρα-
 τὸν πολὺ εἰς ἕνα τόπον, ἵνα μὴ εὐκωρῆντες οἱ στρατιώται
 μελετῶσ' ἔσ' καὶ πειπῶσ'. ἀν δὲ γῆν χρεία ἵνα
 στωαχθῇ στρατὸς πολὺς εἰς ἕνα τόπον, ὅσον δὲ ἀδύνατον, ἢ
 δι' ἄλλην αἰτίαν ἀναγκάσ' ἔσ', ὀφείλῃς ἢ στωτῶσ' σκορ-
 πίζῃν αὐτῶς, ἢ ἀν ὡσιν εἰς ἕνα τόπον, πῶς ἀν γυμνάσ' ἔσ'
 αὐτῶς, ἢ καὶ ποῖς τῆς ἴπλιμείων καὶ ἐπομάσ' εἰς
 πὰ ἄρματα αὐτῶν, καθ' ὡς εἰς τὸ πει γυμνασίας ἔσ' ἔσ',
 καὶ μὴ ἀφῆς αὐτῶς δ' ἔσ'. ἢ γὰρ δ' ἔσ' ἐναντίας με-
 λέσ' εἰς αὐτῶς ποῖ. ἀν δὲ πρὸς δ' ἔσ' πόλεμον, ποῖσ' ἔσ'
 τὸν στρατὸν ἵνα πειπατῆ καὶ στωτῶσ' ἔσ', καὶ τε ὅλη ὡδ' ἔσ'
 ἔσ'. τὸ γὰρ καὶ στωτῶσ' πειπατῆ τὸν στρατὸν ἔσ' μόνον
 εἰς τὴν

εἰς τὴν χώραν τῶν πολεμίων ἀλλὰ ἔς τὴν ἡμετέραν ἀσφα-
 λερέστες ποιῆσαι ἑαυτῶν, καὶ περιγυμνάζει αὐτοὺς.
 ὁφείλει δὲ σιωπεδίξιν ἕνα ἕκαστον δρᾶγρον, ἵνα ἡ δόποσδὴ
 αὐτῶν, οἷον τὰ συγκμάματα, ἔσται πρᾶγμα, καὶ οἱ ἀνθρω-
 ποι αὐτῶν, ἀναλαβῶσιν ὅποθεν αὐτῶν μὲν τῶν Φλαμέλων
 αὐτῶν, ἔσται μίσηται εἰς ἄλλον δρᾶγρον, ἢ τῶν δον. ὅταν
 γὰρ εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσοι περιπατῶσιν, καὶ ἔτε ἐγγυὲς εἰσὶν
 οἱ πολέμιοι, ἔτε ῥιπίζονται ἵνα ῥιθῶσι, καλόν ἐστι τὸ περι-
 πατεῖν δρᾶγρον ἕνα ἕνα, ἔσται τῶν μίσηται μίσηται, ἔσται σιω-
 γῆν τὸν στρατὸν ὅλον εἰς ἕνα τόπον, ἀλλὰ τὸ μὴ περιπίπτειν
 αὐτοῦ ἐνέλωσ εἰς λοιμικὰ νόσους, καὶ ἀλλὰ τὸ μὴ σενο-
 χωρεῖσθαι αὐτοῦ εἰς τὰς πηγαίους τῶν ἵππων, τρεῖσιν
 εἰς τὰς βοσκὰς, ἔσται τὸ μὴ δυνάσθαι τὰς κατὰσκόπους τῶν
 ἐχθρῶν μεταθέσθαι τὸ πλῆθος ἅπαν τῶν στρατῶν ἐν ἑαυ-
 τῶν σιωπηγμῶν εἰς ἕνα τόπον. ὅταν δὲ πηλασῶσιν οἱ ἐχ-
 θροὶ εἰς δρόμους, ἢ ἐπὶ ἡμερῶν, ἢ ἔσται δέκα, ὁφείλει σιω-
 γῆν τὸν στρατὸν ὅλον, καὶ ἐν τῶν ἅμα ἀσπληκῶν. ἀν δὲ εὐ-
 ρίσκηται εἰς τόπους ἢ ὁδὸς αὐτοῦ ἔτε ἐν γνώσεσιν, ἔτε ἄλ-
 λὰ ἔσται στρατῶν, ἔσται ἐχθρῶν ἐν τοῖς ἵνα δυνάστεσιν,
 δόποσδὴλον αὐτοῦ μινσερέστεσιν, ἵνα περιλαμβάνωσιν περὶ
 μίας ἡμέρας εἰς ὅσον εἰς φόβου ἐχθρῶν. οἱ μινσερέστεσιν
 γὰρ ὁφείλει χωρεῖσθαι τὸ ἀπληκῶν ὅπως μέλλει ἀπληκῶν
 σιωπῆ, καὶ διδοῦναι τόπον ἕκαστω γὰρ ὅσον εἰς ἀ-
 πληκῶν. τὰ ὅμοια δὲ ἵνα ποιῶσιν καὶ περιλαμβάνωσιν καὶ οἱ ὁ-
 φείλοντες τὸ ὕδωρ ἔσται βροσιῶν κατὰσπληκῶν. εἰ δὲ μέλ-
 λει περιπατεῖσθαι εἰς τόπους τραχεῖς, ἢ κρημνώδεις, ἔσται δυ-
 σκόλους, ἢ ἔχοντες δάση, περιτοίμαζε πλῆθος στρατῶν, καὶ
 ἀπληκῶν ἐμπεροσθεν περὶ τὸ ὅμοια τὸ ὁδὸν ὅσον δυνάσ-
 ται, ἵνα μὴ σιωπεῖσθαι εἰς τὰς δυσκολίας τῶν ἵππων. οἱ
 τετραγ-

ἢ τετραγμῶν εἰς τὸν ὅφειλον ἵππων καὶ ἢ βίγλη, ἢ
 ἄλλη ἵππων δυνάμει. ὅταν δὲ περιπατῆ ὁ στρατός, ὁφείλει σιω-
 πεπατεῖν ἐμπεροσθεν πάντων, ὡς στρατηγῶν, ἔσται ἵππων, ἵνα
 ὡς στρατηγῶν περιπατῆς ἐμπεροσθεν ἔσται στρατῶν, ἔσται τὸ βλέ-
 πην καὶ αὐτοὺς ἐμπεροσθεν, καὶ φοβεῖσθαι ἐπὶ ἵππων, καὶ μὴ ποιῆν
 ἐναντίον ἵππων. περιπατεῖται δὲ μὲν ἢ περιπατεῖσθαι σιωπῆ, καὶ τὸ
 βάνδον στρατῶν πάντων περιπατεῖσθαι τῶν συγκμάτων
 καὶ οἱ ἀνθρωποι στρατῶν. ἵνα δὲ περιπατῆ περὶ τὸ σχῆμα τῶν καὶ
 εἰς ἕκαστον τετραμάρχης, ἔσται εἰς ἕκαστον δρᾶγρον, καὶ
 φυλάτῃ τὴν ὅμοια τάξιν, κἀντε ἐν τῶν ἅμα περιπατῶ-
 σιν, κἀντε χωρεῖσθαι. ὅτε δὲ μέλλει διαβῆναι πηλασῶν, ἢ ἄλ-
 λους τόπους, ἔτε ἐν γνώσεσιν, ἔτε ἄλλος ἔσται στρατῶν, ἵνα
 περιλαμβάνωσιν οἱ ὁφείλοντες κατὰσπληκῶν τὸ ὕδωρ καὶ
 τὴν βροσιῶν, δοκιμάζωσιν περὶ τὰς τόπους, καὶ τότε σιω-
 περοσθεν καὶ ἀναγγελλῶσιν σιωπῆ. ἔσται ἵνα δόποσδὴ ἄρχοντες
 ἔσται πηλασῶν, ἔσται φυλάτῃς ἐν τῶν μέλλει διαβῆναι ὁ στρατός.
 εἰ δὲ εἰσὶν οἱ τοποῖ καὶ πολὺ δύσκολοι καὶ ἔσται κινδύων, ὁφείλει
 καὶ σιωπῆ, στρατηγῶν, ἀπέρχεσθαι εἰς τόπους ἑκείνους, καὶ περιπατεῖσθαι
 καὶ εἰς ἅπαντες ἀβλαβῶς διαβῆσθαι. τῶν γὰρ καὶ ὁ
 ἡμέτερος πατήρ καὶ βασιλεὺς ἐπέσπειρεν, ὅτε καὶ Γερμανικεῖσιν
 ἐπὶ Σουρῶν ἐταξιδύσασθαι. ἀπῆλθε γὰρ αὐτοὺς ἑκείνους εἰς
 τὸν πηλασῶν τὸν λεγόμενον Παράδουπον, καὶ παρεστῆναι εἰς τὸ
 μέσον ἔσται πηλασῶν ἔχοντες Φανῆσιν καὶ λαμπάδας, ἕως ὅτε ὁ
 λαὸς αὐτῶν πᾶς διέβη ἀβλαβῶς τὸν πηλασῶν. πολλὰ καὶ
 δὲ καὶ στρατῶν ἵνα κινδυνεύουσιν εἰς τὸν πηλασῶν πο-
 τῶν ἀπληκῶν τῶν ἵππων ἑκείνων χεῖρα καὶ κρημῶν αὐ-
 τῶν διέσσωσε. τῶν ὁφείλει καὶ αὐτοὺς σιωπῆ, καὶ περιλαμ-
 βάνειν, καὶ ἀπέρχεσθαι εἰς τὰς πολὺ δύσκολους τόπους, καὶ εἰς
 τὰς πηλασῶν, κἀν ἄρα μὴ πηλασῶσιν οἱ πολέμιοι εἰς τὰς
 τόπους

τάπες κείνους. ἂν δὲ πλησιάζωσι, τότε * μὴ ἀρμόζει εἶ-
 ναι εἰς τὴν ἰδίαν τάξιν. ἕκαστος δὲ ἀρχῶν ὀφείλει παρῆ-
 σταθ ἑκεί, ἕως ἂν πάντες οἱ ἴστω αὐτὸν στρατιῶτα ἀβλα-
 βῶς διαβῶσιν, ἵνα μὴ σπασθάζοντες πάντες περιλαβῶν
 ἀλλ' ὅσον ἄλλον ἐπιπληθῶσι καὶ σωτρίων. τότε κ' ἐβλά-
 βαι ἴναι ἴσως γίνονται. ὅταν δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν
 ὁ στρατὸς διαβαίη, πρὸ ἄρχου τοῖς στρατιώταις, ἵνα
 Φείδων) καὶ ἀποφύγῃ τὰς γεωργηθέντας τόπας, καὶ
 μὴ διαβαίῃ μεσσην αὐτῶν, οἷον εἴτε χωράφια εἰσὶν, εἴτε
 ἀμπελώνες, εἴτε κήποι. ὀφείλεις γὰρ φυλάττειν οἱ ἡμέ-
 περοι τόποι ἀξίμοι κατὰ τὸν ἄριστον ἕκαστον τοῦτον παρ
 ἡμῶν. καὶ εἰ μὴ διωκῶν, ἵνα διαβαίη πάντοτε ὁ στρατὸς
 εἰς ἀγεωργήτους τόπας. ἂν δὲ κἀπείγῃ σε ἀνάγκη δια-
 βῶσαι καὶ εἰς τόπας γεωργηθέντας, ἵνα πρὸ ἄρχου εἰσέλθῃς
 ἐκάστη πύγματι ἀρχῶν ἰσῶσαι καὶ φυλάττειν πρὸς
 τὸ μὴ παιδιδύλαι τὰς πικρὰς τόπας, ἕως ἂν ὁ λαὸς
 διαβῇ. καὶ τότε ὀφείλει πρὸ ἄρχου εἶναι ἕως ἀφαιδύλαι
 τὰς τόπας τῶν ἐρχομένων ὀπίσω αὐτῶν ἀρχῶν, καὶ ἕως
 ἀναχωρεῖν. πᾶ ὅμοια ποιεῖτω καὶ ἐκείνους, καὶ εἰς ἕκαστον
 ἀρχῶν τὸ αὐτὸ, ἕως ἂν ὁ στρατὸς ὅλος διαβῇ. ὅτε τὰς
 γὰρ φυλάττειται καὶ ἡ σὴ, καὶ ἡ τῶν δεχόντων, καὶ ἡ ἕ-
 στρατὸς εὐταξία, καὶ ὁ γεωργὸς ἀβλαβῶς διατηρεῖται. ὅταν
 δὲ πλησιάζῃ καὶ προσδοκῆται πόλεμος, ἢ ὅταν μέλλῃ δια-
 βῶσαι ὁ στρατὸς δύσκολον ὁδὸν καὶ ἐχθρὸν κόπον, ἀνεγερ-
 θῶσι κατὰ τὴν ὁδὸν ὡς εἰς περὶ πατῆ ὁ στρατὸς ἀγρυπ-
 νῶσαι, ἢ καὶ ἀπὸ ἐμπροσθεν ἂν ὑπαντήσωσιν αὐτοῖς, κἀ-
 λυσον αὐτὰς ἵνα μὴ διώκωσι ταῦτα. γίνονται γὰρ ἵππουτος,
 καὶ κερυγῆ, ἀλλὰ καὶ πᾶ ἰσῶσαι αὐτῶν ἕως χωρὶς ἀνάγκης
 σωτρίωνται. ὅταν δὲ ὑπαντήσῃ καμὸς εἰρήνης, καὶ
 ἐδεμίαι

ἐδεμίαι ἀνάγκη ῥιπίζεται, τότε εἰς χρήσιμα τὰ κωμήσια
 εἰς τὰς στρατιώτας. ἂν δὲ ὀλίγον στρατὸν ἔχῃς, καὶ μέλλῃς
 ποιεῖν ὀπιπληθῶσαι μετὰ τῶν πολεμίων, μὴ διαβαίῃς
 μὴ ἕως πικρὰς εἰς τόπας οἰκηθῶσιν, μῆτε εἰς τὴν
 ἡμετέραν γλῶσσο, μῆτε εἰς τὴν τῶν πολεμίων, ἵνα μὴ σε
 ἴδωσι κατὰ σκοποὺς ἕως ἀναγγέλωσι τοῖς πολεμίοις τὸ ὀλι-
 γότητα ἕως στρατὸς σε. ἀλλὰ καὶ εἰς αἰδῶσιν τόπας ἀφανῆς
 ἀπὸ ἀδύτου διαβαίῃς. ἕως ταῦτα μὴ ποιεῖς ὅταν εἰς τὴν ἡ-
 μετέραν χώραν μὴ ἕως στρατὸς διαβαίῃς. ὅταν δὲ εἰς τὴν
 πολεμίων περὶ πατῆς, ὀφείλεις περὶ αὐτῶν αὐτῶν, καὶ
 κῆποι, ἕως κατὰ κῆποι καὶ δένδρα. ὅταν γὰρ τὰ πρὸ ἄρχου
 καὶ τὰς καρπὰς ἀφανίξῃς τῶν πολεμίων, ποσῶν ποιεῖς
 καὶ τὰς πολεμίας ὀλιγωτέρως, καὶ τὸν πόλεμον ἀδεν-
 σερον. ἂν δὲ μέλλῃς πολὺν χρόνον εἶναι ἀπληκεθόμηνος
 εἰς τὴν πολεμίων γλῶσσο, ἐκείνα κἀσον καὶ ἀφανίσῃς τῆς
 χώρας ἀπὸ αἰδῶσιν ὅτι σὺ ἔχῃς ὁ στρατὸς χρεῖαν αὐτῶν. πᾶ
 δὲ ἀναγκῆσαι, ἕως ὅσα οἶδας τῆς χρεῖας ἕως στρατὸς, φυλάττει
 εἰς διαπύλων αὐτῶν. ὅταν δὲ ἔχῃς ἐν τῷ ἅμα ὅλον σου τὸν
 στρατὸν, μῆτε εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν κατὰ σκοποὺς χρο-
 νίξῃς, μῆτε εἰς αἰδῶσιν χώραν ὑπὸ ἡμῶν ἕως ταῦτα.
 κατὰ ἀπαπαναῖς γὰρ τὰς ἡμετέρας καρπὰς, καὶ ζῆ-
 μοῖς πλεον τὰς ὀμοφύλους πρὸς τὰς πολεμίας. ἀλλὰ
 μετὰ πικρὰ γοργόν, ἂν σὺ ἔχῃς φόβον περὶ τῆς ἡμετέρας
 χώρας πρὸς τῶν ἐναντίων ἀφ' ἧς ἀποκινήσῃς, καὶ ἐμβαίνει
 εἰς τὴν πολεμίων. ἕως γὰρ ἂν ὑπάρχῃ ἡ πολεμία πλου-
 σία, καὶ ἔχῃ καρπὰς, εὐρεῖν ἔχεις τροφὰς καὶ εὐπορίαν
 πολλήν. ἢ δὲ σὺ ἐπὶ ποιότητι ἡ πολεμία, τὴν μὴ ἡμε-
 τέραν ἕως τὴν ὑπὸ ἡμῶν χώραν τῶν σὺ ἐρημώσῃς.
 εἰς δὲ τὴν πολεμίων εἰσερχόμενοι, καὶ ἂν σὺ ὑπάρχῃ
 ποιότητι

πιαυτή λιωρῶν ἢ πολυσία, ὅμως εὐρεῖν ἔχρει πολλά εἰς
 χρεῖαν ἔστρατῶσιν. πλὴν μὴ ἀφίης ὄντ' ἔστρατῶσιν εἰς
 τὴν πολεμίαν γῆν ἵνα ἀτάκτως ἐκβαίνωσιν εἰς κῆρται. πολ-
 λάκις γὰρ ἄπειθελεύονται πῶρ' ἢ ἐχθρῶν, καὶ μεγάλας
 ὑπομύματα βλάβας. ὅταν ἢ περιπατῆς μὴ ἔστρατῶσιν εἰς τὴν
 ἡμετέραν χώραν, φροντιστέον ἵνα ἐρχώμεθα πραγματευτά, καὶ
 φέρωσι χρεῖας πρὸς ἀγορὰς εἰς τὴν στρατὸν, καὶ τῆς ξηραῖς
 καὶ τῆς θαλασσης ὄντων εἰς πῶρ' θαλασσίαν περιπατῆς, εἰ
 ἄρα καὶ ὅτε ἔχρησι κίνδιων ἄπο τῶν πολεμίων οἱ ποιεῖται
 πραγματευτά. ὄντων δὲ μέλλης ἀκβαίνειν μὴ ἔστρατῶσιν
 εἰς ὄρενας τόπους καὶ σενὰς καὶ δύσκολον χώραν, ἀναγκάζον
 ἔστιν ἵνα περιπέμπης μέρ' ὅσον ἔστρατεύματ', καὶ κρα-
 τῆς πὰ ὑπερπιστία, καὶ ὡς κλεισθῆσιν, πρὸς τὸ μὴ πε-
 λαθεῖν ὄντων πολεμίας, καὶ ἐκβαίνειν εἰς τὰ ἀκρὰ, καὶ εἰς τὰ σε-
 νώματ', καὶ ἢ κωλύσωσι πάντως ἵνα ἀκβαίης, ἢ κίνδιωσιν
 εἰς τὴν στρατὸν σενὰ γίνεται. πὸ δὲ αὐτὸ ἵνα ποιῆς, καὶ ὅταν ἔχρησι
 φόβον, εἰ ὑποπίευσεν ῥιθεῖν πολεμίας εἰς τὴν ἡμετέραν
 χώραν, καὶ παραπέλλης στρατὸν, καὶ κρατῆς πὰ σενώ-
 ματ', εἰ ἢ κωλύης αὐτὰς τελείως ἄπο ἔμ' μὴ εἰσελθεῖν εἰς
 τὴν χώραν ἡμῶν, ἢ κατὰ πολεμίας αὐσῶν εἰς τὰ πιαυτὰ
 σενώματ'. ἀν δὲ μέλλης ὑπαγῆν μακρὰν ὁδὸν, καὶ πε-
 ριπατεῖν πολλὰς ἡμέρας, εἰ εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν, καὶ
 εἰς τὴν πολεμίαν, ἵνα σωεθίης πὰ στρατεύματ', ὅπως
 περιπατῶσιν ἐν τάξει, καὶ φυλάττειν ὄντων ὀρδίνης τὴν σω-
 τάξεως αὐτῶν, καὶ ἀκροθεῖν πῶς ἀρχωσιν αὐτῶν, ἵνα καὶ
 εἰς τὴν πολεμίαν, εἴπερ εἴδωσι πολεμίοι, μὴ θουβή-
 ται ὁ στρατὸς, καὶ τρέχωσιν ἄλλοι πρὸς ἄλλους, καὶ πα-
 ραλάβωσι τὴν σωτάξιν αὐτῶν. ὅταν τὰς γὰρ εἰ μόνον εἴδεν
 δύναμι' βοηθεῖν ἀλλήλοις, ἀλλὰ καὶ πικρὰ κακὰ πάχωνσιν
 εἰ μόνον

εἰ μόνον δι' αὐτῶν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πολεμίων. ἀν ἢ σω-
 τάξης αὐσῶν ἔστρατῶσιν μὴ τάξεως, εἰσὶ καὶ εἰς τὴν
 ὁδὸν ἄπειθεῖμοι, εἰ εἰς τὸν πόλεμον ἐπιμοι, ἔχοντες καὶ ση-
 μάδιον ἢ, καὶ βλέποντες πρὸς ἀλλήλους. τὴν ὁδὸν ἔστρατῶσιν
 ἵνα ποιῆς ὀλίγη καὶ εἰς κείτους τόπους ἀκβαίης ὡς πα-
 ραταρῶσιν εἰς εἰς εἰ σωτρίδωντα εἰ σενωρῶντα. ὁ Φείλα-
 σι γὰρ ἔχρησι πλάτεις τὸ δύνασθ' ἐκπλωθῆσιν ὡς πλω-
 ρὰς αὐτῶν εἰς μῆκ', εἰ γίνεται τὸ μέτωπον αὐτῶν πε-
 ρισσότερον. τὰς γὰρ μεγάλα βλάβη τὸ περιπατεῖν ὡς
 πῶρ' ἀγορὰς εἰς σενὰς τόπους, εἰς εἰς εἰ δύνασθαι ἀπλωσθαι
 ὡς πῶρ' ἀγορὰς αὐτῶν, καὶ ἀνερέρηται γίνωνται ἀν ἄρα, καὶ
 φαίνωσιν ἐξ ἀφίης πολεμίοι. εἰ γὰρ ἀν ἀπαντήσωσιν αὐ-
 τῶν ἄπο τὴν ἐμπροσθεν οἱ πολεμίοι εὐρυχωρότερα πῶρ-
 τα γίνονται, εὐκόλως αὐτὰς κυκλώσασθαι τρέπωσιν, ὡς περ
 ποιεῖσιν εἰς τὸν πόλεμον οἱ ὑπερκερασαί, κυκλῶσθαι τὸ ἀκρον
 τὴν πῶρ' ἀγορῆς τὴν πολεμίων. καὶ πάλιν ἀν ἀπαντήσωσιν ἐκ
 πλαγίως εἰς τὸ μέσιν αὐτῶν ταχέως διακῶπιεσι τὴν ὁδὸν. καὶ
 γὰρ ἀν ἀπὸ πρῶν τὴν ὁδὸν ταύτην ὁ στρατὸς ὡς εἰ περιπατεῖ
 πρὸς τὸ πῶρ' ἀγορῆ καὶ πολεμῆσαι πρὸς τὰς εἰθόντας ἐκ
 πλαγίως, ὅτε ἔχρησι πῶρ' ἀγορῆ καὶ εἰς ἀδυνατῆς. εἰ
 ἢ ὅπουθεν φανῶσιν οἱ ἐχθροὶ, φανερὰ γίνεται ὁμοίως ὡς
 ἢ κατὰ λυσις, ὡς περ εἰπομῆν. εἰ ἀν ἀπαντήσωσιν ἄπο τῶν
 ἐμπροσθεν ἐχθροὶ, ἔτω γίνεται. συμβαίνει ἢ καὶ ἀν θρίωσι
 πῶρ' ἀγορῆσθαι ἴνεις, εἰ δύναται ἐνεργῆσαι ἢ, βραδύνωσι γὰρ
 οἱ ἐμπροσθεν ἕως εἰ στραφῶσι πρὸς βοήθησαν τὴν ὅπουθεν. ὄ-
 ντων ἢ περιπατῆ σινεσοφίγμῶσιν εἰ τετραγώνος ὁ στρατὸς, ἢ
 ἵνα ἔχη τὸ πῶρ' ἀγορῆ ὀλίγω περιεσσότερον, πλὴν ἵνα μὴ ἔχρησι
 πολὺ περιεσσότερον, ἀλλὰ συμμετρον, εὐμετρίωσθαι ἔστι πάν-
 τος εἰ ἀσφαλῆς. ἐπεὶ δὲ ὅτε περιπατεῖ ἢ πῶρ' ἀγορῆ εἰς σενὰς
 τόπους.

τόπους, κὲ χωρεῖται, ἀλλὰ λεπθυγῆ πολὺ, κὲ ὡσπερ βα-
 διση ἐμπιπῆσαι πολλὰ κὲ εἰς ἀμφιβολίας. συμβαίνει
 δὲ τὰς πεπιπῆσιν ἐμπεραθεῖν, ἵνα καταβῶσιν δαπὸ
 ὄρειων κὲ ὑψηλῶν τόπων εἰς ἑπιπέδισα, Ἐ θεωρῶσι τὰς
 ὀπίσω ἐρχομένους, κὲ νομίζουσιν ὅτι εἰσι πολέμιοι, κὲ
 ὀρμῶσι πολλὰ πρὸς αὐτὰς. Ἰνὲς δὲ περὶ ὀλίγων ἔεις
 χεῖρας ἤλθον πρὸς ἀλλήλους. τὸ δὲ τῆλδον ὅλον, οἱ ὑπερ-
 γοὶ ἔσρατῶ, κὲ τὰ συγκμάσμα, Ἐ ἡ δόποσιδὴ πᾶσαι,
 ὅφειλσαι πεπιπῆσιν εἰς τὴν μέσσω τῶν ὄρειων. ἂν
 δὲ Ἐ δαπὸ τῶν ὀπίσθεν ὑποπέυης πολέμους, ποίησον Ἐ
 τὰς ὀπίσθοφύλακας ἰσχυρὰς ὁμοίως τῶν πεπιπῆσιν
 ἐμπεραθεῖν εἰς τὸ μέτωπον τῆς ὄρειας ἵνα ὑπάρχη
 ὁμοία δυνάμεις Ἐμπεραθεῖν Ἐ ὀπίσθεν Διὰ τὰ πολλὰ
 συμβαίνουσα. ἵνα δὲ δαπὸσειλῆς Ἐ καταβαλλόμενος ἵνα
 τὰς μέλλοντας ἐρδνῆσαι τὴν ὁδὸν, κατ' ἐξαιρέτων ὅταν
 πεπιπῆσιν εἰς τόπους ἐρήμους ἔχοντας δάση, κὲ ἔνθεν κὲ
 ἐκείθεν βανὰς ἢ ὄρη. κατ' ἐξαιρέτων γὰρ ἐκεῖ πολλὰ ἐγ-
 κρύμμασα πολέμων, κὲ λαιθῆσαι, κὲ σωτρίβουσα τὰ
 πρᾶγμασα. κὲ γὰρ τὰς πεδινὰς τόπους οἱ ὀφθαλμοὶ πάν-
 των πεπιπῆσιν εὐκόλως, ἐρδνῶσιν, ἐπὶ δὲ τὴν ἡμέραν
 θεωρῶσι, πολλὰ κὲ κενιορτὸν, κὲ νοῦσιν ὅτι ἐρχονται πο-
 λέμιοι. κὲ τὴν νύκτα πάλιν βλέπασιν, κὲ νοῦσιν ὅτι εἰσι πο-
 λέμιοι ὁμοίως. κὲ σὺ εἰ μὲν ἔσρατῶ ποιῆσαι πύλε-
 μον, πεπιπῆσιν μὲν ἔσρατῶ τὴν ἡμέραν μόνον. εἰ ἢ σπ-
 δάσεις, κὲ θρῆμεις φθάσαι σιωπομῶτερον, πεπιπῆσιν κὲ
 τὴν νύκτα, ἂν ἄρα κὲ γνώσκῃς ὅτι εἰσι ἀσφαλεῖς. κὲ
 πρὸ μὲν ἔσρατῶ κὲ τὴν μάχης μετ' ἀφῆσεως κὲ δέξιως
 πεπιπῆσιν. ἀφ' ἔσρατῶ ἐμφανισθῆς εἰς τὰς πολέμους, πα-
 ραυτὰ συμβαλλε πόλεμον πρὸς αὐτὰς, πολλὰ καλῶς
 ἔσρατῶσαι

ὄρειαν πρῶτον. Διὰ τῆσιν ἢ ἀρμόζει συμβαλλε πα-
 ραυτὰ τὸν πόλεμον ἀφ' ἢς ἂν ἰδωσί σε οἱ πολέμιοι. ἐπὶ δὲ
 πρὸ ἔσρατῶ τὸν πόλεμον ἢ περὶ αὐτῶν μέρος εἰς δειλίαν
 φέροι κὲ ὄσιν ἀνδρείας, Ἐ δαπινὰ τὴν δυνάμιν αὐτῶν.
 ὄσιν δὲ σενὰς Ἐ δυσκόλως τόπους κὲ πολὺ Διὰ σῆμα κρ-
 τῆσιν εἰς χῶρα τῶν πολέμων οἱ περὶ κατ' ἐξαιρέτων
 Διὰ βαίνειν ὄσιν ἔχασιν δυσκολίαν. ὁμοίως περὶ τῶν εἰπω-
 μέν μὲν πᾶσιν. ὄσιν ἑπιπέδου δὲ, ἵνα Διὰ βαίνουσιν οἱ
 καταβαλλόμενοι εἰς τὴν χῶραν τῶν πολέμων, ἐξαιρέτως εἰσι.
 τὸ θέρῃ ἀσκόπως Ἐ ὡς φθάσασιν χωρὶς ἀνάγκης. τότε
 γὰρ Ἐ δάση δασύτερα γίνονται. εἰ δὲ ἐπὶ τὸν ὡς ἵνα
 κρᾶτῆ ὀλίγον ἄρα εἰς ἐνὸς μιλίας, κὲ δυνάμιν κὲ περὶ Διὰ
 βαίνειν ἐκεῖ, δυνάμιν ἐσιν ἵνα κὲ καταβαλλόμενοι περὶ ὄσιν
 σὺ ἀσφαλείας εἰς αὐτὸν. σενὰς δὲ κὲ δυσκόλως τό-
 πους ἐκεῖνας λέγω ὄσιν ἔχουσα μίαν μόνον ὁδὸν. ἂν δὲ
 ὡσιν κὲ ἄλλαι ὁδοὶ, κὲ δυνάμιν ἑπιπέδου γίνονται
 ἀνεμπίδισιν ἢ Διὰ βασις. ἂν δὲ Διὰ βαῖν ὁ σρατῶς εἰς σ-
 νὰς τόπους, κὲ πάλιν μέλλῃ ὑποσφῆφειν Διὰ τῶν αὐτῶν τό-
 πων, εἰ μὲν ἔχασιν δάση, κὲ κρᾶτῶσιν ὀλίγον Διὰ σῆμα οἱ
 ποιῶσιν τόποι, ἵνα εἰς τὸν κρηρὸν ὅτε μέλλῃ Διὰ βαῖν ὁ σρα-
 τῶς εἰς αὐτῶν κῆτις Ἐ δάση, κὲ παλατῆς, κὲ κατ-
 ῆς αὐτῶν κὲ τὸ ἰνδεχόμενον. εἰ δὲ σενὸς εἰσι κὲ κρημ-
 νῶδεις, κὲ ἔσρατῶ τὴν παλαμῶδισιν, πρὸ δαπὸ σφῆφειν περὶ
 κὲ κρᾶτῆ, ὡς ἀνωτέρω εἰπωμέν, ὄσιν ποιῶσιν τόπους. κα-
 τ' ἐλίμπανε δὲ κὲ εἰς τὰ ὑψηλότερα αὐτῶν βοήθησαν τὴν
 δέξιωσιν μετ' ἀσφαλείας φυλάττειν, ἢ τυχὸν κρᾶτῆ τὰς
 ποιῶσιν τόπους, κὲ διὰ καταβαλλομένων μέλλῃ τὴν ὑποσφ-
 φῆς ἔσρατῶ, ἢ ποιῶσιν κὲ Ἐ δύο εἰς τὰς ἑπιπέδους
 τόπους, ἢ γὰρ ἵνα κὲ Ἐ δάση, κῆτις κὲ κατ' ῆς αὐτῶν, κὲ
 ἵνα

ἵνα καὶ ἀλιμπάνης ἔβοήθῃαν ὅσω ἐνδέχεται. οἱ δὲ Διά-
 γονίτες ἢ μὲν τῆλδον ἢ μὲν περσίδας εἰς σενὸς τόπας, καὶ
 τε περὶ ὧσι, καὶ τε καβαλλάρμοι, ὁφείλῃσι γίνεσθαι
 εἰς δύο ὡρῶν, καὶ ὡριπαιτῆν περὶ. καὶ ἢ μὲν μία
 ὡρῶν, ἵνα ὡριπαιτῆ εἰς τὸ ἐν πλάτῳ, ἢ δὲ ἄλλη
 εἰς τὸ ἄλλο, καὶ μέσον, ἵνα ὡριπαιτῆ τὸ τῆλδον ἢ ἢ περσί-
 δας. αἱ δὲ ταύται δύο ὡρῶν ὡριπαιτήτων ὅτι
 κέρως, ἢ γιναι τὸ ἐν κέρωσι, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἄκρον τῆς ὡρῶν
 ὡρῶν, ἵνα ὡριπαιτῆ ἐμπερῶσεν ὡς μέτωπον: τὸ δὲ ἄλλο,
 ἵνα ἀκροῦσθαι ὅπως ὡς ἔρα. καὶ ἔτως ἵνα ὑπάρχη ἢ
 ὡρῶν εἰς μῆκος ὀρθία ἔσεν, τὸ ἴδιον μέτωπον ἔχουσα
 βία. καὶ ὅτι πρῶτες τῶν ἰσαμῶν εἰς βιάτῳ αὐ-
 τῆς ὀρθίων ἔχουσα ὡριπαιτῆν εἰς πλάγιον. καὶ ἢ μὲν
 ὡριπαιτῆ δεξιὰ ὡρῶν, ἵνα ἔχη ὡριπαιτῆν εἰς
 τὸ δεξιὸν πλάγιον, πρὸς τὸ φυλάτῃαν τὸ ἔξω μέρος.
 ἢ δὲ ὡριπαιτῆ δεξιὰ, ἵνα ἔχη ὡριπαιτῆν εἰς αὐ-
 τῶν εἰς τὸ δεξιερὸν πλάγιον πρὸς τὸ φυλάσεν ὁ-
 μοίως τὸ ἔξω μέρος. ἔτω γὰρ καὶ λαγχάνει. ἐπεὶ δὲ ὅταν
 μὲν ὡριπαιτῆ τὸ δεξιερὸν κέρωσι τὸ ὡρῶν ἐμπερ-
 ῶσεν λαγχάνει ὡριπαιτῆν τῶν πρῶτες τῶν ὀρθίων εἰς τὸ
 δεξιὸν πλάγιον. ὅταν δὲ τὸ δεξιὸν, λαγχάνει ὡριπαιτῆν
 αὐτῶν εἰς τὸ δεξιερὸν πλάγιον. τῆτο δὲ ὁφείλῃσι ποιεῖν,
 ὅταν ἔχουσι τὸ τῆλδον ἢ τὴν περσίδα, ὡς ἔρηται. πᾶσι
 εἰ μὲν εἰσι περὶ, ὁκλώτερη Διὰβαίνουσι τὰ δάση, καὶ
 ὅτι δυσκόλως ἔ τῶν σενὸς τόπας. ἀν δὲ καβαλλάρμοι,
 ἵνα καὶ βαίνουσι ἔ πῶσι ὡς εἰρημῆ, καὶ ἔχουσι μέσον
 τὸ τῆλδον, ἢ τὴν περσίδα, καὶ ἔτως ἵνα Διὰβαίνουσι πε-
 ρὶ. ἔ εἰς τῶν πρῶτες τόπας εἰς κερὸν ἴερως οἱ Διὰβαίνου-
 ῖτες μὲν τῆλδον ἢ περσίδα, ἔ μόνον ὁφείλῃσι ποιεῖν ἔτως, ὡς

ἔ τῶν

ἀρτίως εἰρημῆ, ἀλλὰ καὶ σὺ, στρατηγὲ, ἵνα ἔχης ἔ ἄλλες
 ὅτι τῆτο αὐτὸ ἐλαφρῶς, ἔ μηδὲν βάρῳ βασιζόντας τῶν
 καλλίωντας ἔ πεισοτέρως, ἔ ποιῆς αὐτῶν ἀκροῦσθαι ἔκ
 πεισοῦ ἔξωθεν τὸ δύο ὡρῶν εἰς τὰ τέσσαρα μέρη, ὡς
 ὁ τὸ πῶν ὡρῶν ἔκαὶ ἔξαιρέτην δὲ ἵνα χωρὶς ἔ ὀπίσω
 τῶν κρείττωνας. ἔ τῶ γὰρ διώταται ἵς πάντοτε ἔ εἰς χερμῶνα
 καὶ εἰς ἴερως τῶν δυσκόλως ἔ τραχῆς τόπας ὁκλώτης Διὰ-
 βαίνου. Διὰ τῆτο ἀρμόζῃ ἀκροῦσθαι ἔκ πεισοῦ ἔ ἵνα εἰς
 τὰ τέσσαρα μέρη ἔξωθεν τὸ δύο ὡρῶν ἵνα διπλοῦσθαι
 σι τῶν ἐχθρῶν. ἀν γὰρ ἔ ἔρα, ἐπελθῶσι πρὸς τὸ μὴ ἐμ-
 φῶσαι ἢ γιναι συγχύσαι ἔ τῶν τῶν ταύτας δύο ὡρῶν
 ἔρα. ὁφείλῃσι γὰρ ὡριπαιτῆν ἀδιήκῃσι ἔ ἀπέρχοι.
 φυλάτῃσι γὰρ τὸ τῆλδον καὶ τὸ περσίδα. ἔ διώταται ἢ οἱ πα-
 ρελασόμενοι εἰς τῶν αὐτῶν δύο ὡρῶν φυλάτῃσι ἔ τὸ
 τῆλδον ἔ τὸ περσίδα μὲν πῆξως, ἔ ἀπαντῶν ἔ πρὸς τῶν ἐ-
 περχομένους ἐχθρῶν. πᾶσι ἢ ἵππῶν τὸ δόκατα βαίνοντων
 καὶ περὶ ὄντων στρατιωτῶν μὴ ἔχης πηλοσίων αὐτῶν, ἀν ἔρα ἔ
 ἄλλοι περὶ στρατιωτῶν τὸ σῶλον ὡσιν. ἀλλὰ ποιῆσεν μὲν τὸ
 ὡριπαιτῆν εἰς τὸ μέσον μὲν ἀσφαλείας, ἵνα μὴ γῆρηται
 ἴσως δὴ λῖα εἰς τῶν δόκατα βαίνοντας ἔξ αὐτῶν στρατιωτῶν,
 ἔ εὐρωσιν ἔξ ἐπιμέτῃ τὰ ἵππῶν αὐτῶν, καὶ καβαλλάρμοι-
 σσῃσι, καὶ καὶ ἀλιμπάνουσι τῶν ὡρῶν, ὅπερ ἐσιν εἰς μεγα-
 λῶν βλάβου. ἀν δὲ ἔχη ὁ στρατὸς ἀιχμαλωσίαν ἢ περσί-
 δας, καὶ μέλλωσιν ὅτι πηλοσίων οἱ ἐχθροὶ κατ' αὐτῶν, ἵνα ἔ
 μὲν ἄλλα ποιῆς κατ' ὡς ἔρηται, ὅτι δὲ ἀιχμαλωτῶν ἔ-
 χης δεδεμῶν ἢ εἰς τὸ ἐν μέρος ἢ εἰς τὰ δύο ὅπως ἐπεξέρ-
 χονται οἱ ἐχθροὶ, πᾶσι ἵνα ὡριπαιτῶσι παρέξω τῆς πα-
 ρελατῆς πρὸς τὸ φυλάτῃσαι καὶ οἰονεὶ σκατῶν ἔ τῶν
 αὐτῶν τὸ ὡρῶν. ὁφείλῃσι γὰρ οἱ ἐχθροὶ διὰ τῶν ἀιχμα-
 λῶντας

λάτεις αὐτῶν ἔτε πξόδουςιν ἔτε ριπτορίζεζιν εἰς τὴν πα-
ρατραγῶν. ἀν' ἣ καὶ ποιήσωσι τξπὸ ἀφαιζέσι μᾶλλον ὄντ'
ιδίους αὐτῶν αἰχμαλώτους, καὶ ἐχ' ὄντ' στρατώτας. ἀν' ἣ
κρηστητῆ εἰς τὰ σενώματα ὁ στρατὸς, ἔ' εμπέση εἰς ἀνάγ-
κην καὶ περὶ εὐζιν ἀνείπισον, καὶ ἐ' διώαται χωρὶς κιν-
διώα Διαβιῶαι, τότε κρείττον ἐστὶν ἵνα συμφωνῆ πρὸς ὄντ'
ἐχθρὸς, καὶ ἡ μέρθ' τ' πεαίδας, ἢ καὶ ὄλλω αὐτῶν, ἵνα
δοτοσρέφῃ, ἔ' μὴ κινδιωδὴ δι' αὐτῶν, ἀλλὰ διαβαίνῃ μᾶλ-
λον ἀβλαβῶς. ἀν' δὲ ἐ' θέλωσιν οἱ ἐχθροὶ συμβιβασθῶναι
ἔ'τως περὶ τ' πεαίδας, τότε ἵνα φονδὴ ὁ στρατὸς ὄντ' αἰχ-
μαλώτους, ὡς εἴη βλέπωσιν οἱ ἐχθροὶ. καὶ λοιπὸν τότε ἢ ἵνα
ἔπιμῶν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ κατὰ βλάβη αὐτῶν ἀφαι-
δῶς, ἢ γεν ἀνηλεῶς, ἢ ὡς διώαται ἵνα περὶ σῶζῃ ἑαυτὸν
μὲ' σωτηρίας, ἔ' φροντίζη περὶ τ' ἐξελδύσεως αὐτῶν πρὸς
τὴν ἰδίαν γῆν. καὶ ἐχε σκοπὸν, ὡ' στρατηγῆ, παντὶ τρόπῳ
εἰς τὰ τριάτα, καὶ ἐξ αἰρείον εἰς τὰ κρητῆντα πολὺ Διάση-
μα, πρὸς τὸ μὴ ἔπιτηδύην καὶ βιάζεσθαι ἵνα Διαβιβάζης
ἐκεί τὸν καιρὸν, ἐξαιρέτως εἰς τὸν καιρὸν τ' θέρους, Διατὰ
περισσότερα δάση, καὶ μάλιστα ὅτε ἐνοχλοῦσιν οἱ ἐχθροὶ.
καὶ γὰρ πρῶτον ὀφείλῃσι διώκεισθαι οἱ πολέμιοι πρὸς τὸ μὴ
φαίνεσθαι αὐτοῦ. ἢ ἀν' ὡσιν ὑψηλότεροι τόποι εἰς τὰ ποι-
αῦτα σενώματα ἵνα παραποσείλῃς ἔ' κρητῆς αὐτῆς, ὡς
ἀνωτέρω εἰρηται, καὶ τότε Διαβαίνῃ ὁ στρατὸς. καὶ πᾶντα
μὲν περὶ τῆς ὁδῆ τῶν καβαλλαρῶν. πρὸς δὲ ὄντ' πεζῶς
ὅταν περὶ πατῶσιν εἰς σενῶς τόπους, ἵνα ἀφορίζῃς καβαλ-
λαρίεις καὶ ὅποθεν αὐτῶν ἔ' ἐμπερῶθεν, πρὸς τὸ εἶναι βί-
γλας παρέξω τῆς βίγλης, ἵνα μηδεὶς ἐκ τῶν πεζῶν φαί-
νηται. τὰ δὲ ἀπληκτῶ ἵνα ποιῆς ἐγγύτερα, πρὸς τὸ μὴ κρη-
πῶν τῶς πεζῶς περὶ πατῶσιν πολὺ Διάσημα. αἱ δὲ μετὰ

τῶν

τῶν πεζῶν ἀμαζαῖ ἵνα περὶ πατῶσι καθῶς περὶ πατῶσι τὰ
μέρη τῆς παρατραγῆς εἴτε ὀρθῶς εἴτε μὲ' παρατραγῆως πρὸς
τὸν τόπον. πᾶν ἵνα μὴ περὶ πατῶσι περὶ πατῶσι ἔ' ἀνα-
μεμιγμένως, ἀλλὰ πρῶτον αἱ τ' δεξιῶ κρητῆς, καὶ κατό-
πῳθεν τ' ἀριστεροῦ, εἴτα τ' μέσῃ ἀριστεροῦ, καὶ τότε τ' μέσῃ
δεξιῶ. ἀν' δὲ ὡσιν οἱ ἐχθροὶ πλησίον, αἰρμόζει τῶς σκλα-
ρατῆς ἵνα ἐκαστον βασιλεύειν τὰ ἄρματα αὐτῶν καὶ περὶ πα-
τῆν, πρὸς τὸ εἶναι εἰς τὸν πόλεμον ἐτήμεις, καὶ μὴ κατὰ μῆ-
πᾶν εἰναι εἰς τὰς ἀμάξας. εἰς δὲ τὸν καιρὸν ὅταν ἴσο-
πῆδῆς τῶς πολέμεις, ὅταν ὀφείλῃσι περὶ πατῆν ἔ' πᾶν μα-
τα, ἔ'τε ἀναμεμιγμένα, καὶ ὡς φθάνεζιν, ἔ'τε πάλιν Δια-
κεκομμένα, ἀλλ' ἔ'τως ἵνα περὶ πατῶσιν ὡς παρατραγῆως
εἰς τὴν παρατραγῶν, ἵνα, ἀν' ἴσεται χρεῖα τ' παρατραγῆως
εὐρεθῶσιν ἐπιμοὶ εἰς τ' π. ἀν' ἣ πολλοὶ ὡσιν οἱ καβαλλαρῶ
τῶν πολέμων ὅταν πλησίον ὡσιν εἰς τὸν στρατὸν μὴ ἐνα-
λάσῃς πηνά τὰ ἀπληκτῶ, μηδὲ περὶ πατῆς καθ' ἡμέραν
ὅτε μάλιστα ἴσεται ὁ πόλεμος, ἀλλὰ πρὸς δύο ἢ τριῶν ἡ-
μερῶν περὶ πατῶσιν ἔ' ἀπέρχεσθαι εἰς τὸν ὅπως μέλλει γί-
νεσθαι ἢ συμβολῆ τ' πόλεμος, καὶ ἀπληκτῶ ἐκεί μετ' ἀ-
σφαλείας. ἀν' δὲ μέλλῃς ἐπαρχεσθαι κατὰ ἴσους χώρους ἐχ-
θρῶν μὲ' πεζικῶ στρατῶ, καὶ Διαβαίνῃ εἰς δάση, καὶ δυ-
σκολίας πολεμῆν τῶς ἐχθρῶς, μὴ ἐχε πολλὰς καβαλ-
λαρίεις, μηδὲ ἀμάξας, μηδὲ τξδὸν πολὺ, μηδὲ ἄρματα
πολλὰ καὶ βαρέα, οἷον λωρίκια, ἔ' κασιδάς, ἔ' κλιβάνια
ἢ τριῶν, ἀλλὰ σκλαρατῶ μόνον ἐχέτωσιν οἱ σκλαρατῶ-
τοι μεγαλύτερα, κεντάρια μικρὰ ἔ' μὴ καβαλλαρῶ καὶ
ἐχέτωσιν ἢ ἔ' σπαθία, καὶ τξκέρια. οἱ δὲ φίλοι ἐχέ-
τωσιν σκλαρατῶ μικρὰ ἔ' ἐλαφρότερα, τξσοφάρετρα,

γ

ῥητῶν

ριπτήρα, μινραύλια μικρά, τζικέρια, καὶ ἢ ἄλλο ποιῶ-
 τον ἐλαφρόν ἐστι ἔρησιμον. ἀξινάριον δὲ ἀρμόζει περισ-
 σὰ ἔχον ἔ βασιλῆϊν ἔ εἰς τὰ σαγμαίρια διὰ τὸς χρείας.
 τὴν ἢ πεζικὴν ὡς ἀγγλὴν τῶν σκευαράτων μὴ ποιῆς ἢ-
 πλωμύρην ὡς μέτωπον, ὡς ὡρατάσης εἰς πόλεμον ἐν τοῖς
 ὁμαλοῖς ἔ θυμνοῖς τόποις, ἀλλ' ἵνα ποιῆς αὐτὰς εἰς δύο ἢ
 εἰς τίσσασα μέρη. ἐχέτωσαν δὲ οἱ ὀρδινοὶ βιάθθ. ἀπὸ δύο
 ἀνδρῶν, ἢ ἀπὸ τίσσάρων, πρὸς τὸ ποσὸν ἔ στρατῶν, ἢ ὡς ἀ-
 π' αὐτῆ ἢ χρεία. ὀφείλῃσι δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα τίσσασα μέρη
 περὶ πατεῖν ὅππ' κέρως, καὶ τὸ ἐν κέρωτον, ὅ ἐστι τὸ ἀκρον τῆ
 ὡρατάσης, ἔμπεροθεν ἔχειν ὡς μέτωπον, καὶ τὸ ἄλλο
 ὅποθεν ὡς ἔρην. ἔ ἔτως εἶναι αὐτὰ εἰς μήκος ὀρθια καὶ
 σενά, τὸ ἴδιον μέτωπον ἔχοντα βιάθθ, ἔ τὰς πρώτας τῶν
 ἰσαμύρων εἰς βιάθθ ὀρδίνων ἔχοντα περὶ πατεῖν εἰς πλά-
 γμον, ὡς ἀνωτέρω λεπτομερῶς εἰσημύ. δεῖ ἢ αὐτὰ τίσσασα
 μέρη κινεῖν ἔ περὶ πατεῖν τίσσασα ἀπέχοντα ἀπ' ἀλλήλων
 ὅσον ῥίπτη ἰς λιθάρμον. ἀν δὲ ἔχης καὶ καθαλαίριος, ἢ
 τζάλδον, ἵνα περὶ πατεῖν τὸ τζάλδον ὅποθεν τῶν πεζῶν, ὀπίσω
 ἢ ἔ τζάλδον οἱ καθαλαίριοι. καὶ πάλιν ὀπίσω τὸ καθαλα-
 ρίον ἵνα περὶ πατεῖν ὀλίγοι ψιλοὶ σκευαράτοι ὀπίσθ' οὐ-
 λακες, διὰ τὸς γνομύρας πολλὰς ἐν τῷ ὅποθεν ἀνεπί-
 στας ὀπίσθ' ὀπίσθ' ἔχοντων. οἱ ἢ ψιλοὶ, οἱ μὲν ὀφείλῃσιν ἐκ
 τῆ ὡρατάσης ἔμπεροθεν ἀρχῆς ἐνὸς μιλίας μὲν ὀλίγων κα-
 θαλαρίων, οἱ δὲ περὶ πατεῖν ἐκ παλαιῶν ἐνθεν ἔ κείθεν
 πρὸς τὸ βιγλιζῆν αὐτὰς, καὶ καθαλαίριον, μὴ τε ἐγκυρῶ-
 ματα ὡς ἀνδρῶν, ἢ δένδρα ἰσαμύρα πεπερονισμένα τὰς
 κερμῆς, ἔ ὀλίγον μόνον κρατῆντα, ἀπὲρ περὶ πατεῖν οἱ ἔχ-
 θροὶ μὲν τῆ χερῶν αὐτῶν, καὶ πίπῃσιν εἰς τὰς ὁδὰς, καὶ φράσ-
 σασι τὰ σενάματα, καὶ ὡς ἔχῃσιν ἀφ' ἑαυτῶν εἰς ἀγῶνας
 ἔβάλλῃσι.

ἐμβάλλῃσι. ταῦτα ἀρμόζει περὶ πατεῖν ἔ καθαλαίριον
 ψιλὰς, ὡς ἀρηται, στρατώνας, καὶ ὀλίγους καθαλαίριους,
 οἱ ἴνες ὀφείλῃσιν ἀποδιώκῃν τὰς ἔχοντας ἐγκυρῶματα ἔχ-
 θρους, καὶ ἔτως ἵνα διαβαινῇ ἢ ὡρατάση. πάλιν ὅπως μὲν
 εἰσὶν ἀρμώτεροι τόποι, ἵνα περὶ πατεῖν οἱ καθαλαί-
 ριοι, ἔ βιγλιζῶσιν. ὅπως δὲ δάση, καὶ δυσκολία, ἵνα περὶ
 πατεῖν οἱ πεζοὶ. μὴ ποιῆς ἢ τὰς ψιλὰς ὄλας εἰς μίαν
 ὡρατάσην, ὡς ἔ τὰς σκευαράτας. ἀλλὰ μίσσασα δύο τρεῖς
 ἢ τίσσασα ψιλὰς ῥιπτήρας ἔχοντας ἔ τὰ σκευαράτα αὐ-
 τῶν, ἵνα ἀν γήθηται χρεία σκευαράτωσι καὶ ῥιπτήρασι ἐν οἱ
 αὐτοῖ. ἀφ' ὀπίσθ' δὲ μετ' αὐτῶν ἔ ἵνα τζότιν, ὅν ἵνα καὶ
 αὐτοῖ ἵνα ὡρατάσην ἔτως, ἵνα ποιῆς ὅσον ψιλὰς
 ὀλίγους. ἐδὲ γὰρ ὀφείλῃσι περὶ πατεῖν οἱ ψιλοὶ πάντες ἐν
 τῷ ἀμῶ, ἀλλ' ὀλίγοι, καθὼς μίσσασα αὐτοῦ, καὶ σκορ-
 πῆσι, τρεῖς τυχόν, ἢ τίσσασα, μὲν καὶ ἐνὸς τζότιν ἐν-
 περὶ πατεῖν, καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοίως, οἱ μὲν ἔμπεροθεν, οἱ δὲ
 ὀπίσθ' ἵνα ἔ τὰ ὀπίσθ' ἀλλήλων φυλάτῃσι. καὶ ἐν
 εὐρωσιν οἱ ἔμπεροθεν ἔχθρους, καὶ δυσκολίαν τόπος, ἵνα
 ἐμβαινῶσιν κρυφαὶ οἱ ὀπίσθ' εἰς ὑψηλότερους τόπους, καὶ
 ἔρχωνται ὀπίσθ' ἔχθρων, ὡς περὶ ἀρμώζει τὰς ψιλὰς ἀεὶ
 ἀποδιώκῃν, ἵνα τὰς ὑψηλότερους τόπους καὶ τῶν ἔχθρων περὶ
 πατεῖν ἔ κρατῶσιν. ὡρατάσην ἢ καὶ τὰς ψιλὰς μὴ
 χωρίζεσθαι πλέον ἀπὸ τῆ ὡρατάσης, ἀλλὰ τίσσασα, ὅσον
 διώσασα ἀκῆν φωνὴν βεκίνας, ἢ σάλπιγγος, πρὸς τὸ μὴ
 θυμνωθῆναι αὐτὰς βοηθείας, καὶ καθαλαίριον ὡρατάσην
 ἔχθρων, ἀλλὰ καθὼς ἀνωτέρω εἰσημύ, ἵνα ἔ τίσσασα μέρ-
 η περὶ πατεῖν ὅππ' κέρως ἔχοντα τὸ ἐν κέρωτον τῆ ὡρα-
 τῆς ἔμπεροθεν ὡς μέτωπον, καὶ τὸ ἄλλο ὅποθεν ὡς ἔρην,
 ἔ ἔτως εἶναι αὐτὰ εἰς μήκος ὀρθια ἔ σενά. ἀν εὐρεθῆ σενά
 τόπος.

τόπῳ, καὶ μὴ διώωνται περιπατεῖν ἴσα ἑτάσασθαι μέρη,
 ἵνα ποιῆς τὰ δύο μέρη εἰς διφάλαγγίαν, καὶ ἑτέρα δύο
 πάλιν εἰς διφάλαγγίαν. ἤγουν ἵνα Διαβῶσι περὶ τῶν
 δύο μέρη ἴσα, μία πρῶτα εἰς μῆκος, ὡς εἴρηται, ὀρθία καὶ
 σενή ἔνθεν εἰς τὸ ἐν πλάγιον, καὶ μία ἑκείθεν εἰς τὸ ἄλλο
 πλάγιον, ἑτέρα ἄλλα δύο πάλιν κατόπισθεν ὁμοίως. εἰ δὲ
 χωρῆσιν εἰς τὰ δύο μέρη, ἵνα Διαβῶν ἕν ἑκάστων μέρῳ
 κατόπισθεν ἕτερα ὡς μία πρῶτα εἰς μῆκος, ὡς εἴπα-
 ρον, ὀρθία ἑτέρα. οἱ δὲ ψιλοὶ, ὡς εἴρηται, ἵνα πρῶτα λαμ-
 βάνωσι πάντοτε. μετὰ δὲ τὸ Διαβῶσαι τὸν σενὸν τόπον ἵνα
 γίνωνται πάλιν εἰς τέσσαρα μέρη, ὡς ἦσαν, καὶ περιπα-
 τῶσιν ὁμοίως εἰς μῆκος ὀρθία καὶ σενά, ἔχοντα τὸ ἐν κέρα-
 τῶν πρῶτα εἰς μῆκος ἑμπεροδεν ὡς μέτωπον, ἑτέρα ἄλλα ὀ-
 πισθεν ὡς ἑσάν. ἀν δὲ φανῆ πλάγιον ἔχθρων διὰ πλα-
 γίαν, ἐπεὶ καὶ τὰ τέσσαρα μέρη ὀρθία καὶ σενά περιπατεῖσι, τὸ
 κέρατον τῆς πρῶτα εἰς μῆκος αὐτῶν ἔχοντα μέτωπον, καὶ τὸ μέ-
 τωπον αὐτῶν ἔχοντα βάθος, καὶ οἷον μέρῳ ἀν φανῶσιν
 οἱ ἐχθροὶ διὰ πλάγιον, καὶ τε καὶ δεξιὰ, καὶ τε καὶ ἄριστερα,
 εὐρίσκονται ἐπιμοσ πρῶτα εἰς μῆκος πρὸς τὰς ἐχθρὰς,
 τὸ ποιῶν μέρῳ εἰς ἄλλο ὀφείλοντες ποιῆν, πάλιν ἵνα
 ἐρεψῶσι τὰ πρόσωπα αὐτῶν πρὸς αὐτὰς. Δια τὸ τὸ ἀν
 μὲν καὶ ἄριστερα μέρη φανῶσιν οἱ ἐχθροὶ, ἵνα ἐρεψῶ-
 σιν οἱ ἄριστερα μέρη τὰ πρόσωπα αὐτῶν πρὸς τὰς ἐχ-
 θρὰς, καὶ σήκωσι μετὰ πλάγιον καὶ ἔρχονται καὶ ἑτέρα τρία
 μέρη, καὶ πρῶτα εἰς μῆκος μετὰ αὐτὰ ἑκάστων μέρῳ εἰς τὸν
 ἴδιον τόπον, καὶ ἀπλώται καὶ ἐκτείνηται τὸ μέτωπον τῆς
 πρῶτα εἰς μῆκος. εἰ ἢ καὶ δεξιὰ μέρη φανῶσιν, ἵνα ποιῆ-
 σης τὸν ὁμοίον τρόπον. εἰ δὲ φανῶσιν διὰ ἑμπεροδεν κα-
 τὸπισθεν τῶν περιπατεῶν μέσον ἢ ἐνὸς ἢ τῶν δύο, κατὰ τὴν
 τύχην,

ἀν τύχην, ἵνα περιπατεῖσι πρὸς τὸν τόπον. ἐπεὶ ἑτέρα τὰ τοιαῦ-
 τα μέρη εἰς τὸ μέσον περιπατεῖν ὀρθία ἑτέρα σενά περιπατεῖ-
 σι, τὸ κέρατον τῆς πρῶτα εἰς μῆκος αὐτῶν ἔχοντα μέτωπον, καὶ
 τὸ μέτωπον αὐτῆς ἔχοντα βάθος, ὀφείλασι τὰ ἑμπεροδεν
 δύο κέρατα τῆς πρῶτα εἰς μῆκος τῶν αὐτῶν δύο μέσων μερῶν
 κλίνας πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη. καὶ τὰ μὲν τοιαῦτα δύο κέρα-
 τα τῆς πρῶτα εἰς μῆκος ἔρχονται εἰς τὰ πλάγια ἔνθεν καὶ ἑκεί-
 θεν, τὸ δὲ μέτωπον αὐτῶν γίνονται πρὸς τὸν πολεμίας, καὶ
 εὐρίσκονται τὰ αὐτὰ δύο μέρη διὰ πλάγιον πρὸς τὰς πο-
 λεμίας. ἔρχονται ἢ ἑτέρα δύο μέρη, καὶ πρῶτα εἰς μῆκος
 ὁμοίως, καὶ ἀπλώται ἑτέρα ἐκτείνηται τὸ μέτωπον τῆς πρῶτα
 εἰς μῆκος. καὶ ἀν μὲν παρέχη ὁ τόπος ἀρμόζει σιωπῆ γινόμενος
 τῶν ψιλῶν καὶ βαλλαρίας ἐπερχομένων καὶ τῶν ἐχθρῶν, ἑτέρα
 περικυκλῶν αὐτὰς. εἰ δὲ ὁ τόπος εἰς χωρὴ σιωπῆ γινόμενος
 αὐτὰς, ἐπερχομένων ὀφείλασιν οἱ ὀρθίνοι τῶν σκελετάτων
 εἰς τὰ τοιαῦτα σενάματα ἔχην βάθος, καὶ εἶναι ἀραιοί. ἵνα
 καὶ εἰς τὰ δένδρα δὲ πλάγιον Διαβάνωσι, ἑτέρα ἑτέρα γέ-
 νηται πάλιν ἵνα πυκνῶν, εἰ ἢ εἰς τὸ εἶδος χωρῆσιν, ἀρ-
 μόζει ἵνα ἢ μὲν πρῶτα εἰς μῆκος σήκη, οἱ δὲ ψιλοὶ διὰ πλάγιον
 εἰς τὰς ἐχθρὰς. ἑτέρα τῶν ὄντων ἐγγὺς αὐτῶν, ἵνα ὀλίγοι
 σκελετάτοι καὶ βαλλαρίας ὀπισθοθεῶσιν αὐτοῖς. ποιῶσιν
 δὲ πρῶτα εἰς μῆκος ὡς εἶναι περιπατεῖσιν ἀν γίνονται κραυγὴ ὡς
 φαινομένων πολεμίων μὴ φύρωνται καὶ συγχέωνται οἱ
 ὅλοι, καὶ πρὸς αὐτοὺς εἰς ἑκάστον τὸ μέρῳ ὅπως μέλλει γινέσθαι
 ἢ κραυγὴ. ἀλλὰ οἱ μὲν σκελετάτοι ἵνα περιπατεῖσιν εἰς τὴν
 πλάγιον αὐτῶν, οἱ δὲ ψιλοὶ καὶ αὐτοὶ ὁμοίως ἵνα σήκωσιν εἰς
 τὰς τῶν αὐτῶν, ἑκάστον δὲ μόνον οἱ ψιλοὶ ἵνα σιωπῆ-
 γωνται καὶ ὀπισθοθεῶσιν οἱ περιπατεῖντες εἰς ἑκάστον τὸ μέ-
 ρῳ ἔνθεν ἔχην γινόμενον ἢ κραυγὴ. καὶ μὴ ἔρχονται εἰς τὰ
 πλάγια

πλάγια οἱ περιπατῆντες ἔμπεροθεν, ἢ πάλιν οἱ περιπα-
τῆντες εἰς τὰ πλάγια ἔρχωνται εἰς τὸ ἔμπεροθεν μέρῳ
χωρὶς προσέξεως τῆς κεφαλῆς, ἀλλὰ ἐν ἑκάστω μέρῳ τῶν
ψιλῶν, ὅταν γῆνηται κραυγὴ, ἵνα ἐπιβοηθῆ ἑκάεστιν πε-
πατεῖ. εἰ δὲ συμβῆ καταπονηθῆναι τὰς ψιλὰς ὑπὸ τῶν πο-
λεμίων, ἵνα τρέχωσιν εἰς τὸ πῶρρον (αὐτῶν τῶν σκευαργίων, καὶ
μη βιάζων) πῶρρον ἔχθρων. ἔτω δὲ αὐτῶν γίνεσθαι μετὰ ἀ-
σφαλείας καὶ ἀρμοδίως αἱ ὁδοπορίαι τῶν πεζῶν. ἀν εἰς ἑσὺν
δαυτέρους καὶ δυσκόλους τόπους, ὡς εἰς ποταμὸν, γίνεται ἡ πα-
ραταγὴ ἐπι κέρους, ἔχουσι τὸ ἐν κέρους, ὅ ἐστι τὸ ἀκρον αὐ-
τῆς μέτωπον, ἔμπεροθεν, ἔτι τὸ ἄλλο ὅπισθεν ἔρχον. καὶ ἔστιν
εἰς μῆκος ὀρθία καὶ σενη εἰς μὲν τοὺς τρεῖς δαυτέρους, ἀν ἔχη
ἄπλωμα τὸ μέτωπον αὐτοῖς, ἔτι ὡσιν οἱ ὀρθιοὶ πάντης ἀ-
ρχαιώτεροι ἔτι παχύτεροι. γίνωσκε δὲ ὅτι εἰς τὰ δάση οἱ δι-
κέλωες ῥιπτήντες μετὰ τῆς χειρὸς αὐτῆς ἢ ῥιπτήρα ἢ μύραυ-
λα πλέον ὠφελῶσι πῶρρον ἑσὺν ποτόντες ἔτι τὰς σφαιροβο-
λιστὰς εἰς τὸ ῥιπτήν ῥιπτήρα καὶ μύραυλα. οἱ δὲ ποτόντες
ὠφελούσιν ὀπίσω τῆς πῶρρον τῆς, μάλλον πῶρρον ἀσπί-
δοι καὶ εἰς τραχεῖς καὶ εἰς κρημνώδεις καὶ εἰς σενὰς τό-
πους καὶ γυμνὰς. οἱ δὲ ῥιπτήρατοι ὠφελῶσι καὶ ἔξωθεν
τῆς πῶρρον τῆς. καὶ ἐξαίρετον εἰς τὰ δάση πάντα ὀφείλεις
φυλάττειν ὅταν πεπατεῖς. πλεονεχῶς ἔτι ἀπληκεύσει
πάντες, ἔτι ἔχυρωθῆναι καὶ τὸ φροσῶτον, καὶ ἐξελθεῖν ἔτι
βίγλας, μηδέποτε πῶρρον τῆς πῶρρον αὐτῶν, εἴτε πεζῶν
ἔχουσι στρατόν, εἴτε καταβαλλόμενον. ὀφείλεις δὲ πάντες γιω-
ρτζῆν τῶν φωνῶν τῶν σάλπιγγων, καὶ ὅτι ἀκρόσασιν αὐτῆς ἵστα-
σθαι, καὶ πάλιν τῶν φωνῶν ἔτι βρακύνει ἔτι κινήματῳ, καὶ ἐκπο-
τε κινεῖσθαι. ἔτι εἰς πῶρρον περὶ ὁδοπορίας στρατῶν ἀπὸ τῶν
μετὰ ἀρῆς ἔτι πῶρρον τῆς.

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΥΛΔΟΥ.

Ἀρμόζει ἐξ ἀναγκῆς καὶ περὶ τῶν τελευτῶν φροντίζειν, καὶ
μη ἀφίεναι αὐτὸ ὡς φθάσει, ἀλλὰ ἀσφαλίζεσθαι ἔτι
ἀν ἀπομείνη. μηδὲ πάλιν ἀπερονόητον φέρειν αὐτὸ εἰς τὸν
πόλεμον, διότι συμβαίνει εἶναι εἰς τὸ τελευτῶν ἔτι παλικάρια
τῶν στρατιωτῶν, ἀπέρχουσι περὶ πολλὰ ἔτι παιδία ἔτι συγγενεῖς
αὐτῶν. καὶ εἰ ἐκ ἔχουσι ἀσφάλειαν εἰς τὸ τελευτῶν, ἵνα ἔχου-
σιν ἀμελεμένην οἱ στρατῶν, περὶ αὐτῶν διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν,
καὶ ἐκ ἔρχονται ἐξ ὅλης ψυχῆς εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ γίνονται
εἰς δύο αἱ ψυχῆ αὐτῶν, καὶ τὸ ἡμισυ αὐτῶν εἰς τῶν ἰδίων οἴκους
ὑπάρχει. ὁ γὰρ φρόνιμος ἀνὴρ παρὰ τῶν ἰδίων ἵνα μήτε ἑκάεστιν
βλάβη, καὶ κερδήσει μάλλον τὰ ἔτι ἔχθρων. ἀν δὲ ὑποπλήθει
βλάβη, ἢ τρεῖς φιλεῖ τὸν πόλεμον, ἢ γίνεσθαι ὀκνηρότερον
πρὸς αὐτὸν. διὰ τῶν πῶρρον πάντων ἐκ συμβεβῆκεν ὅταν σύ-
ρωμεν τὸ τελευτῶν, καὶ προσδοκῶν δημοσία συμβολῆ ἡ πόλεμος
εἴτε εἰς τὸ ἡμετέραν γένω, εἴτε εἰς τὸν πολεμίων, ἵνα ἀκροαθῆναι
εἰς τὸ τελευτῶν πλῆθος παλικαρίων τῶν δευτέρων τῶν ἀρ-
χουσι, καὶ τοῖς στρατιώταις, ἀλλὰ τοσῶντι ἀκροαθῶσιν, ὅσοι
εἰς διωκώτεροι, καὶ ἀρκῶσιν εἰς τὰ κενταβέρνια πρὸς τὸ
δευτέρων καὶ διοικεῖν τὰ ἄλλα αὐτῶν. ἦγεν πρὸς τὸ ποιότητα
καὶ τὸ μέτρον ἔτι λαὸς καὶ πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ἵππων ὧν ἔχουσι.
καὶ γὰρ οὐ συμφέρει πολλὰ φύρσιν εἰς ἀκρον δαπάνην καὶ
περὶ αὐτῶν γίνεσθαι. τὰ ἔτι τριακῶν παλικαρία εἰς τὸ κεντῶν
ἔτι πόλεμος ἵνα ἀφίης μετὰ ἔτι περὶ τῶν στρατῶν, ἀν ἀρα καὶ ἔχουσι
πεζοὺς, καὶ μετὰ τῶν δευτέρων ὧν καταλιμπάνεις εἰς ἑσὺν πε-
ζοὺς, καὶ τε εἰς τὴν ἡμετέραν γένω καὶ τε εἰς τὴν πολεμίων
ὁ πόλεμος γίνεσθαι. ὀφείλεις γὰρ εἶναι μετὰ ἀσφαλείας εἰς
τὸ φροσῶτον, κατὰ εἰς τὸ περὶ ἀπλήκων εἰς ποταμὸν. καὶ τὰ
συγγενεῖς

ουγμαρμα δε, ετιω λοιπιω δαποσκιδιω, ετα συρτα, ινα
 καταλιμπανης μετ' ετελδω. και γαρ εις μηδ' ε κυθουρα, ε
 τωσ αλλωσ θηπιδρομασ, εχουσιν οι στρατωται τα συρτα μετ'
 αυτων, μεχρι ε αυτησ τυχον τ' ημερασ ε πολεμου, ποιεν-
 τασ εις αυτα γυρωθεν πολλω ασφάλειω. εις αυτω η τιω
 συμβολω ε συμφerei εχην συρτα εγγυσ τησ παρθερασ,
 αλλ' ινα καταλιμπανων εις το φουσατον. γινεται γαρ πολ-
 δαικισ παραχη εξ αυτων δια το μαχεσθ αυτα προς αλ-
 ληλα κρατεμδρα υπο των παιδιων μικρων, η ε αλλωσ
 παραχησ γηρομησ απολλυται πολλα εξ αυτων, δια το
 κρατεισθαι αυτα, ωσ ειρηται, υπο μικρων παιδιαμων.
 αν δ' εχουσ παζικον στρατον, ει μηδ' περσδοκαται η μαχη, η
 εις τιω ημετεραν χωρασ, η εις τα σωσρα τ' ημετερασ
 χωρασ, ε των πολεμιων, κ' απαρη εγγυσ εστι κ' ο πολεμου,
 και αναμονη ε γινεται, ποτε το περσδοτερον ε αρχησεν
 τελδον, ε τα περσδο αλογα ε εργαλεια, ε ετερα εδη,
 ων οση εστι χρεια εις τιω ημετεραν ε πολεμου, ινα κα-
 λιμπανωσιν εις οχυρον τον, οση ευρισκονται βοσκα ε
 υδατα δεκνεντα ωσ δαπο τεμακοντα ε πενηκοντα μιλιων.
 αφορμε δε και ινας γνωριζομδουσ ε μη πονηρασ ε χυ-
 δαικασ ανθρωπωσ, ε σησεν αυτασ εις το μεσον διαστημα ε
 τελδω κ' ε πολεμου, ε ποιησεν αυτασ εις διασπατα, κ' υπο-
 δειζον αυτασ τω αρχοντι ε τελδω. αρμοζει γαρ εχεν το
 τελδον ιδιον αρχοντα, επαδη οφειλουσιν ετι, ωσ εχει ο
 πολεμου αποβλωαι, μλυωσαι προς τασ οντασ εις το τελ-
 δον, και τε ινα περιμεινωσιν εις τον τον οση εστι, και τε
 ινα μετ' απωσιν εις αλλον τον. ειτε δε, ινα ελθωσιν εις
 τον στρατον, δαποκινωσιν δαπο ε τελδω προς τον πολεμον ει
 στρατωται, οφειλουσιν βασαι αυτασ πα ποτα, η πασασ μι-
 κρασ,

κρασ, η ουγια διωλα, προς το εχην το εν εις τενοα, και το
 αλλο σκεπαζεσθαι. αν γνηται χρεια, ινα βασαι ζωσι και
 δαπινω, η παζικαδωσ, τετε σμαζασ, η πησ, τετεσι
 κηχρησ σκελετοσμηδουσ ελαφροδ μεχρησ εικασι ε τρα-
 κονται λιτρασ, κ' τοτε ινα αποκηδωσωσι προς το φουσα-
 τον, οση αν γνηται, οταν δαποκινωσωσι προς τ' πολεμον.
 τεπο η το φουσατον οση απληκειυ ο στρατοσ, οταν μελλη
 πολεμησθαι, οφειλη πολεμησθαι γυρον, η μετ' απινθων, η
 μετ' λιθαρων, ε γινεσθαι ο χυρον. και ει προς μιασ μινωσ
 ημεραν μελλη ο στρατοσ ειναι σκει. κ' οφειλη δε εν εκασον
 βανδον δαποθησθαι χορτον η αχυρον εις το φουσατον μιασ
 ημερασ, ινα αν σμεη τραπιωαι τον ερον, και υποσρεψη
 μετ' απωδης εις το φουσατον ε μεινωσ σκει, εχουσι τροφω
 μιασ ημερασ εις τα αλογα αυτ', και μη αναγκαζονται εις
 τιω τριαυτω παραχλω η βοσκην, η χορτολογον ποιειν,
 η γυρευειν εις χωρια δια δαπανασ θηπικηδων των εχ-
 θρων. κ' γαρ αν μη εχουσιν εις το φουσατον μιασ ημερασ
 τροφω εις τασ ιπωσ αυτ', ωσ ειρηται, αναγκαζονται ινα
 μη σκεθωσιν σκει, αλλ' ινα διαβωσιν εωσ ευρωσι τροφω
 εις τασ ιπωσ, κ' δαπο ε κησ εκλυωνται. αν δε παρ-
 διαβαινωσι το φουσατον υποσρεφονησ δαπο ε πολεμου,
 και οση εχουσι χρεια η τροφησ, η αλλωσ ινωσ, ινα αφο-
 ρησ ινωσ ε κηπειν τ' χορτον, κ' ετωσ περιπατειν θηπ' ε
 εμπεροθεν, δια τασ ελπιζομδουσ οπισω επερχεσθαι πολε-
 μησ. οταν δε περιπατη ο στρατοσ, και ωσι παλησιν οι πο-
 λεμοι, καλον εσιν ινα μεισω περιπατη το τελδον προς το
 μη ειναι αφυλακον, και επηρεαζεσθαι παρ' ετ' εχθρων.
 ο δε στρατοσ, ωσ ανωτερω εηπορη, οση οφειλη περιπατειν
 μεμυγρωμετ' ε τελδω, αλλα χωρησ, ινα περιπατη το
 τελδον,

τοῦ λδον, ἤγουν ἐνὸς ἐκάστω πύγματι τοῦ λδον ὅστιθεν ἔ-
 ιδεῖται λαβῆ, χωρὶς τὸ τοῦ λδον, καὶ χωρὶς οἱ στρατιῶται ἀνετό-
 χλητοι καὶ ἐλαφροί. ἀρμόζει ἢ ἀρχόντων ἰδίων ἐχθρῶν τὸ τοῦ λδον,
 ἵνα ὑπάρχη μετ' αὐτῶν, καθὼς εἴπομεν, καὶ διατάσσει αὐ-
 τὸ, καὶ ποιῇ αὐτὸ περὶπατεῖν ἕκαστος. ἀν μὲν ὑποσέφης δὸπὸ τῆ
 χώρας τῶν πολεμίων, ἵνα περιπατῇ ἔμπροσθεν τῶν πολεμίων
 τὸ τοῦ λδον. ἀν δὲ ἐμβαίνεις εἰς τὴν πολεμίαν, ἵνα πε-
 ριπατῇ ὀπίσω. ἀν δὲ ἐχθρὸς φόβον δὸπὸ τῆ ἐνὸς πλάγης,
 ἵνα περιπατῇ τὸ τοῦ λδον εἰς τὸ ἄλλο πλάγιον. ἀν δὲ ἐχθρὸς
 φόβον ἐξ ὅλων τῶν μερῶν, ἵνα περιπατῇ ἐξωθεν τῆς φά-
 λαγγος. πάντες εἴπομεν ἐν συντόμῳ καὶ περὶ τῶν τοῦ λδον,
 εἴτε ἀμαρτῶν βασιλεύουσιν αὐτὸ, καὶ περὶπατεῖσι μετ' αὐτῶν περὶ
 καθ' ἑαυτῶν, εἴτε σαγματά, καὶ περιπατεῖσι μετ' αὐτῶν κα-
 θαλλασίων, κἀντε ἀμφότερα βασιλεύουσιν αὐτὸ καὶ ἀμα-
 ρτῶν καὶ σαγματά. ἀκόλουθον δὲ εἶναι εἰπεῖν ἐξῆς καὶ περὶ
 τῶν ἀπληκίων.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΤΑ
 ἀπληκία ποιῆν μετ' ἀσφαλείας.

Εἰ ὁ στρατηγὸς τὰ ἀπληκία μετ' ἀσφαλείας ποιῆν, καὶ
 εἰ μὲν ἐνδέχεται, ἵνα πληκῆ ὁ στρατὸς εἰς ἀρρωτε-
 ρες τόπους. εἰ δὲ ἔχωρεῖται, μὴ ἀπληκῶσιν ἀμελῶς,
 ἀλλὰ σφικτῶς ἔσχωρε. ὁφείλασι δὲ ἐκφεύγειν τῶν τόπων
 ἐκείνων ὅσοι ἐχθροὶ παρελάβωσι καὶ κρατήσωσιν αὐτούς, ἔβλα-
 ψωσι τὸ φοσεῖν. ὅταν ἢ ἀπληκῶσιν εἰς τὴν χώραν τῶν ἐχ-
 θρῶν, ποιήσων γύρωθεν σῆδαν βαθείαν, καὶ πρὸς μίαν μόνην
 ἡμέραν, ὡς εἶρη, ἀν ἀπληκῶσιν ἐκεῖ. εἰς τὴν ποτὴν ἔμελλε
 νοήσης,

νοήσης, ἐπεὶ ἀσφαλές ἐστι πρὸς τοὺς αἰφνιδίους καὶ ἀνεπι-
 στες μετὰ τοὺς τῶν ἐχθρῶν. κἀν τῶν δὲ ἐνομιζέσθαι μα-
 κρῶν εἰσὶν οἱ πολεμιοί, ἀλλὰ σὺ ἔτω ποιήσων φυλακὰς εἰς
 τὸ ἀπληκίον ὡς ἐγγύς ὄντων αὐτῶν. ἐνθα ἢ φόβον ἐχθρῶν
 ὅσοι ἐχθρὸς, ἔμελλε ἀπληκῶσιν, καὶ χρονοῖσι ἐκεῖ πρὸς τὸ
 περὶπατεῖν καὶ ἀφανίσαι τὴν χώραν τῶν πολεμίων, ἐκλέγεις τό-
 πους χρονοῖσι εἰς ἀπληκίον, ἵνα μὴ ἐχθρῶν δαίση, καὶ πηλά,
 καὶ βάνδα, ἔστωσαν σσημιθῶν. οἱ γὰρ τῶν τοῦ λδον τοῦ λδον
 δυσαδίας, καὶ εἰσιν οὐσάδεις, καὶ ποιῶσιν εἰς τὸ στρατὸν λοι-
 μικά ἔστω νοσήματα. καὶ οὐ τῶν ἑμὸν ὀλιγοῦσιν ὁ
 στρατὸς, ἀλλὰ γίνεται καὶ ἀδύνη. χρονοῖσι δὲ εἰσιν εἰς σω-
 τηρίων τῶν στρατῶν τὸ μὴ ποιῆν χρονοῖσι πολλὸν εἰς τὸ ἀπληκ-
 τόν, ἀν ἀρα μὴ χρονοῖσι ὁ στρατὸς ἐκεῖ, καὶ διατῶν κηρῶν ἐχθρῶν
 τὰ ἀπληκία κατησφαλισθῶν ὡς οἰκήματα. τὸ γὰρ χρο-
 νοῖσι εἰς τὸ ἀπληκίον χωρὶς τῶν χρονοῖσι, εἰς βλάβην ἐστὶ
 τῶν στρατῶν, ἐπεὶ αἰκτοπερὶ καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀλό-
 γων κείδηται πολὺ χρονοῖσι εἰς τῶν αὐτῶν τόπων ἀναπε-
 πεσιν ἀτμούς, καὶ ποιῶσιν οὐσάδη τῶν ἀέρας. ὅταν ἢ πολεμικῶν
 μάχῃ πρὸς τὸν στρατὸν, γυμνασῶν, ὡς ἀνωτέρω εἶρηται, τῶν στρα-
 τεύματα, καὶ ποιῶν αὐτὰ πολεμικά, ἵνα σιωπῶσιν
 πρὸς ὅσα πόνους, καὶ μὴ τε δὲ γῶσιν, μὴ τε ῥαθυμῶσιν. ὅταν
 δὲ ἐχθρὸς ἀδειαν δὸπὸ τῶν πολεμίων, μὴ φροντίσης μόνον δια-
 τῶν ἀπληκίων εἰς τὸν στρατὸν, ἀλλὰ καὶ διατῶν χρονοῖσι ἡ-
 νας, καὶ πολεμικῶν πολλὰς ἔστω φέρεις, καὶ ἐξαι-
 ρεταν εἰς τὸν κηρῶν ὅταν σιωπῶσιν ὅλοσιν ὁ στρατὸς, τότε
 γὰρ ἀρμόζει καὶ χρονοῖσι εἰς τὸ ἀπληκίον. φροντίσει ἢ δια-
 τῶν πολεμικῶν ἵνα μὴ ἀδύνησιν) καὶ θλίβωνται, καὶ ἐφεί-
 ρωσι πολεμικῶν εἰς τὸ ἀπληκίον. εἰ δ' ἐστὶ φόβος εἰς τὸν
 δὸπὸ τῶν πολεμίων, ὁφείλει εἰσφαλισθῶν αὐτὸ, καὶ ὁρῶντα
 ποιῆν,

ποιεῖν, ἢ πάλιν πῆσσαν, ἢ σέδαν ὀρύσσαν, ἢ τριβόλια ῥί-
 πην, ἢ κλίσειν μὲν ξύλων ἢ λιπαρών, καὶ ἀσφραφέσσαν
 αὐτὰ. εἰ δὲ εἰσιν ἀμάξια, καὶ σήσας αὐτὰς γύρωθεν ἔσ' ἀπληκ-
 τα, πολὺ ἐσιν ὀχυρον. ἢ κέψον δένδρα, καὶ σαβάρωσον
 αὐτὰ ἢ μὲν τῶν πικτων δένδρων, ἢ μὲν ξύλων μεγάλων, εἴτε
 αἰραιὰ, εἴτε πυκνὰ, ὡς ἀπαντὰ ἢ διώαμις σα, ἢ καὶ ὡς
 διώασα ὀπινοῆσαι. ἔχει δὲ Ἐβίγλας ἔξωθεν. ἀρμόζιζ γὰρ
 ἵνα ἔχει ἀσφάλαν τὸ ἀπληκίον, εἰ ἄρα σὺν ἐστὶν εἰς γλῶ-
 ὤν μετέραν, ἢ εἰ ἐξίνεται ἀσφραγισίαν ἔσ' ἀσφραξ, ἢ δὲ ἀλ-
 λην ἵνα χρεῖαν, ἢ ἔσ' ἀσφραξ κίνησις. ἐξ ἀιρέτως ἢ φρόν-
 πον πρὸς τὸ ἔχοντων χώρας πλησίον τῆς Ῥωμαϊκῆς γῆς ἐθι-
 κῶν, καὶ ὑποκλήμων τῆς βασιλείας ἡμῶν, ἵνα μὴ ἀδικῶν-
 ται πρὸς τὸ ἀσφραγισίαν. καὶ μάλιστ' οἱ γεωργοὶ. δοκῶ γὰρ
 εἶναι πᾶσι τῶν δύο ὀπιτηδεύματα εἰσιν ἀναγκαῖα πολὺ πρὸς
 σύσσειν ἐθις Ἐβίγλας, ἢ γεωργικῆ καὶ ἢ ἀσφραγικῆ.
 ἢ μὲν γὰρ γεωργικῆ τρέφει καὶ αὐξάνει τὰς γεωργίας. τὰ δὲ ἄλ-
 λα ὀπιτηδεύματα δευτέρᾳ μοι φαίνεται πρὸς ταῦτα. ἀσφραξ
 ἔσ' ἀναγκαῖον ἐστὶ τὸ ἔχον ὀπιτηδεύματα εἰς ταῦτα, Ἐ πάν-
 τοτε φροντίζειν τὰ ὑπὲρ αὐτῶν. ἵνα καὶ οἱ ἀσφραγισίαν μὴ ἀ-
 δικῶς ἀλλὰ δικῶς ἀναλαμβάνοντοί τε πρὸς αὐτῶν
 καλῶδωνται καὶ ἀνδραγαθῶσιν, καὶ οἱ γεωργοὶ μὴ ἀδικῶ-
 νται πρὸς αὐτῶν ἀσφραγισίαν αὐτῶν μὲν εὐχῆς τῆς ἀρμο-
 ζίσσης. ὅταν δὲ πλεσιάζωσιν οἱ πολέμιοι, καὶ ἀσφραγισίαν
 πόλεμῳ, ἢ ἀσφραγισίαν καὶ ἀπληκίον, καὶ ὑπάρχης εἰς
 ἀσφραγισίαν, καὶ ἀναμύνης ἐκεῖ σὺν ἔχθρας, ἀρμόζης ἵνα
 εὐπρεπέτης ἐκεῖ καὶ ἀσφραγισίαν χόρτον, ἢ ὀχυρον. ἢ κελῶν
 εἰς σὺν ἵππων μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν, καθὼς εἰς τὸ πρὸ ὀδοι-
 πρίας πρὸς ἵππων. καὶ πάλιν ἂν ἴθιλος μεταπεσεῖν εἰς ἄλλο
 ἀπληκίον

ἀπληκίον πρὸς τὸ ἀσφραγισίαν ἀπ' ἐκεῖ πρὸς σὺν πα-
 λεμίας, ἀναγκαῖον ἐστὶν ἵνα χόρτον καὶ ὀχυρον καὶ μιᾶς
 ἡμέρας βασιλῆς ὁ στρατὸς, καὶ ἀσφραγισίαν αὐτὸ ἐκεῖ. ἐπι-
 δη συμβαίνει καὶ ἐσφραγισίαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν οἱ δε-
 λούνητες παῖδες τοῖς ἀσφραγισίαν ἐξελθεῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ
 ἡμέρᾳ Ἐ χόρτολοῆσαι ἢ ἐκβαλεῖν Ἐ ἀλόγα εἰς βοσκῶν.
 ἂν οἱ καὶ πολὺ πλεσιάζωσιν εἰς βοσκῶν ἐκ ἐστὶ κακῶν ἵ-
 ἵνα, ὡς εἶναι περὶ τῶν ἀσφραγισίαν, σιωπῆς ἐκαστος χόρτον ὄν
 ἀσφραγισίαν ἀσφραγισίαν εἰς τὸ ἀσφραγισίαν. καὶ γὰρ ἀπ' ἀπλη-
 κίον ἐσφραγισίαν πολλὰς οἱ παῖδες τῶν ἀσφραγισίαν
 τῶν ἐξελθεῖν ἐκ Ἐ ἀσφραγισίαν, καὶ χόρτολοῆσαι. καὶ
 μάλιστ' ὅταν ὡς πρὸς τῶν οἱ ἀσφραγισίαν τῶν ἐχ-
 θρῶν. συμφέρει γὰρ πολλὰς σκοπεῖν καὶ Ἐ ἐναντία,
 καὶ ἀσφραγισίαν τὰ μέλλοντα, καὶ ὑπερον μὴ με-
 τανοεῖν, ἀλλὰ ἔχειν πρὸς ὀλίγων ἡμερῶν καὶ εἰς σὺν
 ἀσφραγισίαν, καὶ εἰς τὰ ἀλόγα, καὶ ἀσφραγισίαν ὀχυρον
 ποιεῖν εἰς ἀσφραγισίαν τόπος. ὅπως εἴτε ἀσφραγισίαν ἀσφραγισίαν,
 εἴτε δύσκολα τόπος ἐστὶν, εἴτε ἄλλο ἢ ὀχυρον
 μα, δυνατὸν ἐστὶν ἀσφράξαν ἔχειν ἐξ αὐτῶν τὸ ἀσφραγισίαν
 εἰς κακῶν ἀνάγκης. ὅπως δὲ ἐστὶν ἀσφραγισίαν ἀπληκίον
 εἴτε περὶ ἀσφραγισίαν, εἴτε ἀσφραγισίαν, ἢ καὶ τῶν
 ἀσφραγισίαν, ἂν ἔχης ἀμάξιας, ποῖα αὐτὰς γύρωθεν εἰς τὸ ἀ-
 πληκίον, καὶ κλίσειν κύκλω Ἐ ἀπληκίον ἂν ἔχει ὁ τόπος,
 ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, καὶ ὀρύσσε ἔξωθεν σέδαν πλά-
 τῳ μὲν ἀσφραγισίαν πέντε, ἢ καὶ ἐξ, βλάτῳ δὲ ἀσφραγισίαν
 ἐπὶ τῶν, ἢ καὶ ὀκτώ. καὶ ἵνα πῆλη τὸ χῶμα Ἐ ὀρύγματῳ
 εἰς πᾶν ἔσω ὄψιν. ἔξωθεν δὲ τῆς σέδας ῥίπτε τριβόλια,
 ἢ καὶ ὀρύσσε λάκκους μικρὰς, καὶ πῆσσαν πάλους ἔσω-
 θεν αὐτῶν. τὰς οἱ ἐκαστὸς ὁ στρατὸς, ἀσφραξ τὸ μὴ
 ἀσφραγισίαν

ἀγνοούντας βλάβεισθαι ἐξ αὐτῶν. ἐχέτω δὲ τὸ πεί-
 Φραγμα ἔξ Φοσάτε πύλας τέσσαρας τὰς μεγαλωτέ-
 ρας καὶ δημοσίας, πρῶτα δὲ μικρὰ πεισοτόπρα-
 μία ἢ ἐκάστη πύλη ἐχέτω ἄρχοντα ἢ ἀπληκόντα πλη-
 σίον αὐτῆς πρὸς τὸ φυλάττειν αὐτὴν. ἔσωθεν δὲ τῆς
 σπείρας ἐγγὺς εἰς τὰς ἀμάξια ἵνα σήκωσι τένδαι τῶν ψι-
 λῶν, οἷον τῶν ῥιπταριστῶν, τῶν τοξοτῶν, πλεον ἵνα μὴ σή-
 κωσι διπλοῖ, ἀλλὰ εἰς ὄρδιον μόνον. Ἐξ ἀπὸ τῶν τοξοτῶν
 ἑνὸν ἵνα καὶ ἀλίπης τόπον δερζὸν ὡς τετρακοσίων ἢ τε-
 τρακοσίων ποδῶν. καὶ τότε ἵνα σκεθῶσιν αἱ λοιπὰί τένδαι
 εἰς τὰ κατὰ τόπια αὐτῶν. Διὰ τὸ γὰρ ὀφείλει εἶναι
 μέσον τὸ πρὸ δερζὸς, ἵνα εἰς τοξείας τῶν ἐχθρῶν μὴ
 κρέωσιν αἱ σαγήται εἰς τὰς τένδας, ἀλλὰ πίπῃσιν εἰς
 τὸν δερζὸν τόπον. εἰς δὲ πῶν μέσῳ ἔξ Φοσάτε ὀφεί-
 λει εἶναι διὰ γαυροῦ ὁδοῦ πλατείας πεσσαράκοντα ἢ
 καὶ πενήκοντα ποδῶν τὸ πλατῆ. καὶ ἢ τοιαύτη ὁδὸς
 ἵνα ὑπάρῃ ὄρδια εἰς τὰς τέσσαρας πύλας τὰς δημοσίας
 ἔνθεν Ἐκείθεν τῆς ὁδοῦ, ἵνα σήκωσιν αἱ τένδαι ὄρδινα, Ἐ-
 ἀπέχουσιν ἀπὸ ἀλλήλων ὀλίγον, Ἐ μέσον αὐτῶν ἵνα ᾖσιν
 αἱ ῥύμια. ἕκαστος δὲ τερμαρχῆς ἵνα ἀπληκεὺς μέσῳ τοῦ
 ἰδίου λαοῦ. σὺ δὲ, στρατηγὲ, ἀπληκεὺς εἰς ἓν μέρος, καὶ μὴ
 μέσον τῆς πλατείας ὁδοῦ, ἵνα μὴ ἐμποδίσῃς Ἐ πῶν μέσῳ
 εἰς τὸ διαβαίνειν τὸν λαόν, Ἐ πάλιν ἔχῃς ὄχλησιν ἐξ αὐ-
 τῶν. οἱ δὲ καθαυλλάρμοι, ἀν' ἡγήται κρηρὸς ἵνα ἐμβῶ-
 σιν εἰς τὸ Φοσάτον, ὀφείλουσιν ἀπληκόντων μέσον ἔξ Φοσ-
 σάτε, Ἐ μὴ εἰς πᾶς ἀκρας. οἱ δὲ χρησιμότεροι τῶν κρη-
 μήτων καὶ ἔξ λαοῦ αὐτῶν ἀφορμίζεσθωσιν εἰς τὰς πύλας
 ἔξ Φοσάτου, πρὸς τὸ μὴ ἐμβαίνειν ἵνα εἰς αὐτὸ ἢ ἐκβαί-
 νῃ πρῶτον γνώμῳ ἔξ στρατηγῆ. ἀφ' ἧς δοθῶσιν αἱ μίνισαι
 πῶν

πῶν ἑσπέρων, ἕως ἔτι πάλιν δοθῇ τὸ σημεῖον. Ὅταν δὲ ᾖσιν οἱ
 καθαυλλάρμοι ἔσωθεν ἔξ Φοσάτε, ὀφείλῃσιν αἱ βίγλαη
 τῆς νυκτὸς μετ' ἀσφαλείας πολλῆς γίνεσθαι. ἕκαστος ἢ τερ-
 μαρχῆς ἀφορμίζετω ἰδίον μαυδάπρη, πρὸς τὸ μὴ πρῶτα
 μὲν αὐτὸν εἰς τὸ κέρτιν ἔξ στρατηγῆ. ὁμοίως ἢ Ἐ οἱ δρεγ-
 γάρμοι, Ἐ οἱ κόμητες, ἐχέτωσιν πρῶτα ἑσπέρων εἰς τὸ τένδαι
 ἔξ τερμαρχῆ, πρὸς τὸ μαυθάνειν δι' αὐτῶν συντόμως τὰ
 πρῶτα γινώσκοντα. ἔχῃ ἢ ἐγγὺς σταυρῆ Ἐ βυκινάτορας μι-
 κρῶν βυκίνων Ἐ μεγάλων. Ἐ ὅτε λαλήσῃ τὸ βύκινον ὅπερ
 ἔχῃς καὶ σιωπήσῃ πρὸς πῶν ἑσπέρων, τότε ἀφίετωσιν ὁ
 λαὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, Ἐ δὲ πνεύτωσιν, εἴτω ψαλλέτωσιν τὸ
 τετραγών. ἀφόρμῳ Ἐ ἀνθρώπων, καὶ πρῶτα γινώσκοντα
 πάντας ἵνα ἐχῶσι σιγῶν, ὡς μὴ δὲ μεγάλως κρούσῃ τὸν
 ἑσπέρων Ἐ Φίλον αὐτῶν. πολλὰ γὰρ τὰ ἐκ τῆς σιγῆς καλὰ,
 ὡσπερ καὶ πλεῖστα τὰ ἐκ τῆς θορύβου βλαβερά. καὶ κατὰ σκοποὶ
 πολεμίων λαυθάνοντες εἰς τὸ Φοσάτον ἐνοήθησιν πολλὰ-
 κῆς ἐκ τῆς σιγῆς, καὶ ἐκρητήθησιν. κώλυε ἢ καὶ τὸ ὀρχήματα
 κατ' ἐξ αἰρετῆν ἢ τὰς γινώσκοντας τῆς ἑσπέρων. Ἐ εἴ ἢ ἄλλο
 πᾶν γινώσκοντα εἰς τὸ Φοσάτον. πῶσιν γὰρ τοιαύτα πᾶν γινώ-
 σκοντα θορύβου, καὶ ἀσφαλείας, Ἐ κόπης ἀνωφελῆς εἰς τὸ στρατόν.
 εἰ δὲ μέλλῃς μετὰ πεσεῖν ἀπὸ ἀπληκῆς εἰς ἄλλο ἀπληκ-
 τῶν πρὸς τὸ λαβεῖν Ἐ ἀπληκῆσιν εἰς τὸ πρὸς ὄχλους, Ἐ
 Φόβου ὅσῳ μὴ ὄντας τριεῖς κατὰ ἵνας βλαβεράς ἐκ τῆς
 πολεμίων. καὶ ὅτε δὲ μετὰ πίπῃς, βέλη λαθῶσιν ὅσῳ
 πολεμίων, Διὰ τὸ μὴ ἀναγκασιδέναι παρ' αὐτῶν εἰς τὸ πῶν
 πολεμίων. αἴψῳ λαμπερὰ πολλὰ εἰς τὸ ἀπληκῆσιν ἔνθεν
 ὑπάρχῃς, Ἐ ἔτι ἀνακαρῆ. βλεπόντες γὰρ οἱ πολεμιοὶ τὰ
 λαμπερὰ, ἐκείνοι μὴ ἐλπίζουσιν ὅτι εἰς τὸ ἀπληκῆσιν ὑπάρ-
 χῃς, σὺ δὲ ποιεῖς τὸ τελεμαμάμα σῆς, καὶ μετὰ πίπῃς. τῶντα
 δὲ γινώ-

ὅτε γνώσκομεν ὅτι ἐποίησε καὶ Νικηφόρος ὁ ἡμέτερος
 στρατηγός, ὅτε ἀπεστάλη παρ' ἡμῶν καὶ πρὸς Συρίαν μὲν
 διωάμεως πολλῆς. κερσύσας γὰρ πρὸς Συρίαν, καὶ
 κρατήσας αἰχμαλωσίαν καὶ πραιδανὰ πολλὰ, καὶ ὡς
 ἐν τῷ εἰς πρὸς μέσσω τῆς Συρίας, θέλων μετακινήσασθαι
 ἐν τῷ ἀπλήκτῳ αὐτῷ, ἐποίησε τὸ ἔργον, καὶ ἤψε λαμ-
 πρὰ πολλὰ, καὶ * * *

Hic definebat Codex Palatinus, qui de-
 scriptus erat ex altero è Bibliothecâ
 Viennensi Cæsaris.

IOANNIS

IOANNIS MEVRSI

Ad

CONSTANTINI
 Tactica Notæ.

PAG. 3. lin. 13. ἐξώπλισον δὲ τὸν μὲν κατὰ Φρακίον
 καβαλλάρμον πάντοθεν αὐτόν τε καὶ τὸ ἰππάρμον αὐτῷ.
 τὸ δὲ καβαλλάρμον ἐξώπλιζον λωρμίοις.) Legendum
 cenfeo in fine. τὸν δὲ μὴ κατὰ Φρακίον καβαλλάρμον
 ἐξώπλισον λ.

Pag. 4. lin. 2. καὶ ἐμπολέμεν.) Scrib. καὶ ἐπολέμεν.

Lin. 26. ποδόξελα.) Scrib. ποδόψελλα. De hac
 voce, vt & aliis Græcobarbaris, quæ passim in
 his Tacticis occurrunt, vide, si tanti est, Glof-
 sarium nostrum. Ego nihil omninò hîc re-
 petam.

Pag. 5. lin. 14. ὑπομύσιν.) Scrib. ὑπομύσμεν.

Pag. 6. lin. 1. στρατηγόν.) Scrib. στρατόν.

Lin. 3. σκατράτας.) Scrib. σκατράτες.

Pag. 7. lin. 25. στρατηγός.) Scrib. στρατός.

Pag. 10. lin. 10. σωτηρίων.) Scrib. σωτηρίωντα.

Lin. 13. ὑπὸ * δέχονται.) Scrib. ὑπὸ σε δέ-
 χόντων.

Lin. 15. ὑπὸ * στρατῷ.) Scrib. ὑπὸ σε στρατῷ.

Pag. 11. lin. 4. κεράβια.) Scrib. κέρβια. Sic statim
 ait,

- ait, ποδοπέλλα σιδερά, ἢ κρεάσινα. Vide Glos-
farium nostrum in κρεάσις.
Lin. 9. ποδόξελλα.) Scrib. ποδοπέλλα.
Lin. 17. σηθάρια ἰππασίων.) Censeo malè re-
petita ab oscitante librario ex regulâ an-
tecedente, itaque delenda.
Lin. 20. περιέκια.) Scrib. πελέκια.
Lin. 22. ριαφράσις.) Scrib. ἐλαφράσις. Sic lineâ
antepenultimâ pro ριαφρότερον iterum scri-
bendum puto ἐλαφρότερον.
Pag. 12. lin. 9. ποιά.) Scrib. πολῖα.
Lin. 10. βαρσορέων.) Scrib. βαρκαρέων.
Lin. 11. ἀσκαπέις ἢ ἀσκαροχάσις.) Scrib. εἰς σκέπαις,
καὶ ἀσκαροχάσις.
Lin. 12. χριάνδια.) Scrib. χελάνδια.
Lin. 15. ἀσπίσαν.) Scrib. ἀσπεραν.
Lin. 16. χρεῖ * ἢ τὰ ἄρματα.) Scrib. χρείαις ἢ τὰ ἄ.
Lin. 21. οἶ * ἰλωρμία.) Scrib. οἶονεῖ λωρμία.
Lin. 29. περσοτέπιον.) Scrib. περσοτέπιον.
Pag. 13. lin. 8. τῆς τραπέζικῆς.) Scrib. τῆ πεζικῆς.
Lin. 11. τρέψιν.) Scrib. τελέιν.
Lin. 17. αὐτά.) Scrib. αὐτά.
Lin. 20. ἢ τὸ περρίον.) Scrib. κατὰ τὸ περρίον.
Lin. 21. τρέψιν.) Scrib. τέψιν. (λέψιν.)
Lin. 22. ἀσκαρίων.) Scrib. ἀσκαρίων.
Pag. 14. lin. 8. τρέψιν.) Scrib. τελέων.
Lin. 10. διθάλια.) Scrib. διθάλια.
Lin. 19. τζοφάρια.) Scrib. τζοφάρια.
Lin. 21. παντελῶς.) Scrib. παντελῶς.

n. penult.

- Lin. penult. καὶ τὸν μὲν καθάλαρον.) Scrib. καὶ
τὸν μὲν κ.
Pag. 15. lin. 3. ἀδυνατόν.) Scrib. εἰ δυνατόν.
Pag. 16. lin. 10. ρισθέρης.) Scrib. ἐλσθέρης.
Lin. 17. ἐξ αὐτῶν.) Scrib. ἐξ αὐτῶν.
Pag. 17. lin. 2. ἀρμόζει.) deesse aliquid post hanc
vocem censeo.
Lin. 10. λήψωσιν.) Scrib. λείψωσιν.
Lin. 14. εἰς τὰ λαγόνια.) Scrib. εἰς τὰ λαγόνια.
Lin. 18. θρίοντες ἢ μηθρίοντες.) Scrib. θέλοντες καὶ
μηθέλοντες.
Lin. 19. βαλλεῖν.) Scrib. λαβεῖν.
Lin. penult. ἐν τρεπίαις.) Scrib. ἐν τρεπίαις.
Lin. vlt. ἀχρήσιον.) Scrib. ἀχρήσιον.
Pag. 18. lin. 6. Πήμακρον μετ.) Scrib. ἐ. μέγα.
Lin. 7. τρέψιν.) Scrib. τέψιν.
Lin. 18. περρίων.) Scrib. πελερίων.
Lin. 20. ἢ εἰς τὰς ἰλωρμίας.) Locus mutilus.
Pag. 19. lin. 9. ἀδυνατόν.) Scrib. εἰ δυνατόν.
Lin. 12. περρίον.) Scrib. περρίον.
Lin. 16. ἐνδυλον.) Scrib. ἐνδυσον.
Pag. 20. lin. 13. ρίασιν.) Scrib. ἐλασιν.
Lin. 18. ἀδυνατόν.) Scrib. εἰ δυνατόν.
Lin. 19. σιώξιν.) Scrib. σιώξιν.
Lin. 20. εἰς τὰς μαρτίαις.) Scrib. εἰς τέρμας τρεῖς.
Lin. 24. λήψιν.) Scrib. λείψιν. Sed totus locus
interpunctione quoque iuvandus, hunc
in modum. ὅστις καὶ, στρατηγὸς ἀν λείψιν, τὸν
πῶσαν αὐτὸν &c.

Lin. 26.

- Lin. 26. *σερατηγόν.*) Scrib. *σερατῶν.*
 Pag. 21. lin. 20. *ἀγρεύεις ἢ γεργῆς.*) Scrib. *ἀγρεύ-
 πεις ἢ γοργῆς.*
 Lin. 23. *σμιμιάτῳρες.*) Scrib. *σμιμιάτῳρες.*
 Pag. 22. vbi cunque asteriscum positum vides,
 puto integrum locum esse, si restituatur,
εἰάν.
 Lin. 16. *δέκαρχοι.*) Scrib. *δέκαρχοι.*
 Lin. penult. *Φείλῃ.*) Scrib. *ὀφείλῃ.*
 Pag. 23. itidem tribus locis, vbi asteriscus posi-
 tus, deesse censeo, *εἰάν.*
 Lin. 14. *ἀν ἐπέση ἐχθρός.*) Scrib. *ἀν ἐπέση ἔ.*
 Lin. 27. *ρίδιθεροι.*) Scrib. *ἐλδιθεροι.*
 Pag. 24. Etiam illic tribus locis asterisco signa-
 tis deesse tantum existimo, *εἰάν.*
 Lin. 1. *παντελῶς.*) Scrib. *παντελῶς.*
 Lin. 4. *ρίδιθεροι.*) Scrib. *ἐλδιθεροι.*
 Lin. 13. *ρίθειν.*) Scrib. *ἐλθειν.*
 Lin. 14. *ρίθη.*) Scrib. *ἐλθη.*
 Pag. 26. lin. 8. *ἔτε ῥιπίζοντα ἵνα ῥίθωσι.*) Scrib. *ἔτε
 ἐλπίζοντα ἵνα ἐλθωσι.*
 Pag. 27. lin. 6. *περὶ δόσις.*) Scrib. *περὶ δόσις.*
 Lin. 21. *ἐποίη.*) Scrib. *ἔπει τῆ.*
 Pag. 28. lin. 11. *ἠδουθῆναι σὺ τῶν.*) Scrib. *π. σ.
 τύπον.*
 Lin. 17. *ἀπραιδύτας.*) Scrib. *ἀπραιδύτας.*
 Pag. 29. lin. 1. *ῥιπίζεται.*) Scrib. *ἐλπίζεται.*
 Lin. 20. *ὑποτελή.*) Scrib. *ὑποτελή.*
 Lin. 27. *ἢ δέ.*) Scrib. *εἰ δέ.*

n Pag. 30.

- Pag. 30. lin. 1. *πλυσία.*) Scrib. *πλυσία.*
 Lin. 17. *ρίθειν.*) Scrib. *ἐλθειν.*
 Lin. 26. *εἴθωσι.*) Scrib. *ἐλθωσι.*
 Pag. 31. lin. 19. *εἰθόντες.*) Scrib. itidem *ἐλθόντες.*
 Lin. 21. *ὠς.*) Censeo abundare, & malè re-
 petitum à fine verbi præcedentis, *ὁμοίως.*
 Lin. 23. *θρίωσι.*) Scrib. *θέλωσι.*
 Pag. 32. lin. 1. *ῥαδίση.*) Scrib. *ῥαδίως.*
 Lin. 16. *περιπετῶς.*) Scrib. *περιπετῆς.*
 Lin. 25. *θρίεις.*) Scrib. *θέλεις.*
 Pag. 33. lin. vlt. *ἤγυν ἵνα ἔ πὲ δόση κόπης.*) Puto
 transposita esse verba, legendum ἄ: *ἤγυν
 πὲ δόση, ἵνα ἢ κόπης.*
 Pag. 34. lin. 8. *τὸ ἐν κέραιον.*) Scrib. *τὸ ἐν κέραιον.*
 Vitur hæc voce infra pluries.
 Pag. 35. lin. 3. *καλλίωντες.*) Scrib. *κάλλωνες. Κάλλω-
 λωνες sunt Calones.*
 Pag. 36. lin. 5. *ἀνείπισαν.*) Scrib. *ἀνέλπισαν.*
 Pag. 37. lin. 3. *εἴτε ὀρδίνε.*) Excidit vox restituenda,
 ac scribendum. *εἴτε μετ' ὀρδίνε.*
 Lin. 16. *πυηνά.*) Scrib. *πυηνά.*
 Pag. 38. lin. 21. *ἀνεπίστεις.*) Scrib. *ἀνελπίστεις.*
 Pag. 39. lin. 2. *ὡς ἄρηται.*) Scrib. *ὡς εἴρηται.*
 Pag. 41. lin. 3. *ψιλούς καὶ βαλλαρῆς.*) Scrib. *ψ. καὶ
 βαλλαρῆς.*
 Pag. 43. lin. 5. *ἀπέρχασι.*) Scrib. *ἀπερ ἔχασι.*
 Lin. 12. *τελείως.*) Scrib. *τελείως.*
 Pag. 44. lin. 17. *ἡμέτερον.*) Scrib. *ἡμέτερον.*
 Lin. 21. *διεταῖς.*) In Leone est *διεταῖς.*

s

Pag. 45.

Pag. 45. lin. 3. τῆτε σιμάζας.) Scrib. τῆτεσι μάζας.

Lin. 9. ὀχυρόν.) Scrib. ὀχυρόν.

Lin. 12. πὸν ἐρόν.) Scrib. πὸν σερόν.

Pag. 46. lin. 19. εἰ ὦ στρατηγός.) Scrib. δεῖ ὦ στρατηγέ σε.

Lin. 20. ἵνα πλιηκδὴ.) Scrib. ἵν' ἀπλιηκδὴ.

Pag. 47. lin. 25. σωάγηται.) Scrib. σωάγηται.

Pag. 48. lin. 10. ἔστρατηγῶ.) Scrib. τ. στρατῶ.

CONSTAN-

CONSTANTINI

DE

Adminiftrando Imperio

LIBER

AD

ROMANVM PORPHE

rogenitum, filium.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
 ΤΟΥ 'ΕΝ ΧΡΙΣΤΩΙ ΒΑΣΙ-
 ΛΕΙ ΑΙΩΝΙΩΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΡΩΜΑΙΩΝ
 πρὸς τὸν ἴδιον υἱὸν Ρωμαίων τὸν
 Θεοσεφῆ καὶ Πορφυρογέννητον
 Βασιλέα.

CONSTANTINI D.G.
 IMPERATORIS AD ROMANVM
 filium à Deo coronatum, & Porphyro-
 genitum, Imperatorem.

P R O O E M I V M.

ΥΙΟΣ σοφὸς ἐυφρα-
 νειπαλέα, καὶ πατρὸς
 φιλόσοργος ὅτι ὑπὸ
 τέρπεται φρονίμω. Κίεει γὰρ
 δίδωσι τὸν λόγον δὲ εἰπεῖν, καὶ
 πρὸς πῆθην ἑς τὸ ἀκούειν. πρὸ
 αὐτῶ ἡσπυρὸς σοφία. καὶ ἡ
 αὐτὸ δίδεται πᾶν δώρημα τέ-
 λειον. καθιστᾷ βασιλεῖς ὅτι
 δρόνα, καὶ κρείαν τὸ παντὸς δι-
 δωσιν αἰετοῖς. γὺν δὲ ἀκουσιν

FILIVS sapiens ex-
 hilarat patrem, & pa-
 ter pro adfectu suo
 naturali in filio prudente se
 oblectat. Dat enim ei men-
 tem Deus quando loqui o-
 portet, & addit aurem ad au-
 diendum. Apud ipsum the-
 saurus sapientia est, & ex ipso
 datur omne donum perfe-
 ctum. constituit reges in thro-
 no, & dat illis dominium vni-

uersi. Nunc igitur audi me, filii, & hanc doctrinam cum benè imbiberis, sapiens apud prudentes, & apud sapientes prudens censeberis. Benedicent tibi populi, & beatum prædicabunt multæ gentes. Discet que te scire ante omnia oporteat, & prudenter imperii gubernacula suscipe. Pre-sentia bene expende, & futura discet, ut experientiam cû consilii rectitudine colligas, & præclare res magnas ag-gredieris. Ecce, expono tibi doctrinam, ut tuius vsu & cog-nitione peritus, circa ea que consulto optima, & publice vtilia sunt, ne erres. Primum, quæ gens in quâ re adiuuare Romanos possis, aut lædere: item qualis, ac quomodo vna-queq; & à quibus possit bello infestari, atq; subiugari. De- inde de insatiabili ipsarum auaritiâ, & quæ præter ratio-nem accipere postulent. Post- eâ etiam de aliarum gentium differentiâ, origine, vitâ, situ, constitutione terræ ipsis ha- bitatæ, circumductione, sedi- tionis motu, & quæ quosq; tẽ- pore inter Romanos, diuer- sasq; gentes acciderint, & de- inceps quæ sub nostro adeo- que vniuerso Romano Im-

και σπειρηγήσεως αὐτῆς, και σαδιασμη̄ προς̄ τέτοις, και περῑ τῶν̄ ἐν̄ νιν̄ καιρῶ̄ μεταξὺ̄ Ρῶμαιῶν̄ καῑ διαφορῶν̄ ἔθνῶν̄ Συμβε-̄ τηκῶτων̄, καῑ μετᾱ ταῦτα, ἔσᾱ ἐν̄ τῇ̄ κᾱ... δη̄ᾱ καῑ... ὡν̄ πα...

μὴ ἔσῃ, καὶ πῶς ἡ μεμαθηκὸς διδασκῶ, ἔσῃ σοφὸς παρὰ φρο- νίμοις, καὶ φρόνιμος παρὰ σο- φῶς λαοῖς, καὶ μακαριστὸς σε πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, καὶ μακαριστὸς σε πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν. διδύχθη δὲ ἡ γῆ σε πρὸς πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, καὶ γινεσθῶς τῶν τῆς βασιλείας διακόνων ἀν- πλασθῶ. περὶ τῶν ἐνεσῶτων με- λέτησον, καὶ περὶ τῶν μελλόντων διδύχθη πῶς ἵνα πείραξαι ἐπιθυ- λείας ἀθεσίσης, καὶ μεγαλεπίβου- λῶ ἔσῃ περὶ τὰ πρᾶγματα. ἰδὲ ἐπιθήμη̄ σοῑ διδασκαλίας, ὥστε τῇ̄ ἐν̄ ταύτης̄ πείρα καὶ γνώσεῑ συνεπιθένη̄ περὶ τὰς βελτίους βυλαὶς καὶ τῶν τῶ κοινῶν Συμφέρεῑ μὴ̄ διαμαρτανῶν. πρῶ- τῶν μὲν, ποῖον ἔθνη, κατὰ τί μιν ὠφελήσῃ δύναμις Ρῶμαις, κατὰ τί σε βλάψαι, καῑ ποῖον, καῑ πῶς ἔχουσιν̄ τέτων, καῑ παρὰ ποῖον̄ δύναταῑ ἔθνεσ, καῑ πο- λεμείδω, καῑ ὑποτάσσεται. ἔ- πιπτα, περὶ τῆς ἀπλείστου, καῑ ἀπορέσεῑ αὐτῶν γνώμης, καῑ ὧν̄ παρὰ λόγῳ̄ ἐξαιτῆται λαμβάνειν. εἰ δὲ ἕτως καῑ περὶ διαφορᾶς ἑτέρων ἔθνῶν, ἡγεα- λογίας δὲ ἔθνῶν, καῑ βίον̄ δια- γωνῆς, καῑ δέσεως καῑ κέρσεως ἢ καλοῖ κινεμένης παρ̄ αὐτῶν γῆς

Ἐν πάσῃ τῇ Ρωμαίων ἀρχῇ κα- τά πᾶσι γένεσιν ἐκαιοπομήθη, ταῦτα ἐσοφισμῶν κατ' ἐμαυ- τὸν, καὶ εἶτα γνώσῃ σοι ποιήσαι τῶν ἡγεγυμένων μὲν ἡμῶν, ἵν' ἔχῃς εἰδέναι πῶς ἕκαστον τούτων δια- φορᾶν καὶ πῶς, ἢ μεταχειρίζεται ταῦτα καὶ οἰκειοῦσθαι ἢ πολεμείν, καὶ ἀνετάσθαι. ποιήθησιν γὰρ σε ὡς μεγαλοφῶν, καὶ ὡς ἀπὸ κυρῶς φουξῶν ὑπὸ σοῦ φημαθήσονται τὰ χεῖλη αὐτῶν, καὶ ὡς ὑπὸ βε- λῶν ταῖς σῆς καλατρωθήσονται ρῆμασιν. ὠφθήσῃ αὐτοῖς φοβε- ρῶς, καὶ ἀπὸ κερσῶν σου τέρ- μῳ λείψῃ αὐτούς, καὶ σὺ ὁ παν- πανικράτωρ ὑπερασπιστῆς καῑ συνεπιθένη̄ σε ὁ πλάπης σε. κατὰ δύ- νει σε τὰ διαβήματα, καὶ ἐστρά- σῃ σε δὴ βῶσιν ἀπὸ κελύον. ὁ δρό- νῳ σου, ὡς ὁ ἡλιῶν ἐναντίον αὐ- τῶν, καῑ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἔσονται βλέποντες ἐπὶ σε, καὶ ἔδεν οὐ μὴ ἀψήται σου τῶν χαλεπῶν, καθό- τι αὐτός σε ἐξυξέσῃ, καὶ ἀπὸ μή- τρεος ἀφείσῃ, καὶ πῶς αὐτῶν βα- σιλείαν ὡς ἀγαθῶν ὑπὸ πάντας σοι ἔδωκε, καὶ τέθηκε ὡς συνέπων ἐπὶ βυβῆ, καὶ ὡς χερσῶν ἀνδριάν- τῶν ἐπ' ὑψήλῳ, καὶ ὡς πόλιν ἐπ' ὄρεος ἀνύψωσεν, ὥστε δωροφει- δῶν ὑπὸ ἔθνῶν, καῑ κερσαυειδῶν ὑπὸ τῶν κηλοικύντων ἡ γῆ. δη̄ᾱ σὺ κῆρα ὁ Θεὸς μου, ἢ βασι- λεία ἀν' ἡλιθῶν καῑ αἰώνῳ. εἰς κατασῶν ἢ δὲ σου ἐξ ἑ- σθῶν ἡγεγυμένων, καῑ ἔσᾱ καὶ ὑπεροπῆς ὡς κερσῶν σου ἐπ' αὐτῶν, καῑ πῶς

perio illic innouata sint, hæc ex me ipso didici, & dixi nota velle facere tibi dilecto meo filio, vt singularum dif- ferentiam scire possis, & quomodo tractandæ concilian- dæque aut debellandæ, & repellendæ. Verebuntur enim te vt magnificum, & fugient veluti ignem. Compescen- tur labra, & verbistuis vultu- ti sagitis vulnerabuntur. Videbetis ip sis terribilis, & à conspectu tuo tremor illos corripiet, & Deus omnipoten- tens te proteget. Instruet te creator tuus; diriget gressus tuos, & collocabit te in basi inconcusâ. Thronus tuus quasi sol erit coram ipso, & oculi eius erunt super te. Ne- que te res aduerſæ tangent, quoniam ipse te elegit, & ab- vtero matris destinavit, im- periumque tanquam virtute cæteris præstanti dedit, & posuit veluti speculam in colle, veluti auream statuam in excelso, & veluti urbem in monte te exaltauit, vt munera tibi ferant gentes, & ado- rent habitatores terræ. Sed tu Domine Deus, cuius regnum incorruptibile & æternum, prosperam; redde viam scilicet quem per tuam gratiam genui, & sit super eum facies

tua, & auris tua ad eius preces inclinetur. Protegat eum manus tua, & regnet propter veritatem. Ducat eum aextera tua, & dirigantur viæ eius in conspectu tuo, ut ante oculos custodiat iustificatio- nes tuas. Cadent hostes, & terram lingent inimici eius. Adumbretur stirps eius fe- rax sobolis foliis, & um- bra fructus eius occulter mô- tes regios: nam per te regnât reges, glorificantes te in æ- ternum.

βασιλεύουσι βασιλείς δεξάζοντές σε εἰς τὴν αἰῶνα.

CAPVT I.

Κ Ε Ψ . Α .

De Patzinacitiis, & quan- tum profunt Imperatori Romano pacati.

AV D I igitur, fili; quæti- bi non ignoranda exi- stimo, & intelligens fias, ut adipiscaris gubernationem. Honestam enim dico omni- bus subditis esse scientiam, inprimis vero tibi, qui debes de omnium salute esse solli- citus, & hanc mundi nauem regere. Si verò perspicuo ac peruulgato sermone, fluido, pedestri, & simplici vsu fuero ad ea quæ proposui declaran-

ἐπιλαοῖν ὡς τῶν περιημένων ἐρημοῦν δὴ ἄστων μὴ δύν

ἔς σου ὀπκλινέσθω τῶς τέτυ- δέουσαν. σκεπασάτω αὐτὸν ἡ χεὶρ σου, καὶ βασιλεύτω ἐνεκεν ἀληθείας. καὶ ὀδηγήσῃ αὐτὸν ἡ δεξιὰ σου. κατὰ θωλιθεῖν δὲ αἱ ὀ- δοὶ αὐτῆς ἐνώπιόν σου. Ἐφυλάξαι- δὲ τὰ δικηώματά σου πρὸς πρῶ- τῶν αὐτῆς. παρῶν δὲ πολέμιοι, καὶ λείξου χροῖν οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς. κα- τασημαδεῖν τὸ σέλεχθον. Ἐφύνη- σαι αὐτῶν πολυθρησίας φύλοισι, καὶ ἡ σικὰ δὲ καρποῦ αὐτῆς ὀπκαλύ- ψαι ὄρη βασιλεία. ὅτι διὰ σου βασιλεύουσι βασιλείς δεξάζοντές σε εἰς τὴν αἰῶνα.

πρὸς τὴν Πατρίζινακίτων, καὶ πρὸς τοὺς Συμβάλλοντες μετὰ τῆς βασιλείας Ρώμα- ὦν εἰρηνεύοντες.

AKOTSEON τοῖνον υἱέ, ἄ μοι δοκεῖ σε μὴ ἀγροεῖν καὶ νοήμων γινῆσθαι, ἵνα κλήσῃ κυ- βέρνησιν. φημι γὰρ καὶ τοῖς ἄλ- λοις ἀπάσιν ἐπὶ χαλὸν τῶν ὑπο- τεταγμένων τῆ μάθησιν, διαφε- ρέτως δέ σοι τῶ ὑπὲρ τῆ πάν- των σωτηρίας ὀφείλοισι διαμε- ειμῆν, καὶ τῆ κοσμητικῆν ὀλαξάδα σπιδάλλιν χεῖν τε καὶ κυβερνάειν. εἰ δὲ σπαῖ καὶ κλίμαξουμένῳ λό- γῳ, καὶ οἷον εἰκὴ ῥεοῖς τε ζῶ καὶ ἀπλοῖν ὡς τῶν περιημένων ἐρημοῦν δὴ ἄστων μὴ δύν

δυναμῶσθε υἱέ. οὐ γὰρ ὀπκδείξιν καμγχεφίας, ἢ φερέσως ἠττι- κισμένης, καὶ τὸ διηρημένον διογ- κούσῃ, καὶ ὑψηλὸν κοιήσῃ ἐσπούδασα. ἀλλὰ μῆλλον διὰ κοι- νῆς καὶ καθωμιλημένης ἀπαγλε- λείας διδάξαι σε ἐσπούδα, ἀπρῶ- οἶομαι δεῖν σε μὴ ἀγροεῖν, καὶ ἀ- τῆ ἐκ μακρῆς ἐμπειρίας ἴνυσῶν τε καὶ φερίνησιν ὀυμρῶς σοι δύ- νατὴ πρὸς φερίν. ὑπολαμβάνα γὰρ κατὰ πολὺν Συμφέρειν ἀπὸ τῶ βασιλεῖ Ρώμαίων, εἰρήνην ἐθέ- λην ἔχειν μετὰ τῆ ἔθνος τῶν Πατ- ζινακίτων, καὶ φιλικῶς πρὸς αὐ- τὸς ποιεῖσθαι ἱσυνθήκας τε καὶ ἰσπονδίας, καὶ ἀποστέλλην κατὰ ἐ- κασον χροῖνον ἐπιστάτην πρὸς αὐ- τὸς ἀποκεισάειον μετὰ ξενίων ἀεμοζούσων καὶ πρὸς τὸ ἔθνος ὀπκδείων. καὶ ἀναλαμβάνεσθαι ἐκεῖθεν ὀμήτρος, ἢ τοὶ ὀψιδας καὶ ἀποκεισάειον. οἱ πνες ἐν τῆ θεοφυλάκτῃ τῶν πὸ βλῆ μετὰ τῆ καθυπερροῖν εἰς ταῦτα ἱσυν- ελεύσῃ καὶ βασιλικῶν εὐερ- γησῶν καὶ φιλοπμιῶν τῶν ἐπα- ξίων πάλων τῆ βασιλεύοντι ἀπολαύσων, ὅπ γεινιάξῃ τὸ τοῖτον ἔθνος τῶν Πατζινακίτων τῶ μέρι τῆ Χροσῶν, καὶ εἰ μὴ φιλιῶς ἔχρουσι πρὸς ἡμῶς, δυνάμει κατὰ τῆς Χροσῶν ὀξέρεχεται, καὶ κερσεύην καὶ ληξέσθαι αὐ- τῆν τε τῆ Χροσῶνα καὶ τὰ λεγόμενα Κλήματα.

da, ne mirare, fili. Non enim recte scribendi, aut dictionis Atticæ turgescens atque sublimis specimen edere cura mihi fuit; sed magis communi atque familiari denuntiatione docere festinaui, quæ tibi scienda putavi, & quæ longo rerum vsu sapientiam atque prudentiam facile parare possunt. Arbitros autem multum semper conferre Imperatori Romanorum, ut pacem habere velit cum Patzinacitis, & amicitia cum illis fœdera pacisci, & quotannis Apocrisarium ad illos mittere cum donis genti convenientibus; inde vero recipere obsoles & Apocrisarium, qui in urbem à Deo seruata cum administro conuenient, & beneficis atque honoribus condignis ab Imperatore afficientur. Vicina enim est hæc gens Patzinacitarum parti Cherfonis, & nisi amica nobis sit, excursions facere & depopulari possit, ipsamque Cherfonem, & qui dicuntur Pagi.

CAP. II.

Κ Ε Φ. Β.

De Patzinacitis & Russis.

πρὸ τῶν Πατζινακίτων, καὶ τῶν Ρῶς.

RVSSIS Patzinacitæ vicini sunt & contermini, ac sæpe, nisi pacem habeant, Russiam depopulantur, damnoque satis magno afficiunt. Itaque Russi operam dant vt pacem cum Patzinacitis colant. Emunt enim ab ipsis boues, equos, oves, & hoc modo facilius, molliusque vitam tolerat, siquidem nihil horum animalium Russia habet. Sed neque ad bella, quæ extra fines geruntur, ire omnino Russi possunt, nisi cum Patzinacitis pacem habeant, quoniam, dum illi absunt, facile isti superuenientes possunt terram ipsorum perdere & deuastare. Quapropter magis curant Russi ne damnum ab illis patiantur, & quia valida ea gens est, malunt vt auxiliũ illinc accipiant; vti simul & ab inimicitia ipsorum liberentur, & auxilio fruuntur. Neque ad Imperatricem hanc Romanorum urbem venire Russi possunt, siue belli, siue

καὶ ἔχειν αὐτοὺς εἰς βοήθειαν, ὡς ἂν καὶ τῆς ἑλθεας αὐτῶν ἀποκρίσονται, καὶ τῆς βοηθείας καταπολάσσειεν. Ἐπὶ ἧς πρὸς τὴν βασιλεύουσάν τῶν Ρωμαίων πόλιν οἱ Ρῶς παρεγγίνεον

ἘΠΙ καὶ τοῖς Ρῶς οἱ Πατζινακίται γείτονες καὶ ὁμοιοὶ καθέσθασιν, καὶ πολλὰ κίς ὅταν μὴ εἰρηνεύουσι παρελεύσῃ τῇ Ρῶσιαν, καὶ ἰκανῶς αὐτὴν παρεβλάπτουσι καὶ λυμαίνονται. Ἐπὶ καὶ οἱ Ρῶς διὰ σπουδῆς ἔχουσιν εἰρήνην ἔχειν μὲν τῶν Πατζινακίτων. ἀρροῦσι γὰρ ἅπλων βίβας, καὶ ἵππους, καὶ πρόβατα, καὶ ἐν τούτων ἐυμαρέστερον διασώσει καὶ τρυφερότερον. Ἐπεὶ μὴδὲν τῶν προσηρημένων ζῴων ἐν τῇ Ρῶσιᾳ καθέσθασιν. ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ὑπερρίους πολέμους ἀπερχομένου δυνάμει ὅλας οἱ Ρῶς, εἰ μὴ μὲν Πατζινακίτων εἰρηνεύουσιν, διότι δύνανται ἐν τῷ ἐκείνους τῶν οἰκείων ὑποχωρεῖν, αὐτοὶ ἐπὶ προχόμενοι τὰ ἐκείνων ἀφανίζουσι καὶ λυμαίνονται. διὸ μὴδὲν αἰεὶ σπουδῶν οἱ Ρῶς πῦθεν) διὰ τε τὸ μὴ παρεβλάπτεσθαι πρὸς αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ ἰσχυρὸν εἶναι τὸ τοῖσιν ἔδον. Συμμαχίαν πρὸς αὐτῶν λαμβάνουσι, ὡς ἂν καὶ τῆς ἑλθεας αὐτῶν ἀποκρίσονται, καὶ τῆς βοηθείας καταπολάσσειεν. Ἐπὶ ἧς πρὸς τὴν βασιλεύουσάν τῶν Ρωμαίων πόλιν οἱ Ρῶς παρεγγίνεον

δύνανται, εἰ μὴ μὲν τῶν Πατζινακίτων εἰρηνεύουσιν, οὐτε σπουδῶν ἔχουσιν, ὅτε παρεβλάπτουσι, ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ μὲν τῶν πλείων εἰς τὴν παρεγγίνεον τῶν πόλεων γίνεσθαι τοὺς Ρῶς, καὶ μὴ δύνανται διαφθεῖναι, εἰ μὴ ἑξαγάγῃ τοῦ ποταμοῦ τὰ πλοῖα αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων βασιλεύοντες διαβήσουσιν. Ἐπιπῦθεν) τότε αὐτοῖς οἱ τῶν τοιούτων ἔδον τῶν Πατζινακίτων, καὶ γὰρ αἰεὶ πρὸς δύο πόλιν ἀνέχουσι μὴ δύνανται, τρυφῶνται καὶ κατασφάζουσι.

Κ Ε Φ. Γ.

πρὸ τῶν Πατζινακίτων καὶ Τούρκων.

ἘΠΙ καὶ τὸ τῶν Τούρκων γένος μεγάλας ποιεῖται καὶ δίδου τὴν εἰρημένην Πατζινακίτας, διὰ τὸ πολλὰ κίς ἡττηθῆναι πρὸς αὐτῶν, καὶ τελείως σχεδὸν παρεβλάπτεσθαι ἀφανισμῶ, καὶ διὰ τοῦτο αἰεὶ φοβερὸν τοῖς Τούρκοις οἱ Πατζινακίται νομίζονται, καὶ (ὡς ἔδον) ὑπὸ αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Δ.

πρὸ τῶν Πατζινακίτων, καὶ Ρῶς, καὶ Τούρκων.

ἘΠΙ τῇ βασιλείᾳ Ρωμαίων μὲν τῶν Πατζινακίτων εἰρηνεύουσιν, οὐτε Ρῶς πολέμους ἔχουσιν πρὸς τῇ Ρωμαίων ἑπικρα-

commercij causâ, nisi pacatis Patzinacitis. Nam, dum in fluminum munitis Russi sunt cum nauibus, neque transire possunt, nisi è flumine nauigia educant, & humeris imposita ferant, inuadunt illos qui de gente Patzinacitarum sunt, & faciliè cum duplici labori pares sunt, in fugam vertunt, atque occidunt.

CAP. III.

De Patzinacitis & Turcis.

TURCARUM gens magnopere metuit dictos Patzinacitas, propterea quòd sæpè in præiis inferiores facti, & penè ad internecionem cæsi sint. Et hac est causa ne semper formidabiles Turcis Patzinacitæ existimentur, ab iisque coerceantur.

CAP. IV.

De Patzinacitis, Russis, & Turcis.

SI pacem cum Patzinacitis habeat Romanus Imperator neque bello infestare imperium Romanum Russi, neque Turcæ

inuadere, aut magnas pecunias fastuose pacis nomine exigere possunt, merentes Romanorum per hanc gentem aduersus ipsos vim & potentiam. Dum enim hi in bellum contra Romanos proficiuntur, Patzinacitæ partium amicitie nexu Imperatori deinde, partim literis eius & muneribus persuasi, facile Turcorum Russorumque terram inuadere, uxoresque eorum ac liberos in seruitutem redigere, regionemque depopulari possunt.

C A P. V.

De Patzinacitis & Bulgaris.

ETiam Bulgaris formidabilior esse Romano-manorum Imperator videbitur, & silentii necessitatem imponere ipsis potest, si pacem cum Patzinacitis coluerit. Siquidem & hi illis vicini sunt; & cum velint, sine domesticis quæstibus causâ, sine ingratiam imperatoris Romani, facile Bulgariam inuadere possunt, quandoque multitudine ac potentia superant, viuere ipsos ac pro-

πίας, ὅτε οἱ Τύρκοι δύνανται ἐπιβῆ-
δῆν. ἀλλ' οὐτε ὑπὲρ τῆς εἰρήνης
μεγάλα καὶ ὑπέρογκα χεῖματα τε
καὶ πᾶσα παρὰ τῶν Ρώ-
μαίων δύνανται ἀπαπεινῆν, διό-
τις τῶν διὰ τῶν τοιούτων ἐθνῶν παρὰ
τῆ βασιλείας κατ' αὐτῶν ἰσχυρῶν
τῶ ἐκείνης κατὰ Ρωμαίων ἐν-
σελεύειν οἱ Πατζινάκται, καὶ τῆ
πρὸς τὴ βασιλεία φιλία συνδυ-
μενοὶ, καὶ παρ' ἐκείνης διὰ χαμμά-
των καὶ δώρων ἀναπείθονται, δύ-
νανται γὰρ διὰ τῆς χάριτος
τῶν τῆ Ρῶς καὶ Τύρκων ἐπέχει-
σαι, καὶ ἑξ' αὐτῶν ποδίζεσθαι τὰ
τέτοιον γυμνάσιον, καὶ παιδείαν,

C E Φ. ε.

περὶ τῶν Πατζινάκτων, & Βυλγάρων.

ΟΤΙ καὶ τοῖς Βυλγάροις φοβερῶτερον ἂν εἴη δόξεν ἂ τῶν Ρωμαίων βασιλέως, καὶ ἀνεγκύλιον ἢ συχίας ἐπιβῆναι τέτοις δύναμι, ἐκ τῆ μὲν τῶν Πατζινάκτων εἰρηνεύειν ἐπειδὴ καὶ πρὸς αὐτὸς τὸς Βυλγάρους οἱ εἰρημῶνοι Πατζινάκται κλιζιάσασιν καὶ ἠνικά βυλγηθῶσι, ἢ δι' οἰκείον κέρδος, ἢ τῆ πρὸς τὴ βασιλεία Ρωμαίων χάριτι, ἐν χειρὸς δύνανται κατὰ Βυλγαρίας ἐκσελεύειν, καὶ ἀπὸ τῆ πειρώσειν ἀπλήθους καὶ

καὶ τῆς ἰσχυρῶς αὐτῶν, ὑπερνοκῶν αὐτοὺς καὶ ἠτλῶν. διὰ τοῦτο καὶ οἱ Βούλγαροι ἀγῶνα καὶ σπουδὴν διωκεῖν ἔχουσιν εἰρηνεύειν καὶ ἐμονοεῖν πρὸς τῶν Πατζινάκτων. ἐκ τῆ γὰρ πολλῆς ὑπ' αὐτῶν καταπολημηθῆναι καὶ περιθάλπειν, τῆ περιεργονόκασιν καλὸν καὶ συμφέρον εἶναι τὸ εἰρηνεύειν αἰετὸς πρὸς αὐτούς.

figare. Hæc de causâ etiam Bulgari omnibus modis operam dant ut pacatis ac concordibus Patzinacitis vtantur, vsu docti, propter debellationes vastationesque plurimas, pulcrum atque vtile esse pacem cum illis perpetuam habere.

C E Φ. ε.

C A P. VI.

περὶ τῆ Πατζινάκτων, & Χερσονησίων.

De Patzinacitis & Chersonitis.

ΟΤΙ καὶ ἔτις λαὸς τῶν τοιούτων Πατζινάκτων τῆ μέρει τῆς Χερσονῶν παρὰκίηται, οἵ τινες καὶ πᾶσα τεύχονται πρὸς τῶν Χερσονησίων, καὶ ποιοῦσι τὰς δουλείας αὐτῶν τε καὶ τῆ βασιλείας, εἰς τε τὴν Ρῶσίαν, καὶ Χαουσίαν, καὶ τὴν Ζιχάν, καὶ εἰς πάντα τὰ ἐκείθεν μέρη, δῆλον ὅτι λαμβάνοντες παρὰ τῶν Χερσονησίων τὸ συμφερόμενον μισθὸν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης διακονίας. κατὰ τὸ ἀνηκόν τῆς δουλείας καὶ τῆ κόπυ αὐτῶν, οἷον βλαβία, παρὰνδία, χαρτέια, χίμηντα, σέπιεν, δερμάτια ἀμθινα παρὰδικα, καὶ ἔτερα εἶδη τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐπιζητούμενα, καθὼς ἂν ἐκαστὸς Χερσονησίων ἐκαστον Πατζινάκτην πείσῃ συμφωνῶν, ἢ πειθῆ. ἐλευθερεῖ γὰρ ἄνθρωπος, καὶ οἷον αὐτόνομος, οἱ τοιοῦ-

A Lia quoque gens Patzinacitarum parti Chersonis adiacet, quæ cum Chersonitis negotiatur, ministeriumque præstant & ipsis & imperatori in Russia, Chasaria, Zichia, & in omnibus exinde partibus, acceptâ videlicet à Chersonitis mercede, quam pro eiusmodi ministerio pacti sunt, pro ratione operæ & laboris; vt sunt Blatia, Zonæ, Armillæ, Segmenta, Piper, Pelles Pardorum veræ, cæteraque species quæ ab ipsis quaruntur, prout Chersonita quisque cum Patzinacitâ conuenerit. Liberi enim, &

quasi sui iuris cum sint hi Patzinacitæ, nullum unquam ministerium præstant sine mercede.

C A P. VII.

De imperialibus missis à Chersone in Patzinaciam.

U M imperialis quispam in Chersonem venerit ministerij huius causâ, statim in Patzinaciam mittere, & obsides ac itineris duces petere debet: qui cum venerint, obsides quidem in castro Chersonis custoditis relinquet, ipse vero cum itineris ducebus in Patzinaciam discedet, ut mandata perficiat. Patzinacitæ verò isti cum infatigabiles, eorumque, quæ rara apud ipsos, acres exactores sint, dona satis multa petere non erubescunt; obsides quidem cum suo tum vxorum nomine, at duces propter laborè quem & ipsi & ipsorum equi pertulerunt. Deinde, cum imperialis terram ipsorum ingressus est, prius munera imperatoris petunt: rursus, cum homines ipsorum accipiunt, petunt pro vxoribus & parentibus ipsorum: sed &

τοι Πατζινακίτων οὐδεμίαν δουλείαν ἀπὸ μισθοῦ ποιοῦσα ποτέ.

Κ Ε Φ. Ζ΄.

Ἐπι τῶν ἀποσελλομένων βασιλικῶν ἀπὸ Χερσῶν ἐν Πατζινακίᾳ.

Ο ΤΙ μὴν περὶ βασιλικῶς εἰς Χερσῶνα ἕνεκα τῆς τοιαύτης διακονίας, ὁφείλει ἐνθὺς ἀποσέλλειν εἰς Πατζινακίαν, καὶ ἐπιζητεῖν ὀφίλους παρ' αὐτῶν καὶ διασώσας, καὶ ἐρρομέναν αὐτῶν, τοὺς ἄφιδας εἰς τὸ χερσονησίον κεραιμένους καταλιμπάνειν, αὐτὸς δὲ μὲν τῶν διασωσῶν περὶ Πατζινακίαν ἀπέρχεσθαι, καὶ τὰ ἐντελεθμένα ἐπιτελεῖν. οἱ δὲ τοιοῦτοι Πατζινακίται, ἀπληστὸντες, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς σπανιῶν ὀξείας ἐπιθυμηταὶ ἀνάδωλον ἐπιζητῶσι ξενάλια ἰκανά. οἱ μὲν ὀφίτες, ἀπὸ λόγου αὐτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου τῶν αὐτῶν γυναικῶν, οἱ δὲ διασωσῶν τὰ μὲν ὑπὲρ ἑῶν κόπην αὐτῶν, τὰ δὲ ὑπὲρ ἑῶν κόπην τῶν ἀλλοτῶν αὐτῶν. εἴ τι εἰσερρομένους βασιλικῶς εἰς ἑῶν χέρσων αὐτῶν ζητοῦσι περὶ τῶν βασιλικῶν δωρεῶν, καὶ πάλιν ὅτε χρηθίσουσιν ἀνθρώπους αὐτῶν ζητῶσι, τὰ τῶν γυναικῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἁρμόνων αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ ὅστις ἐν τῷ ἀποσέλλειν

ἐπιζητῶν αὐτὸν ὑποσφρόντα περὶ Χερσῶνα καλεῖσθαι μὲν αὐτῶν, ζητοῦσι παρ' αὐτοῦ ἐργασθῆναι, διὰ τὸ κόπον αὐτῶν τε καὶ τῶν ἀλλοτῶν αὐτῶν.

qui redeuntem in Chersonem deduxerint satisfieri sibi postulant propter laborem tam suum, quam eorum suorum.

Κ Ε Φ. Η΄.

Ἐπι τῶν ἀπὸ Θεοφυλάκτου πόλεως ἀποσελλομένων βασιλικῶν μὲν ἄ Χελανδίων, διὰ τῆς Δαναεῖς, & Δάναπει, ἢ Δάνασει ποταμοῦ ἐν Πατζινακίᾳ.

C A P. VIII.

De imperialibus ab urbe à Deo custoditâ missis in Patzinacianâ chelandiis per Danabium, Danaprim, & Danastrim fluuium.

Ο ΤΙ καὶ εἰς τὸ μέρος τῆς Βουλγαρίας καθίσταται καὶ τῶν Πατζινακίτων ἐπὶ τὸ μέρος τῆς Δάναπει καὶ τῆς Δάνασει, καὶ τῶν ἑτέρων τῶν ἐκείσε ὄντων ποταμῶν, καὶ βασιλικῶν ἀποσελλομένων ἐνταῦθεν μὲν ἄ Χελανδίαν δύνασθαι, καὶ χωρὶς ἑῶν εἰς Χερσῶν ἀπύδειν, ἐνταῦθα ἑνὸς καὶ ταχέως εὐρίσκειν τοὺς αὐτοὺς Πατζινακίτες. οὗς καὶ εὐρῶν μισθὸν διὰ ἀνθρώπων αὐτῶν ὁ βασιλικὸς ἐνθὺς τῶν Χελανδίων μένειν, καὶ μὴ εἰσίου τὰ βασιλικά ἐπιφροῦμεν καὶ φυλάττων ἐν τοῖς Χελανδίοις περὶ γματα, καὶ κατέρχουσι πρὸς αὐτὸν, καὶ ὅτε κατέλθωσι, δίδωσι πρὸς αὐτὸς ὁ βασιλικὸς ἀνθρώπους αὐτοῦ ὀφίτες, καὶ τοιοῦτοι Πατζινακίτων ἑτέρους ὀφίτες, καὶ κρατεῖ αὐτοὺς εἰς

Ursus Bulgariam quoque habitat gens Patzinacitarum in partibus Danapri, & Danastri, reliquorumque illic fluuio-rum. Et imperiali hinc missis cum chelandiis potest etiam absque Chersonitis discedere, & illic facile ac celeriter Patzinacitas inuenire. Illis inuentis denuntiat illis Imperialis per famulum ipse in chelandiis manens, secumque adferens & feruens in chelandiis res imperatoris. Et veniunt ad ipsum, atque ille aduenientibus obsides dat è suis, & vicissim ab ipsis accipit, quos in

chelandiis detinet, atque inde cum illis pacificitur. Cum autem Patzinacitæ hi iuramentum imperiali secundum ritus ipsorum præstiterint, dat illis munera imperatoria, & amicos ex illis recipit quot voluerit, atque ita reuertitur. Ita autem pacifici cum iis oportet, ut cum imperatori obstricti erunt operam præstent aduersum Russos, Bulgaros, & Turcas. Nam omnibus his bellum inferre possunt, & cum sæpe contra illos profecti sunt formidabiles nunc existunt. Atque hoc vel inde etiam clarum est, cum enim aliquando Gabriel Clericus mandato imperatoris ad Turcas missus esset: diceretque ipsis: lubet vos imperator abire, & sedibus suis Patzinacitas expellete, ut ipsi illas insideatis: nam & olim illic habitastis, ut propinqui mihi sitis, & mittere cum velim quam celeriter vos inueniam: omnes Turcarum principes vno ore exclamarunt. Nos cum Patzinacitis pedem non conferimus; nam regio eorum magna, multitudo infinita est, & mali pueri sunt. Ita

τὰ χελανδία, καὶ τότε Συμφωνεῖ μὲν αὐτῶν. καὶ ὅτε ποιήσασιν οἱ Πατζινακίται πρὸς τὴ βασιλικὴν τὸν ὄρκον κατὰ τὰ ζάκανα αὐτῶν, ἐπιδίδωσιν αὐτοῖς τὰς βασιλικὰς δωρεάς, καὶ ἀναλαμβάνεται φίλος ὅσων αὐτῶν ὄσους βύλε, καὶ ὑποσφραγί. οὕτω δὲ καὶ Συμφωνεῖ μὲν αὐτῶν ὡς ὅπου ἀνὰ χρονοποιήθη αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, ποιήσασιν δουλείαν, εἴτε εἰς τὴν Ρῶσ, εἴτε εἰς τὴν Βουλγάρους, εἴτε καὶ εἰς τὴν Τέρκουσ. εἰς δὲ διωαλοὶ τῶν πάντων τούτων πολεμεῖν, καὶ πολλαὶ καὶ αὐτῶν ἕθνη φερεῖν ἐνὶ κεδεσθήσασιν. καὶ τὸ τοῦ δῆλον καὶ ἐν ταῦθεν ὄσιν. τῶν δὲ Κληρικῶν Γαβριὴλ πῦρ πρὸς τὴν Τέρκουσ ἐποσελίειν ἀπὸ κελούστας βασιλικῆς, καὶ πρὸς αὐτὸς εἰπόντων, ὅτι ὁ βασιλεὺς διλοποιεῖ ὑμῶν ἀπὸ τῶν καὶ ἀποδιώξει τὴν Πατζινακίτας ἀπὸ τῶν τόπων αὐτῶν, καὶ καθεσθῆναι ὑμᾶς. ὑμῶν δὲ καὶ πρὸς τὴν ἐκείσε ἐμαθέζεσθε, πρὸς τὸ ἐπὶ πλοσιόν τῆς βασιλείας μὴ καὶ ὅτε δέλω ἀποσέλλω, ἢ ἐν τῶν οὐδεῖσιν ὑμᾶς. πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν Τέρκων μὲν φωνῆ ἐξελθόντες, ὅτι ἡμῶν μὲν τὴν Πατζινακίτας ἐαυτὸς ἐβλήθημεν, οὐ δὲ διωαμέδα πολεμεῖν πρὸς αὐτὸς, ὅτι καὶ χρονο μεγάλη, καὶ λαὸς πολλὸς, καὶ κακὰ παιδεία εἰσὶ, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν τούτων πρὸς

πρὸς ἡμᾶς μὴ εἴπης. οὐ γὰρ ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι καὶ οἱ Πατζινακίται ἐκείθεν τῶν δανάπρεως ποσελίει μὲν μὲν ἔαρ διέρχονται, καὶ αὐτὸς ἐκείσε κερτομεῖ ζῆσιν.

que ne in posterum sermonem hunc nobis ingratiū habeas. Adde quod Patzinacitæ vere finito ab vltioribus Danapris partibus venientes flumine transmissio illic semper ætatem transigant.

Κ Ε Φ. Σ.

CAP. IX.

Πρὸς τὴν δὲ Ρῶσίαν ἐρχομένων Ρῶσ μὲν τῶν μονοζύλων ἐν Κωνσταντινουπόλει.

De Russis à Russiâ Constantinopolim in linteribus venientibus.

ΟΤΙ τὰ ἀπὸ τῆς Ἰξω Ρῶσίας μονοζύλα κερτομέμενα ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰσὶ δὲ ἀπὸ τῆς Νεμογάρδας ἐν τῶν Σφενδοθλάσθου ὁ ἦος ἰγλῶρ τῶν ἀρχόντων Ρῶσίας ἐκαθέζετο. εἰς δὲ καὶ ἀπὸ τὸ κέρσον τὸ Μιλινισίαν, καὶ ἀπὸ τῆς Τζιούτζαν καὶ τῆς Τζερνιγῶζαν, καὶ ἀπὸ τῆς Βυσεργαδέ. ταῦτα οὖν ἀπαντα διὰ τῆς ποταμοῦ κατὰ τὴν δανάπρεως, καὶ ἐπὶ τὸ κέρσον τὸ Κιοάβα, τὸ ἐπορομεζόμενον συμβαταῖς οἱ δὲ σκλάβοι οἱ σκαπῶται αὐτῶν, οἱ Κερβηταῖοι λεγόμενοι, καὶ οἱ Λενζανῆνοι, καὶ οἱ λοιποὶ Σκλαβῖνοι, εἰς τὰ ὄρη αὐτῶν κῶπυα τὰ μονοζύλα ἐν τῶν τῶν χειμῶν κερτῶν καὶ καταπύσωντες αὐτῶν, τῶν κερτῶν ἀνοιζόμενα, ἰώνηκα λυθῆ ὁ παχίος, εἰς τὰς πλοσιόν οὐσας λίμνας εἰσέρχονται αὐτά. καὶ ἐπειδὴ ἐκείνα εἰσέρχονται εἰς τὴν γαλὸν τῶν δανάπρεων, ἀπὸ

LIntres ab vltiore Russiâ Constantinopolim venientes sunt quidem à Nemogarda, ubi Sphendoflabus Ingor Russiæ principis filius habitabat. Sunt verò etiam à castro Milinifca, Telutzza, Tzernigoga & Bussegarde. Atque hi omnes per flumen Danaprim descendunt, congreganturque apud castrum Cioaba, cui cognomen Săbatas. Sclavi autem ipsorum fœderati, Cribetæni dicti, & Lenzaneni, & reliqui Sclavini, in montibus ipsorum tempore hyberno linteres cædunt eosque perfectos cum tempore aperto soluta est glacies in proximis paludes deducunt. Et cum in flumen Danaprim immittunt inde eodem flumine deveniunt Cioaba &

detrahunt, suspenduntque ac Russis vendunt. Russi verò has tantum scaphulas eementes, veteres suas dissoluentes, ex iis pellas & scalmos reliquaque necessaria in has conijciunt, & armis instruunt. Et mense Junio descendunt versus Bitetzebe, castrum Russis foederatum. Illic congregati duos tres dies, donec omnes, inde lintres abduxerint, mouent, & per flumen iam dictum descendunt. Ac primam quidem veniunt ad primam munitionem, quæ Estupe cognominatur, quod Russorum, Sclauorumque lingua valet NON DORMIRE. Aded autem angusta hæc est vt Tzycanisterij altitudinem non superet, in medio verò saxa sunt periculosa & excelsa, insularum instar eminus præ se ferentia. Ad has igitur allidens vnda & exuberans, atque inde deorsum præcipitata cum magno fonitu metum facit. Eaque propter per illa transire Russi non audent, sed propter applicantes, hominesque in terram exponentes, reliquas autem res in lintribus re-

λίσσαντες, και τους μὲ ἀνδρώπους ἐκβόηθες εἰς πῶν ξηραίν, καὶ ἢ λοιπὰ πρῶγματᾶ ἐάσαντες εἰς τὰ μονόξυτια, εἰδ' οὕτως

τῶν ἐκείσῃ οὗτοι εἰς τὸ αὐτὸν ποταμὸν εἰσέρχον) εἰς τὴν Κιόβα, καὶ ὄρευσιν εἰς πῶν ἐξάρτησιν, καὶ ἀπεμπολοῦσιν αὐτὰ εἰς τοὺς Ρῶς. οἱ ἢ Ρῶς (καφίδια καὶ μονατυτὰ ἀργάζοντες, τὰ παλαιὰ αὐτῶν μονόξυλια καταλύοντες, εἰς αὐτῶν βόησι και πέλλας καὶ σαρμούς εἰς αὐτὰ, και λοιπὰς χρεῖας, ἔξοπλιζουσιν αὐτὰ. καὶ ἰνὴν μίωδς διὰ τῆς ποταμῆς ἔπιονεντες κατέρχον) εἰς τὸ Βίβητζίβη, ὅπερ ἔστι πακτωθίικον κέσεντων Ρῶς. καὶ συναθερίζομενοι εἰς εἰς μέγχι δύο και τειῶν ἡμερῶν, ῶνικα ἀν ἅπαντα ἀποσυναρθῶσι τὰ μονόξυλια, τότε ἔπιονεντες καὶ κατέρχον) διὰ τῆς εἰρημένῃς Δανάπρεως ποταμοῦ. καὶ πρῶτον μὲ εἰσέρχον) εἰς τὸ πρῶτον φεργμόν) ἔπιονενομαζόμενον ἔσασπῆ. ὃ εἰς μιλύον) Ρωσιστῆ, καὶ Σκλαβινιστικῆ, καὶ κοιμάσῃ. ὃ ἢ τῆς φεργμὸς τοσούτων ἔστι σενός, ὅσον τὸ πλάτ) τῆς Τζυκανιστικῆς, μέσον ἢ αὐτῆς πέλεια εἰς εἰς ζήμαται ὑψηλαὶ νησίων δίκλω ἀποφανόμενα. πρὸς αὐτὰς οὖν ἐρχόμενον τὸ ὕδωρ καὶ πηλυμυεῦν, καὶ κείθεν ἀποκρημιζόμενον πρὸς τὸ κέτω μέρ) ἢ χον μέγχι καὶ φόβον ἀποτελεῖ, και διὰ τῆς το μέσον αὐτῶν οὐ τολμῶσιν οἱ Ρῶς διδᾶειν, ἀλλὰ πηλοσόν σα-

οὕτως γυμνοὶ τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἠλαφῶντες ἴνα μὴ πηνι λίθφ περσικεῦσῶσιν. τῦτο ἢ κωδίσιν οἱ μὲ πλάσῃ, οἱ ἢ μέσον, οἱ ἢ και εἰς τῆς περὶ μνην μὲτὰ κοηαείων κοηλο-εδύμενοι, καὶ ῶν τοιαυτῆς ἀπά-υης ἀκελεβείας διέρχον) τὸ τοῦτον πρῶτον φεργμόν, διὰ τῆς γωνίας και τῆς ὀχθας τῆς ἀσλαμῆ, ῶνικα ἢ διέλθωσι τὸ τοῦτον φεργμόν, πάλιν ἀπὸ τῆς ξηραὶς ἀναλαμβανόμενοι τῆς λοιπῆς ἀποπλέσῃ καὶ κατέρχονται εἰς τὸ ἔτερον φεργμόν τὸ ὀπληρόμενον Ρῶσι μὲ, οὐλβορσί. Σκλαβινιστῆ δε, ὃς εἰς βανίπρεγ, ὅπερ ἐρμιλυόεται τὸ νησίον τῆς φεργμῶν. ἔστι κακῆν) ὁμοί) τῶ πρῶτῷ, γόμεπός τε καὶ δυς δι-έξοδ) καὶ πάλιν ἐκβόηθες τὸ λαὸν διαβιβάζουσι τὰ μονόξυλια πρῶτῷ καὶ πρῶτερον. ὁμοίως διέρχονται καὶ τὸ τρίτον φεργμόν τὸν λερόμενον γελανδρί. ὃ ἐρμιλυόον) Σκλαβινιστῆ, ἢ χ) φεργμῶ. εἰδ' ἔτως τὸ τέταρτον φεργμόν, τὸ μέγχι, τὸ ὀπληρόμενον Ρῶσι μεν; ἀσφαρ) Σκλαβινιστῆ, νεασήτ. διόπ φηλοῦσιν οἱ πελεκάνοι εἰς τὰ λιθάεια τῆς φεργμῶ. ἐν τῶτῳ οὖν τῶ φεργμῶ (καλόνουσιν ἅπαντα εἰς πῶν γῶν ὀρδοπλωρα. καὶ ἔξέρχονται οἱ ὠεισμένοι ἀνδρες φυλάτῃν τὸ βίγλαν μὲ αὐτῶν, καὶ ἀπέρχον) και πρὸς βίγλας ἔτοι-εἰς τοῦ Πατζινακίτας ἀρχυπης

linquentes, pedibus nudis vadum tentant ne ad saxum aliquod offendant. Dum verò hoc faciunt hī proram, illi medium, isti puppim contis impellunt, atque cum summā huiusmodi cautelā primam hanc munitionem transgrediuntur per angulum & ripam fluminis. Transgressi è terrā quos exposuerant recipiunt, deueniuntque ad alteram munitionem, quæ Russis Vlborsū, Sclavis Ostrobniprach dicitur significatq; INSVLIAM MVNITIONIS. Hæc priori similis est, & haud facillè transicum permittit, itaque rursum hominibus expositis lintres traducunt, vt antea. Eodem modo tertiam transmittunt, quæ Gelandri dicitur, & Sclauicè est SOVNS MVNITIONIS. Iridem in quartā agunt, magnā, & quam Russi Aiphar, Sclavi Neafar nuncupant, eo quod in saxis munitionis nidos faciant pelecani. Hic rectis proris appellant, virique destinati ad excubias seruadas cum iapis excidendis, abeuntq; Excubias autem prouigiles agunt propter Patzinacitas. Cateri autem rebus φυλάτῃσιν. οἱ ἢ λοιποὶ τὰ

faisin lintres receptis feruos catenatos per terram ducunt ad sex millia passuum vsque dum munitionem transferint : deinde lintres hi quidem trahentes, illi in humeris portantes, ultra munitionem transferunt ; itaque in flumen cum impedimentis ac sarcinis iniecta ingrediuntur rursus, & oram soluunt. At cum ad quintam peruenierint, quam Ruffi Baruphorum, Sclauī Bulnebrach appellant, eò quod paludem magnam efficiat, rursus in fluminis angulis lintres transferentes ite tam consequuntur à Ruffis Leanti, à Sclauis Berontze nominatam, quasi dicas : AQUÆ SCATURIGO. Hæc itidem prætermittunt, atq; inde ad septimam nauigat, quæ Strubus linguâ Rufforum, Sclauorum Napreze indigetatur, id est; PARVA MVNITIO. Et transeunt ad traiectum Crarii, vbi è Ruffis Cherfontæ, & in Cherfonem Patzinacitæ traiciunt, traiectu isto habente latitudinem præter propter Hippodromi, altitudinem verò, ab inferiori parte ad illum locum

περάγμῳ ἀπορῆχουσιν εἰς τὴν μονόξυλα ἀναλαβόμενοι, τὰ ψυχάεια μὲν τῶν ἀλύσεων διὰ τῆς ἕρπυ αὐτὰ διαβιβάζουσι, μίλιον ἕξ, ἕως ἀν διέλθωσι τὸ φεραγμὸν. εἰδ' οὕτως οἱ μὲν σέρνεις, οἱ δὲ εἰς τοὺς ὄμους βασιάζοντες τὰ αὐτῶν μονόξυλα, εἰς τὸ φεραγμὸν κείθεν μέγῃ διαβιβάζουσι. καὶ οὕτως εἰσπύοντες αὐτὰ εἰς τὸ πλάμα, καὶ τὰ περὶ τὴν κέντρα αὐτῶν ἐμβλαπόμενοι εἰσερχονται, καὶ αὐτοὶ ἐναποπλέουσιν. ἀπορχόμενοι δὲ εἰς τὸ πέμπτον φεραγμὸν τὸ ἐπονομαζόμενον Ρώσισι μὲν, βαρεσφόρον. Σκλαβινιστὶ δὲ, βυλνηπέρχου. διότι μετὰ τὴν λίμνην ἀποτελεῖ, πάλιν εἰς τὰς φεραγμῶν γωνίας τὰ αὐτῶν μονόξυλα διαβιβάσασκε, καὶ εἰς τὸ πρῶτον φεραγμὸν καὶ εἰς τὸ δεύτερον, καταλαμβάνουσι τὸ ἕκτον φεραγμὸν, λεγόμενον ῥι Ρώσισι, λεάνη. Σκλαβινιστὶ δὲ, βερόντζη. ὅθεν βεβαίως νερέ. καὶ διαβαίνουσι καὶ αὐτὸν ὁμοίως. καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ἀποπλέουσι καὶ πρὸς τὸ ἕβδομον φεραγμὸν τὸ ὀπληγόμενον Ρώσισι μὲν, σερύβην. Σκλαβινιστὶ δὲ, νασπερζή. ὅθεν ἐρμίνωσεται μικρὸς φεραγμὸς. καὶ διαβαίνοντες εἰς τὸ λεγόμενον πέραμα φεραγμῶν, ἐν ᾧ διαπερῶσιν ἀπὸ Ρωσίας οἱ Χερσωνί, καὶ οἱ Πατζινάκται ἐπὶ Χερσῶνα, ἔχον τὸ αὐτὸ πέραμα, τὸ μὲν φλάτῃ ὅσον τὸ ἐπιπέρχεται, τὸ δὲ ὑψῆσθαι ἀποκίτῃ εἰς ὅτου πάρα

κύνησιν οἱ φίλοι, ὅσον καὶ φθάνει σαρίτταν τὸ τοξούλιον ἔνθεν ἐκσεύθεν καὶ εἰς τὸ τοῖστον τόπον καίσερονται οἱ Πατζινάκται, καὶ πολεμῶσι τοὺς Ρώσ. μὲν δὲ τὸ διχθεῖν τὸ τοῖστον τόπον πῶς νῆσον τὸ ὀπληγόμενον ὀργῆσθαι Γρηγόριον καταλαμβάνουσιν. ἐν ἡνῆσθαι καὶ τὰς δυσίας αὐτῶν ὀπτελοῦσιν, διὰ τὸ ἐκείσε ἰσαδὴσ ἀμμεγρήθη σρύν. καὶ δύσει πείλειν ἐς ζώντας. πηγῶν δὲ καὶ σαρίττας γυρόθεν, ἄλλοι δὲ καὶ ψωμία καὶ κρέατα, καὶ ἕξ ἀνῆσαι ἕκαστον, ὡς τὸ ἔθῃ ἀνῶν ὀπκερῆσθαι. εἰσπύουσι δὲ καὶ ἰαφία πρὸ τῶν πετρίων, εἴτε καὶ φαγεῖν, εἴτε καὶ σφαῖαι αὐτοὺς, εἴτε καὶ ζώντας εἰσπύουσι. ἀπὸ δὲ τῆς νῆσου τούτου Πατζινάκται οἱ Ρώσ φοβόνται, ἕως ἀν φθάσασιν εἰς τὸ ποταμὸν τὸν Ἰελινάν. εἰδ' ὅτως ἀποκινουῦντες ἕξ αὐτῶν, μέγῃ τεσσάρων ἡμερῶν ἀποπλέουσιν, ἕως οὗ καταλάβωσιν εἰς τὴν λίμνην τὸ ποταμὸν σῶμιον οὖσαν. ἐν ἡ δὲ καὶ ἡ νῆσος τῆς ἀγίας Ἐσμειν. καταλαβόντες οὖν οὗτοι τὸ τοιαύτην νῆσον, φεραγμῶν παύουσιν ἐαυτοὺς ἐκεῖσε ἕως δύο καὶ τριῶν ἡμερῶν, καὶ πάλιν τὰ ἐαυτῶν μονόξυλα εἰς ὅσας ἀπὸ κείθενται χρεῖας ἀπειποιούνται, τότε ἀφμένα καὶ τὰ καλάρπα, καὶ τὰ ἀρχένια ἀπορῆχουσιν. ἐπὶ δὲ τὸ σῶμιον τὸ τοιοῦτον πλάμα ἐστὶν ἡ τοιαύτη λίμνη καὶ εἰρημὴ καὶ κερῆσθαι μέγῃ τὸ δαλάσως, καὶ πρὸς τὸ δαλάσως κίτται ἡ

vbi despiciunt amici, quantum sagittæ iactus pertinere possit: vnde etiam eò loci descendunt Patzinacitæ, & bellum Ruffis inferunt. Postquam autem huc locum transmiserint, S. Gregorij insulam appellant, vbi sacra faciunt propter vegetandem illic quercum, & aues viuas immolant. Circum verò sagittas alij defigunt, alij panes, & carnes, vel quicquid habent, ex gentis suæ ritu. Mittunt quoque sortem super auibus, an edere illas, an occidere, an viuas dimittere debeant. Ab hæc insulâ Patzinacitam Ruffi metuunt donec ad flumen Selinam peruenerint. Inde mouentes quatuor dies nauigant, quoad paludem, fluminis ostium, consequantur. Illic insula est S. Ætherij. Huc vbi appulerint duos tres dies quiescunt, & lintribus si quæ necessaria comparant, puta vela, malos, clauos. At quandoquidem fluminis huius ostium hæc palus est, vt diximus, & portigit se vsque ad mare, ad quod insula S.

Aetherij sita est, ex illis partibus ad Danaprim fluvium abscedunt, quo cum salvi peruenierint, quiescunt. Inde folentes cum tempus oportunitum est, veniunt ad Album fluvium. Et illic similiter refecti rursus mouentes Selinam proficiscuntur ad Danubij, ut vocant Paracadium. Et quoad Selinam transierint, à latere illis currunt Patzinacitæ: & si, sæpe lintrem mare ad terram appellant, vniuersi exscendunt, ut coniunctim se Patzinacitis opponere possint. Selinam prætergressi neminem timent, sed Bulgariâ terrâ potiti ad ostium Danubij accedunt. A Danubio Copnopam, inde Constantiam ad flumen Varnas, inde ad Ditzinam flumē veniunt, quæ omnia sunt terræ Bulgariæ: à Ditzina ad partes meridionales perueniunt. Atque hunc in modum huc vsque difficilis illa, ærumnarumque ac metus plena navigatio absoluitur: hiberna verò & aspera viuendi Russorum ratio hæc est: Ineunte Nouembri statim eorum principes exeunt cum vniuersâ gen-

αὐτῶν Ρῶς καὶ (Κελιγῶ) διαγωγῆ ἕστιν αὐτῶν. Ἰνὴν καὶ νοέμελτι· ὁ μὲν εἰσέλθῃ, ἐνθάδε οἱ αὐτῶν ἀρχοὶ εἰσέρχονται μετὰ πάντων τῶν

ῥῶς δὲ τὸ κίβον ποταμὸν, καὶ ἀπερχοῦν) εἰς τὰ πολύδια, ἀλέγετα γῶρα, ἤρουν εἰς τὰς Σκλαβονίας τῶν τε Βερβιάνων καὶ τῶν Δεσυγρηβιῶν καὶ Κεϊβιτζῶν, καὶ τῶν Σερβίαν, καὶ λοιπῶν Σκλαβῶν, οἱ πνὲς εἰς πακλιῶ) τῶν Ρῶς. δι' ὅλα ἡ χειμῶν) ἐκείσε διατρεφόμενοι, πάλιν ἀπὸ μὲν δὲ ἀπειλίε διαλυομένη) πᾶρους) δανᾶπρεως ποταμοῦ κίβροντα πρὸς τὸ κίβον. καὶ εἰδ' οὕτως σπολαμειᾶγονται τὰ ἀπὸν μονόξυλα κηδῶς περὶ εἰρηται, καὶ ἔξοπλίζονται, καὶ πρὸς Ρῶμαίαν κίβροντα, ὅπ οἱ Οὐζοὶ δύνανται τοῖς Πατζινακίταις πολεμεῖν.

ῥῶς δὲ τὸ κίβον ποταμὸν, καὶ ἀπερχοῦν) εἰς τὰ πολύδια, ἀλέγετα γῶρα, ἤρουν εἰς τὰς Σκλαβονίας τῶν τε Βερβιάνων καὶ τῶν Δεσυγρηβιῶν καὶ Κεϊβιτζῶν, καὶ τῶν Σερβίαν, καὶ λοιπῶν Σκλαβῶν, οἱ πνὲς εἰς πακλιῶ) τῶν Ρῶς. δι' ὅλα ἡ χειμῶν) ἐκείσε διατρεφόμενοι, πάλιν ἀπὸ μὲν δὲ ἀπειλίε διαλυομένη) πᾶρους) δανᾶπρεως ποταμοῦ κίβροντα πρὸς τὸ κίβον. καὶ εἰδ' οὕτως σπολαμειᾶγονται τὰ ἀπὸν μονόξυλα κηδῶς περὶ εἰρηται, καὶ ἔξοπλίζονται, καὶ πρὸς Ρῶμαίαν κίβροντα, ὅπ οἱ Οὐζοὶ δύνανται τοῖς Πατζινακίταις πολεμεῖν.

Κ Ε Φ. Ι.

περὶ τῆς Χαζαρίας, πῶς δὲ πολεμεῖσθαι, καὶ πῶς τίνων.

ΟΤΙ οἱ Οὐζοὶ δύνανται πολεμεῖν τῶς Χαζάρους ὡς αὐτοῖς πλησιάζοντες. ὁμοίως καὶ ὁ ἔξοποκέρτωρ Ἀλανίας. ὅπ τὰ ἐγγέα κλίματα τῆς Χαζαρίας τῆς Ἀλανίας παρέκλινται. καὶ δύνανται. ὁ Ἀλανός εἰ ἀρε καὶ βύλε) ταῦτα περὶ δούνην, καὶ μετὰ ἄλλω βλάβη, καὶ ἐνδεῖα ἐν τοῦθεν τοῖς Χαζάρους ποιεῖν, ἐν γὰρ τῶν ἐγγέα κλιμάτων τούτων ἡ πᾶσα ζωὴ καὶ ἀφθῆ) ἰα τῆς Χαζαρίας καθέστηκεν.

te à citato flumine, & in oppida discedunt, quæ Gyra dicuntur; aut in Sclauicas vrbes Berbianorum, Drungubitarum, Cribitarum, Seruitorum, reliquorumque Sclauorum, qui Russis foederati. Illic hyeme exactâ, rursus Aprilii mense solutâ glacie Danapris fluij Ciabum regrediantur: deinde receptis, ut dictum est, lintribus, atque probè instructis, Romaniam versus descendunt, quia Vzi Patzinacitas bello infestare possunt.

C A P. X.

De Chazariâ, quomodo bello infestari eam oporteat, & à quibus.

CHazaris bellum inferre Vzi possunt, quippe finitimi: sic etiam princeps Alanæ, quia nouem Chazaræ pagi Alanæ adiacent, & potest Alanus, si velit, eos deuastare, magnoque inde damno Chazaros afficere: ex his enim nouem pagis omnibus illis victus & copia procedit.

CAP. XI.

De castro Cherson, & Bosporo.

Alaniz principe cum Chazaris pacem non habente, sed Imperatoris Romani amicitiam potior...

πολεμῶν ἔξιόντες, εἰρηνικῶν ἀναγκαθῆσονται.

CAP. XII.

De nigra Bulgaria, & Chazaria,

Etiam nigra quæ dicitur Bulgaria, bello infestare Chazaros potest.

Κ Ε Φ. ΙΑ.

περὶ τῆς κάστρου Χερσῶν, & τῆς κάστρου Βοσπόρου.

ΟΤΙ τῶν ἔξυποκράτωρ Ἀλανίας...

Κ Ε Φ. ΙΒ.

περὶ τῆς μαύρης Βουλγαρίας, & Χαζαρίας.

ΟΤΙ καὶ μαύρη λεγόμενη Βουλγαρία...

Κ Ε Φ. ΙΓ.

περὶ τῶν πλεθυσιαζόντων ἐθνῶν τοῖς Ἰστροῖς.

ΟΤΙ τοῖς Ἰστροῖς τὰ τοιαῦτα ἔθνη παρέκλινται...

CAP. XII.

De gentibus quæ Turcis propinqua sunt.

Turcis hæ gentes adiacent. Ad occidentem Francia; ad septentrionem Patzinacitæ...

quod præfiterunt commo-
do magna lucrâ acquirere
postulant. Oportet itaque
importunas illorum licen-
tiasque petitiones verbis
suavis, & prudentibus excu-
sationibus subuertere, at-
que inhibere: quæ quidem
quantum vsu atque experi-
entia doctus sum, vt sum-
matim complectar, erunt
tales: Si aliquando siue Tur-
cæ, siue Russi, siue alia que-
riam gentes boreales ac
Scythicæ, vt sæpe accidit,
ex imperialibus vestibus,
stemmatibus, aut stolis, pro
operâ atq; ministerio mitti
sibi postulant, ira te ex-
cusare oportet. Hæ tales
stolæ, & stemmata, quæ nos
camelaucia appellamus,
neque ab hominibus para-
ta, neque industriâ humanâ
excogitata aut perfecta
sunt; sed, vt ab antiquâ hi-
storiâ in libris arcanis scri-
ptum inuenimus, cum
Deus imperatorem fecit
Constantinum illum Ma-
gnum, qui primus Chri-
stianus imperium tenuit,
per angelum ea illi misit,
iussitque reponere in ma-
gnâ sanctâ Dei Ecclesiâ,
quæ de nomine sapientiæ
Dei subsistentiam habentis;
sancta Sophia appella-
tur: nec quotidie quoque
illâ uti edixit, sed tantum

αἰκίρους αἰτήσεις ἢ παρησιασ-
τὰς ἀξιώσεις διὰ λόγων πρὸς τὸν
ἢ φερνίμων, ἢ συνελών διαλογισ-
ναιρέτην καὶ ἀνακρέμεται αἰ-
νες ὅσον ἀπὸ τῆς πρῆξις ἡμεῖς
καταλαβεῖν ἠδυνήθημεν, ὡς ἐν
τύπῳ περιλαβεῖν, τοιαυτὰ πνεύ-
μα ἔσονται. εἰ ἀξιώσουσι ποτὲ καὶ
αἰτήσονται, εἴτε Χάζαροι, εἴτε Τέρ-
κοι, εἴτε καὶ Ρῶς, ἢ ἕτερον πᾶσι τῶν
βορειῶν καὶ ὀρεινῶν, οἷα
πολλὰ Συμβαίνει ἐκ τῶν βασι-
λείων ἐσθῆτον, ἢ σεμμάτων, ἢ σο-
λῶν, ἐνεκὰ πνεύματος διουλίαι καὶ
ὑπερβίαι αὐτῶν ἀποσταλῶν αὐ-
τοῖς, ὅτι αὐτοὶ ἀπολογισαὶ. ὅτι
αἰ τοιαυτὰ σολαὶ καὶ τὰ σεμμά-
τα, ἀπὸ ἡμῶν καμελαύκια ὀνο-
μάζονται, ὅτι παρὰ ἀνθρώπων κα-
τεσκευάσθη, οὐτε ἐξ ἀνθρώπι-
νων τεχνῶν ἐπεινήθη, ἢ ἐξηγή-
σθη, ἀλλ' ὡς ἀπὸ θαλαμῶν ἰσο-
ρίας ἐν ἀπορήτοις λόγοις γλυφί-
μενον εὐρίσκομεν, ἠνίκα ὁ Θεὸς
βασιλείαν ἐποίησεν Κωνσταντίνου
ἐκείνου τὸ Μέγαν τὸ πρῶτον χει-
ριανὸν βασιλεύσαντα, δι' ἀγγέλου
ἀπὸ τῆς τοιαύτης σολαὶ ἔδω-
κεν ἡμῖς καμελαύκια λέγετε. ἢ διο-
ριστῶ ἀπὸ δυνάμει τῶν ἐν τῇ
μεγάλῃ Ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ ἢ
πρὸς ἐπ' ὀνομασίαν αὐτῆς ἐνομοσάτα
(σοφίας Θεοῦ Ἁγία σοφία, καλονο-
μάζονται) καὶ μὴ καθ' ἑκάστου αὐτὰ
ἀμφιέναι.

ἀμφιέναι, ἀλλ' ὅτι δημοσίως ἢ
μεγάλῃ τυχερῶν ἐκαστοκῆ ἐορτῇ
διὸ δι' Θεοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν ἀπέ-
θελον, ἀπὸ πᾶσι καὶ ἀνοθεῖ τῆς ἁγίας
τραπέζης ἐν τῷ δυσιασθῆναι τῷ
ἀπὸ τῶν ἀποκρέματων, καὶ εἰς κόσ-
μον τὸ ἐκκλησίας καθέστηκαν. τὰ ὅ-
λοιπα ἰμάτια σογία βασιλικὰ
τῆς ἱεραῦς τῶν τραπεζῶν ἀνα-
θεν ὀπκίζονται ἐφαπόμενα. ἠνίκα
ἢ καλαβῆ τῷ κυρίῳ ἡμῶν καὶ
Θεῷ Ἰησοῦ Χριστῷ ἐορτῇ, ἀνα-
λαμβάνεται τὰ ἐκ τοιούτων
σολῶν καὶ σεμμάτων τὰ πρὸς τὸ
καίρον ὀπκίζονται καὶ ἀμύζονται
παλειφῆς, καὶ ἀπεσπῆς πρὸς τὸ
βασιλεία, καὶ ἀμφιέναι αὐτὰ
ἐκείνου ὡς ὑπεβίαι Θεοῦ καὶ
δικαίου ἐν τῇ πρῶτῃ, καὶ μό-
νον. καὶ πάλιν ἡμεῖς ἡμεῖς ἀν-
τιπρῆξις αὐτὰ πρὸς τὸ ἐκκλησίαν,
καὶ ἀποκείναι ἐν αὐτῇ. ἀλλὰ καὶ
καὶ ἀπὸ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Κων-
σταντίνου ὅτι ἐν τῇ ἁγίᾳ τῶν
τραπέζῃ τῷ Θεῷ ἐκκλησίας ἐγ-
γλυφίμενη, καθὼς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ
διὰ τοῦ ἀγγέλου διοριστῶ. ἵνα ἐάν
βυληθῆ βασιλεύς διὰ πᾶσι χεῖρα
ἢ πρῆξις, ἢ ὀπθυμίαν ἀκαίρως
ἐξ αὐτῶν ἐπάρασι, καὶ ἢ αὐτὸς
καταχερίσασθαι, ἢ ἕτερος χαρίσα-
σθαι, ὡς πολέμου καὶ τῶν τῷ
Θεοῦ πρὸς τὰ ἐξῆς ἀνα-
στασιμῶν, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποκρητύπται. εἰ ὃ καὶ αὐτὸς
ἔτερος ὁμοία καμῆν βυληθῆ, ἵνα καὶ αὐτὰ ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας

in publico & magno Do-
minico festo : quo propter
sanctæ ex Dei mandato re-
posita, & supra sacram me-
sam in sacratio eiusdem
templi suspenso sunt, ec-
clesiæque ornamento exi-
stunt. Reliqua aut vestimenta
imperialia supra hanc sa-
cræ mensam expansa ia-
cent. Cum verò Domini
nostri & Dei Iesu Christi
festum est, fumit ex iis tem-
pori conuenientia Patriar-
cha, mittitq; ad imperato-
rem, isque ea induit tan-
quam Dei minister, idque
tantum in processu: & post
vsum remittit ad Ecclē-
siam, vbi reponuntur. Sed
etiam execratio sancti ac
Magni Constantini in hac
Dei Ecclesiæ sacrâ mensâ
per scripta est, vt ipsi per
angelum Deus præscribitur.
Hæc, si quis Imperator
quacunq; necessitate, quo-
cunque casu, aut intem-
perstua cupiditate impulsus,
tollere ex iis quædam, &
abuti aut ipse, aut aliis præ-
bere velit, tanquam hostis,
Deique mandatorum ini-
micus, deuocetur, & ab Ec-
clesia excommunicatur. Si
verò similia alia facere ipse
velit, vt ea quoque Dei

Ecclesia accipiat, liberâ voce peccentibus præsulibus omnibus & senatu: neque vel imperatori, vel patriarchæ, vel cuiquam mortaliū licere, vt hæc huiusmodi à sancta Dei Ecclesia auferat: quin etiam diuina hæc mādata transgredientibus metus non exiguus impendet. Quidam enim ex imperatoribus, Leo nomine, qui etiam à Chazaria vxorem duxit, inconsulta audacia vsus horum stemmatum aliquod extra festum Dominicum sumpsit, atque id præter patriarchæ voluntatem circumdedit; & è vestigio carbone in facie eius erumpente, magnisque inde doloribus afflictus, malam vitam malè finiuit, & ante tempus mortem accelerauit. Atque hac audacia ita breuiter vindicata receptum exinde fuit, vt imperator coronam accepturus prius sacramento caueat, nihil se mandatis his ab antiquo seruatibus contrarium vnquam aut aufurum, aut excogitaturum: atque ita à Patriarcha coronatur, & statutæ solēnitati congrua peragit. Similiter de Græco igne, qui per siphones effertur, sollicitum te esse oportet; vt, quando petere

ἀναλαμβάνει, τῶν ἀρχιερέων πάλιν εἰς ταῦτα παρήρησιζομένων, καὶ τῆς Συγκλήτου. καὶ μὴ ἔχειν ἐξουσίαν μήτε τὸ βασιλέα, μήτε τὸ πατριάρχου, μήτε ἕτερον πνευματικῶν τοιαύτως ἀναλαμβάνεσθαι σολῆς, ἢ τὰ σεμίματα, ἀπὸ τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας. καὶ φόβῳ μέγας ἐπήρηται τοῖς βυλομένοις ἀνατρέψεν τὸ τῶν τοιαύτων δεικῶν διατάξεων. εἰς γὰρ πῆς τῶν βασιλέων, Λέων ὄνομα π, ὅς καὶ ἀπὸ χαζαρίου γυναικῆ ἠγάγετο, ἀβύλω τὸ λημ χρησάμενος ἐν τῶν τοιούτων ἀνελάβετο σεμιμάτων δεσποικῆς μὴ παρῶντος ἑορτῆς, καὶ διὰ χάριτος τῆς πατριάρχου, τὸ πρῶτον ἐβλήθη. καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθερω ἐπὶ τῆς μελάπης ἐκβαλῶν. καὶ ἵππῳ ἐκ τοῦ τυ οὐδὲν γαίς καταρρυχόμενος, κακῶς καὶ ὡς ἀπὸ ῥήξιο ζῆν, καὶ περὶ καιροῦ τὸ δάμανλον ἐπεσάσθη. καὶ τῶν τοιούτων Συρίως ἐκδικηθῆναι τολμήματι ἐκίστε τύπτῳ ἐξήετο, ὡς ἐν τῶν μέλλειν σφραδῶν τὸν βασιλέα περὶ τὸν ὁμοῦν καὶ ἀσφαλίσει, ὅπῃ δὲ ἐν ἐναντίον τῶν περὶ τὴν ἀγμένην, καὶ ἐκ παλαιῶν φυλακισμένων τολμήσει ποιήσθαι, ἢ ἐνοήσασθαι, καὶ ἕτως ὑπὸ τῆς πατριάρχου σφραδῶν, καὶ τὰ ἀρμόζοντα τῆς καθῆσθαι ἑορτῆς ὅπως εἶναι τε καὶ διαπερῆσει. ὡς πῶτος ἡσθί τε καὶ περὶ τῆς ὑπερῶντος τῆς δια τῶν σιφῶν ἐκφραζόμενος μεμεμῶν τε καὶ

μάλα

μελλῆν, ὡς εἶπερ ποτὲ τολμήσας πνὲς καὶ αὐτὸ ἐπιζητήσας, καθὼς καὶ παρὶ ἡμῶν πολλὰς ἐξήτησθαι, τοιούτοις αὐτὸς ἔχουσι ἀποκρίεσθαι καὶ ἀποπέμπεσθαι σήμασι, ὅπῃ καὶ αὐτὸ δι' ἀγέλου τῶν μεγάλων καὶ πρῶτον βασιλέως χριστιανῶν ἀγίω Κωνσταντίνῳ ἐφανερώθη καὶ ἐδιδάχθη. παρὰ γὰρ γέλιος τῆς μεγάλης καὶ περὶ τῶν πατρῶν ἀγέλου ἐδέξατο, ὡς παρὰ πατέρων καὶ ἀπῶν πατρῶν πεισθέντες πληροφροσύνην, ἵνα ἐν μόνοις τοῖς χριστιανοῖς καὶ τῆς ὑπὸ αὐτῶν βασιλευμένης πόλεως καὶ σακευάσει, ἀγαθὸν δὲ μηδὲ μῶς. μήτε εἰς ἕτερον ἔθνος τὸ οἶον δὴ πῶς παρὰ πέμπηται, μήτε διδάσκηται. ὅθεν καὶ τοῖς καὶ αὐτὸν ὁ μέγας ἕτος βασιλεύς ἐξασφαλίσει, περὶ τῶν ἐν τῆς ἀγίας τεραπέλει τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ἀρῶς ἐγχεσθῆναι πεποιθὲν, ἵνα ὁ ἐκ τῶν τοιούτων σφραδῶν εἰς ἕτερον ἔθνος δοῦναι τολμήσας, μήτε χριστιανὸς ὀνομάσει, μήτε ἀγίας πνὲς ἢ ἀρχῆς ἀξιούται. ὅλῃ εἰ πνα καὶ ἔχων τύχη, καὶ ἀπὸ ταύτης ἐκδύνηται, καὶ εἰς αἰῶνα αἰῶνων ἀναθεματίζηται καὶ παρὰ δειγματίζηται, εἴτε βασιλεύς, εἴτε πατριάρχης, εἴτε πῆς δὲ ἄλλῳ οἶον ἄνθρωπος, εἴτε ἀρχων, εἴτε ἀρχόμενος τυγχάνοι, ὁ πῶν τερατίων ἐντολῶν παρὰ βάλειν πειρώμενος. καὶ περὶ βέβαιατο πάντας τοὺς ζήκοντες καὶ φόβου Θεοῦ ἔχοντας ὡς κοινῶν

etiam hunc audebunt, quemadmodum à nobis saepe petierunt, his eos verbis repellere & remittere possis: eundem quoque magno ac primo Christiano imperatori Constantino per angelum ostensum fuisse, atque ab eo illum didicisse; qui vehementer itidem interdixerit, vt à maioribus per suam planè credimus, ne ab aliis nisi Christianis, idque in imperatrice vrbe, paretur: neque etiam ad aliam gentem transferatur, doceaturve. Nec alia de causa magnus iste Imperator successoribus de hoc cauens in sacra mensa Ecclesie Dei diras præscribi curauit, vt qui ex hoc tali igne gentibus aliis dare ausus fuerit, neque Christianus nominetur, neque honore aliquo aut magistratu dignus habeatur: sed & si quem teneat, ab illo deiiciatur aliis in exemplum, execrationi item in perpetuum subiaceat, siue imperator, siue patriarcha, siue alius quispiam, aut princeps, aut subditus fuerit, qui præceptum hoc transgredi tentauerit; omnesque, qui zelum &

horem Dei habent, exhortatus est, ut hunc talem tanquam hostem publicum e medio tollant, & dura morte afficiant. Accidit autem aliquando (malitia semper locū inueniēte) aliquem e militia nostrae ducibus, donis a gentilibus quibusdam acceptis quam plurimis, ipsis ex hoc igne distribuisse; atque is, Deo transgressionem hanc impunitam dimittere nequente, cum templum ingressus esset, ab igne caelitus lapsus demoratus est, ac consumptus. Et ab illo tempore metus ingens & horrorentibus omnium inhaesit, neque in posterum unquam quisquam vel imperator, vel magistratus, vel priuatus, vel militiae praefectus, vel alius aliquis mortalium, in animum inducere, multo minus rem ipsam aggredi atque perficere ausus fuit. Sed transi fanē, & ad aliam petitionem, quae rationem aut decorum non habet, decoros conuenientesq; sermones quare atq; edisce. Si enim unquam gens quaequam ex infidelibus & inhonoratis borealibus affinitatem contrahere cum Romano imperatore voluerit, & vel suam eius sponfam accipe-

ἐχθρὸν ἢ παρεβάτιον τῆς μεγάλης ταύτης ἐντολῆς τὸν τοιοῦτον ἐπιχειρῶντα ποιεῖν ἀναρῶν πωρῶν ἢ ἐπὶ τῷ χροσπῷ παρεπέμεναι δυνάτω. Συνέβη ἢ πρὸς τῆς κακίας αἰετὸν χροσπῶν σέως, πνὰ τῶν ἡμετέρων στρατηγῶν, δῶρα παρὰ πινῶν ἐθνικῶν πᾶμπολλα εἰληφότου, μεταδύναται αὐτοῖς ἐκ τῶ τοιοῦτον πινῶν, καὶ μὴ ἀνεχόμενον τῷ Θεοῦ ἀνεκδίκητον καθιπεῖν τῶν παρεβάσεων, ἐν τῷ μέλλειν αὐτὸν ἐν τῇ ἀγία τοῦ Θεοῦ εἰσένειναι ἐκκλησίᾳ, πῦρ κατὰ τὴν ἐκ τοῦ ἀερανοῦ τοῦτον κατέφαρα, καὶ ἀνήλωσεν. καὶ ἀπὸ τότε φόβος μέγας καὶ τρόμος ἐν ᾧ ἀπάντων ἐνετέθη ψυχῶν, καὶ ἐκείνι ἰδεῖς τοῦ λοιπῶ, οὔτε βασιλεὺς, οὔτε ἀρχὼν, οὔτε ιδιώτης, οὔτε στρατηγός, οὔτε αἰὲς ἢ ὄλων ἀνθρώπων κατέλιόμισεν τὸ τοιοῦτον ἐνθυμηθῆναι, μή τι καὶ ἐργῶ ἐπιχειρῶσαι ποιοῖσαι, ἢ διαπαράξαι, ἀλλὰ καὶ διὰ μεταβηθῆ, καὶ πρὸς ἕτερον εἰδῶ αἰτήσεως παρελθῶν καὶ ἀπρεποῖς ἐυπρεπέως καὶ ἀρμόζοντως λόγους ἀναζητή, καὶ ἀναμάνθαι. εἰ γὰρ ποτὲ ἔθνος τὸ ἀπὸ τῶν ἀπίστων τέτων καὶ ἀπίμων βορείων ἡρώων αἰτήσε) Συμπενθεοῖσαι μὲν τῷ βασιλεῶς Ρωμαίων, καὶ ἢ συζυγίαν αὐτῶ ἐς νύμφην λαβεῖν, ἢ ἐπιδοῦναι οἰκονομῶν γατέρα, ἢ γυναικῶν χροσπῶν ματίε

πατίται βασιλέως, ἢ βασιλέως ἑοῦ, χροσπῶ τοιοῦτοις εἰμασι, καὶ ἢ τοιαύτων αὐτῶν παραλόγον ἀποκερῶσαι αἰτησιν, λέγον). ὅπ καὶ πρὸ ταύτης τῆς ὑποθέσεως παρεχθελία καὶ διατάξεις φοβερά καὶ ἀπαρροποίη) τοῦ μεγάλου καὶ ἀγίου Κωνσταντίνου ἐναποχάγγελται ἐν τῇ ἱερᾷ τρυπέξῃ τῆς καθολικῆς τῶν χριστιανῶν ἐκκλησίας τῆς ἀγίας Σοφίας, τοῦ μηδέποτε βασιλεῶς Ρωμαίων Συμπενθεοῖσαι μὲν ἔθνος παρηλατμένοι καὶ ξένοις ἢ θεσι χροσμένοι τῆς ῥωμαικῆς καταστάσεως, μὴ μὲν ἢ ἀποπίσου καὶ ἀθετήσου, εἰ μὴ μὲν ἢ μόνων τῶν ἀρσῶν, τούτους γὰρ μόνους ὑπεξείλετο ὁ μέγας ἐκεῖνος ἀγὼν Κωνσταντίνος ἀγίος. ὅπ καὶ αὐτὸς ἢ χροσπῶ ἀπὸ τῶν τοιοῦτων ἐξῆς μερῶν. ὡς Συλβανίας καὶ ὀπμιξίας πολλῶς τυχανοῦσης Φράγλοισ τε καὶ Ρωμαίοις, καὶ διὰ τοῦτο μὲν ἢ τῶν μόνων πρεσβέφαλο Συνισθῶν γαμικῶ Συνηθῶν τοῦς βασιλεῖς Ρωμαίων, διὰ τῶν ἀνωθεν τῶν μερῶν ἐκείνων καὶ ἡρώων πειφάνισαν καὶ ἐυχόσαν. καὶ ἀλλῶ ἢ τοῦ οἷν δῆποτε ἔθνος μὴ δυνάμενος τοῦτο ποιεῖν, ἀλλ' ὁ τοῦτο ποιοῖσαι τολμήσας, ἢνα ὡς παρὰ βίας παρικῶν εἰσηγήσων, καὶ βασιλείαν δεσποῦν, ἀλλοτεῖος χροσπῶ τοῦ χροσπῶν ἀκατάλογον,

re, vel suam illi elocare, vel imperatoris, aut eius filij uxorem capere, huiusmodi te verbis indecoram hanc petitionem propulsare oportet. Etia hac de re interdictum constitutionemq; horrendam, immutabilemque à Magno & sancto Constantino scriptam esse in sacra menta Catholicæ Christianorum Ecclesiæ sanctæ Sophiæ, ne vnquam imperator Romanus affinitatem contrahat cum gente, quæ peregrinis & à Romano statu diuersis moribus utatur, maximè quæ fidei alterius, & baptizata non sit, exceptis duntaxat Francis: hos enim solos excepit magnus ille vir sanctus Constantinus: cum quod ex illis partibus ipse oriundus, tum quod propinquitas isti genti & commercia magna essent cum Romanis. Quapropter etiam cum his solis valere contractus matrimoniales permissi propter partium illarum gentiumque splendorem ac nobilitatem, quam iam annotaui: cum alio autem quocunque populo omnino prohibuit. Quod verò si quis facere ausus fuerit, tanquam patriarū constitutionum imperialiumque legum

transgressor, & inter Christianos cenferi indignus, diris deuouetur. At Leo imperator, cuius supra meminimus, qui etiam stemma, vt diximus, præter legem ac temerè absq; consensu Patriarchæ sumpsit, & circumdedit, prænasque confestim prauo suo incepto dignas dedit, hoc quoque præceptum sancti illius imperatoris, quod in sacra mensa præscriptum esse retulimus, contemnere & pro nihilo habere ausus fuit. Atque vti semel timorem omnem Dei & legum excussit, cum Chazarie Chagano matrimoniale contractum instituit, filiamque ipsius uxorem accepit, cum magno tam suo quam Romani imperii opprobrio, propter infirmata & neglecta maiorum edicta, præterquam quod neque orthodoxus Christianus esset, sed hereticus, & imaginum hostis. Quocirca propter has tales eius impietates semper in Ecclesia Dei excommunicatur, & anathema pronunciatur, tanquam qui sancti magni imperatoris Constantini constitutionem transgressus fuerit, & euerterit. Quomodo enim ἀναθεματῶν. πῶς γὰρ ἐστὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, χριστιανῶν μὲν ἀπί-

καὶ τῶ ἀναθεματῶν παρὰ διδοῦται ὁ ὅς ἡμερῶν του δεῖς λέων ὁ βασιλεὺς, ὁ καὶ τὸ σέμμα, καθὼς ἀνωτέρω περιήρηται, παρὰ ἐξουσίας διχα γνάμης ἔ τὸτε παλαιοῦ ἀρχιεπιστοῦ λαβῶν καὶ περιεβέβηκεν, καὶ τὴν δίκην συνήνομας δούς ἀξίαν τῆς αὐτῶ πονηρίας ἐγχειρήσεως, ἐτόλμησε καὶ ἡ τοιαύτην ἐπιβολὴν ἔ ἀγὺν βασιλείας ἐκείνη, εἰ πρὸς, ὡς ἡ δὴ δεδύλωται, ἐν τῇ ἀγία τεραπέσει ἀναγέγραμμένη καθέστηκεν, παρὰ φαῦλον δεῖσαι, καὶ ὡς μηδὲν λογισάσθαι, καὶ ὡς ἀπαξ ἔξω ἔ δέειν φέβει καὶ τῶν ἐπιτολῶν αὐτῶ περιποιήκεν ἐαυτῶν, συνεσίσατο καὶ μὲν τῷ Χαζάρῳ Χαζαρίαις γαμικὸν συνθημαίον, καὶ τὴν δυνατέρα αὐτῶ εἰς γυναικῆ ἐδέξατο, καὶ μέγα ἐν τῷ ὄντι καὶ τῇ Ρωμαίων ἀρχῇ καὶ ἐαυτῶ περιεβέβηκεν, ὡς τὰ περιηρητικὰ παρὰ ἐγγέλματα ἀκυρώσας, καὶ παρὰ οὐδὲν λογισάμενος, πλὴν οὐδὲ ὀρθόδοξῶ χριστιανὸς ἦν ἐκεῖνος. ἡλ' αἰρετικὸς καὶ εἰκονομάχος. διὸ χάειν τῶν τοιούτων αὐτῶ παρὰ ἐξουσιῶν ἀσεβημάτων ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ διλυκῶς ἀποκηρύσσεται, καὶ ἀναθεματίζεται, ὡς καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς τοῦ ἀγίου καὶ μεγάλου βασιλείας Κωνσταντίνου διατάξεως παρὰ ἐπίτης καὶ ἀπί-

ἐπίτων γαμικῶν κοινωνίας ποιῶν καὶ συμπενοθευαζέειν, τῷ κληρῶν το κληρῶν, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀπάσης ἀλλότριον αὐτῶ λογιζομένης, καὶ ἔξω τῆς χριστιανικῆς καταστάσεως ἢ τίς τῶν ἐγκρίτων καὶ ἐκκλησιῶν καὶ βασιλείων Ρωμαίων κατεδέξατο; εἰ ἡ ἀντιπῶσι, πῶς ὁ κύριος Ρωμαῖνός ὁ βασιλεὺς μὲν Βουλγάρων συνεπενοθευαζέειν, καὶ τὴν ἰδίαν ἐκκλησίαν δέδωκεν τῷ κυρίῳ Πέτρῳ τῷ Βουλγάρῳ, δεῖ ἀπολογισάσθαι, ὅτι ὁ κύριος Ρωμαῖνός ὁ βασιλεὺς ἰδιώτης καὶ ἀγράμματος ἀνθρώπος ἦν, καὶ οὐτε τῶν ἀνωθεν ἐν βασιλείῳις τελεσμένων οὐτε τῶν περιηρητικῶν ὅς ἀρχῆς τοῖς Ρωμαίοις ἐπιστομοῖς, οὐτε ἀπὸ ἡγῶν βασιλείου καὶ ἐκκλησιῶν, καὶ διὰ τῶτο εὐθεδέστερον καὶ ἐξουσιαστικώτερον τὰ πολλὰ κατεπέβητο, καὶ ἐν τῷ ἔτε τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπαγορεύσει ὑπέκουσεν, οὐτε τῇ ἐπιτολῇ καὶ διατάξει τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου κατηκολούθησεν, ἡλ' ἐν γνώμῃς αὐθάδους καὶ αὐτοβέλῳ καὶ τῶν καλῶν ἐπιτολῶν, καὶ μὴ βυλομένης ἐπέδωκε τῶν περιηρητικῶν καὶ καλῶν μηδὲ παρὰ ἐπίτης δότοις τυχεῖν διατάξεσ τῶτο ποιῆσθαι τετόλμηκεν. ταύτην μόνον οὐκ ὀρθὴν δηλοσὴν περιηρητικῶν παρὰ ἐπίτης τοσούτων πλῆθος ἀίχμαλώτων χριστιανῶν

licet Christianis matrimonia iure affinitates contrahere cum infidelibus, Canone id prohibente, & vniuersa Ecclesia sese statuantibus, generosis, sapientibusque imperatoribus Romanorum admisi? Si autē inferant: quo pacto igitur Dominus Romanis imperator cum Bulgariis affinitatem cōtraxit, nepremique propriam domino Petro Bulgaro elocauit? excusandum est; hominem indoctū & illiteratum fuisse, neque in palatio educatum, neque Romanarum consuetudinum ab initio peritum, neque illustri imperatorum genere natum ac propterea contumaciorum licentiosiorumque in multis existisse, neque Ecclesiæ interdicens paruisse, aut præcepto constitutionisque magni Constantini obsecutum fuisse: sed animo obstinato, suūque tantum consilium sequente, & honesti ignaro, ac decorum pulcrumque quod esset sequi nolēte: itē, constitutiones maiorū reiciēte, hoc ipsū facere ausum esse, hanc solam rationabilem vidē causam pferēs

tantum multitudinem captiuorum Christianorum hac liberari: Christianos ite esse Bulgarios, & eiusdem fidei: preterea neq; absoluti principis aut legitimi imperatoris filiam esse quæ nuptui daretur; sed tertii ac postremi, atque subiecti; quique nullam in reb. imperii potestatem haberet. Sed nihil discriminis erat inter hanc & aliam quamcunque imperatoris propinquam, quocumque tandem gradu eum contingeret: nec referebat summam in commune inde utilitatem prouenire, aut vitium esse patrem, nec quicquam ferè potestatis habere, quandoquidem contra ecclesiastica traditionis canonem, ac magni sanctiq; Constantini ordinationem & præceptum fecit. Multum etiam opprobrij viuis adhuc tulit, & calumniae atque odio obnoxius fuit, cum apud fenatum, tum populum quoque vniuersum, & Ecclesiam, quod tandem etiam palam factum est: & mortuus contemnitur, traducitur, ac reprehenditur, quod rem indecoram, ac illustri Romanorum imperio indignam inceptauerit. Vnaquæque enim gens, cum

διὰ τῆς τοιαύτης ἀνάγκης ἀρρίεσθαι, καὶ τὸ χριστιανὸς εἶναι καὶ τὰς Βουλγάρους ὁμοπίστους ἡμῶν. ἄλλως γὰρ καὶ ὅτι οὐδὲ αὐτοκράτορος καὶ ἐνδεέσμου βασιλέως θυλάκτης ἢ ἐκδομένη ἐτύγχανεν, ἀλλὰ τρίτος, καὶ ἐξάτος, καὶ ἐπὶ ὑποχείριον, καὶ μηδὲμίαν ἐξουσίαν ἐν τοῖς τῆς ἀρχῆς μετέχοντες ἀρχαγμοισι. καὶ οὐδὲν διέφερον τὸ τοῦτον τοῦ καὶ ἀλλῶν πινάτων βασιλικῶν Συγκλητικῶν τῶν πορρωτέρων τῶν καὶ ἐξῆς τῆς βασιλείας ἐυθυμίας τυγχανούσων, καὶ διὰ πνευματικῆς ἀδελφείας καὶ τοῦ ἐράτου καὶ μηδὲν φερόν ἐξουσίαν ἔχοντες. ἐπεὶ ἔξω τῶν κανόνων καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, καὶ τοῦ μεγάλου ἀγίου βασιλέως Κωνσταντίνου διαταγῆς τε καὶ ἐπιτολῆς τῆτο πεποίηκεν. πολλὰ καὶ ζῶν ὄντας δίδωμι ὁ περρηθείς κύριος Ρωμαῖνος, καὶ διεβλήθη, καὶ ἐμισήθη παρὰ τὴν Συγκλητικὴν βουλῆν, καὶ τοῦ δήμου πάντως, καὶ τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς, ὡς καὶ τὸ μῖσος ὅπῃ τοῦ τέλους γινέσθαι καταφανές, καὶ μὴ ἀδύνατον ὁμοίως ἐξουθενεῖται, καὶ διαβλήθη, καὶ ὑπὸ κατὰ γινώσκων τίθεται καὶ οὐδὲν ἀνάξιον ἀρχαγμοῦ καὶ ἀπερπὲς εἰς τὴν ἐυθυμῆ πολιτείαν Ρωμαίων κεινολομήσας. ἔκαστος γὰρ ἔθνος διάφορος ἔχον ἔθνη καὶ διακλάττοντας νόμους τε καὶ θεσμούς.

ἰσοπέδ.

ἰσοπέδῃ τὰ οἰκεῖα κρατεῖν, καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους τὰς ἀνάγκαις συνβίβει κοινωνίας ποιείσθαι καὶ ἐνεργεῖν. ὡς περὶ γὰρ ἐκαστον ζῶον μὴ τῶν ὁμογενῶν τὰς μίξεις ἐργάζεσθαι, ἔτω καὶ ἐκαστον ἔθνος οὐκ ἐξ ἁμοφύλων καὶ ἁμογενῶσων, ἀλλὰ ἐκ τῶν ὁμογενῶν τε καὶ ὁμοφάνων τὰ Συγκλητικῶν τῶν γάμων ποιείσθαι καθεστῆκε δίκαιον. ἐπιπέθεν γὰρ καὶ ἰσοπέδῃ ἀλλήλους ὁμοφροσύνη καὶ συνομιλία, καὶ φιλίας Συνομιλίαν καὶ Συμβίωσιν περὶ ἑαυτῶν πεφοικισμένους, τὰ δὲ διότι ἐθνη καὶ διακλάττοντα νόμιμα ἀπεχθύνονται, καὶ περὶ ἐξουσίας, καὶ μίσης, καὶ εἰσέσεως εἰσθεν ἀπογενεῖν, ἀπερὸς οὐ φιλίας καὶ κοινωνίας, ἀλλὰ ἔχθρας καὶ διασπαστικῆς φιλείας ἀπεργάζεσθαι. καὶ ὅτι μὴ δεῖ τὰ κινῶσ παρὰ τὴν πνευματικὴν ἢ ἀδελφείαν καὶ ἀγαθότητα τὴν ἐν νόμοις καὶ δικαιοσύνη βεβασιλευσάντων τὰς ἀοιδίμους ἀρχαγμοῦ ἔχειν ὡς εἰκόνας ἀγαθὰς εἰς παρὰ δειλίαν περὶ ἐκείνων μισήσεως, καὶ κατὰ ἐκείνας περὶ εἶσθαι καὶ αὐτὸν ἀπὸ δύνειν πάντων τὰ ὅσα αὐτῶν ἐνεργούμενα, ἐπεὶ καὶ διὰ τὰς τοιαύτας αὐτοβόλους ἀρχαγμοῦ ἐπὶ ἐπὶ ἑθῶν ἡμῶν τέλει, φημι δὲ τῶν κυριῶν Ρωμαίων, ἰκανόν ὅτι περὶ Συνομιλίαν καὶ ἀδελφείαν τῶν βεβασιλευσάντων

diuersos habeat mores, diuersas item leges ac statuta, retinere sua, & ad publicum examen vitæ communionem instituire debet. Vt enim singula animalia cum iis quæ sui generis sunt rem habent, sic gentes quoque non cum alienigenis, & diuersa lingua vrentibus, sed cum sui generis & sermonis hominibus nuptias facere æquum & iustum est. Inde nimirum mutua concordia, & amabilis conuersatio accōniētus existit: mores verò diuersi, & diuersa statura, offensas potius, odiaque, & seditiones gignere solent, quæ non amicitias, aut communiones, sed inimicitias ac diuortia effecere amant. Neque decet ea, quæ malè à quibusdam ex imperitiis aut contumacia facta sunt, hos, qui legitime imperare volunt, imitari decet; sed illorum, qui iuste imperauerunt, laudabiles actiones veluti bonas imagines ad sequendum propositas habere, idque operam dare, vt ad eas omnia sua facta dirigat: quandoquidem qui illum, dominum Romanum dico, exitus oppressit propter tales sui tantum consilij actiones, exemplum suffi-

C

eius sit ad compescendum eum qui malè ipsius facta imitari velit. Necessè verò est, fili charissime, post alia hæc quoque te scire, quorum scientia magno esse vltui, & admirabiliorem te reddere possit. Ea autem sunt : differentia aliarum gentium, earumque genealogia, viuendi ratio, situs ac constitutio terræ, quam inhabitant, item descriptio, ac dimensio, vt in sequentibus latius explicabitur.

CAP. XIV.

De genealogia Mahometis.

Tradatur nunc genealogia impii atq; impuri Mahometis, quem Saraceni dicunt prophetam suum esse, ex amplissima tribu Ismaelis, Abrabami filio deductum. Zenarus enim Ismaelis pronepos ipsorum omnium pater dicitur. Hic filios genuit duos, Mundarum & Rhabeam: Mundarus autem Cusarum, Caisum, Thymimen, Asandon, & alios eiusdem nominis, qui Madianiticam eremum fortiti pecudes alebant in tentoriis habi-

κακῶς παρ' ἐκείνου παρεχθέντα ζηλοῦν. εἰάν τ' ἤ μὲν τῶν δίκων καὶ πάντα σε γνώσκῃν, ἢ ἐπολυέροισι, ἀπὲ τῆς τούτων γνώσεως μεγάλας σοὶ Συμβουλίαις διμαμίνης, καὶ δυναμωτέρον ἀποδείξωαι. τὰ δὲ εἶσι περὶ διαφορᾶς παλίν ἐτέρων ἐθνῶν, ἡμεαλογίας τε αὐτῶν καὶ βίην διαγωγῆς, καὶ θέσεως καὶ κρείσεως τῆς παρ' αὐτῶν κατοικουμένης γῆς, καὶ περιηγήσεως αὐτῆς, καὶ σαδιασμοῦ, καδῶς ἐξῆς πλατύτερον διερμήνυδεται.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

περὶ τῆς ἡμεαλογίας τῆς Μωχάμετ.

Γενεαλογῆται ὁ δυναεθὺς καὶ ἀκράδαιος Μωχάμετ, ἐν λέγουσιν οἱ Ἰσραηλιταὶ περὶ φήτων αὐτῶν εἶναι ἐκ φυλῆς ἡρικωτάτης Ἰσμαήλ υἱοῦ Ἀβρααμ καταγόμενον. Ζωαρός γδ ὁ Ἰσμαήλ ἀπέρων πατὴρ αὐτῶν ἀναγορεύεται πάντων. οὗτ' οὖν ἦν υἱὸς υἱοῦ δύο, Μύναρεν καὶ Ράβειαν. ὁ δὲ Μύναρεν ἦν πατὴρ Κούσαρεν, καὶ Κάϊσον, καὶ Θυμίμιν, καὶ Ἀσανδον, καὶ ἄλλων πινῶν ὁμανύμων. οἱ καὶ τῆς Μαδιανίτιν ἐρημον κληρωσόμενοι ἐκπλωστέρων ἐν Σιλωαῖς κατοικοῦντες. εἰσὶ δὲ καὶ ἕδότεροι

τοῦ

τῶτων οὐκ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτῶν, ἀλλὰ τῆς πεκτῶν, οἱ λεγόμενοι ὀρηεῖται, τυτέσιν ἀμωῖται. ἀναδείκνυται ἢ ἕτως. Ἐπέρου ὄντ' αὐτῶν τῆς Μωχάμετ καὶ ὀρφανῶ, ἔδωξεν αὐτῶν μισοδοπήσεδα ζωακικὴν πνὶ πλανσία καὶ Συγενῆ αὐτῶν καλυμένη Χαδίγα, πρὸς τὸ καμηλοσύνη καὶ περὶ ματατόσδεαι ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῶν ἀνοφύλων, καὶ ἐν παλαιστίνῃ. εἶτα κατὰ μικρὸν παρρησιασόμενον καὶ ὑπάρχων τῆ ζωακικῆ χήρα ἕσση, λαμβάνει αὐτῶν εἰς ζωακικῶν καὶ δὴ ὀπρωεάζων ἐν παλαιστίνῃ, καὶ ζωακατρεφόμενον ἰσραηλοῖς τε καὶ χριστιανοῖς, ἐδωράτο λόγους καὶ γραφικὰς λύσεις πινῶν, ἔχων ἢ τὸ παθόν τῆς ἐπιληψίας ἐλυπέτο σφίδρα ἢ ζωὴ αὐτῶν ὡς περιεφανῆς καὶ πλανσία, καὶ τῶν τοιούτων ἀνδρὶ συναφθεῖσα ἢ μόνον ἔπαρῳ, ἀλλὰ καὶ ἐπιληπτικῶ, ἦν καὶ τερποσάμενον φάπων, ὅτι φοβερὸν ὀπασίαν ἀγγέλου θεορῶ Γαβριήλ ὀνύματι, καὶ μὴ ὑποφείραν αὐτῶν τῆς δέαν ὀλιγαρῶ, καὶ πινῶν, ὅπως ὀβη, Συμφάδ μαρτυροῦν αὐτῶν ἀφάνῶ πινῶν μοναχῶν ψυδωνύμων διερχεκέρεθαιαν. καὶ ἕτως ἢ ζωὴ πλανηθεῖσα, καὶ ἀφάνῶ ζωακικῶν ὀμοφύλων κινῆσασα περὶ φήτων αὐτῶν εἶναι, περὶ ἄλλοι τὸ ψεύδον τῆς ἀπάτης καὶ εἰς ἀνδρα φέλαρχον, τριβυλίβω; suis prophetam

tantes. Interiores verò etiam his sunt non ex eadem tribu, sed ex Iectanis, qui Homeritæ dicuntur, id est, Amanitæ. Demonstratur autem hoc modo. Cum pauper & orphanus esset Mahomet, visū ei fuit operam suam locare mulierī opulentæ confanguineæ, cui nomen Chadiga, ad camelos agendas negorian-dumque cum alienigenis in Ægypto & Palæstinâ. Inde paulò post confidentior vbi mulierem viduam blanditiis demulisset vxorem eam accipit. Palæstinam autem cum frequetaret, & cū Iudeis ac Christianis viueret, sermones aliquos & solutiones scripturæ inuestigavit. Cū vero morbo laboraret comitiali, indoluit valdè vxor ipsius, quod illufris & opulētia cum esset tali nup-sisset viro, non solum egeno, sed epileptico: hanc vt placaret, dixit; terribilem se videre visionem Gabrielis angelī, quam cum ferre non posset, deficere, atque concidere: per suavitque, falsum ei testimonium perhibente Arriano quodam monacho nomen mentie turpis lucri causa. Atque hoc modo deceptā muliere, ipsum esse depradicante,

mendacium fraudis ad Burbacharum, virum ambitiosum, processit. Mulier itaque mortua cum heredem ipsum instituisset illustri admodum charusque fuit, eiusque fraus peruersa & hæresis Æthrebi partes obtinuit. Et docuit amens hic impostor credentes, quod si quis aut inimicum occiderat, aut ab eo occideretur, paradisum ingrederetur, & alias nugas. Adorant quoque veneris fidus, quod Cubar appellat, & inter orandum ita exclamant: **ALLA OVA CUBAR:** id est, **DEUS ET VENUS** Deum enim **ALLA** vocat. **OVA** verò pro coniunctiuo **ET** ponunt. **CUBAR**, si-
 dus denotat. Itaque dicunt: **ALLA OVA CUBAR.**

C A P. XV.

De genere Phæmitarum.

Sciendum est Phatem si-
 liam fuisse Mahometis, & ab illa Phatemite genus ducunt. Non autem sunt à Phateme quæ Libyæ regio est, sed inhabitant borealio-
 res partes Mece ultra sepulchrum Mahometis. Est verò gens Arabica, bello-

τούνομα βεβαίωρη ἔγνωσθη καὶ νοῦσα, καὶ τούτον διάδοχον καὶ κληρονόμον καταλήψασα τῶν ἐαυτῆς, ἐγένετο παρρησιᾶς καὶ ἀγαυῆς ὑπερήφανος, καὶ κατέχευε ἢ πονηρὰ πλάνη τε καὶ αἰρεσίαι αὐτῆς τὰ μέρη τῆς Αἰθιοπίας, καὶ ἐδίδου-
 ξεν ἕτερον ὁ παράφρων καὶ πεφαι-
 νακισμένον τοὺς ἀπὸ πίθου μέ-
 νους, ὅτι φορτίων ἐχθρόν, ἢ ὑπὸ ἐχ-
 θρῶν φονδύμενον, εἰς τὸ παράδει-
 σον εἰσέρχεται, καὶ ἄλλα ὅσα φλυ-
 αρεῖα πρὸς εὐχὴν ἢ καὶ εἰς τὸ τῆς ἀφροσύνης ἀσθεν, ὃ καλεῖται κου-
 βάρ, καὶ ἀναφωνοῦσιν ἐν τῇ πρὸς εὐ-
 χῇ αὐτῶν οὕτως. ἡμῶν οὐκ κου-
 βάρ, ὃ ὄρεν, ὃ Θεὸς ἢ ἀφροσύνη. ἢ
 καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς εὐχὴν. τὸ ἢ οὐκ ἀντὶ τῆς καὶ ἡμετέρας πθέα-
 σι. καὶ τὸ κουβάρ καλοῦσι τὸ ἀσθεν. καὶ λέγουσιν οὕτως ἡμῶν οὐκ κουβάρ.

K E Φ. ιε.

περὶ τῶν γένους τῶν Φατεμι-
 τῶν.

Iστέον ὅτι ἡ Φατεμί θυγάτηρ ἦν
 τῆς Μυχάμετ καὶ ἀπ' ἐκείνης
 γυνῶνται οἱ Φατεμί. οὐκ εἰσὶ δὲ
 οὗτοι ἐκ τῆς Φατεμί ἀπὸ τῆς λυ-
 βύνης γένους, ἀλλὰ καλοῦσιν αὐτοὺς
 τὰ βορείωτα μέρη τῆς Μεκῆ βα-
 θύτεια τὰς τῆς Μουχάμετ. εἰσὶ
 ἢ ἐθνῶν Ἀραβικῶν πρὸς πολέμους
 καὶ

καὶ μάχης ἀπεικῶς ἐξησκημένον.
 καὶ γὰρ τὸ τοῦτο γένος ἐπολέμη-
 σεν ὁ Μυχάμετ, καὶ πολλὰ πό-
 λεις καὶ ἐπόρθησεν καὶ καθυπέ-
 ταξεν. εἰσὶ γὰρ ἰνδαιομένοι καὶ πο-
 λεμισαί. ὅτι εἰ εὐρεθῶσι μέχει
 μιαὶ χιλιάδων εἰς φασάτον, τὸ
 τοιοῦτον φασάτον ἀήτητον καὶ
 ἀκαταμάχτην γίνετο. οὐ καὶ ἐπι-
 κούσιν ἢ ἵππους, ἀλλὰ καμήλους.
 ἐν ᾧ τῶν κραιφῶν πολέμου οὐκ ἐν-
 δύναντο ὄρεσθαι, οὔτε κλιβάνια,
 ἀλλὰ περὶ βόλαια ῥόδινα, καὶ ἔ-
 χουσι δόρατα μακρὰ, καὶ ἀσπίδας
 ἀνδρομήκεις, καὶ τόξα ξύλινα
 παμμεγέθη ἡμετέρον μὴ δυνάμενα
 τείνεσθαι παρ' ὀλίγων ἀνδρῶν.

K E Φ. ις.

ἐκ τῆς κανόνος ὃν ἐθεμάτισεν
 Στέφανος ὁ μαθηματι-
 κός περὶ τῶν Σαρακε-
 νῶν ἐξ ὁδῶν ἐν ποίῳ χρόνῳ
 τῆς κόσμου συστάσεως
 ἐγένετο. καὶ τίς ἦν τότε ὁ βα-
 σιλεὺς Ῥωμαίων.

Eξήλθον οἱ Σαρακενοὶ μὲν
 ἐπὶ Σεπτέμβριον τρίτην ἰνδικτιῶ-
 νος δεκάτης εἰς τὸ δωδέκατον ἔ-
 τος Ἡρακλείου. ἔτος ἀπὸ κτίσεως
 κόσμου 581. νῦν ἢ ὅτι 570. ἰνδικτιῶ-
 νος δεκάτης πέμπτης. ὡς εἶδ' ἀπὸ
 τότε ἕως νῦν χρόνοι 4 μ. τὸ ἢ δε-
 κάτην τῶν ἀπὸ τῶν Σαρακενῶν ἐγένε-
 ται

ac præliorum valde perita:
 nam cum his bella sua ges-
 sit Mahomet, vrbesque
 multas vastavit ac subegit:
 sunt enim periti & bellato-
 res: adeo vt si milleni tan-
 tum in exercitu sint, ille in-
 superabilis & inexpugnabi-
 lis existat. Non insident
 equis verò, sed camelis: &
 belli tempore loricas non
 induunt, neque clibana, sed
 amícula corrugata: habet-
 que hastas oblongas, scuta-
 que quæ totum hominem
 obtegant, & arcus ligneos
 vāgrandes, quos qui bre-
 uis stature sint tendere
 non possunt.

C A P. XVI.

*Excerptum canonis quæ
 posuit Stephanus Ma-
 thematicus de Sarace-
 norum exitu, quo tem-
 pore fuerit, & quo Ro-
 manorum Impera-
 tore.*

EGressi sunt Saraceni
 mensē Septembri ter-
 tiā die indictionis. decimæ
 anno Heraclij 12. mundi
 6130. Nunc autem est
 6870. indictionis decimæ
 quintæ: ita vt ab illo tem-
 pore ad hunc vsque diem
 sint anni 740. Thema ve-

το Saracenorū erat mense Septembri tertio, die quinto. Circa eadem tempora primus Arabum princeps & propheta Mahomet imperium tenuit annos novem.

C A P. XVII.

Ex Chronico. B. Theophrastis.

HOc ipso anno, id est, 6139. mortuus est Mahomet Saracenorum princeps & pseudopropheta, promotus in locum suum Abubachar, qui etiam Butactor dictus, cō sanguineo. Hebræi autem initio aduentus ipsius decepti Christum esse arbitrabantur, quem ipsi expectabant, aded ut & quidam è primoribus ad eius partes transirent, cultumque eius amplecteretur, relicto illo quem Moses prescripserat, qui Deum viderat. Cum vero è camelo edentem vidissent, cognouerunt non esse illum quem arbitrati erant. Docebant autem ipsum nefanda aduersus Christianos, & cum eo conuersabantur. Hi sunt qui docuerunt illum recipere partes quasdam legis, videlicet circumcisionem, & alia quedam, quæ obseruant Saraceni. Primus igitur eum secutus est Abubachar

το εις μιλια Σεπτεμβριον τριτω, ημερα πεμπτη. εις τους αυτους χρονος πρωτο αρχηγος των αραβων Μουαμν, ο και προσφητης αυτων χρηματισας εκρετισε της αρχης των Αραβων ετη εννεα.

K E Φ. ιζ.

Εκ τῆ χρονικῆ τῆ Μανναρίου Θεοφάνους.

TOύτω τῷ ἔτι, ἦρυν σελδ ἀπεβίω Μουαμν ὁ τῶν σαρακηνῶν ἀρχηγός καὶ ψευδοπροφήτης, προσχεισάμενος ἀντ' αὐτῶν ἀθευάχαρον ἢ καὶ βυθάλιασα. Συληνῆ αὐτῶ. οἱ δὲ πεπλησμένοι ἐβουλοῦτο ἐν ἀρχῇ τῆς παρουσίας αὐτῶ ἐνόμισαν ἔτι ἢ παρ' αὐτοῖς προσδοκούμενον Χριστὸν, ὡς καὶ πνας τῶν προσυρόνων αὐτῶν πρὸς ελθεῖν αὐτῶ καὶ δεξασθαι ἢ αὐτῶ θρησκείαν, καὶ καταλιπεῖν τὴν εὐδαίμονι μασσέως. θεωρήσαντες δὲ αὐτὸν ἀπὸ καμῆλα ἐδίοντα, ἐγνώσαν ὅτι οὐκ ἔστιν ὃν ἐνόμισαν. ἐδίδασκεν ἢ αὐτὸν ἀθέμιτα κατὰ τῶν χειρῶν, καὶ εἰργον σὺν αὐτῶ. οὗτοι εἰσιν οἱ διδάσαντες αὐτὸν παραδέχεσθαι μέρος τινὰ εὐνομῶν, τὴν τε περιτομὴν, καὶ διῆα τινὰ, ἅπερ παραφυλάττονται οἱ Σαρακηνοί. πρωτο ὅν ἀθευάχαρον

χαρ ἠκολούθησεν αὐτὸν, καὶ προσήτιω ἐκέρχεν, διὸ καὶ διάδοχον αὐτὸν κατέλιπεν. ἐκέρχισεν ἢ ἢ ἀρεσις αὐτῶ τὰ μέρη τῆς Αἰθρίας, πρώτῳ μιλῶ ἐν κρυπῶ ἔτη δέκα, τὸ ἢ ἔραλον διὰ πολέμου ὁμοίως ἔτη δέκα, καὶ φανερώς ἔτη ἐννεα. ἐδίδαξε ἢ τὸς αὐτῶ ὑπηκόους, ὅτι ὁ ἀποκτείνων ἐχθρὸν, ἢ ὑπὸ ἐχθροῦ ἀποκτείνωμενος ἀκαλύτως εἰς ἢ παραδίδωκεν εἰς ἐρχεται. ἢ ἢ παρεδίδωκεν σαρκικῆς βρώσεως καὶ πόσεως καὶ μίξεως γυναικῶν ἐλεγεν, ποταμὸν ἢ οἶνον καὶ μέλι τῶ καὶ γάλακτι καὶ ἀφρεῖν, καὶ γυναικῶν τὴν δεξασιν ἀσύγκηλον, ἢ τῶν παρῶντων, δὴλ' ἀψῶν. καὶ τὴν μίξιν πολυχρόνιον ἐφασκεν καὶ διακεπηλὴν ἢ δονλῶ. καὶ δὴλα τὴν ἀσπίας καὶ μωρίας ἐμπλεα. Συμπαθεῖν τε ἀγγέλοις, καὶ βουθεῖν ἀδικουμένοις.

K E Φ. ιη.

δδ' οτερος αρχηγος των Αραβων αρχηγος Αθευαχαρ.

ΟΥΤΟ ο Βυθαχαρ πρωτο λαμβανει ἢ πόλιν Γάζαν καὶ πᾶσαν αὐτῆς ἢ περὶ χερσιν. τελευτῶ ἢ ὁ αὐτὸς Αθευαχαρ ἀμνηστος ἔτη τεία, καὶ παραλαμβάνει ἢ ἀρχῶν Οὐμαρ, καὶ κρατεῖ τῶν Αραβων ετη δώδεκα.

char & prophetam praedicavit, quocirca & successorem reliquerat : Obtinuit verò hæc ipsius secta partes Æthrebi: prius quidem clā annis decem, postremum per bellum annos similiter decem, & palam annos novem. Docuit autem subditos suos, eum qui hostem vel occidisset, vel ab hoste occisus esset, sine vlla prohibitione in paradiso introire. Paradisum verò esse locum eius carnalis, ac potus & coitus cum foemina; atque flumen è vino, melle & lacte, mulierumq; visionem incomparabilem non praesentium sed aliorum. Coitum quoque diuturnum dicebat; & voluptatem singularem: item, alia quedam luxuriæ ac stultitiæ plena. Condolere etiam sibi mutuo, & iniuriâ affectis opem ferre.

C A P. XVII.

Secundus Arabum princeps Abubachar.

HIc Abubachar primus cepit urbem Gazam, & vniuersam regionē circumiacentem. Moritur autem cum presuisset annos tres, principatumque assumit Vmar, & Arabibus imperat annos xli.

CAP. XIX.

Tertius Arabum princeps Vmar.

Hic ipse igitur Vmar exercitum duxit in Palaestina, ibique confidens obsedit Hierosolyma per biennium, & cepit dolo. Sophronius enim Hierosolymorum episcopus diuino motus zelo, & prudentia excellens, sermonem ab eo certissimum accepit super Ecclesie vnuerse Palaestine, nempe non esse tollendas, aut vastandas. Hunc cum vidisset Sophronius, dixit: Profecto hæc est abominatio desolationis, de qua locutus est Propheta Daniel: Stans in loco sancto. Hic templum Iudæorum quæsiuit à Salomone exstructum, vt faceret locum adorandæ suæ blasphemie: estque hodie.

CAP. XX.

Quartus Arabum princeps Othman.

Hic bello expugnat Africam, tributaque ab Afris pactus rediit. Eius militie præfectus celebratur Mabiæ, qui Colof-

Κ Ε Φ. ιδ΄.

τρίτῳ ἀρχηγὸς Ἀράβων Οὐμάρ.

Ο αὐτὸς οὖν Οὐμάρ ἀπεστράτευσε κατὰ τῆς παλαιστίνης, καὶ παρεκβαίνας ἐν αὐτῇ ἐπολιόρησσε τὴν Ἱερουσαλήμ διὰ τὴν χρόνον, καὶ παρέλαβεν αὐτῷ δόλω. Σωφρονίου γὰρ ὁ Ἱερουσαλύμων ἐπίσκοπος θεῖον κινούμενος ζήλω, καὶ ἀγχινοῖα διατρέπων, λόγον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν τῆς πάσης παλαιστίνης ἀσφαλιστέων, ὥστε ἀκαταμάχτους μείναι καὶ ἐκκλησίας καὶ ἀπορθήτους. τῶτον ἰδὼν ὁ Σωφρονίου ἔφη. ἔπ' ἀληθείας τὸ τόπος τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ σῖδρον διὰ Δανιὴλ ἔσφρηται· ἐξὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ. οὗτ' ἔστι ναὸν ἐζήτησε τῶν Ἰουδαίων, ὃν ἐκαδόμησε Σολομὼν, πρὸς τὸ ποιῆσαι αὐτὸν πρὸς σκυνητήριον τῆς ἀπὸ βλασφημίας, καὶ ἕτιν ἕως τῆς ἡμέρας.

Κ Ε Φ. κ΄.

τέταρτῳ ἀρχηγὸς Ἀράβων Οὐθμάν.

Οὗτ' ἔλαμβάνει τὴν Ἀφρικὴν πολέμῳ, καὶ συχίους φέρεις μετὰ τῶν Ἀφρων ἰστέρας. τῶν τε στρατηγῶν χρηματίζει Μabiæ, ὃ πα-

ἢ παραλύσας τὴν Κολοσσὸν Ρόδον, καὶ πορθήσας κῆρας ἐν ἡῶσιν, καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς. οὗτ' ἔλαμβάνει καὶ ἡῶσιν τὴν Ἄραδον, καὶ τὴν πόλιν αὐτῆς ἐνέπρησεν, καὶ τὴν ἡῶσιν ἀοίκητον κατέστησεν ἕως τῆς νῦν. οὗτ' ἔστι τὴν Ῥόδον καταλαβὼν καθέλε τὴν ἑαυτῆς Κολοσσὸν μετὰ χίλια τῆ. ἐπὶ τῆς ἀπὸ ἰδρύσεως, ὃν Ἰουδαίου πρὸς ἔμπορος ὠνησάμενος ἐδεσπῶδες τεύχοντα χιλιάδας καμήλους ἐφόρτασεν ἀπὸ τῆς χερσονήσου. οὗτ' ὁ Μabiæ ἐπεστράτευσεν καὶ κατὰ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐλυμῶσεν αὐτὴν τε ἐφροσεν, καὶ ὄνηκαρτασεν, καὶ Σμύρναν, καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις ἰωνίας, ὃς καὶ γέροντες τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς πέμψεν μετὰ τῶν Οὐθμάν τελευτήν ἐπὶ εἴκοσι ἔτη.

Κ Ε Φ. κβ΄.

ἐν τῷ χρονικῷ Θεοφάνους, ἐστὶ κτίσεως κόσμου 590α.

Ἰστέον ὅτι πρὸς τὴν τελευτὴν Μabiæ τῶν Ἀράβων πέμψεν ἀρχηγῶν εἰσηλθόντων οἱ Μαρδαίται εἰς τὸ Λιβάνον, καὶ ἐκράτησαν ἀπὸ μαύρου ὄρους ἕως τῆς ἁγίας πέ-

sum Rhodi demolitus est, insulamque Cyprum, & quæ in ea vrbes, vastauit. Præterea Aradum quoque insulam cepit, eiusque urbem incendit, & insulam in hodiernum vsque diem habitatoribus desertam fecit. Rhodum cum cepisset Colossium eius sustulit, quum mille trecentos sexaginta annos steterisset; quem Iudæus quidam mercator Edeffenus cum emisset triginta millia camelorum ære ipse oneravit. Hic Mabiæ exercitum quoque duxit contra Constantinopolim, & clade magnâ affecit Ephesum, Halycarnassum, Smyrnam, & reliquas Ionie vrbes: Arabum item quintus princeps fuit post Othmanis mortem, regnauitque annos viginti duos.

CAP. XXI.

Excerptum è Chronico Theophanis. Annus à conditio mundo 6171.

Sciendum quod circa mortem Mabiæ, quinti Arabum principis Mardaitæ ingressi sunt Libanum, & possederunt à nigro monte vsque ad san-

etiam urbem : omnesque Libani speculas ceperunt; & multi serui atque indigenæ ad illos confugerunt, adeo ut exiguo tempore multa essent millia. Hoc ubi rescivit Mabias, eiusque consiliarij, timore magno percussi fuerunt. Mittit autem legatos ad imperatorem Constantinum petrum pacem. Hac occasione mittitur ab orthodoxo imperatore Constantino filio Pogonati Iohannes cognomento Pitze cades. Is cum in Syriam apulisset, magno cum honore à Mabilia exceptus fuit, & de pace inter utrosque conuenit scripto iure iurando firmato, Agarenos ex pacto Romanorum Imperatori daturus quotannis auri libras ter mille, captiuos nongentos, & equos nobiliores quinquaginta. Interea Arabum principatus in duas partes diuisus est; & Æthribum quidem Ale, Ægyptum uero, Palæstinam & Damascum Mabias tenuit. Æthribi autem incolæ cum filiis Ale contra Mabiam arma mouerunt: at Mabias opposuit se illis, & acie cum illis decertauit apud flumen Euphratem, victaque fuit pars Ale & Æthribum

λεως. και χειρώσαντο τὰς Λιβανῶν περὶ οὐρανῶν. και πολλοὶ δοῦλοι και αὐτόθρονες πρὸς αὐτὸς κατέφυγον. ὥστε δι' ὀλίγου χρόνου εἰς πολλὰς χιλιάδας ἤνευθη. και τοῦτο μάθων μαβίας και οἱ Συμβολοὶ αὐτῶν, ἐφοβήθη. Ἐπέδρα. και ἀποπέμψας πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντίνον ζητῶν εἰρήνην. ὅτι ταῦτα τῇ περὶ αὐτοῦ ἐπέπεσε παρὰ τῆ βασιλείας Κωνσταντίνου τῆ ὀρθοδόξου τοῦ Πωγωνάτου Ιωάννης ὁ ἐπίκλησιν Πιζεκάνης. τοῦτο τὸ καταλαβόντων ἐν Συρίᾳ μαβίας ἐπέδρα αὐτὸν μετὰ μεγάλης τιμῆς, και συνουσιώθη πρὸς ἀμφοτέρους ἐγγλεφρον ἡγετῶν εἰρήνης μετ' ὅρκου λόγον ὅτι Συμφώνη ἐπιτίμιον παύσει, παρέχεσθαι τῶ τῶν Ρωμαίων βασιλεῖ παρὰ τῶν ἀγερηνῶν χρυσίαι χιλιάδας τρεῖς, και ἀνδρας αἰχμακαλοὺς ὡς και ἵππους ἐυθυμῆς. ὅτι τοῦτο διηρέθη ἡ τῶν Ἀραβῶν ἀρχὴ εἰς δύο. και εἰς μετὰ τῆ Αἰθιβίων ἐκράτησεν τὸ ἀρχὴ ὁ Ἀλη. τῶ τὸ Αἰγυπτῶν και Παλαιστίνην και Δαμασκὸν ἐκράτησεν ὁ Μαβίας. και οἱ μετὰ τῆ Αἰθιβίων οἰκούντες μετὰ τῶν υἱῶν τῆ Ἀλη ἐπρώτευσεν παρὰ τῆ Μαβίου. ὁ τὸ Μαβίας ἀνοπλίαισιν κατ' αὐτῶν, και συνήλθεν πόλεμον παρὰ τὸ ποταμὸν εὐφράτην. και ἠνίκηθη τὸ μετὰ τῆ Ἀλη, και παρέλαθεν ὁ

Μαβίας

Μαβίας τὸ Αἰθιβίων και πᾶσαν τὴν Συρίαν. ἐκράτησεν τὸ ἡ αὐτῶν ἡγετῶν ἐπὶ καὶ μετὰ αὐτὸν ἤλθον οἱ λεγόμενοι μαυροφόροι ἀπὸ Περούσιου, οἱ κεραιῶνες ἕως τῆς Σιμαρον, και ἐπολέμησεν τῶν ἡγετῶν τῆ Μαβίας, και ἠνίκησεν αὐτὸν. ἐσοφάξαν τὸ και μαυροφῶν τῶν κεφαλῶν αὐτῶν. ὑπελείφθη δὲ ὀλίγοι τῆ Μαβίου, και ἐδωχθήσαν παρὰ τῶν μαυροφῶρων ἕως τῆς Αφεικῆς μετὰ και ἐνὸς ἐκρόνου τῆ Μαβίου. ὁ τὸ αὐτὸς ἐκρόνον τῶ Μαβίου μετὰ ὀλίγων πῶν διεπέρασαν εἰς τὴν ἰσπανίαν ἐπὶ τῆ ἡμερῆς Ἰουστινιανῶ τῆ Ρινόμητης. ἐχθρὸς τῆ Παγωνάτου. τῆτο τὸ παρὰ τοῖς ἡμετέροις ἰσοικῶς οὐ γὰρ ἔσπῃται. ἀπ' οὗ γὰρ παρὰλήθη ἡ μεγάλη Ρώμη παρὰ τῶν γόττων, ἠρξάτο ἀκρωπεινὸς ἐπὶ τὰ Ρωμαίων παρὰ γράματα. και οὐδὲς τῶν ἰσοικῶν τῶν τῆς ἰσπανίας μερῶν ἐποίησιν μνησίαν, οὔτε τῆς ἡγετῶν τῆ Μαβίας. ἐχθρὸς τῆ Μακαίου Θεοφάνους ἰσοικῶς οὕτως. ἀπεβίω οὖν ὁ Μαβίας ὁ τῶν Σαρακηνῶν ἀρχηγός, γερωνὸς ἐσσητῆς ἐπὶ καὶ ἀμυρῆσους τὸ ἐπὶ καὶ. και ἐκράτησεν τῆς Ἀραβῶν ἰζιδὸς ὁ υἱὸς αὐτῶ ἐπὶ τῶ. τοῦτο τελευτήσῃ τῆ παρὰ τῆ οἱ Ἀραβῶν τῆ Αἰθιβίων, και διεγεθῆντες κατέστησεν αὐτοῖς ἀρχηγὸν Ἀβδελᾶν τὸ υἱὸν Ζουβέρου τοῦτο ἀκρωπεινὸς οἱ τὸ φοινικῆν και

Mabias atque uniuersam Syriam cepit, obtinuitque eius posteritas annos octoginta quinque. Post hunc è Perfide uenerunt Maurophori, qui etiam hodie possident; bellumque Mabiæ posteris intulerunt, deleueruntque, casu Maruam ipsorum capite. Pauci autem è gente Mabiæ reliqui fuerunt, quos una cum nepote Mabiæ in Africam usque Maurophori persecuti sunt. Nepos uero ille Mabiæ cum paucis quibusdam in Hispaniam traiecit temporibus Iustiniani Rhinometi non Pogonati. Sed hoc ab historicis nostris in scripta relatum non est. Ex quo enim capta à Gotthis magna Roma fuit, res Romanorum mutilari cœperunt: neque quicquã historicorum Hispaniæ partium mentionem fecit, neque posterorum Mabiæ; Beati uero Theophanis historia sic habet: Mortuus itaque est Mabias Saracenum princeps, cum exercitum duxisset annos xxvi. & amirans fuisse xxii. tenuitque Arabiam filius eius Izid annos vi. Eo mortuo, commoti fuerunt Arabes Æthribi, & insurgentes ducem sibi constituerunt Abdelam, filium

Zuber. Hoc, cum audiuis-
sent qui Phœnicen, Palæ-
stinam ac Damascum in-
habitantes Agareni veniunt
ad Vsan Palæstinæ Ape-
ram, & Mariam exercitus
præfectum designant sta-
tuuntque, atque is præfuit
mentes nouem. Eo defun-
cto in imperium successit
filius eius Abimelech, te-
nuitque annos xxxi. men-
ses vi. Hic tyrannos pro-
fligat, & occidit Abdelam
filium Zuber, ac successo-
rem. His temporibus mo-
ratur Constantinus impe-
rator Pogonati F. anno im-
perii xvi i. eique filius Iu-
stinianus successit. Scien-
dum autem Mabiam Ara-
bum principem à Maho-
mete V. sed ex alia tribu,
primo quidem militiæ &
nauibus ab Othmane Ara-
bum principe præfectum
fuisse, missumque contra
Romanos cum multâ ma-
nu & cataphractis mille
ducentis, IncurSIONem ve-
ro fecit Rhodum vsque,
vbi cum ad prælium se in-
struxisset Constantinopo-
lim vsque progressus est,
vbi tempore fatis multo
transacto, septem videlicet
annos, terraque circa By-
zantium vastatâ re infectâ
teuerus est. Rhodum autem cum venisset colossium illic
stantem sustulit. Erat vero statua solis ænea deaurata à ca-

Παλαιστίνην καὶ Δαμασκὸν κατ-
κύντες ἀγάρηνοι ἔρχονται πρὸς
Οὐσάν ἀμυράν Παλαιστίνης, καὶ
πρὸς Βήλον Μαρυάμ, καὶ ἰσῶσιν
αὐτὸν ἀρχηγὸν, ἢ κελεύει τὴν ἀρχὴν
μῆνας δ'. τοῦτον δὲ τελευτήσασθαι
Ἀβιμέλεχ ὁ υἱὸς αὐτοῦ διαδέχεται
τὴν ἀρχὴν, καὶ κρατεῖ ἔτη κβ', καὶ
μῆνας σ'. καὶ χειροῦται τὸς τυ-
ραννοῦς, καὶ ἀποκτείνει τὸν Ἀβδη-
λαν υἱὸν Ζεβερ καὶ διάδοχον. ἐν
τούτοις τελευτᾷ Κωνσταντῖνος ὁ
βασιλεὺς ὁ υἱὸς τοῦ Παυσανάτου,
κρατήσας τὴν Ρωμαίων ἀρχὴν ἔτη
ιζ'. καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς
σημιαδὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ἰστέον ὅτι ὁ
τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς Μαβίας,
πέμπεται ἀπὸ τοῦ Μουάμμι, ἀλλ' ὅτι
ἔτερος φυλῆς. καὶ πρῶτον μὲν ἐ-
χειροτονήθη στρατηγὸς καὶ ναύαρχος
παρὰ Οὐθμάν ἀρχηγῶν τῶν
Ἀράβων, καὶ ἀπεσάλη κατὰ τῆς
Ρωμαίων πολιτείας μὲν τὰ χειρὸς ἰ-
σχυρᾶς καὶ κατασφραγίστων ἄσπ. καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ρόδον, καὶ κειθὲν
ἔξοπλισάμενος ἀνῆλθεν εἰς
Κωνσταντινέπολιν, καὶ διατείφας
χρόνον ἱκανόν, ἦτοι ἔτη ζ'. λεπτα-
πίσας τε τὰ ἔξω τοῦ Βυζαντίου ὑ-
πέστρεψεν ἀπεκρίσθαι. ἔλθων δὲ ἐν
τῇ Ρόδῳ κειθὲν τὸν κολοσσὸν τὸν ἐν
αὐτῇ ἰταμένον. ἀρχαῖα δὲ ἦν τῆς
ἡλίου χρονοῦν κεχρησμένον ἀπὸ
κεφαλαίου.

κεφαλαῖς ἕως ποδῶν, ἔχων ὑψοῦ
πῆχας π'. καὶ πλάτος ἀναλό-
γως τῆς ὑψους. καθὼς μαρτυρεῖ τὸ
ἐπιγράμμα τὸ πρὸς τὴν βάσιν τῶν
ποδῶν αὐτοῦ γεγραμμένον·

τὸ ἐν Ρόδῳ κολοσσὸν οὐράκις δέκα

δάχτυλας ἐποίησεν ὁ Διόδοτος.

Rhodo colossium bis quater cubitis decem

Superbientem Lindius fecit Laches

ἔλαβε δὲ τὸν χρονοῦν αὐτοῦ καὶ διεπέ-
ρασεν ἐν τῇ Συρίᾳ, καὶ ἔστησεν αὐ-
τὸν εἰς ἀγορὰν παντὶ τῶν βυλομέ-
νων. ἀνήσαστο δὲ αὐτὸν ἔβραϊσθαι ὁ
μυσηνὸς δημοφιλῆς αὐτὸν ἀπὸ
θράσους καμῆλης ἄσπ. τελευτή-
σασθαι οὖν τῆς Οὐθμάν διεδέξατο
τῶν τῶν Ἀράβων ἀρχὴν ὁ Μα-
βίας. ἐκράτισε δὲ τὴν ἀγίαν πόλιν
καὶ τῶν τῆς Παλαιστίνης μερῶν,
τῶν τε δαμασκῶν, ἢ ἀντιόχειαν, ἢ
πάσας τὰς τῆς Αἰγύπτου πόλεις. ὁ
δὲ Ἀλλήμ δὲ ἦν γαμβρὸς τοῦ Μουά-
μμι ἐπὶ Συρίας τῆς κατωμένης Φα-
μῆ ἐκράτισε τῆς Αἰθιοπίας, καὶ
πάσας τῆς τραχίας Ἀραβίας. ἐν
ταύταις ἔν τῃ ἡμέρᾳ διεγέρ-
θη, πρὸς πόλεμον κατ' ἀγγέλων
ἔτε Ἀλλήμ καὶ ὁ Μαβίας, ἐρίζον-
τες περὶ τῆς ἀρχῆς, τίς αὐτῶν
νικεῖν τὴν πόλιν Συρίας. Ἐν τῇ
διῆσθαι δὲ παρὰ τὸν Εὐφράτην ποτα-
μὸν, καὶ συνάψασθαι πολεμὸν ἰσχυ-
ρὸν μὲν ἀγγέλων, τοῦδε πολέμου
κρατεῖσθαι, καὶ πολλῶν ὅτι ἀμ-
φοτέρων σπιπύλων, ἐκράξαν τὰ

pite vsque ad pedes, aalt
cubitos lxxx. & lata pro-
portione, vt testatur inscri-
ptio, quæ in basi:

Æs vero eius sumpsit, trās-
portauitque in Syriam, &
cuilibet venale proposuit.
Emit autem Hebraus E-
messenus & à mari portan-
dum imposuit. camelis tri-
ginta millibus octoginta.
Mortuo igitur Othmane
Arabum principatum su-
scipit Mabias, tenuitque
urbem sanctam, Palæstinæ
partes, Damascum, Antio-
chiam, & omnes Ægypti
vrbes. Alem autem, qui
Mahometis filiam Phati-
me uxorem duxerat, tenuit
Æthiubus & Arabiam pe-
træam vniuersam. Circa
hæc tempora arma contra
se mutuo sumpserunt Alé
& Mabias, de vniuersæ
Syriæ imperio contendentes.
Conuenerunt verò
apud flumen Euphratem,
& prælium atrox conse-
runt: durante verò confli-
ctu & multis hinc inde ca-
dentibus, vtriusque partis
populus exclamauit: Quid
ita occidimur, genusque

nostrum è rebus humanis tollitur ? quin potius duo fenēs eligantur vtrrinque, quemque ipsi prætulerint penes illum principatus esto. Mense Martii, annulosque de manibus ablatos duobus senibus dederunt, quod signum est principatus apud Agarenos, & potestatis suam senum duorum voluntati commiserunt, Sacramento se se obstringentes, decernentesque, quemcunque fenēs eligerent, illum dominum ac principem fore omnium Sarracenorum. Et senibus his in medium progressis aciei vtrinque obuertatis, qui Alem partes acturus, vir pius erat, instar illorum quos Cades appellant Sarraceni, hoc est, fideles ac sanctos. Mabiam autem senex pietatem præ se habitu solo ferebat, cætera dolosus, contumaxque, & malitia mortales omnes excellens. Is itaque collegam cõpellans, inquit, sententiam prior dicito: quippe qui prudens, piusque & annis me multo maior. Ille respondit: Eieci Alem

Ἀλλήμ, ὅπ ου φερῶτ' εἶπε ὅπρ βύλη ὡς ἔσε φρόνιμ' καὶ ἔυλαβῆς, καὶ μακρὰ τοῖς ἔμοῖς χρόνοις ὑπερβηλόμην. καὶ ἀπεκρίθη ὁ γέροντ' Ἐλλήμ τοῦτο, ὅπ' ἔξέβδρον ἦ Ἀλλήμ οὐκ τῆς ἀρχῆς.

πλήθη τῶν ἀγαθῶν τῶν δύο μερῶν, τίνας τρόπῳ φάζομεν καὶ φραζόμεθα, καὶ ἀφανίζῃ τὸ ἥμισυ ἡμῶν ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων βιωτῆς; ἀλλὰ χειροκίνητος δύο γέροντες ἔξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ὃν ἂν περικρίνωσιν ἐχέτω πῶς ἀρχῆς. ὁ δ' ἦ Ἀλλήμ καὶ ὁ Μάβιας ἠρέσκησεν ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτῶν. καὶ ἐκβάντες ἐκ τῶν χειρῶν τοὺς ἑαυτῶν δακτύλους δεδώκασι τοῖς δυσὶ γέρονσι, ὅπρ' ἔστι χρημίον τῆς ἀρχῆς τῶν ἀγαθῶν, καὶ παρέρχοντ' ἔξ ὀσίου αὐτῶν εἰς τὸ δέλησον τῶν δύο γέροντων, τὸ πρῶτον ἐνορμον κοινῶς ἀμάνοι. καὶ τὸ τοσημίοντες ἵνα ὃν ἂν περικρίνωσιν οἱ γέροντες, ἐκείν' ἔσται κύνειον καὶ ἀρχηγὸς πάντων τῶν Σααρρακηνῶν, καὶ ἐξυθίνοντων τῶν δύο γέροντων ἀναμίον τῆς παρεμβολῆς ἔξ πολέμου τῶν δύο μερῶν, καὶ καθέστησαν ἐν τῷ μετωχμίῳ ἔσχετο πόδες ἀντιπροσώπων, ἔξ μὲ Ἀλλήμ ὁ γέροντ' ὑπῆρχε κατὰ τὸ ἔξ Σααρρακηνῶν ἔθνος ἔυλαβῆς, οἷος ἐκείνοι λέγουσι καδῆς, τυτῆσι πῖσους καὶ ἠμασμένους. ὁ δ' ἦ Μάβιας γέροντ' ἐν ἡμίμαπ μόνῳ ἦν ἔυλαβῆς, τὰ δὲ διὰ δολερός καὶ αὐθάδης, καὶ πονηρῶς πάντας ὑπερβηλῶν ἀνθρώπων εἶπεν ὁ ἔξ

ἡμῶν, ὡς ἔξήγαγον τὸ δακτύλιον αὐτῷ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν, καὶ εἰσήγαγον εἰς τὸ ἑμὸν δακτύλιον, ἐκβάντων καὶ τὸ δακτύλιον ἔξ Ἀλλήμ ἐκ τῶν δακτύλων μου, Ἐνεκβάνον αὐτὸν καὶ τῆς ἀρχῆς αὐτῶν. καὶ ἀνὰπεκρίθη ὁ ἔξ Μάβιας γέροντ'. ὡς ὅπ' εἰσήγαγον τὸ Μάβιαν εἰς τὸ ἀρχῆς, ὡς ὅπ' εἰσήγαγον τὸν δακτύλιον αὐτῷ εἰς τὸ δακτύλιον μου, εἰσήγαγον καὶ τὸ δακτύλιον ἔξ Μάβιας εἰς τὸ δακτύλιον αὐτῶν. καὶ τότε διεχωρίσθη ἄπ' ἀλλήλων. παρσαλαμβάνῃ οὖν ὁ Μάβιας πῶς ἔξ ὀσίου Συρίας, ἐπεδὴ ὁμομῶς ἐκείνοι οἱ ἀμνηστοὶ πάντες, ὡς ὅπ' ἂν ἔπωσιν οἱ γέροντες, ἵνα ἐπὶ μῆσα εἰς τοὺς λόγους αὐτῶν. ὁ γούν Ἀλλήμ παρσαλαβῶν τὸ λαὸν αὐτῶν ἀπήλθεν εἰς τὰ μέρη Αἰθιοπίης μὲν πᾶσι τῆς Συρίας, καὶ αὐτῶν, καὶ κείσε τελευτᾶ τὸν βίον. καὶ ὁ δ' ἔξ Μάβιας τὸ Ἀλλήμ, λῆσον ἡ ἡσάμενοι οἱ τῶν ἡμῶν τὸ πατρὸς αὐτῶν βυλῆν, ἐπανέστη κατὰ τὸ Μάβιας, καὶ Ἐνηψαν πόλεμον ἰσχυρὸν μὲν ἔξ Μάβιας, καὶ ἠτληθέντες ἔφυγον ἀπὸ τῶν προσώπων αὐτῶν, καὶ ἀποσεύλας Μάβιας ἀπέλειπεν ἄπαντας, καὶ ἔκτοτε ἦλθε πᾶσι ἡ ἀρχὴ τῶν ἀράβων εἰς τὸ Μάβιαν. ἰσέον ὅπ' οὐτ' ὁ Μάβιας ἔκροντ' ἦν τοῦ Σοφιάμ. ἔκροντ' ὅπ' τοῦ Μάβιας ὑπῆρχεν ὁ μάσδης, ὁ κατὰ Κωνσταντινούπολιν στρατούσας, οὐπὸν καὶ δι' αἰτίστας ἐκπέδη τὸ τῶν Σα-

ex principatu, cum annulum ab eius manu ablatum meo digito circumdedi; & eicio Alem annulum è digito meo, atque vnà ipsum è principatu. Cui vicissim fenex Mabiæ. Vt Mabiã in principatum introduxi, cum annulum eius meo digito induxi: ita annulum rursum Mabiæ in digitem eius dedico: & sic discesserunt. Assumit igitur Mabiæ Syriæ principatum, cum Amirai omnes iurassent mutuo se num se dicto obsecuturos. Alem autem cum suis in Æthiopiæ partes abscessit, ibique vitam finiuit. Eo vero mortuo, filii voluntatem patris flocci facientes contra Mabiã arma sumpserunt, & pralio cum eo vehementi decertauerunt, superatique à facie eius fugerunt. Mabiæ autem misit, qui omnes occideret: atq; ex eo tempore omnis Arabia principatus in Mabiã deuolutus est. Sciendum vero Mabiã hunc nepotem fuisse Sophiã, Mabiæque nepos erat Masalmas, qui aduersus Constantinopolim exercitum duxit, cuiusque rogatu Sa-

racenorum facellum exstructum est in pretorio Imperatoris. Hic vero non erat princeps Arabum; sed Sulecman, cuius ille exercitui preerat. Sulecman autem classe contra Constantinopolim, Masalmas vero terrestri itinere profectus est, traiecitque Lampfacū in partes Thraciæ, ducens secum militum millia octoginta, Deique providentiâ & classis Solecmanis, & pedestris Masalmæ exercitus rediit cum dedecore, superatus, debellatusque à classe & militibus Imperatoris: & pacem habuit imperium nostrum quam longissimo tempore, militante pro nobis, & hanc urbem tutante Dominâ nostrâ semper-virgine Mariâ, cuius inuiolabilem imaginem ipse etiam Sulecman equo descendens veneratus est.

αὐτὸς ὁ Σουλεμάν ηἰδέθη καὶ ἐνετρέπη, καὶ τοῦ ἵππου καὶ τρέπειν.

εσκληῶ μαγίσδον ἐν τῷ βασιλειῶ κῶ παλαιῶ. ἐκ ἧν ὁ αὐτὸ ἀρχηγὸς τῶν ἀράβων, ἀλλὰ Σουλεμάν ὑπῆρχεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σουλεμάνων, ὁ ὅ μισθμιας ἐν τάξει στρατηγῶ ἐξημάπειν. ἦλθε δὲ Σουλεμάν μὲν τῶ σόλου αὐτοῦ καὶ Κωνσταντινούπολιν. ὁ δὲ μισθμιας διὰ ξηρᾶς, καὶ διεπέρασεν ἐν λαμψακῶ ὅτι τὰ μέρη τῆς θράκης, ἀγων μὲν εὐλοῦ στραπῶτις χιλιάδας π. καὶ διὰ τῆς τοῦ Θεοῦ προσνοίας ὅτε σὸλῶ Σουλεμάν τοῦ ἀρχηγῶ τῶν ἀράβων, καὶ ὁ περὶ στρατῶ τοῦ μισθμια ὑπέσπεψε μετ' αἰχμητῶν ἠτλήθεντες καὶ κατὰ πολεμηθέντες παρὰ τῶ τοῦ σόλου καὶ τῶν στρατιωτῶν τῶ βασιλέως, καὶ εἰρήνευσεν ἢ καθ' ἡμᾶς πολιτεία ὅτι μὴ μισον χρόνον, στρατηγῶσι καὶ πειεποῦσι τῆς δεσποίνης ἡμῶν καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς θεοτόκου πῶ δὲ πῶ πόλιν. ἦς καὶ πῶ ἀρχαίον καὶ ἀγίαν εἰκόνα καὶ

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. κβ.

ἐκ τῶ χρονολογῶ φετῶ μακαρίως θεοφάνης παρὶ αὐτῶν καὶ παρὶ μαβία, ἔ τ ἡμεῶς αὐτῶ. ὅπως διεπέρασεν ἐν ἰσπανία Ρώμῶν βασιλεὺς Ἰσζίν ὁ Ρινότμητῶ.

C A P. XXII.

Ex B. Macario Chronographo, de iisdem: ac de Mabiâ, eiusque profapia: item quomodo in Hispaniam traiecerit Iustinus Rhinotmetus Romanorū Imperator.

A Ἰππὸν ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτῶ, καὶ μὲν ταῦτα ἔξελεῖθι ὑπὸ Λεοντίου, καὶ πάλιν ἀντρεῖθι ἐκβῶν ἢ λέοντιον καὶ ἀψήμερον, καὶ ἀμφοτέρως αὐτῶ ἐν τῇ ἵπποδρομίᾳ δεσμεύσας καὶ ἀποκίνας. τέτρω τῶ ἔπει τῶ σση. ἀποσέλλει Ἀβιμέλεχ πρὸς Ἰσπανίαν βεβαιῶσαι πῶ εἰρήνευσεν ἔτους. ἵνα ὁ βασιλεὺς παύσει τὸ τῶν μαρδαϊτῶν τῶν μα ἐν ἔ λιθάνε, καὶ διακομίσει πῶ ἐπιδρομῶ αὐτῶν, καὶ Ἀβιμέλεχ δώσει τοῖς Ρώμαίοις καθ' ἑκάστην νομισματα χίλια, καὶ ἵππον ἐνυθῆ ἕνα, καὶ ἵνα ἐχρῶσι κοινὰ κατὰ τὸ ἴσον τῶς φόρου τῆς κύπρου καὶ ἀρμενίας καὶ ἰβηρίας, καὶ ἐπέμψεν ὁ βασιλεὺς παύλον ἢ μαρκεσιανὸν πρὸς Ἀβιμέλεχ ἀσφαλίσει δὲ τὰ σιχηθέντα, καὶ γέρονεν ἐγχεσθῶ ἀσφάλεια μὲν μαρβύρων, καὶ φιλοτιμηθῆς ὁ μαρκεσιανὸς ὑπέσπεψεν.

Hoc ipsius imperiū principii est, & post eā à Leontio deiectus fuit, moxque iterum restitutus, deiectis Leontio Arphimaroque, quem utrunque in Hippodromo in iunium phum egit, occiditque. Eo ipso anno; 6108. Abimelech ad Iustinianum legatos mittit, pacē firmam facturos hoc pacto. Ut imperator legionem Mardaitarum Libano monti impositam compescat, excursionisque eorum prohibeat: Abimelech verò daret Romanis quotidie numismata mille, & equum generosum vnum: essentque vestigalia communia Cypri, Armeniæ & Iberiæ. Misitque imperator Paulum magistrum, qui que decreta erant scripto ac testibus confirmaret, isque muneribus affectus, do-

D

num rediit. Missi itaque sunt ab imperatore, qui Mardaitas abduxerunt vsque ad duodecim millia, quæ res Romanam potentiam mutilauit. Omnes enim terræ, quarum arces habitant Arabes, à Mopsi ara vsque ad quartam Armeniam propter Mardaitarum incurfionem inualidæ & inhabitabiles fuerunt: quibus inhibitis grauissima mala haftenus ab Arabibus Romania perpeffa est. Eo ipso verò anno Armeniam ingressus imperator illic Mardaitas Libani suscepit, abeomuro dissoluto. Pacem quoque cum Bulgaris fregit, perturbatis quæ pater rectè atque ordine sanxerat. Principatum tenente Abimelech in Africam Arabes expeditionem fecerunt, eamque ceperunt, & ex suo exercitu præsidium imposuerunt. Tunc temporis vero Iustinianum Romanorum imperio deiciēbat Leontius, relegatoq; in Cherfonem imperium tenuit. Apfimarō autem Tiberio Leonii successore imperante mortuus est Abimelech Arabum princeps, post quem filius Valid principatum obtinuit annos nouem. Eo ipso an-

καὶ πέντε ὁ βασιλεὺς προσλάβετο τὸς μαρδαίτας χιλιάδας ἑβ, πῶν Ῥωμαϊκῶν δυνατείαν ἀκρωτηριάσας. πᾶσαι γὰρ νῦν αἱ οἰκουμένααι παρὰ τῶν ἀράβων εἰς τὰς ἀκροπόλεις ἀπὸ μοψείας, ἕως τετάρτης ἀρμενίας ἀνίσχυσι καὶ ἀόικητοι ἐτύχσανον διὰ τὴν ἐφοδὸν τῶν μαρδαϊτῶν. ὧν παρεσαυλέρων πᾶν ἀνδρανα κρατεροπονθεν ἢ Ῥωμανία ὑπὸ τῶν ἀράβων μέχρι τῆς νῦν. τῶ δ' αὐτῶ ἔτι εἰσελθὼν ὁ βασιλεὺς εἰς ἀρμενίαν ἐκεῖ ἐδέξατε τὸς ἐν τῶν λιβάνων μαρδαίτας χόληκον τείχη διαλύσας. παρέλυσεν ἡ καὶ πῶν μὲν τῶν Βυζυγῶν παρμαδοῦς εἰρήνην, διαπαράξας τὸς ὑπὸ τῶν οἰκείων πατρὸς ἐνορδίνως γερουσίας τύπης. ὅπ κραιτοῦντῶ τῶ ἀβιμέλεχ ἐπεσράτδῳ οἱ ἀράβεις τῆ ἀφεικῆ, καὶ πῶν πτω παρέλαβον. καὶ ἐκ τοῦ οἰκείων στρατοῦ ταξάπωνα ἐν αὐτῇ κατέστη. λεόντιον ἡ ἦν τῶ τότε γένῳ ἐκβῆλῶν τῆ Ἰουστιανὸν τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας αὐτὸν ἐν Χερσῶνι τῆς βασιλείας ἐκράτισεν. ἀψιμαρῶν δὲ τῶ πβερέτῆ τῆ λεόντιον διαδέξαμένη τῆς βασιλείας, καὶ τὰ τῶν Ῥωμαίων Ῥηπῆρα κρατίσων, τέθεικεν ἀβιμέλεχ ὁ τῶν ἀράβων ἀρχηγός, καὶ ἐκράτισεν Οὐδῆδ ὁ ἦος αὐτῶ ἐπὶ ἐννεα. τῶ δ' αὐτῶ ἔτι πάλιν ὑπέστρεψεν Ἰουστιανὸς εἰς πῶν βασιλείαν

λείαν, καὶ εὐθύμως καὶ ἀμελῶς πῶν πτω διαυβερνῶν, τῆς ἀφεικῆς ἐπεκράτησεν ὁλοκρῶς οἱ ἀραβῶν. τότε ὁ τῶ μαβίν ἐβροντῶ μὲν ὀλιγοσῶν στρατῶ διεπέρασεν ἐν ἰσπανίᾳ, καὶ ὀπισσυνάξας πᾶντας τὸς ἐν τῶ ἧλῶς αὐτῶ ἐκράτισε τῆς ἰσπανίας μέχρι τῆς ἡμερῶν. ὅθεν οἱ τῶ ἰσπανίαν καλοικῶντες ἀραβῶν μαβιᾶται καλονομάζοντῶ τῶν ὑπότρονοι τυγῆνεσιν οἱ τῶ κρήτων οἰκοῦντες ἀραβῶν. ὅτε γὰρ μιχαῆλ ὁ τραυλὸς τῶ τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς ἐπεκράτισεν, καὶ ἡ τῶ Σωμα ἀνταρσία ἐβῆτο μέχρι τριετούς χρόνου ἐπικρατήσασαι. τότε τῶ βασιλέως ἀσφαμένῳ ὅπ τῶς Συμβεβηκόσι πείρασασαι, εὐρόντες διορίαν οἱ τῶ ἰσπανίαν οἰκοῦντες ἀραβῶν, εὐλοκὸν ἰκκῶν ἐξαρτύσωντες καὶ ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν τῆς Κυκλάδας μερῶν, πᾶσας τῆς κυκλάδας νήσους ἠρήμασεν, καὶ ἐλθόντες ἐκ κρήτη, καὶ πῶν πτω εὐκρῶν καὶ ἀνηκέντων εὐρόντες, μηδενὸς ἀντερομένῳ ἢ μαρξομένῳ πῶν πτω παρέλαβον, καὶ διακρατῶσιν ἕως τῆς ἡμερῶν. τῶ ἡ ἐκράτῆς διαδέχεται ὁ Σολομῶν, καὶ κρατῆς ἐπὶ τῆσ. ἐπὶ τούτῳ ἐπεσράτῶσσε μάσολμας ὁ στρατηγὸς Σουλεμῶν μὲν στρατοῦ διὰ ξηρῶν. Οὐμαρ ἡ διὰ θαλάττης, καὶ τῶ τῶ Θεοῦ Ἰουσορξία ἀπεσῶν οἱ μὲν αἰχλῶν ὑπέστρεψαν τῶ τῶ Σουλεμῶν διαδέχεται ἡμαρ, καὶ

no in imperium restitutus est Iustinianus, cui cum negligenter ac supine præfisset, Agareni Africam vniuersam subiugauerunt. Tunc M abianepos cum exiguo exercitu in Hispaniam transiecit, collectisque confanguineis omnibus eam tenuit in hodiernum vsque diem : vnde Agareni Hispaniam incolentes Mabiatae appellantur, & ab his prognati sunt, qui Cretani inhabitant. Cum enim Michael Balbus Romanis imperaret, & Thomá per tres annos rebellante, rerum aliarum negligentior esset longius se distare cõperientes Agareni Hispaniæ incolæ, classe fati magnâ comparatâ, à Siciliae partibus initium facientes, Cycladas omnes vastauerunt: & in Cretam appulentes, eamque opportunam inuenientes, nemine se opponente ceperunt, atque etiamnum possident. Valid vero succedit Suleeman, regnauitque per triennium Sub hoc Masalmas eius militiæ præfectus terrâ, Vmarus verò mari copias aduersum nos duxerunt, Deique auxilio re infectâ cum dedecore regressi sunt. Suleeman succedit Vmar, & regnat bien-

nium:huic Azed, regnat- que quadriennium: illi I- fam, qui annos nouende- cim. Isto defuncto princi- patum gessit Maruam an- nos sex: post cuius obitum Abdelus quidam Arabum dominus fit, eosque rexit annos viginti vnum. Suc- cedit illi Mades, & regnat annos nouem: post illum Aaron quispiam viginti tres. Circa hoc tempus im- perantibus Irene & Con- stante, anno à mundo con- dito 6288. Arabum prin- cepto in interiore Persia obiit propter Chorasan, quæ appellatur, principa- tumque suscepit filius Ma- homer, homo ineptus om- nino ac inhabilis, contra quem seditione motâ fra- ter Abdelas ex eadem re- gione Chorasan paternis copiis adiutus intestinum bellum contitauit. Atque inde Syria, Ægypti, & Li- byæ incolæ, in varios prin- cipatus diuisi, cum publica negotia, tum seipfos cædib. ac rapinis omnisq; generis flagitiis euerterunt, inter sese & Christianos, qui sub ipsis, confusi. Hinc sanè et- iam vrbs sanctæ Christi Dei nostri Ecclesiæ vastata

κατὰ τῆς τῶν ἀράβων ἀρχῆς ἐ- πι δύο. ἡ Οὐμαρ διαδέχθη ἡ Ζιδ, καὶ κατὰ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἐνὶ αὐτῆς τέσσαρες. τὸτος ὁ διαδέ- χθη Ἰσαμ, καὶ κατὰ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἑβ'. τότε τελευτήσθη κατὰ τῆς ἀρχῆς μαράμ. ἐπὶ ἑξ. μαράμ ὁ τελευτήσθη ἀβδελὰς πρὸς τῶν ἀράβων ἀρχῆς κίεθ γίνεθ, καὶ κατὰ τῆς ἐπὶ κα. τότε τελευτήσθη τῶν μάδης ἀρχῆς ἀράβων γί- νεθ, καὶ κατὰ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἐννέα. τότε παρῆθθη, ἀαράν πρὸς τῶν ἀράβων ἀρχῆς κίεθ γίνεθ, καὶ κατὰ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ κγ. ἐν τῷ τῷ χρόνῳ, ἤρουν τῷ σππ. τῆς τῶν ρωμαίων ἀρχῆς εἰρήνης καὶ κόν- σταντίνου, ἐπὶ τῷ κτισσεως κόσμου σππ. τῷ δὲ αὐτῷ ἐπὶ ἀαράν ὁ τῶν ἀράβων ἀρχῆς τὴν κεν εἰς τὴν ἐνδοτέραν περὶ τοῦ δια ἡ κηρου- μένῳ χωρῶν, καὶ διελήξατο ἡ ἀρχὴν μοῦθ ὁ ἦος αὐτῆ, ἀφῆκε κατὰ πάντα καὶ ἀπὸ ἀρχῆς ὁ ὁ πᾶν, πρὸς ἂν ἀβδελὰς ὁ ἀβελ- φὸς αὐτῷ συστάσας ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας ἡ χωρὸν αἶμα ἡ παλι- κῆς δυναμεισιν ἐμφυλῆς πολέμου γέρονεν αἶπθ. καὶ ἐπὶ τοῦθ οἱ κατὰ τῶν Συρίαν καὶ Αἰγυπτῶν καὶ Λιβύου εἰς διαφόρους καὶ ἀμνηθῆντες ἀρ- χῆς, τότε ἐπιβία παρῆθ ματα καὶ

ἡρήμην, τὰ τε μοναστήρια τῶν δύο μεγάλων λαυρῶν, ἡ ἐν ἀγίοις χαρίτων καὶ κυνακοῦ, καὶ τῶ ἀ- γίου σάβα, καὶ τὰ λοιπὰ κοινῶς τῶν ἀγίων εὐθυμίου καὶ θεοδοσίου. ἐπεκράτησε ἡ τῆς τοιαύτης ἀναρ- χίας ἡ καὶ ἀλλήλων καὶ ἡμῶν μισ- φονία ἐπὶ πέντε ἔτος ἕως ἂν ἐπαρό- νισε τὸς χρόνος τῶν ἀράβων ὁ ἐν ἀλίοις ὀρθάνῳ ὁ πῶ μορῶν συ- στάσας ἡ κληνόμενου μεγάλου ἀ- ρχῆ, μηιέρδεθ τυφχάνων ἡ με- γάλου καὶ εὐσεβῆς καὶ χριστιανικῶ- τάτε βασιλέως Κωνσταντίνου ἡοῦ λέοντῆ ἡ (ροφιάτης καὶ ἀγαθοῦ βασιλέως, ἐλθόντος ἡ βασιλείου ἡ ἐν μακεδονίας ἡ ἐν μακαρία τῇ μνή- μητᾶ ἡμῶν τῆς τῶν ρωμαίων βασιλείας κατὰ τῆς ἡοῦ.

funt, monasteriaque dua- rum ingentium laurarum SS. Charitonis & Cyriaci, ac S. Sabæ cæteraq; cœno- bia SS. Euthymii & Theo- dofi. Durauerunt; cōfusio nis huius mutua sacroci- nia annos quinque. Huc vsque Arabum tempora digessit S. Epiphanius, qui magni agri monasterium constituit, auunculus mag- ni, pii, & christianissimi imperatoris Constantini, Leonis sapientissimi opti- mique F. verò Basilij Ma- ccedonis nepotis, qui post administratam rem Ro- manam beatam sui me- moriam reliquit.

Κ Ε Φ. κγ.
περὶ ἰβηρίας ἑσπανίας.

Ἰβηρία δὲ οὐκ ἔστιν ἡ ἰβηρίας σήλαις, ἀπὸ ἰβηρῶν ποτα- μῶν, οὗ μέμνηται ἀπὸ λέδιο ἐκ τῆ περι γῆς β. ἐν τῷ ὅ πορῆσις ἰ- βηρ τ' ὅτ' ἡ μέγας ποταμὸς φερόμενος ἐνδεδίεσθαι ταύτης ἡ πολλὰ φασὶ ἰθνη διαρεῖσθαι, καὶ δά πορ ἡ ἐσθλῆ ἐν τῇ ἰ. τῇ καθ' ἡ ἰβηρία γέγραφοι ἰσοεῖα οὕτως. τὸ ἡ ἰβηρικὸν γῆθ τῶτο ὅπερ φημὶ οἰκεῖν τὰ παρῆλθα ἡ διαροῦ δῶκειται ὀνομασιν, ἐν γῆθ-εὼν καὶ ἀ φῦλα. πρῶτον μὲ ὅτ' τοῖς ἐρχομένοις οἰκοῦντες τὰ δυσμέων κύνιτες ὀνο- μάζονται. ἀπ' ἐπεινῶν ἡ ἰβη πρὸς βαρέαν ἰόντι γλήτες. μῦθ δὲ, ταρτήσιοι. μετὰ δὲ, ἐλευσίνοιοι. μῦθ δὲ, μαστινοί. μετὰ δὲ κη- κίνοιοι. ἐπειτα δὲ ἡ διοεσθῶν. ἀπεμίδας ὅ δὲ ἐν τῇ β'. τῶν γεω- γραφικῶν ἔτω διαρεῖσθαι οἰσίν. ἀπὸ δὲ τῶν πορῆσιων ἀρῶν ἕως τῶν κατὰ γάδερσ κόπων, ἐπὶ δὲ τῶν καὶ συνουμῶς ἰβηρία τε καὶ

ισπανία κελαιΐ. διήρεται δὲ ὑπὸ ρωμαίων εἰς δύο ἐπαρχίας διατρί-
 νουσι ὑπὸ τῶν παυλιναίων ὁρῶν ἅπασα, καὶ μέγχι τῆς κεννῆς καρ-
 γηδόνου, καὶ τῶν ἑβραίων. τῆς δὲ δευτέρας ἐπαρχίας τὰ
 μέγχι γαδείρων καὶ λυσταρίας λέγεται δὲ καὶ ἰβηρίας παρθύνου, ἐν
 λυκαδίας ἰβηρίῃ πολύσειεν αἰμαλῶ. ἢ δ' ἑτέρας ἰβηρίας πρὸς
 περσους ὄρεϊ, τὸ ἔδου ἰβηρες. ὡς πέρσες. βίβηρες. διογυσι.

ἀρχισηλάων μεγαθύμων ἐπιβήρων.

καὶ Αεισοφάνης τειφάλητι.

μηνδάνοντες τὸς ἰβηρας τὸς Αεισάρχη παύσαι.

καὶ,

τὸς ἰβηρας ἕς χορηγῆς μοκβοηδῆσαι δέμω.

καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ τῶν γεωγραφημένων. γεωγρα-
 ματικοὶ δὲ χροῶνται τῇ τῶν ἰταλῶν οἱ παρὰ βάλαιαν οἰ-
 κοῦντες τῶν ἰβηρων. καὶ ὑπὸ τῆ ἰβηρου γηικῆς ἰβηρις τὸ θηλυκόν.
 ἑλλωίς. ἐν ἰβηρις. μένανθρου ἀπιδι. λέγεται καὶ ἰβηρικὸς πρὸς τὸ
 μὲ πρὸς πνθῶ ἰβηρικὸς ἀρχομένοισι, διηρεῖτο δὲ ἢ ἰβηρις εἰς δύο
 νῦν δὲ εἰς τρία, ὡς μαρκιανὸς ἐν περιπλω αὐτῆς. πρὸς τρεῖς ἢ ἐν ἢ
 ἰβηρία εἰς δύο διηρεῖτο ὑπὸ ρωμαίων. νῦν δὲ εἰς τρία. βαιπκλώ,
 σπανίαν, καὶ ταρρακωνησίαν. ὑπὸ τῆς γηικῆς ἰβηρου οὐδεῖαν ἀπλα-
 λῶνιου. ὡς τὸ φύλακθ. ὁ φύλακθ. ἐν τοῖς παρωνύμοις φησὶν ὑπὸ
 γηικῶν ἐυθεῖαι παρὰ γον. τὸ μὲ ὑδωρ δύο (συλλαβῶν, ὁμοίως τῇ ἐυ-
 θεῖα, καὶ ἢ τὸνον παρὰ ξυνομένον. καὶ ἢ ἐν ἀπλῶ ὀμίματι ἢ ἐν (υνοθεῖ
 τῷ. ἀπλὸν μὲν ἢν μάρτυρο. ὁ μάρτυρες. χάροφ. χάροπθ. ὁ χάρο-
 πθ. χασροπιότης ἀνακθ. τρεζίνθ, τρεζίνθ. ὁ τρεζίνθ. ὡς
 τρεζίνθιο ἰβηρ ἰβηρ. ὁ ἰβηρ. ἀφ οὐ παρὰ κουαδράτω. ἐν ρώ-
 μαϊκῆς χλιδῶ ὅτιν ἰβηριαν ἔτω. καὶ τολίζοισι τῆμα καὶ ἰβηριση
 πολεμείοντες. τὸ αὐτὸ καὶ ἀβρων ἐν παρωνύμοις φησί. καὶ αὐτὸς ἰ-
 βηρθ τρεζωπῶγων ἐν μεθυσκοῖς ἔρηθ κερταίνε, λέγονται οἱ ἰβη-
 ρες ὑδροποῖην. ὡς ἀθλωαῖθ. ἐν διηροσοφισῶν β' οὕτω. φίλαρχθ
 μὲ ἐν τῇ ζ'. καὶ τὸς ἰβηρας φησιν ὑδροποτεῖν πάντας καίτοι πλω-
 στωλάτας πάλαν ἀνθρώπων τυγχάνοντες. κέκτωλθ) ἢ ἀργυρον καὶ
 χρυσὸν πλείον. μονοσιταῖν τε αὐτὸς ἀεὶ λέγει διὰ μικρολογίαν.
 ἔδοη τὰς φορεῖν πολυτελεσίτας.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. κα'.

περὶ ἰσπανίας.

Π' ὅθεν εἴρηται ἰσπανία; ὑπὸ ἰσπανῶν γίγανθ' ἔτω κλημένον;
 ἰσπανία δύο τ' ἰσθμίας ἐπαρχία. ἢ μὲν μέλαινη, ἢ ὅ μικρῆ. τῶ-
 πης ἐμνήθη χάροξ ἐν ἰ. χρονικῶν. ἐν ἰσπανία τῇ μικρῇ τῇ ἔξω λυ-
 στανῶν παλιν ἀπασίλων ἐπέμθη ὑπὸ ρωμαίων στρατηγος ἐπ'
 αὐτὸς κύνθθ. ὁ αὐτὸς ὁμῦ περὶ τῶν δύο. κύνθθ. ὁ τῶν ρωμαίων
 πολέμαρχθ. ἐν ἀμφολέγεισι τ' ἰσπανίαις. ἠσάομένθ. δὲ ὑπὸ ἑλεά-
 δου σπονδῶς πρὸς αὐτὸν ἐποίησατο, ταύτῃ κελκῆσαι φησὶν ἰβη-
 ρίαν. ἐν δ' ἑλλωικῶν. γ'. τίμ δὲ ἰσπανίαν ἑλλωικας τὰ πρῶτα ἰβη-
 ρίαν ἐκάλεν, οὐ πτωξὺμπανθθ. ἔδουε τῷ πρὸς σθηρίαν μεμαθη-
 κόθ. ἀλλ' ὑπὸ μέρους τῆς γῆς ὁ ὄρεϊ πρὸς ποταμὸν ἰβηρίαν, καὶ
 ἀπ' ἐπεινε ἠνομάζονται τ' παρὰ κληθῶντες. ὑστειν ὅ φασιν αὐτῷ
 μετακελκῆσαι σπανίαν.

Κ Ε Φ. κί.

C A P. XXV.

ἐκ τ' ἰσορίας ἔδουε θεοφ. η.
 νες τ' ἰβηριανῆς.

Ex historia S. Theopha-
 nis Sigriana.

Τούτῳ τῷ ἔτι Οὐδηνπνια-
 ρὸς οὐ μόνον Βρετανίαν ἀλλὰ
 καὶ Γαλιαν καὶ ἰσπανίαν ἀνασώσαται
 ἐκ ἰσθμῶν, ἀλλὰ τ' ἐσπέριον λιβύλω
 πρὸς πάλαιον τρόπῳ τοῖσδε. δύο
 στρατηγὸι ἦσαν, ἀέπθ, καὶ βονη-
 φάπθ. ἕς θεοδόσιθ. κατὰ αἰτη-
 σιν Οὐδηνπνιανοῦ εἰς ρώμην ἀ-
 πέστειλεν. βονηφάπθ. δὲ τ' ἀρχλ.
 τῆς ἑσπερίν λιβύνης λαβὼν φθα-
 νήσους ἀέπθ, διαβολὴν ποιεῖται
 καὶ αὐτῷ, ὡς ἀντασίαν μελε-
 τῶνθ. καὶ τῆς λιβύνης κερτήσαι
 ἀπεσύνθθ. καὶ ταύτῃ μὲ πρὸς

Η Ος anno Valentinia-
 nus non solum Bri-
 tanniam, Galliam & Hi-
 spaniam s. ruare non
 potuit, sed Hesperiam quoque
 Libyam insuper amisit,
 hoc modo: Duo erant præ-
 tores Aetius & Bonifacius:
 quos petente Valentiniano
 Romam miserat Theodo-
 sius: Bonifacio autem He-
 speria Libyæ præfecturam
 fumente invidia motus
 Aetius cum traduxit, vel-
 uti rebellare & Libyam oc-
 cupare molientem. Et hæc

D 4

quidem Placidia dixit ma-
tri Valentiniiani. Bonifacio
vero per literas significat,
vti vocatus ne se sistat, tra-
ductum enim esse per ca-
lumniam, & Imperatores
eum dolo circumuenire
velle. His acceptis Bonifa-
cius, & Aetio tāquam sin-
cero amico fidem habens,
vocatus non venit. Tunc
imperatores quā benignis-
simē Aetium exceperunt.
Erant vero tum tem-
poris Gotthi & alia mul-
ta magnæque gentes ad
Danubium vsque in locis
Hyperboreis habitantes;
inter quas præcipui Got-
thi, Gepides, & Vandali, no-
mine tantum, non linguā
differentes, omnes peruer-
sam Aetii doctrinam se-
quentes. Hi sub Arcadio &
Honorio Danubium trās-
gressi in Romanorum terrā
fedes posuerunt. Et Gepi-
des quidem, ex quibus post-
eā Longobardi atque Ana-
res per secessionem oriun-
di sunt, Singidonis & Sir-
mii circumiacentia habi-
târunt: at Visigothi cum
Alaricho Romam vastan-
tes in Gallias profecti, eas-
debellârunt: Gotthi ve-
rò Pannoniam insidentes
primò anno Theodosij iu-
nioris decimonono in
Thraciæ regiones eodem

πλακιδίαν ἔλεγε πῶς ἔ-
πνιανὸν μητέρεσσι. χάρις ἔ-
καστῶν ἵνα ἐάν παρρησιασθεὶς
παρρησιάζομαι μὴ δολοῦμαι. δι-
εβλήθη γὰρ, καὶ δόλωσε οἱ βασι-
λεῖς βούλοντι χάρις ἰσχυρῶς ταῦτα δε-
ξάμενοι βονηφάπῳ, καὶ ὡς γνη-
σίῳ φίλῳ ἀπέθωπισευσας, μετα-
πεμφθεὶς οὐ παρεγένετο. τότε οἱ
βασίλεις ὡς ἐνύσταλον ἔ-
πέδεδξαντο. ἦσαν δὲ τῶν τότε γέ-
νοι καὶ ἔθνη πολλὰ τε καὶ μέγιστα
μέγιστον δὲ δαναβῶν ἐν τοῖς ὑπερβο-
ρείοις τόποις κλιμακισμένα. τῶν
δὲ ἀξιολογότερα εἰσὶ γότθοι, γή-
πεδες, καὶ οὐρανῆλοι, ἐν ὀνό-
μασι μόνον καὶ ἐν ἐτέρῳ δι-
δακτῶντες, μιᾷ διαλέκτῳ κεχρη-
μένοι, πάντες δὲ τῆς ἀρεῖας ὑπαρ-
χοῦσι κακοπιστίας. ἔτι οἱ ἐπὶ ἠφει-
δῆς καὶ ὠνορέης ἔ-
δαιτύειον διαβάν-
τες ἐν τῇ τῶν ρωμαίων γῆ κατω-
κίσησιν. καὶ οἱ μὲν γήπεδες, ἔξ ὧν
ἕσπερον διηρείθησιν λογιζομενοι καὶ
ἀβάρης, τὰ περὶ Συγλιθῶνα καὶ
Σερμίων χωρία ἔκτισαν. οἱ δὲ ἰσχυ-
ροῦσι μετὰ δόλῳ τῶν ρωμαίων
πορθήσαντες εἰς γαλλίας ἐχώρη-
σαν, καὶ τῶν ἐκεῖ ἐκείνησιν γότ-
θοι δὲ πανανίαν ἔχοντες πρώτον
ἐπὶ ταδεχμενέα ἐπὶ τῆ βασιλείας
θεοδοσίου ἔ-
νούσθησαν. τὰ
τῆς ἑλλάδος χωρία ἔκτισαν. καὶ ἐπὶ
τῆς ἑλλάδος ἐν τῇ ἑλλάδι διατρι-
ψάντες δευτερίως ἠγεμονεύσαντες
αὐτῶν

αὐτῶν, παλαιοὶ καὶ ὑπάρχοντες ζω-
νῶν, αὐτὰρ ἐπερὶ φανίῳ, τῆς
ἐσπερίας λιβύης βασιλείας ἐκεί-
σαν. οἱ δὲ οὐρανῆλοι ἀλατὸς ἐτε-
ρῶν, καὶ γερμανὸς τῶν τῶν
καλυμμένων φεγγῶν, διαβάντες
τῆ γῆν ποταμῶν, ἠγρούμενον γο-
θικόλον, καὶ ὠκλήσιν ἐν ἰσπανίᾳ, περὶ
τῆ ἕσπερος χωρία τῆς ἐσπερίας ἀπὸ
ἐσπερίας ὠκεανῶν βονηφάπῳ δὲ φα-
κιδῆς τῶν τῶν ρωμαίων βασιλείας
περὶ τῶν ἀπὸ λιβύης εἰς ἰσπανίαν,
περὶ τῶν οὐρανῆλου ἠλθεν. καὶ
ἐσπερίας τῆ μὲν γοθικόλον τελευτή-
σαντα, τῶν δὲ ἐκείνου πατρίδας γότ-
θοῦν τε καὶ γηζέεσιν ἔ-
πέδοντες, τῶν τε περὶ φανίῳ
μέρη διελεῖν ὑπέχετο. ἐφ' ᾧ ἔκα-
σον τὸ τρίτον μέρος ἀρχὴν τῶν αὐ-
τῶν, κοινῆ δὲ ἀμύνεσθαι τῆ γῆν δὴ-
ποτε πολέμῳ. ἐπὶ ταῦτα ἔ-
ὁμολογίᾳ οὐρανῆλοι τῆ πορθη-
μὸν διαβάντες τῆ λιβύην καὶ ὠ-
κλήσιν ἀπὸ ὠκεανῶν μέγιστον τει-
πέλεως τῆς κατὰ κυρίως. οἱ δὲ
ἰσχυροὶ ἀναστάντες ἀπὸ γαλλίας
ἐπὶ ἰσπανίαν καὶ τῶν ἰσπανίων. πρὸς
δὲ τῆς Συγλιθῶνα ρωμαίων φίλοι
βονηφάπῳ τῆ ἀπέθωπισευσας
γοθίαν ἐν ἰσπανίᾳ τῆ πλακιδία
ἐμφανῆ ποιήσαντες καὶ περὶ βο-
νηφάπῳ ἀπέθωπισευσας, ἔ-
βονη-

transtulerunt, ibiq; LVIII
annos commorati, duce
Theudericho patricio &
consule Zenone, sed qui
desiderat, Hesperia Libye
imperium occuparunt; Va-
dali autem adiunctis sibi
Alanis Germanisque, quos
nunc Francos appellamus,
Rhenum flumē transeun-
tes, duce Gogidifelo Hispa-
niam tenuerunt, quæ pri-
ma Europa regio est ab O-
ceano Hesperio. Bonifa-
cius autem Romanorum
imperatores metuens, è
Libyâ in Hispaniam trahi-
cens, ad Vandalos accessit:
& Gongidifelum quidem
diem obiisse inueniens, fi-
lios verò eius Gottharum
& Gezerichum imperium
administrâtes, hortatus vt
Hesperiam Libyam in tres
partes diuideret pollicita-
tionibus induxit, vt singuli
tertiam partem regerent
cum ipso, communiter ve-
ro contra quemuis hostem
alter alterum defenderent.
Hoc pacto Vandali freto
transiisso Libyam habi-
tarunt ab Oceano Tripolin
vsque quæ est ex aduerso
Cyrines. Ilgotthi autem
mouentes Gallias occupa-
runt, & Hispaniam. Qui-
dam verò è senatorib Ro-
manis amici Bonifacij fal-
sam Aetii accusationem Placidia
significârunt, ostēsa Aetii

ad Bonifacium epistolâ, quam ipsi Bonifacius miserat. Hac re percussa Placidia Aetium quidem nulla in re læsit : ad Bonifacium vero litteras cum iureiurando mittit, quib. redire eum hortabatur. Gotharo autem mortuo Geferichus Vandalorum factus est Imperator. Et Bonifacius acceptis literis contra Vandalos arma sumit, magno ipsi exercitu veniente Româ & Byzantio, ducente Aspare. Prælio autem contra Gezerichum inuito superatus est Romanorum exercitus. Atque ita cum Aspare Romam veniens Bonifacius veritate ostensa suspicione se liberavit. Africa verò sub Vandalorum potestate fuit. Tunc etiam Marcianus miles, Aspari seruiens, qui postea imperium nactus est, viuis à Gezericho captus fuit. Sciendum esse tres Amerumnes in vniuersa Syria, idest, in Arabum principatu ; quorum primus in Africa sedet, estque ex profapia Alem & Phateme filia Muameth, siue Mucumet; à quo etiam Phatemitæ appellantur. Tertius vero à Mabilia originē trahens in Hispania habitat. Sciendum, quod inter

φαιόν πωύτιω αὐτοῖς ἔποσειλάν-
 τῶ. ἢ δὲ πωλακιδία ἐκπλαγῆσαι
 ἢ μὲν ἀέπον ἐδὲν ἠδίκησεν, βοη-
 φατῶ δὲ λόγον περὶ τρεπτικὸν μὲν
 ὄρκων ἀπέσειλεν. Ἐ δὲ γοθητῶν
 πελοτήσων, γηζέιχ, τῶν
 Οὐανδήλων γέρονεν αὐτοκρά-
 τωρ. βοηφάπ, ἢ τὸν λόγον δὲ ἀ-
 μνος τῶν Οὐανδήλων κατεσε-
 τουσεν, σεατὴ μεγάλη ἐλθόντῶ
 ἀπὸ τῆ ρώμης καὶ τῆ βιζαν-
 τίου, σεληνηνὸν ἀσπαρ. πο-
 λέμω δὲ κερατθὲν καὶ γηζέ-
 ειχον, ἠτήθη ὁ τῶν ρωμαίων σεα-
 τῶς. καὶ οὕτω βοηφάπ, μὲν
 ἀσπαρ εἰς ρώμην ἐλθὼν ἢ ὑπο-
 ψίαν διέλυσεν ἀποδείξας τῶν ἀ-
 λήθειαν. ἢ ἢ ἀφεικὴ ἢ Οὐαν-
 δήλοις γέρονε. τότε καὶ μαρκια-
 νὸς σεαπῶτης ἄν, καὶ δαλύων
 ἀσπαρ, ζῶν Συμηλήφθῃ ὑπὸ γη-
 ζερίχου, ὁ μετὰ πωύτι βασιλεύσας.
 ἰσέον ὅπ τρεῖς ἀμερμυνεῖς εἰσὶν ἐν
 ἄλλῃ τῇ Συρία, ἠζον ἐν τῇ τῶν ἀ-
 ράβων ἀρχῶν ὁ μὲν πρῶτῶ κα-
 θέζεται ἐν ἀφεικῇ, καὶ ὅτι ἐν τῆς
 τῆ ἀλλῆμ γησεῖ, καὶ φαμὸς τῆς δυ-
 ρατρὸς μετὰ μὲν, ἠτοι τῶ μυχῆ μὲν. ἐξ
 αὐ καὶ φαημίτη ὀνομάζονται. ὁ δὲ
 τρίτῶ καθέζεται ἐν ἰσπανίᾳ. ὅτι
 δὲ ἀπὸ τῆς γησεῖ τῆ μαβίου.
 ἰσέον ὅπ ἐν τῶ κατ' ἀρχῆς ἐν τῶ
 κωεῖσται τὸς σαρκωὺς πᾶσις

initia, cum toti Syriae domina-
 τῆ

τῆς Συρίας ἐκαθέθη ἀμερμυνης
 εἰς τὰ βαγδάδ. ἐδέσσε δὲ πᾶ-
 σης τῆς περσίας, καὶ τῆς ἀφει-
 κῆς, καὶ τῆς Αἰγυπτου, καὶ τῆς εὐ-
 δάμων ἀραβίας. καὶ εἶχαν ἀμη-
 ραδίας μεγάλας ἠτοι σεληνηδίας
 ταύτας. πρῶτῶ ἀμηραδίαν τῶ
 περσίαν. ἠζον τὸ χρεσῶν. δὲ
 τίεον ἢ Αἰγυπτῶν. τρίτῶ ἀμηρα-
 δίαν ἢ ἀφεικῆ, τετάρτῶ ἀμη-
 ραδίαν ἢ φιλισημ, ἠτοι τὸ ράμ-
 βλε. πέμπτῶ ἀμηραδίαν ἢ σα-
 μασίον. ἕκτῶ ἀμηραδίαν τὸ
 χεμῶ, ἠτοι τὸ ἔμεσα. ἐβδομῶ
 ἀμηραδίαν τὸ χεμῶπ. ὀγδόῶν ἀ-
 μηραδίαν ἢ ἀντιχείαν. ἐνάτῶ
 ἀμηραδίαν τὸ χαράν. δεκάτῶ
 ἀμηραδίαν ἢ ἔμ. ἐνδεκάτῶ ἀμη-
 ραδίαν τῶ ἐσλή. δωδεκάτῶ ἀμη-
 ραδίαν τὸ μύσελ. τεισδεκάτῶ ἀμη-
 ραδίαν τὸ πικίτ. τῆς ἢ ἀφει-
 κῆς ἔσσεσσε ἀπὸ τῆς ἢ ἀ-
 μερμυνη ἐν τῶ βαγδάδ ἔξσεσας,
 καὶ ἰδιοκράσσεσας, καὶ ἀμηρα-
 ἰδιον ἀναγορεύσσεσας, γέρονε, καδὼς
 καὶ σεσπύρησεν, πρῶτῶ ἀμηραδία
 ἢ περσία. δὲ τέρεα ἢ Αἰγυπτῶ. καὶ
 καθέξσεσας αἰ λοιπαὶ καθὼς περὶ
 σεπτα. ἠπῶσ δὲ πάλιν ἢ ἀμερ-
 μυνη ἢ ἐν τῶ βαγδάδ ἀδωσα-
 τῆσων. γέρονεν ἰδιόρρυθμῶ ὁ ἢ
 περσίας ἀμηραδίας, ἠζον τὸ χρεσ-
 ῶν. καὶ ἀπεκράσεσεν αὐτὸν ἀμερμυνη, φορῶν καὶ τὸ κουεῶν δια-
 πινεμυνη εἰς ἢ τεσῆχλον αὐτῶ δίκην μανιαλῆ. λέγει δὲ αὐτὸν ἢ
 ἀπὸ τῆς γησεῖ τοῦ Ἀλλῆμ. ὁ ἢ ἀμηραδίας τῆς εὐδαμόν ἀρα

rentur Saraceni, Amerumnes in Bagdad resede-
 rit. Imperabat vero Persiæ vniuersæ, Africa, Ægypto, & Arabia Felici: & Ameradias magnas, siue præturas, habuit hæc: Prima erat Persia, siue Chorosan: secunda, Ægyptus: tertia, Africa: quarta, Phili-
 sium, siue Rhamble: quinta, Damascus. sexta, Chéps siue Emessa: septima, Chalep: octava, Antiochia: nona, Charan: decima Emet: vndecima Esipe: duodecima, Musel: decima tertia, Ticrit. Africa vero ab Amerumnis Bagdadensis potestate auulsa & sui iuris facta, propriumque Ameram designante, fuit, quem admodum antea solebat, prima Ameradia Persia: secunda Ægyptus: & deinde cætera: vt iam dictum est. Nuper vero propter impotentiam Amermuna Bagdadensis suæ ditionis factus est Ameras Persia, siue Choraslan appellauit, que se Amermumnen, gestans Alcoranum per tabellas è collo instar torquis, & de genere Alem semet oriundum dicit. A Meras autem Arabia Felicis

semper sub potestate Amer-
re Egypti fuit. Et vero
hic quoque sui iuris factus
est, & Aemernumnem sese
nominat, atque ad Alem
originem refert.

CAP. XXVI.

Genealogia spectabilis
Hugonis.

Sciendum est Italię re-
gem magnum Lotha-
rium spectabilis regis Hu-
gonis anum à Carolo Ma-
gno genus ducere, cuius
laus, encomia, fama magna,
& belli præclarę gesta. Hic
igitur Carolus omnibus re-
gnis solus præerat, sedem
verò imperiũ in magna
Francia posuit, neque ipso
regnante quisquam alius
regem se appellare ausus
fuit, sed fœdus cum eo om-
nes pepigerant, misã au-
rem in Palæstinam, immẽ-
sã pecuniã monasteria illic
plurima ædificari curavit
Lotharius verò hic colle-
cta magna militum manu
aduertus Romam profec-
tus bello illam subiuga-
uit, cumq; Papiã ad sua re-
uenteretur in vrbe Placen-
tia, triginta à Papiã millia-
ribus, diem obiit, relicto fi-

εις παπίαν, κατ'ω'τερον εις τὸ κάστρον πλαζέντα, τὸ ἂν ἔπο'
τείακοῦτα μιλίων τῆς παπίαι, καὶ κείσθ' ἔτ' τελευτᾷ. ἔτεκεν

σίας ὑπήρχεν αἰεὶ καὶ πάντοτε ὑπὸ
τῆς Ἰουστινιανῆς ἀμειβῆς Αἰγυπτίου.
γέγρανε δὲ καὶ αὐτὸς ἰδιόρρυθμον, καὶ
ἀπεκάλασεν ἐαυτὸν ἀμερνυμνήν.
λέγει δὲ καὶ αὐτὸς ἐαυτὸν ἔδ' ἐκ τῆς
τῆς Ἀλήμ. ἡμεῶς.

Κ Ε Φ. κς.

ἡ γενεαλογία τῆς εὐεβλεπτοῦ
οὐργάνου.

Ἰστὶον ὅτι ὁ εἰς ἰταλίας ὁ μέγας
Λωθάριος, ὁ πάππ' τῆς εὐ-
εβλεπτοῦ εἰρηγὸς Οὐργάνου, ἀπὸ
τῆς ἡμεῶς μεγάλης Καερίλου
καλήγητο, περὶ οὗ πολλοὺς ἔπεινον
ἐγκομίαι τε καὶ διηγήματα, καὶ
περὶ πολέμους ἀνδραγαθήματα.
αὐτὸς οὖν Καερίλου ἦν μονοκρά-
τωρ πάντων τῶν εἰρηγῶν. ἐκαστί-
λευσε δὲ εἰς τὴν μεγάλην φεαρίαν.
ἐν δὲ τῆς ἡμέραις αὐτῆς οὐδεὶς τῶν
ὑπολοίπων εἰρηγῶν ἐτόλμισε εἰρη-
εαυτὸν καλέσαι, ἀλλὰ πάντες ὑ-
πήρχον ὑπὸ σπονδαῖς αὐτῆς, ὅστις κτή-
ματα ἰκανὰ καὶ πλεονον ἄφθονον ἐν
παλαιστίνῃ ἀποσεύλας ἐδείματο
μοναστήρια πάμπολλα. ὁ τοίνυν
Λωθάριος ἔτ' ἀναλαβόμενος
τὰ αὐτῆς σελεύματα κατὰ ρώ-
μης ἐνσερχτεύσας ἀπὸ πολέμου
ταύτην ἐκράτισε, καὶ ἦνικα ὑπέστρε-
φεν εἰς τὴν αὐτῆς Ἰουστινιανῆν, ἡγοῦν

δὲ

δὲ ἔδ' ἰδὸν ἰδὸμαπ Αδέλφουτον, ὃς ἐ-
γνημι γωαῖκα τὴν μεγάλην βερ-
του, καὶ ἔξ' αὐτῆς τὴν φερθηέντα
εἰρηγα τὸν Οὐργωνά ἔτεκεν. καὶ δὲ τὸ
τελευτῆσαι τὴν μέγαν Λωθάριον,
Λωθάριος ὁ ἰδιός τῆς Λωθάριου ἀπὸ
τῆς μεγάλης φεαρίαις ἐλθὼν ἐκρά-
τισε τὴν παπίαν, καὶ ἦν ἔτ' ἀστειπτός.
ὑστέρων δὲ ἦλθεν εἰς βερῶνα, εἰς τὸ
κάστρον τὸ ἂν ἔπο' ρκ. μιλίων τῆς
παπίαις, καὶ ἐλθὼν τῆς αὐτῆς ἐκείσθ'
ἐπανέστει αὐτῶν οἱ τῆς αὐτῆς κα-
σερῶν, καὶ κραλήσαντες ἐτύφλωσθ'.
καὶ τότε ἐκράτισε βασιλεύσει τὸ
πάππ' τῆς νυνὶ βεσιγύσει, καὶ
εἰσελθὼν ἐν ρώμῃ ἐσέφθη. καὶ ἔξ' αὐ-
τῆς ἔδηλοποίησε λαὸς πολλὸς τῶν
Ρόδύλων εἰς βεσιγῶνιαν ὄντι, λέ-
γοντες ὅτι ἐλθεῖ ἐν ταύτῃ, καὶ παρα-
δίδόμενοι τὸν εἰρηγῶν, καὶ ὑπεκ-
τενοῦμεν τὴν βεσιγύσειον. ὁ δὲ ἦλθε
ἀπὸ βερῶνιαν φεαρίαις τὰ μέση τῆς
παπίαις, καὶ ὁ μὲν ἡμισυ λαὸς ἦν
μετὰ τοῦ βεσιγύσειου, ὁ δὲ λοιπὸς
μετὰ τῶν Ρόδύλων. καὶ πολέμους
σαντες, ἐνίκησεν ὁ βεσιγύσειος τὸν
πρῶτον πώλεμαν, καὶ πάλιν πολε-
μήσαντες, ἐνίκησεν ὁ Ρόδύλος.
καὶ ἐφύγεν ὁ λαὸς τῶν βεσιγύσειου, καὶ
ἐποίησεν ἐαυτὸν ὡς τετυγῶτα,
καὶ ἔπεισεν μέσον τῶν πεδινῶ-
ταν, Ουενάσας αὐτὸν μετὰ τῆς
δεξιῆς αὐτοῦ, τὴν δὲ πῶδα αὐτοῦ εἶχεν ἐξω. ἐλθὼν δὲ

lio Adelberto, qui uxorem
duxit magnam Bertam, &
ex ea filium sustulit Hugo-
nem, de quo iam dictum
est. Mortuo vero magno
Lothario, Ludouicus ger-
manus Ludouici è magnã
Francia proficiscens Papiã
tenuit non coronatus.
Posteã Veronam profectus
est, quæ vrbs Placentiã ab-
est cxx. milliaria, quo cum
venisset, insurgentes contra
illum vrbani captum oculis
spoliarunt. Et runc re-
gnum tenuit Berengarius,
eius qui nunc est auus, Ro-
mamque veniens corona-
tus est. Posteã multi ciues
Rodulpho in Burgundia
existenti nuntiãrunt, vti
ad ipsos veniret, quippe re-
gnum se ipsi tradituros, Be-
rengariumque occisuros.
Venit itaque è Burgundia
in territorium Papiense, di-
uisusque populus pars ad
ipsum transit, pars Beren-
gario adhæsit; in quoq; præ-
lio, primo conflictu Beren-
garius vicit, altero Rodul-
phus: quique Berengarium
sequebantur in fugam adii-
sunt, ipse vero Berengarius
à suis desertus mortuum se
simulavit, interq; mediam
stragem collapsus pelte se
suã texit pederra portens.

δὲ

Quidam verò ex Rodulphi militibus veniens, pedem eius venabulo percussit, cumque nihil omnino moueri illum videret, discessit: Rodulphi verò milites Berengarium esse ignorabant. Prælio autem cessante, surrexit Berengarius, solusque palatium suum petiit, & rursus regno potitus armis contra Rodulphum sumptis eum superauit. Posthæc habitu conuentu regionem bifariam diuiserunt, parsque vna vni altera alteri cessit, Rodulphus sub consilio & potestate Berengarii erat. Deinde è Burgundia Papiam possessores expulsi venerunt tres Marchiones, Hugo Taliapherni, Bozo, & Hugo Buzi fratres: rex nobilissimus, cuius antea mentionem fecimus. Venit autem cum multitudine fati magna. Quod ubi rescivit Berengarius parâs sese in bellum contra ipsum processit, & vias omnes insidens fame prefficit, suisque interdixit, ne quenquam occiderent, sed ubi ubi caperent quemcunque naribus auribusque mutilatum dimitterent: id quod factum fuit. Illo confpecto tres isti, quos nominaui, duces dis-

εἰς ἐκ τῶν στραπωτῶν τοῦ Ρόδου δόλων, δίδωκεν αὐτῶ μετὰ μεναύκω εἰς τὴν πόλιν αὐτὸς ἢ τὸ σὺνολον οὐκ ἐσθλὸν ἔβλεπε, ἀλλὰ μὴ καταθέσειν αὐτὸν ὡς δὴ θέν νεκρὸν ὄντα. ἠγρόγ δὲ ὁ Φρίδελφου λαὸς ὅπ' ὁ βερεγγέριος ἔβλεπε. καὶ παύσασθαι τὸ πολέμου ἠγέρεθ ὁ βερεγγέριος. καὶ ἦλθεν εἰς τὸ παλάτιον αὐτοῦ μόνον, καὶ πάλιν ἐκράτησε τῆς βασιλείας, καὶ ἐπαλέμησε τὸν Ρόδουλον, καὶ ἐνίκησεν αὐτόν. μετὰ ἢ τέττοον συνέβη ἀσθενεῖ εἰς ἀθήλους, καὶ ἐμειδισθεῖ τὴν χώραν εἰς δύο, καὶ ὁ μὲν εἰς ἀνελάβετο τὸ ἕν μέρος τῆς χώρας. ὁ δὲ ἕτερον τὸ ἕτερον. ἦν ἢ ὁ Ρόδουλος ὑπὸ τὴν βουλῆν καὶ ἐξουσίαν τὸν βερεγγέριον. καὶ μετὰ τοῦτο ἦλθον ἐπὶ βερρωνία τρεῖς μαρκήσιοι πρὸς παπῖαν τὸν ἐπιδῶξαν τοὺς κρατεῖσιν αὐτοῖς. ἦσαν ἢ οὗτοι, οὐζων ὁ Τημαφίρονος, καὶ Βύζων, καὶ οὐζων ὁ ἀδελφὸς τὸν Βύζου, ὁ πρῶτος ῥηθεις ἐν χυμῶσιν ῥηθεις. ἦλθε ἢ καὶ λαοῦ ἰσραὴλ. καὶ μαδῶν ὁ βερεγγέριος, ἠτοίμασθαι, καὶ ἀπῆλθεν εἰς συνέστησεν αὐτῶ πρὸς πάλεμον, καὶ παρεκλήθης ἐξενόχησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμοῦ. καὶ ὄπισθεν τὴν λαὸν αὐτῶ μὴ φονεύειν πνὰ, ἀλλ' ὅπου ἂν κερήσῃσιν πνὰ, ἐξ αὐτῶν κόπῃσιν τὴν εἶνα καὶ τὰ ὄνια, καὶ ἀπολύσιν. ἢ δὲ καὶ ἐποίησαν.

Ἐκαστὸς ἕκαστος αὐτῶ τρεῖς καὶ ἑκατὸν ἀφῆκεν ἀντιπαρῶν

ἢ ὁ δὲ τοῖς τὰ θεῖα εὐαγγέλια εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἦλθον πρὸς τὸν βερεγγέριον, αἰτῶμενοι συγχώρησιν, καὶ ἀμνύοντες τὸν μικρὸν ἐλθεῖν ἐνθάδε μέχρι τέλους ζωῆς αὐτοῦ. καὶ τότε ἔασεν αὐτὸς ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν. ἔσειον ἢ τὸν βερεγγέριον ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς βερρωνίαν, ἀπέκλειεν αὐτὸν φράγμασιν, ὁ συνέτεκεν αὐτῶ. καὶ τότε ἐκράτησεν ὅλον τὸ ῥηγάτον Ρόδουλον. καὶ κατὰ τοῦτο ἐμήνησεν ὁ λαὸς τῆς χώρας ὅλης εἰς βερρωνίαν τῶν Οὐζων τῶν πρῶτον ῥηθεις, λέγοντες ὅτι ἔλθε καὶ παραδίδομεν τοῖς τὴν χώραν. καὶ ἐλθόντων αὐτῶ, ἐπήρην αὐτὸν ὁ λαὸς, καὶ ἀπήγαγον εἰς τὸ παλάτιον, καὶ ἀπεκλήθησεν αὐτὸν ῥηθεις. τὸ δὲ Ρόδουλον εἶπον ὅτι ἀπῆλθε κατὰ τὸ πλοῦτος σου, δέλης εἰς τὴν χώραν σου, δέλης ἐκ τῆς σου. ὁ δὲ ἀπῆλθεν εἰς βερρωνίαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶ, καὶ κατεῖχεν ἐκείσιν λαὸν ἰκανόν, καὶ τελευτήσασθαι αὐτοῦ, ἀπῆλθεν Οὐζων ὁ πρῶτος ῥηθεις εἰς βερρωνίαν, καὶ τὴν γυναῖκα τὸν Ρόδουλου, ἦτις καὶ βερρωνία ἑνομάζετο, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα. τὸ δὲ θυγατέρα αὐτῆς ὀνόματι ἀδελφῶν, δίδωκεν Λαυδάρῳ τῶν ἡρώων αὐτοῦ, τῶν νυνὶ ὄντων ἰταλίας ῥηθεις. ἢ ἢ ἀνελευθῶσα ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ συναφθεῖσα ῥωμανῶ τῶν πρῶτον ῥηθεις τῶν Κωνσταντινου τῶν φιλοχρίστου διαπύτου. ἦτοι ἢ θυγατέρα

calceati sumptis in manus Euangelii ad Berengerium iuerunt, veniam petentes, iurantesque nunquam eo vivo se illuc reuersuros esse, & sic ad sua illos abire permisit. Deinde verò cum Veronam abiisset Berengarius, occidit eum compater ipse Phalambertus, & tunc regnum vnuersum ad Rodulphum peruenit. Postea regionis totius populus dicto regi Hugoni in Burgundia significauit, vti ad ipsos veniret, se regionem illi tradituros: cumque venisset, sustulit eum populus, & in palatium abducens regem constituit, Rodulphum cum opibus suis, siue in terram suam, siue quocumque alio ire vellet, dimisso: qui in terram suam Burgundiam discessit, populumque ibi satis multum rexit. Eo mortuo in Burgundiam profectus est rex Hugo, & Rodulphi uxorem Bertam sibi iunxit, filiam verò eius Adelesam dedit Lothario filio, nunc Italiae regi. Filia verò ipsius spectabilis regis Hugonis Constantiniopolim delata, & Romano Porphyrogeneto Constantini Christum amantis domini F. collocata

est. Appellabatur autem Berta, de cuius magnæ Bertæ nomine, quæ post Adelberti coniugis obitum regno præfuit annos * & pro Berta Endocia vocata fuit de nomine cuius & fororis Constantini domini Christiani amantis.

C A P. XXVII.

De Longobardia themate, eiusque principatibus, ac ducatibus.

ANtiquis temporibus Omnis Italiae ditio, Neapolis, Capua, Beneuentum, Salernum, Amalphe, Caieta, & vniuersa Longobardia tenebatur à Romanis Romæ imperantibus. Postquam verò Constantinopolim translata fuit imperii sedes, omnia hæc in duos principatus disti sunt. Ex eo tempore missa sunt ab imperatore Constantino. patricij duo, quorum vnus Siciliae, Calabriae, Neapoli & Amalphæ præerat: alter verò Beneuentum, Capuæ, Papiæ cum reliquis; & tributa quorannis fisco imperatoris pen-
 ενκαθίζετο εις Βενεβενδον, και ενκρατει την Παπίαν, και την Καπυαν, και τα λοιπα πάντα. και έτελονη κατέτθη τῷ βασιλι

του αυτου περιελειπε ερηγος Ουρωνου, η ονομάζετο βερτα, κατὰ τὸ ὄνομα τῆς μάμμης αὐτῆς τῆς μελάλης βέρτας. η̄ πρὸς δὲ δυνάτον, τοῦ τοῦ Ἀδελφείου ἀνδρός αὐτῆς ἐεασίλευσεν ἐτη * μελωνομάδι η̄ ενδοκία, κατὰ τὸ ὄνομα τῆς τε μάμμης και ἀδελφῆς Κωνσταντίνου τοῦ φιλοχρίστου δεσπότη.

K E Φ. κζ.

περὶ τῆς θήματ^{ος} Λογυβαρδίας, καὶ τῶν αὐτῆ περιγημιπατων^{ος} ἀρχοντιῶν.

Iστέον ὅτι ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις κατεκρατεῖτο ἡ παῖσα Ἰβηρία τῆς Ἰταλίας, εἴτε Νεάπολις, καὶ Καπύη, καὶ ἡ Βενεβενδός, τότε Σαγγεῖνον, καὶ ἡ Ἀμυθήνη, καὶ Γαίτη, καὶ παῖσα ἡ Λογυβαρδία, παρὰ τῶν Ῥωμαίων δηλονότι βασιλευσμένων τῆς Ῥώμης. καὶ δὲ τὸ ἀνελεῖν τὸ βασιλεῖον ἐν Κωνσταντινουπόλει, διεμερίσθησαν ταῦτα πάντα εἰς ἄρχαι δύο. ἐξ οὗ καὶ παρὰ τοῦ βασιλεύοντος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπετέλλοντο πατρίκιοι δύο. καὶ ὁ μὲν εἰς πατρίκιον ενκρατει τῆς Σικελίας και τῆς Καλαβρίας, και τῆς Νεάπολις, και Ἀμυθήνης. ὁ δὲ ἕτερον πατρίκιον
 τὰ Ῥωμ.

τα νενομισμένα τῷ δημοσίῳ. αυτου η̄ παῖσα αἱ περιρηθείσαι χωρει κελιοκούντο παρὰ τῶν Ῥωμαίων. ἐν τῷ τοῖς καιροῖς εἰρήνης τῆ βασιλίδος Ἰουλιανῆς ὁ πατρίκιος ναρσῆς ενκρατει τὴν Βενεβενδὸν καὶ τῆ παπίαν. και Ζαχαρίας ὁ παπας ἀδυνατῶ ενκρατει τὴν Ῥώμην. Ἐνέβη ἡ πολέμου ἡμέρα εἰς τὰ τῆς παπίας μέση, και ἐξοδίασεν ὁ πατρίκιος ναρσῆς εἰς τῆς Ῥώμης τὰ εἰσκομιζόμενα πάντα τῷ δημοσίῳ. και οὐκ ἀπέσβη ἡ κατὰ τύπον εἰσκομιδῆ παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ ναρσῆς ἀντεμήνησεν, ὅτι παρὰ τῶν αὐτῶν μῆθον ἔπιζω μοι ἀποσπῆσαι χρεῖματα, ἐπειδὴ παῖσαν τῆ παρὰ τῶν ἄλλων εἰσκομιζομένων εἰσκομιδὴν εἰς τοὺς ἀνεκρίβαντας πολέμους κληνάλωσεν. και μῆθον ἡμεῖς παρὰ τῶν ἄλλων ζητείτω εἰσκομιδῆς. ταῦτα ἀκούσασα ἡ βασιλισσα εἰρήνη, και ὀργισθεῖσα, ἀπέσειλεν αὐτῷ ἄτρακτον καὶ ἡλακάτιον, καὶ ῥέψασα πρὸς αὐτόν. ὅτι λάβε ταῦτα, καὶ ἀμύρξῃ σοι. νῆδειν σε καὶ μῆθον ενκρίναμεν δίκαιον, ἡμετὰ ὅπλων ὡς ἀνδρα διεδικεῖν καὶ δίδωδύνην και ὑπερπολεμεῖν Ῥωμαίων. ταῦτα ἀκούσας ὁ πατρίκιος ναρσῆς, ἀνέγραψε πρὸς τὴν βασιλίδην. ὅτι ἐπεὶ οὕτω παρ' ἡμῶν ἐνομίθη νῆδειν και κλάθειν καὶ ἀπάργων, κλώσαι ἐξω νῆματα καὶ τῆς ἀτρακτίου και ἡλακάτης, ἵνα μέγχις ἀν ζώσιν οἱ Ῥωμαῖοι μη διωθῶσιν ἐξ ὕψους

debant, omnesque hæc, quas dixi, regiones habitabantur à Romanis. Temporibus autem imperatricis Irene missus patricius Narfes tenebat Beneuentum, & Papiam, Romam autem papa Zacharias Atheniensis. Accidit verò ut bella gererentur in partibus Papiæ, & Narfes patricius pecunias fisco ex pacto soluentas in milites erogaret; neque ordinarius ab illo reditus non tantum nõ mittebatur, sed contra se portius illinc pecunias sibi missum iri sperare significabat, quippe cum omnes reditus bellis ingruentibus impendisset, ac proinde nõ hinc aliquid esse quærendum. His auditis imperatrix Irene, iraque accensa, fufum illi & colum missit cum literis, quibus scribebat : Accipe hæc quæ tibi conueniunt : nere enim te equius iudicauimus, quam armis tanquam virum uti, ac pro Romanis pugnare. Quibus intellectis Narfes patricius rescripsit : postquam nere me rectius & flum torquere videtur tibi, veluti faminam, telam me ordiri posse scias, quam nunquam Romani dete-

xant. Tunc autem temporis Longobardi Pannoniam inhabitabant, nunc Turcarum sedem, & missis ad eos omne genus fructibus significavit ipsis illuc uti venirent, visuros esse, pro veteri verbo, terram melle & lacte abundantem, & quã neque Deum habere meliorem existimaret: hanc, si ipsis placeret, inhabitaturos esse, in perpetuum faustis illum propterea precationibus ac benedictionibus profecturos. His auditis persuasi Longobardi cum familiis Beneventum venerunt; cumque intra urbem illos admittere ciues nolent, extra eam prope murum ad flumen habitarent edificatã urbe parvã, quã **CITTA NOVA**, id est, nova civitas appellatur, extatq; etiam hodiẽ. Intrabant vero etiam urbem, & ecclesiam, doloque superiores facti habitatoribus omnibus occisis urbem tenuerunt; gladiis enim intra fustes occultatis ecclesiam ingressi pugna excitatã vniuersos interemerunt. Et inde excursionem in omnẽditionem factã subiecerunt eam themati Longobardicæ & Calabriae, usque Papiã, **επέταξαν τὴν ἑμίαν** λοζουβάρδιας καὶ καλαβρίας, καὶ εἰς πα-

γαὶ ταῦτα. οἱ δὲ λοζουβάρδιοι τῷ τότε κρηφῶ κατέκον εἰς πανωνίαν, ἔνθα ἀρχαίως οἰκοῦσιν οἱ τέρκοι. καὶ ἀποσεύλας ὁ πατρικίονος παρῆς πρὸς αὐτοὺς ὁ πόριος παντοίας ἐδηλοποίησεν αὐτοῖς, ὅτι δευτέ ἐν ταῦτα, καὶ δεύσαδε γλυφένσαν κατὰ τὸ εἰρημένον μέλι καὶ γάλα, ἥς ὡς οἶμα ὁ Θεὸς κρείττονα οὐκ ἔχει. καὶ εἰ ὄσιν ἡμῖν ἀρεσὸν κατοικήσατε ἐν αὐτῇ, ὅπως εἰς αἰῶνα αἰῶν μακαρίζεσθε. ταῦτα δὲ ἀκούσαντες οἱ λοζουβάρδιοι καὶ περθεύοντες, ἀναλαβόμενοι τῆς φαρμιλίας αὐτῶν, ἦλθον εἰς βενεβενδόν. οἱ δὲ ἑκαστρον βενεβενδῶ οὐκ εἶαδ' αὐτοὺς ἔνθεν ἑκαστρον εἰσελθεῖν, ὡκλήθη δὲ ἔξωθεν ἑκαστρον πωλησίον ἑκαστρον εἰς τὸ ποταμὸν, οἰκοδομήσαντες ἐκεῖσε καστρον μικρὸν, ἔξ οὗ καὶ ὀνομάζετο τζιτάνοβα. ταῦτα νεόκαστρον. ὁ καὶ μέγιστος τῆς ἡμερῶν (νυνῆσιν). εἰσῆρχοντο δὲ καὶ ἐνδθεν ἑκαστρον καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διὰ μηχανῆς κωκυσοῦσαντες τοὺς οἰκίτορας ἑκαστρον βενεβενδῶ, ἀνείλαν πάντας, καὶ κατέκον τὸ καστρον. ἔσθηθεν γὰρ διὰ τῶν ράβδων αὐτῶν σπασία βασιζόντες, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑποτρέπον ποιήσαντες ὅτι τὸ αὐτὸ μέγιστον, πάντας ὡς εἰρηθῆ ἀπέκταναν, καὶ ἔκλυσε ἐσπρατεύσαντες παρῶ τῆ γλυφέναν, **επέταξαν τὴν ἑμίαν** λοζουβάρδιας καὶ καλαβρίας, καὶ εἰς πα-

πίας, ἀνὸ τῆς ὑδροντου, καὶ καμπόλεως, καὶ ἑρσιάνου, καὶ τῆς νεαπόλεως, καὶ τῆς γαίτης, καὶ Συρέντου, καὶ ἀμάλης. πρῶτον δὲ κάστρον ὑπῆρχεν ἀρχαῖον καὶ μέγιστον ἢ κάπνα. δευτέρως ἢ νεάπολις. τρίτη ἢ βενεβενδός. τέταρτη ἢ γαίτης. πέμπτη ἢ ἀμάλη. τὸ δὲ ἑκαστρον ἀκίδη ἐπὶ τῷ ἑκαστρον, ὅτι δευτέρως οἱ λοζουβάρδιοι τὰ πειγκυστάτα εἰσὶ τὸ μέγιστον τῆς ἡμερῶν ἥτις ὄσιν ἰνδικπὼν ἐβδόμη, ἐπὶ ἀποκρίσεως κῶσιν ἐπὶ οὗ ἐμεγίστη ἢ λοζουβάρδια ἐπὶ σ. ὑπῆρχον δὲ ἀδύχοι δύο, ὁ ἑκαστρον, καὶ ὁ ἑκαστρον. καὶ ὁ ἑκαστρον ἐκράτησε τὸ βενεβενδόν, καὶ τὰ μέρη τῆς βάρειας, καὶ τῆς ἑκαστρον. ὁ δὲ ἑκαστρον τὸ ἑκαστρον καὶ τὸ καπύαν, καὶ τὰ μέρη τῆς καλαβρίας. ἢ ἢ νεάπολις ἦν ἀρχαῖον περαιτέρων τῶν κατεργασμένων πατρικίων. καὶ ὁ ἑκαστρον τὸ νεάπολιον κατέκον καὶ τὸ ἑκαστρον. καὶ ἡνίκα κατέλαβεν ὁ πατρικίονος ἐν νεαπόλῃ, ἀπήρξατο ὁ δὲ νεαπόλεως ἐν ἑκαστρον. ἢ δὲ κάπνα ἦν πόλις ὑπερμεγέθους, καὶ ἔδωκε ὑπὸ τῶν οὐρανθῶν, ἢ τοι τῶν ἀφεικῶν, καὶ κατέκον αὐτήν. ἐρημοκάστρον δὲ ὄσιν ὄσιν ἐν αὐτῇ λοζουβάρδιοι, καὶ πῶν τὸ ἀφεικῶν ἐπερμεγέθου κατ' αὐτῶν, ἀκοδόμησεν ὁ ἐπίσκοπος λαυδύλοφος κάστρον εἰς τὸ γάφρον ἑκαστρον.

excepta Hydrunte, Callipoli, Rufiano, Neapoli, Caietã, Surreno, & Amalphe. Prima verò vrbs antiqua & magna erat Capua, secunda, Neapolis, tertia Beneventum, quarta Caietã, quinta Amalphe. Salernum autem habitatum fuit à Sicardo, cum principatus diuiderent Longobardi. Et sunt in hodiernum vsq; diem, quæ septima indictio est, anni à condito mndo 6437. à diuisa verò Longobardia 200. Erant autem fratres duo, Sico atq; Sicardus. Et Sico quidem possidebat Beneventum, partesque Bareos, & Sipendi. Sicardus verò Salernum, Capuam, & partes Calabriae. At Neapolis antiquum praetorium erat patriciorum qui mitebantur; & illam qui tenebat; idem in potestate Siciliam quoq; habebat: Cumq; patricius Neapolim appelleret, dux Neapoleos in Siciliam abibat. Capua verò erat vrbs ingens, captaq; est à Vandalis, siue Afris, & vastata: Atq; ita desolata cum iaceret, inhabitãrunt eam Longobardi. Et mox Afris rursus ingruentibus Landolphus episcopus in ponte fluminis vrbs æ-

dificauit, quam Capantem dixit, etiam hodie existantem. Ex quo autem hæc Capua exstructa est, anni sunt 73. Neapolis verò, Amalphe, & Surrentum, ad Romanorum imperatorem semper pertinuerunt. Sciendum, quod Mactromeles Romanorum linguâ significat, Præfectum exercitus. Sciendum quod Veneti antequam traicerent inhabitarentque insulas, quas nunc inhabitant, Æticij appellabantur, & incollebāt in cōtinenti has vrbes Concordiam, Iustiniana, Nunum, & reliquas ple-rasque. Sciendum Venetos, qui olim Æticij appellati, cum traicissent munitam inprimis urbem condidisse, in quâ hodiè habitat dux Venetiarum, mari vndique cinctam spatio circiter sex miliarium, in quod ingrediuntur flumina xxvii. Sunt etiam insulæ versus orientem vrbs, in quibus oppida edificarunt, puta Cogradum, vbi arx magna est, in qua multæ sanctorum reliquie: Rhibalenses, Iulianum, Arfanum, Rhomatina, Licentia, Pinetæ, siue Strobilus, Biniola, Boes, vbi templum S. Petri Apostoli, Elitualba, Litumancer-

ἐπωνόμασεν αὐτὸ καπαπτήνη, καὶ νῦν οὖσαν. ἀφ' οὗ ὃ ἐκπέδη ἡ αὐτὴ κέπηλα εἰσὶν ἑπτὰ ἢ ὃ νεάπολις, καὶ ἡ ἀμάλφη, καὶ ἡ συρρεντός, ὑπῆρχον αἰεὶ ὑπὸ τῆ βασιλείᾳ ρωμαίων. ἰστέον ὅτι μακεδονίης ἐρμηνεύει τῆ ρωμαίων διαλέκτῳ κειτεπάλω ἔσρατοῦ. ἰστέον ὅτι πρὸ τῆ πειρώσει τῆς βενετῆκος καὶ οἰκῆσαι εἰς τὰ νησία εἰς ἀ νῦν οἰκοῦσι, ἐκδηῦντο αἰπίκοι, καὶ κηφίκουνοι εἰς τῆ ξηρὰν εἰς αὐτὰ τὰ κέσεα. κέσεον κόγκορδα, κέσεον ἰστανιάννα, κέσεον ἔ νηνοῦ, καὶ ἔπεσε ασάντων τῶν νῦν κλημμένων βενετῆκων, πρῶτον ὃ αἰπίκων, ἐκπασεν ἐν πρῶτοις κέσεον ὀρχεν, ἐφ' ὃ κηφί κησεον καθέζε) ὃ δὲ βενετίας, ἔρχον κώκλωθεν δάλασσαν ὠσει μιλίων ἕξ. εἰς ἣν καὶ εἰσέρχονται ποταμοὶ κζ'. ὑπάρχουσὶ καὶ νῆσοι κατ' ἀνατολὰς ἔσ' ἅπτε. ἐκπασαν ὃ καὶ ἐν τῆ αὐταῖς νήσοις οἱ νῦν βενετῆκοι κλημμένοι κέσεα. κέσεον κοργάδον, ἐν ᾧ καὶ μητρέπολις ὄτι μεγάλη, καὶ πολλὰ κέψανα ἀγίων ἐν ταύτῃ ἀποκινεῖται. κέσεον εἰσὸδονήης. κέσεον λουλιανόν. κέσεον ἄφανον. κέσεον ρωμαπνά. κέσεον λικεντζία. κέσεον πώινε), ὅπου λέγεται πρῶτον βιλῶ. κέσεον βινιόλα. κέσεον βίεσ, ἐν ᾧ ὑπάρχει ναὸς ἔσ' ἀγίου ἀποστόλου πέτρου. κέσεον ἡλιτου-
δήλαο.

δήλαο. κέσεον λιτυμανκέρσεσ. κέσεον βέρνιον. κέσεον μαδαυκον. κέσεον ἡδόλα. κέσεον πεισλιῶα. κέσεον κληγία. κέσεον βερῦδον. κέσεον φουσιῶν. κέσεον λαυετῶν. ἰστέον ὅτι καὶ εἰσὶν ἕτεραι νῆσοι ἐν τῆ αὐτῶν χώρα βενετίας. ἰστέον ὅτι καὶ ἐν τῆ σερεῖ εἰς τὸ μέγεθός τῆς ἰσθμίας ὑπάρχουσὶ κέσεα τῶν βενετῆκων, ἀ πνά εἰσι ταῦτα. κέσεον κάρτε. κέσεον νεόκασεον. κέσεον φινές. κέσεον αἰκίλων. κέσεον αειμάρια, ἐμπόειον μέγα τορζειλῶν. κέσεον μουράν. κέσεον εἰβαντόν. ὃ ἐρμυλὸν εἰσὶν τόπος ὑψηλότατος, ἐν ᾧ καθέζε) ὃ δὲ βενετίας. κέσεον κλαβρτζέντζης. ἰστέον ὅτι καὶ ἐμπόεια εἰσὶ καὶ κηφέλλια.

Κ Ε Φ. κή.

διήγησις πῶς καὶ κηφίδη ἡ νῦν καλουμένη βενετία.

Ἰστέον ὅτι ἡ βενετία τὸ πάλαιον ἦν τόπος ἐρημὸς πρὸ οἰκίῃ καὶ βελτῶδης. οἱ ὃ νῦν κλημμένοι βενετῆκοι ὑπῆρχον φεράγοι ἀπὸ ἀκουληγίας, καὶ ἀπὸ τῶν ἐτέρων τόπων τῆς φεαγίας. καὶ κητῶκουνοι εἰς τὴν ξηρὰν ἀνπερὶ τῆ βενετίας. ἔσ' ἡ Ἀτίλα ἔσ' βασιλείας τῶν Ἀράρων ἐλθόντων, καὶ πᾶσι πρὸ φεαγίας κηδημισμένου

ses, Bronium, Madaucum, Heboia, Pristena, Clugia, Brudum, Phosaon, Lauriton. Sciendum etiam alias esse insulas in Venetorum regione. Sciendum etiam in terrâ firmâ italiæ etiam vrbes Venetorum has existere. Capre, Neocastrum, Phines, Æculum, Aimanas, magnum emporium Tortzelorum, Muran, Rhibatum, quod significat locum valde excelsum, in quo residet dux Venetiarum, & Carbentzentza. Sciendum etiam emporia esse, & castella.

CAP. XXVII.

Narratio quomodo condita fuerint, que nunc Venetiæ appellantur.

Venetix olim quidem desertus, non habitatus, & & palustris; qui verò nunc Veneti appellantur Franci erant ab Aquileiâ & cæteris Franciæ locis: & inhabitabant terram, quæ è regione Venetiarum. Veniente autem Auarum rege Attila, & Franciam vniuersam depopulante ac perdente.

Franci Aquileiam cum reliquis Franciæ urbibus deferere cœperunt, & ad Venetiarum insulas habitatoribus vacuas venerunt, & Euguria illic fecerunt, metu Attilæ regis. Qui cum terram omnem vastasset, & Romam vsque atque in Calabriam venisset, Venetiasque longè reliquisset, inuenta securitate qui illuc confugissent, timore deposito commorari ibi statuerunt, & cōmorati sunt in hunc vsque diem. Postquã verò Attila recessisset multis post annis venit rex Pipinus, qui Papiam tunc & cætera regna tenebat. Habebat enim tres fratres, qui Franciæ omni & Sclauoniæ imperabant. Cum autem contra Venetos cum multâ manu proficisceretur castra metatus est in continenti ex altera parte traiectus Venetiarum, in loco cui nomen Aibolas. Hoc videntes Veneri, & cum equis appulsurum esse ad insulam Damauci, quæ pro-pinqua continenti, cornibus iactis omnem traiectum

καὶ ἀφανίσαι, φερούνην μὲν πάντες οἱ φράγροι ἀπο ἀκουνηλατίας, καὶ ἀπὸ τῶν ἐτέρων τῆς φραγρίας κάσρων, ἐργασθε ἢ πρὸς τοὺς ἀδικήτους νήσους τῆς βενετίας, καὶ ποιεῖν ἐκεῖσε κρηθρία, διὰ τὸ βασιλέως Ἀτίλα φέρον. αὐτῶν οὖν βασιλέως Ἀτίλα κληθισμένων παύσαν τὸ χόρον τῆς ξηραῖς, καὶ μέγχερ εἰσέμις καὶ πόδα θάλασσαν ἐλθόντων, καὶ τῶν βενετιανῶν μακροθρονῶν κληθισμένων ἀδελφῶν οὐκ ἔχοντες οἱ πρὸς πεφουρῶντες ἐν τῶν νήσοις τῆς βενετίας, καὶ οἷον τὸ δειλίαν ἀποσεισάμενοι, ἀπάντες ἐβουλεύσαντο βασιλευσὶν ἐκεῖσε, ὅπως καὶ ἐπὶ οὐκ, καλοικησώμενες ἐκεῖσε μέγχερ τῆς Σήμερον. μὲν δὲ τὸ ἀναχαρῆσαι τὸ Ἀτίλαν, μετὰ χρόνους πολλοὺς πάλιν παρεγένετο πιπίνου ὁ εἰς, ὃς ἤρχε τότε τῆς τε παπίας καὶ ἐτέρων γηγάτων. εἶχεν γὰρ ἔτι ὁ πιπίνου ἀδελφὸς τρεῖς, οἱ πινες ἤρχον πασσῶν τῶν φραγλιῶν καὶ Σιλαβινῶν. ἔτι ἔτι γὰρ πιπίνου ἐλθόντων κατὰ τῶν βενετιανῶν μετὰ δυνάμειος καὶ λαοῦ πολλοῦ, παρεκάθισαν διὰ τῆς ξηραῖς ἐκεῖθεν ἔπειτα πρὸς τῶν νησῶν τῆς βενετίας, εἰς τόπον λεγόμενον ἀειζόλας. οἱ οὖν βενετικοὶ ἰδόντες τὸν γῆρα πιπίνου μὲν τῆς εἰσέμις δυνάμειος καὶ αὐτῶν ἐπὶ ἔρχομενον, καὶ μέλλοντα μετὰ τῶν ἵππων ἀποπλοῦσαι πρὸς τὸν νήσον τοῦ δαμαύκου. ὅτι γὰρ αὐτῆ ἡ γῆσι πλοῦσιον τῆς ξηραῖς. βελόντες κρηθρία αὐτῶν τὸ πρὸς ἐκαστὸν ἐπαπέφραξαν, εἰς ἀμυχανίαν οὖν ἐλθὼν ὁ βασιλεὺς

γὰρ

γὰρ πιπίνου λαός, εἰδὲ γὰρ ἦν δυνατὸν αὐτῶν ἀναχαρῆσαι, παρεκάθισαν αὐτοῖς διὰ τῆς ξηραῖς μήνας ἕξ πολεμοῦντες καθ' ἑκάστω ἡμέρῃ μὲν αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν βενετικοὶ εἰσέρχοντο εἰς τὰ πλοῖα αὐτῶν, καὶ ἴσαστο ὅτι πινος τῶν παρ' αὐτῶν εἰσέρχοντο κρηθρία. ὁ δὲ γῆρα πιπίνου ἴσαστο μὲν ἔτι λαοῦ αὐτῶν ἐν τῶν αἰγυρίων, καὶ οἱ μὲν βενετικοὶ μὲν τὸ ξηραῖς καὶ εἰσέρχοντο ἐπολέμου, μὲν εἰδόντες αὐτῶν πρὸς τὸν νήσον διαπεράσαι ἀπορήσας οὖν ὁ γῆρα πιπίνου εἶπε πρὸς τὸν βενετικόν. ὅτι ὑπὸ τῶν ἐμῶν χεῖρας καὶ πρὸς οὐρανὸν γίνεσθε, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἐμῆς χώρας καὶ ἐξουσίας ἐστέ. οἱ δὲ βενετικοὶ ἀνέλεγον αὐτῶν. ὅτι ἡμεῖς δούλοι θελομεν εἶναι βασιλέως εἰσέμις, καὶ οὐκ ἴσαστο. ὅτι πολὺ ὁ βιασθέντες οἱ βενετικοὶ ἀπὸ τῆς γηραῖας ἀρχίσεως πρὸς αὐτῶν, ἐποίησαντο εἰσέμις ἀποπλοῦσαι πρὸς τὸν γῆρα πιπίνου, ἔπειτα ἐρχοντο αὐτῶν πλοῖα πάντα. ἐκ τοῦτο ὁ καθ' ἑκάστον χρόνον ἡλάττωτο πάντων, ὅπως καὶ μέγχερ τῆς Σήμερον διασάξεται. τελοῦσι γὰρ οἱ βενετικοὶ τῶν καλέχοντι τὸ γηγάτων ἰτάλιας, ἢτοι παπίας, διδάσεια ἀσίμιν λίτρας λς. καθ' ἑκάστον χρόνον, καὶ τῆσι τῶν τρέπων ἐπαυσεν ὁ μέλαξ φραγλιῶν καὶ βενετικῶν πόλεμος. ἔτι ὁ γῆρα πιπίνου ἰσάστω ὅτι λαός πρὸς βενετιανῶν καὶ ἀποπλοῦσαι. ὅτι πολλοὺς γῆρα πιπίνου

munierunt. Cum igitur efficere nihil posset Pipini exercitus, quandoquidem traiectus alibi nullus, obfederunt eos in cōtinenti per femestre, quotidie manum conferentes. Et Veneti quidem naues suas ingressi post cornua quæ iecerant se tuebantur, rex verò Pipinus cū suis stabat in littore, quem Veneri cum sagittis & missilibus oppugnabant, ne in insulam traicerant. Desperans igitur ita eos compellat: subditi mei estis, si quidem à mea terra & ditione huc venistis: at illi respondunt: Romanorum imperatorum subesse volumus, non tibi. Tandem verò crebris interpellationib. fatigati pacem cum eo fecerunt, & tributa plurima promiserunt. Ex illo verò tempore singulis annis minus fuit tributum, id quod etiam hodiè obtinet: solum enim Veneti quotannis Italiae siue Papiæ regnum tenenti diuaria argenti noi signati libras triginta sex. Atque hoc modo bellum inter Francos & Venetos cessauit. Cum verò fuger Venetias populus capisset ibique congregari, adeò vix ingens esset multitudo, de-

cem sibi crearentur qui nobilitate ceteros antecelleret, factusque iam fuit primus dux inter ipsos antequam contra eos arma sumeret rex Pipinus. Erat verò tunc temporis ducatus in loco qui dicebatur *Civita Noua*: quum verò is locus nimium propè continentem esset, de communi consilio in aliam insula. i. transtulerunt, vbi etiamnum est, tam longè à continente, quàm quis hominem equo insidentem videre possit.

CAP. XXIX.

De Dalmatiâ, & eius populis.

Diocletianus Imperator valde Dalmatiam amavit, vnde etiam populi Romani colonias eò deduxit, & Romanis quoque populo il i nomen inditum fuit, quippe qui Roma illuc commigrassent; manequè is cognomen istud etiam hodie. Hic autem imperator urbem illic *Aspalathû* condidit, & in eâ palatia omni descriptione maiora, quorum etiamnum reliquæ super sunt veteris magnitudinis testes, quantum longi ea temporis iniquitas in nihilum reddege-

ἐαυτοῖς δὲ καὶ τὸ εὐρυμεία τῶν ἀλλοτρίων διαφέρειν, ἀεὶ γὰρ ὁ δὲ πρῶτος δὲ ἐν αὐτοῖς πρῶτον ἐλθεῖν καὶ αὐτῶν ὁρῆξ. *πιπίνου*. ὡς δὲ τῷ τότε κερσῶ τὸ δεκάτον εἰς τόπον λεγόμενον τὴν *Ἰβητῶν νῆσα*, ὅπερ ἐρμυκύνεται νῆσας ἐσθ. διὰ τὸ ἐπὶ τὸ περὶ ἠρημένον *Ἰβητίον* πηλοῖον τῆς *Ἰβητίας*, κοινῆ βουλῆ μελέτησθαι τὸ δεκάτον εἰς ἑπτέσθιν ἡσίων, ἐν αἷ καὶ νῦν δεῖ *Ἰβητίων* διὰ τὸ ἐπὶ *μηκότερον* τῆς *Ἰβητίας*, ὅσον βλέπει τις ἀνδρα ἰππῶν ἐφ' ἑσθόμενον.

Κ Ε Φ. κθ.

περὶ τῆς δελματίας, ἔ τ ἐν αὐτῇ ἀποκαθήμενῶν ἔθνων.

Οτι Διοκλητιανὸς ὁ βασιλεὺς πάντων τῆς χώρας δελματίας ἠερίσθαι, διὸ καὶ ἀπὸ τῆς ῥώμης λαὸν ἀγαγὼν μετὰ τὰς φεμυλίας αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ τῆς δελματίας χώρῃ τῆς κατεσκευάσθαι. οἱ καὶ ῥώμῃ ἀποσηγορεύθησαν διὰ τὸ ἀπὸ ῥώμης μετεκινῶσθαι. καὶ ταῦτ' ἄχρι τῆς *Ἰβητίας* πῶς ἐπὶ *Ἰβητίαν* ἀναποφείσθαι. οὗτος οὖν ὁ βασιλεὺς Διοκλητιανὸς καὶ τὸ ἐπὶ ἀσπαλάθου κῆσθαι ἀκοδόμησεν καὶ ἐν αὐτῷ παλάτιῳ ἐδέμασι λέγων καὶ γραφῆς ῥιπάσθαι ἐπέκθησεν, ὡς καὶ μέχρι τῆς *Ἰβητίας* τῆς *Ἰβητίας* ἐν δαμμονίῳ κείσθαι φέσθαι.

φείσθαι, καὶ ὁ πολὺς χρόνος ἀσπῶν καὶ ἀλλοτρίων. ἀλλὰ καὶ τὸ κῆσθαι Διοκλητῶν τὸ νῦν παρὰ τῶν Διοκλητιανῶν κητεχόμενον ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Διοκλητιανὸς ἀκοδόμησεν. ὅθεν καὶ τῶν ἐπὶ *Ἰβητίαν* Διοκλητιανοὶ κληῖσθαι, οἱ τῆς ἐκείνης χώρας ἐναπλήσθαι. ἢ δὲ καὶ τῶν αὐτῶν ῥωμῶν διακράσις ὡς μέχρι τῆς *Ἰβητίας* ποταμοῦ. οἱ καὶ πρὸς *Ἰβητίαν* τῆς ποταμῶν διαπεράσθαι εὐσθαι ἔσθαι *Ἰβητίαν* ἀποκαθήμενῶν. ἀπὸ καὶ *Ἰβητίας* ἐκλήσθαι. καὶ οὗτε ἔσθαι Ἰβητίαν ἐκείθην τῆς ποταμῶν κηλοικεῖν πησῶν, ἔσθαι ἐκείθην ἐν τῇ ποταμῶν. διὰ τὸν τὸ ἀόπλιτος εὐρεῖν αὐτὸς τῆς *Ἰβητίας* οἱ ῥωμῶν, καὶ πρὸς πόλεμον ἀπαρσενκασθῶν, καὶ κηταπολεμίσθαι ἀνελθόντο *Ἰβητίαν*, καὶ ἀρχμαλωσίαν, καὶ ἀνεχώρησθαι. καὶ οὗτε ποιεῖσθαι ἀλλοτρίων δύο οἱ ῥωμῶν ἀπὸ πόλεμος εὐσθαι πρὸς τὸν λαὸν αὐτῶν ἐνήλλασθαι, ὡς τῶν μεγάλων καὶ ἀγίων *Ἰβητίας* ἀλλοτρίων *Ἰβητίας* Ἰβητίας, τὸς μὲν ἀποσφερομένους ἀπὸ τῆς *Ἰβητίας*, τὸς δὲ εἰς τῶν τοιαύτων δελματίας ἀποσφερομένους. καὶ τὸ πηλοῖον τῆς δελματίας ὑπὸ τὸ αὐτὸ κῆσθαι κῆσθαι ὅτι τὸ ἐπὶ κητεχόμενον *Ἰβητίας*, μέχρι τῆς ἔσθαι τὸ ἡμισυ κωνσταντινοπόλεως, ἐν αἷ πάντες οἱ ῥωμῶν *Ἰβητίας* καὶ καθοπισθῶντο, καὶ πρὸς κητεχόμενους ἐν τῶν ἐκείθην, καὶ πρὸς τὴν κητεχόμενους ἀπὸ τῆς αὐτῆς κῆσθαι ὑπὸ ἀρχαυῆ *Ἰβητίας* τῆς κῆσθαι.

rit. Sed & Dioclia urbem exstruxit, quam nunc quoque Diocletiani tenent, nomen inde fortiti. Istorum verò Romanorum terminij extendebantur ad flumè vique Danubium; quod cū aliquando transmississent, inuenerunt Sclauinos, qui & Auari dicti, gentem inermem. Neq; verò hi trans flumè habitare aliquos, neque cis flumè isti existimabāt. Quia aut inermes, atq; ad bellum imparatos Auaros comperiebant Romani, de bellantes eos prædam inde & captiuos abducunt recesserunt. Et ex eo tempore permutationes duas instituentes Romani à Pascha ad Pascha suos permutabant, ita vt magno sabbatho obuam sibi fierent & qui à mansionis suæ loco discederent, & qui in hanc seruitutem succederent. Etenim prope mare sub hac ipsa vrbe vrbs est *Salona*, dimidium habens eius magnitudinis quam *Constantinopolis*; in eâ congregati Romani arma sumebant, & inde proficiscerantur ad clusuram quantum millia passuum distan-

tem, quæ in hunc vsque diē Clusa appellatur, quod illac transeuntes quasi concludat, atque inde abibant ad flumen. Hæc igitur permutatio cum multos annos obtinisset, qui trans flumē habitabant Sclauī, siue Auari, re considerata dixerūt inter sese; Romani hī vbi traiecerunt, prædamque inuenerunt, nunquam traicere desinent; itaque aliquod contrā machinamur. Hoc igitur consilio, cum Romani aliquando traiecissent, postis iusidiis illos adorti oppugnarunt, vice-runtque, & sumptis eorū armis, flammulis, & reliquis signis bellicis, transmissio flumine venerunt ad clusuram: quos cum vidissent Romani qui in præsidio, conspectis flammulis & armaturā gētiliū suorum, gentiles eos esse suos arbitrati, cum ad clusuram prædicti Sclauī venissent, transitum illis permisērūt. Sed intromissi statim Romanos expulerunt, & Salo-nam quoque urbem antea nobis dictam occupauerunt: ubique postis paulatim incipientes prædari Romanos in campis & edictioribus locis habitan-

ή τις και μέγχι τῷ νῦν καλεῖται κλεισι, διὰ τὸ Συγκλειῖν τὸς δι-
 ερχομένους ἐκείθεν. και ἐν τῶν ἐ-
 κείσε ἀπήρχητο ὡς τὸ ποταμόν.
 τὸ ἔν τοῦτον ἄλλανον ἐπὶ ποτα-
 μοῖς γινόμενον χρόνοις, οἱ ἐκείθεν
 τῷ ποταμοῦ Ἰκλάβοι, οἱ καὶ Ἀβα-
 ερι κληόμενοι, καθ' ἑαυτοὺς ἐσπό-
 πησέ λέρνεις. ἐπὶ αὐτοὶ οἱ ρώ-
 μάνοι, ἐπὶ ἐπέερον και οὐραν
 περὶ δασ, ἀπὸ τῷ νῦν καθ' ἡμῶν οὐ
 παύονται διαπερῶντες, και διὰ
 τῶτο μηχανησάμεθα και ἀπὸν-
 ἄτως οὖν οἱ Ἰκλάβοι οἱ Ἀβαεσι
 βυλδσάμενοι, και διαπερῶσαν-
 τες πρὸς οἱ ρώμάνοι, ἐποίησαν οὐ-
 τοὶ ἐγκρημια, καὶ πολεμήσαντες
 ἐνίκησαν αὐτούς. και ἀγαλαβόμενοι
 πῆτε ὅπλα αὐτῶν και τὰ φλά-
 μουλα, και τὰ λοιπὰ πολεμικὰ
 ἰμεία, διαπερῶσαντες οἱ περὶ-
 ρημένοι Ἰκλάβοι τὸ ποταμόν ἤλ-
 θον εἰς τὴν κλησῶρον, καὶ ἰδόν-
 τες οἱ ἐκείσε ὄντες ρώμάνοι, θεα-
 σάμενοι τὸ φλάμουλα και τὴν
 ὄξοπλισιν τῶν ὁμοφύλων αὐτῶν,
 τὸς αὐτῶν ὁμοφύλως ἐπὶ νομί-
 σιντες, καὶ και ἐλάβον οἱ Ἰκλά-
 βοι οἱ περὶ ἠθέντες εἰς τὸ κλησῶ-
 ρον, παρεχόμενοι αὐτοῖς διχθῶν.
 διχθόντες τὸ εὐθύς τὸς ρώμαίους
 ἔτοι ὄξήλασαν, καὶ τὸ Ἰκλάβια τὸ
 περὶ ἠμένον κάστρον ἐκράτησαν. καὶ
 κλησῶρον
 καὶ τοῖς

καλοικούντας ἠφάνισαν, και τοὺς
 τόπους αὐτῶν κατεκράτησεν. οἱ δὲ
 λοιποὶ ρώμανοι εἰς τὰ τῆς παρ-
 λείας κάσρα διεσῶθησαν, και μέ-
 χει τῷ νῦν καλεῖσιν αὐτὰ, ἃ πινε
 εἰσὶ τὰ τῶ κάσρα, τὸ ράσιν. τὸ ἀ-
 σπάλαθον. τὸ τετραγούειν. τὰ διὰ
 δουρα. ἡ ἀρβη. ἡ βέκλα. και τὰ ὀ-
 φασα. ἀν πνον καὶ οἰκίτορες μέ-
 χει τῷ νῦν οἱ ρώμανοι κλησῶν. ὅπ
 ἀπὸ τῆς βασιλείας ἠρακλείου τῷ
 βασιλέως ρώματων καθ' ἡμέλλη
 τρόπον ρήθησεν ἐν τῇ τῶν χρω-
 εῶτων και Ἰερβλων Ἰκλαβῶν.
 πᾶσαι ἡ δελματία, και τὰ περὶ
 αὐτὴν ἔδνη. οἷον χρωεῶτοι, Ἰερ-
 ελοὶ, Ἰαχλούμοι, τερβενιώται,
 κηναλεῖται, διοκλιανοὶ, καὶ ἀν-
 τανοὶ, και ὑπαρνοὶ περὶ στυρ-
 μένοι, τῆς τῶν ρώμαίων βασι-
 λείας δια τῶν τότε κρατῶντων
 ἐρώτηται καὶ ἀφέλξαν εἰς τὸ μηδὲν
 παρῶπαν μικρῶν δειν εἰσπον-
 σάσης, και μάλισα τὸ ὅπὶ μιχαῖλ
 τῷ Ἰαμορίου τῷ τετραγῶ, οἱ τὰ τῆς
 δελματίας κάσρα οἰκόντες γρό-
 νασιν αὐτοκέφθοι, καὶ μήτε τῶ
 βασιλῆ ρώμαίων, μήτε ἐτέρω τινὶ
 ὑποκείμενοι. ἀφῆ και τὰ ἐν-
 εἰσε ἔδνη, οἷτε χρωεῶτοι και Ἰερ-
 ελοὶ. και Ἰαχλουμῆται, τερβεν-
 νιώται καὶ κηναλεῖται, καὶ διοκλιανοὶ καὶ οἱ παρῶνοι, τῆς τῶ ρώμαίων
 βασιλείας Καφινιάσιντες γελῶσαν ἰδιόρυνθοι καὶ αὐτοκέφθοι,
 τινὶ μὴ ὑποκείμενοι. ἀφῶντας τὸ ὡς φασι πᾶτα τὰ ἔδνη μὴ ἔχει,
 καὶ τὸ Ἰαχλῶνους γέροντας, καὶ τὸς καὶ αἱ λοιπὰ Ἰκλαβῶν καὶ ἔχουσιν

tes deleuerunt, eorumque
 loca tenuerunt: reliqui au-
 tem Romani in ora mari-
 tima opidis seruati sunt, ea
 que etiamnum tenent, &
 sunt ista: Raufin, Aspala-
 thum, Tetranguria, Diado-
 ra, Arbe, Becla, & Opfara:
 eorumque habitatores in
 hodiernum vsque diem
 Romani appellantur. Ab
 imperio autem imperato-
 ris Heraclij, vt dicemus cū
 de Croatis & Seruijs age-
 mus, cum Roman. imperi-
 um per imperantium i-
 gnauiam atque focordiam
 maximè Michaëlis Amo-
 rienfis Balbi, tantū non
 expirasset, qui Dalmatiæ
 oppida habitabant, sui iu-
 ris exstiterunt, neque Ro-
 mano imperatori, neque
 cuiquam alteri subiecti. I-
 tidem finitimæ illis gentes
 Croati, Seruij, Zachlumite
 Tarbuniora, Diocletiani
 & Hypagani, excussis Ro-
 mani imperij habenis li-
 beri, suisque non alienis le-
 gibus vsi fuerunt. Princi-
 pes verò, vt vocant, hæ gē-
 tes non habent; tantum
 Zupanos, senes, quomo-
 do etiam reliqui Sclauo-

rum populi. Plurimi etiam è Sclauis hñs non baptizabantur, & diubaptismi expertes manebant. Imperante verò piissimo imperatore Basilio legatos miserunt peticum, vt qui ex ipsis baptizati nondum essent baptizarentur, essentque veluti ab initio, subditi imperij Romani. Exaudìt illos beatus, venerandusque imperator, & commodatensem misit cum sacerdotib. omnesque, qui in nominatis gentibus nondum baptizati erant, baptizauit. & post baptismum principes ipsis ex istis designauit, quos vellent, eligerentque, è stirpe quam maximè amarent. Atque ex illo tempore in hodiernum vsque diem principes ipsis non aliunde leguntur. Pagani verò, qui Romanorum linguâ Arentani appellantur in locis inaccessis atque prærupis baptismi expertes relinquebantur. Paganus etenim Sclauorum sermone dicitur, qui nõ est baptizatus. Postea autem etiam hi mittentes ad eundem imperatorem baptizari petierunt; misit itaque, & baptizauit. Deinde, vt antea dixi, per imperatium ignauiam, atq;

τύπον. ἡλὰ οἱ πλείονες τῶν τοιούτων Σκλάβων οὐδὲ ἑβαπτίζοντο, ἡλὰ μέχρι πολλῶν ἔμεινον ἀβάπτιστοι. ἐπὶ δὲ βασιλείου δὲ φιλοχρίστου βασιλέως ἀπέστειλαν ἀποκλειστικῶς ἐξαίρηται καὶ παρεκχωροῦντες αὐτὸν τὴν ἐξ αὐτῶν ἀβάπτιστους βαπτισθῆναι, καὶ εἶ ἀφ' ἧς ἀρχῆς ὑποτεταγμένους τῇ βασιλείᾳ τῶν ῥωμαίων. ἂν πνων ἐπισκοπίας οὐ μακαρίῳ δὲ καὶ αὐτιδίμῳ βασιλεύς, ἐξ ἀπέστειλε βασιλικὸν μὲν καὶ ἑρέων, καὶ ἐβάπτισεν αὐτὸς πάντας τὴν τῶν περιηθέντων ἐξ ἑσθλαπῆσους τυγχάνοντας. καὶ μὲν τὸ βαπτισθῆναι αὐτὸς τότε περιβήτεο εἰς αὐτὸς ἀρχοντας οὐς ἐκείνοι ἠθέλην καὶ περιέκλεινον, ἀπὸ ἡμεῶν ἢς ἐμείνοι ἠγάπων καὶ ἐσεργον. καὶ ἔκτοτε μέχρι δὲ νῦν ἐκ τῶν αὐτῶν ἡμεῶν γίνονται ἀρχόντες εἰς αὐτὸς, καὶ οὐκ ἐξ ἐτέρας. οἱ δὲ παλαιοὶ, οἱ δὲ τῇ ῥωμαίων διδασκάλῳ ἀρενταῖοι καλούμενοι εἰς δυσβάτους τόπους καὶ κρημνώδεις κατελείφθησαν ἀβάπτιστοι. καὶ γὰρ παλαιοὶ κατὰ τὴν Σκλάβων γλῶσσαν ἀβάπτιστοι ἐρμηνεύεται. μὲν δὲ τῆτο καὶ αὐτοὶ ἀποσεύσαντες εἰς τὸ αὐτὸν αὐτιδίμῳ βασιλείᾳ ἐξ ἠήσαντο βαπτισθῆναι καὶ αὐτοὶ. καὶ ἀποσεύσαντες ἐβάπτισε καὶ αὐτὸς. ἐπεὶ δὲ ἄς περιεφθμεν, διὰ τῶν κερτυίων γωρῶν καὶ ἀφελῶν εἰς καθόπιον τὰ τῶν

ῥωμαίων ἦλθον περιήματα, καὶ οἱ τὰ τῆς δελματίας κέρσεσ οἰκοῦντες γλῶσσον αὐτοκέφθοι, μήτε τῷ βασιλεῖ ῥωμαίων, μήτε δὲ πνὶ ὑποκείμενοι. μὲν δὲ χεῖρον πνὰ δὲ τῆς βασιλείας βασίλειον δὲ αὐτιδίμῳ καὶ ἀειμνήστῳ βασιλέως ἐλδίνῳν (σερακλιῶν ἐπὶ ἀφεικῆς τότε Σολδανῶ καὶ δὲ Κάβα καὶ δὲ κλαφους μὲν καὶ κερῆσιαν λς'. καὶ λαβον ἐν δελματία, καὶ ἐπὶ ῥεθῆς τὸ κέρσεσ τὰ βύρβα, καὶ τὸ κέρσεσ πνὶ ῥῶσσαν, καὶ τὸ κέρσεσ τὰ δεκάτεσ τὸ κάτω. καὶ ἦλθον καὶ εἰς τὸ κέρσεσ ῥῶσσι, καὶ παρεκάθισαν αὐτῷ μιλῶσ δένεσ, πέντε. τότε βιασθέντες οἱ ῥῶσσιοὶ ἐδηλοποίησ βασιλεῖ τῷ ἀειμνήστῳ βασιλεῖ ῥωμαίων, λέγοντες αὐτῷ ὅτι. ἠλέησον ἡμᾶς, καὶ μὴ ἐάσῃσ ἀπωλέσθω παρὰ τῶν ἀρνηθῶν δὲ χειροῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς σπλαγγισθεῖς ἀπέστειλε τὸ πατεῖκιον Νικήτα δρυγῆσιον δὲ πλωῖμῳ, οὗ τὸ ἐπίκλιον ὀρύφωσ, μὲν δὲ χελασθῶν ἐκθῶν. οἱ δὲ Σερακλιῶ καθόντες δὲ μὲν δὲ εὐκὴ ἀφίξιν δὲ πατεῖκιον δρυγῆσιον δὲ πλωῖμῳ, ἐφουρον καταπιόντες τὸ κέρσεσ ῥῶσσι. καὶ ἀλλεπέρεσαν ἐν λορυβαρδία, καὶ πολιορκησάντες τὸ κέρσεσ βάρεωσ τῆτο ἐπὶ ῥεθῆς, τότε ὁ σολδανὸς κῆπασ ἐπέσεισ παθῆπα καστικράτισε πᾶσιν λορυβαρδίαν μέχρι ῥῶμης ἐπὶ τῶσ ἀγκύλα. ὁ δὲ βασιλεὺς διὰ τὸ αἰτίαν ταύτην

focordiam retro lapsè sunt res Romanorum, factique Dalmata sui iuris, neque Romano imperatori, neq; cuiquam alteri paruerunt. Post aliquod tempus, hoc ipso Basilio imperium tenente, venientes ab Africa Saraceni cum Soldano, Saba, & Calphone, nauibusque xxxvi. applicuerunt in Dalmatia, cœperuntque vrbes Bugoba, Rofa, & inferius Decatera : inde Ragufini Basilio semper memorando imperatorĩ id significarunt, rogantes vti misericordiã tactus ipsius subueniret, neque permissum ab infidelibus peffundari : motusque eã re imperator Nicetam patricium mittit Drungarium rei naualis, Oryphã cognominatum, cum chelandiis centum. At Saraceni vbi ad futurum mox cum classe patricium rei naualis Drungarium rescuerunt ab obsidione discesserunt, & in Longobardiam traicentes vrbe Barin obsederunt, expugnaruntque. Tunc Soldanus structis ibi palatiis Longobardiam omnẽ Romam vsque annos quadraginta tenuit. Quade causã imperator ad Lodoicum

Franciæ regem, & Papam Romanum, legatos misit, ut exercitui à se misso, auxilium ferant: qui uterque petitioni eius obsequentes cum magna manu iungunt se copiis ipsius una cum Chroba: cuius cum Zachlumo, Terbuliotis, Canalitis, & Ramiatiæ oppidorum incogulfinis cunctisque Dalis (nam hi omnes ex imperatoris mandato aderant) & Barin obsident, capiuntque. Sciendum verò quod Chrobatos, reliquosque Sclavorum principes, Ragusini suis nauibus in Longobardiam transmiserunt. Et urbem quidē Barin, totamque regionem, ac prædam vniuersam sibi habuit imperator Romanorum: Soldanum autem cum cæteris Saracenis rex Franciæ Ludouicus, & Beneuentum abduxit. Et Soldanum quidem nemo unquam ridentem videbat; itaque multas ei pecunias promittit, qui ridentem ipsum aut ostendisset, aut nuntiafferet. Euenit autem postea, ut quidam ridentem videret, qui regi Ludouico significauit. Il-

ἔπειτα τις αὐτὸν γελῶντα, καὶ

ἀπέσειλε πρὸς τὴν ἑλδοήχον ἡ δόξα φραγγίας, καὶ τὴν πάπα ρώμης, ἵνα (ὕνεκα μὲν) τῷ πατρὶ τῷ βασιλέως ὑποσαλέντι φραγγῶ. οἱ δὲ ὑπεξείκοντες τῇ τοῦ βασιλέως αἰτήσῃ, ὅτι εἰς καὶ ὁ πάπας, ἦλλον ἀμφοτέροι μὲν δυνάμεις πολλὰς καὶ ἐνωθίνας τῷ πατρὶ τῷ βασιλέως ὑποσαλέντι φραγγῶ, ἀμὰ τῷ χρωβάτῳ, τῷ ζερβελῳ, καὶ ζαχλάμω, καὶ τερβονιάτῳ, καὶ κενταλείτῳ, καὶ ράυσίοις, μὲν πάντων τῶν ἀπὸ τῆς δελματίας κάσρων, οἱ δὲ πάντες βασιλικῇ κελεύσει παρήσῃ. καὶ περιούσιον ἐν λογυβαρδία ἐκάθησθαι τὸ κάσρον βάρως, καὶ ἐπόρθησθαι αὐτό. ἴσῃον ὅτι τοὺς χρωβάτους καὶ τοὺς λοιποὺς Σιλαβάρχωντας, οἱ τὸ κάσρον ἐξοστὴν οἰκήτορες μὲν τῶν ἰδίων αὐτῶν κασαβίων διεπέρισσαν ἐν λογυβαρδία. καὶ τὸ μὲν κάσρον βάρως, καὶ τὴν χῶρον, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν παῖσαν ἀνελάβετο ὁ βασιλεὺς ρώμαίων. ἡ δὲ Σολδανὸν, καὶ τοὺς λοιποὺς Σαρακηνούς, ἀνελάβετο δολόνηχον ὁ εἰς φραγγίας, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸς ἐν τῷ κάσρῳ βενεβενδῶ. καὶ εἰς αὐτὸν εἶδεν γελῶντα. εἶπεν δὲ ὁ εἰς, ὅτι εἰς μοι ἡ Σολδανὸν μὲν ἀληθείας ἀναδείξει ἢ ὑποδείξει γελῶντα, δώσω αὐτῷ χρῆματα πολλὰ καὶ μὲν τοῦτο

τῷ εἰς δολοήχῳ ἀπήγχειλεν. ὁ δὲ πρὸς-

πρὸς καλεσάμενον ἡ Σολδανὸν ἠρώτησεν αὐτὸν ποῖον τρέπω ἐγγέλασεν. ὁ δὲ εἶπεν. ἀμαξάν εἶδον, καὶ τὸς ἐν αὐτῇ τρεχῶς κυλιόμενος, καὶ τέτρα χαλεπὸν ἐγγέλασα, ὅτι καὶ ἐγὼ ποτὲ κεφάδη ἦμην, καὶ ἀρτίως εἶμι ὑποκίττω πάντων, καὶ πᾶσιν δύνάτω ὁ θεὸς ὑψώσασθαι. καὶ ἀπὸ τότε περσεκδιέτο αὐτὸν ὁ δολόνηχον εἰς τὴν τρέπεζαν αὐτοῦ, καὶ ὑνῆσεν αὐτῷ. οἱ δὲ ἀρχοντες τῆς κενύνης καὶ βενεβενδῶ ἠρχοῦντο πρὸς τὴν Σολδανὸν ἐρωτῶντες αὐτὸν περὶ ἰατρῶν καὶ δεξαπέτης ἀλόχων, καὶ λοιπῶν ὑποθέσεων, ὡς γέροντα καὶ πεπερημένον. ὁ δὲ Σολδανὸν πανέρχον ἦν καὶ Σολδανὸν εἶπε πρὸς αὐτούς. ἡ παρῶμα δέλω εἰπέιν πρὸς ὑμᾶς, καὶ δέδοικα ἡ μὴ κατ' ὑμῶν κατὰ δῆλον ἡμεῖς πρὸς τὸν δούκα, καὶ Σολέσαι ἡ ἑμαντῶ ζωῶ. οἱ δὲ ἄμωσαν αὐτῷ, καὶ Σαρρήσους εἶπε πρὸς αὐτούς. ὅτι ὁ εἰς Σορίσιμ δέλω πάντας ὑμᾶς ἐν τῇ μεγάλῃ φραγγίᾳ, καὶ εἰάν ἀπιθῆτε ἐπὶ δέξασθε μικρὸν, καὶ γὰρ πολλῶν εσφορῶν ὑμᾶς. καὶ ἀπελθὼν εἶπε πρὸς τὴν δολόνηχον. ὅτι οἱ ἀρχοντες ἡ κακὴ εἰς, καὶ σὺ οὐ δυνάσαι κυριεύσαι ἡ χῶρον ταύτῳ, εἰάν μὴ ἀφανίσῃς τοὺς διωκτοὺς τοὺς ἀντιπίπτοντάς σοι. ἀλλὰ δέσμευσον τοὺς πρώτους τῶν κάσρων, καὶ ἀπόσειλον αὐτούς εἰς τὴν χῶρον σου, καὶ τότε

le vocato ad se Soldano rogauit quamobrem risisset; et respondit. Currum videbam, & vertentes in eo rotas, & hæc mihi causa risus: nam ego quoque aliquando caput fui, nunc autem infra omnes sum; & potest me Deus rursum exaltare: Atque ex illo tempore ad mensam illum suam Ludouicus adhibuit. Principes verò Capuæ & Beneuenti accedebant ad Soldanum interrogantes eum de medicina ac cura equorum; aliisque rebus, vti senem, & multo vsu peritum. Ille autem vaser admodum & versutus erat, dixitque ipsis: Est quod communicatum vobis velim, sed vereor ne per vos regi innotescat, & ego in periculum vite incidam: qui cum iureiurando se obstrinxissent, fidentior factus dixit iis. Rex vos omnes in magnam Franciam transportare statuit, & si non creditis, expectate paulisper donec plenam vobis fidem faciam, discedensque dixit Ludouico: Principes tui improbi sunt, neque tu regere regionem hanc poteris, nisi potetioribus e medio sublatis, qui tibi obsistunt. Sed primores vrbis in vincula coniectos

in tuam terram mitte, & tunc pro arbitrio ceteri se se submittent. Cum autem persuasisset ipsi consilio suo obsequi,isque iam catenas ferreas faciendas decreuisset iis ablegandis, abiit Soldanus, & dixit principibus; adhuc vos non creditis principem vos ex-terminaturum, & omnino ex hominibus eruendam memoriam vestri. Sed si plenam omnino fidem vobis fieri vultis, abite & videte quid vbique fabri cōficiant mandato regis: & nisi circa catenas ac vincula occupatos inueneritis, tūc me falsa dixisse iudicate: si autem vera dixerō, cogitate de salute vestra, mihi que vtilia vobis & salutaria consilia dederim, beneficium reddite. At principes Soldani verbis persuasi, compedibus & vinculis cōspectis, omnino id quod erat credentes, ex eo tempore de tollendo rege Ludovico consilium ceperunt. Rex autem horum omnium ignarus venatum egressus est, cumque reuertetur, principes ipsius vrbe occupatā intrare eum non permisit: itaque insurgentes contra se principes videns ad sua regressus est. Principes verò dixerūt

ὡς δέλης οἱ λοιποὶ ὑποταγήσονται. καὶ ὅτε παρέπευσεν αὐτὸν ἵνα πληρώσῃ τὸ βυλλῶν αὐτῶν, καὶ θέσει ἡμέτερὰ δόσεις σιδεράς εἰς τὸ ἔξοεισθαι αὐτὰς, ἀπῆλθεν ὁ Σολδανὸς καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχοντας, ὅτι ἀκμῶν οὐ πιστεύει ὅτι ὁ ῥῆξ' ἔξοειστος ὑμᾶς ποιεῖ, καὶ πανήλιως ἔξ ἀνθρώπων γίνεσθαι τὸ μνημόσυνον ὑμῶν, ὅμως εἰ θέλετε τελείως πληροφρονηθῆναι, ἀπυθόβητε διασάσατε τὰ ἄρα ἐργάζονται πάντες οἱ χηρκαῖς τῆ περὶ αἰξί τῶ ῥήγος. καὶ εἰ οὐχ εὐρήτε αὐτὸς ἐργαζομένους τὰς ἀλύσεις καὶ τὰ δεσμά, γνώστε ὅτι πάντα τὰ περὶ ἐμῶν λαλούμενα ὑμῖν ἐστὶν ἀδύνατον. εἰ δὲ ἀληθεύω, φρονήσατε τὸ σωτηρίαν ὑμῶν, καὶ ἐμὲ ἐυφρονηθήσασθε τὰ χηρκαῖς καὶ σωτήρια ὑμῖν βουλομένοι. οἱ δὲ ἀρχοντες κωιδέντες τῶ τοῦ Σολδανου λόγῳ, διασάμενοι δὲ καὶ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰ δεσμά, τελείαν πληροφροειαν ἔλαβον, καὶ ἐκ τοῦ ἐμελέτων τὸ ἀπόλυσαν τοῦ ῥήγος λοδοήχου. ὁ δὲ ῥῆξ' πάντα πάντα ἀγνοῶν ἔξῆλθε πρὸς τὸ κυνηγεῖσθαι. ὑποσπρέψανθ' δὲ, οἱ τῆς ἀρχοντες ἐκέρπηξ' τὸ κέρσεν, μὴ ἐάσαντες αὐτὸν εἰσελθεῖν. ὁ δὲ ῥῆξ' λοδοήχου τὸ τῶν ἀρχόντων ἔνστασιν διασάμενθ', εἰς τὴν ἰδίαν χῶραν ὑπέστρεψεν. οἱ δὲ ἀρχοντες εἶπον πρὸς τὸν Σολδανόν, τὰ ἄρα θέλεις ἡμᾶς ποιῆσαι σοὶ

ἄρα

ἄρα τῆς χρομένης εἰς ἡμᾶς παρὰ σὺν Σωτηρίας. ὁ δὲ ῥῆξ' αὐτὸν ἐν τῇ ἰδίᾳ χῶρᾳ ἀπολύσαι αὐτόν. καὶ τῆς χρομένης ἀπῆλθεν ἐν ἀφεικῆ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν χῶραν. μὴ ἐπιλαθόμενθ' ὅτι τῆς ἀρχαίας αὐτοῦ κακίας ἐσεταποπέδυσσε, καὶ ἔλθε μὲν ἀνωμαλῶς ἐν καπύῃ καὶ ἐν βενεβένδῳ πρὸς τὸ πολιορκηθῆναι καὶ ὑποτάξαι αὐτῶν. οἱ δὲ τὰ τοιαῦτα κέρσεν κερταῦντες ἀπέστειλαν πρέσβεις πρὸς τὸ ῥῆξ' λοδοήχον ἐν φεαργλίᾳ, ἵνα ἔλθων (ὡς νεπαμύνη) αὐτοῖς κατὰ τὸν Σολδανῶν καὶ τῶν ἀφεικῶν. ὁ δὲ ῥῆξ' λοδοήχου ταῦτα μαθὼν, καὶ ὄντορ ἐποίησε τέρπον ὁ Σολδανὸς κείσως καὶ τοὺς ἀρχοντας, ὅτι δεσμίους μέλλει ὑμᾶς ὁ ῥῆξ' ἐν φεαργλίᾳ ἔξοείσθαι, ἀντεδήλωσεν αὐτοῖς, ὅτι καὶ ἄπορ ἐποίησα κέρτερον εἰς ὑμᾶς μεταμέλημα, ὅτι ἔσωσα ὑμᾶς ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ ἀνταπεδῶκατέ μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν. καὶ καθὼς ἐδιδάχθη παρὰ ὑμῶν ἀρτίως χαίρω ἐπὶ τῇ ἀπολείᾳ ὑμῶν. τότε διαρρήσαντες ἀπὸ τῶν ῥήγος λοδοήχου ἀπέστειλαν πρέσβεις πρὸς τὸ βασιλεῖα ῥωμαίων τῶ δούναυ αὐτοῖς βοηθεῖν, καὶ λυθῶσαται τῶ τοιοῦτον κινδύνου. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπέχετο βοηθῆσαι αὐτοῖς. τῶ δὲ ἀποκεισασθῆναι ἀπὸ τῆς πόλεως ὑποσπρέψανθ', καὶ ἀγαθὰς ἀγγελίας τοῖς πέμψασθαι αὐτὸν

Soldano; quid nos tibi facere vis pro eo quid nos seruaueris. ille vero dimitti ad suos uoluit, eoque facto in Africam discessit. Pristinā verò malitiā non oblitus exercitu collecto uenit cum magna manu contra Capuam & Beneuentum ut illas obsideret, capereturque. Oppidani autem legatos in Franciam ad regem Ludovicum miserunt, uti supplicat ipsi ferret contra Soldanum, & Afros. At rex Lodouicus his cognitis, & quomodo egisset Soldanus, principibus persuadens regem cōpeditos in Galliam mittere uoluisse, respondit ipsis: pœnitere se etiam eorum quæ antea ipsis fecisset, cum illos ab hostibus seruasset, pro quo beneficio mala ipsi reposuerant; & quemadmodum eiectus ipse ab his fuerat, ita se nunc in eorum exilio latari. In hac rerum difficultate à rege Ludovico ad Romanorum imperatorem miserunt auxilia postulant, & ab eiusmodi periculo liberationem. Promisit opem imperator. Legato verò ab vrbe redeunte, & læta suis nuntia adferente de auxilio ab Imperatore mittendo, ante-

F

quam in urbem venire possit à Soldani excubiis captus fuit. Præsciverat enim ille legationem factam ad imperatorem Romanum, & omni studio incubuit ut legatum caperet, quod etiam factum fuit. Ipse autem capto intellexit quo defunctus officio fuerit, & post paucos dies ad futura auxilia Romanorum imperatoris: dicit itaque ei: quod si quæ volueris feceris, libertate & maximis donis cohonestaberis: sin autem, malâ morte morieris. Cumque facturum se mandata recepisset, dixit ei Soldanus: iubebo te sisti prope muros, ut advoces eos qui te miserunt, ipsisque dicas: E quidem quod vobis officium debui præstiti, imperatoremque Romanum pro vobis oravi, verum nescatis, frustra mihi susceptam hanc profectionem fuisse, & supplicationem vestram imperator reiecit, neque est quod opem ab illo ullam expectetis. Eo vero cum lætitia promittente se hæc executurum, ad urbem ipsam duxerunt: at spretis quæ Soldanus dixisset o-

ἀποκομίζονται, & εἰ τῆς τοῦ βασι-
σιλέως Συμμαχίας, μήπω τέτον
ὑποσθένειον ἐν τῷ κάστρῳ, ἐκρε-
τήθη παρὰ τῶν βιγλιῶν ἔξω
δάνου, περὶ τῶν γῶν ὁ ὁρδάνου
τῶν γεροντῶν ὑποσθένειον πρὸς ἰκε-
σίαν ἔξω βασιλέως ῥωμαίων. καὶ
ἐπίκτασε ἔξω ἀποκεισάειον αὐ-
τῶν κερτήσι, ὅπου καὶ γέροντα.
κερτήθειον ἔξω αὐτῶν ἔμαθε τῶν
ἀποτελεσθέντων παρὰ αὐτῶν δου-
λείαν, καὶ ὅτι δι' ὀλίγων ἡμερῶν
καταλαμβάνει ἔξω βασιλέως ῥω-
μαίων βοήθεια. ὁ ὁρδάνου εἶπε
τῷ αὐτῷ ἀποκεισάειῳ, ὅτι εἰ ποιή-
σεις ὅσα σοι εἶπω, ἐλευθερίαν καὶ
ἀρετῶν μεγίστων ἀξιωθήσῃ. εἰ δὲ
μὴ, πονηρῶς θανάτῳ ἔξω ἀπο-
λέσῃ. ἔξω ὑποσθένειον ἐκκληρώ-
σαι τὰ κελεύμενα αὐτῶν, εἶπεν ὁ
ὁρδάνου πρὸς αὐτόν, ὅτι κελεύω
σῆσαι σε πηλοσίον ἔξω τείχος, καὶ
περὶ σκαλέσθαι τὴν ἀποσείλαν-
ταί σε, καὶ εἰπεῖν πρὸς αὐτόν. ἐγὼ
μὲν ἔξω δουλείαν ἢ ἀφελὸν ποιῆσαι
πεποιήκα, καὶ ἔξω βασιλέα ῥω-
μαίων περὶ ὑμῶν ἐδυσόπισσα.
πλήν οὖν γινώσκετε, ὅτι εἰς κερτῶν
ἐξήλυτο ἡ ὁδὸς μὲν, καὶ ὁ βασιλεὺς
παμφαῦλον εἶθηκε ἔξω παρὰ ὑμῶν
γεροντῶν ἰκεσίαν, καὶ ὑποσθένειον βασι-
λέως μὴ ἐλπίζετε βοήθειαν. ἔξω δὲ
ὑποσθένειον μὴ χεῖρα ἐκκλη-
τοῦ κάστρου, καὶ ἐν οὐδενὶ θήμε-
ρῶν τα παρὰ τοῦ ὁρδάνου
εἰρηθέντα πάντα, μήτε τὰ ἀπει-
λας.

λὰς ἀπὸ φοβηθῆς, μήτε ἔξω ὑπο-
σθένειον αὐτῶν περὶ τῶν, ἀλλὰ ἔξω τοῦ
Θεοῦ φόβον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
θήμερῶν διελογίσαστο ἐν αὐτῷ.
ὅτι Συμφέρον ὅτι ἐμὲ μόνον ὑπο-
δαρῆν, καὶ μὴ τοιαύτας ψυχὰς διὰ
λόγου παραδουῆσαι καὶ περὶ δύναι εἰς
δάναιον, καὶ διὰ πηλοσίον ἔξω τείχος
αὐτῶν ἡρμοσμένον, καὶ πάντα τὴν
ἀρετῶν περὶ σκαλεσμένον, εἶπε
πρὸς τὸν ἔξω σκαλεσμένον ἔξω τοῦ
κάστρου, ἐγὼ μὲν κύνειοι με τῶν δια-
κονίαν με ἔξω πλήρωσα, καὶ τὰ
παρὰ τῷ βασιλέως ῥωμαίων δη-
λωθέντα ὑμῖν ἀπαγγελάω. πηλο-
σίζω ὑμᾶς εἰς ἔξω ἔξω Θεοῦ καὶ
εἰς ἔξω ὁρησίαν πάντων τῶν κάστρου,
καὶ αὐτῶν τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἵνα ἀντι-
ἐμὲ ἐκρηγηθῆσθε τὰ τέκνα με,
καὶ τῶν ἐλπίζετε ὑπολαβεῖν με
Συμβίον με, ὡς γὰρ ποιήσθε μὲν
αὐτῶν παρὰ ἔξω δικαίον καὶ μισθα-
ποδοῦναι ἀγαθῶν Θεοῦ μέλλοντι
κεῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς ἔξω μι-
σθῶν ἀπολήψετε, καὶ ταῦτα εἰπὼν
παρεβάρυνεν αὐτὸς λέγων. ἐγὼ μὲν
ἀπὸ τῶν ὁρδάνου ἀπολαβῶν, καὶ πε-
ρὶ ἔξω ζῶντων κινδυνεύω. ὑμεῖς ἔξω εἰ-
πῆσθε εἰ δὲ αὐτοὶ καὶ μὴ δειλανδρήσθητε,
ἀλλὰ ὑπομείνατε μικρὸν, καὶ εἰς
ὀλίγων ἡμερῶν φθάσῃ ἡ ἀποσκαλεῖ-
σαι ὑμῖν ὁρησίαν παρὰ τοῦ βασι-
λέως ῥωμαίων. ταῦτα ἔξω αὐτῶν εἶ-
πόντων, οἱ κατέρχοντες αὐτὸν οἰ-
κείοι τῷ ὁρδάνου παρὰ περὶ δουλείαν τὰ παρὰ αὐτῶν λαληθέντα ἀ-

mnibus, neque minis eius
territus, neque pollicitatio-
nibus persuasus, sed Dei ti-
morem in pectore gestans
apud se cogitavit: Satius
esse vnum se mori, quam
tot animas verbo compe-
diri, & ad mortem prodii.
Cumque principes omnes
aduocasset, ita vrbis prima-
tes alloquutus est. Ego qui
dem, Domini mei, officio
meo defunctus sum, & que
significari vobis Romano-
num imperator iussit nun-
tiabo: sed obtestor vos per
filium Dei, vrbisque ve stræ
vniuersæ, & animarum ve-
strarum salutem, uti pro-
me benefaciatis liberis
meis, & quæ me ampli-
sperat coniugi: uti enim il-
lis feceritis, ita à iusto & bo-
num remunerante Deo,
qui iudicaturus est vivos &
mortuos, mercedē recipie-
tis. Et hæc loquutus animo
illos bono esse iussit, dicēs:
Ego quidem de vita peri-
clitor, & à Soldano occi-
datur: vos autem resistite for-
titer, neque timete, sed ex-
spectate passifer, qui pro-
cis paucos dies aderunt au-
xilia ab imperatore Roma-
norum vobis missa. Ad
hæc verbæ, qui deduxerant
eum milites Soldani, cum
preter expectationem que

dixisset audirent, dentibusque super ipsum striderent, procurrentes certatim ipsum interfecerunt. Eoque occiso Soldanus potentem imperatoris exercitum qui aduentabat metuens ad sua regressus est. Et ex illo tempore in huc vsque diem sub potestate sunt Romani imperatoris, ipsique plene subiecti feruiunt propter ingens hoc in illos collatum beneficium. Vrbs Rhagusium non appellatur Rhagusium dialecto Romanorum, sed quia in locis præruptis sita est appellatur præcipitium Lau, vnde inhabitantes Lau sinici id est, præcipitium insidentes. Communis vero vsus, qui sæpe litterarum commutatione nomina corrumpit, commutato nomine Rhagusinos appellauit. Atque hi ipsi Rhagusini olim tenuerunt urbem Pitaura, & postea cum reliquæ vrbes expugnata à Sciauis essent, qui in hoc themate, hæc quoque vrbs capta fuit; & ciuium hi quidem interfecit, hi in vinculis abducti. Qui vero fugâ salutem inuenire potuerunt, loca prærupta inhabitauerunt, vbi nunc oppidum est, primo exiguum illud ædificantes, & postea

κούσαντες, ἔβρουξαν ἐπ' αὐτὸν τὸς ὀδόντας, καὶ εἰς τοῦ ἑτέρου προσέτρεχον, τὶς ἄρα τῆς ἀπὸ Φραγῆς ἤγειεν αὐτοεργός. τὴ δ' παρ' αὐτῶν ἀναιρεθῆναι, ποιηθεὶς ὁ Σολδάνος ἢ τὸ βασιλέως ἐρχομένῳ διαμασίαν, ὑπέσπερην εἰς ἢ ἰδίαν χώραν. καὶ ἔκτοτε καὶ μέχρι τοῦ νῦν καὶ οἱ τῆς καπύης καὶ οἱ τῆς βενεβενδῶ εἰσὶν ὑπὸ τῆς ουσίας τῶν ῥωμαίων εἰς τελείαν δέλωσαν καὶ ὑποταγῆν, διὰ ἢ εἰς αὐτὸς ἡγομένῳ μέγιστον ταῦτην εὐεργεσίαν. ὅπ τὸ κάστρον τοῦ ῥαῦσιόου οὐ κληθεῖται ῥάσιον τῆ ῥωμαίων διδμήλω, ἀλλ' ἐπεὶ ἐπάνω τῶν κρημῶν ἴσταιται, λέγεται ῥαμασίς ὁ κρημνὸς λαῦ, ἐκλήθη δ' ὅ ἐκ τούτου λαυσαῖοι, ἤγειν οἱ καθεζόμενοι εἰς ἢ κρημνόν. ἢ δὲ κοινή συνήθεια, ἢ πολλακίς μεταφθείρεσσι τὰ ὀνόματα τῆ ἐρασμαγῆ ἢ ῥαμαμάτων, μεταβαλοῖσα ἢ κλήσιν, ῥαυσαίως τύπος ἐκάλεισεν. οἱ δὲ αὐτοὶ ῥαυσαῖοι τὸ παλαιὸν ἐκέρτην τὸ κάστρον τὸ ἐπιλεγόμενον πύτωρα. καὶ ἐπειδὴ ἦν ἡκα τὰ λοιπὰ ἐκέρτηθη, κίεσα παρὰ ἢ Σιλάων τῶν ἰνίων ἐν τῷ θέματι, ἐκέρτηθη καὶ τὸ ταῖστον κάστρον. καὶ οἱ μὲν ἐσοσάγησ, οἱ δὲ ἡχημαλωτίσθη. οἱ δὲ δυναθέντες ἐκινεῖσ καὶ διασωθῆναι, εἰς τὸς ὑποκείμενους τόπους καλώκησ, ἐν ᾧ ἦσιν ἀρτίως τὸ κάστρον, οἰκοδομήσωντες αὐτὸ

αὐτὸ πρότερον μικρόν, καὶ πάλιν μετὰ ταῦτα μέγιστον. καὶ μετὰ τὸ τοῦ παλαιῦ τὸ ταίχιον ἀπὸ αὐξήσωντας μέχρι δ' ἔχει τὸ κάστρον διὰ τὸ πλατύνεσθαι αὐτὸς κατ' ὀλίγον καὶ πλατυνέσθαι. ἐκ δὲ τῶν καλοικησίωνων εἰς τὸ ῥάσιον εἰσὶν οὗτοι: Γρηγόριος, Ἀρσάφιος, Βικτωρίνος, Βιλάδιος, Βαυεντίνος ὁ ἀρχιδιάκων, Βαυεντίνος ὁ πατήρ τῶ ἀγίου Στεφάνου. ἀφ' οὗ δὲ ἀπὸ ῥαλῶνα μὲν ἔκλεισεν εἰς ῥάσιον, εἰσὶν ἐπιφ. μέχρι τῆς Σήμερον, ἢ τῆς ἰνδικῶν ἢ ἐβδόμης ἔτους συνῶ. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ κάστρον κείται ὁ ἀγιος Παγκράτιος ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀγίου Στεφάνου ὅπ τὸ μέσον τῶ ἀπὸ κάστρον. ὅπ τὸ ἀσπυλάθου κάστρον, ὅπ τὸ παλαιὸν μικρόν ἐρμυκένεται, ὁ βασιλεὺς διοκλητιανὸς τὸ τοῦ ἐκπέσεν, εἴχε δὲ αὐτὸ ὡς ἰδίον οἶκον, καὶ αὐτῶν οἰκοδομήσων ἐνδοθεν καὶ πάλαι, ἔξ ὧν τὰ παλαιότερα κατελίθησαν. ῥάσιον ἢ μέχρι τῶ νῦν ὀλίγα, ἔξ ὧν ὅτι τὸ ὄπισκοπεῖον ἢ κάστρον, καὶ ὁ ναὸς ἢ ἀγίου δόμνου, ἐν ᾧ κητύκται ὁ αὐτὸς ἀγιος δόμνος, ὅπ τὸν κωνσταντῶ ἀπὸ βασιλέως διοκλητιανῶ ὑποκίτω ἢ ἀπὸ ὑπαρχῶν ἡλιματικῶν κημάρεσι, αἱ πνεσ ὑπῆρχον φυλακαὶ ἐν αἷς τὸς παρ' αὐτῶ βασιανίζομένους ἀγίους ἐναπέκλεισεν ἀπεινῶς. ἀπόκηται ἢ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κάστρον καὶ ὁ ἀγιος Ἀναστάσιος. ὅπ τὸ

iterum augustius, mox rursum, & quartum pomeria protulerunt breui temporis spatio propter incrementum & multitudinem. Ex his vero qui Rhagusium habitauerunt hi sūt: Gregorius, Arsaphius, Victorinus, Vitalius, Valentinus archidiaconus, Bauentinus pater S. Stephani. Ex quo autem Salonā transijt Rhagusium anni sunt D. in hunc vsque diem, indictione VII. ann. CCCCLVII. in eadem vero urbe situs est S. Pancratius in æde S. Stephani, quæ est in mediâ urbe. Aspalathê urbs, quæ parvū palatium significat, Imperator Diocletianus extruxit, habitaque illam ut domum propriam, aulamque ibi ædificauit, & palatia, quorum pleraque perierunt: quæ autem etiamnum super sunt valde pauca sunt, ex quibus Episcopium vrbis, & templum S. Domni vbi illic ipse sanctus sepultus est, quod cubiculum erat eiusdem imperatoris Diocletiani. Subter sunt rotundi fornice, olim custodiæ, in quas sanctos immanner à se cruciatos compingebat. Ibidem etiam situs est sanctus Anastasius.

Vrbs autem hæc neque è latere est, neque ex encho- rego, sed ex lapidibus qua- dratis vlnarum sæpe dua- rum longitudine, & vnus latitudine, qui compagina- ti inter se vinctique ferro in plumbum liquefactum impacto. In ea vrbe stant etiam columnæ complu- res, super quas cofmitæ, in quibus idem ille impera- tor Diocletianus ædifica- turus erat rotundos for- nices, totumque opidum restructurus, & palatia sibi ex- structurus: omnesque vr- bis ædes, que supra istos fornices, geminâ aut tri- plici concameratione, vt non exiguam partem coo- peruerit. Mcœnia autem vrbis ambulacrum non ha- bent, neque propugnacula, sed è simplici muro sunt, in quo fenestræ ad emi- tenda iacula. Vrbs Tetran- guriurum parua quædam in mari: insula est, angustissi- mâ ceruice, ponticuli in- star, ad terram vsque por- recta, quia parua sit veluti cucumer. Ibi sepulchrum est sancti Laurentij archi- diaconi. Vrbs Decatera lin- guâ Romanorum, sonat angustatum, & percussum, quoniam mare ingreditur, tanquam lingua coangu-

αὐτὸ κάστρον ἔσται ἀπὸ βιοσάλων ὄσιν ἐκπιπνόμενον, οὐτε ἀπὸ ἐργασί- ρου, ἀλλ' ἀπὸ λίθων τετραπέδικων ἐχόντων εἰς μήκρῳ ἀνάδρυσαι ἄ, πολλὰ κίς καὶ ἀνά δύο, καὶ τὸ πλάτῳ ἀνάδρυσαι μίας, οἱ π- νές εἰσι συνηρμοσμένοι καὶ συν- δεδεμένοι εἰς ἀήλους μζὰ Ἰδρήων ἐν μολίδω ἐγγυλιασμένων. ἴσων- ται δὲ καὶ εἰς τὸ τοιοῦτον κάστρον καὶ κίονες πικνοὶ ἐχρῆτες ἐπάνω κοσμίτας. ἐν οἷς ἐμελλεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς διοκλητιανὸς εἰλημαπι- κας ἐγχεῖσαι καμάρας, καὶ Ἰσπεά- σαι τὸ κάστρον ἐπάνω τῶν εἰλη- μάτων ἐκείνων διόρυφα καὶ τεύ- ρεφα, ὥστε μὴ ὀλίγον ἐν τῷ ἀπὸ κάστρου ἐσκέπασαι. Ἐν τῷ τοιοῦτον κά- στρου τὸ τεῖχος ὅτε σπειπάλον ἔ- χει, ὅτε σπειμαχῶνας, δηλὰ τεῖχος μόνος ὑψηλὸς, καὶ τοξικὰς φω- ταγωγούς. ὅπ τὸ κάστρον τετραγ- γνεῖν μικρὸν ὄσιν ἠσιον ἐν τῇ σα- λάσῃ, ἔχον καὶ τετραγχιλον εἰς τῇ γῆς σενώταλον δῆλω μαφουίου, ἐν ᾧ διόρυγον οἱ κάτοικοῦντες εἰς τὸ αὐτὸ κάστρον. τετραγνεῖν ὅ κα- λεῖται, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ μικρὸν δί- κλω ἀγνεῖν. ἐν τῷ αὐτῷ κάστρῳ ἀπὸ κει) ὁ ἀγιῶ μαρτυρ λαυρέν- πῳ ὁ ἀφ' ἑσθ' ἀλάων. ὅπ τὸ κάστρον τῶν δεκατέρων ἐρμυλεύεται τῇ ρώμαιων διδμήκῳ ἐσενωμένον καὶ σπειπληγμένον, διόπ εἰσέρ- χεται ἢ δὲ ἀλάων ὡσπερ γλώσσα ἐσενωμένη μέχρι τῶν δεκαπέντα

χά.

καὶ εἰκοσι μιλίων, καὶ εἰς τὸ τῆς θαλάσσης Ἰσμπλήρωμα ὄσιν τὰ κάστρον. ἔχει ὅ τὸ τοιοῦτον κά- στρον κύκλον ἀπὸ ὄρη ὑψηλῶ, ὥστε μόνῳ τῷ καθοκαίρῳ βλέπειν τῇ ἡλιον διὰ τὸ μεσημερῆν, τῷ ὅ χει- μῶνι οὐδαμῶς. ἐν τῷ αὐτῷ κά- στρῳ κείται ὁ ἀγιῶ τρυφῶν ἀκρία ρεως πᾶσαν νόσον ἰώμενῳ, μάλι- στὰ τὸς ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρ- των τυραννημένους. ὁ δὲ ναὸς αὐ- τῷ ὄσιν εἰλημαλικός. ὅτι τὸ κάστρον τῶν διαδύρων καλεῖται. τῇ ρώ- μαιων διδμήκῳ ἰάμ. ἔσα. ὅπερ ἐρ- μυλεύεται ἀπάρτι. εἶτον, δηλονότι. ὅτε ἡ ρώμη ἐπιτίθη σπεικλισμένον, καὶ τὸ τοιοῦτον κάστρον. ὄσιν τὸ κάστρον μέγρῳ. ἢ δὲ κοινὴ συνήθεια ἐχρεῖ αὐτὸ διδμήκῳ. ἐν δὲ τῷ αὐ- τῷ κάστρῳ κείται ἐν σαρκὶ ἡ ἀγία ἀναστασία θυγάτηρ γεροντῆ εὐσα- θίου ἔ καὶ ἄ τ' κμρὸν ἐκείνον βασι- λέυσαν. καὶ ὁ ἀγιῶ χρυσόρο- γῳ μοναχὸς καὶ μαρτυρ, καὶ ἡ ἀβία ἄλυσις αὐτῆ. ὁ δὲ ναὸς τῆς ἀγίας ἀναστασίας ὄσιν δεσμικὸς, ὅμοιῳ τῷ χόμοπερ τῶν παῶ, μζὰ κί- νων σπεισίνων καὶ λαδικῶν, ὅλῳ εἰ- κονισμένῳ ὄσιν ἡλιγεσφίας ἀφ- χαίαι. ὁ δὲ πᾶτῳ αὐτῆς ὄσιν ἀπὸ συγκοπῆς σαυμασῆς. ὄσιν δὲ καὶ ἔ- τερῳ ναὸς πησιον ἀπὸ εἰλη- ματικὸς, ἡ ἀγία τελα. καὶ ἐπάνω ἔ ναὶ αὐτῆ σπῆν ἔ τερῳ ναὸς δῆλω κατηχεμένον, καὶ αὐτὸς εἰ- λημαλικός, εἰς ὃν καὶ ἀνέρχονται διὰ κοχλείας, ὅτι εἰσὶ πη-

stata, ad quindecim & vi- ginti vsque millia passuum, estque quasi maris com- plementum. Habet verò circum se montes altos, ve- stitate tantum solem vi- deat, quod tunc in medio cæli sit, hieme verò nun- quam. Hic sepultus est S. Tryphon quoslibet sim- pliciter ægrotos sanans, maximè eos qui ab impu- ris spiritibus vexantur: te- plum autem rotundum est. Diadora vrbs Romanorū linguâ est IAM ERAT, vi- delicet quod ante Romam hæc condita fuerit, estque magna, & vulgariter Dia- dora appellatur. Ibi secun- dum carnem sepulta est S. Anastasia filia Eustathij tunc regis: item sanctus Chrysogonus monachus & martyr, cuius & sacra cate- na illic asseruatur. Sancte verò Anastasiæ templum curfuale est, simile illi quod in Chalcopratiis, & colum- nas habet prafinas atque albas, sculpturâ vescuâ, pavementum mirificè tes- sellatum. Iuxta aliud quo- que templum rotundum, sancte Trinitatis, & supra illud rursum aliud instar Catechumenorum, iti- dem rotundum, in quod

F

cochlea ascenditur. Insulae paruae sunt Dalmatiae subiacentes Beneuentum vicique frequentes plurimaeque, ita ut tempestatem illic naues non timeant. Ex illarum una est vrbs Becla, ex alia Arbe, ex alia Opsara, ex alia rursus Lumbriatum, quae omnes in hodiernum vicque diem inhabitantur; reliquae habitatoribus vacuae desertas vrbes habent, quarum haec sunt nomina: Catautrebena, Pisuch, Selbo, Suerda, Alope, Scirdaciffa, Pyrotima, Meleta, Estiunez, & aliae complures, quarum nomina ignorantur. Reliquae vero, quae in thematis continente a Sclauisiam diuisis tenentur, desertae sunt, & incolas nullos habent.

C A P. XXX.

De themate Dalmatiae.

SI pulcrum quid omnibus scire cogitatio, nos quoque igitur rerum notitiam comprehendentes non longe ab eo aberimus. Vnde partim haec, partim alia relatu digna ad posterum transmittimus, ut duplex inde bonum sequatur. Quam obrem de Dalmatia scire

οία ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς δὲ ματίας μέγχει βενεβενδῶ πυκνά, καὶ πάμπολλα, ὡς ἐμπέποτε φοβεῖται κλύδωνα ἐκείσε τὰ παλαιοῦ. δεῦν αὐτῶν τῶν νησιῶν δεῦν τὸ κάστρον ἢ βέκλα, καὶ εἰς ἕτερον νησίον ἢ ἀρβη, καὶ εἰς ἕτερον νησίον ἢ ὄψαρα, καὶ εἰς ἕτερον νησίον τὸ λυμβρικατόν. αἱ τινεὶ κατοικοῦνται μέχρι τῆς νῦν, τὰ δὲ λοιπὰ εἰσι αἰκίητα ἔχοντα ἐρημόκαστρα, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσιν ἕτα κατωῖρεβενά, πιζυχι, (σελβὰ) Κυρδὰ, δῆωπ, σκερδάλισσα, πυρτόμα, μελετά, δευνηζ, καὶ ἕτετρα πάμπολλα ὧν τὰ ὀνόματα οὐ νοοῦνται. τὰ δὲ λοιπὰ κάστρα τὰ ὄντα εἰς τὴν ξηρὰν τῆς δέμας, καὶ κερσθηέντα παρὰ τῶν σκλαβῶν, αἰκίητα καὶ ἐρημαῖα ἴστανται μηδενὸς κατοικηθῆναι ἐν αὐτοῖς.

K E Φ. λ.

διήγησις περὶ τῆς δέμας Δελματίας.

Εἰ πάσιν ἢ γνώσει καλὸν, καὶ ἡμεῖς ἀεὶ τῶν πραγμάτων τὴν γνώσιν καὶ ἀγαθὰ νοήσεις οὐ πόρρω τάχα γνώμεθα. ὅθεν καὶ πάσαι φανερά ποιῶμεν τῶν μὴ ἡμᾶς πῆ μὲν τῶν τῆς δήλωσιν, πῆ δὲ ἐτέρων τινῶν ἀξιολόγων, ἵνα διπλὴν ἐπανακαλεθῆ τὸ καλόν. τοῖς οὖν καὶ τῆς δὲματίας τῆς παραλήψιν ζητοῦμεν.

τοῦσιν, ὅπως εἰλήθη παρὰ τῶν σκλαβικῶν ἐθνῶν, ἐν ἑσθῆν δεῦν μαδεῖν. ἀλλὰ πρῶτον τὴν δέσιν αὐτῆς διηγήσομαι. ἐκ παλαιῶν μὲν τοῖνον ἢ Δελματία τὴν ἀρχὴν μὲν εἶχεν ἀπὸ τῶν συνόρων Δυρραχίου, ἤρουν ἀπὸ ἀντιβάρους, καὶ παρελείνετο μὲν γὰρ τῶν τῆς ἰστρίας ὄρων, ἐπὶ λαίνετο δὲ μέχρι τῆς Δανυβίου ποταμοῦ. ἡ δὲ ἀπᾶσα τοιαύτη ἢ περιήρω ἐπὶ τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς, καὶ ἐνδοξότερον τῶν δῆθεν ἑσπερίων δεμάτων τὸ τοῦτον θέμα ἐτύχωνεν. πάλιν περιλήθη παρὰ τῶν σκλαβινικῶν ἐθνῶν τέρπον τε ἑσθῆ, καὶ ἕτερον δεῦν πηλοσίον ἀσπαλάθου, ὃ σκλαβῶνα λέγεται, ἔργον Διοκλητιανοῦ βασιλέως, ὃ καὶ ἢ μὲν ἀσπαλάθου καὶ αὐτὴ παρὰ Διοκλητιανοῦ ἐπιπέθη, καὶ τὰ αὐτοῦ βασιλικά ἐκείσε ἐτύχωνον. εἰς δὲ σκλαβῶνα κατέβησαν οἱ μεγιστάνες αὐτοῦ, καὶ τῶν ὄχλων ἱκανοὶ ὑπῆρχε δὲ τὸ τοῦτον κάστρον κεφαλὴ πάσης τῆς Δελματίας. ἠθροίζοντο οὖν ἀνὰ πᾶν ἔταρ ἐκ τῶν λοιπῶν κάστρον τῆς Δελματίας στρατιῶται ἑφιπποῖ, καὶ ἀπεπέλοντο ἀπὸ τῆς Σκλαβῶνα μέχρι τῶν χαλίων, καὶ ἐφύλαττον εἰς τὴν Δανυβίου ποταμὸν ἕνεκα τῶν ἀβάρων. οἳ γὰρ ἀβάρεις ἐκείθεν τῆς Δανυβίου ποταμοῦ καὶ διαλειβάς ἐποιεῦντο, οὐδα ἀρτίως εἰσιν οἱ τοῦσιν κοινὰ μὲν βίον ζῶντες. ἀπὸ τῶν μὲν οἱ Δελματίας καὶ ἔταρ ἐβλεπον πολλὰ μὲν ἐκείθεν τοῦ

cupientibus, quomodo a Sclauicis nationibus capta fuerit, hinc discere licet. Sed primo situs eius narrandus est. Antiquitus igitur Dalmatia incipiebat a confinijs Dyrrachij, siue ab Antibari, & ad Isthm montes pertingebat, in latitudine vero ad Danubium flumen se extendebat: eratque omnis ille finitimus tractus sub Romanoꝝ potestate, & praestantissimum thema omnium occidentalium habebatur: sed ad Sclauos peruenit hoc modo. Prope Aspalathum vrbs Salona est a Diocletiano imperatore condita, quem admodum & Aspalathus, vbi palatium item eius erat: Salona vero magnates habitabant, & qui de populo opulentiores. Atq; haec vrbs Dalmatiae totius caput erat. Congregabantur autem ex reliquis Dalmatiae vrbbibus quotannis equites mille, mittebanturque Salonam, vt Danubium contra Abares tuerentur. Ad illam enim Danubij pattem Abares tunc agebant, vbi hodie Nomanum instar Turcæ degunt. Venientes autem quotannis Dalmatæ cum sepe illic iumenta hominesque

viderent, traicere illis aliquando visum fuit, & inuestigare quinam ibi degerent. Cum itaque traicisissent, Abarum foeminas, & pueros solos inuenerunt, viris iuuenibusque in praesidio se continentibus; vnde subito ingruentes omnes ceperunt, nulloque accepto damno reuerisunt, praedam hanc Salonam abductam. Abares autem de praesidio redeuntes re cognitam consternati quidem erant. at vnde vulnus hoc ipsis inflictum ignorabant, quamobrem obseruandum sibi tempus statuunt, & ab eo omnia discenda. Postquam igitur pro more rursus missi Salonam praesidiarum alij essent, idem consilium ceperunt, traieceruntque. Incidentes vero in illos non sparsos, vt antea, sed collectos, non solum nihil effecerunt, sed multo gravissima passusunt, partim caesi, partim capti, neque quisquam erat qui de manibus illorum euaderet. Perconrati vero quinam & vnde essent, intellectoque ab ipsis se mala supra commemorata perpeffos esse, infuper de loci qualitate

τες οπι εζε αλτων επαθον η ερημενιω πληηλιν οπι η και παει η φοιορτεη ε τωπω αλτων ερδολησινες, και οσον εζε ακοης ερα οτην

ποπιμου τατε κληνη και τος ανθροπος. εδοξεν εν αυτοις κατα πνα χρονον διαπερσαι και ερευνησαι, τινες εισιν οι κεισσε η δια των εχοντες. περσαισινες εν ευρον τος γωαιικας των Αβαρων και τα παιδια μενσα, τους ανδρας η και τινω ακμαζουσαν ηλικικα εν ταξει δια αφνω ουν εππεισινες ηχημαλωτδω απτες, και υπερεφαν ατομαπορως, αποκομισινες η τοι αυτων περσαιδαν εις Σηωνα. ως ουν υπερεφαν οι Αβαρες εκ ε τυξιδιου, και το ηυόμενον αφ ον επαθον εμαθον, ετα ερδολη η, ηηχρον η οπόθεν αυτοις η τοιαυτη πληηη περσαιηυελο. εδοξεν εν αυτοις παερα φυλαξαι η κερειν, και μαδεν το σων εζε αλτων. επη εν και τα τω Συνητες αυθις οι τυξωωτα απεσάληη από Σαλων, ησαν η ουκ κεινοι ηλ η τερε, τωωτα κεινοις και ουτοι και τα βυλας εν θεηλο. διεπερσε η εν και αλτων. εν τυχοντες η αυτοις Συνημενοις ομν, υχ ως το περτερον εσκορπισμενοις, ου μόνον εν εν ουκ εκοπια η, δηα και τα πασινων θεινοταλα επαθον. οι ηδ αλτων εσοαρη η. οι η λοιποι εχηρωθη η ζωντες. και υδεις κεινιαν των χερων εζε εφυη. εζε ιασιες η απτες τινες και οθεν εισι, και αναμαθον

οτην

δεις, κεραι η τος ζωντες δεσμιος η δεδουσανλο τα μαπα αυτων και τα κεινοι, και δη τος ιπτες αναβαδντες, οπι χεις τατε φλαμυλα η τα λοιπα Σημεια, α επεφενλο η αυτων, απησαν παντες φορα πκως, και κατα η Σαλων ο ημει η, ως ουν και η κερειν εμαθον ζηησιαιες και ον οι ταξεωπι εκ η δανυειν υπερεφορ. η η το μεγα και αρχον ασβαλιον, ηλθον η και η αυτων ημερον. η το ηωληηη οτε δηηωωλησιον, εγενοηη φοσαατη απεκερβη. μερε η των ηλιων, οι πτες τος τε ιπτες η τος σολας εις απατων εκεκτωλο των δυμαπνω, εζε ηλα η, αναηαεσιαιες η οι η κερειν τατε Σημεια και η αφιαση αυτων, δηα και τινω ημερον ως εθες οντη αυτοις ε υφορεφεν εν αυτη, ηνοιξαν τας πορτας, και υπεδεξανλο αυτος η η περχειριας. κεινοι η αμα ε εισηθεν τος τε πορτας κεραι η, και δηηλω δια Σημειω τω περξεν τω φοσαατη πεποικότες Συνεις δεσμειν και Συνεσλαδεν παρεσκυη η, κη τε σφαξαν εν παντας τος η πολεως, και ουτοτε και κεραι η πασαν η χριον δυμαλιας, η και εκλυω η εν αυτη. μονα δε τα περς δαλασων πολιχηια ου Συνεδωκην αυτοις, δηα και η ηηλο παερα η ρωμαιων. δια το η η η πορον τος ζωης αυτων εκ της δαλασσης. ιδοντες ουν οι Αβαρες κηη

inquirentes, quasi ex auditu amore accensi, in vinculis eos tenuerunt, vestibusque eorum sumptis, equisque confensis, flammula & reliqua signa, quae secum attulerant, tollentes de more exercitus, Salonam petierunt. Cognito igitur tempore, quo a Danubio redire soliti praesidiarum, quod erat magnum sabbatum, etiam eodem die venerunt. Multitudo autem omnis, cum urbi appropinquaret, sese occultauit. milite vero, qui equos & vestes Dalmatarum sumplerant, vt fallerent, vltierius perrexerunt. Oppidani cognitissignis suis, & vestitu, praeterea die, quo redire ipsis solenne, portas apertis gratulabundi eos exceperunt. Illi vero simul intrassent, portas occupant, & signo reliquis dato, qui in insidijs, accurrere iubent. Interfeceruntque omnes, & ex eo tempora Dalmatiam vniuersam tenuerunt, sedemque illuc suam collocarunt, exceptis oppidulis ad mare adiacentibus, quae sese ipsis non tradiderunt, sed in Romanorum potestate permanebant, eo quod ex mari victitarent. Abares

itaque pulcerrimam esse hanc terram videntes, sedes illuc posuerunt: Chrobati vero tunc habitabant ultra Bagibaream, ubi nunc sunt Belochrobati. Una vero generatio, nempe quinque fratres, Clucas, Lobelus, Cosentzes, Mutchlo, Chrobatus, duæque forores, Fuga, & Buga, una cum suis discedens ab ipsis in Dalmatiam venit, ubi Abares incolas inueniunt; belloque per annos aliquot inter se gesto vicerrunt Chrobati, Abarumque hos occiderunt, illos parere sibi coegerunt: atque ex illo tempore à Chrobatis possessa hæc regio fuit, suntque etiam in Chrobatiâ Abarum reliquiæ, & Abares esse cognoscuntur. Cæteri vero Chrobati versus Franciam commorabantur, & & appellantur hodie Belochrobati, siue Chrobati albi, proprio principi subiecti. Parent autem Othoni Magno, regi Franciæ, quæ & Saxonia; baptisimique expertes affinitatē cum Turcis & amicitiam contrahunt. At à Chrobatis, qui in Dalmatiam venerunt, pars secessit, & Illyricum tenuit, atque Pannoniam: habebantque etiam

ἑνω ὄσαν ἢ τοιαύτω γῆν, κατεσκηνώσαν ἐν αὐτῇ. οἱ ὅ γρωβάτοι καλῶκου πτωκῶντα ἐκείθεν βαλκαρείας, ἐνθα εἰσιν ἀπίως αἱ βελοχρωβάτοι. μία ὅ γρωβὰ διαχρειαῖσι ἐξ αὐτῶν ἤγρον ἀδελφοὶ πέντε, ὅ τε κλυκαὶ, καὶ ὁ λόβελο, καὶ ὁ κοσέντζης, καὶ ὁ μονχλῶν, καὶ ὁ χρωβάλο. καὶ ἀδελφαὶ δύο, ἡ τυγα καὶ ἡ βύγα, μὲν ἔλαβ' αὐτῶν ἤλθον εἰς δελματίαν, καὶ εἶρον τὸς Ἀβαρεῖς κατέχροντας ἢ τοιαύτω γῆν. ὅπῃ πνας ἐν χρόνους πολεμῶντες ἀήλοισ ὑπερίσταν οἱ γρωβάτοι, καὶ τὸς μὲ τῶν Ἀβάρων κατέσφαξαν, τὸς δὲ λοιπὸς ὑποταγῆσαι κατώαγκασῆ. ἐκτοτε οὖν κατέκρηθη ἡ τοιαύτη χώρα παρὰ τῶν γρωβάτων, καὶ εἰσιν ἀκμὴν ἐν χρωβατίᾳ ἐκ τὸς τ' Ἀβάρων, καὶ γινώσκον τ' Ἀβαρεῖς ὄντες οἱ ἄλλοι γρωβάτοι ἐμείναν παρὰ φραγγίαν, καὶ λέγον τ' ἀπίως βελοχρωβάτοι. ἤγρον ἄσπερι γρωβάτοι, ἐχροντες ἢ ἴδιον ἄρχοντα. ὑπόκεινται ὅ Ἔτω τῶ Μεγαλφρηγγί φραγγίας τῆς ἡραξίας, καὶ ἀβάπιοσι τυλχάνουσι, Συμπενθερίας μὲν τὸς τούρκους καὶ ἀγάπας ἐχροντες. ἀπὸ ὅ γρωβάτων τῶν ἐλθόντων ἐν δελματίᾳ διεχωρίσθη μέρῳ π. καὶ ἐκράτισε τὸ ἰλλυρικόν, καὶ ἢ παπωνίαν. εἶχον ὅ καὶ αὐτοὶ ἄρχοντα αὐτεξέστον διαπεμπόμενον καὶ μόνον παρὰ ἄρχοντα

ἄρχοντα χρωβατίας καὶ ἀφιλίαν. μὲν χρεὶ ὅ χρόνων πνῶν ὑπετάσσοντο καὶ οἱ ἐν δελματίᾳ ὄντες γρωβάτοι τοῖς φράγγοις, καθὼς καὶ περὶ τερῶν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν. τοσῶτον ὅ ἐσκληρύνοντο οἱ φράγγοι παρὰ αὐτοὺς, ὅπῃ τὰ ὑπομάδια τῶν γρωβάτων φονεύοντες περὶ ἔρριπτον αὐτὰ Ἰουλαξί. μὴ δυνάμενοι δὲ οἱ γρωβάτοι τὰ παρὰ τῶν φράγγων ὑφίστασθαι, διέσταν ἀπ' αὐτῶν φονεύοντες καὶ ὅς εἶχον ἄρχοντας ἐξ αὐτῶν, ὅθεν ἐγράψαν καὶ αὐτῶν ἀπὸ φραγγίας φουσαῖτον μέρῳ, καὶ ὅπῃ πὰ χρόνους πολεμήσαντες ἀήλοισ ὅφῃ καὶ μογίς ὑπερίσταν οἱ γρωβάτοι, καὶ ἀντίλον τὸς φράγγους πάντας, καὶ ἄρχοντα αὐτῶν κοτζίλιν κληόμενον. ἐκτοτε δὲ μείναντες αὐτοὶ δέσποτοι καὶ αὐτόνομοι, ἐξητήσαντο τὸ ἄγρον βᾶπτισμα παρὰ τῶν ῥώμης. καὶ ἀπετάσθησαν ἐπίσκοποι, καὶ ἐκπαθίζαν αὐτοὺς, ὅπῃ πορίνη ἔαρχοντα αὐτῶν, διεμερίσθη οὖν ἡ χώρα αὐτῶν εἰς ζουπαρίας ἰά. ἤγρον ἡ γλεβιανὰ, ἡ τζέντζωια, τὰ ἡμοτα, ἡ πλέβα, ἡ ποσέντα, ἡ παρθαλαγία, ἡ ερεβέσα, ἡ νόνα ἡ τνήνα, ἡ Σιδραγα, ἡ νίνα, καὶ ὁ βοάνο αὐτῶν κατεῖ ἢ κριβασαν, ἢ λίτζαν, καὶ ἢ ζουτζηκα. καὶ ἡ εἰρημένη χρωβατία, ἀπὸ καὶ αἱ λοιποὶ Ἰλλαβινίαι διάκεινται οὐχ ἄρχοντα

ipsum principem supremum, qui ad Chrobatiam tantum principem amicitie ergo legationem mittebat. Ad aliquot vero annos vsque etiam Dalmatiæ Chrobati Francis subiciebantur, quemadmodum & antea in ipsorum terra. Tanta autem in eos crudelitate vertebantur Franci, ut lactentes adhuc eorum pueros occidentes canibus obicerent. Quæ res cum intolerabilis Chrobatis esset, facto dissidio, principes quos ex ipsis habebant, interemerunt, unde magnus contra eos exercitus movit à Francia, & post septem annorum bellum agrè tandem superiores facti Chrobati, omnes, eorumque principem Cotzilin, è medio sustulerunt. Et exinde liberi ac sui iuris sacrum baptisma à pontifice Romano petierunt, missique episcopi ipsos baptizarunt, principatum tenente Porino. Divisa autem est eorum regio in Zupantias xi. quarum nomina Chlebiana, Tzentzana, Emota, Pleba, Pefenta, Parathalassia, Brebera, Nona, Thena, Sidraga, Nina; ipsorumque Boanus tenet Cribasam, Litzam & Gouzeca. Et cum reliquis Sclabiniis, ita

sita est : Dioclia verò propinqua est Dyrrachij oppidis Elisso, Helcynio, Anribari, extenditurque vsque Decatera : montana autem Serblie finitima sunt. A Decateris verò incipit Terbuniz principatus, porrigiturque se Rhagufium vsque, at versus montana Serbliz adiacet. A Rhagusio Zachlumorum principatus initiũ habet, & ad Orontiu flumen tendit; oraque maritima paganis, montana quæ ad Septentrionem Chrobotis, quæ in fronte Serbliz contermina est. Ab Orontio Pagania incipit, procurritque ad Zentinam flumen, & Zupanias tres habet, Araftozam, Mocrum, Dalen : & duæ quidem, Araftorza, ac Mocrus, ad mare sitæ sunt, & ex agricultura viuunt, habentque in propinquo infulus quatuor, Meleta, Curcura, Bartzo, & Pharus, omnes pulcherrimas fertilissimasque; oppida item deserta, & paludes multas, in quibus habitant, & iumenta alunt, vnde vitam tolerant. A Zentinâ autem fluuio Chrobotia incipit, extenditurque versus mare

τὰ κλύνη αὐτῶν, καὶ ἐξ αὐτῶν ζῶων. ἀπὸ δὲ τῆς Ζεβλίνης ἔσσεταμοῦ ἀρχεται ἡ χώρα τῆς χρωβατίας, καὶ παρεκτείνετῶς μὲν ἔ

τασ· ἡ δὲ δὴκλια πηλοσάζει πρὸς τὰ κέσσελια ἔσσεταμοῦ, ἢ ἰουον πρὸς τὸ ἔλιουδον, καὶ πρὸς τὸ ἔλκύνιον, καὶ τὸ ἀντίβαιον, καὶ ἔρχεται μέγχε τῶν δεκατέρων. πρὸς τὰ ὄρεινά δὲ πηλοσάζει τῆ Σερβλία. ἀπὸ ἧ ἔσσεταμοῦ τῶν δεκατέρων ἀρχεται ἡ ἀρχοντία τερβονίας, καὶ παρεκτείνεται μέγχε τὸ ἔσσεταμοῦ, πρὸς ἧ τὰ ὄρεινά αὐτῆς πηλοσάζει τῆ Σερβλία. ἀπὸ ἧ ἔσσεταμοῦ ἀρχεται ἡ ἀρχοντία τῶν ζαχλύμων, καὶ παρεκτείνετῶς μέγχε τὸ ὄσσηντιν ποταμῶ. καὶ πρὸς μὲν τὴν παρὰ θαλασσίαν πηλοσάζει τοῖς παραγοῖς, πρὸς ἧ τὰ ὄρεινά εἰς ἀρκλον μὲν πηλοσάζει τοῖς χρωβάτοις, εἰς κεφαλῶν ἧ τῆ Σερβλία. ἀπὸ ἧ ἔσσεταμοῦ ἀρχεται ἡ ἀρχοντία τῆς ζουπανίας, καὶ παρεκτείνεται μέγχε τὸ ποταμῶ τῆς ζενπίνης, τρεῖς ἔχουσα ζουπανίας, ἧ ἔσσεταμοῦ, καὶ τὸ μοκρον, καὶ τὸ δαλέν. καὶ αἱ μὲν δύο ζουπανίαι, ἢ ἰουον ἡ ἀράτωτζα, καὶ ἡ μὲν μοκρον, πρὸς κεντῶ τῆ δολιάση. αἰπνες καὶ ζαχλίνης ἔχουσα, ἡ δὲ τὸ δολιγὸν μήκοθεν ὄση τῆς θαλάσης, καὶ ἐκ τῆς ἐργασίας ζῶσι τῆς γῆς. πηλοσάζεισι ἧ αὐτοῖς νῆσοι τρεῖς αρες, τὰ μέλετα, τὰ κέρκερα, ἡ βάρτζα, καὶ ὁ φάρεσ, καθήσασα καὶ εὐφορώταται, ἐρημόκομας ἔχουσα καὶ ἑλλάνας πολλὰς. οἰκοῦσι δὲ ἐν αὐταῖς καὶ ἔχουσι

παρῶ.

παρὰ θαλασσίαν μέγχε τῶν συνόρων ἰσρίας, ἢ ἰουον ἔσσεταμοῦ ἡ βάνου. πρὸς ἧ τὰ ὄρεινά καὶ ὑπερκειται μέγχε πνὸς τῶ δέματι ἰσρίας, πηλοσάζει δὲ πρὸς τὴν τζένπνα καὶ τὸ χλέβανα τῆ χώρα Σερβλίας. ἡ γὰρ χώρα Σερβλίας εἰς κεφαλῶν μὲν ὄση πασῶν τῶν λοιπῶν χωρῶν, πρὸς ἀρκλον ἧ πηλοσάζει τῆ χρωβατίας, πρὸς μεσημερίαν ἧ τῆ βυλγαρία. ἀπὸ οὗ δὲ κτεπεσῆνωσ ὁ ἰεσημένοι (κλάβοι, καὶ κέρατη) πασῶν τὸ περιχρον δελματίας. ἐργάζοντο δὲ τὰ κέσσεταμοῦ τῶν ρωμαιοῦν τὰς νῆσους, καὶ ἔξενεξ αὐτῶν. ὑπὸ δὲ τῶν παραγῶν καὶ ἑκαστῶν ἐπαχμαλωπζόμενοι καὶ ἀφανισόμενοι, κατέλιπον τὰς τοιαύτας νῆσους βυλόμενοι εἰς τὴν ἡπείρου ἐργάζεσθ. ἐκωλύοντο δὲ παρὰ τῶν χρωβάτων, οὐπω γὰρ ἐτέλεον αὐτοῖς φόρους, ἀλλὰ πάντα ἀπὸ ἀρτίας παρέχουσι τοῖς κλάβοις, τῶν σερβλινῶν τὰ πάντα παρείχον. ἀδυνατίας δὲ ἔχοντες τὸ ζῆν, πρὸς ἡλθον βασιλείῳ τῶ αὐιδίμῳ βασιλεῖ, ἀναδιδάξαντες τὰ εἰρημένα πάντα. ὁ ἦν αὐιδίμῳ ἐκείνῳ βασιλεὺς βασιλεῖσ παρετρέψατο πᾶντα τὰ δίδόμενα τῶν σερβλινῶν δίδουσαι παρὰ αὐτῶν τοῖς κλάβοις, καὶ εἰρημῶς ζῆν μὲν αὐτῶν, καὶ βεργχί π δίδεσθ τῶν σερβλινῶν, ἵνα μόνον δείκνυται ἡ πρὸς τὸς βασιλεῖς τῶν ρωμαιοῦν, καὶ πρὸς τὸν σερβλινῶν αὐτῶν ὑποταγῆ καὶ δούλωσις. καὶ

ad Istriæ vsque confinia, siue Albanum urbem, versus montana aliquatenus etiam supra Istriæ thema excurret, versus Tzentina & Chlebena Serbliz regio nem attingit. Serblia autem in fronte habet cæteras omnes regiones, in Septentrione Chrobotiam, in meridie Bulgariam. Ex quo verò dictam Sclabi inhabitauerunt, finitima Dalmatiæ omnia tenuerunt, vrbesque Romanorum infulus colebant, ex iisq; vneuebant : at cum quotidie à Paganis captiui abducerentur, perderenturque, illas de feruerunt, continetem colere volentes ; verum à Chrobotis prohibebantur, cum nondum illis tributa penderent, verum ea quæ hodie pendunt prætori suo exhibebant. Sed cum vitam tolerare non possent, ad Basilium venerandum imperatorem accefferunt, eumque res à nobis commemoratas edocuerunt, isque auctor fuit, vt quæ prætori soluebant, ea Sclauis darent pacis causa, & prætori exiguum aliquid penderent, ad ostendendam duntaxat Romanis imperatoribus. illiq; debis

tam subiectionem ac feru-
nitatem. Atq; ex illo tem-
pore omnes istæ vrbes Scla-
uorum tributariæ pacta
soluunt, Aspalathus quidē
solidos ducentos, Terran-
gurin centum, Diadora cē-
tum & decem, Opsara cen-
tum, Arbe centum, Becla
centum: ita vt vniuersim
essent libræ septingentæ &
decem, excepto vino, & cer-
teris speciebus diuersis,
quas præter pecuniam ex-
hibebant. Ragusium verò
medium iacet inter Zach-
luma Terbuniamque; &
habent oppidani in vtraq;
regione etiam vineas suas,
penduntque Zachlumortū
quidem principi 17. tri-
ginta sex: Terbuniar verò
totidem solidos.

CAP. XXX

*De Chrobotis, & terrâ,
quam nunc habitant.*

Chroboti, qui Dalma-
tiæ partes nunc inco-
lunt, à Chrobotis albis bap-
tismoque expertibus ori-
ginem ducunt, qui vltra
Turciam prope Franciam
habitant, & Sclauis con-
termini sunt non baptiza-
tis Serblis, qui Chroboti
dicuntur lingua Sclauo-

ἐκτοτε ἐγένοντο πάντα τὰ τοιαύ-
τα κέρει ὑπόφορα τῶν Σκλα-
βῶν, καὶ τελευτῶσιν αὐτοῖς πάλαι
τὸ μὲν κέρειν ὁ ἀσπάλαθος νο-
μισματα εἶ. τὸ κέρειν τὸ τε-
τραγώνου νομισματι εἶ. τὸ
κέρειν τὰ διάδωρα εἶ. τὸ κέρ-
ειν τὰ ὄψαρα ρ'. τὸ κέρειν ἢ
ἀρβη ρ'. τὸ κέρειν ἢ βέκλα εἶ. ὡς
ὁμῶς λίτρας β'. ἐπιπὸς οἴνου καὶ
ἐτέρων διαφόρων εἰδῶν. ταῦτα δὲ
πλείονα εἰσὶν ὑπερὶ τὰ νομισμα-
τα. τὸ δὲ κέρειν τὸ εἰκόσιον μέσον
τῶν δύο χειρῶν πρὸς κεί, τῶν τε
ζαχλούμων, καὶ τῆς τερβονίας. ἔ-
χουσι δὲ καὶ τὸς ἀμφοτέρων αὐ-
τῶν εἰς ἀμφοτέρως πρὸς χέρας. καὶ
τελοῦσι πρὸς μὲν τὴν ἀρχὴν τῶν
ζαχλούμων 11. λς'. πρὸς δὲ τὴν ἀρ-
χὴν τῆς τερβονίας 11. λς'.

Κ Ε Φ. λ α.

περὶ τῆς χρωβάτων, ἣς νῦν οἰ-
κοῦσι χῶρας.

Οτι οἱ χρωβάτοι οἱ εἰς τὰ
δελματίας νῦν κατοικοῦν-
τες μέρη ἐπὶ τῶν ἀβαθίων χρω-
βάτων καὶ τῶν ἀσπρων ἐπινομα-
ζομένων καλῶνται. οἱ πρὸς τυρ-
νίας μὲν ἐκείθεν, φραγίας δὲ πλη-
σίον κατοικοῦσι, καὶ ἱμορεῦσι
Σκλάβοις τοῖς ἀβαθίοις Σερ-
βλοῖς. τὸ δὲ χρωβάτοι τῆ τῶν
Σκλα-

Σκλάβων διαθήκη ἐρμηνεύεται,
τούτῃ, οἱ τὴν πολλὴν χώραν κα-
τέχοντες. οἱ δὲ αὐτοὶ χρωβάτοι εἰς
τὴν βασιλείαν τῶν ῥωμαίων ἠε-
κλίον προσφύγας παρεγένοντο
πρὸς τὸν Σέρβλου προσφύ-
γειν εἰς τὴν αὐτὴν βασιλείαν ἠε-
κλειον, κατὰ τὴν κερὸν ὅν οἱ Ἀβα-
ρες πολεμήσαντες ἀπὸ ἐκείσε τοὺς
ῥωμαίους ἐναπεδίωξαν. οὗς ὁ βα-
σιλεὺς διοκληπιανὸς ἀπὸ ῥώμης
ἀγαθῶν ἐκείσε κατεσκόλωσε, διὰ
καὶ ῥωμαῖοι ἐκλήθησαν διὰ τὸ ἐπὶ
ῥώμης μελοίκους αὐτὸς ἡγεῖσθαι ἐν
τῇ τοιαύταις χώραις, ἦσαν τῆς
νῦν κορυμμένης χρωβατίας καὶ Σερ-
βλίας. παρὰ δὲ τῶν Ἀβάρων ἐκ-
διωχθέντες οἱ αὐτοὶ ῥωμαῖοι ἐν τῇ
ἡμέρῃ τῇ αὐτῇ βασιλέως ῥω-
μαίων ἠεκλείου, αἱ τῶν ἐρημοῦ
καθεσκήκασιν χώραι. προσέξει οὖν
τῇ βασιλείᾳ ἠεκλείου οἱ αὐτοὶ
χρωβάτοι καταπολεμήσαντες, καὶ
ἀπὸ τῶν ἐκείσε τὸς Ἀβάρους ἐκ-
διώξαντες, ἠεκλείου τῆ βασιλείας
κελεύσει ἐν τῇ αὐτῇ τῶν Ἀβάρων
χώρα, εἰς ἣν νῦν οἰκοῦσι, κατεσκή-
νωσθαι. εἶχον δὲ οἱ αὐτοὶ χρωβάτοι
τῷ τότε κερὸν ἀρχόντα τὴν παλιάν
τῆς ποργίας, ὁ δὲ βασιλεὺς ἠεκλείου
ἀποστείλας καὶ ἐπὶ ῥώμης ἀγαθῶν
ἐγείρει, καὶ εἰς αὐτῶν ποιήσας ἀρ-
χιεπίσκοπον, καὶ πρεσβυτέρους, καὶ διακόνους, τὸς χρωβάτους ἐβάπτισ-
σε. εἶχον δὲ τῷ τότε κερὸν οἱ χρωβάτοι ἀρχόντα τὴν ποργίαν, ὅτι ἡ τοι-
αύτη χώρα εἰς ἣν οἱ χρωβάτοι κατεσκόλωθησαν εἰς ἀρχὴν ὑπὸ τῆς

rum; id est: terram multam
possidentes. Atque hi ipsi
Chroboti ad Romanorum
imperatorem Heraclium
confugerant ante Serblis,
quo tempore Abares ar-
mis inde Romanos eiece-
rant; quos Româ addu-
ctos Diocletianus impera-
tor illic habitare fecerat,
vnde & Romani dicti
sunt, quod Româ venien-
tes sedes posuissent in illis
regionibus, nempe Chro-
batiâ & Serbliâ. Pulsis ve-
rò ijs ab Abaribus in die-
bus eiusdem imperatoris Hera-
clij, desolata eorum regio
iacuit, quapropter eius ius-
su iisdem Chroboti armis
arreptis Abares ex illis lo-
cis expulerunt, & in ipso-
rum terra, quam etiam
hodie tenent, sedes collo-
carunt. Erat autem illis tunc
temporis princeps Porgæ
pater, Heracliusque impe-
rator Româ per legatum
sacerdotibus accersitis, cō-
stitutoque ex ipsis archie-
piscopo, presbyteris, & dia-
conis, Chrobotos baptiza-
uit. Et tunc quidem prin-
cipem habebant Porgam.
Terra verò hac quam in-
coluerunt Chroboti, ab in-
itio sub potestate erat Ro-

manorum imperatoris, unde etiam illic in hodiernum usque tempus palatia accirci Diocleriani supersunt in vrbe Salonâ, & prope Aspalathum. Neque cupiunt Chrobati hi baptizati alijs bellum inferre, idque quia legem definitâ habent à pontifice Romano, qui sub Heraclio imperatore sacerdotes misit, eosque baptizavit. Post acceptum enim baptismû pepigerunt, & chirographis proprijs datis S. Petro Apostolo iurauerunt, nunquam se alienam terram armis inuasuros, sed pacem habituros cum omnibus volentibus, & imprecationem vicissim à pontifice acceperunt; vt si quando aliæ gentes ipsos inuaderent, belloque infestarent, pro ijs pugnaret, vindexq; esset eorum deus, victoriam conciliante Petro Christi discipulo. Multis verò annis post in dieb. principis Terpemere, qui pater Crasemere, è Franciâ, quæ inter Chrobatiam & Venetias media, veniens vit quidam maxime pius, Martinus nomine, habitu

θεοσίαν ὑπὸ βασιλέως τῶν ρωμαίων, ὅς οὐ καὶ ποδάρτα καὶ ἵπποδρομία τῆ βασιλέως διοκλιανου ἐν τῇ τῶν αὐτῶν χρωβάτων χώρα μέχει τῆς νῦν πειρασώζοντος εἰς τὸ κάστρον Καλωνας, πηλίσιον τῆ κήστρον ἀσπαλάθου. ὅτι οὗτοι οἱ βαπτισμένοι χρωβάτοι ἐξῶθεν τῆς ἰδίας αὐτῶν χώρας πολεμεῖν ἀγῶστῆρας οὐ βύλονται. χροσιμόν γὰρ πνα καὶ ἀεισμένον ἐλαβον παρὰ τῆ πάπα ρώμης τῆ ἐπιτῆ ἡρακλείου τῆ βασιλέως ρωμαίων ἀποσείλασθαι ἱερεῖς καὶ τυτῆς βαπτισαῖ. καὶ γὰρ οὗτοι οἱ χρωβάτοι, μὲν τὸ αὐτὸς βαπτισαῖ, (ὑπὸ τῆς καὶ ἰδιόχειρα ἐποιήσαντο, καὶ παρὸς τῆ ἀγιον σέτερον τῆ ἀπόστολον ὄρκους βεβαίως καὶ ἀσφράξῆς, ἵνα μηδέποτε εἰς ἀγῶτειαν χώραν ἀπέλθωσι, καὶ πολεμήσωσιν, ἀλλὰ μόνον εἰρηνοσύνη μὲν ἀνάντων τῶν βυλομένων, λαβόντες καὶ παρὰ τῆ αὐτῆ πάπα ρώμης οὐχὺ τοιάνδε. ὡς εἴπνεσ ἀγῶι ἐδνηκοὶ κατὰ τῆς τῶν χρωβάτων χώρας ἐπέλθωσιν, καὶ πόλεμον ἐπενέγκωσιν, ἵνα ὁ τῶν χρωβάτων θεὸς περὶ ἀπολεμεῖ καὶ περὶ σῆσιν, καὶ νίκας αὐτῶν σέστρον ὁ τῆ χειροῦ μαθητῆς περὶ ἐσνεῖ. μὲν τῆ χρόνος πολλὸς ἐν τῆ ἡμέραις τερπεμέρη τῆ ἀρχοντος τῆ πάπῆ τοῦ ἀρχιεπί κρασμηρέν, ἐλθὼν ἀπὸ οὐραγίας τῆς μεταξὺ χρωβατίας καὶ βενετίας ἀνὴρ τις τῶν πάντων εὐλαβῶν, μαρτίνου ὀνόματι, ῥῆμα τῆ κοσμικῶν περὶ ἐβλημένον, ὃν καὶ λέ-

ἀεθλοσγῶσι αὐτοὶ χρωβάτοι θάματα ἰσχυρὰ ποιῆσαι. ἀδελφῆς τῆ ἀντοιοῦ τῆ εὐλαβῆς ἀνῆρ, καὶ τῆς πόδας ἠκρωθῆσαι ἀμείνον, ὡς ὑπὸ τεσσάρων καὶ βασιλέων καὶ περὶ φέρεσθαι ὅτι ἀν καὶ βύλιπτα, τῶν τοιαύτων τῆ ἀγιωτάτων πάπα ἐντολῶν τοῖς αὐτοῖς χρωβάτοις διατηρεῖν μέχει τέλους ζωῆς αὐτῶν ἐπεθέσπνεσ, ἐπεξάμενος τε αὐτὸς αὐτοῖς ὁμοίαν τῆ πάπα εὐχὴν, διὰ τῆτο οὕτε ἀ. Καρλῶν τῶν τοιάντων χρωβάτων, οὐτὲ αἱ κοντοῦρει, ὑδέποτε κατὰ πνεσ πρὸς πόλεμον ἀπερχοῦν, εἰ μὴ ἀρε τῆς αὐτῶν ἐπέλθοι. πλὴν διὰ τῆ τοιάντων πολίων ἀπερχοῦν, οἱ βυλόμενοι τῶν χρωβάτων διοικεῖν ἐμπόεια, ἀπὸ κήστρον εἰς κήστρον περὶ ἐρχόμενοι, τῶν τε παραλίαν, καὶ τῆ κόλπον τῆς δελματίας, καὶ μέχει βενετίας. ὅτι ὁ ἀρχων χρωβατίας τῆ ἀρχῆς, ἤρουν ἀπὸ τῆς βασιλείας ἡρακλείου τῆ βασιλέως, δουλικῶς ἐστῆν ὑποτεταγμένον τῆ βασιλείῆ ρωμαίων, καὶ ὑδέποτε τῆ ἀρχοντι βουλγαρίας καθυπετάγη. ἀλλ' οὐδέ βύλαρος ὁ ἀπὸ τῆ περὶ πόλεμον καὶ τῶν χρωβάτων, εἰ μὴ μιχαῆλ ὁ ἀρχων βουλγαρίας ὁ βορώσης, ἀπὸ τῶν καὶ πολεμήσας αὐτοῖς, καὶ μηδὲν ἀνύσσε διωθθεῖς, εἰρήνησσε μὲν αὐτῶν ξενιάσας τῆς χρωβάτης καὶ ξενιάσας παρὰ τῶν χρωβάτων. ἀλλ' ὑδέποτε οἱ χρωβάτοι οὗτοι τοῖς βυλόμοις παρὰ τῶν δεδωκῆσιν, εἰ μὴ πνεσ ἀμφοτέρω

seculari, quem iidem quoque Chrobati miracula fecisse plurima dicunt, imbecillus admodum, & pedibus mutilatus, ita vt à quatuor baiulis quocunq; vellec deferretur, illud sanctissimi Pontificis mandatum Chrobatis ad vltimū vitæ finem seruandum esse itidem sanxit, eadem etiā illis, quæ antea pontifex fuerat, imprecatus. Quapropter neque sagenæ ipsorum, neque conturæ, vnamquam ad bellum abeunt, nisi si quis eos adoriatur. Sed huiusmodi nauigijs, qui mercatus frequentant, ad emporia proficiuntur, oppidatim circumeunt paganiam & sinum Dalmatiæ Venetias usquet nam Chrobatia princeps ab initio, id est, ab Heraclii temporibus, Romano imperatori, non Bulgaria principij subditus erat. Neque Bulgarus cum Chrobatis bellum gessit, præter Michaellem Borosen, qui sumptijs armis, cum nihil efficeret, muneribus datis, & acceptis, pacem fecit. Neque Chrobati vnquam Bulgaria tributum dede-runt, sed alteri alteros fat-

pè amicitia; ergo donis co-
honestarunt. Baptizatae
verò Chrobatia; vrbes ha-
bitatae istae sunt; Nona, Be-
ligradum, Belitzin, Scor-
dona, Chlebena, Stolpum,
Tenen, Cori, Claboca. Ex-
hibetque equitum sexa-
ginta, peditum centum
millia; & fagenas octogin-
ta, conduras centum: qua-
rum illae quadraginta vi-
ros habent, hae viginti, ne-
pe quae maiores; nam mi-
niores tantum decem. At-
que haec quidem potentia
eius, & copiae fuerunt vi-
que ad principatum Cra-
semere; quo mortuo, cum
Myroftalabus filius, post-
quam quadriennium gēti
praesuisset, à Pribunio Boe-
ano interfectus esset, plu-
rimis tunc obortis diffidiis
ac factionibus equitum pe-
ditumque numerus valde
imminutus est, ite fagenarum,
ac condurarum. Et
fagenas quidem nunc vix
triginta habet, conduras
magnas, paruasque, & e-
quitatum peditarumque.
Magna autem Chrobatia,
quae etiam Alba cognomi-
natur, in hodiernum usque
diem sine baptismo est, ut
& finitimi Serblitae equitem
peditumque non habet tā
numerofum quem bapti-
zata Chrobatia, quippe

ει ξενία πνα παρὲς ἀμήλους πὰ-
ρέχον φιλοφρονήσεως ἐνεκα. ὅπῃ ἡ
βαπτισμένη χρωατία εἰς ἰχέρη
οἰκόμενα ἢ νόνα, τὸ βελόγροδον,
τὸ βελίτζιν, τὸ Σκόρδονα, τὸ
χλεβένα, τὸ σολπον, τὸ στενὴν, τὸ
κόρι, τὸ κλαβόκα. ὅπῃ ἡ βαπτισ-
μένη χρωατία ἐκβέβλη καὶ ἡμα-
ρικὸν ἕως ἑ. περὶ τὸν ἕως χιλιά-
δας ς. καὶ σαζώνιας μέχρι τῶν π. καὶ
κοιτῆρας μέχρι τῶν ς. καὶ αἰ μὲ σα-
ζώνια ἔχουσιν ἄνα ἀνδρῶν μί. αἰ δὲ
κοιτῆρας, ἀνα ἀνδρῶν κ'. αἰ δὲ μι-
κρότεροι κοιτῆρας ἀνα ἀνδρῶν ἑ. ὅ-
πῃ ἡ πολλῶν παύτων διώσασιν καὶ
τὸ ἑ. λαοῦ πολλῶν εἶχεν ἡ χρω-
ατία μέχρι ἑ. ἀρχοντῶν κροσ-
μῆρη, καὶ κείνη μὲ τελευτήσασιν, ἑ.
δὲ ἵου ἀπὸ μυροδλάβου ἀρχαρίθου
ἐπὶ τέσσαρας, καὶ ὑπὸ τοῦ περὶ
νή βοεάνου ἀναρεθῆναι, καὶ δι-
χοποιῶν καὶ πολλῶν διχοστασιῶν εἰς
τὸ χωρῶν ἡνωμένων, ἡ λάπη δὲ καὶ
τὸ καὶ ἡμαρικὸν, καὶ τὸ περὶ τὸν, καὶ
αἰ σαζώνια, καὶ αἰ κοιτῆρας τῆς ἑ-
νωσίας τῶν χρωατῶν. ἀρτίως δὲ
ἔχει σαζώνια κ', κοιτῆρας μερά-
λαι καὶ μικραί, καὶ καὶ ἡμαρικὸν,
καὶ περὶ τὸν. ὅπῃ ἡ μεγάλη χρωα-
τία καὶ ἡ ἀσπρη ἐπονομαζομένη
ἀβάπτις, τυχεύει μέχρι τῆς
Σήμερον, καθὼς καὶ οἱ πηλοσάζον-
τες αὐτῶν Σέρβλοι. ὀλιγότερον
καὶ ἡμαρικὸν ἐκβέβησιν ὁμοίως
καὶ περὶ τὸν παρὰ τὴν βαπτισμέ-
νην

νην χρωατῶν, ὡς ἑνεχέστερον
περιδιδομένοι παρὰ τῶν φρα-
γων, καὶ τῆρων, καὶ πατζινάκι-
των. ἀλλ' οὐδὲ σαζώνιας κέκτωρ,
εἴτε κοιτῆρας, εἴτε ἐμπορευτικά.
πλοία, ὡς μήκοθεν οὐσης τῆς θα-
λάσσης. ἀπὸ γὰρ τῶν ἐκείσε μέχρι
τῆς θαλάσσης ὁδὸς ὅστις ἡμερῶν κ'.
ἢ δὲ θαλάσσης εἰς ἡν διὰ τῶν ἡμε-
ρῶν κ' κατέρχονται, ὅστις ἡ λεγομένη Κροσῆνη.

Κ Ε Φ. λβ'.

C A P. XXXII.

περὶ τῶν Σέρβλων, καὶ ἡς νῦν οἰ-
κῶσι χώρας.

De Serblis & eorum re-
gione.

Ἰστέον ὅτι οἱ Σέρβλοι ἀπὸ τῶν
ἀβαπτιστῶν Σέρβλων, τῶν καὶ
ἀσπρη ἐπονομαζομένων, κατέ-
ρχονται, τῶν τῆς τυρκίας ἐκείθεν
καλοικούντων εἰς τὴν παρ' αὐτοῖς
βόικι τόπον ἐπονομαζόμενον, ἐ-
οῖς πλησιάζει καὶ ἡ φεσλγία. ὁ-
μοίως καὶ ἡ μεγάλη χρωατία ἡ
ἀβάπτις, ἡ καὶ ἀσπρη περὶ τὴν
εὐνομένην ἐκείσε. οὗν καὶ οὗτοι οἱ
Σέρβλοι τὸ ἀπ' ἀρχῆς καλοῦνται.
δύο δὲ ἀδελφῶν τῶν ἀρχῶν τῆς Σερ-
βλίας ἐκ τῶν πατρῶς διαδεξαμέ-
νων, ὁ εἰς αὐτῶν τὸ καὶ ἀνα-
λαβόμενος ἡμῶν εἰς ἡράκλιν.
τὸ βασιλεῖα ῥωμαίων περὶ σέφυγιν,
ὃν καὶ περὶ δεξιάμενος ὁ αὐτὸς ἡ-
ράκλειος βασιλεὺς, παρέχε τόπον εἰς καπασκηνωσιν ἐν τῷ δὲ
καπασκηνωσιν τὰ Σέρβλια, ἀ' ἕκτοτε τὸ τοιαύτως περὶ τῶν

Serbli oriundi sunt à Ser-
blis non baptizatis, qui
etiam Albi cognominan-
tur, & vltiora Turciæ in-
colunt loco ab illis Boici
dicto, cui finitima Francia
est, vbi & magna Chroba-
tia baptismi experts, & Al-
ba quoque nuncupata. Il-
lic igitur initio Serbli hi ha-
bitabant. Principatu verò
ad duos fratres deuoluto,
alter sumptâ populi parte
dimidiâ: ad Romanorum
imperatorem Heraclium
confugit, qui & excepto
fedè dedit in Thessalonice
thematē, quod ex eo Ser-
blia nomen tenuit. Serbli
enim Romanorum lingua

SERVI dicuntur, & Serbula vulgoferuorum calceamenta, Serbulianique ita viliter ac pauperum in modum calceari. Serbli autem cognominati sunt, quod Romano imperatori feruissent. Aliquantò verò post visum iis est in terram suã redire, & dimisit quoque illos imperator: traiecitò verò Danubio prænitentiã ducti, per Belegradi pratorem ab Heraclio perierunt, aliam sibi terram assignare vellent. Cumque ea quæ nunc Serblia dicitur, & Pagania, quæque Zachlumorum terra vocatur, item Terbunia, & Canaltarum regio, quæ Romanæ ditionis erant, propter Abarum excursionses desertæ essent, expulsis inde Romanis nunc Dalmatiæ & Dyrrachij incolis, regio nes illas ipsis habitandas imperator dedit, cui etiam parebant, ab eo baptizati per presbyteros Romã accersitos, & pietatis opera edocti antiquã fide acceptã. Cum autem sub Romanorum potestate esset Bulgaria, Serblorum principe, qui ad imperatorem con-

ρίαν παρείληθε (Σέρβλοι ἢ τῆ τῶν ῥωμαίων διδύκλια δὲλοι πορρογαροῦσαν). ὄθεν καὶ Σέρβυλα ἢ κοινὴ συνήθεια τὰ δελικῶς φησιν ὑποδήματα, καὶ Τζερβυλιανὸς τοὺς τὰ εὐτελεῖ καὶ πενιχρὰ ὑποδήματα φοροῦντας. ταῦτῶν ἢ πῶν ἐπινυμῖαν ἔχον οἱ Σέρβλοι διὰ τὸ δὲλοι γινέσθαι τῆ βασιλείας ῥωμαίων. μετὰ ἃ χρόνον πνὰ ἔδοξε τὸς αὐτὸς Σέρβλος εἰς τὰ ἴδια ἀπελθεῖν, καὶ τὸν αὐτὸς ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, ὅτε ἢ διεπέρασαν τὸ δάναθιν ποταμὸν κατὰ μελοὶ γυρόμενοι, ἐμλύσαν ἢ ἐκκλήφ τῶ βασιλῆ δια τῆ ἐραπην τῆ τότε τὸ βελάγαρον κρατῆντ δῶναι αὐτοῖς ἑτέραν γλῶν εἰς κατασκλώσαν. καὶ ἐπειδὴ ἢ νῦν Σερβλία καὶ παγανία, καὶ ἢ ὀνομαζομένη γλῶμων χώρα, καὶ τερβυνία, καὶ ἢ τῶν καναλιῶν, ὑπὸ τῆ ἑξουσίαν τῆ βασιλείας ῥωμαίων ὑπῆρχον, ἐχροντο ἢ αἰ τοιαῦται χώρασι ἐρημοκπαροῦ τῶν ἀβάρων. ἀπὸ τῶν ἐμείσε γῶ ῥωμαῖνος τὸς νῦν δελμαλίαν καὶ τὸ δυεῖχρον οἰκοῦντας ἀπέλασαν, καὶ κατέσκηωσαν ὁ βασιλεὺς τὸς αὐτὸς Σέρβλους ἐν τῆ τοιαύταις χώραις. καὶ ἦσαν τῶ βασιλῆ ῥωμαίων ὑποτασόμενοι. οὗς ὁ βασιλεὺς παρεστῶτας ὑπὸ ῥώμης ἀγαθῶν ἐβάπτισε. καὶ διδάξας αὐτὸς τὰ τῆς εὐσεβείας τελῆν καλῶς, αὐτοῖς τῶν χρόνων πῶσιν ἔξεθετο. ἐπεὶ ἢ ἢ Βουλγαρία ὑπὸ τῆ ἑξουσίαν ἦν τῶν ῥωμαίων. ἀπὸ οὖν ἀρχοῦ τῆ Σέρβλου τῆ εἰς τῆ βασιλεία πορρογαροῦ τῆ τελάντῆσαι, κατὰ διαδοχῶν ἦρξεν ἢ

ἦος ἀπὸ. καὶ πῶδην ὁ ἐχλῶν. καὶ ἔτας ἐν τῆς ἡρας ἀπὸ οἱ καθεξῆς ἀρχόντες. μετὰ ἃ χρόνος πνὰ ἐχρονήθη ἔξ αὐτῶν ὁ Βοϊσθέλαβ, καὶ ἔξ αὐτῆ ὁ Ρόδοσθλαβ, καὶ ἀπὸ ἐμείνου ὁ πορρογῶς, καὶ ἔξ ἐμείνου ὁ Βλασημέρ, καὶ μέγεις ἀπὸ τῆ Βλασημέρ μετὰ τῶν Σέρβλων εἰρηνικῶς διελέεν οἱ Βύλαροι ὡς γείτονες καὶ Συνοῦται ἀρχαῶντες ἀμήλους, ἐχρῶτες ἢ δέλωσιν καὶ ὑποαχῶ εἰς τὸς βασιλεῖς τῶν ῥωμαίων, καὶ ἐυοργατῆμενοι παρ αὐτῶν. ὅπῃ ἢ τῆς ἀρχῆς τῆ ἀπὸ Βλασημέρ ἦλθεν μετὰ πολέμου Πρεσιάμ ὁ ἀρχὸν Βουλγαρίας καὶ τῶν Σέρβλων δέλων αὐτὸς ὑποαχῶ. ἀλλ' ὅπῃ τριατῶν πολεμίας, οὐ μόνον οὐδὲν ἦν ἔσιν ἀλλὰ καὶ λαὸν ἀπὸ πωλείων ἀπόλασε. μετὰ ἢ δῶν ὁ Βλασημέρ τῶ ἀρχοῦ διεδέξαι ἢ ἀρχῶ τῆ Σερβλίας οἱ τρεῖς υἱοὶ ἀπὸ, ὀμνητῆμερ καὶ ὁ Στερέμερ, καὶ ὁ Γοϊνικ, μεισίμνοι τῆ χώραν. ὅπῃ τῶν παρῆλατο Μιχαῖλ ὁ Βοείσις δέλων ἐδικῆσαι τῆ ἦσαν Πρεσιάμ τῶ πατρὸς ἀπὸ. καὶ πολεμίας εἰς τοσῦτον αὐτὸν ἐπῶσιν οἱ Σέρβλοι ὡς καὶ ἢ ἢ ὑδὸν ἀπὸ Βλασημέρ ἐκράτησιν δέσμιον μετὰ καὶ Βολιάδων δῶδεκα μεγάλων. τότε ἢ τῆ τῶ ὑοῦ δλίψ καὶ μὴ δέλων ὁ Βορίσις εἰρήνωσε μετὰ τῶν Σέρβλων. μέλ-

fugerat, vita defuncto, filius successit, mox nepos, & sic omnes qui ab eo descenderent; è quibus post annos aliquot fuit Boifestlabus, à quo Rodosthlabus, à quo Profegoes, à quo Blastemerus, ad cuius vsque tempora pacem cum Bulgariis habuerunt Serbli, quemadmodum vicini ac confines inter sese amantes, seruientes Romanis, & ab ipsis beneficijs ornati. Sed principatum tenente Blastemero arma contra eum mouit Bulgariae princeps Presiam, subicere sibi Serblos cupiens: verum post trium annorum bellum, non solum nihil effecit, sed plurimos è suis amissit. Post mortem Blastemeri, regionem intet se partiti, principatum exceperunt tres ejus filij Munimerus, Stroimerus, & Goinicus. Hos aggressus est Michael Borifis, fragem, quam pater Presiam passus erat, vindicare certus: sed eum bellantem adeo affligerunt Serbli, ut filium eius Blastemerum in vinculis abduceret, vna cum machinis gradibus duodecim. Tunc filii casu permotus Borifis, quamlibet inuitus, pacem cum Serblis fecit. In Bul-

gariam verò rediturus, & Serblorum in itinere insidias timens, Montimeri principis filios, Borena & Stephanum, viæ duces petiit, qui & indemnem ad confinia Rhazen vsque deduxerunt, & ingentia ab eo munera beneficij huius nomine acceperunt, vicissim donantes xeniorum vice duos feruulos, duos falcones, duos canes, & pelles nonaginta; quod Bulgari pactum esse dicunt. Paulo autem post tres fratres Serblia principes contra se mutuo arma sumpturunt, superiorque factus vnus ipsorum Muntimerus, solus principatum tenere cum vellet, duos in Bulgariam transmisit, solum Petrum, fratris Goinici filium, apud se retinens, & sedulam eius curam gerens; qui fugiens in Chrobatiam venit, & de quo paullo post dicitur. Stroemerus verò frater, quem antea nominauimus, in Bulgaria filium habebat Clonimerum, cui uxorem Bulgaram dedit Borizes, e qua Tzeesthlabum sustulit. At Muntimerus vtrumque fratrem persequens, & principatu potitus, filios tres genuit, Pribesthlabum, Branum,

λων δὲ ὑποσρέφον ἐν Βουλγαρίᾳ, καὶ φοβηθεὶς μήποτε ἐνεθροῦσιν αὐτὸν οἱ Σέρβοι καθ' ὅδον, ἐπερῆσεν εἰς διάσωσιν αὐτῶν τὰ τοῦ ἀρχιεπίσκοποι Μανημῆμου παιδία τὴν Βόρην καὶ τὸν Στέφανον, οἳ καὶ διέσωσαν αὐτὸν ἀβλαβῶς, μέλει τῶν συνόρων ἕως τῆς Ράσις, καὶ ὑπὲρ τῆς τοιαύτης χάριτος ἐπέδωκεν αὐτοῖς Μιχαὴλ ὁ Βορίσις δουρᾶς μεγάλας, καὶ ἐκείνοι ἀντέδωκαν αὐτῷ χάριν ξενίων ψυχᾶς δύο, φιδωκῶνια δύο, Κυλλία δύο, καὶ γούνας ἐνενήκοντα. ὅπου λέγουσιν οἱ Βύλγαροι εἶναι παύλιον. μετὰ μισθὸν δὲ ἐγγύοντα καὶ ἀγγέλων οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ οἱ ἀρχιεπίσκοποι Σερβίας καὶ θυρόμενοι ἐπικρατέστερον ὁ εἰς αὐτῶν ὁ Μανημῆμος, καὶ δέλωσμονος τὸ ἀρχιεπίσκοπον, κερήσας παρέδωκε τὴν δύο ἐν Βουλγαρίᾳ, μόνον τὸ παιδίον τῷ ἐγγύ ἀδελφῷ Γοϊνίκου Πέτρῳ ὀνόματι παρ' αὐτῶν κερήσας καὶ ἐπιμαλούμενοι, ὅστις καὶ φυγὼν ἦλθεν εἰς χρωβατίαν, περὶ οὗ μετ' ὀλίγον ρηθήσεται. ὁ δὲ περῆθεὶς ἀδελφὸς ἐν Βουλγαρίᾳ Στεφῆμερος εἶχεν υἱὸν τὸν Κλονίμερον, ὃν καὶ γυναικὶ παρέσχεν ὁ Βορίσις Βουλγαρίαν. ἢ ἀπὸ θυνῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Τζεεθλάβος. ὁ δὲ Μανημῆμος τὴν δύο ἀδελφὸς διώξας, καὶ τὸ ἀρχιεπίσκοπον δεξιάμενος, θυνῶν υἱὸς τρεῖς, τὸν Πειβέθλαβον, καὶ τὸν Βρά-

νον, καὶ τὸν Στέφανον. καὶ μετὰ τὸ αὐτῷ θάνατον διαδέχεσθαι αὐτὸν ὁ παρῶν υἱὸς ὁ Πειβέθλαβος. μετὰ οὖν χρόνον ἕνα ἤλθει ἀπὸ χρωβατίας ὁ περῆθεὶς Πέτρος ὁ υἱὸς Γοϊνίκου, διώκει ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τὸν ἑαδελφον αὐτοῦ Πειβέθλαβον μετὰ τῶν δύο ἀδελφῶν, καὶ κείνους τὸ ἀρχιεπίσκοπον διαδέχεσθαι. ἐκείνοι δὲ φυγόντες εἰσέρχονται ἐν χρωβατίᾳ, μετὰ δὲ χρόνους τρεῖς ἔλθων ὁ Βράντος πρὸς τὸ πολεμήσαι τὸν Πέτρον, καὶ ἠτήθει, καὶ κερήθει παρ' αὐτῶν, ἐτυφλώθη. μετὰ δὲ χρόνους δύο φυγὼν καὶ Κλονίμερος ἀπὸ βουλγαρίας ὁ πατήρ τῷ Τζεεθλάβῳ κηταλαμβάνει καὶ αὐτὸς, καὶ εἰσέρχεται εἰς ἐν κῆσεν τῆς Σερβίας τὸν Δοστίνικον μετὰ λαοῦ, πρὸς τὸ παρελαβεῖν τὸ ἀρχιεπίσκοπον οὖν πολεμήσας ὁ Πέτρος ἀπέκλεινεν, καὶ ἐπράτησεν ἕτερον ἐπιτήκεν ἀρξίας ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀβονίου τὸ μακροβιότατον καὶ ἀρχίου βασιλέως, ἔχων υποταγῶν καὶ δέλωσιν πρὸς αὐτόν. εἰρωδύσεται δὲ καὶ μετὰ Συμεῶν τῶν ἀρχιεπίσκοπων Βουλγαρίας, ὅςτις καὶ συντεκνον αὐτὸν ἐποίησε. μετὰ δὲ τὸ κερῆθον, ὃν αὐτὸς ἠκύρησεν Λέων ἐκασίλευσε, παρεγγύετο ὁ τότε εἰς τὸ δουράχον στρατηγῶν, ὁ δὲ Λέων ὁ ῥαβδύχος, ὁ μετὰ τοῦτο μάγιστρος πηκδοὶς καὶ λογοθέτης τοῦ θρόνου, εἰς παρῶν τὸν τότε παρὰ τοῦ ἀρχιεπίσκοποι Σερβίας διακραυμένον, πρὸς τῶν βουλευθῶν καὶ συνιέντων τῶν

Stephanum: eique mortuo successit maximus natu Pribesthlabus. Anno igitur post Chrobatia egressus Goinici filius Petrus, de quo diximus, patruelera Pribesthlabum cum fratribus duobus principatu deiicit, atque ipse cum accessit: illi verò fuga sibi consules in Chrobatiam abeunt. Triennio post Branus, motis contra Petrum armis, victus captusque, oculis ab eo priuatus est: biennio vero post e Bulgaria fugiens quoque Clonimerus Tzeesthlabi pater, mouet etiam ipse, urbemque Serbliae Dostinica cum aliqua manu ingreditur principatus causa: quem armis superatum Petrus occidit, & rexit alios viginti annos, imperante beatissimo sanctoque imperatore Leone, cui subiectus erat. Pacem quoque habuit cum Bulgariae principe Simeone, cui etiam filium in baptismo suscepit. Post imperium domini Leonis, Dyrrachij tunc praefectus Leo licitor, postea Magister & Logotheta cursus publici factus, in Paganiam, quae Serblia tunc principis erat, venit,

fermonem consiliumque institurus cum Petro principe de aliqua subiectione: qua de causa æmulus Zachrael, Simeoni Bulagto significatam, Romanum imperatorem hoc agere, ne muneribus Petrum principem ad se pertrahat, quo Turcarum copiis adiutus Bulgariam inuadat: erat quippe id temporis bellum inter Romanos & Bulgaros. Furens igitur quodammodo hoc nomine Simeo contra Serblia principem Petrum mittit cum exercitu Theodorum Sigrizze, & Marmaen, vna cum Brano Pauli principis filio, quem Petrus excæcauerat. Quapropter dolo Serblia principem aggressi Bulgari, & prole in sacro lauacro susceptâ, & dato iuramento, nihil eum mali ab ipsis passurum, per fraudem exire persuasum, & in vincula è vestigio coniectum, in Bulgariam abduxerunt, vbi & in carcere vitam cum morte commutauit, succedente in eius locum Paulo Brani F. qui principatum triennio tenuit. Dominus verò Romanus imperator secum habens Pribesthlabi Serblia principis filium Zachariam, misit eum ut

ἀπὸ ἀρχόντων Πέτρον πρὸς τὴν δουλώσεως καὶ υποθέσεως. Ζηλοτυπήσας ὃ πρὸς τούτῳ Μιχαὴλ ὁ ἀρχὼν τῶν Ζαχαρίων, ἐμήνησεν Συμεῶν τῷ Βουλγάρῳ ἀρχόντι, ὅτι ὁ βασιλεὺς ῥωμαίων δεξιῶν τι διὰ δόξων τῶν ἀρχόντων Πέτρον πρὸς τὸ συνεπαρεῖν τὸς τέκνους, καὶ ἐπελάθειν κατὰ Βουλγαρίας. ἐγγέτο ὃ καὶ κατὰ τὸ κινεῖν ἐκεῖνον καὶ πόλεμον ἀχελῶν μεταξὺ τῶν ῥωμαίων καὶ τῶν Βουλγάρων. ἐμμανεῖς οὖν ἡγούμενον ἐν τούτῳ ὁ Συμεὼν κατὰ τῶν ἀρχόντων Σερβλίας Πέτρον ἀπέστειλε τὸν Σιγριτζὴν Θεοδώρον, καὶ τὸν Μαρμαλὴν ἐκεῖνον, μετὰ φασάτου. ἐρχόμενοι καὶ ἀρχοντοῦλον Παυλὸν τὸν υἱὸν Βεζνου, ἐν ὧν Πέτρον ὁ ἀρχὼν Σερβλίας ἐτύφλωσε. δόλῳ οὖν ἐπελθόντες οἱ Βούλγαροι πρὸς τὸν ἀρχόντα Σερβλίας, καὶ συντεκνίαν μετὰ αὐτοῦ ποιούμενοι, καὶ ὄρκια βεβαιώσαντες μὴ παθεῖν τί σπυρ αὐτῶν ἐναντίον, ἠπάτησάν αὐτὸν δεξιῶν πρὸς αὐτὸς, ὃν καὶ πάραυτα δεσμίαντες ἐσήμαρον ἐν Βουλγαρίᾳ, καὶ ἀποθήσκει ἐν φυλακῇ. εἰσηλθε δὲ αὐτῷ αὐτῷ Παύλῳ ὁ υἱὸς Βεζνου, καὶ ἐκράτησεν ἐπιτελείῃ τῆς βασιλείας ὁ κίβρις ῥωμαῖος ἔχων ἀρχοντοῦλον ἐν τῇ πόλει Ζαχαρίαν τὸν υἱὸν Πειβεθλάβου τῶν ἀρχόντων Σερβλίας, ἀπέστειλε πρὸς τὸν ἡγούμενον ἀρχόντα ἐν Σερβλίᾳ. ὁ δὲ

ἐπέλαθει

ἐπελθὼν καὶ πολεμήσας ἠπλήθη παρὰ τῷ Παύλῳ κρατήσας γὰρ αὐτὸν παρέδωκε τοῖς Βουλγάρῳις, καὶ ἐλαττεῖτο δεσμιῶν. εἶτα μετὰ χρόνου τρεῖς, τῷ Παύλῳ ἐναντιωθέντι τοῖς Βουλγάρῳις, ἀπέστειλε τὸν Ζαχαρίαν τὸν πατέρα τοῦ κινεῖν ῥωμαῖον τῷ βασιλεῶς ἀποστέλλεντα, καὶ διαξας τὸν Παύλον ἐκράτησεν αὐτὸς τὸν ἀρχὼν τῶν Σερβλίων. ἔστι πάραυτα τῶν ἐυεργεσιῶν τῷ βασιλεῶς ῥωμαίων ἐπιμνησθεῖς ἐγγέτο κατὰ τῶν Βουλγάρων, μηδὲ ἄλλως θελήσας ὑποταγῆναι αὐτοῖς, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλεῶς μετὰ τὸν ῥωμαίων δεσπότην. ὅτε καὶ τῷ Συμεῶν φασάτον καὶ αὐτῷ ἀποστέλλαντι διὰ τῷ Μαρμαλῆ, καὶ τοῦ Σιγριτζῆ, καὶ Διοδώρου, ὃν καὶ καὶ κεφαλῆς, καὶ ἀρματα ἐκ τῶν πολεμῶν ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα ῥωμαίων ἐπὶ νικίαν. ἐπὶ γὰρ μεταξὺ ῥωμαίων καὶ Βουλγάρων μάχη ἦν. οὐδέποτε ὃ ἐπαύσατο, καθὼς καὶ οἱ πρὸς αὐτὸν ἀρχόντες ἀπέστειλλον πρὸς τὸν βασιλέα ῥωμαίων, καὶ ὑποτασσόμενον καὶ δουλείαν αὐτοῖς. πρὸς τὸν δὲ ἀπέστειλεν ἕτερον φασάτον ὁ Συμεὼν διὰ τῶν κνήνου καὶ τοῦ ἠτζβόκλια κατὰ τῶν ἀρχόντων Ζαχαρίαν, συναποσείλας μετὰ αὐτῶν τὸν Τζεέθλαβον. τότε ὁ καὶ Ζαχαρίας φοβηθεὶς φούργη ἐν χρωβατία. οἱ δὲ Βούλγαροι μιλύσαντες τοῖς ῥωμαῖοις ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸς καὶ παρελαθεῖν ἀρχόντα

principatum conquireret: sed illum venientem praelio superavit Paulus, captumque Bulgaris tradidit in vinculis asseruandum. Deinde elapso trium annorum spatio, Paulo Bulgari hoste facto, Zacharia misit, quem dominus Romanus imperator antea miserat, isque Paulo deiecit, Serbios rexit, & illic beneficiorum memor Bulgari se opposuit, Romanorum imperio subesse malens, quam ipsorum. Cumque exercitum contra ipsum misisset Simeon sub prefectis Marmaem, Sigrizze, & Diodoro, capitaeorum, armaque imperatori Romano misit, victoriarum partem signa. Quamuis autem Bulgaris bellum adhuc cum Romanis esset, non propterea tamen subiici illis & parere desinebat, quemadmodum priores principes, mittere ad ipsos soliti. Simeone vero iterum novas copias mittente contra Zachariam principem sub Cneno, Etzboclia, & Tzeesthlabo, metuens sibi Zacharias, in Chrobatiam fugit. Et Bulgari re Zupanis significatam ad se venire eos iusserunt, & principatum arripere

Tzeeftlabum : iuramentoque deceptos atque ad primum prædium adductos protinus in vincula conicietes Serbliam inuaserunt, populumq; omnem à minimo ad maximum in Bulgariam abduxerunt, mansitque regio desolata. Porro circa illud etiam tempus Chrobaiam cum Alogobotur armatâ manu ingressi Bulgari, omnes à Chrobotis intercepti sunt. Et post septem annos fugâ defrens Bulgaros Tzeeftlabus cum alijs quatuor Presthlabo in Serbliam venit. Non inuenit autem in tota regione præter viros quinquaginta, sine vxoribus, liberisque, venatione victitates: cum his regionem obtinens, per nuntios tutelam & auxilium ab imperatore Romanorum petiit, obediendum promittens, qualem ante ipsum principes præstiterunt. Atque is multis illum ex eo tempore beneficiis affecit, ita vt Serbli, qui à Simone difsiptati in Chrobotia, Bulgaria, aliisque regionibus commorabantur, re audita ad ipsum vndique gregatim conuenirent. Quin & Συμεών διεσκόρπισε, τούτο

† Τζεεθλαβον. και δι' ὄριου τῆς τῆς ἀπαθήσωντες καὶ ἔξαρχόντες μέχρι τῆς πρώτης χωρίου, και πάραυτα δεσμιούσαντες αὐτὸς, εἰσηλθόν ἐν Σερβλίᾳ, καὶ συνεπήσαν τὰ ἀπαντα λαόν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, και εἰσηγαγον ἕως βουλγαρίας. πνὲς δ' ἐπεδράσαντες εἰσηλθόν καὶ ἐν χροβαλία, καὶ ἔμεινεν ἡ χώρα ὄρημ. κατὰ τὸ κεινὸν οὖν ἐκείνον εἰσηλθον οἱ αὐτοὶ βουλγαροὶ εἰς χροβαλίαν μετὰ τοῦ Ἀλογοβότου τοῦ πολεμήσαν, καὶ ἐσφάγησαν πάντες ἐκείσε πᾶσα τὴ χροβατίαν. μετὰ δ' ἡρόντος ἐπὶ ἀπὸ τῶν βουλγαρων φυγῶν ὁ Τζεεθλαβος μετὰ καὶ ἑτέρων τεσσάρων ἀπὸ Πρεσθλάβου, εἰσηλθον ἐν Σερβλίᾳ. οὐχ οὐρε δ' εἰς τὴν χώραν εἰ μὴ σπανήκοντα μόνους ἀνδρας μήτε γυναικας ἔχοντας μήτε παιδια, ἀλλὰ κνηροῦντας και διατρεφομένους. μετὰ τούτων κελήσους τὴν χώραν, ἐμήνυσσε πρὸς τὸ βασιλεα ρωμαίων, πῶς ἐξ αὐτοῦ ἀντίληψιν και βοήθειαν ἐπιζητῶν, ὑπηρεχόμενος δουλεύειν και ὑπαίκειν τῇ πρῶτῇ ἐξ αὐτοῦ, καθὼς και οἱ πρὸ αὐτῶ ἀρχοντες. και ἐκτοτε οὐ διέλιπεν ὁ βασιλεὺς ρωμαίων εὐσεργείων αὐτὸν, ὡς και εἰς χροβατίαν και βουλγαρίαν και ἐν τῶν λοιπῶν χωραῖς διαγαντες Σερβλοῖ, οὐς ὁ ακούσαντες συνήθησαν εἰς αὐτόν. καὶ

και ἐνδύσους και εὐσεργηθῶς ὁ βασιλεὺς τῶν ρωμαίων, ἀπέστειλε πρὸς τὸ Τζεεθλαβον, και ἀπὸ τῶν παλαιῶν δωρεῶν τοῦ βασιλέως τῶν ρωμαίων συνησάμενος και ἐνοικήσας τὴν χώραν ὡς τὸ πρότερον, ὅταν ὑπόταγμένος δουλοπραπῶς τῷ βασιλεῖ ρωμαίων. καὶ διὰ τῆς τοῦ βασιλέως συνδραμῆς και τῶν πολλῶν αὐτοῦ εὐσεργειῶν τὸ τοιαύτω χάραξ, και ἀρχον ἐν αὐτῇ βεβαιώσας. ὅτι ὁ ἀρχον Σερβλίᾳς ἐξ ἀρχῆς ἦρον ἀπὸ τῆς βασιλείας Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως δουλκῶς ὅταν ὑποταγμένος τῷ ρωμαίων βασιλεῖ, και οὐδέποτε τῷ ἀρχοντι βουλγαρίας καθυπέταγην. ὅτι ἐν τῇ βασιτισμένη Σερβλίᾳ εἰσι κάσσα οἰκούμενα τὸ Δεσνίκον, τὸ Τζερναβασκην, τὸ Μεγυρέτους, τὸ Δρεσνεῖμ, τὸ Λεσνίκ, τὸ Σαλλωές. και εἰς τὸ χωρίον Βόσωνα τὸ κάτερα, και τὸ Δεσνίκ.

Κ Ε Φ. λγ.

περὶ τῶν Ζαχλόμεων, καὶ τῆς νῦν οἰκουσῆς χώρας.

Ὅτι ἡ τῶν Ζαχλούμων χώρα παρὰ τῶν ρωμαίων πρῶτην ἐκρετῆτο. ρωμαίων δὲ φημι οὐς ἀπὸ ρώμης Διοκλητιανὸς ὁ βασιλεὺς μέλακισε, καθὼς και εἰς τῶν χροβατῶν ἱερίαν εἰρηται

in urbem multi è Bulgaria fugientes venerunt, quos vestibus ceterisque beneficiis ornatos imperator ad Tzeeftlabum misit; qui magnificis eius legationibus regione constituta, & ad pristinam incolatum frequentiam reducta, totum se Romano imperio subiecit, imperatoris auxilio, frequentibusque in terram illam beneficiis, princeps quoque illic confirmatus. Serblia princeps ab initio, id est; à temporibus Heraclii vsque, Romanorum imperatori suberat, non Bulgarorum principi; suntque in baptizata Serblia oppida, quæ habitantur, Desticum, Tzernabuscen, Megyrectus. Dresnecm, Lesnec, Salemes; in agro verò Bosona Cetera & Desnec.

CAP. XXXIII.

De Zachlumis, & ea, quæ nunc habitant, regione.

Zachlumorum terra à Romanis primum tenebatur: illis autem Romanis dico, quos Roma imperator Diocletianus eò veluti in coloniam duxit; quemadmodum & in Chro

batorum historia de iis dictum est. Romanorum igitur imperatori prius parebant hi Zachlumi, sed ab Abaribus subiugati, & in vinculis abducti postea, tota regio deserta fuit. Qui vero nunc illic habitant, Serbli sunt, ab illo principe, qui ad Heracium imperatorem confugit. & Zachlumi dicti sunt, a monte Chlumo; vel, Sclauorum lingua, quasi post montem habitantes; quandoquidem magnus inibi mons est, in cuius summo vrbes duæ sunt; Bona, & Chlum: recto montem vero flumē est Bona, quod Græcis καλόν, significat. Venit autem posteritas proconsulis & patricij Michaelis Bubarze Zachlumorum principis filii, a non baptizatis accolis fluminis Biflas, quod & Ditzice cognominatur, habitauitq; ad flumen Zachluma: suntque in Zachlumorum territorio vrbes habitatae, Stagnū, Mocriscic, Iosse, Galumænic, & Dobriscic.

σερβ οικούμενα, τὸ Σπαρνὸν, τὸ Μακεδονικόν, τὸ Ἰσλαῖν, τὸ Γέφυρ, τὸ Δοβεϊστικόν.

περὶ αὐτῶν ὑπὸ βασιλέως ἢ ῥωμαίων ἢ τῶν ζαχλούμων αὐτὴ χώρα ὑπῆρχεν, ἀλλὰ παρὰ τῶν Αβάρων εἰς χυμάλωπαιεσσα ἢ τε χώρα καὶ ὁ πῶπης λαός, τὸ παραπάν ἡρήμωται. οἱ δὲ νῦν ἐκεῖσε οἰκοῦντες ζαχλούμοι Σερβλοὶ τυγχάνουσιν, ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀρχόντος τοῦ εἰς τὴν βασιλείαν ῥωμαίων Ἡράκλειον παρφυρόντος. ζαχλούμοι δὲ ὠνομάσθησαν ἀπὸ θεοῦ οὕτω καλούμενου χλούμου. καὶ ἄλλως δὲ παρὰ τῆ τῶν Σκλάβων διδήκτω ἐρμιλωσίῃ τὸ ζαχλούμοι, ἦσαν ὀπίσω τοῦ βένος, ἐπειδὴ ἐν τῷ τοιούτῳ χωρίῳ βένος ἔστι μέγας, ἔχων ἀναθεν αὐτοῦ δύο κέρας, τὸ βήνα, καὶ τὸ χλύμ. ὀπίθεν ἢ τῷ τοιούτου βεινῷ διέρχεται ποταμὸς καλούμενος Βόνα. ὁ ἐρμιλωσέεται καλόν. ὅπ ἢ ἡμεῖς ἀνθυπάτου καὶ παλαιῆνι Μιχαῖλ ἢ γοῦ ἢ Βουσεβότση ἢ ἀρχόντος τῶν ζαχλούμων ἦλθεν ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἀβαπλισίων εἰς τὸ ποταμὸν Βίβλας, τὸς ἐπονομαζόμενους διτζικη, καὶ ὠκισεν εἰς τὸ ποταμὸν τὸ ἐπονομαζόμενον ζαχλούμοι. ὅπ ἐν τῷ χωρίῳ τῶν ζαχλούμων εἰσὶ καὶ

τὸ Μακεδονικόν, τὸ Ἰσλαῖν, τὸ Γέφυρ

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. λβ.

περὶ τῶν τερβενιαίων, καὶ τῶν καναλιτῶν, ἃς νῦν οἰκοῦσι χώρας.

ΟΤΙ ἡ τῶν τερβενιαίων καὶ τῶν καναλιτῶν χώρα μία ὑπαίχθη. ἀπὸ ἧ τῶν ἀβαπλισίων Σερβλων οἱ ἐκεῖσε κατέγονται, οἱ εἰς ἐκείνου ἢ ἀρχόντου οἰκοῦντες, ἢ εἰς τὴν βασιλείαν Ἡράκλειον παρφυρόντος ἀπὸ τῆς ἀβαπλισίου Σερβλίας μέχρι τῆς ἀρχῆς τῆς Σερβλίας ἢ βλασημέρου, οὕτω οὖν ὁ ἀρχὼν βλασημέρος τῆ ἰδίᾳ θυγατρὶ δέδωκεν ἄνδρα καλεῖσθαι τὸν γόν βελάν ἢ ζουπάνον τερβενίας, δέλων οὕτω τὸ ἴδιον γαμβρὸν δόξασα, ὀνόμασεν αὐτὸν ἀρχόντα, ποιήσας αὐτὸν αὐτῆς ἔξοπον. ἐξ ἐκείνου ἢ ὁ φημιμέρης ἐγενήθη, καὶ ἀπὸ ἐκείνου ἐτζουζημέρης. ἦσαν ἢ οἱ τῆς τερβενίας ἀρχόντες ἀπὸ ὑπὸ τὸν λόγον ἢ ἀρχόντος τῆς Σερβλίας. τερβενία ἢ τῆ τῶν Σκλάβων διδήκτω ἐρμιλωσίῃ ἰσχυρὸς τόπος. ἢ γὰρ τοιαύτη χώρα ἐχυρώματα ἔχει πολλά. ὅπ ἐστὶ καὶ ἕτερε χωρία ὑπὸ πῶπῳ τῆς χώρας τερβενίας, καὶ ἀλλὴ περὶ τερβενιαίων, τὸ ἢ καναλιτῶν ἐρμιλωσέεται τῆ τῶν Σκλάβων διδήκτω ἀμαξία. ἐπειδὴ, διὰ τὸ ἢ τὸν ἐπίπεδον, πᾶσας αὐτῶν τῶν δευλείας διὰ ἀμαξῶν ἐπιτελοῦσιν. ὅπ ἐν τῷ χωρίῳ τερβενίας, καὶ ἢ καναλιτῶν, εἰσὶ κέρας οἰκόμενα, ἢ τερβενία, τὸ ὄρεμα, τὰ εἰσενεα, τὸ λυκάβετε, τὸ ζετλίβη.

C A P. XXXIV.

De Terbuniatis, & Canalitibus, eorumq; terra, quam nunc inhabitant.

Terbuniatarum, Canalitibus; eadem terra est, incolæ verò à non baptizatis Serblis descendunt, qui illic habitantur ab eo usque principe qui à Serblia non baptizata ad Heracium confugit, usque ad Blastemerum principem, qui filia sue maritum dedit Crainan, Belae Terbuniae Zupani filium, eumq; honoris ergo principem appellavit, & sui iuris fecit: atque ex illo Phalimères natus est, ex quo Tzurtemeres. Terbuniae vero princeps semper Serbliae principi parebant; & regio ipsa lingua Sclauorum locum munitum significat; quantum quidem multæ in ea mutationes sunt: estque sub ea alia adhuc regio, quæ Canale dicitur, & Viam plaustris Serblorum idiomate designat: nam propter planities feruitutes omnes plaustris præstant. Habet autem tã Terbunia, quã Canale, oppida quæ habitantur hæc; Terbunia, Hortmũ, Rhifena, Lucabete & Zerlebe.

De Diocletianis, eorum-
que regione.

E Tiam Dioclea regio primitus tenebatur à Romanis, quos illuc Roma transtulerat Diocletianus imperator, vt & in Chrobatorum historia dictum est; & Romanorum imperio erat subiecta. Sed ab Abaribus hæc quoque subiugata, ac vastata, sub Heraclii temporibus habitari iterum cœpit, quæ admodum Chrobatia, Serblia, Zachlumorum terra, Terbunia, & Canale. Nomen autem habet ab vrbe ibi exstructa à Diocletiano, quæ nunc habitatoribus vacua, in hodiernum vsq; diem Dioclea appellatur: suntque in ea regione vrbes habitatae magnæ, Gradetæ, quæ nunc Grade, & Lontodocla.

περὶ τῶν διακληπιανῶν, ὧν νῦν οἰκοῦσι χώρας.

Ο ΤΙ ἢ διοκλείας χώρα καὶ αὐτῇ πλεονεκτήτων τῶν ῥωμαίων ἐκερατεῖτο, οὗς ἀπὸ ῥώμης μετέφερον ὁ βασιλεὺς διοκληπιανός, καθὼς καὶ εἰς πλὴν περὶ τῶν ῥωμαιοτάτων ἱστορίων εἴρηται. ὑπὸ δὲ τῆς βασιλείας ῥωμαίων ὑπῆρχε παρὰ δὲ τῶν Ἀβάρων καὶ αὐτῇ ἢ χώρα αἰχμηδῶν παρὰ τῆς ἡγεμονίας καὶ πάλιν ἐπὶ ἡρακλείου τοῦ βασιλέως ἐνωκίδου, καθὼς καὶ ἡ ῥωμαιοπάα, καὶ ἡ Σερβλία, καὶ ἡ τῶν Ζαχλούμων, καὶ ἡ τέρβενια, καὶ τοῦ κανόνη. διοκλεια δὲ ὀνομάζεται ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρας κίστερου, ὅπερ ἐκτίσεν ὁ βασιλεὺς διοκληπιανός. νῦν δὲ ὄντι ἐρημόκεσεν, μέλει τοῦ νῦν ὀνομαζόμενον διοκλεια. ὅπ ἐν τῇ χώρᾳ διοκλείας εἰσὶ μεγάλα κίστερα οἰκούμενα, τὸ ῥαδάετω, τὸ νῦν ῥαδάε, τὸ λογίοδοκλα.

περὶ τῶν παγανῶν τῶν καὶ ἀρεντανῶν καλεσμένων, καὶ ἧς νῦν οἰκοῦσι χώρας.

De Paganis, Arentanisque & illorum terra.

Ο ΤΙ ἢ χώρα εἰς ἣν νῦν οἰκοῦσιν οἱ παγανοὶ καὶ αὐτῇ πλεονεκτήτων τῶν ῥωμαίων ἐκερατεῖτο, οὗς ἀπὸ ῥώμης ὁ βασιλεὺς διοκληπιανός μετέφερον ἐν δελματία ἐνήκισε, ὃ ἢ αὐτοὶ παγανοὶ ἀπὸ τῶν ἀβαπίτων (Σέρβλων κενάροντι) ἐξ ἐκείνου ἔραχρηθη. ἔπειτα βασιλεὺς ἡρακλείου πωροφύργου. παρὰ δὲ τῶν ἀβάρων καὶ αὐτῇ ἢ χώρα αἰχμηδῶν παρὰ τῆς ἡγεμονίας καὶ πάλιν ἐπὶ ἡρακλείου ἔραχρηθη. βασιλεὺς ἐνωκίδου. παγανοὶ ἢ καλεῖνται, διὰ τὸ μὴ καταδέξασθαι αὐτοὺς τὸ τεκμερὸν βαπτισθῆναι, ὅτε καὶ πάντες οἱ Σέρβλοι ἐβαπτίσθη. καὶ ἡ δὲ παγανὸν τῇ τῶν (καλάων διδάκτω) ἢ χώρα ἀρέντα καλεῖται, ὅτι οὗ κενεῖνοι παρὰ τῶν αὐτῶν ῥωμαίων ἀρεντανῶν καλεῖνται. ὅπ ἐν παγανία εἰσὶ κίστερα οἰκούμενα, τὸ μόκερ, τὸ βερέλλια τὸ ὄσρον, καὶ ἡ λαβίνετζα. κενεῖνοι καὶ ταῦτας τις νήσους. νήσος μεγάλη ἢ κούρη, ἢ τοὶ τὸ κένος, ἐν ἧ ὄντι καὶ κίστερα. νῆσος ἑτέρα μεγάλη τὰ μέλετα, ἢ τοὶ τὸ μαλοζέα. ἢ ἐν τῇ περὶ τῶν

Paganorum quoque terra in initio possessa à Romanis fuit, quibus Roma migrare iussit imperator Diocletianus in Dalmatia fedes assignavit. Et oriundi sunt ipsi etiam à Serblis non baptizatis, ab eo Heracleo princepe qui ad Heraclium se contulit. Capta vero itidem ab Abaribus & vastata hæc regio, sub Heraclio rursus incolis frequentari cœpit. Paganis autem vocatur, quod baptismum non accepissent eo tempore, quo Sclavi omnes baptizati erant: ita enim Sclavorum linguâ pagani nuncupantur, quicumque baptismi expertes Romanorum verò dialecto regio illa Arenta appellatur, & incolæ Arentani: habetque Paganis vrbes habitatas, Mocrum, Berullia, Ostroc, & Labinetza: item insulas magnas, vnam quæ Curra, siue Cicer dicitur, in qua oppidum: alteram, quæ Meleta, siue Malozetæ; cuius in Actis Apo-

ftolorum D. Lucas meminit, Melitem eam nominans : ubi & serpens D. Pauli digitum mordens ab eo excussus igne conflavit: tertiam, quæ Phara: quartam, quæ Bratzes. Sed & alia præterea insulæ sunt, quæ ad Paganos non pertinent, puta Chora, Ies, & Lastobon.

CAP. XXXVII.

De Patzinacitarum gente.

Patzinacitæ à principio ad Atel & Geech flumina habitabant, erantq; iis cõtermini Mazari, & qui Vzi cognominantur. Ante annos verò quinquaginta ii qui Vzi dicuntur cum Chazaris conspirantes, & cõiunctis armis Patzinacitas aggressi superiores facti sedibus suis expulerunt, illasque tenuerunt in hodiernum vsq; diem Vzi. At Patzinacitæ qui fugâ euaserant, circumuehentes quærebant ubi nam sedes suas collocarent: venientesque in terram quam nunc habitant, inuentis illic Turcis debellatos eiecerunt, sedesque ipsi suas ibi posuerunt, tenentque iam hodie annum

ἁποστόλων ὁ ἀγιος Λύκος μέμνηται
 μελίτιω πύττω ποσσωρεούων. ἐν
 ἧ καὶ ἔχρη τ' ἄγιον Παῦλον ἀπὸ τῆ
 δακτύλου προσήψατο, ἣν καὶ τῆ
 πνευοῦ ἀγιος Παῦλος κατέφλεξε.
 νῆσοι ἐπέχει μεγάλη τὸ φάσμα.
 νῆσοι ἐπέχει μεγάλη ὁ βραχίτης.
 εἰσὶ δὲ καὶ ἑτέροι νῆσοι αἱ μὴ κερ-
 τόμεναι παρὰ τῶν ἀπῶν πα-
 γανῶν. νῆσοι τὰ χόρα, νῆσοι
 ἰν. νῆσοι τὸ λάσοβον.

K E Φ. λζ.

περὶ τῶν ἐθνῶν τῶν πατρίων

Iστῆρον ὅτι οἱ πατρίωνι τὸ
 ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὸ ποταμὸν ἀ-
 πηλ πύω αὐτῶν εἶχον καλοίκισιν.
 ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὸ ποταμὸν γαίχ,
 ἔχοντες τὴν τε μαζάεου συνο-
 εῦντας, καὶ τὴν ἐπονομαζομέ-
 νους οὐζ. περὶ τῶν δὲ πενητήκοντα
 οἱ λεγόμενοι οὐζ μὲν τῶν χαζά-
 ρων ὁμοιοσάντες, καὶ πολέμου
 συμβαλόντες πρὸς τοὺς πατρίωνι-
 κίτας, ὑπερῶν δὲ ἀπὸ τῆς ἰδίας
 χώρας αὐτῶν ἐξεδίωξαν. καὶ κερ-
 τέρον αὐτῶν μέχρι τῆς ἡμερῶν
 οἱ λεγόμενοι οὐζοι. οἱ δὲ πατρίωνι-
 κί τ' ἐφυγόντες περὶ ἔρχοντο ἀνα-
 λαφόντες τόπον εἰς τὸ αὐτῶν κα-
 τασκλώσιν. καὶ διαβάντες δὲ τὴν
 ἡμερῶν παρ' αὐτῶν κερτόμενι
 γῶν, καὶ οὐρόντες τὸς τέρκοις οἰ-
 κωνῶντες ἐν αὐτῇ, πολέμου τέρκοι

τούτ

τούτῃς νηήσους καὶ ἐκβαλόντες
 ἐξεδίωξαν αὐτούς. καὶ κατεσκλώ-
 σων ἐν αὐτῇ. καὶ ἀποβύσθη τῆς
 τριαυπὶς χώρας ὡς εἰρηται μέχει
 τῆς ἡμερῶν ἐπὶ πενήκοντα πέν-
 τε. ἴσεν ὅτι πᾶσι ἡ πατρίωνια
 εἰς δέματα ὀκτώ διαιρεῖται, ἔχουσα
 καὶ μεγάλας ἄρχοντας ποσούτους.
 τὰ δὲ δέματα εἰσὶ τῶν ὀνομα τῶν
 πρώτων δέματ' ἡρτήμ' ἔδιδτε-
 ρου τζέρ' ἔτρη γύλα' ἔπιδέρ-
 τυ κυλίη' ἔπιδέρτου χαροβόν'
 ἔπιδέρτου τζοπόν' ἔβδόμεν χροπόν'
 ἔπιδέρτου τζοπόν. κατὰ δὲ τῶν
 ἄνδρ' ἀπὸ τῶν ἰδίων τόπων οἱ πατρί-
 ὶωνι κί τ' ἐξεδίωχθη, εἶχον ἄρ-
 χοντας εἰς μὲν τὸ δέμα ἡρτήμ' ἔ-
 κατίζαν, εἰς δὲ τὸ τζέρ' ἔπιδέρ, εἰς
 δὲ τὸ γύλα' ἔπιδέρ, εἰς δὲ τὸ
 λυλπὴν ἔπιδέρ, εἰς δὲ τὸ χαροβόν'
 ἔπιδέρ, εἰς δὲ τὸ δέμα τζοπόν'
 ἔπιδέρ, εἰς δὲ τὸ χροπόν' ἔπιδέρ, εἰς
 δὲ τὸ δέμα τζοπόν' ἔπιδέρ. μὲν δὲ
 δάναιον αὐτῶν διεδίξαντο τὰς ἄρ-
 χὰς οἱ τέτων ἐξάδελφοι. νόμοι
 γὰρ ἐν αὐτοῖς καὶ τύποι ἐκράτισε
 πωλαίος, μὴ εἶχον ἐξουσίαν πρὸς
 πατρίωνι ἢ ἀδελφούς αὐτῶν μετα-
 πέμπειν τὰ ἐξουσίαι, ἀλλ' ἄρκε-
 ῖται μόνον τοῖς κερτόμενοις τὸ καὶ
 μέχει ζαῖος ἄρχον αὐτούς. μὲν δὲ
 δάναιον πρὸς εἰς τζοπόν' ἢ ἐξάδελ-
 φον αὐτῶν, ἢ ἐξάδελφον πατρίωνι,
 πρὸς τὸ μὴ καθ' ὅλα εἰς ἐν μέ-
 ροι ἡμερῶν διατρέχον τὸ ἀξίωμα,
 ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν
 κληρονομίῃν καὶ ἀπεκδέχεσθαι τὴν
 πικρῶν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἔχουσιν

quinguesimum quintū vti dictum est. Et Patzinacia quidem vniuersa in themata octo diuiditur; quæ magnos quoque principes habent. Primum est Ertem : secundum Tzur tertium Gyla: quartū Culpec: quintum Charoboes sextum Talmat: septimum Chopon: octauū Tzopon. Quo autem tempore suis eieci sedibus Patzinacitæ fuerunt, principes erant in Ertem Maizan, in Tzur Guel, in Gyla Curcutan, in Culpee Ipaō, in Charoboes Caidum, in Talmat Costā, in Chopon Giaze, in Tzopon Batan. His mortuis in principatus successerūt eorum patruels. nā mos illis lexque vetus est, dignitates ad filios aut fratres non transmittere: sed contenti principes esse debent. quod quoad viuunt, principatum tenent: post mortem autem vel patruels, vel eorum filij promouentur, ne semper in eadem profapia parte dignitas consistat, sed vt ad collaterales quoque ea hæreditate deferatur: alterius verò profapia qui sit, nullus in prin

cipatum succedit. Atque octo hec themata in partes distribuuntur quadraginta, quæ singulæ habent principes minores. Et quatuor quidem Patzinacitarum nationes: id est, themata Cuartzitzur, Syrucalpee, Borotalmat, & Bulatzofpon, ad Danaprin flumen sitæ sunt, orientem, septemtrionemque spectantes versus Vziam, Chazariam, Alaniam, Chersonë, & reliqua climata: reliquæ verò quatuor cis Danaprim iacent, ad partes orientis occidentisque: id est, thema Giazichopon Bulgariæ finitimū est, inferior Gyla Turciæ, Charoboe Russiæ, Iabdiertim regionibus Russiæ tributariis, Vltinis, Derblenimis, Lenzeninis, reliquisque Sclauis. Distat autem Patzinacia ab Vziâ & Chazarîâ itinere dierum quincque, ab Alanîâ sex, à Modîâ decem, à Russiâ vnum, à Turciâ quatuor, à Bulgariâ dimidium: propinqua est Chersonë, sed magis adhuc Bosporo. Quo verò tempore expulsi suâ regione Patzi-

μέρας μιάς, ἀπὸ δὲ τυρμίας ὄδου ἡμερῶν τεσσάρων, ἀπὸ δὲ βουλγαρίας ὄδου ἡμέρας ἡμισυ. καὶ εἰς χερσῶνα ἔχουσιν ἐγγίσει, εἰς δὲ πρὸ βόσπορον πηλοσέσσερον. ἰστέον ὅτι καὶ τὴν χερσῶνα ὄδον οἱ πατζινα-

σρχεταί πρὸς καὶ γίνονται ἀρχαῖα τὰ ὄνια θέματα διαεσύνται εἰς πτωσερόκοντα μέρη, καὶ ἔχουσι καὶ ἐλάττονας ἀρχοντας. ἰστέον ὅτι αἱ τέσσαρες τῶν πατζινακλιῶν ἡμεταί, ἤχουν τὸ θέμα κουαρτζιτζούρ, καὶ τὸ θέμα Συρκαλπέη, καὶ τὸ θέμα βορσάλματ, καὶ τὸ θέμα βουλτζοσσόν, καὶ τὸ παρ' αὐτῶν δανάπρεως ποταμῶ, πρὸς τὰ ἀνατολικώτερα καὶ βορρῶτερα μέρη ἐκαστοβλέποντα πρὸς τοὺς ζιαν, καὶ χαζαείαν, καὶ θανίαν, καὶ τὴν χερσῶνα, καὶ τὰ λοιπὰ κλίματα. αἱ δὲ ἄλλαι τέσσαρες ἡμεταί κείνται ὄθεν τὸ δανάπρεως ποταμῶ, πρὸς τὰ δυτικώτερα καὶ ἀρκτικώτερα μέρη: τῆς πρώτης, τὸ θέμα μαζιχοπόν πηλοσάζει τὴν βουλγαρίαν, τὸ δὲ δεύτερον τὸ κῆτω γύλα πηλοσάζει τὴν τυρκίαν, τὸ δὲ θέμα χαρβέν πηλοσάζει τὴν ρωσίαν, τὸ δὲ θέμα ἰαβδιερπὴ πηλοσάζει τὴν ὑποφίσιον χώραν τῆς ρωσίας, τοῖς τε ὑλπίνοις, καὶ δερβλενίνοις, καὶ λενζενίνοις, καὶ τοῖς λοιποῖς σκλαβίοις. ἀπόκισιν δὲ ἡ πατζινακία ἐκ τῆς οὐζίας καὶ χαζαείας ὄδου ἡμερῶν πέντε, ἐκ δὲ ἀλανίας ἡμερῶν ἕξ, ἀπὸ δὲ μοδίης ὄδου ἡμερῶν δέκα, ἀπὸ δὲ ρωσίας ὄδου ἡ-

μέρας μιάς, ἀπὸ δὲ τυρμίας ὄδου ἡμερῶν τεσσάρων, ἀπὸ δὲ βουλγαρίας ὄδου ἡμέρας ἡμισυ. καὶ εἰς χερσῶνα ἔχουσιν ἐγγίσει, εἰς δὲ πρὸ βόσπορον πηλοσέσσερον. ἰστέον ὅτι καὶ τὴν χερσῶνα ὄδον οἱ πατζινα-

κίτιν ἀπὸ τῆς ἰδίης χώρας ἐξεδιώχθησθαι, διελθόντες ἐξ αὐτῶν καὶ οἰκίαν γῶμην ἐναπέμειναν ἐκείσε, καὶ τοῖς λεγομένοις ἕξοις συνώκησαν. καὶ μέχρι τῆς νῦν εἰσὶν ἐν αὐτοῖς, ἔχοντες τοιαῦτα γωρίαματα ὡς διαχωρίζεσθαι αὐτοῖς καὶ νοεῖσθαι πῶς τε ἦσαν, καὶ πῶς αὐτὸς ἀποσπαδύμα τῶν ἰδίων συνέβη, τὰ γὰρ ἱμάτια αὐτῶν εἰσὶ κόνιθρα μέγχερονάτων, καὶ μαύκια ἀπὸ τῶν βραχίωνων ἀποκακομαμένα, ὡς δὴθεν ἐκ τύτου δεικνύντες, ὅτι ἀπὸ τῶν ἰδίων καὶ ὀμοφύλων ἀπεκόπησθαι. ἰστέον ὅτι ἔθεν τὸ δανάπρεως ποταμοῦ πρὸς τὸ ἀποβλέπον μέρθ τὴν βουλγαρίαν εἰς τὰ περσέματα τῶν αὐτῶν ποταμῶν εἰσὶν ἐρημόκασσα. κάσσαν πρώτην, τὸ ὄνομα δὲν παρὰ τῶν πατζινακλιῶν ἀσσαν, διὰ τὸ τὸς λίθους αὐτῶν φαίνεσθαι καὶ ἀδύκους. κάσσαν δευτέραν, τὸ τυζάτι. κάσσαν τρίτην, τὸ κρηκνακάτι. κάσσαν τέταρτην, τὸ σμακάτι. κάσσαν πέμπτην, τὸ σικακάτι. κάσσαν ἕκτην, γαϊνκάτι. ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς τῶν πατζινακλιῶν κίσιμασιν εὐρίσκονται καὶ ἐκκλησιῶν γωρίαματα πνὰ, καὶ σωροὶ λαξέλιοι εἰς λίθους πορίνας. ὄθεν πῆνες παράδοσιν ἔχουσιν, ὡς

ρώμαιοι ποτὲ τὰς καλοικίας εἶχον ἐκείσε. ἰστέον ὅτι καὶ γὰρ ὄνομαζόντων οἱ πατζινακίται, ἀλλ' ἔχουσιν πάντες, πλὴν ὁ τῶν τειῶν θέματων αὐτῶν, τὸ διαυδηρῆ, καὶ τοῦ κουαρτζιτζού, καὶ τοῦ

nacitæ sunt, nonnulli eorum sponte suâ manentes v'z is cohabitarunt, iuntque inter eos etiam nunc, ea habentes indicia, ut facile discerni possint, cognoscique quales sint, & quomodo auelli à suis conigerit: nam v'vuntur vestibus curtis, & ad genua tantum pertingentibus, & à brachiis abscissis: ea videlicet re innuentes, à gentilibus se suis esse diremptos.

Et ultra Danubium quidem, qua parte Bulgariam spectat, ad fluminis traiectus vrbes deserte sunt: prima quæ à Patzinacitis Afpron, siue Aiba dicitur, quod è saxo albicante strueta: secunda, Tungata: tertia, Cracnacata: quarta Salmacata: quinta, Sacarata: sexta, Giavicata. Inueniuntur autem inter urbium collapsarum fabricas ecclesiarum indicia, & cruces è lapide pyrite exculsæ: unde quasi per traditionem credunt nonnulli olim illic habitasse Romanos. Porro Cancar quoque appellantur Patzinacitæ, non omnes quidem, sed trium tantum thematum incolæ, nempe Diauertti-

ρώμαιοι ποτὲ τὰς καλοικίας εἶχον ἐκείσε. ἰστέον ὅτι καὶ γὰρ ὄνομαζόντων οἱ πατζινακίται, ἀλλ' ἔχουσιν πάντες, πλὴν ὁ τῶν τειῶν θέματων αὐτῶν, τὸ διαυδηρῆ, καὶ τοῦ κουαρτζιτζού, καὶ τοῦ

Cuartitzur & Chabuxin gyla : tanquam qui ceteris fortiores, nobilioresque: nam hec vox Cancar designat.

CAR. XXXVIII.

De Turcarum gente, & unde ea originem ducat.

Turica olim prope Chazariam habitabant in loco cui cognomen Lebedias a primo ipsorum Boebodo, qui nomine Lebedias a dignitate, quemadmodum reliqui eius successores, Boebodus vocabatur. In hoc igitur loco fluvius est Chidmas, qui etiam Chingylus cognominatur. Et non tunc Turcae, sed Sabartæasphali quadam de causa dicebantur: erantque gentes eorum septem, & principem vel indigenam vel alienigenam habuerunt nunquam: sed erant inter ipsos Boebodi quidam, quorum primus is, quem diximus, Lebedias. Habitarunt autem cum Chazaris annos tres, omnibus eorum in bellis adiutores: Chaganusque Chazarie princeps primo Turcarum

μυτῶν πολέμοις. ὁ δὲ χαγαί

χαβυξινγυλα, ὡς ἀνδροτέρες καὶ εὐχρόεσσοι τῶν λοιπῶν. τοῦτο γὰρ δηλοῖ ἢ τοῦ κάληαρ πρῶτη γερία.

Κ Ε Φ. λή.

πρὶ τῆς ἀρχαλογίας τῶν τούρκων, Ἐθνους τῶν τούρκων, Ἐθνη καταγωγῆς.

Ὅτι τὸ τῶν τούρκων ἔθνος πλησίον τῆς χαζαρίας τὰ ἀνατολῶν καὶ καλοίκισιν ἐποιεῖτο εἰς τὸ τόπον τῆς ἐπονομαζομένου λεβεδία ἐπὶ τῆς τῶ πρώτου βοεβόδου αὐτῶν ἐπωνυμίας, ὅστις βοεβόδο τὸ ἔθνος κλήσεως ὄνομα λεβεδίας πρῶτος ἔστω, τὸ δὲ τῆς ἀξίας, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ μὲν αὐτῶν βοεβόδο ἐκλεγετο. ἐν τούτῳ οὖν τῷ τόπῳ τῶ πρῶτου ἐπὶ λεβεδία ποταμὸς ὅστις ἔστω χιδμαί, ὁ καὶ χιγγυλὸς ἐπονομαζόμενος. οὐκ ἐλέγητο δὲ τῶ τότε χρόνῳ τούρκων ἀλλὰ βαβαροῖ ἀσφοδοὶ ἐπὶ πικραίνης ἐπονομαζόμενοι. καὶ οἱ μὲν τούτοις ἔθνεσσι ὑπάρχον ἐπὶ ἀρχόντα δὲ εἰς αὐτοὺς εἶτε ἴδιον εἶτε ἀλλοτρίου πρὸς οὐκ ἐκτίθησαν, ἀλλ' ὑπάρχον ἐν αὐτοῖς βοεβόδο πρῶτος, ὡν πρῶτον βοεβόδο μὲν ὁ πρῶτος λεβεδίας συνήκη δὲ μὲν τῶν χαζάρων ἐπιαιδὸς τρεῖς, συμμαχόντες τοῖς χαζαρίαις ἐν πᾶσι τοῖς ἀρχῶν χαζαρίας διὰ τῶν ἀνδρείων

ἀρετῶν καὶ συμμαχῶν, τῶ πρῶτον βοεβόδῳ τῶν τούρκων λεβεδία ἐπονομαζομένη γυναικὶ δέδωκε πρὸς γάμον χαζάρῳ ἐυχρῶν, διὰ τὸ τῆς ἀνδρείας αὐτῆς περιφημον, καὶ τὸ τῶ ἄλλοις περιφανῆς, ὅπως δὲ αὐτῆς τεκνώσῃ. ὁ δὲ λεβεδίας ἐμείνω ἐκ πικρῶν τύχης μὲν τῆς αὐτῆς χαζάρου οὐκ ἐπαυδοποιήσεν. οἱ δὲ πατρίων ἀκίται, οἱ πρῶτον κάληαρ ἐπονομαζόμενοι. τῶτον δὲ τὸ κάληαρ ὄνομα ἐπὶ ἐυχρῶν καὶ ἀνδρείαις ἐλέγητο αὐτοῖς. πρὸς χαζάρους δὲ ἐπὶ κινήσασιν πόλεμον, καὶ ἠτλήθησαν, καὶ οἰκίαν γῆν κατήμασαν, καὶ τῶν τούρκων κατοικήσαν κατὰ τὴν ἀνατολήν. ἀνὰ μετὰ δὲ τῶν τούρκων καὶ τῶν πατρίων ἀκίτων, τῶν τιμικῶν κάληαρ ἐπονομαζομένων, τὸ τῶν τούρκων φροσάτον ἠτλήθη, καὶ εἰς δύο διηρέθη μέρη, καὶ τὸ ἐν μέρῳ πρὸς ἀνατολῶν εἰς τὸ τῆς πρῶτον μέρῳ κατήμασαν, οἱ καὶ μέρη τῶν κατὰ τῶν τούρκων ἀρχαίων ἐπονομαζομένων σαβαροῖ ἀσφοδοὶ. τὸ δὲ ἕτερον μέρῳ εἰς τὸ δυτικὸν κατήμασαν μέρῳ, αἶμα καὶ τῶ βοεβόδῳ αὐτῶν καὶ ἀρχῶν λεβεδία, εἰς τὸ πρῶτον τοῦ ἐπονομαζομένου ἀπεκλύθη, ἐν οἷς τόποις τὸν νῦν τῶν πατρίων ἀκίτων ἔθνος κατοικεῖ. ὀλίγου δὲ χρόνου διαδεσμώθη, ὁ χαγαί ἐκείνῳ ἀρχῶν χαζαρίας τοῖς τούρκους ἐμίνυσεν πρὸς αὐτὸν ἀποσαλῆμα χελάνδια τῶ πρῶτον αἰών βοεβόδον. ὁ λεβεδίας τοῖνυν πρὸς τῶ χαγαίον χαζαρίας ἐφικόμενος ἀνεγνώθη τῶ αἰτίαν δι' ἣν ἔλθειν πρὸς αὐτὸν μετε-

Boebodo Lebedie vxorem dedit Chazaram nobilem, morus fortitudinis fama, & generis splendore, ut ex eo prolem tolleret; quod tamē casu quidem factum non fuit. Patzinacite verō, qui Cancar a nobilitate & fortitudine cognominabantur, atmis contra Chazaros sumptis victi, terram suam deferere, & Turcarum habitare coacti sunt. Bello autem inter Turcas & Patzinacitas Cancar cognominatos superatus Turcarum exercitus in duas partes diuisus est; & earum una quidem orientem versus Perfidem incoluit, apprehaturque etiamnum de veteri Turcarum nomine Sabartæasphali: altera versus occidentem sedes posuit cum Boebodo suo Lebedia in locis Atefcusu dictis, quæ nunc Patzinacitas tenent. Paulō verō post Chazarie princeps Chaganus per legatos mitti sibi a primō Turcarum Boebodo chelandia petiit: itaque ad eum profectus Le-

bedias interrogavit, quæ ipsius vocandi causa esset? cui Chaganus: ideo se eum vocasse; ut, quandoquidem nobilis, prudens, p: ritus, primusque Turcarum esset, gentis suæ principem faceret, cum lege, uti sibi subesset: at ille respondit: Affectum tuum erga me, & voluntatem exofculor; gratiasque dignas dico; quando verò tali principatui non sufficio, patere non possum: sed est alter à me Boebodus, Almitzes nomine, & filium habens Arpadem: horum siue ipse Almutzes siue filius eius Arpadem princeps fiat, tibi que subiciatur. Placuit oratio Chagano, virosque cum ipso ad Turcas misit, qui ubi cum iis sermonem communicassent, visum potius illis fuit Arpadem mittere, quam patrem Almutzen, utpote digniorem, & prudentiâ, consilio, ac fortitudine insignem, talique principatui parem: quem etiam solenni Chazarorum more in scuto impositum principem fecerunt. Et ante hunc Arpadem Turcæ principem alium nullum unquam ha-

μαλὰ τὸ τῶν χαζάρων ἐστὶ καὶ ζαχάγον πεποιήκει συκώσαντες μὲν τὸν εἶς (μονάειον. πρὸ δὲ ἑ ἀρπαδὴ τὺν ἀρχοντα ἐπέστη οἱ

τύρε

πέμψασα, ὃ δὲ χαγαίⓄ εἶπε πρὸς αὐτόν· ὅπ δια τῦτο σε προσειδησάμεθα, ἵνα ἐπειδὴ ἐυθνήκη φερίμⓄ καὶ ἰδαιωμένⓄ ὑπαφῆς, καὶ πρῶτⓄ τῶν τέρκων, ἀρχονία σε ἔξέδης σε προσεδήμεθα, καὶ ἵνα ὑπέικης τῷ λόγῳ καὶ τῆ προσάξει ἡμῶν. ὃ ἢ ἀποκείδεις πρὸς ἡ χαγαῶν ἀνέφησεν, ὅπ τὸ πει ἐμέ σου χέσιν τε καὶ προσαιρεσαν μεγάλως ἐναποδέχμαι, καὶ ἢ ἐυχαιερίαν ὁμολογῶσι προσήκουσῆ. ἐπὶ δὲ ἀδωάτως ἔχε πρὸς ἢ τοιαύτω ἀρχῶν, ὑπακούσαι ἢ δωάμαι, ἀλλὰ μῆλλον ὅσιν ἔπερⓄ ἀπ' ἐμοῦ βοέβοδⓄ, λεγόμενⓄ (ἀμύτζης, καὶ ἵόν κεντημένⓄ ὄνομα ἀρπαδῶν. ἐν τοῦτων μᾶλλον εἶτε ἐκείνⓄ ὃ ἀλλ· μούτζης, εἶτε ὃ ἦος ἀπὸ ἀρπαδῆς, ἵνα ἡμῶν) ἀρχῶν, καὶ ὅσιν ὑπὸ ἑ λόγῳ ἡμῶν. ἐν τέτρω λόγῳ ἀρεδεις ὃ χαγαίⓄ ἐκεῖνⓄ δέδωκεν ἀνθρώπους ἀπὸ μῆ ἀπὸ, καὶ εἰς τὸς τέρκους ἀπέστειλεν, οἱ καὶ (συλλήσαστες πρὸς τῦν μῆ αἰ τέρκων, μᾶλλον οἱ τέρκοι ἢ ἀρπαδὴ ἡνέαχ προσέκειναν ἀρχονία, εἰπερ ἀλμύτζη ἢ ἀπὸ πατέρεσ, ὡς ἀξιολογώτερον ὄντα καὶ προσεπέδισαν ἐν τε φρονήσι καὶ βυλλῆ καὶ ἀνδρεία, καὶ ἵκανὸν πρὸς τῦν τοιαύτω ἀρχῶν, ὃν καὶ ἀρχοντα

τούρκοι οὐκ ἐλήσαστο πόποτε. ἐξ οὗ καὶ μέχει τῆς (ἡμερον ἐκ τῆς τούτω ἡμερᾶς ἀρχῶν τυρκίας καθίστα). μῆ αἰ δὲ πνας χέοντες τοῖς τούρκοις προσόντες οἱ πατζινακίται καλεδιδώξαν ἀπὸς μῆ αἰ τῶ ἀρχῆνⓄ ἀπὸν ἀρπαδῆ. οἱ οὖν τούρκοι τρυπέντες καὶ πρὸς καλοίκισιν ἡμῶν ἐπηζήσαντες, ἐλθόντες ἀπεδιδώξαν οὗτοι τοὺς ἢ μεγάλω μορβίαν καλοικοῦντας, καὶ εἰς ἢ ἡμῶν αὐτῶν καλεσθῶσων, εἰς ἢ ἡμῶν οἱ τούρκοι μέχει ἢ (ἡμερον καλοικοῦσι. καὶ ἐκ τοῦτω πόλεμον εἰ τούρκοι μῆ αἰ τῶν πατζινακίτῶν οὐκ ἐποίησῆ. εἰς δὲ τὸ καλεσθῶσῆ τὸ προσεθῆν ἐστὶ τῶν τούρκων πρὸς ἢ ἀνατολῶν εἰς τὰ τῆς περσιδῆ μέρη μέχει τῶ νῦν προσεματευτῶς ἀποέλλουσιν ἢ τοι οἱ πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος οἰκοῦντες προσερισμένοι τούρκοι, καὶ βλέψασιν ἀπὸς, καὶ ἀποκρίσασιν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀπὸς πολλαῖς ἀποκομίζασιν. ὅπ ὃ τῶν πατζινακίτῶν τέτρω, ἐν ἢ τῶ τότε κεντῆ κατῶκησῆ οἱ τούρκοι κηδεῖν κατὰ ἢ ἐπωνυμίαν τῶν ἐκείσε ὄντων ποταμῶν. οἱ δὲ ποταμοὶ εἰσιν οὗτοι· ποταμὸς πρῶτⓄ ὃ κηλούμενⓄ βαρούχ· ποταμὸς δεύτερⓄ ὃ κηλούμενⓄ κουβού· ποταμὸς τρίτⓄ ὃ κηλούμενⓄ τρυλλῶ· ποταμὸς τέταρτⓄ ὃ κηλούμενⓄ βρουῦτⓄ· ποταμὸς πέμπτⓄ ὃ κηλούμενⓄ (ερετⓄ.

buerunt, ex cuius etiam posteris ad hunc usque diem princeps ipsis constituitur. Post aliquot verò annos Turcas inuadentes Patzinacitæ eos cum principe Arpade persecuti sunt; qui fugientes, & domicilium quærentes, magnam Morauiam iugressi, incolas eius eiecerunt, ibique sedes suas posuerunt, tenentque etiam hodie: & ex eo tempore bellum cum Patzinacitis Turcænon habuerunt. Ad Turcas verò orientem versus in Persidis partibus habitantes negotiatores suos mittunt etiamnum ij qui occidentem incolunt prædicti Turcæ, inuisuntque illos, & responsa sæpe ab ipsis per hos accipiunt. Patzinacitarum porro locus, quæ tunc inhabitabant Turcæ, à fluidiis, qui illic sunt, cognominatur; primusque istorum est, qui Baruch appellatur; secundus Cubu; tertius Trullus; quartus Brutus; quintus Seretus.

Κ Ε Θ

De Cabarorum gente.

περὶ τῆς ἔθνους τῶν καβάρων.

CAbati à Chazarorum gente descendunt. Facta autem inter eos secessione, belloque orto civili, prior pars vicit: quique victi pars occisi sunt, pars fugientes ad Turcas Parzina citasque se contulerunt, & in eorum terra sedes posuerunt, contractaque mutuo amicitia Barbari appellati sunt, & Chazarorum linguam ipsos Turcas docuerunt, habentque etiam hodie eandem dialectum. Quia verò fortitudo in prioribus, & virtus maior, quam in cæteris octo gentibus, præstare in bello iudicata sunt, vnusque in illis tribus Cabarorum populis princeps est ad hodiernam vsq; diem.

αὶ εἰς δὲ ἄλλοις ἔρχοντο αὐτοῖς, ἤρουσαν τὰς τεισὶ γυνεαῖς τῶν καβάρων, ὅστις καὶ μέχρι τῆς Σήμερον ἔστι.

Ἰστὶον ὅτι οἱ λεγόμενοι καβάρων ἐξ ἀπο τῆς τῶν χαζάρων γυνεαῖς ὑπῆρχον. καὶ ἡ Συμβαῖς πρῶτα παρ' αὐτῶν ὑποστασίαν γυνεαῖς πρὸς τὸ ἀρχῶν αὐτῶν, καὶ πολέμου ἐμφυλίου κενθισάντων, ἡ πρώτη αὐτῶν ὑπερίσχυεν. καὶ οἱ μὲν ἔξ αὐτῶν ἀπεσφάγησαν, οἱ δὲ ἔξ ἐφυγον, καὶ ἦλθον καὶ κατεσκήνωσαν μὲν τῶν τούρκων εἰς τὴν πατρίνα κληθῆν γῆν, καὶ ἀλλοίους συνέφιλοι ἔθνη, καὶ βαρβαροὶ πνευ ὀνομάσθησαν. ἔθεν καὶ τῶν χαζάρων γλώσσαν αὐτοῖς τοῖς τούρκοις ἐδιδάξαν, καὶ μέχρι τῆς νῦν τὴν αὐτῶν διὰ κληθῆν ἔχουσιν. ἔχουσιν ὅτι καὶ τῶν τούρκων ἑτέρων γλώσσαν διὰ τὸ εἰς τὰς πολέμους ἰσχυροτέρους καὶ ἀνδρειοτέρους δεικνύσασθαι τῶν ὀκτώ γυνεῶν, καὶ παρεξέστησαν τὴν πολέμου παρεκρίθησαν πρῶτα ἡμεῶν.

περὶ τῆς γυνεῶν τῆς καβάρων, καὶ τούρκων.

De Cabaris & Turcis.

Πρώτη ἡ παρὰ τῶν χαζάρων ἀποστασίᾳ αὐτῆ ἡ παρὰ τῆς δεῖσι τῶν καβάρων γυνεῶν, δευτέρα ἡ πέμπτη, τρίτη ἡ μεγίστη, τέταρτη ἡ κορυφαία, πέμπτη ἡ παλαιάνου, ἕκτη γυνεῶν, ἑβδόμη κερὶ, ὀγδόη κερὶ. καὶ αὐτῶν ἀλλοίους συναφθέντες μὲν τῶν τούρκων οἱ βαρβαροὶ εἰς τὴν πατρίνα κληθῆν γῆν, μὲν τὴν πρῶτην παρὰ λέοντι τῆς φιλοχρίστου καὶ αἰοδίου βασιλέως παρεκρίθησαν διεπέστησαν, καὶ τῆς Συμειῶν πολέμους κατὰ κράτος αὐτὸν ἠτήσαν. καὶ ἔξελάσαντες μέχρι τῆς παρεδράβου διήλθον ἀποκλείσαντες αὐτὸν εἰς τὸ κράτος τὸ λεγόμενον μυνδράγα, καὶ εἰς τὴν ἰδιανχῶρον ὑπέσπραν. τῷ ὅτε κερὶ τῆς λιάνης τῆς ἄρπαδι εἶχον ἄρχοντα. μὲν τὸ πρῶτον τῆς Συμειῶν μὲν τῆς βασιλείας τῶν ῥωμαίων εἰρωσύεσθαι, καὶ λαβεῖν ἄδειαν διεπέμψατο πρὸς τοὺς πατρίνα κληθῆν, καὶ μετὰ αὐτῶν ὀμοφώνησε τὴν καταπολεμήσασθαι καὶ ἀφανίσασθαι τὸς τούρκους. καὶ ὅτε οἱ τούρκοι πρὸς ταξιδίον ἀπῆλθον, οἱ πατρίνα κληθῆν μετὰ τῆς Συμειῶν ἦλθον κατὰ τῶν τούρκων, καὶ τῶν αὐτῶν φιλίᾳ πρῶτον.

Prima à Chazaris auulfa hæc Cabarorum gēs est, quam dixi; secunda Nece; tertia Megere; quarta Curtugermati, quinta Tariani; sexta Genach; septima Care; octaua Cafe. Atque sic cōnexi inter se Cabari cum Turcis Patzinacitarum terram incoluerunt. Postea verò à Leone pio & venerando imperatore vocati traiecerunt, bel lumque Simeoni inferentes victo fugatoque Pesth labum vsque peruenerunt: & cum vrbi Mundragae cum inclusissent domum redierunt, quo tempore Liuntica Arpadæ filiū principem habebāt. Postquam autem iterum cum Romanorum imperatore pacem Simēon fecisset, commeatumque accepisset, ad Patzinacitas legatos misit, & fœdus cum eis iniit ad oppugnandos, & delendosque Turcas. Cumque ad præsidium abiissent Turcæ, contra eos Patzinacitæ cum Simeone profecti, familias ipsorum omnino per-

diderunt, longè pulsif qui ad regionis istius custodiã relicti erant. Itaque reuerfi Turcæ terram suam defertam vastaramque inuenientes; ibi, vbi hodie sunt, sedem posuerunt, in regione quam à fluminibus cognominatum supra commemorauit. Locus autem, quem primitus Turcæ tenebant, à fluuio interlabente nuncupatur Etel & Cuzu, in quo nunc Patzinacitę commorantur, à quibus pulsif Turcæ & profugientes sedes posuerunt illic, vbi nunc habitant; suntque ibi loci antiqua quædam monumenta, inter quæ pons Traiani ad initia Turciæ, & Belegrada, quæ triduo inde distat, turrisque sancti ac magni Constantini; & rursus ad ostiũ fluminis Sirmium, quod Belegrada abest itinere bidui: inde magna Moravia baptifmo carens, quam Turcæ deseruerunt, cuiusque princeps olim Sphenodonoplocus. Atque hæc quidem iuxta Istrum monumenta sunt, & cognomina: vltiora verò, quæ omnia Turcis habitantur,

κοι, ης ηρχον το ποτερον ο Σφενδονοπλόκο. ταυτα μὲν τα καλα & ισερν ποταμόν γνωρίσματά & και επωνυμια. τα & ανωτερα τουτων, εν φ' οστιν η πασαι της τυρκίας καλιακηνωσας, αργίως ονομαζονται

λωδς εξεφάνισαν, και τους εις φυλαξιν της χώρας αυτων τυρκους απεκεισε κληνη κακως απεδιωξαν. οι & τουρκοι υποσφραντες, και & χωραν αυτων ουτως ευρόντες ερημον κη καταφανισμένω, και τεσκήνωσ' εις & γλω εις ην και σήμερον καλοκουσαι, & επονομαζομένω κη & ανωίερω ως εισηται των ποταμών επωνυμια. ο & τόπος εν φ' ποτερον οι τυρκοι υπηρχον, ονομαζεται καλα & επωνυμιαν τῷ κειισε διαρχομένω ποταμού ἐτελ κη κουζου, εν φ' αργίως οι πατζινακίται καλοκουσαι. οι & τυρκοι παρα των πατζινακίτων διαχθέντες ηλθον και κατασκευήνωσ' εις & γλω εις ην νυν οικουσιν. εν αυτω & τῷ τόπω παλαιά πνά οστι γνωρίσματια. κη πρωτον μὲν οστι η του βασιλέως τριμανου γέφυρα καλα & της τυρκίας αρχω. επειτα & κη βελαγχεδα αποτειων ημερών της αυτης γούρας, εν η και ο πυργος οστι τῷ αγίου και μεγάλου Κωνσταντίνου βασιλέως. κη παλιν καλα & & ποταμού εκιδρυμένη οστι το ζερμιον κεινο το λεγόμενον, απο της βελεργέδας οδου εχον ημερών δύο. και απο των κειισε η μεγάλη μορβια, η αβαπισος, ην κη εξέλεψαν οι τυρκοι, ης ηρχον το ποτερον ο Σφενδονοπλόκο. ταυτα μὲν τα καλα & ισερν ποταμόν γνωρίσματά & και επωνυμια. τα & ανωτερα τουτων, εν φ' οστιν η πασαι της τυρκίας καλιακηνωσας, αργίως ονομαζονται

ζουσα καλα τας τετων κειισα ρεόντων ποταμών επωνυμιας. οι δε ποταμοι εισιν ουτοι: ποταμος πρωτος ο πμήσις. ποταμος δευτερος ο κρισος. κη παλιν ετερος ποταμος η πτζα. παλαιά εσα δε τοις τυρκοις πορος μὲν το ανατολικων μέρος οι βύληασι, εν φ' και διαχωρίζει αυτους ο ισερν, κη δανβειος λεγόμενος ποταμος. πορος δε το βόρειον οι πατζινακίται. πορος δε το δυτικώτερον οι φραγγοι. πορος δε το μεσημβειόν οι χεάβατοι. α δε οκτω γνωει των τουρκων αυτων πορος τους οικειους αρχοντας ουχ υπηκουσιν, αλλ' οριονιαν εχουσιν εις τους ποταμους, εις οιον μέρος σεβασής πόλεμος αναγωνίζεσθ μετὰ πάσης φερν πιδος & κη σπυδης. εχουσ δε κερφδην πρώτων & αρχοντα απο & γνωεσ τῷ αρπαδη κατα ακολουθίαν, και δύο επτεerus, τον & γυλαν, κη & παρχαν, οι πνες εχουσ τάξιον κειτου. εχσ δε εκάστη γνωεσ αρχοντα. ισέον επ ο γυλας κη παρχαν ουκ εισιν ονόματια κνεια, αλλα αξιώματια. ισέον επ ο αρπαδης ο μέγας τυρκίας αρχων. εποίησε & ηους πρωτον & ταρκατζου, δευτερον & ιελεχ, τρίτον & ιντάτζαν, τέταρτον & ζαλταί. ισέον επ ο πρωτος υος & αρπαδης ο ταρκατζους εποίησεν υον & τεβέλη. ο δε δευτερος υος ο ιελεχ * ο δε

cognomina iam habent à fluminibus transcurentibus. Eorum primum Timæfus est; alterum Crifus; tertium Titza. Confines auté Turcis sunt ad orientem Bulgari, s: parante eos Istro, qui & Danubius; ad septentrionem Patzinacitæ, ad occidentem Franci, ad meridiem Chrobatii. Octo verò hæ Turcarum gentes principibus suis subiecti non sunt, sed, singular, pro fluminibus, quibus distinguuntur, mutuo inter se contractu statuerunt quæcunque partem bello infestari contigerit, ei communiter omni studio ac cura suppetias ferre. Primusq; inter ipsos est princeps è profapia Arpade, cum quo duo alij Gylas & Carchan, qui iudicum vicem obtinet. Et habet vnaquæque gens peculiarem principem, suntque Gylas & Carchan non nomina propria, sed dignitates. Scien- dum verò Arpadem magnum Turciæ principem filios genuisse quatuor: quorum primum Turcatzus; secundus Ielech; tertius Iutorzas; quartus Zaltan. Rursus Arpade primogenitus Tarcatzus filium habuit Tebele; alter Ielech * tertius Iutorzas, Phalitzin, qui

nunc principatum tenet; quartus Zaltas Taxin. Et omnes quidem Arpade filii mortui sunt, superstibstantium eorum nepotibus Phale & Tase' cum patrueli Taxi; Tebelesque moriens filium relinquit Termatzum, qui nunc in gratiam rediit cum Bultzo tertio principe, & Carcha Turciæ. Bultzus autem hic Carchas, filius est Cale Carcha : estque Cale nomen proprium, cum Carchas sit dignitas, quemadmodum & Gylas, quæ tamen maior est quam Carchas.

C A P. XLI.

De Moravia regione.

Moraviæ princeps Sphé doplocus fortis, terribilisque populis finitimis fuit, filiosque habuit tres, & fatis concedens, terram suam in tres partes diuisit, filiisque tradidit : maximum natu principem magnum faciens, reliquos vero duos sub eius potestate constituens. Hortatus vero est ne inter se mutuo dirimirentur, hoc exemplo: Virgis tibus allatis, ubi colligasset eas, primogeni-

τρίτῳ ἦδος ὁ ἰντοτῆρας ἐποίησιν ἕδον ἢ φαλίτζιν ἢ νυνι ἄρχοντα. ὁ δὲ τέταρτῳ ἦδος ζαλτάς ἐποίησαν ἕδον ταξίν. ἰστέον ὅτι πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ ἀρπαδῶ ἔτελευτήσῃ. οἱ δὲ ἔργονοι αὐτῶ ὁ ἢ φαλίης καὶ τασήης, καὶ ὁ ἢ ζαλάδελφῶ αὐτῶν ὁ ταξίς ζῶσιν. ἰστέον ὅτι ἔτελεύτησεν ὁ τεβέλης, καὶ ἔδιν ὁ ἦδος αὐτῶ ὁ τερματζούς. ὁ ἀρπίας ἀνελθὼν φίλῳ μετὰ τοῦ βυλτζοῦ τοῦ τρίτου ἀρχοντῶ ἢ καρχά τερκίας. ἰστέον ὅτι ὁ βυλτζοῦς ὁ καρχά ἦδος ὅτι τοῦ καλλὴ τοῦ καρχά. καὶ ὅτι τὸ μὲ καλλὴ ὅτι ὄνομα κύριον, τὸ δὲ καρχά ὅτι ἄξιωμα, ἀσπρὴ ἢ τὸ γύλας, ὁ δὲ μείζον τοῦ καρχά.

K E Φ. μά.

περὶ τῆς χώρας τῆς μωραβίας.

ἰστέον ὅτι ὁ μωραβίας ἀρχων ὁ σφενδοπλόκῳ ἀνδρείῳ καὶ φοβερὸς εἰς τὰ πηλοσάζονα αὐτῶ ἔδνη γέγονεν. ἔχε δὲ ὁ αὐτὸς σφενδοπλόκῳ τρεῖς υἱούς, καὶ τελευτῶν διεῖλεν εἰς τρία μέρη ἢ ἑαυτῶ χώραν. καὶ τοῖς τρισὶν ἦδος αὐτῶ ἀνά μίαν μερίδῳ κατέλιπε, ἢ πρῶτον καταλείψας ἀρχοντα μέγαν, τοὺς δὲ ἑτέτους δύο τῶ ἔδιν ὑπὸ τοῦ λόγον τῶ πρῶτου ἦδος. παρήνεσε ὃ αὐτὸς τῶ μὴ εἰς διασπασιν καὶ κατ' ἀλλήλων ἡμιέσθ, παρ' ἀρχῶν.

ἐπέδειγμα αὐτοῖς τοιοῦτον ὑποδείξας. ῥάβδους γὰρ τρεῖς ἐνεγκὼν καὶ συνθήσας δέδωκε τῶ πρῶτῳ ἦδος ἢ τῶν τῶν κλάσῳ. ἢ ἢ μὴ ἰσχύσαντῳ, πάλιν δέδωκε τῶ ἑτέρῳ, ὡς σπύτως καὶ τῶ τρίτῳ. καὶ εἰθ' οὕτω διαρῶν τὰς τρεῖς ῥάβδους δέδωκε τοῖς τρισὶ πρὸς μίαν. οἱ ὃ λαβόντες καὶ κελευθέντες τῶν τῶν κλάσῳ, εὐθέως αὐτῶ κατέπλασθ. καὶ διὰ τοιαῦτα ὑποδείγματῳ παρήνεον αὐτὸς εἰπὼν. ὅτι εἰ μὴ διαμένετε ἐν ὁμοῦ ἡγία ἢ ἀγάπη ἀδιδραῖοι, ἀκαταγώνισοι παρῶ ἢ ἐναντίων, καὶ ἀνάλωτοι ἡμισέετε. εἰ ὃ ἐν ὑμῖν ἡμιέται εἰς καὶ φιλονεικία, καὶ διαχρῆδειτε εἰς τρεῖς ἀρχάς, μὴ ὑποκείμενοι τῶ πρῶτῳ ἀδελφῶ, καὶ ὑπὸ ἀλλήλων ἀφανισθήσεσθε, καὶ ὑπὸ τῶν πηλοσάζοντων ὑμῖν ἐχθρῶν πανήλωσ ἢ ἔξολοθροθήσεσθε. μετὰ ὃ ἢ τελευτῶν ἢ αὐτῶ σφενδοπλόκου ἕνα χρόνον ἐν εἰρήνῃ διατελέσωσθε, εἰεῖδῳ καὶ εἰσεως ἐν αὐτοῖς ἐμπισσύσης, καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐμφύλιον πόλεμον ποιήσωσθε, ἐλθόντες οἱ τούρκοι τέρας πάντελῶς ἢ ἔξολοθροθήσῃ. καὶ ἐπερ' ἢ ἢ αὐτῶν χώραν εἰς ἢν καὶ ἀρτίως οἰκοῦσι. καὶ οἱ ὑπολίφθίντες ἢ λαοῦ διεσκορπίσθησθ πρὸς φρονόντες εἰς τὰ παρὰ κείμενα ἔδνη, εἰς ἢ τοὺς Βυλγαροὺς, ἢ Τούρκους, καὶ ἡρωβάτους, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἔδνη.

to confringendas tradidit; cumque ille id facere non posset, secundo in manum dedit, & mox tertio: deinde dissolutas singulatum diuisit tribus, qui acceptas frangere iussi sine ullo id negotio confestim fecerunt. Quo facto, exemplo per occasionem hanc arrepto, ita eos admonens dixit : Si in cōcordia & amore manseritis inseparati; nunquā vos hostes vestri superabunt, neq; captiuos abducent : si verò per cōtentionem ambitionemque principatum diuidetis, maximo fratrem obedire recusantes, & à vobis ipsis vastabimini, & à finitimis hostibus funditus delebimini. Post Sphé doploci autem mortem, anno in pace exacto orto dissidio & bello ciuili, inuadentes Turcæ, planissime eos exstirparunt, terramque tenuerunt, quam etiam nunc incolunt: quæque supererat multitudo, dissipata confugit ad finitimos Bulgaros, Turcas, Chrobatos, & reliquas gentes.

K E Φ.

ΚΕΦΑΛΙΟΝ μῆ.

Γεωγραφία ἀπὸ Θεσσαλονίκης μέχρι τῆς δανύβειος ποταμῆς, ἔστι κάστρον Βελεγραδάς, τουρκίας τε καὶ πατζινακίας, μέχρι τῆς χαζαρκίου κάστρον Καρμελιάνη, τῆς ρωσίας, ἔστι μέχρι τῆς νεκροπόλων, τῆς οὐλίων ἐς τὴν πόλιν τοῦ θάλασσαν, πλησίον τοῦ δαναπρωῆς ποταμῆς, καὶ χειρῶν ὁμοῦ καὶ βοσπόρου. ἐν ἡ τὰ κάστρα τῶν κλιματίων εἰσὶν εἴματα μέχρι λίμνης μοιάλιδος, τῆς ἑλλάδος διὰ τὸ μέγεθος καλεμένης. ἔστι μέχρι τῆς κάστρον τῆς μάτρχα λεγομένου πρὸς τῆς τῆς ἑλλάδος, καὶ παπυγίας, καὶ καζαχίας, καὶ ἀλανίας, καὶ ἀβασγίας, καὶ μέχρι τοῦ κάστρον ἑλλάδος πύλεως.

CAPUT XLII.

Descriptio tractus à Thessalonica usque ad flumen Danubium, urbem Belegrada; Turciae, & Patzinacia, usque ad Chazarorum urbem Sarcel, & Rusiam, & Necropylas, quae sunt ad Hellepontum, prope Danaprim, Chersona, una cum Bosporo, in qua climatium urbes sunt: deinde usque ad paludem Maotidem, quae ob magnitudinem mare appellatur; & ad urbem Matarcha dictam. Præterea etiam Zichie, Papagie, Cazachia, Alanie, & Abasgia, usque ad Soteropolim.

A Thessalonica usque ad Danubium flumē, in quo urbs Belegrada, ostidui iter est, si quis non festinanter, sed interquiescens proficiscatur. Et habet

Iσον ὅτι ἀπὸ Θεσσαλονίκης μέχρι τῆς ποταμοῦ δανύβειος, ἐν ᾧ τὸ κάστρον ὅτι τὸ Βελεγραδά ἐπὶ νοτιομαζομένον, ὅτι ὁδὸς ἡμερῶν ὁλίω ἐκ μὴ διὰ τὰς τῆς. ἀλλὰ μετὰ

ἀνα

ἀναπαύσεως πορεύεται. καὶ κοινοῦσι τῶν Τούρκων πύργων τῆς δανύβειος ποταμοῦ εἰς τὴν ποταμῆς ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἐνθεν μέσον τῆς δανύβειος καὶ τῆς ἑλλάδος ποταμῆς. ἀπὸ τῆς κατάθεν τῆς μερῶν δανύβειος ποταμῆς τῆς δίστης ἀντιπρὸς ἡ πατζινακία πορεύεται, καὶ κατακελεῖ ἡ κλοικία αὐτῶν μέχρι τῆς Καρμελιάνης τῶν χαζαρκίων κάστρον, ἐν ᾧ ταξέωται καθέζονται τὰ κατὰ χρονον ἐκαθεσθόμενοι. ἐρμηνεύεται ἡ παρὰ αὐτοῖς τὸ Καρμελιάνη ἀπὸ τοῦ σπινθῆρος ἐκ τῆς πύργων παρὰ σπινθῆρος διδάτε πύργων, ἡ ἐπὶ νοτιομαζομένου κάστρον, ἡ βασιλεία θεοφιλον πρὸς τὸ κηδύναι αὐτοῖς τὸ κάστρον τοῦτο τῶν χαζαρκίων αἰτησόμενων. ὁ γὰρ χαζαρκίος ἐκείνους, ὁ καὶ πρὸς χαζαρκίας εἰς τὴν αὐτῶν βασιλεία θεοφιλον πρὸς τῆς σπινθῆρος, καὶ κηδύναι αὐτοῖς τὸ κάστρον τὸ Καρμελιάνη ἡ πύργων. οἷς ὁ βουσιλεύς, τῆς τέτων αἰτήσαι πειθεῖς, ἡ πρὸς τῆς πύργων σπινθῆρος διδάτε πύργων μετὰ χελανδίων βασιλικῶν πλάγμων ἀπέστειλε, καὶ χελανδία τῆς κατὰ τὸν παφλαγονίας καὶ διὰ αὐτὸς πύργων τῆς χροσῶνα καταλαβόν, τὰ μὲν χελανδία εὗρεν ἐν χροσῶνι, τῆς λαὸν εἰσπαρῶν εἰς καματερά καράβια, ἀπὸ τῆς ἐν τῶν τῆς τῆς πύργων τῆς ποταμοῦ, ἐν ᾧ τὸ κάστρον ἐμελλε κτισθῆναι, καὶ ἐπὶ τῆς ὁ τῆς τῆς λίθους οὐκ εἶχε πρὸς

I

dam factis, & latere in illis cocto, calceque ex paruis fluvij conchulis concinnata, urbem ædificauit. Ea condita, Petronas hic Spatharocādidatus Theophilum imperatorem accedens dixit: si plenè herisoni dominari curis, & sub potestate eam tua tenere, proprium illic prætorum constitue, neque proceribus eorum aut principibus confide. Ad Theophilum enim vsque non illic prætor hinc mittebatur, sed omnia administrabat is, qui primas dicebatur, cum vrbis patribus. Deliberante igitur Theophilo, quemnam illuc prætorum misurus esset, tandem visum est Petronam hunc Spatharocan didatum illuc destinare, quippe loci gnarum, rerumque non imperitum: quem & honore afficiens prætorè in Chersona misit, primate eius temporis, cæterisque parere illi iussis: atque exinde in hunc vsque diem obtinuit, ut hinc prætores isthuc mittantur. Et hoc quidem modo Sarcel conditum: à Danubio verò Sar-

κρίσαν ἔκαστον ἐπιτηδείως, καὶ εἰς μινιά πνευ ποιησάμενον, καὶ βήσαλλον ἐν αὐτοῖς ἐγκαυσας, καὶ αὐτῶν πλὴν ἔκαστον κλίσην ἐποίησατο, ἐκ μικρῶν πνῶν τῶν ἐκ τῶν ποταμῶν κοχλιδίων ἀσβεσον ἐργασάμενον. οὐτὸ οὖν ὁ παρρησιανὸς ἀπαδυσεν καὶ διδύτου παρρωσας μὲν τὸ κλίσην τὸ κάστρον τὸ ζάρκελ πρὸς τὴν βασιλίαν θεοφίλου εἰσελθῶν εἶπεν αὐτῷ, ὅτι εἰ θέλεις ὅπως τὸ τῆς χερσῶν κάστρον καὶ τὸ ἐν αὐτῇ τόπος κλείσῃς ἔξαστάσῃ, καὶ τῆς μὴ τῆς σῆς αὐτὸς ἡγεῖσθαι χεῖρὸς, παρρησιανὸν ἴδιον, καὶ μὴ τοῖς κλείων καταπιστεύσῃς παρρωσας τῆ καὶ ἀρχισιμῆχει γὰρ θεοφίλου βασιλείας οὐκ ἔστιν ἐργαστῶν ἀπὸ τῶν ἐλπίσθαι ἀποσελλόμενον. ἀλλ' ὡς τὰ πάντα δι' οἰκῶν, ὁ λεγόμενος παρρωσας, καὶ τῶν ἐπονομαζομένων πατέρων τῆς πόλεως. ἔνθα βασιλείας θεοφίλου πρὸς ταῦτα βυβλάσμενον τὸ δεῖνα ἔξαποσεῖλαι ἐργαστῶν ἢ δεῖνα, ἔστρεψεν ἀποσεῖλαι παρρησιανὸν καὶ παρρωσας ἀσβεσον ἐργαστῶν οὐκ ἀνεπισήμονα ὃν ἀπὸ τῶν πνῶν παρρωσας ἐργαστῶν καὶ εἰς χερσῶν ἀσβεσον ἐργαστῶν καὶ εἰς χερσῶν ἀσβεσον ἐργαστῶν

ἐκαστὸν καθέστηκεν, ἀπὸ τῆς δυνάσεως ποταμῶν μέχρι τῆς παρρησιανῆς κάστρον τῆς ζάρκελ ὁδὸς ὅτιν ἡμερῶν ἔξῃ, μέσον τῆς τοιαύτης γῆς ποταμοὶ μὲν εἰσι πολλοί· δύο ἢ μέγιστοι ἐξ αὐτῶν, ὅτε δυνάσει καὶ ὁ δυνάσει. εἰσὶ ἔτεροι ποταμοὶ, ὅτε λεγόμενοι ζυγρούλ, καὶ ὁ ὑφύλ, ὁ ἀματά, καὶ ὁ κόφισ, καὶ ὁ βοροῦ, καὶ ἔτεροι πολλοί. εἰς τὴν τὰ ὑφύλότερα τῆς δυνάσεως ποταμοῦ μέρη καλοιοῦσιν οἱ ρῶς. δι' ἃ ποταμῶν ἀποπλέοντες πρὸς ῥῶμαιας ποιοῦνται πλὴν ἀφίξιν. ἢ τῆς παρρησιανῆς πόλεως τῆς τε ρῶσιος καὶ βοσπόρου καταρῆται, καὶ μέχρι χερσῶν, καὶ εἰς τὸ ζάρκελ, βυβλάτ, καὶ τῶν ἑξ ἑκατῶν τῶν τῆς παρρωσας τῆς ζυβλάσεως ἀπὸ τῆς δυνάσεως ποταμοῦ διάσημα μέχρι τῆς δυνάσεως ποταμοῦ εἰσὶ μίλια ἑκ. ἀπὸ τῆς δυνάσεως πόλεως μέχρι τῆς πόλεως δυνάσεως εἰσὶ μίλια π'. ὁ χρυσὸς λεγόμενος ἀργύρος. ἀπὸ τῆς πόλεως πόλεως τῆς δυνάσεως εἰσὶ τὰ ἀδανά. καὶ ἐπεὶ τὸ κλίσην ὅτι μέλας, ὁ λεγόμενος τὰ νεκρόφυλα, ἐν τῆς διαλέξει ἀδανάει πωνταλῶς. καὶ ἀπὸ τῆς δυνάσεως πόλεως μέχρι χερσῶν εἰσὶ μίλια τ'. ἐν τῶν μέσῳ τῆς λίμνης καὶ λιμνῆς εἰσὶν, ἐν αἷς χερσῶν τῆς τῶν ἐργαστῶν ἀπὸ τῆς χερσῶν μέχρι βοσπόρου εἰσὶ τὰ κάστρον τῶν κλιμάτων, τὸ τῆς διάσημα μίλια τ'. καὶ ἀπὸ βοσπόρου τὸ τῆς κλιμάτων ἀπὸ τῆς λίμνης ἐπίμον ὅτιν, ἔστι καὶ ζυβλάσεως εἰς ῥῶσας ποταμοῦ

cel vsque iter est dierum sexaginta: Interiacent verò fluvij, quorum maximum duo, Danastris, & Danapris; reliqui sunt Syngul, Hybul, Alimatæ, Cypphis, Bogu, aliique multi. Et superiores Danapreos partes Russi accolunt, per quem nauigantes ad Romanos proficiscuntur. Patzinacia autem Russiam vnuerfam & Bosporum complectitur vsque Chersonem Sarat, Burat, & triginta partes. Maritima verò ora à Danapri distat miliaria cxx. Danastris à Danapri, quod aureum litus dicitur, lxxx. A Danapreos ostio Adara occurrunt, ibique magnus sinus est, qui Necropyta dicitur, que planè transire nemini possibile. Et à Danapri Chersonè vsq; miliaria sūt ccc. & in medio paludes ac portus, in quibus salein Chersonitæ Conficiunt. A Chersone ad Bosporum climatum vrbes sunt, distantque miliaria ccc & à Bosporo paludis Maotidis ostium est, quæ & mare ab omnibus propter mag-

ritudinem vocatus; influuntque in illam fluvii multitudine. Ad Septentrionem habet Danaprim, ex quo Russi proficiscuntur in nigram Bulgariam, Chazariam, & Sytiam. Atque ille ipse Maotidis sinus pertingit vsque Neucropyta, quæ à Danapri absunt circiter milliaria 11. ibique miscetur. Veteres autem mare traiciebāt ductā fossā per mediam Cherfonem, Climata, & Bosporum, ad mille amplius milliaria: sed temporistractu ea obruta in silvam densam conuersa est, & duas tantum vias habet, per quas in Cherfonē, Bosporum & Climata Patzinacitæ proficiscuntur. Ad orientaliorem verò Meotidis paludis partem fluvij aliquam multi eam ingrediuntur, vt Tanais, qui à Sarcel venit, & Choraicul, in quo Berfeticici captura est: item alii plures: Bal, Burlic, Chader, cæterique. Sed est & Maotidis paludis ostium, quod Burlic cognominatur, & in Pontum defluit; vbi Bosporus est, cui oppositavrbes Tamatarche, traiectu ολο-

δαλασων κειραει, εν φ̄ δ̄τιν̄ ο̄ β̄ῑσπορ̄. αν̄ηκρ̄ῡ ο̄ τ̄ βοσπορ̄εν̄ τ̄ᾱμᾱταρχ̄α λεγ̄ομ̄ενον̄ κ̄ᾱς̄εν̄ δ̄τῑ. τ̄ ο̄ διᾱστημᾱ τ̄ παρ̄αμ̄αλῑ. τ̄

ποῑτοῡ σαμ̄ιν̄ δ̄τῑ μ̄ιλιᾱ ῑη̄. εν̄ τ̄ τ̄ω̄ μεσ̄ων̄ τ̄ων̄ αῡτ̄ω̄ μ̄ιλιᾱων̄ δ̄τῑ νησῑον̄ με̄γᾱ χαμ̄ηλον̄ τ̄ο̄ λεγ̄ομ̄ενον̄ ᾱτεχ̄. απο̄ τ̄ο̄ ταμᾱταρχ̄α δ̄τῑ πᾱλαμ̄ος̄ απο̄ μ̄ιλιᾱων̄ ῑη̄, η̄ καῑ η̄ λεγ̄ομ̄ενον̄ οῡκρ̄ῡ, ο̄ διᾱχωριζ̄ων̄ τ̄ ζιχ̄ιᾱν̄, καῑ τ̄ο̄ ταμᾱταρχ̄α. απο̄ τ̄ τ̄ εκ̄εϋ̄χ̄ με̄χεῑ τ̄ νικ̄οφ̄εως̄ πᾱλαμ̄ος̄, εν̄ φ̄ η̄ κ̄ᾱς̄εν̄ δ̄τῑν̄ ο̄μ̄ων̄υμ̄ον̄ τ̄ω̄ πᾱλαμ̄ος̄, δ̄τῑν̄ η̄ χω̄ρᾱ τ̄ης̄ ζιχ̄ιᾱς̄. τ̄ ο̄ διᾱστημᾱ δ̄τῑ μ̄ιλιᾱ τ̄. αν̄ωθεν̄ τ̄ης̄ ζιχ̄ιᾱς̄ δ̄τῑ η̄ χω̄ρᾱ η̄ λεγ̄ομ̄ενη̄ πᾱπαγιᾱ. καῑ αν̄ωθεν̄ τ̄ης̄ πᾱπαγιᾱς̄ χω̄ρας̄ δ̄τῑ η̄ χω̄ρᾱ η̄ λεγ̄ομ̄ενη̄ κ̄ᾱσπαχ̄ιᾱ αν̄ωθεν̄ τ̄ τ̄ης̄ κ̄ᾱσπαχ̄ιᾱς̄ ο̄ρη̄. τᾱ κ̄ωμ̄ᾱσιᾱ εισ̄ιν̄. καῑ τ̄ων̄ ο̄ρεῑων̄ αν̄ωθεν̄ δ̄τῑ η̄ χω̄ρᾱ τ̄ης̄ θ̄η̄νιᾱς̄. η̄ τ̄ ζιχ̄ιᾱς̄ παρ̄αμ̄αλῑ. ε̄χεῑ νησῑᾱ, τ̄ο̄ με̄γᾱνησῑον̄, καῑ τ̄ᾱ τ̄ριᾱ νησῑᾱ. εν̄δοθεν̄ δε̄ τε̄των̄ εισ̄ῑ καῑ ε̄τερε̄ νησῑᾱ τᾱ ο̄πῑνοη̄θεν̄η̄, καῑ παρ̄α τ̄ων̄ ζιχ̄ιᾱων̄ κ̄ᾱπαθεν̄η̄, τ̄ο̄ τε̄ τουρ̄γαη̄ρχ̄, καῑ τ̄ο̄ τ̄ζαρ̄βαγᾱνῑ, καῑ ε̄τερε̄ νησῑον̄, καῑ εισ̄ῑ τ̄ ποταμ̄οῡ λιμ̄ενᾱ ε̄τερε̄ νησῑον̄, καῑ εισ̄ῑ τ̄ις̄ πε̄λεας̄ ε̄τερε̄ν̄, εν̄ φ̄ τ̄ων̄ ᾱλαν̄ων̄ ο̄πῑδεσ̄μᾱις̄ οῑ ζιχ̄ῑο̄ καταφ̄οῡρ̄ουσῑ. τ̄ο̄ δε̄ παρ̄ᾱθ̄η̄μᾱς̄ιον̄ απο̄ τ̄ης̄ Σῡμπληρ̄ω̄σ̄εως̄ τ̄ης̄ ζιχ̄ιᾱς̄, η̄τοῑ νικ̄οφ̄εως̄ πᾱλαμ̄οῡ, δ̄τῑν̄ η̄ τ̄ης̄ ᾱβασ̄ᾱς̄ιᾱς̄ χω̄ρᾱ, με̄χεῑ τ̄ κ̄ᾱς̄εν̄ (ᾱσ̄τη̄κ̄η̄σ̄ῡπο̄λεως̄, εισ̄ῑ δε̄ μ̄ιλιᾱ τ̄.

decim milliarium, in medio insula magna & depressa est, quæ Atech appellatur. A Tamatarchia xvi ii. aut xx. milliaribus Vrch fluvius est, Zichia & Tamatarchia separans. Ab Vrch vsque ad Nicopsin flumen, in quo etiã vrbseiusdem nominis Zichia est, ad spatium milliarium cc. supra Zichiam Pagagia iacet; supra Pagagam Cafachia; supra Cafachiam mons Caucasus; supra Caucasum Alania Zichia; aurem ora maritima insulas habet vnam magnam, & tres parvas: intra quas & alię sunt à Zichis cultę, habitataque, vt sunt Turganerch, & Tzarbagani, & preterea alia quędam, & ad portum fluminis alia, & ad Vlmos alia, in quam Alanis inuadentibus Zichi cõfugiunt. Quę verò mari adiacet regio à Zichia, siue Nicopsi fluvio, vsque ad Soteropolin, a Bælgia est: suntque milliaria ccc.

De regione Taro.

ὡς τὴν χώραν τῆς Ταρων.

Sed de Septentrionalib. quidem Scythis satis nunc diximus, fili dilecte: eritque hæc cognitio omnino tibi utilis suo tempore: oportet verò neque ea que ad orientem sunt ignorare, quo pacto excusso semel Romanorum iugio iterum mox sub illud venerint. Nam primus Cricoricus ille princeps Taronis, Romanorum se Imperatori submitit: sed ab inætio fidei dubius visus est, verbo quidem Imperatoris amicitiam colens, reverò ipsa Saracenorum principi gratificant, & ducem se aliquoties præbens copiis è Syria contra themata Romanis subiecta venientibus, cunctaque Romanis secretò cogitata adversus hostes Saracenos in Syriam denuntiabat; atque ea quæ ad nos pertinerent clam indicans, cum ad Amermumne palam per litteras omnia deferret: cum quæ res Romanas curare videri vellet, inventus est Saracenis magis favere. Præterea dona semper venerabili imperatori Leon;

Αλλὰ ἡ ἀπὸ τῶν βορείων Ἰνδιανῶν ἰσχυρῶς σοι δεδήλωται τέκνον ποθήμενον, ἀνὴρ ἡ γνώσεαι ἐπωφελῆς τε καὶ εὐχρηστικός ἐν χρόνῳ σοι πάντως γινώσκεις. δεῖ δέ σε μὴ δὲ τὰ πρὸς ἀνίχοντα ἴλιον ἀγνοεῖν, ὅθεν ὑπὸ κκα πάλιν τοῖς ῥωμαίοις ἐγγύετο, ἀφ' ὅ τὸ πρῶτον τῆς τέτων ὀπκρετείας ἔξέπεσον. πρῶτος γὰρ ὁ κεικοίμιος ἐκεῖνος ἔταρον ἀρχῶν πρὸς τὴν βασιλέα ῥωμαίων ἐαυτὸν ὑπέκλινε καὶ ὑπέταξεν. ὃ δὲ ἔξ ἀρχῆς μὴ ἐπαμφοτερίζων ἐφαίνετο, καὶ λόγῳ μὴ τὴν βασιλέως φιλίαν πημῶν ἐρίῳ δὲ τῶν σαρακηνῶν καταφρονήσας τὰ καθ' ἡδονὴν διεπέπειθε, καὶ διαφόρως ἐχρημάσασε τῶν ἀπὸ Συρίας ἔξερχόμενων φοιτῶντων κατὰ τῶν ὑπηκόων δεμάτων τῶν βασιλέως ῥωμαίων. καὶ πάντα τὰ τοῖς ῥωμαίοις ἐν ἀπορήτῳ μελετώμενα κατὰ τῶν ἀνπηθῶν σαρακηνῶν πρὸς Συρίαν ἀνεμήνυε καὶ λάθρα πρὸς τῶν παρ' ὑμῖν Συμβαίων ἀεὶ πρὸς τὴν ἀμερμυκίῳ διὰ γεγραμμάτων ἐδηλοποιεῖ. καὶ δοκεῖν μὴ ἐβόλετο τὰ τῶν ῥωμαίων φρονῶν, κύριος δὲ μόλις τὸν τῶν σαρακηνῶν περὶ τῶν ἡμετέων τε καὶ φρονῶν. πᾶσι ἀπέ-

σελλεσε

ἡμετέων ἀεὶ δῶρα, ἀπὸ τοῖς ἐκεῖσε βαρβάρους δοκεῖ ἴμια πρὸς τὴν βασιλεύσαν ἀοιδμον λέοντα, καὶ ἀντελάμβανε πλείονα τε καὶ κρείττονα παρὰ τῶν εὐσεβοῦς βασιλείου. ὅς καὶ πολλὰς ἀπὸ πρὸς τὴν βασιλεύσαν εἰσελάσειν καὶ τὴν βασιλέα δεῖσασκε, καὶ τῶν παρ' αὐτῶν φιλοφρονήσεων καὶ πημῶν μετάρθεν. ὁ δὲ δεδιδωκὸς μὴ πρὸς λύπην καὶ Ἰσχυρῶν ἔμερμυκίῳ τῶτο, πρὸς φάσκει ἐπλάττετο, καὶ τὸ μὴ δυνάσκει ἐαυτοῦ χρεῖαν ἐρημον τῆς ἑξ ἀπὸ βοηθείας καὶ δειπτεῖν, ἵνα μὴ ὑπὸ σαρακηνῶν καταλήθῃ, μάλιστα ἐπέπειθε. ὁ δὲ αὐτὸς ἀρχῶν ἔταρον κρητήσας ἐν πολέμῳ πρὸς τὴν Ἀρχαίκα, τὴν παίδας, ἤρουν κεικοίμιος ἑταίριος ἑταίρος τοῦ ἀσωπίου τῶν ἑξαδέλφους, εἶχε παρ' ἐαυτῶν δεσμίους. περὶ ὧν καὶ Συμβαίῳ ὁ τότε ἀρχῶν τῶν ἀρχόντων τὸν μακαριώτατον βασιλέα διὰ γεγραμμάτων ἠξίωσε ἔπισπελαι πρὸς τὴν Ταρωνίτιον ἀναλαβέσκει σουδίσου τὴν οἰκείους ἀνεψίους, οἳ πινες ἦσαν ὑοῖς τῶν εἰρημένου Ἀρχαίκα, ἵνα μὴ πρὸς τὴν ἀμερμυκίῳ ἔπισπελαι. Συμβαίῳ γὰρ ἦν ἑταίριος ἑταίριος ἑταίριος τῶν ἀρχόντων γρηρῶν ὁ παλῆμιος. ἐπακούσας δὲ τῆς τοῦ ὑπὸ Συμβαίου ἀξιώσεως λέων ὁ μακαριώτατος βασιλεύσας τῶν ἡμετέων ἐκεῖνον τὸν εὐνοῦρον ἀπέστειλε χαρτολάειον τιμῶν.

mittebat, quæ Barbaris illis pretiosa censetur, recipiebatur ab eo & plura & præstantiora. Et sæpe per literas inuitatus ut ad urbem veniret, imperatorumque inuiferet, benevolentiam & honorem reportaturus, metuens ne cum dolore & offensa Amermumne id fieret, causas prætexebat, non posse se terram suam opis suæ egentem relinquere, ne à Saracenis vastaretur. Cumque in bello cepisset filios Arcaicæ, Cricoricij patricij Afotij patris patruces, in vinculis eos apud se detinuit. Pro, quibus etiam Symbatius, tunc principum princeps, beatissimum eundem imperatorem per litteras rogavit, uti ad Taronitem mitteretur, nuntiaretque: recipere ievelle patruces suos, Arcaicæ, quem diximus, filios: ne ad Amermumnem mitteretur: siquidem Symbatij principum principis propinquus erat Cricoricus patritius. Et Leo quidem, huic Symbatij petitioni morem gerens, Sinu-tem illum Eunuchum mi-

I 4

fit, tunc Chartularium celeris cursum, & ad Taronis principem, huius negotij causa, & ad Adranafes Iberiæ Curopalaten, alia illic peracturus, addens etiam munera utrique convenientia. At Sinutem hunc cum calumniis apud imperatorem traduxisset Theodorus Armeniorum interpres, in locum eius de comitatu imperiali subrogatus est Constantinus, Libis ministerij domesticus, nunc proconsul, patricius, & magnus Heteriarcha, cum mandatis, ut ad Taronis principem cum muneribus proficiret. Sinatem vero ad Adranafes Iberiæ Curopalaten proficisci iuberet, prout imperatum illi erat. Taronem vero cum appulisset, quem dixi * traditis Cricoricio imperatoris muneribus & litteris, Afoxium nothum Taronitæ filium acceptum in urbem duxit, eumque imperator * dignitate & multis præterea beneficiis auctum ad patrem per eundem * remisit. Cumque Apoganem Cricoritij Taronitæ principis filium idem Constan-

τωατέρα δια τοῦ ἀπὸ αὐτῆ ἀπέστειλεν. ἀναλόμενον οὖν οὐτὸς κωνσταντίνου ἐκείνου ἀπογάνει τὸ ἀδελφὸν τοῦ κεικορίκου τῆ ἀρχηγῆ τῶ Ταρων, εἰσήγαγε πρὸς τὸ μακρότερον βασιλεία, μὲν καὶ

χωῦτα τῶ ὀρχέως ὁμοίου τυχεῖονοντα πρὸς τὸ ἀρχοντα τῶ Ταρων τῆς τοιαύτης ἐνεκα ὑποθέσεως, καὶ πρὸς τὸ ἀδρανασήρ τὸ κωνσταντίνου ἰβηρίας διὰ τῆς ἐτέρας ὑποθέσεως, διὸς αὐτῶ καὶ πρὸς ἀμφότερους ξενόδηλα ἀξιόλογα διαλελυθέντα τῶ εἰρημένου Κωνσταντίνου παρὰ θεοδώρου τοῦ τῶν ἀρμενίων σοφίμου πρὸς τὸ εἰρημένον αὐτοῖσι βασιλέα, ὅστις κωνσταντίνου καὶ δομίστικου τῆς ὑπερβίας τοῦ λιβῆς, ὁ νῦν ἀνδύπατος πατερίκιου καὶ μέγας ἐπιρβέρχης ἐν ταγματικῶς ἰερατικῶς τὰ πρὸς τὸ ἀρχοντα τοῦ Ταρων τὸ κεικορίκιον ἀποστέλλοντα ξενόδηλα. καὶ αὐτὸς μὲν πρὸς τὸ Ταρων ἐξελεθῆναι τὸ εἰρημένον πρὸς τὸ ἀδρανασήρ τὸ κωνσταντίνου ἰβηρίας κατὰ τὰ ἐνταθέντα αὐτῶ ἀπελεθῆναι. κατὰ δὲ τὸ Ταρων ὁ εἰρημένον καὶ ἀποδίδει κεικορίκιον τὰ πρὸς αὐτὸν ἀποστέλλοντα τοῦ βασιλέως δῶρα καὶ γράμματα, ἐνελάβετο τὸ νόθον τοῦ Ταρωνίτη ἕδον, ὅς ἐσώπητο ὀνομάζετο, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸ βασιλεῖον. ὃν ὁ βασιλεὺς τῆ τοῦ εἰρημένου πημάσεως ἀξίως, καὶ ἰσχυρῶς φιλοσοφισάμενον, πρὸς τὸ ἴδιον

τῶν δύο ἑῶν Ἀρχαίκα. ὃν καὶ τῆ τῶ εἰρημένου ἀξίως πημάσεως ὁ βασιλεὺς, καὶ φιλοσοφῶν πολλὰ μὲν δόξια δέξασάμενον ἀπέστειλεν αὐτὸν διὰ τῶ εἰρημένου κωνσταντίνου εἰς τὸ οἰκίαν χωρεῖν. καὶ πρὸς τὸ ἴδιον ἀδελφόν μὲν τὸ ταῦτα ἐν χολοχίᾳ ὁ εἰρημένον κωνσταντίνου ὅτι χεῖρον ἰκονὸν διατρέψας, ἐπετέρεπεν διὰ κελύσεως εἰσελθεῖν ἐν τῶ Ταρων, καὶ ἀναλαβέει κεικορίκιον τὸ ἀρχοντα τῶ Ταρων, καὶ πρὸς τὸ βασιλεῖον εἰσελθεῖν, ὁ ἐποίησεν. εἰσελθόντος ἡ τῶ ἀπὸ κεικορίκιον ἐν τῆ θεοφουλάκτω πώλει, καὶ τῆ τῶ μαγίστρου καὶ στρατηγῶ Ταρων ἀξίως πημάσεως, ἐδόθη αὐτῶ καὶ οἶκος εἰς κατοικίαν ὁ τῶ βαρβάρου λεγόμενον, ὁ νῦν βασιλεῖν τῶ παρκοιμομένου οἶκου. ἐπημίθη δὲ καὶ ἐπισημῶς ῥόγα, χρυσῶν μὲν δέκα λίτρας, καὶ μιλιαισίων ἐτέρας δέκα λίτρας, ὡς εἶ τὸ πᾶν λίτρας εἰκοσι. καὶ ὅτι χεῖρον ἐν τῆ βασιλευσῆ ὀπτριψας, καὶ διὰ τῶ ἀπὸ κωνσταντίνου πώλει πρὸς τὸ οἰκίαν διεσώθη χωρεῖν. μὲν τὸ ταῦτα πάλιν εἰσήλθεν καὶ ἀπογάνει πρὸς τὸ μακρότερον βασιλεία, καὶ περὶ ἐβλάστη καὶ αὐτῶ εἰς τὸ πατερίκιον. ἐπετέρεπεν ἡ καὶ εἰς γυνάμει λαβεῖν τῶ εἰρημένου κωνσταντίνου θυγάτηρα, καὶ ὅτι τῆ τοιαύτη περὶ ἀσπὶ καὶ ὅτι ἐπέξεθησεν, καὶ ἔλαβε καὶ αὐτὸς τὸ τῶ βαρβάρου

tinus accepisset, vna cum duobus Arcaicæ filijs ad beatum imperatorem adduxit, qui * honore affectum, & ceteroquin benignè habitum, domum ad fratrem per eundem Constantinum remisit. Postea ille ipse Constantinus, tempore aliqua multo in Chaldia exacto, Taronem ire iussus est, adductoque principe Taronis Cricoricio in urbem venire, quem admodum etiam fecit. Cricoricus autem urbem ingressus, & magister Taronisque prætor factus, habitandam accepit domum Barbari, quæ nunc est Basilij Accubitoris. Decretumque ei honorarij vicem est annum stipendiū auri librarum decem, & totidem miliariorum, ita ut in vniuersum librarum essent viginti. Atque ad tempus aliquod in vrbe versatus ab eodem Constantino in terram suam incolumi s reductus est. Postea Apoganem quoque beatum imperatorem accessit, & ad patriciatum ab eo promotus est, persuasusque vno rem sumere dicti Constantini filiam eâ occasione ædes quæsiuit, assignataque etiam ipsi Barbari domus fuit sine aurea bulla. Et bee

nevolò ab imperatore habitus, terram suam repetiit mox rediturus, & nuptias consummaturus: at simul domum rediisset paucis post diebus vita defunctus est. Frater verò eius Cricoricus per litteras petiit: uti in urbem venire sibi, acceptoque ab imperatore stipendio commorari illic aliquandiu liceret, utque hanc in rem ædes fratris prius destinata ad habitationem concederentur; & sanè obtinuit, cum quia non ita pridem sese subiecisset, tum ut alios quoque orientis principes ad similem Romanis semet submittendi zelum prouocaret, sed donationem hanc scriptâ bullâ aureâ non confirmavit. Post annos verò multos, Romano imperium tenente, ille ipse Cricoricus ostendit in domo Barbari habitare se non posse, & pro ea petiit vel suburbanum in Celtzene, vel Parzati, vel aliam quamcumque imperator iusserit; ut, factâ Agarenorum in terram suam excursionem, confanguineos suos

ξίου λαβεῖν ἀντ' αὐτῷ παρεάσειον ἐν κελτζωῦν, εἴτε τῷ πατζάτου, εἴτε ἄλλου οἴου κελκούοι ὁ βασιλεὺς. ἵνα ὅτε ἐπιδραμὴ τῶν ἀγαρῶν κατὰ τῆς χώρας αὐτῷ ἤχηται, ἀποσέλλῃ ἐκεῖσε ἕχρη πῶς ἐκεῖαν ὑπόστασιν, ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ ἀγκελῷ γρῶ-

οῖμον χρυσοβυλλίῳ χροῖς. καὶ φιλοφρονηθεὶς παρὰ τοῦ βασιλεὺς, τῷ τότε μὲν παρὸς τὴν ἰδίαν χώραν ὑπέστρεψε παρὸς τὸ παλιὸν εἰσελθεῖν, καὶ τὰ τῷ γάμῳ ἀπαρτίσασθαι. ἅμα δὲ τῷ εἰς τὴν οἰκίαν χροῖα διασωθῆναι μὲν ὀλίγας ἡμέρας τέλει τῷ βίον ἐχρήσατο. ὁ δὲ τέττος ἀδελφὸς κεικορίμιος διὰ γεγραμμάτων αὐτῷ ἐξηγήσατο εἰς ὄρασμα εἰς τὸ βασιλεὺς, καὶ παρὰ τῶν χροῖων τῷ ἁγίῳ βασιλεὺς λαμβάνειν τὴν διδομένην εὐχὴν αὐτῷ, καὶ ἐπὶ χρόνον πρῶτον ἐν τῇ θεοφυλακτῷ διατριβεῖν πῶς. καὶ ἐπὶ τέττῳ τῷ οἰκίῳ ἀδελφῷ παρεάσειον ὀϊκον εἰς κατοίκησιν λαβεῖν ἠξίον, ὅτι καὶ ἐπιδεδωκεν αὐτῷ ὁ μακροεὶος βασιλεὺς, διὰ τε τὸ νεώτερον ὑποταγῆσαι, καὶ διὰ τὸ καὶ ἀρχὴν ἀρχοντας τῆς ἀνατολῆς παρὸς τὸ ὄμοιον ζῆλον τῆς παρὸς ῥωμαίους ὑποταγῆς ἐκκομῆσασθαι. ἔγγραφον δὲ χρυσοβυλλίον δωρεὰν τῷ τοιούτῳ οἴκου παρὸς αὐτὸν οὐκ ἐποίησε, μὲν δὲ χρόνους ἰκανούς, ῥωμαῖν τῷ μακαρίῳ βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων τῆς βασιλείας ῥωμαίων ἐπιληθέντι, ἀνήγαγεν ἅ αὐτὸς κεικορίμιος μὴ ἄλλῃ κερταῖν τῷ τῷ βαρβάρου οἴκου, ἀλλ' ἠ-

84

ἐν τῶν παρεάσεων μὴ κεκτημένη, ἐλπίζων δὲ ἀπὸ βασιλικῷ χρυσοβυλλίον τῷ μακαρίῳ λέοντι τῷ ἕχρη τὴν παρεάντων τὴν βαρβάρου οἴκον, δέδωκεν αὐτῷ τὸ παρεάσειον ἐν κελτζωῦν, καὶ τὸ οἴκον δὴ ἔθεν ἀντέλαβε, χρυσοβυλλίον δὲ οὐδὲ αὐτὸς παρὸς αὐτὸν ὅτι τῷ παρεάσειον ἐποίησατο. μὲν δὲ τῶν παρεάσεων παρὸς τὸ αὐτὸν βασιλεὺς ὁ τῶν τῶν τῶν ἀνεπίδους, ὁ τῷ ἀπογάρμῳ ἐκείνῳ ἦεν, ὅτι τὸ οἴκον τῷ βαρβάρου ὁ μακαρίως τῷ βασιλεὺς λέων τῷ ἔμφω παρεάσειον ἐδωκεν αὐτῷ. μὲν δὲ τῷ τῷ παλιῶς μετ' ἀνάσσειν, διὰ τὸ ἐπὶ ἀνήλικον καὶ ὄρασαν τυχρῶν ἐμὲ, καὶ ἐξουσίαν θεῖος μετ' αὐτὸν οἴκον κερτάσθαι, αἰ καὶ καὶ καὶ κερτάσθαι μοι ὅταν εἰς τὸ τέλειον τῆς ἡλικίας ἔλθω χρόνον ἀπολαβεῖν τὸ οἴκον τῷ παλιῶν. καὶ νῦν, ὡς ἔμαθον, δέδωκε τῷ τοιούτῳ οἴκον ὁ ἐμὸς θεῖος τῷ βασιλεὺς, καὶ ἔλαβεν εἰς ἀντιστάσιν αὐτῷ τὸ παρεάσειον τῷ γρηγοῦρῷ ἐν κελτζωῦν. ἀπὸ δὲ τῶν τοιούτων βασιλικῶν φιλοπμιῶν τῶν παρὸς τὸ ἀρχόντα τῷ τῶν φθόνος ὑπεφύη καὶ ἐβλάστησε παρὸς αὐτὸν παρὰ τὴν τῷ κικίου τῷ ἀρχοντῷ βασιλεὺς, καὶ ἀδρανασῆρ τε κουρσῆς τε ἰβηρίας καὶ Ἄσσην τῶν τοῦ ἀρχόντου τῶν ἀρχόντων. οἱ πινες ἔγραψαν παρὸς τὸν βασιλεὺς διαγογγίζοντες, διὲν αὐτῶν ὁ τῶν τῶν μόνος εὐχὰς ἀπαλαύνη βασιλικῆς, αὐτῶν ἀπάντων λαμβανόν-

facultatesque transmittere illuc posset. Imperator autem rerum non admodum peritus, & Taronitem illas Barbari ædes à beato Leone cum m bullâ aureâ habere credē, suburbanum ei Gregorē in Celtzene dedit, sine aurea bulla etiam ipse. Post hæc ad eundem imperatorem scripsit Tornices Taronitæ patruelis, Apogonem istius filius, hūc in modum : Barbari ædes beatissimum imperator Leopatri meodonavit, post cuius obitum cum orphanus & impubes essem, patruus meus pro auctoritate illas tenuit, semper promittēs eas me recepturam ubi maturam ætatem attigissem: at nunc, ut intelligo, tuæ eas maiestati dedit, accepto in compensationem suburbanum. Gregoræ in Celtzene. Ab hac verò imperiali munificentia inuidia adversus Taronitem accensi sunt Ciccius princeps Basparacaca, Adranafer Curopalates Iberiæ, & Afoncius principum princeps; qui obmurmurantes imperatori scripserunt; quid causæ esset, cur Taro-

nites solus imperiali stipendio frueretur, ipsis omnibus nihil accipientibus. Nā in quiebant, quā in re plus ille servitij præstat, aut Romanis utilior nobis est? Unde oportet aut nos quousque stipendium, non secus atque ipse, accipere; aut neque ipsum tali dono frui. Sed rescripsit beatus Romanus, illud Taronitæ stipendium non à se esse, sed ab imperatore defuncto, idcoque nec in sua potestate id rescindere; neq; iustum esse priorum imperatorum acta à posterioribus aboleri. Nihilominus Taronitæ per litteras significavit dictorum virorum dolorem, & offensam: at ille declaravit, neque aurum, neque argenti eum dare se posse, promisit verò præter munera ex more mitti solita in vestibus & ære ad decem librarum æstimationem, deditq; tres quatuor annos. Postea neque hoc se tributum exsoluere posse ostendit, stipendium verò, siue dorem, postulabat, quemadmodum sub beatissimo imperatore Leone erat, aut aboleri volebat, quapropter etiam ne offendiculum esset Cicio & Iberiæ Curtopolata, reliquisque, beatissimus, quem dixi, impe-

των ἑδέν. τίνα γὰρ ἕλερον περιουσια-
 τέρων δουλείαν ἡμῶν ποιείτω, ἢ
 πλεον ἡμῶν τὸς ρωμαίους ἐπι-
 φελεῖ, ἔθεν γρη ἢ κῆ ἡμῶν ἀσέβεινον
 ῥόζυεαδς, ἢ μηδ' ἐκείνον ἐν τὸς
 τῆς ταιάντης τυγχάνειν δωρεῶς. ὁ
 δὲ μακρίει ρωμαῖος ἀντέγραφε
 πρὸς αὐτὸς, μὴ παρ' αὐτῶν ἢ ἐπὶ
 τῶν Ταρανίτην γνέως ῥόζαν, ἢ ἐπ'
 αὐτῶν κείτω, καὶ εἰς ταύτης νῦν
 ἐκκοπή, ἀλλὰ παρὰ τῶν μακρίων βα-
 σιλέως. καὶ μὴ δίκαιον εἶναι τὰ τῶν
 περιβεβασιλευμένων παρὰ τῶν ὑ-
 στερων ἀνατρέπεσθαι. ἔγραφε δὲ
 ὁμοως πρὸς τὸν αὐτὸν Ταρανίτιν,
 δημοποιῶν αὐτῶν ἢ τῶν εἰρημέ-
 νων ἀνδρῶν λύπην, καὶ κένδυλον.
 ὁ δὲ ἀνήγαγε, μήτε χρυσὸν μήτε ἄρ-
 γυρον παρέχειν διούαδς, ὑπαίχρει-
 πῶ ἢ ἐξῶθεν τῶν κηλῶν τύπον
 ἀποσελλομένων ξενίων δίδοναι
 ἱμάτια καὶ χιτῶνάματα μέχει τῶν
 δέκα λιτρῶν συντηγμένα. ἀ καὶ
 δέκα καὶ μέχει τειῶν ἢ τεσσάρων
 ἐνιαυτῶν. ἡμῶν δὲ ταῦτα ἀνήγαγε
 μὴ διούαδς παρέχειν τὸ τοιαῦτον
 σάλλον. τίω δὲ ῥόζαν ἢ περιεῖχε
 λαμβάνειν ἡξίου, καθὼς οὐκ ἔστι
 μακαριαία τῶν βασιλέως λέοντος,
 ἢ ἐκκοπῶν αὐτῶν. ἔθεν διὰ τὸ
 μὴ εἰς κένδυλον εἶναι τῶν κηλῶν, καὶ
 τῶν κουρεπιδάτων, καὶ τῶν λοιπῶν.
 ἐξέκοψε ταῦτά, ὁ εἰρημένος μα-
 κριώπιος βασιλεὺς ρωμαῖος.
 παρεμθύμενος δὲ ἄσπρος αὐτὸν
 μὲν

ratorem Romanum revocavit. Eiusque rei ergo, velut in folamen, filium Afotium, in urbem cum venisset, patricium creavit, multoque in honore aliquandiu habitum ad suos remisit. Mortuo vero Magistro Cricorio, Tornicius Apogannem filius desiderium ingens pro se tulit urbem & imperatorem videndi: quam obrem * Criniten & interpretem illuc misit imperator, qui eum in urbem adduceret, adductumque patricij honore ornauit. Prætebat autem ius in domum Barbari, intelligensque accepto suburbano in Celtzene patrum suum hanc tradidisset, paternam hereditatem suam permutare eum potuisse negabat, volebatq; aut domum accipere, aut suburbanum: nisi si vtraque imperatori cederent, non habentibus ea patruelibus ipsius. Itaq; & suburbanum imperator accepit, quippe mortuo iam seue Taronite; neque domum pro eo vicariam dedit, cum nulla super ea, ut dictum est supra, aurea bulla confecta esset. Postea in urbem venit Pancratus maximus filiorum magistri illius Cricoricij Taronita, euectusque est ab im-

πρὸς ταῦτα ἢ τοῦτος ἦν ἀσώ-
 πον ἐν τῇ πόλει παρελαθόντα εἰς
 πατρίκιος ἐπίμισο. καὶ φιλοφρο-
 νησάμενος αὐταρκῶς πρὸς τὰ ἰ-
 δια ἐξαπέστειλε τὸν ἢ μαγίστρον τοῦ
 κριουρίου ἢ βίον ἀπολιπόντος,
 ἀνήγαγε Τορνίκιον ὁ τῶν ἀπογαί-
 ῶν ἔρῳα ἔχειν ἐκείνον εἰσελ-
 θεῖν, καὶ ἢ βασιλέα δεῦροσθαι. ἐφ'
 ὧν ἢ κενίτιν καὶ ἐρμυδιτῶν
 ὁ βασιλεὺς ἐξαπέστειλεν, ὅς καὶ
 εἰσήγαγον ἐν τῇ πόλει ἢ εἰρημένον
 Τορνίκιον. ἀνήγαγε ἢ αὐτὸν Τορ-
 νίκιον ὁ βασιλεὺς εἰς ἢ τῶν πα-
 τρικίων πμῶν. περιετίνατο δὲ δι-
 κηολογίας ἐπὶ τῶν βασιλέων
 οἴκῳ. καὶ ἀκούσας ὅτι παρὰ τὸν
 λαβῶν ὁ δεῖος αὐτῶν ἐν τῇ κελ-
 ζυῖ τῶν τῆτος παρεχώρησεν ἐξ-
 σίαν, ἔλεγε μὴ διούαδς ἢ δεῖον
 αὐτῶν ἐπὶ τῇ πατρικῇ κληρονομίᾳ
 αὐτῶν ποιείαδς ἀνιθαγῶν. καὶ ἡξί-
 ἢ ἢ οἶκον λαβεῖν, ἢ τὸ παρὰ τὸν
 εἰ δὲ μὴ καὶ ἀμφότερα παρὰ τὸν
 τῶν βασιλέων πρὸς τὸ μὴ ἔχιν αὐτὰ
 τὸς ἐξ ἀδελφῶν αὐτῶν. τῶν ἐνεκεν
 ὁ βασιλεὺς, ἐπει καὶ ὁ γέρον ὁ
 Ταρανίτης ἐτύγχανεν ἀποθνήσκων,
 ἀνελάβετο τὸ παρὰ τὸν. καὶ οὐδὲ
 ἢ οἶκον ἀντέδωκεν, ἐπει μὴδὲ
 χρυσοβάλλον, καθὼς ἀνωτέρω
 περιεῖρηται, ἐπὶ πνι τῶν ἐξετέ-
 θη. ἡμῶν δὲ ταῦτα εἰσηλθε πρὸς
 ἢ βασιλεύσαν παγκράτιος ἐ-
 κείνῳ ὁ πρῶτος ἢ τῶν μαγί-
 στρον ἐκείνου κενιουρίου τοῦ Ταρανίτου, καὶ περιβεβασθαι παρὰ τῶν

patre ad patricii dignitatem, creatusque prator Taronis: cumque uxorem etiam cuperet e sanguine imperiali, data ei soror est Theophylacti magistri, & consummatis nuptiis testamentum fecit, in quo instituit; vt, si liberi ex eo matrimonio nascerentur, vniuersæ flexuæ terræ hereditatem haberent; eoque nomine petiit ab imperatore dari sibi suburbanum Gregorii, in quo patricia eius vxor commoraretur, quâ defunctâ iterum ad maiestatem suam rediret. Et annuit peritioni huic imperator, ingentique munificentia complexus, cum uxore ad terram suam remisit. Magistri verò Crinorici filii, tam ipse hic Pancrarius, quam Afotius patricius, dolorem & vim non exiguam inferebant patrueli suo Tornicio patricio: qui rem non ferens scripsit imperatori, vt mitteret hominem fidum, qui terram suam acciperet, se verò, uxoremque, & filium ad eum perduceret. Misitque imperator * Crinitem & interpretem; qui, vti perierat, exciperet ipsum, & in urbem adduceret. Cum

βασιλέως εἰς τὸ πατρικίον ἀξίωσεν, καὶ γέροντος καὶ σεραπιδῶς τοῦ Ταρών. ἡ τήσσο δὲ γυναῖκα λαβὼν ἀπὸ τῶν βασιλικῶν Κυβερνήτων, καὶ δέδωκεν αὐτῷ ὃ βασιλεὺς πῶ τῷ μαγίστρῳ Θεοφυλάκῳ ἀδελφῶς εἰς γυναῖκα, καὶ μζα δὲ γάμον διαθήκας ἐξέθελο, ἐν αἷς ἐδήσαν, ὅτι ἐὰν μὴ γίνωνται παῖδες ἀπὸ τῆς τοιαύτης γυναῖκος, ἵνα ἔχωσι τὰ ἅπαντα μὴ χάσῃν εἰς Κυλήρον περρονικῶν, καὶ ὅτι τῆσσο ἐὰν σπλέα δοθῆναι αὐτῷ τὸ πρῶτον τῆς γηροῦ, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ πατρικίον τῆς τῆσσο καθέξασθαι, μζα δὲ τῆς τοιαύτης ἀποβίωσιν ἐπὶ τῶν τῶ τοιοῦτον πρῶτον τῆς βασιλείας αὐτῆς, καὶ ἐπένευσε καὶ πρὸς τὸ ὄνομα βασιλεὺς, καὶ πολλὰς φιλοτιμίας αὐτὸν δεξιωσάμενος, μζα δὲ τῆς ἰδίας γυναῖκος ἐξέπεσε ἐν εἰς τὸ χάσῃν αὐτῆς οἱ δὲ γοὶ τοῦ μαγίστρου κεικοικίον, ὅτι αὐτὸς παγκράτης ὁ πατρικίον, καὶ ἀτῶπῳ ὁ πατρικίον, μετὰ τὸ παρελύπευ καὶ ἐβιάζοντο τὸ οικίον αὐτῶν ἐξάδελφον τῶν τῶν πατρικίον, ὅς μὴ ὑποφῆρων τῆς ἀπὸ τούτων ἐπίθεσιν, ἔγραψεν πρὸς τὸν βασιλέα ἀποστείλαι πιστὸν ἄνθρωπον, καὶ παρελαβεῖν τὸ χάσῃν αὐτῆς, αὐτὸν δὲ τῆς καὶ γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον ἀπὸ πρὸς τῆς βασιλείας εἰσαγαγεῖν. ὃ δὲ βασιλεὺς ἀπέστειλε τῆς κεινίτου καὶ ὀρμηνέας, πρὸς τὸ κατὰ ἀξίωσιν αὐτὸν ἐν τῆς Θεοφυλάκῳ πόλει. ὅτι δὲ

πῶ

πῶ τοιαύτῳ χάσῃν ὁ κεινίτης παρελαβεν ὑποκειμένῳ τῶ βασιλεὶ ῥάμαιων. πῶ ὅ γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον ἀπὸ εὐρεν αὐτὸν ἦσαν τῆς βίον Σπολιπόλια, διατάξάμενον πρὸς τῆς τελευτῆς ἐπὶ πάντων πῶ χάσῃν ἀπὸ εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, ἡ καὶ δέδωκεν ὁ βασιλεὺς εἰς καλοίκησιν εἰσελθόντος τῆς μίχαλ τοῦ ποτῆ γρονότου κομμικριου χροδίας, καὶ τοῦ ψωμάδεως πῶ μονήν. καὶ πῶ τῆς ἀπεσάλη ὁ εἰρημῆνος κεινίτης πῶ τῆς βασιλείας πρὸς τὸ παρελαβεῖν τὸ χάσῃν τοῦ ἀπογαγεῖν, ἡ τοῦ τῆς τῆς πατρικίον Τορνικίου. ἀνταπέστειλαν δὲ ἐκείθεν τοῦ Ταρωνίτου γοὶ οἱ τῆς ἀποζωνότου ἐξάδελφοι, ἀξιοῦντες δοῦναι τὸ οὐλονότιον, καὶ ἔχῃν τὸ χάσῃν τοῦ ἐξάδελφου αὐτῶν. μὴ γὰρ διώσθαι ὅλως αὐτῆς ζῆν, εἰ τῆς τοῦ ἐξάδελφου αὐτῶν χάσῃν ὡς οικίαν κατὰ τῆς βασιλείας. οἱ κεία δὲ ἀγαθότητι ὑπείξας ὁ βασιλεὺς τῆς αἰτησιν αὐτῶν ἐξεπλήρωσε. καὶ δέδωκεν αὐτοῖς μζα τὸ χάσῃν τοῦ ἀπογαγεῖν τοῦ ἐξάδελφου αὐτῶν, αὐτὸς δὲ ἀνελάβετο τὸ οὐλονότιον μζα πῶ τῆς πρῶτον χάσῃν αὐτῆς. ἡ δὲ ὅλα τῆς Ταρών χάσῃν εἰς δύο διανεμιθεῖσα ἐτύχωνεν. εἰς τὸ μζα ἡμισυ οἱ τοῦ μαγίστρου κεικοικίου εἶχον γοὶ, τὸ δὲ ἡμισυ τοῦ ἀπογαγεῖν τοῦ πατρικίον, οἱ τῶν ἐξάδελφου.

verò illuc appulisset Crinites iam mortuum inuenit, sed testamento ante mortem cauisse, vt tota ipsius terra Romanorum imperatori pareret, vxorq; cum filio ad imperatorem se conferret, qui aduenienti habitandum dedit * Michaelis olim Chaldiaē comerciarj, & Pſomathei monasterium. Rursumq; missus ab imperatore est dictus Crinites, vt terram Apoganem, quæ Tornicij patricij pars erat, acciperet: & contra miserunt Taronitæ filij, defuncti patruelis, Vlnutem offerentes, vt ipsis patruelis sui terram retinere liceret; neque enim vitam omnino tolerare se posse, si illam veluti propriam imperator teneat. Et petitioni quidem illorū pro bonitate sua imperator satisfaciens omnē eis patruelis sui Apoganē terram concessit, ipse verò Vlnutum accepit, cum vniuerso tractu finitimo. Tota autem Taronis regio in duo diuisa erat, & dimidium quidem Crinoricij magistri filij tenerunt; dimidium filij Apoganem patricij, horum patruelles.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΔ΄.

Ἐπι τῆς χώρας τῆς ἀπαχουῆς, καὶ τῆς κἀστροῦ τοῦ μανζικιέρτ, ἔ τῶ παρρι, καὶ τοῦ χαλιατ ἔ τῆ χαλιατ, ἔ τῶ ἀρζες, ἔ τῶ πιβη, καὶ τοῦ χέρτ, καὶ τοῦ σαλαμας, ἔ τῆ τζερματζου.

CAPUT XLIV.

De terra Apachunes, oppidoque Mansficiert, & Parcri, & Chliat, & Chaliat, & Arses, & Tibe, & Chert, & Salamas, & Tzermatzu.

ANte Azotium principum principem, Symbatij patrem, quem capitis supplicio affecit Perfidis Ameras Apofatas, quique duos habuit filios: Apafaciū postea Magistrum honore auctum, tres hæ vrbes, Percri, Chaliat, & Arses ad Perfidem pertinebant. Principum princeps aulam habebat in magnâ Armeniæ vrbe Carz, tenebatque tres, quas dixi vrbes, Percri, Chaliat, Arses, & Tibi, & Chert, & Salamas. Apelcart tenebat Mansficiert, eratque subiectus principum principi Symbatij patri: deditque Apelcart idem Afotius princi-

Iστὶον ὅτι πρὸ τοῦ Ἀσωπίου τοῦ ἀρχοντῶ τῶν ἀρχόντων τῶ πατρὸς τοῦ Συμβαπίου τοῦ ἀρχοντῶ τῶν ἀρχόντων. ὄν ἀπεκεφάλισεν ὁ Ἀμεράς περσίδῶ ὁ ἀποσύτας, ὅς καὶ ἐποίησε δύο υἱοὺς. τὸν πρῶτον πρὸς τὸν μετ' αὐτὸν γινόμενον ἀρχοντα τῶν ἀρχόντων καὶ ἀπασιμίον τῶ μῦτὰ πῦτα μάγιστρον πρὸς τὸν τὰ τεῖα πῦτα κᾶστρον, τότε περρι, καὶ τὸ χαλιατ, καὶ τὸ ἀρζες, καὶ τῆ τῆ περσίδῶ ὁ περριέτσαν ἐτὺ γχανον. ὅτι ὁ ἀρχων ἐκαθέζετο τῶν ἀρχόντων εἰς τῆ μεγάλῃ ἀρμανιαν, εἰς τὸ κᾶστρον τὸ κᾶστρον. καὶ ἐπεὶ καὶ τὰ τεῖα τὰ περριέτσαν κᾶστρον, τότε περρι, τὸ χαλιατ, καὶ τὸ ἀρζες, καὶ τὸ πιβη, καὶ τὸ χέρτ, καὶ τὸ σαλαμας. ὅτι ἀπεκάρτ ἐκράτῃ τὸ μανζικιέρτ. καὶ ἦν ὑπὸ τῆ Ἰβησιαν τῆ ἀρχοντῶ τῶν ἀρχόντων τῆ παλῆς τῆ Συμβαπίου τῆ ἀρχοντων. δὲ δῶκε τῆ αὐτῶ ἀπεκάρτ ὁ αὐτὸς ἀσωπίου ὁ ἀρχοντων ἀρχόντων.

ἀρχόντων, καὶ τὸ κᾶστρον τὸ χαλιατ, καὶ τὸ ἀρζες, καὶ τὸ περρι. ὁ γὰρ περριέτσαν Ἀσωπίου ὁ ἀρχων τῶ ἀρχόντων, ὁ παλῆς τῆ Συμβαπίου τῶ ἀρχοντῶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἐκείνου πατέρα τῆ ἀνατολῆς χώρας. τῆ κελήσαιου τῆ Ἀπεκάρτ, καὶ ἐκείνου πῦτῶ Ἰβησιαν αὐτῶ ὁ ἰδιῶ ἦδῶς αὐτῶ ὁ Ἀβγαχαμίτ. τῆ δὲ Ἀβγαχαμίτ κελήσαιου, ἐκείνου πῦτῶ Ἰβησιαν αὐτῶ ὁ περριέτσαν ἦδῶς αὐτῶ ἀποσεβασίτ. τῆ τῆ Συμβαπίου τῆ τῆ ἀρχοντῶ τῶν ἀρχόντων πατέρα τῆ Ἰβησιαν τῆ Ἀμμερῶ περριέτσαν ἀναρθεσίτ, ἐκράτῃσεν αὐθελῶς καὶ κελῆσῶς ὡς διαπίτῃ καὶ αὐτοκέφῃ τὸτε κᾶστρον τὸ μανζικιέρτ, καὶ τὰ λοιπὰ κᾶστρον, καὶ τὰς χώρας, ὅς τῆ καὶ ὑπετάγη τῶ βασιλεῖ μῦτὰ τῶν ἐτέρων δύο ἀδελφῶν αὐτῶ τοῦ Ἰβησιαν καὶ τοῦ Ἰβησιαν, διὰ τὸ διαφόρως καταπολεμηθῆναι τὰ τῆ κᾶστρον, καὶ περριέτσαν, καὶ ἀφανισθῆναι, καὶ τὰς χώρας αὐτῶν πατέρα τοῦ Ἰβησιαν τῶν ἰδιῶν. παρῆχοντες τῆ βασιλεῖα ῥωμαίων καὶ πᾶντι ὑπὲρ τῶν κᾶστρον καὶ τῶν χωρίων αὐτῶν. ἀπὸ τῆ τῆ περριέτσαν Ἀσωπίου τοῦ ἀρχοντῶ τῶν ἀρχόντων, τῶ παλῆς μῦτὰ τοῦ Συμβαπίου, πατέρα τῆ τοῦ δευτέρου Ἀσωπίου, καὶ τοῦ μεγίστου Ἀπιασιαν, μέχρι ζωῆς τῆ δειτέρου Ἀσωπίου ἀρχοντῶ τῶν ἀρχόντων, ὑπῆρξεν τὰ τοιαῦτα τεῖα κᾶστρον ὑπὸ τῆ Ἰβησιαν τῆ ἀρχοντῶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἐλάμβανεν Ἰβησιαν πᾶντα ὁ ἀρχων τῶν ἀρχόντων. ἀλλὰ καὶ τὸ κᾶστρον τῆ μανζικιέρτ, μῦτὰ τῆς χώρας τοῦ ἀπαχουῆς, καὶ τοῦ χαρκα, καὶ τοῦ κρη, ὑπὸ πῦτῶ

pum vrbes Chliat, Arzes & Percri; nam omnes ille orientis terras possidebat. Mortuo vero Apelcart, successit Abelchamit, & huic filius primogenitus Apofelcart. At Symbatio ab Amera Perfidis interfecto solus quasi dominus supremus sui que iuris tenuit Mansficiert, reliquasque vrbes & terras: subiectiq; fuerunt Romanorum imperatori & ipse & duo fratres eius Apokelsphur & Apofelme, quia sepnumero vrbes eorum terrarum bello infestarentur, vastarenturq; a domestico Scholarum, tributa quoque harum nomine pendentes. Ab Afotio vero prædicto principum principe, Symbatii patre, Afotii secundi & Apafacii Magistri avo, usque ad secundum Afotium, tres istæ vrbes sub potestate erant principis principum, isque ex iis tributa accipiebat. Similiter Mansficiert, cum terrâ Ap-

chunes, & Charca, & Chorea, ad id usque tempus, quo Ameras Manziciert, Apofebatas vnacum duob. fratribus Apofesphuet Apofelme, imperatori se sub miserunt, tributa quoque soluentes pro vrbibus suis & terris; postquam principum princeps Romano imperatori parebat, veluti ab eo designatus, dignitatemque eiusmodi adeptus; nec ipse tantum, sed vrbes omnes quibus dominabatur, item reipublicæ, ac terræ. Symbatio principum magnæ Armeniæ principe capto ab Apofebata Amera Persidis, & capite multato, Apofebatas qui in vrbe Manziciert regiam posuerat, obtinuit quoque vrbes Chaliat, & Percri, cū republ. Arzes. Secundus Apofebatæ frater Apofesphuet, eiusque patruelis & priuignus Achmet tenuerunt Chliat, Arzes, & Altezice; subditi etiam ipsi Romano imperio, & tributa pro vrbibus terrisque suis dantes, quemadmodum frater Apofebatas. Tertius Apofebatæ & Apofesphuet

ὑπετάγη τῷ ῥωμαίων βασιλεῖ, καὶ ἐχρύντο ὑπὸ τῷ Ἰβυσιαν αὐτῷ, καὶ παρεῖχον καὶ πάντα καθὼς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ ἀποσεβασαὶ ὑπὲρ τε τῶν κἀσων καὶ τῶν χωρίων αὐτῶν. ὅπ ὁ τρίτῳ ἀδελφῷ Ἐ

Ἰβυσιαν καὶ ὀπκράτειαν ἔ ἄπτε ἀρχόντῳ τῶν ἀρχόντων ἰπῆρχον, ἕως ὅτου ἀποσεβασαὶ ὁ ἀμυράς ἔ μανζικίερτ μῆτὰ τῶν δύο ἀδελφῶν ἄπτε τοῦτε ἀπολεσφῶετ καὶ τοῦ ἀποσέλμν ὑπετάγη τῷ βασιλεῖ, διδόντες καὶ πάντα ὑπὲρ τε τῶν κἀσων καὶ τῶν χωρίων αὐτῶν ἐπὶ ὁ ἀρχὼν τῶν ἀρχόντων δούλοῦ ἔ βασιλέως τυρχάνης, ὡς παρ' αὐτῷ πεσεβασόμενῳ, καὶ τὸ τοιοῦτον δεχόμενῳ ἀξίωμα. δηλονότι καὶ τὴ ὑπ' αὐτῷ δεσποζόμενα κἀσα, καὶ πολιτεία, καὶ χωρία, ἔ βασιλέως τῶν ῥωμαίων τυρχάνουσι. ὅπ τοῦ Συμβαίου τῷ ἀρχόντῳ τῶν ἀρχόντων τῆς μεγάλης ἀρμενίας κερπηθέντῳ παρὰ τῷ ἀποσεβασαὶ τοῦ Ἀμηρῆ παρσίδῳ, καὶ ἀποκεφκαθίντῳ παρ' αὐτοῦ, ἐκράτησεν ὁ ἀποσεβασαὶ ὁ καθελόμενῳ εἰς τὸ κἀσρον τὸ μανζικίερτ, τὸ κἀσρον τὸ χληιάτ, καὶ τὸ κἀσρον τὸ παρκρί, καὶ τὴ πολιτείαν τοῦ ἀρzes. ὅπ ὁ δεύτερῳ ἀδελφῷ τοῦ ἀποσεβασαὶ ὁ ἀπολεσφῶετ, καὶ ὁ ἀνεψιὸς αὐτῷ, καὶ ὁ πατρῷος ὁ ἀχμέτ, ἐκράτησεν τὸ κἀσρον τὸ χληιάτ, καὶ τὸ κἀσρον τὸ ἀρzes, καὶ τὸ κἀσρον τὸ ἀλτζικε. καὶ αὐτοὶ

ἔ Τζερματζού μῆτ' ἐ τῶν χωρίων αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἰπέλαγη τῷ ῥωμαίων βασιλεῖ, καὶ ἐδίδου πάντα καθὼς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ ὁ ἀπολεσφῶετ. ὅπ τοῦ ἀποσεβασαὶ τελευτήσωντῳ ἐκράτησε τὸ μανζικίερτ μῆτὰ τῶν χωρίων αὐτοῦ, καὶ τῆς ὀπκράτειας αὐτοῦ πασῆς, ὁ Ἀβδεραχέμ ὁ ἦος τοῦ ἀποσεβασαὶ. τελευτήσωντῳ ἔ τῷ Ἀβδεραχέμ, ἐκράτησεν ὁ ἀπολεσφῶετ, ὁ δεύτερῳ ἀδελφῷ ἔ ἀποσεβασαὶ, δεῖτ' ἔ τῷ Ἀβδεραχέμ, τὸ κἀσρον τὸ μανζικίερτ, καὶ πᾶσας τὰς παρρηθείους χώρας καὶ αὐτῷ τελευτήσωντῳ, ἐκράτησεν ὁ τρίτῳ ἀδελφῷ, ἠ ἄρον τοῦ ἀποσεβασαὶ καὶ τοῦ ἀπολεσφῶετ, ὁ ἀποσέλμν, τότε μανζικίερτ, καὶ πᾶσας τὰς παρρηθείους χώρας. ὅπ ὁ ἀποσεβασαὶ εἶχεν ἦον τ' Ἀβδεραχέμ, καὶ τ' ἀπελμυζέ. ὅπ ὁ ἀπολεσφῶετ εἶχε πατρῷον καὶ ἀνεψιὸν τ' Ἀχμέτ. ἦον γὰρ οὐκ εἶχεν, ἀλλὰ τ' ἀχμέτ τ' πατρῷον καὶ ἀνεψιὸν αὐτοῦ εἶχεν ἀντὶ ἡοῦ. ὅπ ὁ ἀποσέλμν εἶχεν ἦον τ' ἀπελκάρτ, τ' ἀρπῶς κεραιούντα τὸ μανζικίερτ. ὅπ ἀποθανόντῳ τοῦ ἀποσεβασαὶ κατέλειπε τ' Ἀβδεραχέμ τ' ἦον αὐτοῦ Ἀμηραν. ὁ ἔτερῳ ἦος αὐτοῦ ὁ ἀπελμυζέ τῷ ἠήπῳ πᾶν, διὸ καὶ καθερανήθη ἐλθεῖν πρὸς τ' τοῦ πατρῷος καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἰβυσιαν. ὅπ ὁ ἀποσεβασαὶ ὁ παρῳτῳ ἀδελφῷ καθέζε εἰς τὸ κἀσρον τὸ μανζικίερτ, καὶ ἐκράτει καθὼς εἶρη τῷ πᾶσι τὰς χώρας, τότε Ἀπαχινῆς, καὶ τὸ κοεὶ καὶ τὸ γάρμ, καὶ ἐδίδου τὰ ὑπὲρ αὐτῶν πάντα τῷ ῥωμαίων βα

frater Apofelme possidebat vrberem Tzermatzu cum terris eo pertinentibus, & ipse quoque Romano imperio subiectus tributa persoluit non minus quam fratres Apofebatas & Apofesphuet. Defuncto Apofebata vrberem Manziciert cum territorio & ditione vniuersa tenuit filius eius Abderachim; cui Apofesphuet successit, secundus Apofebatæ filius, patruus Abderachim; huic tertius Apofelme. Apofebatas filios habuit Abderachim, & Apelmuze: Apofesphuet privignus, & patruelem Achmet. Apofelme filius fuit Apelcart, qui nunc Manziciert tenet. Apofebatas autē moriens Abderachim filium Ameram reliquit; alter verò Apelmuze puer admodum erat, itaq; ad patris fratrisque ditionem accedere contempfit. Apofebatas primus frater sedem habebat in vrbe Manziciert, possidebatque, ut dictum est, terras Apachunes, Cori, & Charca,

tributaque pro iis Romano imperatori exhibebat Hoc defuncto tenuit filius eius Abderachim, & tributa eadem pendebat propter infantiam extremam, ut dictum est, fratris Apelmuze. Mortuo Abderachim, Apelmuze fratre contempto, veluti puero, Manziciert, eiusque territorium in potestatem devenit prædicti Apolephuet, qui secundus Apofebatæ frater, patruus Abderachim, & spreti ob infantiam Apelmuze. Eo defuncto tenuit tertius Apofebatæ frater Apocimes. Achmet autem, quem diximus, patruelis & priuignus Apolephuet, eo conficio ac volente possedit Chliat, Arzes & Percri. Apolephuet enim, cum filium nullum haberet, ut diximus: hunc Achmet patruelem ac priuignum omnium suæ ditionis urbium, regionumque heredem reliquit. Post Apofeline obitum, filius eius pelbart tenuit Manziciert, cum omni territorio. Achmet verò tres vrbes illas Chliat, Arzes, & Altzice

τῆς ὑποστάσεως, καὶ τῶν κάσρων, καὶ τῶν χωρίων αὐτῶ. ὅπτε τελευτήσῃ τῆς Ἀποσέλημ ἐκράτισε τὸ κάσρον τὸ μανζικίερον ὁ ἕως αὐτοῦ ὁ ἀπελκάρτ, μὲν καὶ τῆς περικλάου αὐτῆ. ὁ δὲ Ἀχάμετ ἐκράτισε τὰ τρία κάσρα, τῆς κάσρων τὸ χλιατ, τὸ κά-

στου

σπεί. καὶ τοῦτον τελευτήσῃ, ἐκράτισεν ὁ ἕως αὐτῆ ὁ Ἀβδερχαίμ, καὶ ἐδίδα καὶ αὐτὸς τὰ περὶ τῆς ἐπιπέτου πᾶντα, διὰ τὸ εἶναι, καὶ ὡς περὶ τῆς, νήπιον πάντε-
λῶς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῆς Ἀπελ-
μυζέ. ὅπτε τοῦ Ἀβδερχαίμ τε-
λευτήσῃ, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτῆς Ἀπελμυζέ ὡς νηπίου κατὰ
θερηνθῆναι, ἐκράτισε τὸ κάσρον
τὸ μανζικίερον, καὶ τῆς ὑπὸ
αὐτῆς περὶ τῆς ἰσως χωρίων, ὁ δευτέρου
ἀδελφῶν τοῦ Ἀποσεβαλά, ὁ περὶ
τῆς Ἀπολεσφύετ, δεῖν ὅτι
Ἀβδερχαίμ, καὶ τοῦ διὰ τῶν νη-
πιότητων κατὰ θερηνθῆναι ἀδελ-
φοῦ αὐτῆς Ἀπελμυζέ, ὅπτε τῆς Ἀβ-
δερχαίμ τελευτήσῃ, ἐκράτισεν ὁ
τεῖτον ἀδελφῶν τῆς Ἀπο-
σεβαλά, ἠγρυν ὁ Ἀποσέλημ, τὸ
κάσρον τὸ μανζικίερον, μὲν τῶν
χωρίων τῶν περὶ τῆς ἐπιπέτου.
ὁ δὲ περὶ τῆς Ἀχάμετ, ὁ καὶ ἀνε-
ψίδος καὶ περὶ τῆς Ἀπολεσ-
φύετ, ἐκράτισε εἰδήσας καὶ βυλῆσας
τῆς Ἀπολεσφύετ τὸ τε χλιατ, καὶ
τὸ ἀρζέε, καὶ τὸ περικ. καὶ γὰρ ὁ
Ἀπολεσφύετ ἕως μὴ ἔχον, κα-
θὼς περὶ τῆς, τῆτον τῆς Ἀχάμετ
τὸν τε ἀνεψιδὸν καὶ περὶ τῆς αὐ-
τοῦ εἶχε κληρονόμον πᾶσις αὐ-

σπον τὸ ἀρζέε, καὶ τὸ κάσρον τὸ
ἀρζικε. ὅπτε καὶ αὐτὸς ὁ ἀχάμετ
ἐπὶ τῆς βασιλείας καθὰ καὶ
περὶ τῆς, παρῆλθον καὶ τὰ ὑπὸ
τῆς δεῖου αὐτοῦ τῆς ἀπολεσφύετ
πᾶντα, ὅτι ἀπελκάρτ μὲν δόλου
καὶ χλεύης αὐτῶν ἐσφαξέ, καὶ
ἀνελάβελο τὰ τρία αὐτῶν κάσρα,
τότε κάσρον τὸ χλιατ, καὶ τὰ κά-
σρον τὸ ἀρζέε, καὶ τὸ κάσρον τὸ
ἀρζικε, καὶ ταῦτα ὁ βασι-
λεὺς ἀναλαβέδου, ὡς ἴδια αὐτῆ
τυγχάνοντα. ὅπτε ταῦτα πᾶντα
τὰ περὶ τῆς ἐπιπέτου κάσρα, καὶ αἱ
περὶ τῆς ἐπιπέτου χωρίων, οὐδέ ποτε γε-
ρόνασιν ὑπὸ τῆς ἔξουσιαν τῆς περ-
σιδῆ, καὶ ὑπὸ τῆς ἔξουσιαν τοῦ ἀ-
μερμυμνῆ, ἀλλ' ὑπὸ τῆς
εἰρη, ἐν τῆς ἡμέρας τῆς περὶ τῆς
βασιλείας, ὑπὸ τῆς ἔξουσιαν
τῆς (μυμνῆ τῆς ἀρζικε) τῶν ἀρ-
ζικε. καὶ μὲν ταῦτα ἐξουσίαν
ὑπὸ τῆς ἔξουσιαν τῶν τειῶν ἀδελ-
φῶν τῶν περὶ τῆς ἐπιπέτου ἀμυράδων,
τῆς τῆς ἀποσεβαλά, καὶ τοῦ ἀπολεσ-
φύετ, καὶ τοῦ ἀποσέλημ. καὶ ἐν
τῆς ἡμέρας αὐτῶν καὶ ἐδολῆθη
καὶ ἐπακλώθη, καὶ ἐξουσίαν ὑπὸ
τῆς ἔξουσιαν τῶν βασιλέων ῥωμαίων. ὅπτε τὰ τρία ταῦτα κάσρα, τῆς
χλιατ, καὶ τὸ ἀρζέε, καὶ τὸ περικ, εἰ κελεύει ὁ βασιλεὺς, περὶ
τῶν φουράτων καὶ ῥωμαίων ἐξελεῖν οὐ δύναται. ἐπειδὴ μέσον
τυγχάνουσι τῆς τῆς ῥωμαίων καὶ ἀρμενίας, καὶ εἰσι φουράτους καὶ
ἀπληκίαν τῶν φουράτων.

subditusque etiam erat im-
peratori, ut dictum est, præ-
bens ei tributa tam pro se,
quam pro patruo Apolephuet.
Interfectus autem
fuit fraude doloque Apel-
cart, qui & vrbes eius in-
uasit, quas repetere impe-
rator debet ut suas. Et qui-
dem omnes hæ vrbes ter-
ræque, quarum memini-
mus, nunquam sub Persi-
dis aut Amernumne po-
testate fuerunt; sed impe-
rante domino, conepare-
bant Symbatio princi-
pum principum, inde ad tres
fratres Ameradas peruen-
erunt, Apofebata nempe,
Apolephuet & Apofel-
me; illorumque temporibus
subiugata à Romanis sunt,
& tributariæ factæ. Tres
autem hæ vrbes, Chliat,
Arzes, & Percri, si impera-
tori pareant, Persicus exer-
citus in Romaniam excur-
rare non potest, cum me-
diæ sint inter eam & Arme-
niam, ac veluti sæpes ac
mansio exercituum.

CAP. XLV.

De Iberibus.

Iberes Curopalatae gloriantes originem se ducere dicunt ab vxore Vrię, quam rex & propheta David adulteravit; & ex liberis inde natis descendere credi volunt, cognatique esse regis ac prophetae Davidis, & sanctissimę quoque ea ex re Deiparae, quę ex femine Davidis oriunda. Ea propter etiam magnates inter eos licenter cognatas suas ducunt, veterem se legem observare testificant: & ex Hierosolymis nationem suam ortum trahere dicunt, atque inde visionem monitos migrasse, sedemque posuisse in partibus Persidis, quas nunc tenent. Qui autem Hierosolymis excefferunt, David ille erat, & frater eius Spandiatē, quem hanc a Deo gratiam accepisse narrant, ut vulnerari in bello nullum ipsius membrum posset, excepto corde, quod etiam in praeliis armaturam quadam munitabat: vnde & ter

αὐτὸν ἐξίφθη εἰς οἶον δὴ πόσι μέλιθ' ἔρωμαι αὐτῷ, ἀνευ τῆς καρδίας, ἡ καὶ διὰ πνῶ περιεκεπάσμαι ἐν τοῖς πολέμοις περιεφορέθ'. διὰ τῆτο ἰκαὶ ἐπιόνη τῆτον καὶ ἐδεδήσω οἱ περσῶν.

Κ Ε Φ. με.

Ὁμι τῶν Ἰβήρων.

Ἰστέον ὅτι ἑαυτοὺς Σεμύνονας οἱ Ἰβήρες, ἤρουν οἱ τοῦ κυρσπαλάτου, λέγουσιν ἑαυτοὺς καταγεῖναι ἀπὸ τῆς γυναικὸς οὐρίσ, τῆς παρὰ τοῦ δαβὶδ τοῦ περσῆτου καὶ βασιλέως μοιχευθείσας. ἐν γὰρ τῶν ἐξ αὐτῆς τεχθέντων παίδων τῶ δαβὶδ ἑαυτοὺς λέγουσιν καταγεῖναι, καὶ Κυρλενίεσ' ἔδ' δαβὶδ ἔπερσῆτην καὶ βασιλέως. καὶ ὡς ἐκ τῆς καὶ τῆς ὑπερβίας θεοτόκου, διὰ τὸ ἐκ τῆς περσῆται δαβὶδ τῶν τῶν καταγεῖναι. διὰ τῆτον καὶ οἱ μεριστῆρες τῶν Ἰβήρων ἀκωλύτως τὰς Κυρλενίεσ' αὐτῶν παρὸς γάμον ἄρουν, ἔπερσῆται ὁμοῖοι φυλάττην νομοθεσίαν. ἐξ ἱερουσαλήμ τε λέγουσιν ἔδ' ἔρησαν αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐκείσας κατ' ὄναρ μεταλεθεῖν, καὶ κολοικῆσαι παρὸς τὰ μέρη περσῆται, ἤρουν εἰς τῆς ἄρουν εἰς ἡν ἔδ' οἰκοῦσιν. οἱ δ' χημαπαθῆντες καὶ ἐξ ἰβήρων ἐκ τῆς ἱερουσαλήμ ὑπῆρχον ὅτε δαβὶδ ἐκείνη, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν πανδράτης. ὅστις πανδράτης ἡν ἐκ θεοῦ λαβὼν χάρισμα ὡς αὐτοὶ φάσκουσιν, ἔμὴ ἐν πολέμῳ ἀπέθετο

ὁ δ'

ὁ δ' ἐναντικησῆσεν, καὶ αὐτῶν κελί- κρήσας. καὶ τὸς Κυρλενίεσ' ἐροῖ- κησεν ἰβήρες εἰς τὰς δυσκολίας τὰς νῦν παρ' αὐτῶν κεκλιμένας. ἐξ ὧν καὶ κατ' ὄλιγον ἐπλάττηθησαν καὶ ἡν ἐκείνη, καὶ εἰς μέγα ἔδ' ἔρησαν. εἴθ' οὕτω ἔ βασιλέως ἡρακλείου κατὰ περσῆται ἐκ περσῆται ἡν ἐκείνη καὶ Κυρλε- νίεσ' αὐτῶν. καὶ ἐκείνη ὑπέτα- ξαν τῶ φόβῳ ἡρακλείου ἔ βασι- λέως ῥωμαίων μῆρον, ἡπερ τῆ ἑ- κείνη ἰαχί καὶ δυνάμει, πόλεις καὶ γῶνας ἰκνήσας τῶν περσῶν. ἀπαξ ἔδ' ἔ βασιλέως ἡρακλείου τὸς περσῆται περσῆται, καὶ εἰς τὸ μιν ἐπέτῆ τῶν τούτων ἀρχῶν περ- σῆται, ἐκείνη καὶ ἐκείνη ῥωμαιοὺ μίνον τοῖς Ἰβήρων, ἐκείνη καὶ τοῖς ἡρακλείου οἱ περσῆται γῶνας. διὰ τῆ τὸ καταγεῖναι αὐ- τῆς, ὡς αὐτοὶ λέγουσιν, ἐκ τῆ ἱε- ρουσαλήμ. διὰ τὸ μάλω πῆσιν ἔρησαν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν τῶ τάφῳ ἔ κείνη ἡν ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ κατὰ πῆσιν κείνη ἀφθίνωσ' ἀπο- σέλλουσιν χημάτα τῶ πατριάχου τῆς ἀγίας πόλεως, καὶ τοῖς ἐκεί- σης χριστιανοῖς. ὁ δ' περσῆται δα- βὶδ, ὁ δ' πανδράτης ἀδελφὸς, ἐ- κείνησιν πατριάχου. καὶ ὁ περσῆ- κῆται ἔ κείνησιν ἡν ἔ ἀσώ- πον. καὶ ὁ ἀσώπῳ ἔ κείνησιν ἡν ἔ ἀδελφῆσιν, ἔ καὶ κυρσπολάτῳ πῆσιν τῶν περσῶν καὶ ἐκείνησιν ἔ φιλο- κῆται βασιλέως ῥωμαίων. ἔ δ'

ribilis Persis erat, quos des- uicit, subiungauit que cog- natosque Iberes in locis difficilibus, quę nunc tenent, collocavit: vbi multi- plicati auctique sunt, & in- magnam gentem euaserunt. Deinde ita Heraclio imperatore cum armis cō- tra Persidem proficiscente, isto foedere cum eo milita- runt, ex eoque tempore metu magis Heraclii, quam suis viribus, multas vrbes terrasque Persarum subiun- garunt. Semel enim profi- gati ab Heraclio Persę, eo- rumque principatu deleto, facile non ab Iberibus tan- tum, sed & a Saracenis vin- cti in posterum potuerunt. Quia verò, ut dicunt, Hierosolymis originem du- cunt, multumque & illis tribuunt, & sepulcro do- mini nostri Iesu Christi, temporibus quibusdam vbertim pecunias mittunt vrbis sanctę patriarchę, quiq; in illa degunt Chri- stianis. David autem ille, quem dixi, Spandiatę fra- ter, filium genuit Pan- cratium, iste Afortium, iste Adranaze, cui Curopalatae dignitatem honoris ergo contulit Christianus im- perator Leo. At Spandiatē improles decessit. Ex quo

κ 4

verò Hierosolymis migrarunt in terram quam nunc habitant, anni sunt quadringenti quingēti hodie, quæ est indictio decima, à mundi autem creatione 6460, Constantino & Romano piis ac porphyrogenitis imperatoribus. Pius autem porphyrogenitus & venerandus imperator Leo audiens Phasianas ecclesias à Saracenis inuadētibus vires esse factas, Laïaconem patricium & Armeniacorum prætorem misit, vna cum prætoribus Colonia, Mesopotamiæ, Chaldiæque, qui has vrbes eualterunt, ecclesias liberarunt, totamque Phasianem quam tunc Saraceni tenebant, vastarunt. Postea rursus Catacalum domesticum & scholarum magistrum misit, qui cum vrbe Theodosiopolin inuasisset, omnem circum regionem populatus, & Phasianas terrâ vrbibusque vicinis similiter perditis, magno Saracenis hæc re vulnere inflicto, domum rediit. Imperante verò domino Romano Ioannes Curcuas magister contra

κάσσα τῷ ὁμοίῳ ὀλέθρῳ παρὰ δὸς ὑπέστρεψε, μεγάλῃ πληγῇ ἐν τῆσδε τοῖς Καρχηλώσις. ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας κεραι βῶ-
μανῶ βασιλείως ὁ μαγίστῳ Ἰωάννῃς ὁ κουρκούας ἀπερχόμενῳ

πανδιάνης ὁ ἀδελφὸς τῷ πατρὶ-
θῆνῃσι διὰ δὲ τελευτήσαν ἀπει-
νῳ. ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ἱερουσαλήμ
μελοικήσεως αὐτῶν εἰς τὴν οἰ-
κουμένην παρ' αὐτῶν χάσσαν, ἐπὶ ὅ
ἢ φ' μέχρι τῆς σήμερον. ἡ τις ὄν
ἰνδικπῶν ἰ. ἐπὶ ἀπὸ κτισσεως κόσ-
μου εὐξ. ἐπὶ τῆς βασιλείας κων-
σταντίνου καὶ βῶμανῶ τῶν φιλο-
χρίστων καὶ πορφυρογενήτων βασι-
λέων βῶμαιων. ἰστέον ὅτι ὁ φιλό-
χριστῶ καὶ πορφυρογενήτῳ καὶ
αἰοιδίμῳ βασιλεὺς λέων ἀκού-
σας ὅτι εἰς τὴν τόπον τὴν λεγόμενον
φασανῶν ἐλθόντες οἱ Καρχηλωὶ
τὰς ἐκείσε ἐκκλησίας ἐποίησεν κά-
σσα, ἀπέστρεψε τὴν ἀδελφίον καὶ
σεσητηγὸν τῶν ἀρμενιακῶν τὴν λα-
λάκωνα, μὲν δὲ τῷ σεσητηγῷ κωλα-
νείας, καὶ τῷ σεσητηγῷ μεσπολί-
μίας, καὶ τῷ σεσητηγῷ χηδίας, καὶ κα-
τέστρεψαν τὰ τοιαῦτα κάσσα, τὰς
ἐκκλησίας ἐλευθερώσαντες, ληϊ-
σάμενοι καὶ πάσαν τὴν φασανῶν
τῶ τότε κεραιῶν ὑπὸ τῶν Καρχη-
λωῶν κρατυμένῳ. καὶ εἰς δὲ οὐ-
τω παρὶν ἀπέστρεψεν τὴν μαγίστην
κατακαλὸν καὶ δομεσπικὸν τῶν
χολῶν. ὅς ἐλθὼν ἐν τῷ κάσσῳ
θεοδοσιπόλεως, καὶ τὰ παρὶν αὐ-
τῆς ληϊσάμενῳ, καὶ τὴν χάσσαν τῆς
φασιανῆς, καὶ τὰ παρὶν αὐτῶν
κατὰ

κατὰ τῆς κάσσης πῆλιν εἰς τὴν δίοδον
ἀπὸ ἡράνισσῃς τὴν πάσαν χάσσαν τὴν
φασιανῆς ὡς ὑπὸ τῶν Καρχη-
λωῶν κρατυμένῳ. καὶ καὶ ὁ πατρι-
κιῶν δεξιφίλῳ ὁ ἀδελφὸς τῷ πατρὶ-
φθέντῳ μαγίστῳ Ἰωάννῃς τὸ
πρῶτον αὐτῷ σεσητηγέοντῳ ἐν
χηδία, ἐπεσείδυσσε τὴν τοιαύτην
χάσσαν αὐτῆς φασιανῆς, ὡς καὶ
τὸτ' ὑπὸ τῶν Καρχηλωῶν δεσπο-
ζομένῳ, μέχρι γὰρ τῷ γεγονέναι τὴν
ἀβρίον, μὲν δὲ τῆς θεοδοσιουπόλεως
εἰς τὴν χάσσαν τῆς φασιανῆς χω-
ρίον οὐ συνέστη, οὐδὲ εἰς τὸ κάσσαν
τῶ ἀβρίνου, καὶ οἱ ἰβήρες πάντοτε
εἶχον ἀγάπῃ καὶ φιλίαν μὲν τῶν
θεοδοσιουπολιτῶν, καὶ τῶν ἰβη-
κιστῶν, καὶ μὲν τῶν μανζικιστῶν,
καὶ μὲν τῶν παρὶν τῶν παρὶν τῶν
ἀλλ' ἐν φασιανῇ οὐδέποτε ἐπεκ-
τήσαντο χωρία. ὅτι πολλὰ κίς ὁ
κύρης λέων ὁ βασιλεὺς, καὶ ὁ κύ-
ρης βῶμανός, καὶ αὐτῆ ἡ βασίλισσα
ἡμῶν ἐπέζητησε τὸ κάσσαν τὸ
κετῆρον τῷ ἀνελαβέδῳ αὐτὸ, καὶ
εἰσαγαγεῖν ταξάτας, πρὸς τὸ μὴ
ἐκείθεν Ἐταρχεῖδου τῶν θεοδο-
σιούπολιν, εἰσαφαιζόμενοι
πρὸς τε τὴν κουρπηδάτῃ καὶ
τῆς ἀδελφούς ἀπὸ, τοῦ μὲν τὸ
παρὶν τῶν δῶναι τὴν θεοδοσιούπο-
λιν ἀνελαβέδῳ αὐτούς τὸ τοιοῦ-
τον κάσσαν. ἀλλ' οὐκ ἠέροντο οἱ
ἰβήρες τοῦτο ποιῆσαι διὰ τὴν ἀγάπῃ
τῶν θεοδοσιουπολιτῶν, καὶ
διὰ τὸ μὴ πορθηθῆναι τὸ κάσσαν
θεοδοσιούπολιν, ἀλλ' ἀντιθέ-

Tibium urbem proficiscēs in transitu omnem Phasianes regionem veluti Sarcenicam vastavit, quæ admodum & eāpsā de causā ante eum Ioannis iustius frater, Theophilus patricius, cum Chaldiæ prætor esset. Quamdiu enim res cum Theodosiopolitis esset, in Phasianas regione nihil illatum cōstitit, ne ad urbem quidem Abnicium usque; Iberesque amicitia omnino colebant cū Theodosiopolitis, Abnicolis, Manziciertanis & vniuersā denique Perside: sed in Phasiane nihil terræ possidebant. Leo autem & Romanus imperatores, imperatrixque nostra sapenūmerō Cetzum urbem recipere, & præsidarios imponere studuerunt, ne amplius inde Theodosiopolis commeatui dominaretur: affirmantes Europatā eiusque fratribus, si mulac capta foret Theodosiopolis, illā se recepturos: sed Iberes hoc facere non sustinuerunt amore Theodosiopolitanorum, ne eorum vrbes exscinderetur, imperatricique & imperatrici responderunt; si

hoc fecerimus, opprobriū erimus vicinis nostris, Magistro & præfecto Abasgæ, Basparacanita, & gubernatoribus Armeniæ: dicere item possent, infidos imperatori Iberas esse, Curopalatemque, & eius fratres, neque se illis confidere, ideoque hanc ab illis urbem cepisse; quum potius mittat turmarcham, aut aliquem de comitatu suo, qui in vrbe Cetzeo resideat & inspectionē habeat. Regestum autem fuit; quid proderit, si turmarcha, aut de comitatu nostro aliquis mittatur? qui si veniant, cum decem aut duodecim ad summum viris intrare poterūt, & residere in loco quem vos iis assignaueritis. Et quandoquidem multæ viæ sunt quib. Theodosiopolin intrare licet, non est possibile ab vrbe prospicere carbania Theodosiopolin ingredientia, quæ noctu intrare possunt illis nihil tale cogitantibus. Iberas itaque, quia vastari Theodosiopolin nollent sed magis commeatui dominari, non obediunt, neque urbem Cetzeum tradiderunt: sed vera &

λωσαν ἢ κύριον ῥωμανὸν καὶ βασιλείαν ἡμῶν λέγοντες. ὅπῃ τῦτο ποιήσομεν, ἀπῆλθα ἔργον ἡμέτερον εἰς τὰς γείτονας ἡμῶν. οἷον εἰς τὴν μᾶκιστον καὶ εἰς τὴν ὑπερσυσσευῶν ἀβασγίας, καὶ εἰς τὴν βασιλευσίων, καὶ εἰς τὰς ὑπερσυσσευῶν ἀβασγίας, καὶ εἰς τὰς ὑπερσυσσευῶν ἀβασγίας. καὶ εἰπεὶν ἔρχομεν ὅπῃ βασιλεὺς ἀπίσους ἔχει τὰς ἰβήρας, τὸν ἢ κουροπαλάτην, καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ, οὐ πιστεύουσιν αὐτοῖς, καὶ διὰ τῆτο ἀνελάβετο τὸ κράτος ἐξ αὐτῶν. ἄλλὰ μᾶλλον ἀποσεύλαται ὁ βασιλεὺς τυρμαρχίῳ ἢ βασιλικὸν πινά, καὶ ἀσθενοῦσιν εἰς κράτος ἢ κετζίον, καὶ ἀσθενοῦσιν καὶ ἐδέξαντο διὰ κελεύσεως, ὅπῃ τὸ φελλῶ, ἢ τυρμαρχίῳ, ἢ βασιλικὸν ἀποσεύλαται. πάντως εἰάν εἰσέλθῃ εἴτε τυρμαρχίῳ, εἴτε βασιλικῶ, μὴ δέκα ἢ δώδεκα ἀνθρώπων ἔχει εἰσελθεῖν, καὶ καθέξει ἔχει εἰς τὸ ἀπληκτὸν παρ' ὑμῖν λάβῃ. καὶ ἐπεὶ πολλὰ εἰσίν ὁδοὶ αἱ εἰσεύλαται εἰς τὸ κράτος Θεοδοσιουπόλεως, οὐ δύναται ἀπὸ τῆς κράτος βλέπειν τὰ εἰσερχόμενα καρβάνια εἰς τὸ κράτος Θεοδοσιουπόλεως. διὸ καὶ εἰ σέρχεσθαι καρβάνια ἐν Θεοδοσιουπόλει τῇ νυκτὶ ἐκείνην μὴ δὲν νοσήσιν. ἄλλ' οὖν διὰ τὸ μὴ θέλῃν τὰς ἰβήρας πορ-

θηδύλαι ἢ Θεοδοσιουπόλιν, ἀλλὰ μᾶλλον (ἀπαρχεῖσθαι, τότε ἔνεκα οὐχ' ὑπήκουσιν καὶ δέδωκαν τὸ κράτος τὸ κετζίον. καὶ τοὶ καὶ ὄρκον

ἔγχεσθαι δεχόμενοι, ἢ μὴ τὸ παρὰ λαφύρα αὐτοῖς τὸ τοῦτον κράτος, ὅπῃ οὐδέποτε ἐβυλίθησιν οἱ ἰβήρες περὶ τοῦτον ἢ ἀρχιμαρτυρίῳ τὰ περὶ τῆς κράτος Θεοδοσιουπόλεως, ἢ τῆς κράτος ἀπὸ, ἢ εἰς τὸ κράτος ἢ ἀβνίκου, ἢ τὰ περὶ αὐτὸ κράτος. ἢ εἰς τὸ κράτος μανζικίον, καὶ εἰς τὸ ἀπὸ ὀπικετζίον. ὅπῃ καδὸς ἐνίστα ὁ κουροπαλάτης περὶ τῶν χωρίων τῆς φασαγιῆς ὀπικετζίον ἢ φασαγιῶν καὶ τὸ κράτος ἢ ἀβνίκου, περὶ φασαγιῶν ἢ χυσοβλίου ἢ μακαεῖν βασιλείας ἢ κωροῦ ῥωμανῶν, καὶ τῆς ἡμετέρας βασιλείας. ὅν καὶ τὰ ἴου πρὸς ἡμαῖς ἀπέστειλε διὰ τῆς ζερβανέλης ἢ ἀζάτου ἀπὸ ταῦτα ὀπικετζίον, εὐρομεν αὐτὸν μηδελίαν βοήθειαν ἔχοντα. τὸ μὴ γὰρ χυσοβλίου ἢ πονθεροῦ ἡμῶν περὶ εἰσὶν ἢ ὑποχέσθαι ἢ αὐτὸν κουροπαλάτην, ὅς δ' ὄρκον ἐβεβαίωσεν αὐτὸν οἰκεία χειρὶ ἐγράψαμεν, ἢ διαμείναι ἐν τῇ πόλει τῆς ἡμετέρας βασιλείας. καὶ τοῖς μὴ ἐχθροῖς ἡμῶν ἀνημάχεσθαι, τοῖς ὅφίλοις ὑπερσυσσευῶν καὶ ἀνατολίῳ ὑπόσπονδον ποιῆσαι τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν, καὶ κράτος χειρῶν αὐτῶν καὶ μετὰ πρὸς Θεοδοσιουπόλιν ἡμῶν ἔργα ποιῆσαι. καὶ ὑπερέβη αὐτοῖς παρὰ τῆς πονθεροῦ ἡμῶν, ἢ εἰάν φυλάξῃ ἢ τοιαύτην πόλιν, δούλωσιν, καὶ εὐγνωμοσύνην, διαμείνη ἀμετασάλλαται καὶ

iuramentū scriptum sumptulerunt, captā Theodosiopolī urbem hanc se ipsis interuersuros. Nullo enim modo volebant loca Theodosiopolis circumiacentia prædationibus aut vinculis obnoxia esse, ut neque vrbes Abnicum & Manzicert, earumve territoria. Instabat quoque Curopalates de regione Phasianes, eam totam cū vrbe Abnico postulans, prætendensque aureas se bullas habere à breuto imperatore domino Romano, & nostra maiestate: quaiū item exemplaria ad nos misit per Zurbanelen * a-zatum suum. quibus confirmationis nil hæc iuuare ipsū comperimus. Aurea enim bulla avi mei continet; prodere Curopalatem, scriptoque etiam propriā manu iuramento confirmare, in fide se imperij nostri mansurum, amicos quoque & hostes eisdem habiturum, orientem nobis subiecturum, vrbes expugnaturum, & res pro nobis magnas gesturum; focerum autem meum respondere, si fidem seruet, & officiaque hæc præster, &

ἔγχεσθαι

ipsum, posteros dignitatē hanc perpetuam habituros, ditionis suæ fines nūquam migret sed priorum imperatorum conuentis acquiescat, neque ea transgrediarur, aut Theodosiopo- leos euersionem impedi- at, aut aliarum urbium hostilium, siue ab ipso solo ea obsideantur, siue ab ex- ercitu nostro. Atque hæc quidem aurearum bullarū summa erant capita; quæ Curopalatæ prodesse ni- hil possunt: nam quæ fo- cери nostri est, ea sancit, ne antiquis ditionis suæ ter- terminis eum dimouea- mus; quodq; Theodosio- polin & reliquas hostium vrbes, vel solus, si possit, vel cum nostris militibus obsidebit & excindet, sed dominium ac proprietatē non retinebit. Nostræ autē summa est vt Agarenorum quæcunque loca vel ipse, vel affinis ipsius Magister Adranase, suis copijs subji- cere sibi poterit, vel ab hoc vsque die subjecerit, eorum & dominium & proprietatem habeat. Et quandoquidem neque suis copijs Theodosiopo- lin expugnauit, neque Abnicum, neque Mastat- tum, non debeat ea possi- dere, utpote quæ cis Erax

αὐτὸς καὶ οἱ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν τῇ τούτῳ ἀρχῇ καὶ ἐξουσίᾳ καὶ οὐ μετα- κτήσει τὰ ὅρια τῶν τόπων αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ τῶν προτέρων βασιλέων τὰ (ἰμφονα σέρξη, καὶ περαιτέρω μὴ ὑπερβήσῃ). καὶ ὅτι οὐδέ κωλύσει αὐτὸν καταστρέψαι τὴν Θεοδοσιό- πολιν καὶ τὰ λοιπὰ κἄςρα τῶν ἐχθρῶν, καὶν τε διὰ τῆς αὐτῆς μόνης πολιορκιῆσιν, καὶν τε διὰ αὐ- τῆς τῆς στρατοπέδου ἡμῶν. ταῦτα μὲν τὰ κεφάλαια περὶ ἐγγύς τὰ χρο- νουθένια, ὅς ἐν ὑδριαν βού- θειαν ὁ κουροπαλάτης ἐχρῆ. τὸ μὲν γὰρ τῆς πενθερῆ ἡμῶν διαγορεύει, ὅτι οὐ παρεσπαύσαμεν αὐτὸν ἐκ τῶν παλαιῶν ὀρίων τῆς χάριτος αὐτοῦ καὶ ὅτι ἐὰν δωληθῇ, εἴ τε καὶ μόνον, εἴ τε καὶ μὲν τῶν στρατοπέδου ἡ- μῶν, πολιορκήσει καὶ καταστρέψῃ τὴν Θεοδοσιούπολιν, καὶ τὰ λοιπὰ κἄςρα τῶν ἐχθρῶν. οὐχὶ ἡ κατα- γρῆν αὐτὰ εἰς τελείαν δεσπτεῖαν καὶ κλειότητα. τὸ δὲ τῆς βασιλείας ἡμῶν περὶ ἐγγύς, ἵνα ὅσους ἀν τὸ- πους δωληθῇ καὶ αὐτὸς, καὶ ὁ ἀνε- ψιδὸς αὐτοῦ ὁ μάγιστρος Ἀδρα- νασῆ, ἐξ οικείας διωάμεως κα- δυποτάξαι τῶν ἀγαθῶν, ἢ ἐπὶ τῶν νῦν καθυποτάξαι, καλέσῃ ὅππῃ δεσποτεῖα καὶ κλειότητα. καὶ ἐπὶ οὗτε ἐξ οικείας διωάμεως τὴν Θεο- δοσιόπολιν καταστρέψατο, ὅτε τὸ ἀβνίκον, οὗτε τὸ μασάτον, οὐκ ὁ- φείλη ταῦτα καλέσῃν ὡς ὄντα ἐν-

θευ

θεν τὰ ἔραξ ὠπαμοῦ, ἦτοι τοῦ φάσιδος. διό τε τὸ μὲν κἄ- σρον τῆς ἀβνίκου μέγιστρον νῦν μὲν αὐτεξέσπον καὶ αὐτοδέ- κωπον, ἔχον ἴδιον ἀμνησιν, καὶ πολ- λὰ κἄς οὐ λαὸς ἡμῶν ἐπεριδύσειεν αὐτό. ἀλλὰ καὶ ὁ ἱεὺς Ἰωάννης καὶ στρατηγὸς ὁ ἀρραβονίτης, καὶ ὁ πατριάρχης Θεόφιλος καὶ ἀρχιεπί- σκοπος Θεοδοσιούπολεως, καὶ οἱ λοιποὶ στρατηγοὶ, μεγάλῃ περὶ- δυν καὶ ἀρχιμαλοσίαν εἰς αὐτὸ ἠργασάμενοι, καὶ ἀκλιτύχως τὰ χω- ρία αὐτῆς μηδέποτε τῆς κουροπαλά- τῃς περὶ δούσασι αὐτό. καὶ ἰωάν- νης ἡφανίδης τὰ τῆς χωρίας παρὰ τῆς βασιλείας ἡμῶν, ὑπέ- σπλθον οἱ Ἴβηρες, καὶ κατεκράτησεν αὐτὰ, περιώμενοι ἐκ τῆς τῶν κἄ- σρον κερτήσων. ὁ δὲ ἀμνησὶς πολλὰ- κἄς μιλυδεὶς παρὰ τῆς πατριάρχου Θεοφίλου καὶ στρατηγῶν, καὶ ἰδὼν ὅτι οὐδὲ μᾶλλον ἔχῃ ὑπὲρ ζωῆς, ὑπελάβη, καὶ κλέψασκε δόλον ἠβύδα τῆς βασιλείας ἡμῶν, δούς τὴν ὄν αὐτοῦ ἑψιδου. τὸ δὲ μασά- τον ὑπέχευε τῶν Θεοδοσιουπολι- τῶν. καὶ ἠνίκα ὁ μάγιστρος Ἰωάν- νης ἐπολιόρησε τὴν Θεοδοσιούπο- λιν ἐπὶ μῆνας, διὰ τὸ μὴ δύνα- σθαι παρελαβεῖν αὐτήν, ἀποσεύ- λας λαὸν παρέλαβε τὸ αὐτὸ κἄ- σρον τὸ μασάτον. καὶ εἰσήμαχθη ἐν αὐτῷ τὸ ἱεὺς περὶ ανῶν τὴν βίβλαν, τὸ τότε ὄντα κατεπάγω νικοπό- λῆος ὁ δὲ μάγιστρος παγκράτης συνταξιδεύσας τῷ αὐτῷ μα-

flumen sint, siue Phasidē: tum etiam quia Abnicum hactenus sui iuris fuerit, proprioque domino parēs, & Ameran proprium ha- bens, nostris sæpenumero illud populantibus. Verū etiam * Ioannes, prætorq; Arrhabonites, & Theo- philus patricius paulo ante Theodosiopo- leos prætor, reliquique, prædam inde magnam & captiuorum multitudinem abduxerūt, incensis prædijs eius ante- quam id Curopalates fecisset. Hisque itā a nobis deleris venerunt Iberes, ea- que ceperunt, urbem ex- inde tenere conati. Ame- ras verò crebro compella- tus à Theophilo patricio & prætore, nullam sibi vi- tæ spem esse videns, im- perio se nostro submisit, & filium obsidem dedit. Mas- tatum verò Theodosiopo- litanorum erat, cumque Ioannes magister Theodo- siopolin per septem men- ses obsideret, neque expu- gnare valeret, missio im- lite istud cepit, introducto illic * Petrona Boila, qui tunc Nicopoli præerat. At Pancratius magister, qui cum Ioanne ante Theo-

dosiopolin ordines duxerat, secessurus, urbem illā dari sibi ab eo petit, scripto iuramento affirmans, sibi perpetuò se asseruaturum, neque villo pacto Saracenis traditurum: isque, quia Christianus esset, Patricius, & imperii nostri subditus, iuramento fidēs eā tradidit, at ille Theodosiopolitanis restituit, quorum vrbe captā venientes Iberes eam tenuerunt, itaque neque Mastati neque Abnici potestatem petere possunt. Sed postquam Curopalates fidus & integer feruus ac amicus noster est, propter eius postulationem, fiat terminus Phasianes Erax fluuius, siue Phasis: & sinistras partes Illyrium versus Iberes teneant, dextræ verò versus Theodosiopolim tam vrbes quam agri nostri imperij sint, flumine scilicet vtrasque disteminante, quemadmodum etiam beatæ memoriæ Ioānes Curcuas, cum viueret, interrogatus expedit pronuntiauit. Nam stricto iure nulla potestas Curopalatae cōpetit neque in ceteriora flu-

δεις ἐξείπε (συμφέρον ἔσθ) τὸ ποταμὸν Κύροσον. τὸ μὲν ἀκείβης δίκαιον ὑδεμίαν ἐξουσίαν παρέχει τῷ κουερχιάτῃ, εἴτε

ρίσῃ ἐν θεοδοσιουπόλει, ἡ δὲ ἔμμελλον ἀναχωρεῖν, παρεκέλευσεν ἵνα δώσῃ αὐτῷ τὸ τοιοῦτον κέλευσον, ποιήσας ἔγραψαν ἕριον πρὸς αὐτὸν, ἃ ὀπκείλειν αὐτὸν, ἢ μηδέποτε τοῦτο τοῖς (μακεδονοῖς) ἐπιδύναμι. καὶ διὰ τὸ (ἔσθ) αὐτὸν καὶ χειριανὸν καὶ δούλον τῆς βασιλείας ἡμῶν, πιστεύσας τῷ ἕρικῳ αὐτῷ δέδωκεν αὐτὸ τῷ εἰρημένῳ παγκρατεῖ. ὃ δὲ πᾶσιν ἀπεχαριστοῦσιν αὐτὸ τοῖς θεοδοσιουπόλιταις. καὶ ἡνίκα παρελήφθη ἡ θεοδοσιούπολις, ὑπεισελήθη οἱ ἱβηρες ἐμεχρήθη αὐτῷ. διόπουτε ἔμασεν τε κἀκεῖν ἔμασεν, οὔτε ἔμασεν ἡνίκου ἔχουσιν ἐξουσίαν ὀπκείλειν. δὴλ' ἐπειδὴ ὁ κουερχιάτης πᾶσι καὶ ἑρθὸς δούλῳ καὶ φίλῳ ἡμῶν ὄσθ, διὰ τὸ αὐτοῦ παγκρατησιν, ἵνα ἡνίκα (Κύροσον) τῆς φασιανῆς ὁ ποταμὸς ὁ ἐρεξ, ἢ τοῖς ὁ φάσις. καὶ τὰ μὲν ἀριστῶν μέρη τὰ πρὸς τὴν ἰλλυριανὴν κατέχουσιν οἱ ἱβηρες, τὰ δὲ δεξιά ὄσα, εἰσὶ πρὸς τὴν θεοδοσιούπολιν, καὶ ἂν τε κἀκεῖν καὶ ἂν τε χερία εἰσὶν, ὅσιν ὑπὸ τῆς βασιλείας ἡμῶν, ἔσθ ποταμοῦ δηλονότι Κύροσον ἀμφοτέρων ὑπάρχον, καὶ δὴ καὶ ζῶν ὁ μακείνῳ Ἰωάννης κουρκούας πρὸς τούτου ἐρωτη-

εἰς τὰ ἔνθεν ἔσθ ποταμῷ, εἴτε εἰς τὰ ἐκείθεν διακράτησιν ἔχειν. διόπου τὰ τοιαῦτα πάντα χερία τῶν θεοδοσιουπόλιων τὰ δεξιόματα τῆς βασιλείας ἡμῶν ἢ χερμαλώπη, καὶ ἐπυρπόλη. καὶ ἔσθ ποτε χερίας ἡμετέρων λαυῖβηρες ἐξήλθον καὶ ἐπεμίδουσιν θεοδοσιούπολιν, δὴ αἰεὶ φίλος εἶχον αὐτὸς, καὶ ἐπραγματεύοντο μὲν αὐτῶν. καὶ σὺ μὲν σὺ μακρὸν ἠθέλον πορθηθῆναι τὸ θεοδοσιούπολιν, τῆ δὲ κερία οὐδαμῶς ἐβέλοντο παρεληφθῆναι αὐτῷ. ἀλλ' ἡ βασιλεία ἡμῶν, ὡς εἴρηται, διὰ τὴν πρὸς τὸν κουερχιάτῃ ἀγάπην, ἢ δέλησε ἢ κῆδεσθ τὸ ποταμὸν τὸ ἐρεξ, ἢ τοῖς τὸ φάσιν, Κύροσον ἀμφοτέρων, καὶ ἐφείλουσιν ἀκείβησιν εἰς τὴν τοιαύτῃ διακράτησιν, καὶ μηδὲν πλεόν ὀπκείλειν.

minis neque in vltiora: siquidem omnis ille Theodosiopolitanorum tractus à nostro milite ferro igneque vastatus est, neque vniquam sine eo Iberes egressi Theodosiopolin populari sunt, sed amico semper cōvsi negotia inter se exercuerunt: & verbo quidem deleri Theodosiopolin volebant, re tamen ipsa nullo modo. Sed nostra maiesttas, vt dictum est, propter adfectum in Curopalaten, terminum intermedium esse voluit fluvium Erax, siue Phasin; quā possessione contenti esse, neque quidquam amplius petere debebant.

Κ Ε Φ.

CAP. XLVI.

De Iberum genealogiâ,
& oppido Adranu-
rziô.

Sciendum est Pantra-
Scium, Davidem, & Mā-
palim, quod omnino san-
ctum significat, filios fuisse
magni Symbatij Iberis. Et
Adranurze quidem in he-
reditatem Pancratii cecidit,
Davidi verò alia regio.
Habuit autem Pancratius
filios tres, Adranaser, Cur-
ceniū, & Afotium patri-
cium, qui etiam Ciscases:
diuisitque ipsi terras suas,
& Adranurze Curcenij he-
reditas fuit; qui sine liberis
cum decederet, fratri Afo-
tio Ciscase id reliquit. At
Afotius patricius, qui &
Ciscases, generum sibi
afficiuit Curceniū illum
magistrum, qui principatu
accepto focero Afotio A-
dranurze per vim ademit,
& compensationis vicem
dedit Tyrocastrum, terrâ-
que quam Atzara flumen
alluit confinem Romanie
ad Colorin. Vxor autem
Afotio huic patricio, siue
Ciscase, foror fuit Georgij
magistri & Abasgiz do-

Κ Ε Φ. μς.

πει τῆς γενεολογίας τῶν Ἰ-
βήρων, καὶ τοῦ κάστρου ἀδρα-
νυρζίου.

Ἰστέον ὅτι ὁ παγκράτης, καὶ
ὁ δεβίδ, καὶ ὁ μάμπας, ὁ εὐ-
μυλούπι, ὁ πανάμι, ὁ ὑπῆρχον
ἦοι τῆς μεγάλης Συμβατίης Ἰβήρης.
καὶ ἔλαχε τὸ ἀδρανύρζιον εἰς κλη-
ρονομίαν τῶν παγκράτη φ. τῶν δὲ δε-
βίδ ἔλαχεν ἑτέρον μέρος. ὁ δὲ πα-
γκράτης ἐποίησεν ἕως τρεῖς, ἢ
ἀδρανασέρ, ἢ κουρκένιον, καὶ ἢ
παλείκιον ἀσώπων, ἢ καὶ κισκά-
στω. καὶ διεμέρισεν αὐτοῖς τὰ χω-
ρα αὐτοῦ. καὶ ἔλαχε τὸ ἀδρα-
νυρζιον τῶν ἡν αὐτοῦ κουρκενίω,
καὶ κένιος τελευτήσων ἀτέκνως,
ἔασεν αὐτὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ
Ἀσώπων τῶν καὶ κισκάσων. ὁ δὲ πα-
γκράτης ἐπέθηκεν εἰς θυγατέρας αὐ-
τοῦ ἢ κουρκένιον ἐκείνον ἢ μάγ-
ισρον, ὅστις διμασούσας ἀφείλετο
ἐκ τῆς πονθηρῶν αὐτῶν Ἀσπίδος τὸ
ἀδρανύρζιον κατὰ τυραννίδα, καὶ
δέδωκεν αὐτῶν εἰς ἀντιστάσειν
τῶν τυράκασων, καὶ ἢ ποταμίαν τῆς
Ἀτζαρά, ἢ ἔσον Ἰννοσον τῆς
ρωμανίας εἰς κώλωσιν. εἶχε δὲ
γυναικὰ παλείκιον Ἀσώπων
ἢ καὶ κισκάσων ἢ ἀδελφὴν τῆς
μαγίστης γωργίης καὶ Ἰβυσιασοῦ Ἀβασ-
γίας

γίας, καὶ ὅτε ἐγρόοντο καὶ ἀγγίλων
ὅτε μάγιστρον κουρκένιον, καὶ ὁ
μάγιστρον γωργίον καὶ Ἰβυσια-
σῆς Ἀβασγίας, διὰ τὸ συναρ-
νίζεσθαι ἢ παλείκιον ἀσώπων τῆς
Ἰβυσιασοῦ Ἀβασγίας, διωθηθεὶς
ὁ κουρκένιον ἀφείλετο καὶ ἀνπ-
σῆκωσιν ἡν δέδωκεν αὐτῶν ὑπὲρ
τῆς Ἀδρανυρζίου, καὶ ἐδίωξεν
αὐτὸν, καὶ ἀπήλθεν εἰς Ἀβασ-
γίαν, τελευτήσων τῆς ἢ μαγί-
στρου κουρκένιον, κατελήθη τὸ Ἀδρα-
νύρζιον τῆς γυναικὶ αὐτῆς τῆς πα-
τερίης Ἀσπίδος τῆς κισκάσων θυγα-
τρὶ, ὅς πατεκόν αὐτῆς. ὅτε δὲ
διεμέρισεν τὰ χωρα τῆς μαγί-
στρου κουρκένιον ἡν ὅστων, ὅτε
Ἀσώπων ὁ κουροπαλάτης, καὶ ὁ
μάγιστρον γωργίον ὁ Ἰβυσια-
σῆς Ἀβασγίας, καὶ ὁ μάγιστρον
παγκράτης ὁ ἀδελφὸς τῶν πα-
τρῆων κουροπαλάτου, ἦλθον εἰς
Συμβατίαν, καὶ ἐπέθηκεν ἕκαστος τὸ
πλησιάζον αὐτῶν. τὸ δὲ Ἀδρα-
νυρζιον ἐπλησίαζε τῶν Συμβα-
τίων τῶν τῶν πατρῶν δὲβίδ
ἡν τότε ἐκείνη πάντες ἢ γυν-
αῖκα τῆς μαγίστρον κουρκένιον, ἢ
γυν. ἢ θυγατέρας τῆς πατερίης Ἀ-
σώπων τῆς καὶ κισκάσων. λέγοντες
ἐπὶ τῆς γυν. οὐσα οὐ διώσων
κερτεῖν τὸ μέρος. τότε δέδω-
κεν ὁ Συμβατίων εἰς Ἰνάντη-
ον τὸ μέρος χωρία τῆς γυναικὶ.
καὶ ἀνελάβετο τὸ τοιοῦτο μέρος τὸ ἀδρανυρζιον. ἰστέον ὅτι ἢ

mini. Cumque diffiderent
inter se Curceniū magis-
ter, & Georgius magister
dominusque Abasgiz, quia
Afotij patricij partibus fa-
veret Abasgiz dominus,
potentiâ ac viib. antecel-
lens Curceniū eripuit et-
iam quod pro Adranu-
rziō cederat, expulsiue,
& in Abasgiam profectus
est. Mortuo verò Curce-
nio magistro Adranurziū
accepit vxor eius Afotij
patricij, siue Ciscase filia
tanquam patrimonium.
At cum Afotius Curopa-
lates, Georgius magister
Abasgiz dominus, & Pan-
cratius magister, iam dis-
citi Curopalata frater,
Curceniū terram armis di-
viderent, re inter se com-
positâ, vnusquisque pro-
pinquas sibi partes cepit.
Adranuzium verò Sym-
batio propinquum erat Da-
uidis, quem autem dixi-
mus, filio: itaque omnes
comprehensâ Curceniū
magistri vxore, Afotij pa-
triciij siue Ciscase filiâ, di-
xerunt ei: Tu, cum mulier
sis, habere illam urbem nō
potes: deditque ei Symba-
tius pro illa prædia quæ-
dam, atque ita Adranuziū
ipse accepit. Et Iberum

quidem horum cognatio itahabet. Mater Davidis, & Adranase Curopalatae patris Afotii pridem Curopalatae, duorum fratrum filiae erant. Symbatius autem Davidis filius uxorem habuit filiam Pancratij magistri, qui pater Adranase pridem magistri, eaq; defuncta Adranase sorore accepit Symbatij Davidis filii *** Adranutzii verò munitum valde est, habetque territorium magnum instar regionis: & negotia Trapezuntis, Iberiae, Abasgiae, totiusque Armeniae & Syriae illic agitantur, unde commercium illi ingens est. Terra verò eius, sive Arzen, multa & fertilis, estq; clavis Iberiae, Abasgiae, & Mischiorum. & beatus quidem imperator dominus Romanus misit Constantem patricium, & Drungarium rei navalis qui tunc temporis * & manclabita erat, deditq; ei vestem magistri, vt Curcenium Iberie magistrum crearet: qui cum Nicomediam vsque progressus esset, accessit Agapius monachus Cymene F. qui tunc in vrbe sancta fuc-

του προς τὸ ποιῆσαι τὴν κερκηνίον τὴν ἰβηρικήν μαγιστρὸν. μὲν δὲ ἔξειλθεῖν τὸ πατρικίον κώνσταντα καὶ δευτέρου τὸν πλωτῆρα μέγιστον κομηθείας, εἰσηλθὲν ὁ μοναχὸς ἀγάπιος ὁ τῶν κυμηνῶν, ὃς ἦν τῶν

αὐτῶν τῶν τοῦτων ἰβηρῶν τῶτον ἔχει τὸ ἔργον. τῷ δαβίδ ἢ μητρί, καὶ τῷ ἀδρανασῇ τῷ κουροπαλάτῃ, τῷ πατρὸς τῷ ἀπῆως ἁσώπιος τῷ κουροπαλάτῃ, ὑπῆρχον δύο ἀδελφῶν παῖδια, ἦσαν ἑξαδέλφωι, εἶχε δὲ Συμβάτιος τὸν δαβίδ ἢ δὲ γυναικῶν τὸν θυγατέρα τῷ μαγίστρῳ παγκρατίῳ τῷ πατρὸς τῷ ἀδρανασῇ τῷ ἀπῆως μαγίστρῳ. καὶ τελευτήσας ἔλαβεν ὁ ἀδρανασῇ τὴν ἀδελφήν τοῦ Συμβάτιου τῷ ἑοῦ τῷ δαβίδ * * * ὅτι τὸ κάστρον τὸ ἀδρανούτζιν ὁχερὸν ὄντι πάντων, ἔχει δὲ καὶ ῥαπῆατίω μέγα ὡς χερσόπολιν. καὶ αἱ περὶ μακρίαι τῆς τε τραπεζούντης, καὶ τῆς ἰβηρίας, καὶ ἀβασγίας, καὶ ἀπὸ πάσης τῆς χώρας τῆς ἀρμενίας, καὶ τῆς Συρίας, ἐκείσε ἀφικνῶνται. ἔχει δὲ καὶ κομμάρκιον ἐν τῶν τοιούτων περὶ μακρίων ἀπειρεν. ἢ δὲ χώρα τῷ κάστρῳ ἀδρανούτζιν, ἦτοι τὸ ἀρζίν, ὄντι καὶ πολλὰ καὶ εὐφοροῦ. καὶ ὑπάρχει κλειδίον τῆς ἰβηρίας, καὶ ἀβασγίας, καὶ τῶν μεγάλων, ὅτι ὁ μακάριος βασιλεὺς ὁ κύριος ῥωμανὸς ἀπέστειλε τὸν πατρικίον κώνσταντα καὶ δευτέρου τῷ πλωτῆρι, τῷ τῷ τε κερκῆ καὶ τῷ μαγίστρῳ τῷ τῷ τῷ τῷ, δεδωκώς αὐτῷ καὶ ἱμάτιον μαγιστρῶν

τότε

τότε χροῖα εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν εὐχῆς ἐνεκα. καὶ διόρχομένῳ αὐτῷ τῷ ἰβηρίαν, καὶ τῷ πέντε εἰς τὸ κάστρον τὸ ἀδρανούτζιν. καὶ εἶχεν ὁ πατρικίος ἁσώπιος ὁ καὶ κισκάσιος κηλούμενος ἔχθερον μὲν τῷ γαμπερῷ αὐτῷ τῷ κουρκένῳ. καὶ ἐλάλησεν εἰς τὸν μοναχὸν ἀγάπιον, ὅτι ἐνορκῶ σε εἰς τὸ δεῖν καὶ εἰς τὸ δύναμιν τοῦ πριού καὶ ζωοποιῶν σωρεῖν, ἵνα ἀπέλθῃς ἐκ τῆς πόλεως καὶ εἴπῃς τῷ βασιλεῖ, ἵνα ἀποστείλῃ καὶ παραλάβῃ τὸ κάστρον μου, καὶ ἔχῃ ὑπὸ τῆς ἐξουσίας αὐτῆς. ὁ δὲ ὁ μοναχὸς ἀγάπιος εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει, διηγήσατο τῷ βασιλεῖ ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν ὁ πατρικίος ἁσώπιος ὁ καὶ κισκάσιος. τοῦ δὲ περὶ ἰβηρίας πατρικίου κώνσταντα καὶ δευτέρου τῷ πλωτῆρι ἐν νικομηθείᾳ τυγχάνοντι διὰ τὸν περὶ ἰβηρίας τῆς περὶ ἰβηρίας τοῦ μαγίστρου τοῦ κουρκένῳ ἰβηρῶν ὑπόθεσιν, ἐκ περὶ σάξιος τοῦ βασιλέως ἔλαβε τὸ πριόκιον τοῦ πατρικίου Συμεῶν τοῦ ἀσκητήρος ὡς ὅτι κελούει ὁ βασιλεὺς ἡμῶν ὁ ἀγιος καὶ ταλιπῆν σε πάσης σου πῆς δουλείας, καὶ ἀπελθεῖν ἐν Συνομίᾳ πρὸς τὸν πατρικίον ἁσώπιον τὸν καὶ κισκάσιον κηλούμενον, καὶ παραλαβεῖν τὸ κάστρον αὐτῷ τὸ ἀδρανούτζιν, ἐπειδὴ διὰ τοῦ μοναχοῦ ἀγαπίου ἐδηλοποίησε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν τὸ ἄξιον τοῦ ἐποσεῖλαι πῆσον ἄνθρωπον, καὶ οἰκεῖον, τοῦ παραλαβεῖν τὸ κάστρον τὸ ἀδρανούτζιν. καὶ ἀπορχομένῳ ἐν χερσὶ ἀναλαθεῖν

rat voti causa, transiensque Iberiam Adranutzium venit. Erat autem Afotio patricio, sive Ciscafe, odium aduersus generum Curcenium: itaque Agapio monacho dixit: Adiuro te per Deū, & inuirtute honorare ac viuifica crucis, vt in urbem abeas, imperatorique nunties, alique ad me mittat, urbemque hanc meam accipiat, & in potestate sua habeat. Agapius autem monachus in urbem veniens imperatori narrauit, quæcumque ipsi Afotius patricius dixisset. Cumque Constans, quem diximus, patricius, & rei naxalis Drungarius Nicomediæ esset, ex mandato imperatoris litteras accepit a patricio Simeone Afecretis, quorū hæc summa: Iubet te imperator, relictis rebus omnibus ad Afotiū patricium abire, & urbem Adranutzium ab eo accipere, quandoquidem per Agapium monachum sacre imperatoris maiestati significauit vti aliquem e suis fidum mitat, & Adranutzii accipiat. vbi autē in Chalcidiam veneris, adiunge tibi

L 2

principes vtilēs, quos fortes fidosque cognoueris, urbemque ingredi, & caepe. Cumque Constans patricius, & rei naualis drungarius, strenuis turme praefectus, principibusq; & militibus assumptis trecentis in Chaldiam proficiscēs in Iberiam venisset, detinnuit eum beate memoriæ Dauid, Afortij pridem Curopalatæ frater, interrogans, quōnam ab imperatore, & cuius rei causā missus, tantam secum multitudinem traheret. Putabant enim propter mortem Adranasæ Curopalatæ Curcenium eā dignitate ab Imperatore non esse ornandum, quādoquidem inter Adranasæ Curopalatæ filios & patrualem eorum contentiones ortæ essent, & quia primum famulum cum ingenti munere ad Imperatorem Curcenius misisset ad Curopalatæ aut Magistrum honorem perendum, quatuor fratres, Adranasæ Curopalatæ filij, suspicabantur id eō eum illuc venire, vt Curcenium Curopalatæ faceret. At Constans patricius excusauit, dicens: Curcenium sibi magistrum esse creandum, eas

ὅπ δια τὸ μέλλιν με πμήσειν

ἀρχόντας χηνοίμους, ὡς ὄψασαι τῆ ἡνδρειωμένους καὶ πισύς. καὶ εἰσελθε καὶ κέρτησον τὸ τοῖτόν κέσρον. Ἐ ἡ παλεικίη κώνσων καὶ δρυγάρην Ἐ πλωίμω ἀπελθόη ἐν χηδέα, καὶ ἀναλαβόμενος τυρμάρεχας χησιμους καὶ ἀρχόντας, καὶ λαὸν μέχει τ', εἰσῆλθεν ἐν ἰβηρία, καὶ ἐκράτισεν αὐτόν ὁ μακαρίη δουβιδ, ὁ ἀδελφός Ἀσωτίη τῷ ἀρτίως κουεσπαλάτῳ, λέγων πρὸς αὐτόν. πῶ ἀπεσίλησ παρὰ Ἐ βασιλέως, καὶ τίνα δουλείαν ὀφείλεις ἐπιτελεσαι, ὅπ τοσῶτον λαὸν ἐπιφέρει μὲ σεαυτῷ; ἐσκέπηοντο ἡ δια τῆτο ἀποδυνεῖν Ἀδρανασέ, ἡ καὶ κυρεσπαδάτῳ. ὅπ μήπος ὁ βασιλεὺς ἡ κυρκένιον ὀφείλη πμήσει κυρεσπαδάτῳ, ἐπειδὴ ἀνά μεταξὺ οἱ Ἐ Ἀδρανασέ Ἐ κυρεσπαδάτου παῖδες Ἐ παῖρες αὐτῶν τελευτήσανη ἡ φιλονεχίας πινὰς ἐργον μὲ Ἐ Ἐξ ἀδέλφον αὐτῶν, δια τὸ καὶ ἡ πρῶτον ἀνθροπον Ἐποσεῖλαι μὲ μετ' ἄλλο κηισκίη ἡ κυρκένιον πρὸς ἡ βασιλέα, ἐξαιτῦμενον τὸ κυρεσπαδάτῳ, ἡ τὸ κηισγράτον, ἡπέλασον οἱ τέσσαρες ἀδελφοί, ἡ γον Ἐ Ἀδρανασέ Ἐ κυρεσπαδάτῳ οἱ παῖδες, ὅπ δια τὸ ποίησαι ἡ κυρεκένιον κυρεσπαδάτῳ ἀπὸρχεῖ ἐκείσε. ὁ ἡ παλεικίη κώνσας ἀπολογήσαιο. κυρκένιον μάγισρον ὀπφέρεμαι ἡ ἡ τι

ἡ τοσῶτον λαόν. καὶ ἀποχαρετίσας αὐτόν ὅπ ἀπὸρχομαι εἰς ἡ δουβιδ ἡ μάγισρον. εἶχε ἡ ὁ αὐτός παλεικίη κώνσας καὶ πρὸς ἡ δουβιδ κελύσον ἐπὶ Ἐ βασιλέως, καὶ ἔξιναι καὶ ἀπὸχθόνη τῷ αὐτῷ παλεικίη κώνσων εἰς πῶ χῶρεν τῷ κυρεκένιος ἐτίμησεν αὐτόν μάγισρον. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κέσρον τοῦ παλεικίη Ἀσωτίη, τῷ καὶ κηισκάση, εἰς τὸ ἀδραντζιν, καὶ δέδωκεν αὐτῷ ἡ πρὸς αὐτόν τῷ βασιλέως κέλευσον, οὐ πειεῖ τῷ κέσρον ἀδραντζιν πειερχομένῳ π, δῆα πειεῖ ἑτέρων ὑποθέσεων. εἶπε ἡ πρὸς αὐτόν ὁ παλεικίη κώνσας, ὅπ κἂν μὲ ἡ κέλευσας οὐδὲν πειείχει πρὸς τῷ κέσρον ἀδραντζίου. δῆλ οὖν τοῦ μοναχοῦ ἀγάπιη πρὸς ἡ βασιλέα εἰσελθόνη, καὶ ἀναγγείλαντῷ αὐτόν ὅσα καὶ παρήγγηλα (αὐτὸν πειεῖ τοῦ κέσρον ἀδραντζίου. δια τῆτο καὶ ἀπέσειλέ με ὅπως παρὰ λαβὼ τὸ κέσρον, καὶ εἰσιγῶ ἐν αὐτῷ ὄνπερ πειεφέρεμαι λαόν. καὶ ἐπὶ δῆ, καὶ πρὸς εἰρη), εἶχον ἐχθραν ὁ παλεικίη Ἀσωτίη ὁ καὶ κηισκάσης μὲ τοῦ γαμβρῷ αὐτῷ τῷ κυρεκένιος, πειεδουμήθη δοῦναι τὸ κέσρον αὐτῷ μὲ ἡ βασιλέα. ὁ ἡ παλεικίη κώνσας εἶχε παρ' αὐτῷ φλάμουλα, καὶ ἐπιδέδωκε τῷ παλεικίη Ἀσωτίη τῷ καὶ κηισκάση. ὁ ἡ λαβὼν αὐτὸ εἰς κηισάειον πειεέθηκε, καὶ ἐπιδέδωκε τῷ παλεικίη Κωνσταντίνῳ εἰπὼν, ὅπ ἐπίσησση

que de caussa cum tanto comitatu venire: atque ab illo discedentem iturum ad Dauidem magistrū, quippe ad quem mandata ab Imperatore, & munera haberet. Itaque abiens ad Curcenium, magistrum honorem ei contulit: ingressusque est patricij Afortij, siue Ciscafe, urbem Adranutzium, deditque illi quæ mandata ab Imperatore habebat, non de Adranutzio, sed alijs quibusdam rebus. Dixit autem ei Constans patricius, quamuis de Adranutzio quidem nihil mandatum hoc continet, tamen quia Agapius monachus Imperatorem accedens retulit ea quæ tibi de Adranutzio significauit, id eō me misit uti urbem accipere, & hos, quos adduco, illi imponerem. Cumque ut antea dictum est, inter Afortium patricium, siue Ciscafen, eiusque generum Curcenium odium esset, urbem Imperatori dare maluit. Habebat autē ad manum Constans flammula, eaque Afortio dedit, qui ea accipiens conto circumposuit, & Constantino patricio dedit, ut in

muris collocaret, vnde omnibus constaret ex illo die urbem illam ad Imperatorem pertinere. Quod ubi Constantinus patricius fecisset, flammulumque in muro posuisset, Romanorumque imperatores pro more faustis acclamationibus profecutus esset, omnibus innotuit Afotium Ciscasem patricium Imperatori urbem Adranutzium donasse. Magnus verò David terram suam imperatori non dabat, quam vis collimitantem versus Acampse & Murgule. At Constantinus patricius binas ad imperatorem literas rerum suarum successum referentes misit, quarum una de Curcenio erant, quæ magistrum creasset, & quomodo is eum honorem accepisset, imperatoremque faustis acclamationibus profecutus esset: altera de Adranutzio narrabant, & quomodo illud ab Afotio Ciscase patricio sumpserit; magnum item diffidium, magnaque odia exercere inter sese Afotium patricium, & generum eius Curcenium magistrum: item ut auxilia mittat imperator, quæ urbi ei præsidio imponantur; veniretque

his si fieri posset, scholatum domesticus. Hæc cum

ὁ τε

ὁ τε μάγιστρος Κυρκένιος, καὶ ὁ μάγιστρος Δαβίδ, καὶ ὁ ἀδελφὸς τῆς κουροπαδάτου Ἀσωτίου, ἐγράψαν πρὸς τὴν βασιλέα. ὅτι εἰ τοῦτο καταδέξεται ἡ βασιλεία, καὶ εἰσέλθῃ μίσησόν τῆς χώρας ἡμῶν, ἔξερχόμεθα τῆς δαλώσεως τῆς βασιλείας σου, καὶ γινόμεθα μὲν τῶν Σαρακηνῶν ἐπειδὴ ἔχον ἔχομεν μὲν τῶν ῥωμαίων μάχας καὶ πολέμια, καὶ βιάζομενοι κινήσου ἔχομεν φροσάτον κατὰ τὴν ἑκείνου ἀδραντζίου, καὶ τῆς χώρας αὐτῶν, καὶ αὐτῆς τῆς ῥωμαϊκῆς. ταῦτα καὶ διὰ τῶν γερμανῶν τῶν περὶ ῥηθῆνίων ἀρχόντων ἀναμαδῶν, καὶ παρὰ τῶν Ἰσπανιῶν παρ' αὐτῶν ἀνδρῶν ἀκηκῶς, καὶ πηοδεῖς μήπως ῥηθῶν) μὲν τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ἔξαργάσωσι τὰ τῆς περὶ αὐτῶν φροσάτα κατὰ ῥωμαϊκῆς, ἢ ῥηθῶν ἀλέγων ὅτι οὐκ ἐγέρθη τὸ ἔκκων, σαυτῆνον τὸ μαγλαβίτιον περὶ τοῦ τοιοῦτου κείνου καὶ τῆς χώρας αὐτῶν τοῦ παραλαβεῖν αὐτῶν. ἀλλ' ἐξ οἰκείας ὡς εἰπεῖν ἀφροσύνης τοῦτο ἐποίησε. καὶ ταῦτα εἶπεν ὁ βασιλεὺς τελείως ἀποδεραποῦσαι τούτους βουλούμενος. καὶ ἐδέξατο ὁ αὐτὸς τὸ Κωνσταντῖνον καὶ μαγλαβίτιος κέλουσιν μὲν ὕβρεων καὶ ἀπειλῶν παρ' ἐξ ἑαυτοῦ, τίς διορίστω τοῦ τοιοῦτου ποιῆσαι. ἀλλὰ μᾶλλον ἐξελεθε ἐκ τῆς αὐτοῦ κείνου, καὶ ἀναλαβοῦ Ἀσωτίον τὸ μὲν ταῦτε τελεσθηκότων

L 4

viderent Iberes, Magister Curcenius & Magister David Afotii Curopalate frater, imperatori scripserunt hunc in modum: Si majestas tua hoc permittit, & in terram nostram veniat, obsequium omne deferentes cum Saracenis nos iungemus, quandoquidem preliis cum Romanis generis pares sumus, & per vim coacti contra Adranutzium, eiusque territorium, & ipsam adeo Romaniam exercitum ducere possumus. His intellectis cum per litteras, tum per homines ab ipsis missos, veritus ne viribus cum Saracenis coniunctis Persiarum copias contra Romaniam educerent, Constantinus mandavit ut hac eiusque ditione accipiendam scripsisse se negabat, sed propria id imprudentiam eum fecisse. Et hæc quidem dicebat imperator omnino eos delenire cupiens, mandatumque Constantinus mandavit ut acciperet cum conuictis, & minus, cuiusnam iussu hoc fecisset; quin potius veniret, & Afotium defuncti Adranase Curopalate filium adduceret, dignitate

paternâ Curopalatæ or-
nandum. Hæc vbi accepit
patricius Constantinus
Asotium Ciscafen patri-
cium Adranutzii in vrbe
suâ reliquit, adeoque egres-
sus ad Davidem magnum
profectus, cui mandata, quæ
ad ipsum habebat, expo-
suit; & revertens in Iberiâ
venit, vbi congregatos su-
per eâ ipsâ re magistrum
Curcenum, magistrumq;
Davidem Asotii Curopa-
latæ fratrem invenit. Cœ-
peruntque contendere, &
côvitiari Constantino pa-
tricio, veluti homini verifi-
cilli & maligno, quod cõ-
silium suum de Adranu-
zio occupando ipsis non
aperuisset, quod tamen im-
peratori nullo modo expe-
diret. Sese quoque rem
ad imperatorem retulisse,
& comperisse, nihil illi de
eâ constare, sed ipsum hoc
suâ sponte fecisse in gra-
tiam patricii Asotii Cisi-
cafe. Cõstantinus verò pa-
tricius iis quæ videbantur
excusationi productis, A-
sotium Adranasæ Curopa-
latæ filium assumptum in
vrbem duxit, vbi ab impe-
ratore Curopalares factus

κάσιν. ὁ δὲ παλῆριος Κωνσταντῖνος προσωποληψιάμενος τέτοις
καὶ εἰκότα, ἀνέλαβε τοὺς Ἀσώτιον καὶ τὸν Ἀδρανασίον Κουροπαλά-
ταν, καὶ εἰσήγαγε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐπιμήθη παρὰ τῆς βασι-
λέως

Ἀδρανασίον τοῦ Κουροπαλάτου. καὶ
εἰσήγαγε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει, ὅπως
τιμωροῦμεν αὐτὸν καὶ τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ ἀξίαν τοῦ Κουροπα-
λάτου. πάντα δεξάμενος ὁ πα-
τρίκιος Κωνσταντῖνος κατέλιπε
καὶ παλῆριον Ἀσώτιον καὶ Κισ-
κάσιν εἰς τὸ ἑαυτοῦ μέρος, τὰ
Ἀδρανούτζιν. καὶ κεινὸν ἐξελ-
θὼν ἀπῆλθε πρὸς τὸν Δουβιδὸν μέγαν,
καὶ ἐπέδεδωκεν αὐτῷ ἢν περιεί-
χετο πρὸς αὐτὸν κέλευσιν, καὶ ὑ-
πέστρεψε, καὶ εἰσήλθεν εἰς Ἰβη-
ρίαν, καὶ εὗρεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ Κρη-
θροισμένους τὸν τε μέγιστον
Κουρκένιον, καὶ τὸν μέγιστον Δου-
βιδὸν καὶ ἀδελφὸν Ἀσωτίου τοῦ
Κουροπαλάτου. καὶ ἤρξαντο φι-
λοικεῖν καὶ κλινοειδίξιν καὶ πα-
τείκιον Κωνσταντῖνον, λέγοντες,
ὅτι κρυπτὸς ἀνθρώπος καὶ κακὸς
τυχεύων, ὅπου κ' ἐφανερώσῃς ἡ-
μᾶς περὶ τῆς κείνου Ἀδρανουτζίου.
ὅτι μέλλῃς τῆτο κρατῆσαι, καὶ ὅτι
συμφέροι τῆτο κρατῆσαι παρὰ τῆς
βασιλείας. ἡμεῖς γὰρ καὶ περὶ τῆς
τοιαύτης ὑποθέσεως ἀνηγάμεν
πρὸς τὴν βασιλέα, καὶ ἐδεξάμεθα
μηδεμιῶς γνώσκον τὴν βασιλέα
περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης. ἀλλά
σε τῆτο ποιήσω διὰ τὴν ἀγάπην
τῆς παλῆρικῆς Ἀσωτίου καὶ Κισ-
κάσιν.

λέως Κουροπαλάτου. ἴσα δὲ καὶ πε-
ρὶ τῶν ἐν τισὶν κμεσίσι μεταξὺ ῥω-
μαίων καὶ διαφόρων ἔθνων συμ-
βεβηκότων. ἀξιῶν γὰρ φιλοταλεῖ καὶ
μηδὲ καὶ περὶ τῶν μνήμων δια-
φυγεῖν σε, ἢν ἐν ὁμοίοις κμεσίσι,
τῶν αὐτῶν προσωπολήτων, εἴη σοι
εὐχερῆς ἢ ἐπανόρθωσις διὰ τῆς
προσωπολήσεως.

Κ Ε Φ. μζ.

περὶ τῆς τῶν κυπρίων μετα-
ναστάσεως. ἢ τῆς ἰσθρίας ὡδε
πῶς ἔχει.

Τῆς ἡμέρας ἀλωθείσης ὑπὸ
τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ὅτι
ἐπὶ ἔτεσιν ἀοικητοῦ μενάσης,
καὶ τῆς ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου μζ.
τῆς λαοῦ αὐτῆς πρὸς τὴν βασιλεύουσαν
καταλαβόντων, ἐγγίετο οἰκονο-
μία παρὰ τῆς βασιλείας Ἰουστινι-
ανῶν ἐν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ συνόδῳ, τῆ
τῆς κωνσταντινουπόλεως παρὰ λαβῆν μζ. τῆ
ἐπισκόπων αὐτῆς καὶ τῆς λαοῦ τῆς
ἡμέρας. καὶ ποιηθέντι ἡ χειροτονία
ἡνίκαι ἀνελήθη ἐπίσκοπος, πρὸς
τὸ μὴ διαπεσεῖν τὴν αὐθεντίαν καὶ
τὰ δέματα τῆς κύπρου. καὶ γὰρ καὶ
αὐτὸς ὁ Ἰουστινιανὸς βασιλεὺς κῶ-
πειν ἔβη, κατὰ τὴν καὶ παρὰ πα-
λαιῶν κυπρίων ὁ λόγος μέχρι τῆς
ἐπιστολῆς ἐπεκράτησεν, ὡς καὶ ὡ-
ροῦται ἐν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ συνόδῳ χει-
ροτονίας.

est. Scias autem etiam ea,
quæ temporibus quibus-
dam inter Romanos & va-
rias gentes acciderunt; nam
æquum est, fili charissime,
hæc te meminisse, vt per
occasionem in similibus
casibus facilis tibi corre-
ctio sit ex præscientiâ,

C A P. XLVII.

De Cypriorum migratio-
ne. Historia ita habet.

INfulâ à Saracenis captâ,
& per septem annos ha-
bitatoribus vacuâ, ac Ioa-
ne archiepiscopo cum suo
populo Constantinopoli
commorante, ordinavit
Iustinianus imperator in
sanctâ sextâ synodo, vt Cy-
zicum eiusque episcopus
cum incolis occuparet, &
designationes faceret, ne
deficiente episcopo au-
ctoritas & jura Cypri in-
terciderent. Siquidem ipse
Iustinianus imperator Cyp-
rius erat, quemadmodum
à maioribus traditum ac-
cipimus: vt etiam à sanctâ
sextâ synodo constitutum
designare eum qui Cyzici
sit, ac chi episcopum Cypri

præful existat; veluti scriptum eius de capite cccix. Septennio vero post, Deo ita volente, animum induxit imperator iterum Cyprium habitatoribus frequentem facere, misitque ad Amermumnen Bagdad tres de primatibus Cypriorum indigenas, Phangumes dictos, cum comitatus aliquo prudenti & claro scribens ei, uti Cyprios in Syriam agentes ad terram suam dimitteret. Et Amermumnes petitioni imperatoris satisfaciens per totam Syriam claros Saracenos misit, qui Cyprios omnes undique coactos in patriam traicere curarent. Præterea comitatem quoque imperator misit ad eos qui habitarent vel in Romaniâ, vel Cyzici, vel inter Cibyrhæotas, aut in Thraceſio; atque ita habitari iterum insula cœpta est.

ἐβλοεῖν ἢ ἀρχιεπίσκοπον κύπρου ἢ τῆς κυζίκου περιέδροιν. καθὼς ἐν τῷ τῷ κεφαλαίῳ τῆς αὐτῆς ἀγίας ἐκπης Συνόδου ἀναβλέγουσθαί. μὲν ἢ ἐπὶ ἄτι θελήσει Θεοῦ ἐκινήθη ὁ βασιλεὺς πρὸς οἰκῆσαι ἢ κύπρον, καὶ ἀπέστειλε πρὸς ἢ ἀμφομυμνῶν Ἐ βασιλῆδ τρεῖς τῶν ἐνδόξων κυπρίων, αὐτόχθονας τῆς αὐτῆς νήσου τυγχάνοντες, τὸς λεγομένους φανγουμεῖς, μὲν καὶ βασιλικῶν τινὸς ἀρχίου ἢ καὶ ἐνδόξου χάριτος τῶ ἀμφομυμνῶν, ἵνα ἢ ἐν Συρίᾳ ὄντα λαὸν τῆς νήσου κύπρου ἀπολύσει εἰς ἢ ἴδιον τόπον. καὶ ὑπακούουσας ὁ ἀμφομυμνῶν τῆ τοῦ βασιλέως γραφῆς, ἀπέστειλε κατὰ πάσας τῆς Συρίας ἐνδόξους σαρακηνούς, ἐπεστέρευσε πάντας τὸς κυπρίους, καὶ διεπέρασεν εἰς ἢ ἴδιον τόπον. ἀπέστειλε ἢ καὶ ὁ βασιλεὺς βασιλικόν, καὶ διεπέρασεν καὶ τὸς ἐν ρωμανίᾳ οἰκισμάτων, ἢ ἡρουν ἐν τε τῇ κυζίκῳ καὶ τῇ κίβυρραϊῶν, καὶ τῇ θρακισίᾳ, καὶ ἐν ἰκίῳ ἢ νήσῳ.

Κ Ε Φ.

CAP. XLVIII.

Κ Ε Φ. μί.

κεφάλαιον λθ'. τῆς ἀγίας ἐκπης Συνόδου τῆς ἐν τῷ τρέλλῳ τοῦ μεγάλου παλατίου γρομένης.

Caput 39. sanctæ sextæ synodi, in trullo magni palatii habitæ.

ΤΟῦΤ' ἀδελφοῦ καὶ Συλλειτουργοῦ ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ τῆς κυπρίου νήσου περιέδρου, ἅμα τῷ οἰκίῳ λαῷ ὅπῃ πῶ ἐλίπουν δὲν ἐπαρχίαν. διὰ τε τῷ βαρβαρικῶν ἐφόδων, διὰ τε τῷ τῆς ἐδικτῆς ἐλευθερωθῆναι δουλείας, καὶ καταδράς τοῖς σιπῆσι τῷ χειμαρρικώτατου κράτους ὑποταγῶναι, τῆς εἰρημένης μετανασάνῳ νήσου, περινοῖα τῷ φιλανθρώπῳ Θεοῦ, καὶ μόχθῳ τῷ φιλοχρίστου καὶ εὐσεβῆς ἡμῶν βασιλείας. Συνερωμῶν ὡς ἀκωνόσημα διαχιδῶναι τὰ παρὰ τῶν ἐν ἐφέσῳ τῷ πρέτερον Συνελθόντων θεοφόρων πατέρων τῷ ἁγίῳ τῷ μεγεγεμμένον ἀνδρὸς παρεχθέντα περινομια. ὡς ἢ νέαν Ἰουστιανῶν πολιν τὸ δίκαμον ἔχειν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἢ ἐπ' αὐτῇ καθιστάμενον θεοφιλέσιον ἐπισκοπον πάντων περιεδρούζῃ τῆς ἐλισπῶν ἐπαρχίας, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπισκόπων χειροτονείσθαι κατὰ ἢ ἀρχαίαν Συνήθειαν. τὰ γὰρ ἐκαστῇ ἐκκλησίᾳ ἔστιν, καὶ οἱ θεοφόροι ἡμῶν πατέρες, παραφυλάττεισθαι διεγνώκασι, τοῦ τῆς

CVM frater & collega noster Ioannes insule Cypri præses vnâ cum populo suo, & propter Barbarorum incurſiones, & ne à gentium seruitute liberaretur, ac soli christianissimi imperii sceptro subijceretur, è dictâ insulâ migraverit benigni Dei providentia, & labore Christiani amantis ac pii imperatoris nostri, statuimus, vt quæ olim à sanctis patribus Ephesinæ synodi viri supra scripti sedi tributa sunt privilegia, ab omni innovatione libera conserventur: vtque nova Iustinianopolis ius habeat Constantinopoleos; quique in illâ constitutus est potentissimus episcopus totipresist Helleſponti provinciam, & à suis episcopis antiqua consuetudine ordinetur. Nam cuiusque ecclesiæ instituta sancti partes nostri

observanda statuerunt, ut Cyzicena vrbis episcopus subdit præfidi nominatæ Iustinianopoleos ad exemplum omnium episcoporum, qui jam dicto sanctissimo præfidi Ioanni subji- ciuntur: à quo cum vltus exigat, ipse quoque Cyzicena vrbis episcopus ordi- nabitur. Postquam verò ea quæ ad gentes pertinet studiosè tibi ordinavimus & præexpofuimus, æquum est non solum eorum quæ in nostra rep. sed quoque vniuerso Romanorum im- perio diversis temporibus innovata sunt, certam te cognitionem habere: ut re- rum magis propinquarem & domesticarum notitia cæteris tibi magis inhæres amabiliorem subditis red- dat. Sciendum itaque sub Constantino Constantii F. Pogonato Callinicum quendam ab vrbe Ilio ad Romanos venisse, qui Græ- cum ignem siphonibus e- mitti solitum paravit, cu- ius vfu incensa apud Cy- zicum Sarracenorū clas- se victoriam Romani re- portarunt.

κυζικλων πόλεως ἐπισκόπου ὑποκειμένου τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς εὐ- ρημῆνης Ἰουστιανουπόλεως, μιμή- σει τῶν λοιπῶν ἀπάντων ἐπισκό- πων, τῶν ὑπὸ τῷ λαχθέντῳ θεοφι- λεστάτῳ πρεσβυτέρῳ Ἰωάννῳ· ἀφ' οὗ χρείας καθέσθαι καὶ ὁ τῆς αὐτῆς κυζικλων πόλεως ἐπίσκοπος ὁ χρεῖσθονθῆσθαι. ἐπεὶ ὅ καὶ τὰ πε- ρὶ ἐξῶν οὕτως ἀκείβωσθαι σοὶ διε- τυπώσαμεν, καὶ πρεσβεθεδέξασθαι, δι- κσιμον μὴ μόνον ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς πολιτείᾳ, ἀλλὰ καὶ περὶ πάσης τῆς τῶν ῥωμαίων ἀρχῆς κατὰ πρῶ- τῆς κεινολομηθέντων σαφῆ κεκτῆσαι σε πῶς εἰδῆσθαι. ὡς ἂν ἡ περὶ τῶν ἐξῆς τε καὶ οἰκείων γνώσις πλεον τῶν ἄλλων ἐν σοὶ διαμένουσα, ποθεινότερον ἀνα- δείξῃ περὶ τὸ ὑπήκοον. ἴσῃον ὅτι ὅτι κωνσταντίνου τοῦ κωνσταντίνου καὶ πωγωνάτου κηρυγμένου καθ' ἡμῶν περὶ ἀπὸ ἰλίου πόλεως ῥωμαίοις πρεσφυγῶν, τὰ διὰ τῶν σιφῶνων ἐπιφερόμενον πῦρ ὑγρὸν κατεσκούασθαι, δι' οὗ καὶ τῶν σαρακηνῶν στόλον ἐν κυζικῷ ῥω- μαίοι καταφλέξαντες τῷ ἰλίῳ ἤρασαν.

K E Φ.

K E Φ. μδ'.

ὁ ζήτων ὅπως τῇ τῶν πα- τρῶν ἐκκλησίᾳ οἱ κυλα- τοὶ δεξιόθεν ὑποκειῶσθαι ἐπάχθησαν, ὅκ τῆς παρρη- σίας μανθανέτω γεφυρῆς.

N Nicephorus τὰ τῶν ῥωμαίων κυζικῶν ἐκείνῳ καὶ οὗτοι ἐν τῷ δέματι ὄντες πε- λοποννήσου ἀπέσταν ἐνοή- σαντες, πρῶτον μὲν τῶν γε- τόνων οἰκίας τῶν γεφυρῶν ἐξε- πύρην, καὶ εἰς ἀπαρχῶν ἐπ- δεῖλο. ἐπὶ τῇ κατὰ τῶν οἰ- κησίων τῆς τῶν πατρῶν ὀρ- μήσαντες πόλεως, τὰ περὶ τῆς τείχους περὶ κατεσφόντο, καὶ πῶς ἐπολιόρουν, μὴ εἰς αὐ- τῶν ἐχθρῶν καὶ ἀφεικῶν καὶ σαρακηνῶν. ἐπὶ τῇ χεῖρῳ ἰκα- νὸς εἰδῆσθαι, καὶ πᾶσι τῶν ἀναλ- κείων τοῖς ἐνδοθεν τῆς τείχους γίνεσθαι ἤρατο ὑδατῶν ἵτε καὶ πρεσφῶν, βυλῶν βυλῶνται εἰς κυμβιάσις τε εἰδῆσθαι, καὶ λόγους ἀπαθείας λαβεῖν, καὶ πῶς κῆρυτα τῷ πόλιν ὑποτάξαι αὐ- τοῖς. ἐπὶ οὖν ὁ πῶς κῆρυτα σαρακηνῶν ὑπῆρχε περὶ πῶς ἀ- κερῶν τῷ δέματι ἐν κῆρυ κα- ρίνθαι, καὶ πρεσδοκία τῷ τῶν παρρη- σίας αὐτῶν, καὶ καταπολεμήσθαι τὸ ἐξῆς τῶν κυλατων, ὡς ἔσθαι.

C A P. XLIX.

Qui scire volet, quomo- do Patrensi ecclesia sub- iecti fuerint Sclavi, hinc discat.

R Omani imperii sce- tra Nicephorus tene- bat; & hi in Peloponnesi themate cum esset defes- tionem cogitantes primò quidem vicinorum Græ- corum ædes vastabant, præ- dæque ac direptioni expo- nebant; deinde etiam in Patrenses irruentes pome- ria eorum excindebant, vrbemque obsidebant, ad- iuti ab Africanis & Sarra- cenis. Idque cum aliquam- diu durasset, iamque rerum necessariorum, maximè a- quæ & ciborum penuria oppidanos premere cepisset, cõsiliū ineunt de pa- ciscendo, & indemnitate acceptâ sese illis subji- cendo. Cum autem eius temporis prætor esset in arce thematis quæ Corin- thi, sperarentque eum ad- futurum, & Sclabinos op- pugnaturum, quemadmo- dum antea illis nuntiaue-

τὸ ἐξῆς τῶν κυλατων, ὡς ἔσθαι.

rat de ipforum ad princi-
pes excursionē, visum fuit
oppidanis speculatorem
prius mittere ad orienta-
liores montium partes ex-
ploraturum an prætor ad-
esset, hoc missō signum dā-
tes; vt, si venientem præto-
rem videret, in reditu
flammulum inclinaret,
vnde adventum eius cog-
noscerent: sin autem, re-
ctum teneret, ne de cætero
ad futurum eum speraret.
Cum itaque abiisset spe-
culator, & non adesse præ-
torem videret, rediit cum
flamulo erecto. Deo ve-
rò ita volente propter in-
tercessionem S. Andrea
Apostoli, accidit vt equo
lapsante excussus veçtor
flammulum inclinaret;
quod videntes oppidani,
veluti signo dato, existi-
mantes omninò prætorem
venisse, portis vrbis aper-
tis contra Sclabinos stre-
nuè egressi sunt, viderunt
que clarè Apostolum pri-
mò vocatum equo insidē-
tem, & in Barbaros ruen-
tem, quos terga vertere, ac
palantes in fugam se dare
procul ab vrbe coegit.
Nam conspecto invicto
bellatore, perculsi tam ve-

επερχόμενον κατὰ τῶν βαρβάρων. καὶ ἡ τρέψας τύχης κατὰ κρά-
τος, καὶ διασκορπίσας, καὶ ἀπελάσας πόρρω Ἐκέρου φυγίας

πρώτω καταμυυθνήσθη αὐτῷ ἀπει-
της καταδρομῆς αὐτῶν παρὰ τῆ
ἀρχόντων, ἐβουλεύσατο οἱ Ἐκέρου οἰκήτορες, πρὸς τὴν Σποσα-
λίωσι Σκοπὸν εἰς τὰ ἀνατολικώ-
τερα τῶν ὄρεων, καὶ Σποσκοπεῖ-
σαι καὶ γινώσκειν εἰ ἀεὶ παρεγγίνε-
ται ὁ στρατηγός, παρελθὲν ἰσχυρῶς καὶ
σημίον δεδοκότες τῷ ἀπεσουλ-
μένῳ, ἵνα εἰ μὴ ἴδῃ ἐρχόμενον ἢ
στρατηγόν, ἐν τῇ ὑποστροφῇ αὐτῶ
κλίνη τὸ φλάμυλον, ὅπως γινώσ-
κῶν ἔλευσεν ἢ στρατηγῷ. εἰ ἢ μή
γε, κατέχων ὄρθον τὸ φλάμυλον,
πρὸς τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸς περὶ δὲ
κίαν ἢ λοιποῦ παρεγγίνεσθαι ἢ
στρατηγόν. Ἐοὖν Σκοποῦ ἀπελ-
θόντι, καὶ μὴ παρεγγίνεσθαι ἢ
στρατηγόν * ὑπέστρεφεν ὄρθον κα-
τέχων τὸ φλάμυλον. καὶ δὴ Ἐ-
θεοῦ ἐυδοκήσαντι διὰ πρὸς
κειῶν Ἐπίου Σποσάου Ἀνδρέου,
Ἐπίου ὀλιθησαντι, καὶ Ἐπι-
βάτου ὑποπεπαισκότου, ἐκλίνα
τὸ φλάμυλον. καὶ οἱ Ἐκέρου
οἰκήτορες ἰδόντες τὸ γεγονός ση-
μίον, καὶ νομίσαντες ἕξ ἀπαν-
τος παρεγγίνεσθαι ἢ στρατηγόν,
ὑποῖξαν τὰς πύλας Ἐκέρου, καὶ
ἕξ ἤλθον θασαλείοι κατὰ τῶν
Σκλαβιῶν, καὶ εἶδον ἢ πρῶτον
κλήιον ἄποστολον ὀφθαλμοφανῶς
ἔπρω ἔπικαθήμενον, καὶ ὄρωμα

ἔπρω ἔπικαθήμενον, καὶ ὄρωμα
ἔπρω ἔπικαθήμενον, καὶ ὄρωμα
ἔπρω ἔπικαθήμενον, καὶ ὄρωμα

ἐποίησεν. οἱ ἢ βάρβαροι ἰδόντες
καὶ καταπληγῆτες ἐκθαμβοὶ γυ-
ρονότες ἐπὶ τῇ κατ' αὐτῶν κερ-
ταῖ ἔπελεύσθη τῷ ἀληθίῳ
καὶ ἀκαταγωνίσου ὀπίτου καὶ
στρατηγῷ καὶ ταξίαρχῳ καὶ τερ-
παίχῳ καὶ νικηφόρῳ πρῶτον κλή-
του ἄποστολου Ἀνδρέου, ἐταράχθη-
σαν, ἐσπυρῆθη, τρέμει ἔπελά-
βετο αὐτὸς, καὶ περὶ σφύρον εἰς ἢ
πάντοτε γὰρ ναὸν αὐτοῦ. τῷ οὖν
μὴ τὸ τρίταιον ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέ-
ρῃ καταλαβόντι, καὶ ἢ νικῶν τῷ
ἄποστολου καθόντι, καταμύωσε
τῷ βασιλεῖ νικηφόρῳ ἢ τε ἔφοδον
τῶν Σκλαβιῶν, καὶ ἢ περὶ μύω,
καὶ αἰχμαλωσίαν, καὶ ἀφανισμόν,
καὶ ἢ ληλασίαν, καὶ τὰ ἅπαντα
καταδραμόντες ἐποίησεν εἰς τὰ
μέρη τῆς ἀχαΐας. ἐπὶ ἢ καὶ ἢ πο-
λυμέσων πολιορκίαν, καὶ ἢ κατὰ
τῶν οἰκηθῶν τῷ κέρου διωκεῖ
ἐπίθεσαν, ὡσαύτως καὶ ἢ ὀπισκο-
πὴν καὶ Συμμαχίαν καὶ τρέπαιον, καὶ
ἢ κατὰ κράτος νικῶν ἢ γηρομέ-
νῳ παρὰ τῷ ἄποστολου, καὶ ὡς ὀφ-
θαλμοφανῶς ὤραθη ὀπιτρέχων καὶ
διόκων τῆς πολέμου κατὰ νό-
ταν, καὶ τερπόμενον αὐτοὺς, ὡσε-
καὶ αὐτοὺς τοὺς βαρβάρους αἰ-
δέσθαι ἢ τοῦ ἄποστολου πρὸς ἡμᾶς
ἐπισκοπῶν καὶ Συμμαχίαν. καὶ διὰ τοῦτο περὶ σφύρειν αὐτὸς εἰς ἢ
ἀεὶ ἰσχυρῶς αὐτῶν. ὁ ἢ βασιλεὺς ταῦτα ἀναμαθὼν, περὶ
λέουτο οὕτως. ἔπει καὶ τὸ τρίταιον καὶ ἢ κατὰ κράτος νικῶν
παρὰ τοῦ ἄποστολου γεγονός, ὀφθαλμοφανῶς κατέθηκε πᾶσιν ἢ

hementi eius impetu, &
supra modum territi ad
venerandam eius ædem
confugerunt. Prætor au-
tem cum triduo post adue-
nisset, & Apostoli victo-
riam intellexisset, Nice-
phoro imperatori signifi-
cavit incurssionem Sclabi-
norum, item direptionem,
captiuorum numerum, va-
stationem, prædam, & qua-
cunque alia mala Achaiæ
in partibus intulissent; ite
diurnam obsidionem,
continuaque oppidano-
rum oppressionem; deinde
Apostoli inspectionem,
auxilium, victoriam, & tro-
pæum; vtque sub oculis
hominum visus sit hostes
inuadere: eosque persequi,
ac in fugam conuerrere,
ad eò vt ipsi etiam Barbari
eius vires & suppetias per-
fenscerent, ideoque ad fas-
tram eius ædem confuge-
rēt. His cognitis imperator
iussit, postquam ab Aposto-
lo victoria contigisset, ei-
que hostium expeditio impu-
tari deberet, omnia ei spo-
lia donari: & statuit ipsos.
quoque hostes cum omni
familia & cognatione, ac

ἔπρω ἔπικαθήμενον, καὶ ὄρωμα

propinquis, vniuersis, facultatibusque, adtribuit epulo Apostoli quod in Patrato metropli, vbi primò vocatus Christi que discipulus pugnam hanc pugnaſſet. & ſigillum ſuper hac re in metropli illa dedit. Atque hæc quidem antiqui poſteris ſuis ſine ſcripto tradiderunt, vt ſecundũ prophetam poſteritas ſciret miraculum factum interceſſione Apoſtoli, narra- retque filiis ſuis, vti ne obliuiſceretur beneficiũ que Deus per ipſum contuliſſet. ex illo vero tempore Sclabini, qui metropli deſtinati, prætores, comitateneſes, & quocun- que gentium legatos veluti obſides alunt, habentes meſ- farios ſuos, coquosque, & quicunq; cibos apparant, metropli quidem nihil innouante, ſed ipſis Sclabi- nis ex diuiſione ac contri- butione vniuerſitatis ſuæ res huiuſmodi neceſſarias colligentibus. Dedit vero etiam ſigillum Leo ſemper memorandus & celebran- dus imperator, ſingillatim complectens, quid hi ad ſcriptitij Metroplitano

ſυνέγραψαι τὰς τριαύτας χρείας. ἐποίησε ἡ καὶ Κυρίλλιον λέων ὁ αἰεθνης καὶ ἀβιδιμ βασιλεύς, λεπτομερῶς περιέχων τόπι θεόλυτοι παρέχειν οἱ αὐτοὶ ἀναπογραφομένοι τῷ μητροπολίτῃ καὶ

τείαν τῶν πολεμίων καὶ τὰ λάφυρα καὶ τὰ χρῆμα, ἀπὸ τοῦ ποδοδύωαι. καὶ διαρίσασθαι αὐτὸς ἵτε τὸς πολεμίους μὲν πάσης τῆς φαιμιλίας καὶ Κυβηρίας καὶ πάντων τῶν περισηκόντων αὐτοῖς, ἐπὶ ἡ καὶ πάσης τῆς ἐπαρχείας αὐτῶν, ἀφοειδύωαι εἰς τὴν γὰρ ἡ ἀποπόλου ἐν τῇ μετροπόλει πατρῶν, ἐν ἣ ὁ περιόκλητος καὶ μαθητής τοῦ χριστοῦ τῆς ἀθλήσεως δίνουσαν ἀγάπη. δεδωκὼς περὶ αὐτῶν ἡ Κυρίλλιον ἐν τῇ αὐτῇ μητροπόλει. ταῦτα οἱ περιεβύτεροι ἡ ἀρχαιότεροι ἀνήγειραν παρρηδόντες ἀγράφως χεῖρα τε καὶ βίβλοῖς ἕσπερον, ὅπως ἀν καὶ τὴν περιφύττω γνώμη καὶ ἡ ἐρχομένη τὸ γερονδὸς δαῦμα διὰ περιεβουῶν τῷ ἀποπόλου. ἐκίστε ἡ οἱ ἀφοειθέντες Κυλαβηνοὶ ἐν τῇ μητροπόλει ἡ τὸς στρατηγὸς ἡ τὸς βασιλεύς, ἡ πάντας τὸς ἐξ ἐπιθῶν ἀποσελλομένους περιεβίβει, ὡς ὁ μῆρας διατρέφουσιν, ἐρχοντες ἰδίους καὶ περιεβουῶν καὶ μαγείρους καὶ πάντας τὸς παρρηδύζον- τας τὰ τῆς περιπέξης βρώματα, τῆς μητροπόλεως εἰς ταῦτα μηδὲν χανοτομεμένης, δὴ αὐτοὶ οἱ Κυλαβηνοὶ ἀπὸ διανομῆς καὶ συνδεσίας τῆς ὁμάδος αὐτῶν ἐπι-

καὶ μὴ ἀπαρρηγείσθαι παρ' αὐτῶν, ἡ ἐξ ἑσῶς καὶ ἐπινοίαν ζημιῶσαι αὐτὸς.

præstare debeant; quos neque adærare ipſi, aut quouis alio commento damno afficere poſſit.

Κ Ε Φ Α Λ Ι Ο Ν ὐ.

περὶ τῶν ἐν τῷ θέματι πελοποννήσου Κυλάβων, τῶν τε μιλήγων ἡ ἐζερίων, ἡ περὶ τῶν τελεχμένων παρ' αὐτῶν πάλαιων, ὁμοίως ἡ περὶ τῶν οἰκητόρων τῶν κάπρου τῶν μαίνης, καὶ τῶν παρ' αὐτῶν τελουμένων πάλαιων.

CAPUT L.

De Peloponnesi thematis Sclabis, Milengis, Exeritis, eorumque que solvunt tributis. Item de habitatoribus urbis Maines, & eorum tributis.

Ἰστέον ὅτι οἱ ἡ θέματα πελοποννήσου Κυλάβοι ἐν τῇ ἡμέρας ἡ βασιλεύς Θεοφίλου καὶ ἡ ἡρὸν ἀπὸ μιχαὴλ ἀποσατήσωτες γρόνασαν ἰδιόρθημοι, λεπασίας καὶ ἀνδραποδισμὸς καὶ κλοπὰς ἐργάζομενοι, ὅτι ἡ τῆς βασιλείας μιχαὴλ ἡ ἡρὸν Θεοφίλου ἀπεσάλη ὁ ἡ Θεόκπης οὐ τὸ ἐπικλυῖν ὁ τῶν βρενιῶν στρατηγὸς ἐν τῷ θέματι πελοποννήσου μὲν δυνάμειος καὶ ἡρὸν πολλῆς, ἡρὸν θερῶν καὶ μακεδόνων, ἡ τῶν λοιπῶν δυτικῶν θεμάτων, ἡ πολεμῆσαι καὶ καθυποτάξαι αὐτὸς, καὶ πάντας μὲν τὸς Κυλάβους

Sciendum est thematis Peloponnesi Sclavos imperatoris Theophili eiusque filij Michaelis deficiente imperium excussisse, & suo libitu viuentis direptiones, captivitates, prædas, incendia, ac furta exercuisse. Imperante vero Michaeli Theophili i E. missus fuit Theodistus cognomēto * Broenniorum prætor ad thema Peloponnesicum magna manu Thracum, Macedonum, cæterorumque thematum occidentalium, ad eos debellandos subiu-

gandōsque. Et omnes quidem Sclauōs, reliquosque thematis Pelopōnnesi nondū subiectos vicit, ac subiugauit. Soli verō Ezeritæ & Milengi relinquebantur sub Lacedæmonia & Elos. Ac quādoquidē mons illic magnus est, & valdè altus, Pentadactylus nōmine, qui ceruicis instar longè se in mare porrigit, propter loci difficultatem ad latera eius sedes posuerunt hinc Miengi, inde Ezeritæ. Et prædictus quidem Theodictus * Peloponnesi prætor cum subiugare illos potuisset, imposuit Milengis quidem libras Lx, Ezeritis verò numismata ccc, quæ ipso prætore soluebantur, vt etiamnum constans fama est inter incolas. Imperante verò domino Romano Ioannes * eius thematis prætor ad Imperatorem per literas retulit Milengos & Ezeritas defecisse, neque aut prætori, aut imperiali mandato obedientiam vltra exhibere; sed quasi liberti ac sui iuris essent, neque principem à prætore accipere, neque præsidium cum eo agere, aut officium denique vllum aliud fiscale præstare velle. Dum autem hæ literæ in itinere esset con-

αὐτῶ ὑπὸ κωνσταντίνου, ἔτε ἀρχὴν τοῦ δημοσίου δουλείαν ἐκτελεῖν παρ-

καὶ λοιπὸν ἀναποτάκτους ἔδει-
 μάθησε πελοποννήσου ὑπέταξε καὶ
 ἐχειρώσατο, μόνοι δὲ οἱ ἐζεριῖται καὶ
 οἱ μιλιηῖοι κατελείθησαν ὑπὸ πύ-
 λακεδαιμονίαν καὶ τὸ ἔλ. καὶ
 ἐπειδὴ ὄρετο ὅτιν ἐκείσε μέγα καὶ
 ὑψηλότατον, καλούμενον πεντα-
 δάκτυλον, καὶ εἰσορῶν ὡσπερ
 τεράχλον εἰς τὸ δάλασαν ἕως
 πολλοῦ διαστήματος. διὰ τὸ ἔτε
 τόπον δύσκολον, καὶ ὠκνηρὸν εἰς τὰς
 πλευρὰς τῶ ἀπὸ ὄρεως, ἐν μὲν τῶ
 ἐνὶ μέρει οἱ μιλιηῖοι, ἐν δὲ τῶ ἐπέ-
 ρη οἱ ἐζεριῖται. καὶ ὁ μὲν παρῆρθεῖς
 τὸ δέκπεπτον καὶ στρατηγὸς πε-
 λοποννήσου δημητρίους καὶ τέτους
 καθυποτάξατο, ἐπέθετο τοῖς μί-
 λιηῖοις μξ. τοῖς δὲ ἐζεριῖται νο-
 τ. ἀπνα καὶ ἐτέλειον αὐτῶ στρατη-
 γοῦν τ. καθὼς παρὰ τῶν ἐν το-
 πῶν διασώζετο μέχρι τῆς ἡ-
 μιερῶν ἢ τοιαύτη φήμη. ἐπὶ δὲ τῆς
 βασιλείας τῶ κυροῦ ρώμανοῦ τοῦ
 βασιλέως, στρατηγῶν δὲ Ἰωάννης
 ὁ παρῆρθεῖς εἰς τὸ αὐτὸ θέμα,
 ἀνήγαγε παρὰ τὸν αὐτὸν κύριον
 ρώμανον παρὰ τε τῶν μιλιηῖ-
 ῶν καὶ τῶν ἐζεελῶν, ὅτι ἀπο-
 σατήσαντες οὐ παύθησαν οὔτε
 τῶ στρατηγῶ, ἔτε βασιλικὴ κε-
 λούσης ὑπὸ κωνσταντίνου, ἔτε εἰσὶν ὡσπερ
 αὐτόνομοι καὶ αὐτοδέσποιοι. καὶ
 ἔτε παρὰ τοῦ στρατηγῶ δέχοντο
 ἀρχόντου, οὔτε συνταξιδεύειν
 ἀρχόντου, οὔτε ἀρχὸν τοῦ δημοσίου δουλείαν ἐκτελεῖν παρ-

δογ.

δογ.) καὶ μέχρι τοῦ ἀνελεῖν τὸ
 ἀναφορῶν αὐτῶ, συνέβη παρὰ βλη-
 θῶν τὸ δὲ κενίτιον τὸ ἀεστὸν
 στρατηγῶν πελοποννήσου. τῆς δὲ
 ἀναφορῶς τοῦ Ἰωάννου καὶ
 στρατηγῶν πελοποννήσου του παρῶ-
 τῶν καὶ καταλαβῆσαι, καὶ καὶ
 ἐνώπιον τοῦ βασιλέως τοῦ κυροῦ
 ρώμανοῦ ἀναγνωσθεῖσαι, καὶ παρῶ
 εἰσεχούσης τὸ ἀποσαῖαν τῶν παρῶ
 ρηθῆντων κληῖον, καὶ παρὰ τὰς
 βασιλικὰς παρῶξας δυσαίθεσαν,
 ἢ μὴ ἔθελον ἀπέδεισαν, ἐδέξατο ὁ αὐ-
 τὸς ἀ' κρινίτης, ἵνα ἐπει εἰς το-
 σὺν τὴν ἡλαρ, ἀποσαῖαν καὶ ἀπέ-
 δεσαν ἐκπαιδεύσει καὶ αὐτῶν, καὶ
 καταπελεμήσει καὶ ὑποτάξει καὶ
 ἐξολοθρεύσει αὐτῶ. ἀρξάμενος
 οὖν πολεμεῖν αὐτὸς ἀπὸ μινδὸς
 μαρτίου, καὶ κατακάουσαι τὰ δέξη
 αὐτῶν, καὶ ληίσουμενος παρὰ τὴν
 γλῶσσαν αὐτῶν, ἔρχεν αὐτῶ ἀντισταμέ-
 νους καὶ ἀντέχοντες μέχρι μινδὸς
 νοεμβρίου. ἀπὸ τότε δὲ ἰδόντες
 τὸ ἐαυτῶν ἐξολοθρευσίν, ἠπάσαντο
 λόγον τὸ ὑποταγῶν αὐτοῖς, καὶ
 τυχεῖν (υμπαδείας ὑπερῶν παρῶ-
 νη ἐπλημμέληται. ὁ οὖν παρῶρθε-
 θεῖς τὸ καὶ στρατηγὸς κρινίτης ἐ-
 δέξατο αὐτοῖς πάντα πλείονα
 ὢν ἐτέλειον, τοῖς μί μιλιηῖοις ἀπὸ
 τῶν ἔ' μ. ὢν παρῶτερον ἐτέλειον μ
 φ. ὡς ἔτε) τὸ πᾶν πᾶσιον αὐτῶν μχ. τοῖς δὲ ἐζεριῖται ἀπὸ τῶν τ'
 νο. ὢν παρῶτερον ἐτέλειον, ἔτερον νο. τ. ὡς ἔτε) τὸ πᾶν πᾶσιον
 αὐτῶν νο. χ. ἀπνα καὶ ἀπήγησε καὶ εἰσεκόμισεν ὁ αὐτὸς τὸ κρινί-

δογ.

rigit, vt Peloponnesi prætor destinaretur * Crinites Arottras; cumque allatæ essent, ac coram imperatore domino Romano lectæ, intellectumque esset Sclabos defecisse, & imperialibus mandatis aut ægè aut omninò non parere, iniunctum eidem * Crinitæ fuit: vt, quandoquidem descuiissent, atque ad inobediētiam deuenissent, arma contra eos sumeret, subiugaret, exstirparetque. Bellum igitur auspiciatus mense Martio, frugibus exustis, & agris omnibus vastatis, repugnantes habuit vsque ad Nouembrem: sed ex eo perniciem suam vidētes, de subiectio- ne conuenire voluerunt, & præteritorum delictorum veniam postularunt. Itaq; quæ antea dixi * Crinites & prætor tributa illis grauiora imposuit, Milengis quidem ad Lx. libras, quas antea soluebant, alias Dxl. ita vt vniuersum ipsorum tributum esset librarū Dc. Ezeritis verò supra ccc. numismata pristina alia ccc, vt essent Dc. quæ exegit quoque idem * Crinites intulit

δογ.

que in sacrum thesaurum . Illo autem in Græciæ the-
mate transposito, cum in
Peloponneso successisset *
Bardas Platypus, & turbæ
ac factio exorta esset inter
ipsum * Bardam Platy-
podem, qui que partes e-
ius tenebant * * princi-
pes, & eos qui Leonem
Agelastum themate expu-
lerunt, protinus in thema
illud Sclabefianis venien-
tibus, miserunt illi ipsi
Sclabi, Milengique, & Eze-
ritæ, ad dominum Roma-
num imperatorem, com-
miserationem petentes su-
per auctis tributis, permit-
terenturque ea pendere
qualia pridem pependerāt.
Imperator autem horum
adventu veritus ne Sclavis
coniuncti omnino eum
themate isto exuerent, au-
ream illis bullam dedit, ut
tributa tantum solverent
quemadmodum primitus
solebant, Milengi scilicet
liberas lx. Ezeritæ verò
numismata ccc. Atq; hæc
quidem causa aucti immi-
nutique rursus Milengorū
& Ezeritarum tributū. Sci-
endum verò habitatores
urbis Maines à prædictis
Sclavis originem non du-

ξερηλων. Ισέον οπι οι ε κερν μαίνης αιηλορες ουκ εισιν απο
της ημεας των περρηθελων

της εν τω δεοφυλάκτη κοίλων
ε ε κρηνητου, εν τω θεματε
μεταβηθη ελλαδου, και τω
βαρδα τω πλατυποδη περιβλη-
θεν ερατηρου εν πελοποννη-
σω, και της αταξιας ηρομενης
η σάσεως παρ ε αυτη τω βαρ-
δα τω πλατυποδη, και των ομο-
φρονων αυτη ε ε η κη αρχοντων,
και τω λεοντα η αγελασον απο-
διωξαντων απο τω θεματι, και
ευθεως ηρομενης η της κηλα-
βησιανων οπιθεσεως κατη τω αυ-
του θεματι, απεσειησαν οι αυτοι
κηλαβοι, οι τε μιληηροι, η οι εζε-
ριται προς τω κειν ερωμανδον τω
βασιλεια, εξαλειμενοι η παρ ε
κηνηντες του Συμβαθηθωαι
αυτοις τας περρηθικας των πακ-
των, η τελειν αυτες κηδως και
περρηθικα εν ετελουν. επη η κηδως
περρηθικα, εισηλθον οι κηλαβη-
σιανοι εν τω θεματι πελοποννη-
σου, δεδιως ο βασιλευς ινα μη και
αι τοι περρηθεντες τοις κηλαβοις
παντελη εξολοθρευσιαν του αυτη
θεματου ερωσαν, εποιησεν
αυτοις χρυσοβυλλιον ινα τελωσι
τα πακτα ως η περρηθικα. τως η
μιληηρους ε 110 τως η εζεριταις
110 τως αυτη ου η οπι η αιπη της
περρηθικης και της εκκοπης των
πακτων των μιληηρων και των
ερωμανδων. Ισέον οπι οι ε κερν
μαίνης αιηλορες ουκ εισιν απο
της ημεας των περρηθελων

ερωμανων, οι η κη μεχερι ε νυν παρ ε
πων ελοπιων ελλωες περρηθι-
κων, δια το εν τοις περρηθι-
κωις κηνοις ειδωλοατες εη
και περρηθικα των ειδωλων
κατη τως παλαιος ελλωας, οι πνες
οπι της βασιλειας ε κοιδημου βα-
σιλειου βαπτιθεντες χριστιανοι
ηροασθη. ο η τοπι εν ο οικουση
εην ανυρη και απερησδου,
ελακοφου δε. οθεν και τω πα-
ερμηθικα εχουσι. δια κη τα η τοι-
ουτου τοπι εις ακραν ε μα-
λακα, η ηρον εκειθεν ε εζερου προς
τω παρ εθαλασσιαν. δια η το πε-
λειως υποπεταλιμενους εη αυτες,
και αρχοντα παρ ε ερατηρου
δεχουσι, και περρηθικα η η η
κην τως ερατηρου περρηθικα,
παρ εχουσι πακτων εν παλαιατε
ηρονου 110. Ισέον οπι η της κηπ-
παδοκιας ερατηρις το παλαιον
τημα λω της των ανατολικων
ερατηριδου. Ισέον οπι η κησθη-
νικα ερατηρις, η ηρον τα νησια, τως
μα λω το παλαιον της ερατηρι-
δου λαγουκαρδιας. οπι η λεονη
ε φιλοχριστου δεσποτου γερονε
ερατηρις. Ισέον οπι η κηλαβοιας
ερατηρις δουκατον λω το παλαι-
ον της ερατηριδου κηλαβιας.
Ισέον οπι οπι λεονη ε φιλοχριστου
δεσποτου απο ε θεματι των
βουκελλαειων εις το κηππαδοκων
θεμα μετεβηθη ταυτα τα βανδα ητοι η τοποτηρεια
βαφειται. η τοποτηρεια βηβαδων, η τοποτηρεια
απωνας. και η τοπο-
τηρεια ακαρκου. και απο ε θεματι των ανατολικων εις το

cere, sed ab antiquioribus
Romanis, qui etiam hodiè
ab incolis Græci appellan-
tur, quia prisca temporibus
idola adorauerint veterum
Græcorum ritu, & cum
baptismo Christianam fidè
amplexi sunt sub imperio
Basilii. Locus verò, què
habitant, aquarum expers
est, & inaccessus, sed oliui-
fer, quo se consolantur. Iac-
cet autem in Mælea promon-
torio ultra Ezerum versus
oram maritimam. Et quan-
do quidem planè subiecti
sunt, principemque à præ-
tore accipiunt, cui parent,
antiquissimi temporis tri-
butum solvunt libras cccc.
Cappadocia prætoriam olim
turma erat prætoriam orien-
talium. Cephalenia præto-
ria, siue insulæ, turma olim
erat prætoriam Longobar-
dia, sed prætoriam facta est
sub pio domino Leone.
Calabria prætoriam ducatus
erat prætoriam Sicilia. Sub
Leone à Buccellarijs in Cap-
padocum thema translata
sunt hæc banda, vicariatus
Baretas, Balbadonos, Af-
ponas, & Acarcus: ex oriente

talibus verò vicariatus Eudociadis, S. Agapeti, & Aphraziæ. Factaque sunt septem hæc banda, nempe Buccelliariorum quatuor, & orientalium tria, turmana, quæ nuoc Commata dicitur. Porrò sub eodem Leone è Buccellariis in Charfiani thema translata hæc bāda sunt, vicariatus Myrioccephali, venerandæ crucis, & Berinopoleos; factaque ex ijs fuit turmana, quæ nunc Saniana dicitur. & ab Armentiacis in Charfiani thema translatus est vicariatus aurifabri Tabiæ, adiectusque turma Charfiani. E Cappadociis autem in Charfiani itidem thema translata fuerunt hæc banda; vniuersa nempe turma Cafes, & vicariatus Nisæ cum Cæsareâ, Chozani verò thema olim erat sub Saracenis, quemadmodum & Almotati; sed Chanzit, & Romanopolis clusuræ erant Melicitanitarum. Et à monte Phatiliano, quæ vltius iacent, sub Saracenis sunt. Teces verò sub Manuele.

κλωων λω, ὁμοίως ἔτι τὸ τοῦ ἀσμοσάτου θέματα καὶ αὐτὸ ἐπὶ τῶν σερακλων λω, τὸ Ἰχανζιτ, καὶ ἡ ρωμανόπολις, κλησούρα τῶν μεληπανηῶν ὑπῆρχον. καὶ ἐπὶ τῶ ὄρους τοῦ φατιλάνου πάντα τὰ ἐκείθεν τῶν σερακλων ὑπῆρχον. τὸ Ἰτικησ λω τοῦ μανυήλ.

καππαδοκῶν θέματα μετέβηθη, πάντα τὰ βάνδα, ἤτοι ἡ τοποτηρησία τῆς εὐδοκιάδος, ἡ τοποτηρησία τῆς εὐδοκιάδος, ἡ τοποτηρησία τῆς ἀργίου ἀγαπίου, ἡ τοποτηρησία ἀφραζίας. καὶ ἐβλήθη τῶν βανδων, ἤτοι τὰ τῶν βουκελλαρίων τέσσαρα, καὶ τρία τῶν ἀνατολικῶν, τέρμα μία, ἡ νῦν τὰ κόμματα λεγόμενα. ἰσέος ὅτι ἐπὶ λέοντι & φιλοχρίστου δεσπότη ἀπὸ τῆς θέματος τῶν βουκελλαρίων εἰς τὸ θέματα χερσιανου μετέβηθη πάντα τὰ βάνδα. ἤτοι ἡ τοποτηρησία τῆς μυελοκεφζου, ἡ τοποτηρησία τοῦ μπιου σαρεν, καὶ ἡ τοποτηρησία βερνονύλεως. καὶ ἐβλήθη τέρμα ἡ νῦν σανιάνα λεγόμενα. καὶ ἀπὸ τῆς θέματος τῶν ἀρμενιακῶν εἰς τὸ τῆς χερσιανου θέματα μετέβηθη πάντα τὰ βάνδα. ἤτοι ἡ τῆς κομοδημου τοποτηρησία ταβίας. καὶ εἰς τὸ τέρμα τοῦ χερσιανου πλὴν εἰρημένω προσεβλήθη. ἀπὸ Ἰτου κηπαδοκῶν εἰς τὸ τοῦ χερσιανου θέματα πάντα τὰ βάνδα μετέβηθη, ἤτοι ἡ τέρμα κησῆς ὁλοκλήρου. καὶ ἡ τοποτηρησία νίσης μὲν τῆς κησῆς. ἰσέος ὅτι τοῖς παρελθούσι χρόνοις τὸ τοῦ χερσιανου θέματα ὑπὸ τῶν σερακλων λω, ὁμοίως ἔτι τὸ τοῦ ἀσμοσάτου θέματα καὶ αὐτὸ ἐπὶ τῶν σερακλων λω, τὸ Ἰχανζιτ, καὶ ἡ ρωμανόπολις, κλησούρα τῶν μεληπανηῶν ὑπῆρχον. καὶ ἐπὶ τῶ ὄρους τοῦ φατιλάνου πάντα τὰ ἐκείθεν τῶν σερακλων ὑπῆρχον. τὸ Ἰτικησ λω τοῦ μανυήλ.

ἡ

ἡ Ἰ κήμαχα ἡ τούρμα ἄκρα κωνίας λω. ἡ Ἰ τῆς κελτζινῆς τούρμα ὑπὸ τῆς χυδριαν λω. ἡ Ἰ μεσοποταμία τῷ τότε κηρῶ θέματα οὐκ ἦν. λέων Ἰ ὁ φιλόχριστος καὶ ἀντιμὸ βασιλεὺς τῆς μανυήλ ἐκείνον ἀπὸ τοῦ πεκῆς μὲν λόγου ἐξήγαγε, καὶ ἐπὶ τῆ πόλει αὐτὸν εἰσήγαγε, καὶ ἔπεισεν. ἔχει Ἰ ὁ αὐτὸς μανυήλ ἡοὺς τέσσαρες, τὸ παλαιοκρατούμενον, τὸ ἰαχρούμενον, τὸ μουδάφαρ, καὶ τὸ Ἰωάννην. καὶ τὸ παλαιοκρατούμενον ὁ βασιλεὺς ἐκείνον ἀποποίηκε, καὶ τούτο σεραζὸν εἰς τοὺς βουκελλαρίους. τὸ Ἰ ἰαχρούμενον εἰς νικόπολιν σεραζὸν ἐποίησε. τὸ Ἰ μουδάφαρ καὶ τὸ Ἰωάννην ἐν σεραζούνη δέδωκε γλῶ βασιλικὴν, ἀπαντας ἀξιωμασιπμῆους, καὶ δούς αὐτοῖς ἐργασίας πολλὰς, καὶ ἐποίησε θέματα τῆς μεσοποταμίας, καὶ τὸ ὄρεσιν ἐκείνον τῆς χερσιανίτου σεραζὸν προσεβλήθη. καὶ τὸ δέδωκε πλὴν τῆς καμάχας τούρμας ὑπὸ τὸ θέματα Ἰ τῆς μεσοποταμίας. εἰθούτας καὶ πλὴν κελτζινῆς τούρμας ὑπὸ τὸ θέματα καὶ αὐτῶν τῆς μεσοποταμίας ἐποίησεν. ἀπῆσας Ἰ τῶν πάντων γερονότα ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῶν ρωμανῶν εἰς τὸ μεσοποταμίας θέματα ἐπὶ ρωμανῶν δεσπότη προσεβλήθη ἡ ρωμανόπολις καὶ τὸ χανζιτ. ἰσέος ὅτι ἐπὶ λέοντι & φιλοχρίστου δεσπότη ἡ λάεωσα τούρμα τῆς

At Camacha turma promontorium Coloniae erat, sicuti Celtzines turma ad Chaldiam pertinebat; sed Mesopotamia tunc temporis thema non erat: at Leo pius & venerandus imperator Manuelem illum verbis persuasum è Teces eduxit in urbem, & * fecit; cumque filios haberet quatuor, Pancratucam, Iachnucam, Mudaphar, & Ioannem: Pancratucam quidem Hicanatum creavit, & deinde prætorem Buccelliariorum; Iachnucâ, præturâ Nicopoleos donavit, Mudaphar verò & Ioanni imperialem terram Trapezuntî dedit, & dignitatibus omnes & beneficiis multis cohonestans. Et Mesopotamiam in thema redegit, ac Oresten illum Charfianitem prætorem designavit, turmasque Camachæ & Celtzines ei subiecit Hæc omnia autem cum pridem sub dominio essent Romanorum, Romano imperatore ad Mesopotamiam thema addita quoque sunt Romanopolis & Chanzit. Sub Leone verò Lariffa Sebastie turma

erat, vt Cymbalæus Char-
 fiani: at Symposium deser-
 tum erat ad Lycandi par-
 tes situm, & imperante
 Leone Eustathius Argyri
 ab exilio revocatus Char-
 fiani prætor factus est, Me-
 lias autem adhuc in Meli-
 tene exulabat. Et Baafacius
 cum duobus fratribus Cri-
 coriceac Pazune, item Is-
 mael Armenius, ad illum
 simul & ad Argyrum, quæ
 diximus, scripserunt, vti
 bullâ aureâ persuaderi sibi
 permitterent, atque exi-
 rent, & Baafacius quidem
 cum fratribus Lariffæ se-
 des po neret, vocareturque
 eius clufuriarcha, sicuti Is-
 mael Symposii, Melias ve-
 rò Euphratiæ, Trypiorum,
 & deserti turmarcha fo-
 ret, id quod factum est. Me-
 letianis verò excursionem
 facientibus, Ismaeleque
 sublato, Symposium de-
 fertum mansit: & Baafacio
 proditionis accusato, ideo-
 que relegato, iterum Seba-
 stia turma facta est Lariffa,
 prætorque illic missus fuit
 Leo Argyrus Eustathii F.
 qui magister postea, &
 scholarum domesticus. At
 Melias, qui Euphratiam
 habitabat, Constantino

δέηθη ἐκείσε τοῦ ἀργυροῦ λέοντος τοῦ γού ἐυσαθία, τοῦ μὲν
 παύτα μαζίστην γέροντος καὶ δευτέρου τῶν ῥολῶν. ὁ δὲ μελίος εἰς
 ἑσπερίαν

σεβασείας ἦν. τὸ δὲ κυμβάλαιος ἦν
 τούρμα τοῦ χαρσιανού. τὸ δὲ Συμ-
 πόσιον ἦν ἐρημία πρὸς τὰ μέρη
 τῆς λυκανδοῦ παρὰ κείμηνον. καὶ
 ἐπὶ τῆς βασιλείας λέοντος τοῦ
 φιλοχρίστου δεσποῦ ἐυσαθία. ὁ δὲ
 ἀργυρὸς δὲ τὸ δὲ ἐξορίας ἀνακλι-
 θείς εἰς τὸ χαρσιανόν στρατηγὸς
 ἐχαρίσθη. ὁ δὲ μελίος εἰς τὸ μελι-
 τωτὴν ἐπὶ πρὸς φιλίον ἦν. καὶ ἐβα-
 σίκετο ἡμῶν τῶν δύο ἀδελφῶν
 αὐτῶν ἔξ ἡ κρικορίκη καὶ ἔξ παζυ-
 νῆ, ὅνλα καὶ ὁ ἰσμαὶλ ὁ ἀμμένιος
 ἐκείνους, οἱ πνεες καὶ πρὸς αὐτὸν
 καὶ τὸ πρὸς ῥηθέντα ἀργυρὸν ἔγρα-
 ψαν διὰ τῆς χρυσόβιλλης λόγον λα-
 βεῖν καὶ ἐξελθεῖν. καὶ τὸ μὲν βα-
 σασίκιον καὶ τὸς ἀδελφὸς αὐτῶν εἰς
 λάρισσαν καθεδόμην, καὶ ὀνομα-
 θήσας μὲν τὸ βασασίκιον λαρίσσης
 κλεισευειάρχην, ὅπερ καὶ γέροντος. τὸ δὲ
 ἰσμαὶλ κλεισευειάρχην εἰς τὸ
 Συμπόσιον, ὃ καὶ γέροντος. τὸ δὲ μελίαν
 εἰς εὐφράτιαν εἰς τὰ τρυπία εἰς
 τὸ ἐρημίαν ἡμέρας τετραμάχων, ὅ-
 περ καὶ ἐξ ἡμέρας. ἐξ ἡθούλιαν δὲ τῶν
 μελιτηνιαίων, καὶ τὸ ἰσμαὶλ ἐκεί-
 νον ἀνελόλιον, ἔμενε τὸ Συμ-
 πόσιον ἐρημιον. τοῦ δὲ βασασι-
 κίου ὅπερ πρὸς δέον μνηστῆρα δια-
 βληθέντος καὶ ἐξοσειθέντος, παύ-
 λιν ὑπὸ τῆς Σεβασείας ἡ λάρισσα
 τέτραμα ἐξήλυθετο, στρατηγὸς πρὸς βλη-
 θέντος. διὸ καὶ παρὰ λέοντος τοῦ μακαριωτάτου βασιλέως κα-

εὐφράτιαν καθεδόμενος, ὁ πρὸς
 πρὸς ἐβλήθη κωνσταντίνου ὁ δουξ
 εἰς τὸ χαρσιανόν, καὶ ἵληεν αὐτόν.
 ὁ πρὸς ῥηθείς μελίος, καὶ τὸ πρὸς α-
 ὄν κείσε τὸ λυκανδὸν ἐκράτισε,
 καὶ ἐπέστη αὐτό, καὶ ἐχρηστοποίησε,
 καὶ κείσε ἐκαθέδη, καὶ ὀνομάσθη
 παρὰ λέοντος ἔξ φιλοχρίστου βα-
 σιλέως κλησούρα. καὶ μὲν τοῦτο
 διεπέρασεν ἀπὸ λυκανδοῦ εἰς τὸ
 ἔρημον τὸ τζαμουδέ, καὶ κείσε τὸ νῦν
 ὄν κείσε ἐκπέσε. καὶ ὁ σούτως
 καὶ κείσε κλησούρα ἐκαλείτο. ἐκρά-
 τισε δὲ καὶ τὸ Συμπόσιον ποιή-
 σεις αὐτὸ τετραμάχον. ὅπερ δὲ
 κωνσταντίνου τοῦ φιλοχρίστου δε-
 σποῦ τὸ πρῶτον, ἡμῶν εἰς
 ἡμῶν καὶ ζωῆς τῆς μητρὸς αὐτῆς,
 γέροντος ἡ λυκανδοῦ στρατηγὸς,
 καὶ πρὸς τὸ λυκανδοῦ στρατηγὸς
 ὀνομάσθη ὁ πατεῖκος μελίος,
 δηλονότι τὸ τὸ κείσε αὐτῶν κλη-
 σουράρχου ἐν λυκανδοῦ τυχάνον-
 τος. ὁ δὲ αὐτὸς μελίος διὰ τε πλὴν
 ἡμῶν ἀπὸ πρὸς τὸ βασιλέα
 τῶν ῥωμαίων πείσθη, καὶ ταῖς πολ-
 λὰ καὶ ἀπειροῦς αὐτῶν κατὰ Σε-
 βακλιωνῶν ἀνδραγαθίας, μετέπειτα
 μάχης ἐπιμήθη. ἰσέον ὅπερ ἡ
 ἀβασα τέτραμα ἦν ὑπὸ τὸ δέμα
 Σεβασείας. ὑπὸ δὲ ῥωμαίου δεσπο-
 του γέροντος κλησούρα. ἰσέον ὅπερ
 τύπος ἐκράτισε πρὸς αὐτὸς, καὶ
 τεπάνω μαρμαριῶν ἀπὸ τῆς παρὰ τοῦ βασιλέως δηλονότι πρὸς
 ἐπίσης. διὸ καὶ παρὰ λέοντος τοῦ μακαριωτάτου βασιλέως κα-

Charfiani duce designato,
 Lycandum urbem anti-
 quam discessit, quam cum
 exaedificasset, munissetq;
 sedem ipse ibi posuit, illaq;
 ab imperatore pientissimo
 Leone clufura nomen ac-
 cepit. Deinde Lycando in
 Tzamandi montem com-
 migravit, ibique urbem
 condidit, quæ etiam hodie
 exstat, & similiter clufura
 appellata est. Tenuit verò
 etiam Symposium, fecitq;
 turmarchatū. Constantino
 autem imperante, cum ma-
 ter illi Zoë adesset, tunc
 primū Lycandum præto-
 ria facta est, primusque e-
 ius prætor appellatus Me-
 lias patricius, tunc tempo-
 ris illic clufuriarcha agēs,
 qui postea quoque propter
 insignem in Romanorum
 imperatorem fidem, &
 præclara in Saracenos edita
 facinora, magistri honore
 ornatus est. Quod ad Abar-
 ram turmam attinet, ea sub
 Sebastia themate erat, im-
 perante verò Romano clu-
 fura facta est. Et statutum
 antiquitus fuit, vt præ-
 fectus Mardaitarum Attra-
 lia ab imperatore designa-
 retur, vnde etiam a Leone
 designatus fuit Stauracius

cognomento Platys, qui aliquamdiu quidem illic egit, sed tributa non rectè ordinavit. Cum enim * Eustathius Euprofopi F. Asecrētis in Cibirrhæotarum thema mitteretur, æmulatione quædam & contentio inter ipsos exorta est: quippe Stauracius Platys Hemerio patricio & Logothetæ cursus confidens, utpote quo intercedente imperatori conciliatus erat, Eustathio Euprofopi F. se opposuit, atque omnino ei contrarium se præbuit, ubi præter decorū committentem aliquid videbat. Vicissim Eustathius male erga Stauracium affectus multas aduersus ipsū fraudes machinabatur, & querelas contra eum producebat, in Cibirrhæotarum themate duos prætores esse non posse se & Stauracium Mardaitarum præfectum; quippe cum alia ipse iuberet, statueretque, alia Mardaitarum præfectus facere vellet, & sui iuris cum sit ea quæ ipsi viderentur peragere. Produxit item alia quædam mendacia, & multas cōtra eum fraudes excogitavit, quæ-

λας μηχανάς κατ' αὐτῷ συνέρραψατο, τὰς μὲν πεισανῶς συνέσει, τὰς δὲ Συκοφαντικῶς τε καὶ μανικῶς ἀναπλατῆμεν. καὶ οὕτως διήλασ-

τεπάνω παρεβλήθη σαυράκιον ὁ πλατύς ἐπονομαζόμενος. ὅς ἔχοντος μὲν διέτρεψεν ἱκανούς, οὐχὶ καθῶς δὲ καὶ τὰ τέλη διεθῆκε. τοῦ γὰρ ἑὐσταθίου καὶ ἀσκητή-
 πος ἐν τῷ τῶν κισυρρακίων θέ-
 ματι ἐκπερσώπων ἀποσταλέντου,
 φθόνοι πνέες ἀνά μεταξὺ τούτων ἐ-
 μάχαι γινόμεσιν. ὅτε γὰρ σαυρά-
 κιον ὁ πλατύς εἰς τὴν παδείκιον ἡμέριον καὶ λογοθέτιον ἑδρόμου
 συρράων, ὡς αὐτὸ παρ' αὐτῷ εἰς τὴν βασιλέα μεσιλευθεύει, τῷ ἐκπερ-
 σώπων ἑυσταθίου ἀντιπίπτει καὶ μά-
 λις ἐναντίως εἶχεν, ἐν οἷς αὐτὸν ἰάρα ἐξωτὸν δέοντος πειδιωπει-
 τόμανον ἢ καὶ περσάτιοντα. ὅτε δὲ
 πρῶτον ὁ ἐκπερσώπων ἑυσταθίου
 πρὸς τὸν σαυράκιον διέκλειο ἐξήρω-
 δῶς, καὶ πολλὰς κατ' αὐτῶν ἐπι-
 θέσεις καὶ μηχανάς ἐπέταττετο. ὁ
 δὲν αὐτίκας ὁ περρῆνδεις ἑυσταθίου
 κατὰ τὸν σαυράκιον ἀνήγαγεν, ὡς
 τὸ τῶν κισυρρακίων θέμα δύνα-
 σται τῆρος ἔχειν οὐ δυνάτω, δι-
 λονόπι ἐμὲ καὶ τὸν σαυράκιον τὸν
 τεπάνω μαρδαϊτῶν. ἤλλα γὰρ ἐμὲ
 περσάτιοντα καὶ διοικεῖν ἐθέλον-
 τος, ἤλλα ποιεῖν ὁ κατεπάνω μαρ-
 δαϊτῶν βούλεται. καὶ αὐτεξού-
 σιτος ὡν τὰ αὐτῶν δοκούντα μα-
 νικῶς διαπερσάτιοντα. ἀνήγαγε δὲ καὶ
 ἤλλας ψευδολογίας πνέας, καὶ πολλ-

δηλονόπι τῷ πατερίῳ ἡμερίῳ καὶ
 λογοθέτῳ ἑδρόμου συρράων ταῦτα
 ἔγραψεν. ἐπὶ δὲ τῷ τότε κατὰ
 φίλον ἑυσταθίου μέλλοντι ὁ πα-
 τρικιον ἡμέριον, ἢ περ σαυράκιον,
 καὶ ἄλλων ἑτέρων θέντες ἀμφό-
 τεροι ἔχοντες ἀνάμεικτον καὶ μανίας
 πλῆρεις γινόμεσιν. τῶν οὖν τοιαύ-
 των ἀναφορὰν ἑυσταθίου δεξιόμε-
 νος ὁ βασιλεὺς, καὶ τῇ αὐτῆσι τῷ
 πατερίῳ ἡμερίῳ κειθεύει, δέ-
 δουκατῆ τῷ τοιούτῳ κατεπάνω ἐξ-
 υσίαν τῷ ἑὐσταθίῳ τῷ ἐκπερ-
 σώπων. τῷ δὲ μακαρίῳ βασιλεῖ τῷ
 βίῳ ἀπὸ τὰν κατὰ πρὸς τὰ ἀνω
 μακροδυναχίτου, ἀξέξανθου ὁ ἀ-
 δελφὸς αὐτῆς τῆς αὐτοκράτορος
 ἀρχῆς ἐγχερτῆς γερμανῶς, ὅς πάν-
 τες τὸς ὑπὸ τῷ μακαρίῳ βασιλέως
 καὶ ἀδελφοῦ αὐτῶν περρῆνδεις
 ἐν πῶν ἀρχαῖς διεδέξατο, χαιρε-
 κήκοις καὶ χαροθύκοις ἀνδράσι
 περρῆνδεις, οὕτω δὲ καὶ τὸν περρῆ-
 θέντα ἑυσταθίου διεδέξατο, καὶ
 ἀντ' αὐτῆς περρῆνδεις ἐπερρῆν. ὁ γὰρ
 χασὲ ἐκείνου ὁ ἐκ περρῆνδεις τῷ
 ἡμῶν ὁρμώμενος, σαυράκιον δὲ τῷ
 ὄντι τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρέπω καὶ
 τῇ λαίρεια διατελών, ὁ δὲ πατε-
 κίον δαμιανῶν δούλου, ἐπὶ πολ-
 λῶν παρρησίαν εἶχε τῷ τότε κα-
 τὰ τῷ οὐτῷ χασὲ πρὸς τὸν κί-
 ρω ἀλεξανδρον τὸν βασιλέα, ὡ-
 σούτως καὶ ὁ τῷ νικῆτας ὁ ἀδελ-
 φὸς τῷ χασὲ, ὁ καὶ τῶν κισυρρακίων ἐστῆς γερμανῶς παρὰ τῷ

dam probabiliter, quædam per calumniam confin- gens Atque hæc quidem Hemerio patricio & cursus Logothetæ confilius scribebar. Sed is tunc temporis Eustathio magis quam Stauracio faucebat, etiã postea inimici ambo infe- flissimi fuerint. Eiusmodi igitur Eustathij relatione acceptã imperator, & He- merij patricij petitione persuasus, præfecti istius dignitatem Eustathio Euprofopi F. dedit. Sed mor- tuo illo beatæ memoriæ imperatore, Alexander eius frater imperio petitus, qui omnes à fratre defuncto honoribus auctos continu- auit, hominum maligno- rum pravis cõsilijs persua- sus, Eustathio, quem dixi, honorem non itidem prorogavit, sed alium ipsi substituit. Nam Chafe ille à Saracenis genus ducens, & re ipsã eorum quoque sententiam, mores, ac cul- tum retinens, Damiani pa- tricij seruus, plurimum tunc gratiã valebat apud Alexandrum imperatorẽ, quẽadmodum & *Nicetas eius frater, qui etiam Ci- byrrhæotarum prætor ab eodem factus fuit. Hic igitur Nicetas dicti Chafe

διήλασ-

frater imperatorem compellavit, oportere sibi ut amico veteri beneficium conferri, esse autem vnum quod ab eius maiestate peteret, in quo exaudiri deberet: imperatore verò ambigente, interroganteque quidnam illud esset, respondit: ut filio meo praefectura Mardaitarum Attaliae detur: eiusque petitioni satisfaciens imperator, Ahercium Spatharocandidatū Nicetæ filium in processione introductum in triclinium aureum Mardaitarum Attaliae praefectum designavit; quemadmodum antea Leo Stauracium Platyn. Et sic quidem, ut in initio dixi, antiquitas ab imperatore Mardaitarū praefectus designabatur. Sciendum autem sub Theophilo imperatore Accubitorem fuisse Scholasticū Vestiarium, & sub Michaele eius filio Damianum patricium, & post eum sub eodem Basilio, qui postea imperator. Eo vero imperante nullus fuit, sed sub Leone iterum hanc dignitate ornatus est Samonas patricius,

καὶ μὲν τὸτον ὅτι τὸ ἄπειρον γέρονε παραινομιώμενον βασιλέως ὁ φιλόχριστος βασιλεύς. ὅτι ἢ τοῦ βασιλέως φιλοχρίστου δεσπότητος παραινομιώμενον οὐ γέρονε δι' ὕλης ἀπὸ τῆς βασιλείας. ὅτι

ἀπὸ κερῶ ἀξέανδρον ἔβασιλεύσας. ἀνικήτως οὖν ἔτι ὁ ἀδελφὸς τῶ περιρρηθέντι χαρῆ ἔβασιλεύσας ἠθήσαστο, ὅτι ὡς ἀρχαίον συνφίλον ἐυεργετῆρα μετὰ ἄλλοις ὄντιν, ἐν ᾧ πρὸς ἔβασιλείαν σου αἰτήμα ἔχω, καὶ δίκαιον ὄντιν εἰσακουῖσά μου. τοῦ ἢ βασιλέως διαπορευμένου καὶ ἀντερωθέντι πᾶν εἶναι τοῦτο τὸ αἴτημα, καὶ ὅτι πρὸς ἄν ὄντιν ὑποχωρῶμενον ὁ περιρρηθείς νικήτης ἠθήσαστο. ὅτι, ἔχον μου αἰτήμα ἵνα ποιήσῃ ἡ βασιλεία σου κατεπάνω τῶν μαρδαϊτῶν ἀτλιας, οὐ πῶν ὁ βασιλεύς τῆ αἰτήσεως πεποιθὲς, ὅτι περιελοῦσεως εἰσαγαλῶν ἐπὶ σὺ χριστοκλίνου. ἔχον τῶ νικήτη ἑσπασαδερκονδιδάτον ἀβερμίου, περιελαβέτο αὐτὸ κατεπάνω τῶν μαρδαϊτῶν ἀτλιας. καὶ ὡς καὶ ὁ μακρὸς λέων ὁ βασιλεύς πρὸς τὸν σαυρακίου ἔπλαλιν ἐπινομαζόμενον. καὶ ὁ ἔξ ἀρχῆθεν παλαιὸς ἔχων τύπον, καὶ ὡς ἐν ἀρχαῖς εἰρηται, ὑπὸ τῶ βασιλέως περιελάλεσθαι ἢ κατεπάνω μαρδαϊτῶν. ἴσῃον ὅτι ὅτι βασιλέως τῶ θεοφίλου παραινομιώμενον γέρονε ρολασίμου ὁ σάμου. ἐπὶ ἢ μιχαὴλ ἡοῦ θεοφίλου παραινομιώμενον δαμιανὸς πατριμίου.

ἢ λέοντι. ἢ φιλοχρίστου δεσπότητος παραινομιώμενον γέρονε σαμωνας ὁ πατριμίου. καὶ μὲν τὸτον ὅτι ἢ ἀπὸ βασιλέως γέρονε Κωνσταντίνου ὁ πατριμίου. ἐπὶ ἢ ἀξέανδρον ἔβασιλεύσας γέρονε παραινομιώμενον πατριμίου βαρβάρου. ὅτι ἢ Κωνσταντίνου ἢ φιλοχρίστου δεσπότητος γέρονε πατριμίου Κωνσταντίνου πατριμίου ὁ περιρρηθείς ὅτι λέοντι δεσπότητος. ἐπὶ ἢ ῥωμανὸς δεσπότητος θεοφάνης πατριμίου. ἐπὶ ἢ Κωνσταντίνου τὸ δεύτερον γέρονε βασιλέως πατριμίου. ἴσῃον ὅτι ὅτι λέοντι τῶ φιλοχρίστου καὶ ἀειμνήστου βασιλέως μὲν ὁ κτενας ἐκείνου γέρονε κληρικὸς πᾶν πλάσι, ὅτι μὲν καὶ ἐπιμένει εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ἢ πῆρξε ἢ περιρρηθείς εἰς τὸ ἄσμα, οἷον τῶ τότε κερῶ ἔπερσεν οὐκ ἦν. ὁ δὲ αὐτὸς κτενας ἢ πατριμίου συμμῶν ἐδυσώπησε τῶ τότε κερῶ παραινομιώμενον αὐτοῦ ὄντιν μεσίτου αὐτὸν εἰς ἢ βασιλεία τοῦ ῥωμανῶς, καὶ φορεῖν ἐπὶ κουτζιλον, καὶ περιρρηθείς εἰς τὸ λαυσιακόν, καὶ καθέξεισται ὡς ἢ, καὶ ὁ δὲ αὐτὸν λίτρον μίαν, καὶ ὑπὸ τῆς τοιαύτης ἀνπλήψως δύναι τῶ βασιλέως λίτρος πεσάρκοντα. ὁ δὲ βασιλεύς ἢ ἠνέχθη τὸτον ποιήσαι, λέγειν τῶν ἀδωάτων τυχεράν, καὶ εἰς μετῶν ἀδωξίαν τῆς βασιλείας μὴ κληρικὸν ῥωμανῶς ἀκούσας δὲ ὁ αὐτὸς κτενας παρὰ τῶ πατριμίου συμμῶν

cui sub eodem successit Constantinus patricius. Alexāandro imperium tenente Barbatus patricius; & sub Constantino rursum Constantinus patricius fuit, cuius antea memini sub domino Leone, sub Romano Theophanes patricius hūc honorem tenuit, sub Constantino autem iterum Basilius patricius. Sub piensissimo, & perpetuā memoriā digno, imperatore Leone Ctenas ille vixit, clericus aetate grauis, & omnino diues, nouæ ecclesiæ domesticus, qui canendo omnes sui temporis antecessores hic Samona patricio, qui tunc Accubitore erat, persuasit, uti pro se apud imperatorem intercederet, qui fieret, & camastrum ferret, ac in Lausiacum progrediretur, sederetque veluti *, rogatum acciperet libram unam, se huius rei causā imperatori daturum libras quadraginta. At imperator recusabat, impossibile dicens, & maiestate sua indignum, clericum fieri. Quod cum ex Samona patricio idem ille Ctenas intellexisset, ad quadraginta

libras inaurium par vnum adiecit libris decem æstimatedum. Persuafus itaque imperator Samonæ patricij & Accubitoris precibus, libras illas quadraginta & inaurium par accepit, & mensulam artificiosè celatam ex argento inaurato, quod totum Ctenas denum sexaginta librarum erat, fecitque eum * & rogam dedit libræ vnus. Viuit autem Ctenas post acceptum honorem hunc annos duos, & tunc obiit, quo biennio expendit ad libras mille.

CAP. LI.

*De imperiali dromone, quomodo factum sit, & protocarabis eius: item quid sit de * phiala.*

VSque ad tempora Leonis venerandi sapientissimiq; imperatoris dromoniũ imperiale, quo veneretur imperator, nullum erat; sed agrarium tantum ruffum. Primus autem Basilius, cum ad Prusæ the-

ταῦτα περιέβλεκεν εἰς τὴν τετραράκοντα λίτρας καὶ χρυσαφίδια ζυγῶ μιαν ἐμπνηθεῖσθαι λίτρας δέκα. καὶ δυσωπηθεῖς ὁ βασιλεὺς τῆν παρὰ κλήσιν τῶν πατρικίων συμωνᾶ καὶ παρὰ κλημῶν, ἀνελάβετο τὰς τεσσαράκοντα λίτρας, καὶ τὴν ζυγῶν τὰ χρυσαφίδια, καὶ τὴν τετραπέριον τὸ ἀνάγλυφον καὶ διάχρυσον ἀσίμιν, ὡς ἔβουθεῖ τὸ πᾶν δόγμα τῶ ἀπὸ κτενᾶ λίτρας ἐξήκοντα. τότε ἐποίησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐρρῶσθη τῶ κτενῶ ἐκείνῳ λίτραν μιαν. ἐξῆσε δὲ ὁ αὐτὸς κτενᾶς καὶ τὸ πηδῶμα αὐτὸν ἄπὸ δύο, καὶ ἐτελεύτησεν ἐρρῶσθη τὴν δύο ἔτη ἀνὰ λίτρας χιλίας.

Κ Ε Φ. γ α.

ὡπὲ τῶ πνὶ τρέπων γέρονε τὸ βασιλικὸν δρομώνιον. καὶ ὡπὲ τῶν ἀκαράτων τοῦ αὐτοῦ δρομώνιου. Ἐὶ ὅσα ὡπὲ τοῦ τῆ Φιάλης.

Iστέον ὅτι μέχρι τῆς βασιλείας λεόντιου τῶ αὐδύμου καὶ Κοφωτάτου βασιλέως οὐκ ἦν βασιλικὸν δρομώνιον ἐν ᾧ εἰσέρχεται ὁ βασιλεὺς, ἀλλ' εἰς ἐνύσιον ἀρχαῖον εἰσέρχεται πλὴν ὅτι βασιλείου τῶ φιλοχρίστου δεσποτῆ, ὅτε ἐπῆλθεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς εἰς τὰ δεῦμα τῆς πρώσης καὶ

καὶ πάλιν ὅτε ἀπῆλθε θεάουδου τὸ γερύειον τῶ ῥηγίου, δηλονότι τῆ καλῶς αὐτῶ καὶ περνοῖα κπηζόμενον, εἰς δρομώνιον εἰσῆλθε, καὶ ἕτερον δρομώνιον ἠκολούθει ὀπίσθεν. οἱ δὲ ἐν αὐτῶ εἰσελθόντες ἐλάττω ὑπῆρχον ἀπὸ τῶ βασιλικῶ ἑρρῶσθαι, καὶ ἀπὸ τῶν σεριτῶν πλωϊμῶν, τὸ γὰρ ποδηγὸν εἶχε τὸ πνὸν χηλάνδια βασιλικὰ πλωϊμα μέχρι τῶν δέκα. ἐπεὶ δὲ ὁ μακρίθου βασιλεὺς ὄλα τὰ πλεονερα αὐτῶ μετασῆματα εἰς τὴν πηγάς ἐποίησεν, διὰ τὸ καὶ ὑπὸ αὐτοῦ κπηδῶμα τὰ τοιαῦτα ποδηγάπα, ὁμοίως καὶ εἰς τὸ ἑβδόμενον καὶ εἰς τὴν εἰρίαν, καὶ εἰς τὴν βερίαν, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἀρχαῖον κατὰ τὴν ποδηγῶν τύπον. ὅτε δὲ εἰς μακρότερον ἀπήλθε περιέκρινον, ὅσον εἰς τὰ δεῦμα τῆς πρώσης, καὶ εἰς ὀπιτήρησιν τῶ ῥηγίου τῆς γερύρας, εἰσῆλθε κατὰ τὴν περνοῖαν εἰς δρομώνιον, καὶ ἠκολούθει ἕτερον δρομώνιον, διότι καὶ πλείοιαι ἀρχόντας εἰσέρχεται μὴ τῶ βασιλέως, καὶ τὸς ὑπολοιπῶς εἰς τὸ δεύτερον δρομώνιον. ὁ δὲ αὐδύμου καὶ Κοφωτάτου λέων ὁ βασιλεὺς φιλοτιμώτερον πᾶς πρὸς τὸς μαγίτρος καὶ πατρικίους καὶ οἰκείους ἑλληθικὸς διακείμενον, καὶ δέλων ἀεὶ τῶτο ἑλθῆναι, λογιόμενον μὴ ἐπαρκεῖν εἰς ὑποδηγῶν πλεονῶν ἀρχόντων τὸ ἀρχαῖον, ἐποίησε δρομώνιον, καὶ διὰ αὐτῶ

mas, aut Rhegij pontem videndum abiret, quem exstrui ipse iusserat, dromonium conscendit, quod alterum sequebatur: remiges verò qui in eo, ex agrario imperatoris erant, & nautis Stenitis. Ab antiquo enim in Steno chelandia imperialia nauigationi instrua decem erant. Cũ verò beatę memorię imperator plerumque ad fontes migraret, quod etiam ibi palatia eiusmodi ædificasset, qualia in Hebdomo, Iriã, & Brœã, agrarium ingrediebatur de more prius: at cum longiorem aliam quam profectioem susciperet, veluti ad Prusæ theomas, aut pontis Rhegij lustrationem, dromonium, ut antea dictum est, conscendebat; sequebaturque alterum, in quo reliquus comitatus esset, cum in priori vna cum imperatore essent plerique principes. sed venerandus sapientissimusque imperator Leo benignius erga magistrōs, patricios, & consiliarios suos affectus, gratificariq; eis hęc in re cupiens, cum ad plerosq; principes excipiendos non sufficere agrarium videret, dromoniũ fieri curavit, eoq; semper

vfus est quocumque demū proficisci veller: & comitabantur è principibus, magistris, patricijs, quocumque veller. In agrario enim cum eo nemini esse licebat, nisi drungariijs excubiatarum, teique navalis, Logothete cursus, hetæriarchæ, mystico, libellorum supplicum magistro, domestico scholarum, si in vrbe esset, accubitori, vestuario, & excubulatijs quos imperator iussisset. Hac itaque de causâ dromoniū Leo fecit; & aliquanto post alterum quoque, quod secundum appellatum semper nomen retinuit. Sæpè enim imperator hic longiora itinera instituebat, veluti Nicomediam, aut Olympū versus, & Pythia; quamobré etiam duo hæc dromonia parauit in suum & principum suorum vsū. Frequenter verò, cum non ita longè profecturus esset, partem vnā in Hippodromo relinquebat ad palatij custodiam, quia ibi iam ab antiquo Numeri cohors cum scholarū domestico in præsidio agere solebat: in Hippodromo

πρὸς φύλαξιν τῆς πόλεως, διὰ τὸ τάγμα τοῦ ἀειμοῦ καὶ τὸ παλαιὸν τύπον ὀπκροῦσῃ μὲν τοῦ δομestικοῦ τῶν σχολῶν παξιδεύειν καὶ ἐναπομένοντι εἰς τὸ ἵππόδρομον, (ὑπεξιοῦσι κατὰ

τῶς εἰσέρχεται ἐν αὐτῷ ὄπκροισι ἐβούλετο ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. Συνήρχοντο μὲν αὐτοῦ οἷος ἀνέβουλετο τῶν ἀρχόντων, ἀπὸ τε μαγίστρων καὶ πατριάρχων. καὶ αὐτοῦ γὰρ ἐν τῷ ἀρχιερίῳ οὐδεὶς ἕτερος εἰσέρχεται μὲν τοῦ βασιλέως, εἰ μὴ ὁ δευτέρου τῆς βίβλης, καὶ ὁ δευτέρου τοῦ πλοῦτος, καὶ ὁ λογοθέτης τῆς ἐπιτομῆς, καὶ ὁ ἐπιτομῆς ἀρχιεπίσκοπος, καὶ ὁ τῶν δεήσεων, καὶ ὅτε παρὶν ἐν τῇ πόλει καὶ ὁ δομestικὸς τῶν σχολῶν, καὶ ὁ παρκομιώμενος, καὶ ὁ ἀβαστάριος, καὶ ἐκ τῶν κοίτων ὄσος ἀνέκλυσεν ὁ βασιλεύς. δι' οὖν τὸ τρίτον τοῦτον ἐποίησε λέων ὁ αὐτοδύμιος καὶ ὁ ροφάτιος βασιλεύς τὸ δευμονιον, καὶ κατὰ τινὰ κερὸν ἐποίησε καὶ ἕτερον δευμονιον, ὃ καὶ δευτερον παρσηροῦθην, καὶ ἀκολλῶσος ἀνομάσθη, καὶ γὰρ εἰς μακρόκενσα ἀπὸ τῆς μακροῦς οὐτὸ βασιλεύς οἶον εἰς νικομήδειαν, εἰς τὸ ὄλυμπον, εἰς τὰ πύθια, καὶ διὰ τοῦτο ὀπκροῦσάτο τὰ δύο δευμονια εἰς ὑπηρεσίαν καὶ ἀνάστασιν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ. πολλὰ μὲν γὰρ ἐξερχόμενου αὐτοῦ εἰς τὰ πηλοῖον πρὸς κῆσον, τὴν μίαν οὐσίαν κατελίμπετανεν εἰς τὸ ἵππόδρομον

τύπον

τύπον τοῖς βασιλεύουσιν εἰς τὰ πρὸς κῆσον. ὅτι ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀνοδὸν βασιλικὸν ὀφφίκιον ἔω τῷ τῆς φιλίας οὐτὸ ἢ ὁ τῆς φιλίας ἐπακράτης καὶ εἶχεν ὑπὸ αὐτῷ πάντας τὸς ἐλάτους τῶν βασιλικῶν ἀρχιερίων ἐπίστων καὶ μαγίστρων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερίων τῆς αὐτοῦ, τὰ γὰρ ἀρχιερατὰ τῆς αὐτοῦ τῆς τὰ τε εἴσα καὶ μαγίστρον ἐπακράτης καὶ ἐξουσίαν ὁ τῆς τρεπείσης τῆς αὐτοῦ. ἐπὶ ἢ τῆς βασιλείας λέωνι τῷ ροφάτιος καὶ ὁ ροφάτιος βασιλέως κενυρηθέντα τὰ δευμονια κελεύσας βασιλικῆ εἶχεν ὁ αὐτοῦ ἀπὸ φιλίας, καὶ τῶν τοῦτων δευμονίων τὸς ἐλάτους ὑπὸ τῷ αὐτοῦ ἐξουσίαν. ὁ οὖν παρσηροῦθης τῆς φιλίας καθ' ἐκείνην ἡμέραν καὶ καθ' ἐκείνην δέλιον ὑπὸ πρὸς κῆσον τύπον κατῆρχετο καὶ ἐκαθέζετο ἐν τῇ φιλίᾳ, διὰ τὸ γὰρ καὶ ἐλέγχετο τῆς φιλίας. καὶ τὰς ἀνά μεταξὺ δίκας τῶν ἐλάτων τῶν τε ἀρχιερίων καὶ τῶν δευμονίων τῶν παρ' αὐτῷ ἐξουσιαζομένων ἐκείνη, καὶ κατὰ τὸ δίκαιον ἐδίκασέ τε καὶ ἐδοίκα. καὶ ἡμεῖς παρὰ τὸ δέον εὐεικέλινα ἢ ἐργαζόμενον ἢ πνα ἀδικούντα, ἢ εἰς τὸ ἴδιον δουλείαν βαρύνοντα, τοῦτον διὰ μαγιστρῶν ὀπκροῦσιν ὑπεξέρχεται. καὶ καθ' ὃν εἶρη τὸ τρίτον πάντες οἱ τῶν δευμονίων ἐλάτοι, καὶ οἱ τῶν βασιλέως ἀρχιερίων, τῶν ἐπίστων καὶ τῶν μαγίστρων, ὑπὸ τῷ χεῖρα καὶ τῷ δευτερον ὑπῆρχον

maneret, vna cum imperatoribus in publicum processerant. Primitus verò etiam imperiale officium gerebat * Phialæ, habebatq; sub sua potestate remiges omnes agrariorum imperatoris tam rufforū, quam nigrorum, exceptis iis quæ ad Augustam pertinebāt, ista enim sive ruffa, sive nigra, sub ipsius mensæ domestico erant. Sed cum sub Leone dromonia primitus conficerentur imperatoris iussu, ipsa cum remigibus * phialæ arbitrio subiecta fuerunt: isq; quotidie sub vesperam descendens, confidebat in phialâ, vnde & nomen accepit, ac inter agrariorum dromoniorumque remiges lites indicabat, atque ius dicebat administrabatque: & si quid præter decorum commississe aliquem comperisset, aut iniuriam cuiuspiam fecisset, vel officium suum deseruisset, eum flagris acriter excipiebat. Itaque, vt dictum est, omnes remiges dromoniorum agrariorumque imperalium, tam rufforum, quam nigrorum, sub manu entra

N

* phialæ: sed Augustæ agraria ad mensæ suæ domesticum pertinebant, ita tamen vt ille muneris sui rationem non Augustæ redderet, sed imperatori. Functus autem hoc officio sub Leone fuit Ioannes Thalasson, post quē Podaron, cui successit Leo Armenius. Primi remigum fuerunt Nasar patricii & navalis drungarii, & sub Basilio pientissimo imperatore à drungatio ad imperatoris agrarium transierunt: sub Leone verò, cum dromonia is fecisset, propter fortitudinem, reique maritimæ peritiam, protocarabi facti sunt: cumque periculum aliquod esset, vtriusque dromonii remiges, cum duobus primi dromonii protocarabis in chelandia imperator introduxit, datâ iis armaturâ multiplici & necessariâ; vt sunt, scuta, pelles, clibana pulcerrima, & quæ alia navales milites opus habent: quibus adscitis Eustathius patricius, reique navalis drungarius cum classe imperatoriâ contra hostes pro

κρήνην, ἢ ἀγὰ ὅσα ὀπίσθεν) πλωίμοι στρατώ) ὀπιθέμενοι. καὶ ἀνελάβετο αὐτὸς ὁ πατριάρχης εὐστάθιος, ἢ δευτέραιος, ἢ πλωίμου μὲν βασιλικῶν στόλων, καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων. τῷτο ἢ ἄλλο

ἢ τῆς φιάλης. τὰ δὲ τῆς αὐλῆς ἀρχαία τὰ τε εὐσία καὶ μαυροῦ ὑπὸ τῆς χεῖρα καὶ τῆς ἐφορίας ὑπῆρχον, ἢ τῆς τραπεζῆς τῆς αὐλῆς, δηλονότι ἢ λόγον τῶν ἀρχαίων τῶν ποιῶν) ἢ τῆς τραπεζῆς, οὐχὶ πρὸς τὸ ἀργούτων, ἀλλὰ πρὸς τὴν βασιλείαν. ὅτι ἢ λέοντος, ἢ αἰοδίου καὶ ροφιάτου βασιλέως ἢ τῆς φιάλης ὁ Ἰωάννης, οὗ τὸ ὀπίκλιον ὁ θαλάσσιον. καὶ μὲν αὐτὸν γέροντα ὁ ποδάρον, καὶ μὲν ἐκείνου ὁ λέων ὁ ἀρμένιος πρωτελάτα γενάρησι, ἢ πατριάρχης νάσσα καὶ δευτέραιος πλωίμου. καὶ ὅτι βασιλεὺς ἢ φιλοχρίστου δεσπότη ἀνήξαν ἀπὸ τῆς πλωίμου καὶ γενάρησι πρωτελάτα ἢ ἀρχαίον βασιλέως. ὅτι ἢ τῆς βασιλείας λέοντος, ἢ αἰοδίου καὶ ροφιάτου βασιλέως, ἢ νίκα καὶ τὰ δρομόνια ἐποίησε, διὰ τὴν ἀνδρείαν αὐτῶν, καὶ τῶν ἐμπείρων τῆς θαλάσσης, ἐποίησαν αὐτὸς πρωτοκαρὰ βυς, καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας εἰρήνης ὁ βασιλεὺς τῶν δύο δρομωνίων τὸς ἐλάτας μὲν τῶν δύο πρωτοκαρὰ βυς ἢ πρῶτον δρομωνίον εἰς χηλάνδια πλωίμα, δὲς αὐτοῖς ἐξοπλιστὴν πολλὴν καὶ ἀναγκαίαν, οἷον χρυσίον, δόρκας, κλιβάνια

καὶ ἄλλα ὅσα ὀπίσθεν) πλωίμοι στρατώ) ὀπιθέμενοι. καὶ ἀνελάβετο αὐτὸς ὁ πατριάρχης εὐστάθιος, ἢ δευτέραιος, ἢ πλωίμου μὲν βασιλικῶν στόλων, καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων. τῷτο ἢ ἄλλο

ἄλλον ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς διὰ τὸ ἀποκλέπειν τὸν πατριάρχην εὐστάθιον καὶ δευτέραιον ἢ πλωίμου πρὸς πόλεμον τῶν ἐναντίων. καὶ ἀντὶ ἐκείνων ἐκυβέρνα τὸ βασιλικὸν δρομωνίον μιχαὴλ ὁ γερών καὶ κυνέλος ἐκείνου, ὄντων ἀπὸ τῶν τότε κειρῶν πρωτελαίων. οἱ δὲ ἐλαύνοντες εἰς τὰ δρομόνια ἕως τῆς ἐλεύσεως τῶν βασιλικῶν ἐλαίων ὑπῆρχον σενί) ἐκ τῶν ἑσίων ἢ σενι) ἢ ὑπέσπεσαν ἐκ τῆς ταξιδίου, πρὸς ἡσάν εἰς τὴν ἰδίαν θυλαίαν κειρῶν καὶ προυπῆρχον. τότε οἰωνὸν φιλοτιμύμενον ὁ βασιλεὺς ἢ τῆς ποδάρανα διὰ τὸ ἀνδραγαθῆσαι αὐτὸν καὶ εὐδοκίμησαι ὑπὲρ πάντας εἰς τὸν πόλεμον καὶ μαρτυρηθῆσαι καὶ παρὰ τῆς πατρικῆς εὐσταθίου καὶ δευτέραιος ἢ πλωίμου ἐπερὶ τοῦτον μὴ εἶ) εἰς πλωίμον ἐπὶ τῆ ἀνδρείᾳ καὶ διαγέρσει καὶ λοιπαῖς ἀρεταῖς, καὶ μάλα τῆ πρὸς τὴν βασιλείαν εὐνοίας καὶ ὀρθῆς πίστεως, δέδωκεν αὐτῷ καὶ τῆς εὐσταθίου ἢ τῆς φιάλης. διὰ τε τὸ εἶ) αὐτὸν ἀγαθόμαλον, πρὸς τῆς βασιλείας κατήρχετο κρητῆς ἀπὸ τῆς ἰπποδρόμου, καὶ κυνέλος ἐξέλει μὲν αὐτὸν ἐν τῇ φιάλῃ καὶ ἔκρινε τὸς ἐλάτας. τὰ δὲ αὐστια καὶ ἀρχαία, καθὼς περὶ τῆς, ἐπεκερτί ὁ τῆς τραπεζῆς τῆς αὐλούσης, μὲν τῷτο δὲ περὶ βάλετο ὁ βασιλεὺς τὸν τε ποδάρανα καὶ τὸν λέοντα τὸ ἀρμένιον τοποτηρητῆς τῆ βασιλικῆς πλωίμου. πρωτε-

fectus est. Fecitque totum hoc imperator, quia is bellum spectabat, cum interea illorum vicem cum remigum primis imperiale dromonium gubernaret senex ille prudensque Michael. Qui autem dromonia agitabant, vsque dum imperatoris remiges venirent, Stenitæ erant. Cum verò ex præsidio redirent, pristina iterum officia præstabant. Et tunc honoris ergo Imperator * Podaroni, propter rem præclarissimè gestam, & Eustathium patricium drungariumque, qui hoc illi testimonium perhibuerat, non esse alium in totâ classe maiore fortitudine, vigilantia, aut fide in Imperatorem, potestatem * phialæ contulit. Cuiusque illiteratus esset, iussu Imperatoris ex Hippodromo iudex vesiebat, qui cum eo in phialâ sedebat, & remiges iudicabat. At Augustæ agraria, vt dictum est, mensæ Augustæ domesticus curabat. Postea autem Podaronem & Leonem Armenium nauium suarum Imperator vicarios designauit, primicirabos

καὶ ἄλλα ὅσα ὀπίσθεν) πλωίμοι στρατώ) ὀπιθέμενοι. καὶ ἀνελάβετο αὐτὸς ὁ πατριάρχης εὐστάθιος, ἢ δευτέραιος, ἢ πλωίμου μὲν βασιλικῶν στόλων, καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων. τῷτο ἢ ἄλλο

verò dromonij sui fecit Michaellem illum fenem, qui tunc remigū dromonii princeps, sed secundas tenebat in agrario piiffimi domini Bassij, & Michaelē alterum, Barcalan cognominatum, qui antea remigum princeps erat sub Eustathio patricio & drungario, cum contra Turcas proficisceretur, & Simeonem Bulgarię principem debellarēt. Qui Simeon, cognito in flumen deductam esse classem, & Turcas contra se transmiffurā, lasas fecit, siue catenas firmas ac duras admodum, quibus impediret, quo minus in vlioriorem ripam exscendere possent. Quod cum ita esset, Michael, quē dixi Barcalas, & cum eo duo alij focij nauales, alsumptis scutis & gladijs, viriliter planē ac fortiter chelandio exsilientes, lasas siue catenas disciderūt, & transitum Turcis aperuerunt. Qui vbi factum hoc cum summā admiratione vidissent, dixerunt hunc dignum esse, qui patricius fieret, & rei nauali præficeretur; quamobrem etiam

ὅπ μόνῳ τῶν δύο περιπορευόμενῳ πλωίμῳ παρῶτῳ κατέκοψα ἢ πλοκῶν, θαυμάσαντες εἶπον· ὅπ τοῦτον ἐπρεπεν ὀνομαζέμενι πατριάρχῳ, καὶ εἶ κερδοῖν τῷ πλωίμῳ. πλὴν οὖν τῷ βαρκαίου ἀνδρῶν

καράβους ἢ δρομωνίῳ ἀπὸ περιπορευόμενῳ τῷ μιχαὴλ ἐκείνῳ ἢ γέροντι πρωτελάτῳ τῷ τότε καρέῳ δρομωνίου τυρχάνοντι, δευτερελάτῳ ἢ γεροντῳ ἢ ἀρχαρίου βασιλείῳ τῷ φιλοχρίστῳ δεσπότη, καὶ ἢ ἕτερον μιχαὴλ, ἢ τὸ ὀπίκλιω βαρκαίου, ὅστις ἦν πρωτερον εἰς τὸ πλωίμον πρωτελάτης τῷ δρομηρίῳ εὐσταθίῳ καὶ πατριάρχῳ, ὅτε ἐπέγεσε τὸς τούρκους, καὶ κατεπολέμησε ἢ Συμεῶν ἢ ἀρχοντα βουλγαρίας. ἢ τῷ ἢ οὖν ὁ Συμεῶν ὁ ἀρχὼν βουλγαρίας μαθὼν ἢ τῷ πλωίμῳ παρὸς τὸ ποταμὸν ἀφίξις, καὶ ὅπ μάλλῃ τὸ πλωίμον τὸς τούρκους καὶ ἀπὸ περιπορευόμενῳ ἐποίησε λίσας ἢ τοὺς πολοὺς ἰσχυρὰς πᾶν ἢ σφραγιῶν, ὡς μὴ δυνάσθῃ τὸς τούρκους ἀντιπερᾶν, δι' ἢν ὀπίνοιαν καὶ ἐκωλύθη ὅι τούρκοι τὸ παρῶτον περιπορευόμενῳ. ὁ οὖν περιπορευόμενῳ μιχαὴλ ὁ βαρκαίου καὶ ἢ ἄλλων δύο πλωίμων ἀνδραβόμενοι τὰ Σύνταγμα καὶ πατριάρχῳ τῶν ἀνδρῶν καὶ εὐμαλέῳ ὀρμημάτων ἐμπροσθέντες τῷ χυανδίν, κατέκοψαν τὰς λίσας ἢ τοὺς πολοὺς, καὶ ἢ ἦνοιξαν ἢ πᾶσαν τῶν τούρκων. τῷτον οὖν ἢ βασιλέαν ὅι τούρκοι ἰδόντες, καὶ τὸ ἀνδρῶν ἀπὸ ὑπερδυναμίας, ἢ

ἀφρότητα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς, ἐποίησεν αὐτὸν δευτερελάτῳ εἰς τὸ δρομωνίον βασιλικόν. εἶτ' αὐτὸς τῷ ποταμῶν καὶ τοῦ λέουσιῳ ἢ ἡσομένων τοποτηρήτων, περιεβλήθη ὁ μιχαὴλ ὁ γέρον, καὶ ἢ τῷ ὁ βαρκαίου πρωτοκαράβοι ἢ δρομωνίῳ. ὅπ ὁ περιπορευόμενῳ λέων ὁ ἀρμένιος ὁ πατὴρ ἢ ἢ ἀρσενίῳ καὶ μαλγαλίτῳ ἢ τελευτήσαντι ἢ τελευτῶν τοποτηρητῆς ὡν εἰς τὸ πλωίμον. ὁ ἢ ἢ ὁ ποταμῶν μεταπνεύσας χρόνος περιεβλήθη σερπητῶν ἐν τῷ δέματι τῶν κενυρβαίων. ὅπ ἢ ποταμῶν γεροντῳ τοποτηρητοῦ περιεβλήθη ὁ τῆς φιλίης ὁ ἢ θεοφύλακτι ὁ βιμβιλίτης ἀνεψιὸς τυρχάνων ἢ ἢ ἰωάννης, ἢ τὸ ὀπίκλιω θαλάσσιων, καὶ διήρκεσεν ἐν ἕτεσι πᾶσι ἢ πρώτης αυτοκρατορίας Κωνσταντίνου ἢ πορφυρογενήτου καὶ φιλοχρίστου δεσπότη. τᾶν οὖν τελευτήσαντι διὰ τὸ ὑπεργρηγοῦσαι ἢ περιπορευόμενῳ μιχαὴλ ἢ γέροντι, καὶ εἰς πολλῶν ἐτῶν περιόδους διατρέψαι ἐν τῷ ἢ πρωτοκαράβῳ ὑπεργρία, ἐπιμήθη τῷ ἢ ἢ ἀξίῳ καὶ περιεβλήθη καὶ ἢ τῆς φιλίης, καὶ εἰσερχόμενος ἢ βασιλέως ἐν τῷ φιλίῳ ἐν τῷ δρομωνίῳ, καὶ ἀπὸ τῆς εἶτε ἐν περιπέσει, εἶτε

imperator, re ad eius aures delatā, dromonij sui remigum secundicerium statuit. Mox verò, Podarone & Leone vicarijs constitutis, Michael ille fenex, & hic Barcalas, dromonij remigum princeps facti sunt. Et predictus quidem Leo Armenius; * Arfacij & manclabiz defuncti pater, diem obiit cum rei navalis vicarius esset, Podaron verò prætor creatus est thematis Cibyrhæotarū; qui cum vicarius factus esset, phiaz præfectus est * Theophylactus Bimbilides; Ioannes Thalassonius consobrinus, perseveravitque aliquot annis ineuntis imperij domini Constantini Porphyrogenetæ. Hoc igitur mortuo, quia iā atate confectus esset Michael, quem dixi, & primicarabimunus plurimos annos sustinisset, dignitate ornatus est, factusque * phiaz, & imperatore dromonij phiaz ingresso, atque in processu siue alibi eunte, egregius ille fenex, & ob rei navalis peritiam semper memorandus, stabat in medio dromonij, remiges exhortans vti alacrius remis

incumberent, simul etiam primicarabos docens, quomodo pro ratione ac vi vectorum nauem imperatoris dirigerent. Eo defuncto, propter pueritiam Imperatoris, & fatuitatem Constantini patricij & Accubitōris, primicarabus factus est eius gener Theodotus, tunc remigum princeps, diuersis temporibus creatus candidatus, strator, spatharius, spatharocandidatus, & postea * atque * phialæ. Neq; enim ab antiquâ consuetudine primicarabus imperatoris fiebat sicut spatharocandidatus, sed vel candidatus, vel strator, vel sæpe etiam spatharius: sub Leone verò venerando ac sapientissimo Imperatore solus hic Michael spatharius primò, mox ite spatharocandidatus factus est. Igitur, vt dixi, propter imperatoris pueritiam, & Constantini patricij Accubitōrisque fatuitatem, primicarabi spatharocandidati facti sunt, & hic Michael*. Cum autem in palatium venisset dominus Romanus imperator, & imperio nescio quo pacto positus esset, Theodoto prop-

την παλαιάν, & της βασιλείας, ουκ οιδε πως ειπειν, ελκεσθαι η νοσην, & μη δεδωκεν δια τω προς Κωνσταντινον & φιλόχριστον δεσποτιν

την ελαινην τε και κοπιηλατειν, αμα & και τοις τότε πρωτοκαρταβοις υποθηκεν, και α τ δυσκερσιαν και πνευσιν των ανεμων τ βασιλιν και νηπιδημειν τε και κυβερνην. τυτε ουν τελειθη τ βασιλεια, και το αδιακριτον τ παλεικιν Κωνσταντιν και παραικοιμαμεν, γεγονεν ο δεδωκεν εκεινω πρωτοκαρτα, τω τότε κερω πρωτελαπης ον. πμυθεις και διαφορες κερως κερδιδατ, στρατωρ, παλαιει, σπαδαρεκμηδιδατ, και μη πωτα & τ της φιδης. δε λω γαμπερς τω περιρηθειω μιχαηλ τω γερου. εδε γδ υπο παλαιω ελεονε η επιμηθη πρωτοκαρτα τ βασιλει & αλλ εδε σπαδαρεκμηδιδατ, αλλ η κερδιδατ, η στρατωρ, η το πολυ παλαιει. οπι τ λεονι του αοιδιμου και σοφωτατη βασιλεως ουτ μονο ο μιχαηλ επιμηθη σπαδαει, και μη πωτα σπαδαρεκμηδιδατ. δια τ το νηπιον τυλχανη τ βασιλεια, κερδω ειρη, και το αδιακριτον τ παλεικιν Κωνσταντιν παραικοιμαμεν, γεγονασιν οι πρωτοκαρταροι σπαδαρεκμηδιδατοι, και ουτ ο μιχαηλ & τ της βασιλεως του κερω ελεονε ανεληθη εν

την και βασιλεα ουνοιαν, ου μονον δεδωκεν, αλλα και την δεριμ και κερτα υπεεθηθη πμωριαν, και εν διωκεν παρτεμπεν εξαξια, ο η και τω τελε τ βλου ερησολια, εασας τ ουν απω πρωτακταρον κωνσταντινον εκεινον τ λαοικατον, δια το δια οβου ονοικωσ διακειδαι προς αυτον, και ορω ιδιοχερω εξαρησάμενον τ προς τ βασιλεια Κωνσταντινον ουνοιαν και αγαπια. [ον πρωτον ε σπαδαρεκμηδιδατον επιμησε, και πρωτον πρωτοκαρταρον ποιησας, και τ της φιδης πρωτοκαρταρον, μη αληρον και ε επιμησεν. ουτ ουν δι υπομνησας του κληρικου Ιωαννου και καια Κυργρησιν δε εραικτωρ γεροντιω υπεθελο τω μακρτη βασιλε τω κερω ελεονε, απ ο ε δεφουλακτα και της τεραπειης της αυρυσης, επι πρωβολη και αντιληψις της μητης ε βασιλεως τυλχανη και απω ε βασιλεως, αναγκη και προς τες ιδιες δεσποτας και ευεργετας προσωπειν, και τις η χρεια τ λαδον των αγερσιων της φιδης εν δυσιν εχυσιας διαιρειδαι. διωα γδ ο της τεραπειης της αυρυσης, τη προς τ βασιλεια και τ αυρυσιου ουνοια κερτιμενω, εξαπαλυσαι τους υπ απω αυρυσιαπικους αγρωπιες, παλλακισ τ και τους

ter benevolentiam erga Constantinum honorem non modo non prorogauit, sed casum totumque perpetuo exilio damnavit, in quo etiam mortuus est, relicto primicarabi munere Constantino illi Loricato qui cum ipso erat, quia per merum bene erga ipsum adfectus esset, & Constantini imperatoris amicitia eiurasset, syngrapha ad id data, qua sua manu subsignauerat: quem initio quidem spatharocandidatum creauit, mox autem primicarabum principem, deinde * phialæ, & paulo post *. Et hic quidem per Ioannem Clericum, qui Deo permittente Rector fuit, domino Romano imperatori defuncto suggestit, * Theophylactum, & mentis Augustæ domesticum, in defensione ipsius Imperatoris atque matris suæ necessario erga dominos & benefactores suos affectu inclinare, itaque nil opus esse, agrariorum phialæ populum sub duabus potestatibus dirimi: & posse mentis Augustæ domesticum studio ductum erga Imperatorem & Augustam, agrariotas suos Augustales fallere, sæpe verò etiam dro-

ditione in aliquam moliri. Hęc cum dixisset, persuadet primū scelesto illi & versipelli Rectori, atq; per eum imperatori; quippe facile leuis & imprudens animus ad quidlibet fraudulentē dictum fallitur evertiturq;. Vbi persuasisset itaque, Augustalium agrariorum potestas illi collata fuit, ex eoque obtinuit, ut imperatoris dromonij primicrabus in omnes reliquorum dromoniorum, Augustaliumque agrariorum remiges ius haberet, essetque phiala. Sub Leone verō pio & semper memorando Imperatore semel atq; iterum ab Occidentis thematibus copiarum exactio facta est per * Leonem & Tzicane pratorem ex iis qui in praesidijs agere nollent. Sub domino autem Romano, cum Poloponnesios in Longobardiā praesidiarios collocare vellet, p̄tore & primas tenente in Poloponneso * Ioanne, maluerunt Peloponnesij, ut immunes

γεγονότῳ στρατηγῷ & τζικανῷ ἐν τῶν αἰρουμένων μὴ ταξιδεύειν. ἰσέον ὅπ καὶ πάλιν ἐπὶ ρώμανῳ δεσπότη, βυλινθηνῷ ταξιδεύσαι τοὺς πελοποννησίους ἐν λαγουεαρδία, τοῦ δ' τῷ Ἰωάννου πρωτοκένουτῳ ἐν πολοποννήσῳ τότε στρατηγούντῳ, ἡρεπίεντο οἱ αὐτοὶ πελοποννήσιοι μὴ ταξιδεύσαι, ἀλλὰ δοῦναι ἰπτά-

τῶν δρομονίων ἐλάττας, καὶ μελετήσωσι πῶν ἐπανάστασιν καὶ τῆς βασιλείας σου. ταῦτα εἰπὼν πείθει τὸ κακὸν εὐεῖνον καὶ Κρολὸν ἐβύλιωρα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν βασιλέα. ἐβύλιωρον δὲ ἡ κορυφὴ καὶ ἀδιάκριτῶν γνώμη πρὸς ἅπαν τὰ κεκούρητος λεγόμενον καὶ ὑποπτόμενον ἀποπλανᾶσθαι καὶ ἐκωλύειν καὶ εἰπὼν πείθει, καὶ πείσους δίδωθ' αὐτῷ καὶ ἡ τῶν αὐθυσταπκῶν ἀφειρών ἐξουσία. καὶ ἐκτοτε ἐπεκράτησε τὸ τῶν πρωτοκαραβῶν τῷ βασιλικῷ δρομονίῳ ἐπέχειν καὶ ἐξουσιάζειν ὡς πάντας τὺς ἐλάττας τῶν τῶν δρομονίων βασιλικῶν τε καὶ αἰθυσταπκῶν ἀφειρών, καὶ ἐπὶ καὶ τῆς φιάλης. ἰσέον ὅπ ὅπ λείοντῳ & ἀμνήσου καὶ φιλοχρίσου βασιλέως ἐγγύετο ἀπὸ τῶν τῆς δύσεως δεμάτων λογαρίῳ ἀπαίτησις διὰ τῷ λείοντῳ καὶ γεροντότῳ στρατηγῷ & τζικανῷ ἐκ τῶν αἰεμένων μὴ ταξιδεύειν. ἰσέον ὅπ καὶ πάλιν ὅπ αὐτῷ φιλοχρίσου καὶ ἀμνήσου λείοντῳ ἐγγύετο ἀπὸ τῆς δύσεως δεμάτων λογαρίῳ ἀπαίτησις διὰ τῷ λείοντῳ καὶ

γεροντότῳ στρατηγῷ & τζικανῷ ἐν τῶν αἰρουμένων μὴ ταξιδεύειν. ἰσέον ὅπ καὶ πάλιν ἐπὶ ρώμανῳ δεσπότη, βυλινθηνῷ ταξιδεύσαι τοὺς πελοποννησίους ἐν λαγουεαρδία, τοῦ δ' τῷ Ἰωάννου πρωτοκένουτῳ ἐν πολοποννήσῳ τότε στρατηγούντῳ, ἡρεπίεντο οἱ αὐτοὶ πελοποννήσιοι μὴ ταξιδεύσαι, ἀλλὰ δοῦναι ἰπτά-

εἰδ

εἰα χίλια ἐσφραμένα καὶ χρονονμένα. καὶ λογαρίον κεντύριον ἔν. ἄπερ μὲν πολλῆς πρεσβυτίας παρέχον.

essent, equos mille dare cum stratis & frenis : ac rationibus centenarium unū inferre, idque libentissimē praestiterunt.

Κ Ε Φ. νϛ'.

CAP. LII.

ἡ χρομένη ἀπαίτησις τῶν ἰπταρῶν ἐν τῷ θεματι πελοποννήσῳ ὅπ ρώμανῳ δεσπότη, καὶ τῶς πρεσβυτίας).

Exactio equorum, quae facta in themate Peloponnesi sub domino Romano, ut dictum est.

Ὁ Μητροπολίτης καρίντου ἰππαρία τέσσαρα. ὁ μητροπολίτης πατρῶν ἰππαρία τέσσαρα. οἱ ὀπίσθοι πάντες & θέματα ἄνὰ ἰππαρία δύο. οἱ ἄ ἄνὰ ἰππαρία τρία. οἱ στραταρχικῶν δυνάτοι ἄνὰ ἰππαρία δύο. οἱ στρατάριοι, οἱ φάταρχοι ἄνὰ ἰππαρίας ἑνός. τὰ βασιλικά καὶ πατειαρχικὰ μοναστήρια ἄνὰ ἰππαρία δύο. τὰ τῶν ἀρχιεπισκόπων μητροπόλεων καὶ ὀπισκόπων μοναστήρια ἄνὰ ἰππαρία δύο. τὰ ἄπορα μοναστήρια (ὡν δύο ἰππαρίων ἔν. οἱ δ' ἔχοντες βασιλικὰ ἀξιώματα, πλώιμοι, κογχυλῶν, χαρτοποιοὶ, ἰππαρία οὐ δεδώκασιν. ἰσέον ὅπ καὶ πάλιν ὁ στρατὸς πελοποννήσῳ ἀπητήθη ὑπὸ τούτῳ τῷ ταξιδίῳ ἄνὰ μί ἑ. οἱ δ' ἀπὸ πάλιν ἀπορεῖ (ὡν δύο μί ἑ. εἰς τῶν ἑσπέρων καὶ τὸ πρεσβυτίαν διὰ χρονονμένα κεντύριον ἔν.

Corinthi metropolitana nus exhibebat equos iv. Patrarum totidē, episcopi thematis singuli ii. * 111. Spatharocandidati Spatharii stratoresque i. Monasteria imperialia & patriarchalia ii. Archiepiscoporum, Metropolitanorum, episcoporumque itidem ii. Indigentiora, quae essent bina i. Honorari, nauales, conchylectae, & chartarum confectores immunes erant. Praeterea omnes Peloponnesi milites libras v. soluebant; at qui pauperiores omnino, bini v. Vnde constitit illud, de quo dixi, moneta centenarium unum.

CAP. LIII.

De castro Cherſonis hiſtoria.

Imperante Romæ Diocletiano, apud Cherſonitas verò principatum tenente Themisto Themisti Sarmatæ F. Criscon Bosporianus Ori F. collectâ Sarmatarû ad Mæoticam paludem habitantium manu adversus Romanos arma movit, cumque ad Lazorum terram pervenisset, bello infestatis incolis ad Halyn vsque flumen progressus est. Diocletianus verò cognito Laziam Põticamq; vastari, exercitum contra Sarmatas misit sub dũce Constante tribuno, qui cum ad Halyn pervenisset, illic substitit, & Sarmatas traicere prohibuit. Cum autem opponere se illis non posset, cogitavit alio quodam modo pellen- dos esse, & Bosporianos ac Mæoticæ paludis finitimis accolis adversus ipsos concitandos, qui familias eorum everterent, quibus auditis domum reverti, &

μαιώπιδου λίμνης πνας καὶ αὐτῶν ἐκπεμφθῆναι εἰς πόλεμον, καὶ τὰς τέτων φαμηλιάς ἐκπερθεῖν, ὅπως τῶν ἀκούσας ὁ Σαρμα-

Κ Ε Θ. ν γ'.

ἰστορία περὶ τοῦ κάστρου χερσονίων.

Βασιλεὺς δὲ τῆς διοκληπανῆς ἐστὶν ὁ θεῖος ἰσχυρὸς ἐν τῇ χερσονιῶν ἐσφανεφοροῦντι καὶ παρὰ τὸν δεμισῶν, ὃς ἐστὶν ἡμεῖς, ὁ δὲ ἐν τῶν βοσπειανῶν κρισκῶν, ὅθεν ἢ παῖς ἡγούμενος, συνθεσίσας Σαρμάτας ἢ μαιώπιδου λίμνης τοικοῦντας, ἐξελθοπεδύσασθαι καὶ ἐρώματων, καὶ καταλαβῶν τῶν λαζῶν χώραν, καὶ πολεμήσας τὴν ἐκεῖσε, φθάσει καὶ ἕως τῆς ἄλλου ποταμῶν μαδῶν ἢ τοῦτο ὁ βασιλεὺς διοκληπανὸς πορθεῖναι ἢ τῶν λαζῶν χώραν, καὶ ἢ πορπηλῶν, ἀπέστειλεν ἐκεῖσε ἐξελθὸν ἀντιπαρῆλαξασθαι Σαρμάτας βυλόμενος. ἢν ἢ ἔξαρχῶ τῆς ἐξελθῶν κώστας τελῶν. καὶ καὶ ἰδοχῶν ἢ ἄλλου ὁ κώστας συν τῶν ἐξελθῶν, κηθῆσει ἐκεῖσε καλύων Σαρμάτας ἀντιπερῆσαι ἢ ἄλλου. καὶ μὴ δυναμένη ἀπὸ ἀντιπαρῆλαξασθαι αὐτοῖς, ἐβουλόετο καὶ ἑαυτὸν ὁ κώστας, μηδαμῶς ὄλλως δυνάσθαι τοὺς Σαρμάτας ἐκδιώξαι, εἰ μὴ πρὸς ἐκ τῶν πλιποχῶν τῆς βοσπειανῶν καὶ ἢ

εὐμάτας ὑποσρέψαι ἐκ τοῦ πολέμου, καὶ τὰ ταῦτα μνηύσει τῶ βασιλεῖ. ἐφ' ὅτε ἀπέστειλε καὶ τῶν χερσονιῶν, καὶ τούτους δὴ χεῖρας καὶ τῶν Σαρμάτων ὡς πλιποχῶν αὐτῶν ὄντων, καὶ πολεμήσαι τὰς αὐτῶν φαμηλιάς, πρὸς τὸ ἢ συρομάτας ἀκούσαντα τὸ τὰ χῶν ὑποσρέψαι ἐκ τοῦ πολέμου. ὁ ἢ βασιλεὺς διοκληπανὸς τὰ ταῦτα ἀκούσας, ἀπέστειλεν ἐκθέως κατὰ τῶν χερσονιῶν περτρεπόμενος. Συμμαχῆσαι αὐτῶν, καὶ ἀπυθόντες ἢ βοσπειανῶν καὶ Σαρμάτων χῶραν ἐκτορθεῖσαι, καὶ τὰς τέτων φαμηλιάς αἰχμαλωπίσαι. ἐσφανεφοροῦντι ἢ τότε καὶ περτρεπόμενος τῆς χερσονιῶν χῶρας χεῖρας τοῦ παπίου, οἱ χερσονιῶν τοῖς τοῦ βασιλέως ῥήμασιν ἀσμένως ὑπακούσαντες, ἐμνηχῶντο λοιπὸν ποῖα τερῶν δυναθῆεν πῶς τε ἢ Σαρματῶν πόλιν βόσπειαν καὶ τὰ τῆς μαιώπιδου κατέλιε παρῆλαξασθαι καὶ συνθεσῶντας τὴν τῶν πλιποχῶν χεῖρας ἢ ἀνθῶν, καὶ κατασκάσαντες ἀρματα πολεμικὰ, καὶ ἐκθέως ἐν αὐτοῖς τὰς λεγομένας βολίσρας, παρεχόντο κατὰ ἢ βοσπειανῶν πόλιν. καὶ ποιήσαντες ἐγκρύμματα διὰ τῆς νυκτὸς ὀλιγοὶ περσῶν ἢ πολέμου τῆς πόλεως, καὶ τετραμαχῆσαντες ἀπὸ ὄρθρου ἕως ὄρας τρίτης ἐτεκμήσαντο τοῦ φεγγῆος, μὴ πρὸς δέξαντες τὰς ἐν τοῖς ἀρμασιν κατασκευασμένας χειροβολίσρας, καὶ δὴ τῶν ἐν τῶν βοσπειανῶν νομῶν

imperator ca significare Sarmata cogeretur: misitque ad Cherſonitas, eosq; tanquam vicinos ad bellum contra Sarmatas capeffendum incitavit, vt eâre auditâ Sarmata quam ocyffime ab armis discederet. Quod cum ad Diocletianum imperatorem delatum esset, confestim ad Cherſonitas misit, vt auxiliarentur sibi petes, & Bosporianorum Sarmatarumque familias delerent, ac subiugarent. Cherſonitæ verò, qui principem tunc habebant Chrestum Papiæ F. imperatoris petitione benignè auditâ, de capiendis Bospori ac Mæotidis paludis oppidis cõsiliu ceperrunt, collectâq; à finitimis oppidis manu, fabricatis currib. bellicis, impositisq; balistis, ad Bosporianorum urbem accesserunt, positisq; insidiis noctu pauci pugnam inicitâ, & muro oppugnato à mane ad horam vsq; tertiam fugæ signum dederunt, relictis in curribus chirobolistris. Bosporiani itaque rati propter paucitatem victos fugere Cher-

sonitas, fidentiores facti ad persequendos egressi sunt. At Cherfonita pedestrim fugientes chirobolistris suis insequentibus Bosphorianos conficiebant; surgentesque illi qui in insidijs, eosque circumdantes, ad unum omnes occiderunt, atque ita regressi Bosphorum ceperunt, cunctasque quæ ad Maotida paludem vrbes, Sarmatarumque familias, & Bosphori confederunt, nemine interfecto, nisi qui in armis deprehensus fuisset. Atque hoc quidem modo Bosphoro potiti eam seruarunt. Diebus vero aliquot elapsis Chrestus Papiæ F. Sarmatarum vxoribus dixit, nihil opus est nos bellum vobiscum gerere, sed Sauromato Romanorum terram vastante, cum subditi Imperatoris essemus, arma contra vos sumere animi induximus. Si igitur in vrbe vestra viuere velitis, agite ad dominum vestrum Sauromatum legatos mittamus, vt pacem cum Romanis faciat datis vtrinque obfidibus, vosque à nobis in vrbem nostram redicturis dimittami.

Εἰσεταῖς τῶν πρεσβέων ἡμῶν, καὶ ἀναχωρήσει τῶν εἰκίσε, καὶ ἡμεῖς ἀφίημεν ὑμᾶς, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἕτα μέντοι

πρὸς

σάντων ὡς δι' ὀλιγόηλια ἠπηνμέωνες φάσειν τὸς χερσωνίτας, κατὰ δαρήσαστες ἐαυτῶν, ἐξήρθε πρὸς διάξινα μιλίων, οἱ δὲ χερσωνίται ἠρέμα φησὶ φεύγοντες, ἢ χερσβολίτρους τὸς διώκοντας ἀνήλισκον βοσσοειανὸς, ἀνασάντες δὲ καὶ οἱ ἐκέρουοντες χερσωνίται, καὶ φερικυκλάσαντες τὸς βοσσοειανὸς, πάντας κατὰ φάσαν, καὶ ὑποστέφαντες κατὰ λαβὸν πλὴν βόσσορον, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ πρὸς πλὴν μαιώπεια κίμων κατέλλια, καὶ πάσας τὰς φαιμυλίας τῶν Σαυρομαλίων, καὶ ἐκαθέζοντο ἐν τῇ βοσσορῶ μηδέει, ἢ λοιπὴν κατὰ φάσαντες πλὴν τῶν πολεμιστῶν, καὶ ἐχόμενοι δὲ βόσσορον ἐφύλαττον αὐτῶν, ἡμερῶν δὲ πέντων διαφύγομένων, λέγει χρεῖς ὁ δὲ παπῖν ταῖς τῶν Σαυρομαλίων γυναιξίν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν χρεῖαν ὑμᾶς πολεμῆν, ἀλλ' ἐπεὶ δὴ ὁ σαυρομαλῶν ἀπῆλθε ἢ τῶν ρωμαίων χάριν πορῆσαι, τότε χάριν περὶ πάντες ἡμεῖς παρὰ τὴν βασιλείαν ρωμαίων, ὡς ὑπὸ πῆκοι αὐτῶν ὄντες, ἐπολεμήσομεν ὑμᾶς ἐάν οὐν θέλητε ζῆσαι ἐν τῇ πόλει ὑμῶν, δεύτε ἀποσέλλωμεν πρεσβύτας πρὸς ἢ κείων ὑμῶν σαυροματον, ἐφ' ὅτε αὐτὸν ποιήσῃσι εἰρήνην μὲν τῶν ρωμαίων ἐπ' ὅφεισε τῶν πρεσβέων ἡμῶν, καὶ ἀναχωρήσει τῶν εἰκίσε, καὶ ἡμεῖς ἀφίημεν ὑμᾶς, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἕτα μέντοι

πρὸς ἐμπόνῃ σαυροματῶν ἐνταῦθα τὸς πρεσβέους ἡμῶν, καὶ μὲν τῶν ἰδίων ἀνθρώπων μιλίων ἡμῶν τὰ τῆς εἰρήνης, καὶ ἕτως ἀφίωμεν ὑμᾶς, καὶ ἀναχωροῦμεν. εἰ δὲ καὶ δοκίμασι σαυροματῶν δόλω πρὸς ἡμᾶς, καὶ νομίζον ἡμᾶς ἐνταῦθα Σαυροματῶν πολεμῆσαι, καὶ γινώσκοντες τὸ διὰ τῶν Σαυρομαλίων ἡμῶν, πάντας ὑμᾶς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καταφάσομεν, καὶ οὕτως ἀναχωροῦμεν ἢ ἐνταῦθα, καὶ τί το λοιπὸν σαυροματῶν ὄφεισε τῆς φαιμυλίας αὐτῶν πάσας καὶ τῆς πόλεως ἀπολλυμένης; εἰ δὲ γυναικὸς σαυροματῶν ταῦτα αἰκούσασαι, Σαυροματῶν τὸ γινώσκοντες πρὸς ἡμᾶς, καὶ δὴ ἀποσέλλωσιν οἱ χερσωνίται μὲν βασσοειανῶν καὶ ἰδίους πέντε πρεσβέους πρὸς σαυρομαλῶν, μιλίωντες αὐτῶν τὰ γινώσκοντες καὶ λεχθέντα, καὶ δὴ τῶν πρεσβέων καταδραβόντων ἢ σαυροματον κατὰ τὸς ἢ ἄλλο ποταμοῦ τύπος, ἀνηγρησαν αὐτῶν πάντα τὰ γινώσκοντες κατὰ τῶν βοσσοειανῶν. ὁ δὲ ἐν πολλῇ σενώσῃ γινώσκοντες, ὡς δὴ πρὸς φησὶ βυλόμενοι τὸς τῶν χερσωνιτῶν πρεσβέους ἐν τῆς ὀδύποειας ἀναπαύσασαι, λέγει αὐτοῖς. ἐπεὶ δὴ κοπώμενοι ὄσῃ, θέλω ὑμᾶς ὀλίγας ἡμέρας ἀναπαύσασαι, καὶ εἰδὲ οὕτως πάντα τὰ ὑφ' ὑμῶν λεχθέντα ποιήσω, ἐνταῦθα ἀπέλαθετε πρὸς τὸς ρωμαίους, καὶ ἀνάθετε παρὰ αὐτῶν, καὶ περὶ θεοῦ.

mato legatos nostros res mittente cum suis qui de pace significet, dimitemus vos, ac discedemus. Sed si existimauerit dolo aliquo circumuentos hic cludere, belloque infestare, nosque id per exploratores nostros cognouerimus, omnes vos à maximo ad minimum trucidabimus; atque ita hinc abibimus; neque quicquam porro Sauromato id proderit, familiam omni & vrbe amissa. His auditis, Sauromati vxores serio rem fieri curarunt, miseruntque Cherfonitæ cum Bosphorianis legatos quoque è suis quinque, qui rem ei totam exponerent, cumque iuxta Halyn flumen ad illum venissent, quæcunque aduersus Bosphorianos gesta essent annuntiarunt. Ille vero animi anxius veluti reficere Cherfonitarum legatos ab itinere fessos cupiens, dixit ipsis: cum fatigati sitis, volo quiescere vos paucos dies, & deinde quæcûque dixistis effecta reddam. Hinc autem discedite ad Romanos, ab iisque discite, & persuadete vobis, veracem me esse, ne

que mentiri. Cherfonitæ verò ad Constantem profecti cum Sauromati legatis, quæ inter ipsos gesta essent retulerunt, nuntiaveruntq; omnia quæ cû Bosphoriani s& Meotidis paludis accolis egissent, & quo pacto Sauromati familias cepissent, isque hac necessitate compulsus ad pacem veniret. Quibus auditis Constans tristior inquit Cherfonitis: quid mihi prodest auxilium nostrum, quo effeci vt tributum tantum auri penderent? illi verò securum esse iubent, si vellet, dissoluturos sese tributum occidentis; eoque interrogante, qua id ratione fieri posset? dicunt; significaret Sauromato; etiã inter se pacta exstare, quandoquidem ipsius causa expensas fecisset, damnaque multa passus esset, exercitu Roma eo vsq; petducto; itaque illa solueret, ipse vero ad familias cunctas vrbesq; reciperet. Lætus hac re Constans consilium secutus Sauromato hæc denuntiat, qui vbi audiisset animo contristatus respondit, neq;

πῶς, καὶ ἢ πῶλιν σου. παρεχαρῆς ὃ ἡγόμενοι ὁ κόνστας ἐμήνυσσε πῶτα τῶν σωρημάτων. ὁ δὲ σωρηματῶ ἀκούσας καὶ λυπηθεὶς φράσας, μιλῶν τῶν κόνστας λέγων ὅτιο ἰδέλιω δοῦναι τί ποτ' οὖν
λα

ὅτι ἀληθεύω ὑμῖν, καὶ μὴ ψεύδομαι. τῶν ὃ χειρωνιτῶν ἀπελθόντων πρὸς κόνστας μὲν καὶ πρὸς βρων σωρημάτων, ἐπειθοντο τὰ μεταξὺ αὐτῶν ἡγόμενα ἀνήγειλαν ὃ τῶ κόνστας καὶ πᾶντα τὰ ὑπ' αὐτῶν κατὰ τῶν βοσπορειανῶν καὶ ἢ μειώπειδα λιμνῶν ἡγόμενα. καὶ τὸ πῶς τὰς φαιμηλίας σωρημάτων παρέλαβον, καὶ ὅτι τῆ ἀνάγκη ταύτῃ εἰς εἰρήνην ἦλθεν ὁ σωρηματῶ ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ κόνστας πᾶν ἐλυπήθη, καὶ λέγει τοῖς χειρωνιτῶν. καὶ πῶ μοι τὸ ὄφελος λοιπὸν τῆς ἡμετέρας Συμμαχίας, ἀφ' ἧς ἐγὼ ἐποίησα πᾶντα δοῦναι αὐτοὺς χειροισιν τοσοῦτον. λέγουσιν αὐτῶ οἱ χειρωνιτῶν, μὴ λυπηθῆς δέσποτα. καὶ, εἰάν θέλης, ἡμεῖς ἀναλύομεν τὸ πᾶν τῆς δύσεως πᾶντον. λέγει αὐτοῖς ὁ κόνστας, καὶ πῶς δυνατὸν; λέγουσιν αὐτῶ οἱ χειρωνιτῶν. δήλωσον καὶ αὐτὸς τῶν σωρημάτων ὅτι τὰ μὴ ἦδη μεταξὺ ἡμῶν ἡγόμενα πᾶντα κεκαρτίω. ἐπὶ ἢ τῆ αἰτίᾳ τῆ (ἢ κᾶρῶ ἀναλώματα καὶ ζημίας πολλὰς ἐποίησα σὺν τῶ σωρητῶ ἀπὸ βρώμης ἕως ὅδε δός μοι καὶ σὺ πῶτα, κᾶρῶ σοι ἀποδιδωμί τὰς φαιμηλίας σου

αεθεῖν. ἀλλ' αὐ μόνον ἔσπειλόν μοι τὸς χειρωνιτῶν ἵνα τῶν ἐντεῦθεν ἀνακαρῆσω, λέγουσιν οἱ χειρωνιτῶ τῶ κόνστας, μὴ ἀπολύσεις ἡμᾶς ἕως ἂν πᾶντας τὸς αἰχμαλώτους ἀπολάβῃς. τὸτ' μιλῶν ὁ κόνστας τῶ σωρημάτων λέγων, ὅτι ἀπόσφλόν μοι πᾶντας ὅς ἂν ἔχεις αἰχμαλώτους, καὶ ἀπολύω τοὺς χειρωνιτῶν. ὁ δὲ σωρηματῶ ταῦτα ἀκούσας, ἀκων καὶ μὴ βυλόμενοι ἀπέλυσεν ἅπαντας οὓς ἂν εἶχεν αἰχμαλώτους ἕως ἐνός. ἀπολαβὴν οὖν ὁ κόνστας ἀπαῆλθε τοὺς περιεδεδέντας, δύο τῶν χειρωνιτῶν πρὸς βων καλαρῶν παρ' ἑαυτῶ, τὸς ἀλλῶς ἀπέστειλε πρὸς ἢ σωρηματων. ὅστις σωρηματῶ παρελαβὴν αὐτοὺς, παραπέσειλεν ἐκ τῆς τῶν λαζῶν χώρας μὲν καὶ τ' ἐδίων ἀνδρῶν παρὸς τὸ παρεδοῦναι αὐτοῖς πῶν ἢ βόσπορον καὶ τὰς φαιμηλίας αὐτῶν. αὐτὸς δὲ σωρηματῶ ἢ πορείαν μὲν ἢ ἔδους αὐτῶ ἐν καταστάσει ἐποιεῖτο. πρὸς τὸ ἀφροίλεις τοὺς χειρωνιτῶν παρεδοῦναι τὰς φαιμηλίας καὶ ἀνακαρῆσαι. οἱ ὃ χειρωνιτῶ τὸς οἰκείας πρὸς βων ὑποδεξάμενοι ἐν τῆ βοσπίρω, καὶ μεμαθηκότες τὰ ἡγόμενα ἅπαντα ὑπὸ κόνστας καὶ ἢ σωρημάτων, ἀνέλιπον πῶν τε βόσπορον καὶ τὰ τῆς μειώπειδος κατέλλα, καὶ τὰς φαιμηλίας πᾶσας ἀελαβεῖς, καὶ κατέλαβον ἐν εἰρήνῃ ἢ χειρωνιτῶν. ὁ ὃ κόνστας ἀνακαρῆσεν ἢ σωρημάτων ἐκ τῶν βώματικῶν πέπων, καὶ αὐτὸς ἀνέστρεψεν ὅτι ἢ βώμην, καὶ ἀνήγειλε πᾶντα τῶ

dare se quicquam, neque accipere item velle: mitteret tantum Cherfonitas, argue ille inde discederet. Sed auctores Constanti Cherfonitæ fuerunt, ne eos dimitteret, antequam captiuos omnes accepisset, quod cum ei indicasset, omnes quotquot essent Sauromatus vel inuitus dimisit Quos cum accepisset Constans, duobus Cherfonitarum legatis apud se retentis, ceteros ad Sauromatum misit, isque ad illorum aduentum ἐΛαζορων regione quosdam vna cum suis destinavit, quibus Bosphorus familieq; traderentur, ipse verò cû sua gente iter ordinare instituebat. Cherfonitæ verò legatis suis receptis, intellectoq; quid inter Constantē & Sauromatum actum esset, Bosphorum, Mæotidisque vrbes, & familias omnes illas relinquerunt, & in pace domum redierunt. Constans autem, vbi ex Romani imperii locis discessisset Sauromatus, ipse quoque Romam contēdit, omniaque à Cherfonitis acta imperatori indicavit,

adductis item duobus legatis, quos cum vidisset imperator benignè excep-
tis gratias maximas pro benevolentia & auxilio egit: ac petere quodcumq; vellet eius rei ergò iussis, cum illud vnum postularent, vt liberi essent atque immunes à tributo liberiter id concessit, multisq; mun-
eribus cohonestatos ad Cherfonitas remisit, veluti veros ac fideles imperii Romani subditos. At Constans magnificè ipse quoque ab Imperatore sus-
ceptus, veluti re còtra Sarmatas præclarè gesta, & illustri-
bus clarusq; factus, paulò post, in imperium successit, Diocletiano Ni-
comediam secedente, eoq; mortuo imperator fuit filius eius Constantinus. Qui cum Byzantium venisset, Scythæque rebellarent, re-
uocatis in memoriâ quæ à patre Constante audiuerat, de benevolentia & auxilio Cherfonitarum, legatos il-
lis misit, postulans vt contra Scythas arma caperent. Principatum autem tunc

καμάρονι. κώνσας δὲ τελευταίω ἐν ρώμῃ ἐβασίλευσε κωνσταντίνος ὁ υἱὸς αὐτῶν καὶ ἐρχομένην αὐτῶν ἐπὶ τὸ βυζάντιον, ἀντίστασεως αὐτῶν ὑπὸ πνῶν ἐν τῇ κυδίᾳ ἡγουμένης, ὑπεμνήδῃ τούτῳ πατρὸς αὐτῶν κώνσας λεχθὲν περὶ τῶν χερσονησίων ἐνοίας τε καὶ κυμαχίας, καὶ ἀπέστειλε κατὰ τῶν χερσονησίων πρέσβεις, ἐφ' ὧτε ἐλάθει

ἐλθεῖν κατὰ τῆς κυδίων χώρας, καὶ μαχόμενοι τοῖς ἀνδραγαθῶν ἀνταρ. σεφανηφοροῦντι. ἢ τότε καὶ πρὸς αὐτοὺς τῆς χερσονησίων διοχέους ἔδοξε, οἱ χερσονησίων πλὴν κέλδων ἀσμένως πειδαρχήσαντες, πάσῃ συνουσίᾳ κατασκήσαντες τὰ τῶν πολεμικῶν ἄρματα, καὶ τὰς χειροβολλίνας, κελύματα βάνης ἢ ἴσθρον ποταμόν, καὶ τὸν περὶ αὐτῶν ἀντεπαρτάξαντο τοῖς ἀνδραγαθῶν, μακρῶν ἢ ὁ βασιλεὺς ἢ ὑπ' αὐτῶν ἡγουμένῳ τερπικλῷ, ἐκέλευεν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκελευμένῳ ἀπιέναι. τὸς ἢ τῶν πρὸς αὐτοὺς πρὸς αὐτοὺς κατὰ τῆς βυζαντίας, καὶ ἐν χερσονησίοις τὰ μέγιστα, ἔφη αὐτοῖς. ἐπειδὴ καὶ νῦν ἐνοσίκως ὑπὲρ ἡμῶν ἐκάματε, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ἐυσεβῶν πρὸς αὐτοὺς τῆς ἡμετέρας πατρίδος, ἰδοὺ καὶ ἡμεῖς ὅππῃ ἐρῶντες τὰς ἡδὴ ἐπὶ ἐκδοσῆς δοθείσας ὑμῖν ἐν τῇ ρωμαίων ἐκείνης ἡμετέρας βασιλείας δόξιας, παρέχμεν ὑμῖν καὶ ἡμεῖς ἀνδραγαθῶν χυσοῦν καὶ γλαμύδων βασιλικῶν, καὶ φιλατύνας, καὶ σέφανον χυσοῦν, πρὸς ἐυπρέπιν τῆς ἡμετέρας πόλεως, καὶ ἐν χερσονησίοις ἐλάθειας καὶ ἀτελείας ὑμῶν τε καὶ τῶν πλωτῶν ὑμῶν, καὶ πρὸς τῆς γνησιότητος τῆς ὑμῶν ἐνοίας δίδομεν ὑμῖν καὶ ἀκλιβίνας χυσοῦς ἐκλυπέντας τῶν ἡμετέρας ἐυσεβῶν ἐκόντας, δι' ὧν τὰς κατὰ καμῶν μελλούσας

inter illos tenebat Diogenes Diogenis F. & liberiter mandato obediens omni studio curribus bellicis cū chirobolistris apparatis ad Istrum flumen profecti traiecerunt, ac còtra hostes tendentes eum in fugam conuerterunt. Quibus cognitis Imperator domū eos redire iussit, prius matibus aut Byzantium vocatis gratias maximas egit, dixitque ipsis. Quando etiam nunc benigne pro nobis laborastis, quemadmodum & pro maioribus nostris, ecce etiam nos datam vobis libertatem & à tributo immunitatem confirmamus, præterea dāmus quoque statuam auream cum chlamyde imperatoriā, fibulaturā, & coronā aureā, ad ornatum vestræ urbis, item syngrapham nostram super libertate & immunitate tam vestrā quā̄m nauatarum vestrorum: insuper propter benevolentiam sinceritatem annulos quoque dāmus aureos, in quibus expressa maiestatis nostræ imago, vt iis relationibus vestris supplicationibusq; signatis, quas per occasio-

nem missuri estis, earum nuntios dignoscere inde possimus. Nec his contēti, damus quoq; singulis annis nervum, canabim, ferrū, & oleum, ad balistarū vestrarum confectionem; item in alimenta annonas mille, quas vobis hinc domum missuri sumus. Cherfonte verò annonis huiusmodi acceptis, inter se liberosq; suos divisione factā numerum constituerunt, qui etiā hodiē apud illos obrinet. Atque hoc pacto Diogenes, & qui cum ipso, commeatu ac donis ab Imperatore Constantino instructi, in terrā suā reverti sunt. Annis verò aliquot post, Sauromatus Sauromati Crifcoroni F. qui Lazicā bello infestauerat, nepos, collecto ad Meotidem paludē milite contra Cherfontas movit, iniuriam, ut inquietabat, avi sui captivi ulturus: qua re inteilecta Cherfonta, qui principem tunc habebant Bylscum Supolichi F. armis quoque ipsi sumptis obuiam ei facti

ἀποσέλλεσθαι ἡμῖν παρ' ὑμῶν ἀναφορὰς ἢ καὶ δέσεις φερράζοντες πύπης, γωρίμης ἡμῖν ἀποδέκνυτε τὰς ἐαυτῶν ἀρέσβεις. πρὸς ὅτι τέτοις ἢ παρέχμεν ὑμῖν καὶ ἔχουσιν ἐπὶ νεύρον τε καὶ κνάβων. (Ἰδιὸν τε καὶ ἔλαιον, ὑπερκαπιδίης τῶν βόθισπῶν ὑμῶν καὶ δίδομεν ὑμῖν πρὸς ἀπὸσφῶν ὑμῶν χιλίας ἀνόνας, ἐφ' ἧς ἐστὶν ἡμᾶς βασιλεύεις, λεγόμενοι ὡς τὰς τοιαύτας Ἰπίσις τε καὶ Ἰμυδαίους πᾶσας καὶ ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ἐπιούδων μέλλομεν ἡμῖν ἀποσέλλειν κατὰ χερσωνίων. οἱ δὲ χερσωνίται τὰς τοιαύτας εἰληφότες ἀνόνας, εἰς ἑαυτὰς τε καὶ τὰ τέκτων τέκνα διαμερίσαντες ἢ ἀριθμὸν Ἰνεσίουσαντο. διὰ τὸ καὶ ἕως ἔτι νῦν τὰ τέκτων τέκνα καὶ τῶν γυνέων τῆς στρατίας Ἰμπληρώσασιν ἐν τῷ ἀειθμῷ καταλίεσσαν). ἐφιδίοις ἢ καὶ δώσεις πωλείσας τότε πμηθέρων ὑπὸ ἔθροισι βασιλέως κωνσταντίνου ἔτε διοχίης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, κατέλαβον ἢ χερσωνίων ἀποκρίσαντες καὶ τὰς δέσεις εἰλοπμίας. μὲν δὲ χεῖνες πινὰς ἔτι πύπης γερνέται, (αὐτῶν) ἢ ἔχουσιν ἔθροισι πωλεμῶν ἢ λαζικῶν, Ἰναδεις πωλεμον ἐκ τῆς μαϊώπιδος λίμνης ἐπιμένει τοῖς χερσωνίταις, βυλόμενος φησι ἢ τῆς ἀγκυλωσίας ἔχειν ἢ οἰκίαν πᾶππυ ἐκδικήσῃ ἢ παρ' αὐτῶν Ἰνομένω. μαθόντες ἢ τῆτο οἱ χερσωνίταις φαρηφορῶν τότε καὶ παρ' αὐτῶν ἢ τῆς χερσωνίων βύσκου ἢ Ἰπολίχου, ἀντιπαρεταξάμενοι καὶ αὐτοὶ ἐπὶ ἡμῖν

ὑπερλήθη τῷ (αὐτομάτῳ) ἔξω ἐν τοῖς ἔθροισι καὶ φά τοποῖς, καὶ πωλεμῶσιντες μὲν αὐτῶν, ἔθροισι τοῖς χερσωνίταις βοηθοῦντες, ἐπὶ κηρῶν ἢ (αὐτομάτῳ) καὶ ἐδίωξαν, δῆσαντες καὶ ἐρεδειςίας ἐν τῷ αὐτῷ λεγόμενῳ καφᾶ, ἐν ᾧ καὶ ἔθροισι ἐπετέλεσεν ὁ αὐτῶν (αὐτομάτῳ) καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ὑπολήθοντες, ἔθροισι μὲν αὐτοῖς χεῖνες πινὰς ὑπερβαίνον τὰς ματαξὺ ἐπιπῶν τεθείσας ἐρεδειςίας, ἄλλ' ἔχουσιν αὐτῶν τὰς ἰδίους ἔχον τόπης πρὸς τὰς τεθείσας ἐρεδειςίας. καὶ ἔθροισι ἀνεχώρησεν ὅτι ἢ βύσπερον ὁ (αὐτομάτῳ), καὶ οἱ χερσωνίταις εἰς τὰ ἴδια. καὶ δὴ τέτων οὕτω Ἰνομένω, πᾶσιν μὲν χεῖνες πινὰς ἔτερον (αὐτομάτῳ) ἀνασῆς καὶ σὺν αὐτῷ πηθῶν ἀνδρῶν ἐκ τῆς μαϊώπιδος λίμνης παρετάξατο πωλεμον κατὰ τῶν χερσωνίων. καὶ παρ' αὐτῶν τὰς μὲν ἔθροισι τεθείσας ἐρεδειςίας ἐν τῷ καφᾶ ὑπὸ τῷ πρώτῳ Ἰνομένῳ (αὐτομάτῳ), τὴν μὲν δὲ πωλεμον ἐπιχειρήσῃ τῶν βοσποριανῶν πωλέμεν χερσωνίταις ὑπερβῆναι. αὐτῶν ὁ (αὐτομάτῳ) ὑπερέκει, ὡς οἱ αὐτῶν μὲν βίας αὐτῶν ἀφαρεδέειν γινώσκοντες καὶ ἀπολαβῶν. καὶ δὴ ἐν τοῖς τότε χεῖνες φαρηφορῶν καὶ παρ' αὐτῶν τῆς χερσωνίων φαρηναίου τῷ φαρηναίῳ, ἀντιπαρετάξατο καὶ οἱ χερσωνίταις τῷ αὐτομάτῳ, καὶ ἀπαντήσαντες ἀλλήλοις ἐν τοῖς τῷ πωλεμῶν καφᾶ τοποῖς, ἐσηρῶν ἐκῆτερον τὰ μέρη ἐν τοῖς ἔθροισι. ὁ δὲ (αὐτομάτῳ)

sunt in locis Capha nominatis, in quoque proelio, deo opitulante, superiores facti Sauromatum in fugam conuerterunt, limitemque illic, ubi victoria potiti sunt, posuerunt, in quo Sauromatus, quique cum ipso à proelio superstites, nunquam se eum cum armis transgressuros esse iurarunt. Sed propria vnumquemque ipsorum loca ibi habiturum. Atque ita Bosporum Sauromatus, Cherfonta terram suam repetierunt. Hisque ita gestis, rursum post aliquot annos alius Sauromatus cum militum manu ad Meotida paludem turgens bellum contra Cherfontas coepit, limitesque cum iurte iurando in Capha positos transgressus, tanquam ablatam sibi per vim terram vindicaturus recepturusque. Habebant autem principem tunc Cherfonta Pharnacum Pharnaci F. exercitumque aduersus Sauromatum ducto, obuiam sibi mutuo facti in montibus utriusque confiterunt.

Sauromatus vero & corporis magnitudine, & militum multitudine fretus insolenter Cherſonitis inſultabat; at Pharnacus ſtatura exiguus præ Sauromato, eiusque copias conſiderans, conſilio cum ſuis inito ſtatuit, ne infiniti perirent, ſingulari certamine cum Sauromato pugnare; reque conſtituta militibus eius puntiat, non opus eſſe ut tanta multitudo percat, neque ſponte illos ſua, ſed Sauromati impuſſu ad bellum veniſſe: mallent itaque ipſi auctores eſſe, ad ſingulare certamen deſcenderet, illisque domum repertentibus victus in victoris poteſtatem veniret. Hæc res cum grata Sarmatis eſſet Sauromato ſingulare certamen inire ſuaſerunt, qui cognito exigue ſtaturæ Pharnacum eſſe, magnitudine ſua, viribusque, & armis fretus, conditionem lætus accepit. Pharnacus autem pugnaturus militibus ſuis dixit, ubi cum bo-

νο deo certamen ingreſſus

τον μονομαχῆσαι μετὰ τοῦ φαρνάκου· ὁ οὖν ſαυρόματ· μαθὼν μικρὸν πάντων ὄντων τῇ ἡλικίᾳ τὸ φάρνακον, ἐαυτὸν τῷ ὑπερμεγέθει, ἐχάρη ὅτι τοῦτον πεποιθὸς τῇ οἰκείᾳ δυνάμει, καὶ οἷς ἐκέχρητο ὁπλοῖς κατατεθρακισμέν· καὶ τούτων οὐτ· ὁδοξάντων, λέγει ὁ φάρνακ· τῷ ἰδίῳ φρατῶ· ὅτι ὅταν κατέλθω διὰ τοῦ ἡνιῶς εἰς τὸ μονομα-

νομαχῆσαι, καὶ ἴδετε ὅτι ὁ ſαυρόματ· τὰ νότα ἀπὸ εἶχε πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὸ ὄφιν πρὸς τὰς ἰδίους, ἐγὼ δὲ τὸ ὄφιν μὲν πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὰ νότα πρὸς τὰς ἐναντίας, ἀπαντες ὑμεῖς βλάητε μίαν κραυγῆν, καὶ μόνον λέγοντες τὸ ἄ· ἄ· καὶ μὴ δὴ περὶ ἄλλου ὅτι τῇ κραυγῇ· καὶ δὴ κατὰ δόλιον ἀπὸν ἀφοτρῶν ἐν τῷ πεδίῳ πρὸς τὸ μονομαχῆαν, καὶ τραυλοῦντων ἐαυτούς, καὶ τὸ φαρνάκου ἡγομένους εἰς τὸ φ· ſαυρομάτ· μέγ· καὶ ſαυρομάτ· εἰς τὸ φ· φαρνάκου, ἔδωκεν ὁ φ· φαρνάκου φρατῶς μίαν φωνὴν τὸ ἄ· ἄ· ὁ δὲ ſαυρόματ· τῆς τοιαύτης φωνῆς ἀκούσας, πεπεισμένος ἴδεν ἀναγκασθ· πῶς ἢ ἡγομένη κραυγῇ ἐν τῷ φ· φαρνάκου φρατῶ· ἐν τῷ φ· φρατῶ· καὶ ſαυρομάτ· τον τὸ ἄ· ἄ· ὄφιν εἰς τὰ ὀπίσσω, διωλοῖσθαι μικρὸν τὸ φ· χασιδίον ἀπὸ πείθον. καὶ ἐυθὺς ἐπιθραμῶν ὁ φάρνακ· ἔδωκε τῷ κόντῳ τὸ ſαυρομάτ· καὶ ἀνείλεν αὐτόν. περὶ τῆς φ· φ· ſαυρομάτ· του, καὶ τῶν φ· φάρνακ· φ· ἵππων ἀπικεφάστων αὐτόν· καὶ ἡγομένον ἐγκρατῆς φ· πολέμια, τὸ εἶπε πλῆθ· τῆς μαλώπιδ· ἀπέλυσε, τὸς δὲ τῆς βοσπίου ἀχμαλώτους λαβάν, καὶ τῶν αὐτῶν ἀφελόμενον, ἐν κυβερνικῷ ἄνω τῆς τῶν χερσονήσων ὁδοδοσίας ἐκτισεν, ἀχελύεσσας ἄκοντα καὶ μόνον μεδίον γλῆν αὐτοῖς ἐλάσας· αἱ πνεύσας ὁδοδοσίας μέχρι φ· νῦν διαμένοντα.

fuero, Sauromatumque tergo vobis obuerſum, facie verò ſuis videbitis, ego autem faciem vobis, tergum hoſtibus obuertero, vno ore omnes clamabitis. A. A. neque hunc clamorem iterabitis. Cum itaque incampum vterque veniſſent, interque ſe depugnarent, Pharnacusque Sauromati, & Sauromatus Pharnaci partibus obuerſus eſſet, vno ore Pharnaci miles exclamauit A. A. : quo audito Sauromatus conuertit ſe ut videret quiſnam hic clamor eſſet qui in Pharnaci exercitu ſublatus: dumque ſe conuerteret, diducta paululum caſſidis lamina conto eum Pharnacus percuffit, & occidit. Cum autem Sauromatus cecidiſſet, equo deſcendens Pharnacus caput ei amputauit. Victorque exiſtens Meotidis quidem populam ſimita ſit, Boſporianos verò in vinculis detinens, capta eorū terra limites in Cybernica ſupra Cherſonitas ſtatuit, quadraginta tantum milliarium terra ipſis reliquens manentque iſti limites in hodiernum vsque diem, cum priores illi, quos

dixi, in Capha sint. Paucis
verò Bosporianorum apud
se retentis, agriculturę cau-
si, Pbarñacus reliquos om-
nes misericordia ductus ad
sua redire permisit; qui re-
versus pro beneficio tali be-
volentiaque statum ei in
Bosporo posuerunt. Atq;
ex eo tempore in posterum
Sarmatę Bospori impe-
rium amiserunt. His ita
gestis, principatum apud
Cherfontas tenente Lam-
macho, apud Bosporianos
verò regnate Afandrio, ma-
lę aduersus Cherfontas
affecti Bosporiani cũ quie-
scere nequaquam possent,
semperque aliquo modo
captiuitates suas vicisci
studerent, vbi intellexissent
filiam Lamacho vnicam
esse Gyciam, filiosque ha-
beret Afander, affinitatem
contrahere conati sunt, vt
hoc nimirum pacto liberę
in Cherfontarum terram
ingressi vindictam sume-
rent. Mittunt itaque lega-
tos ad Cherfontas suasu-
ros, quandoquidem ami-
cicia inter ipsos esset, eam-
que sine dolo coerent, ad-
finitatem secum contraherent,
& vel Lamachi filia

διμῶν ἔσιν, καὶ ἀδόλωτος πρὸς ἀλήλους ἔχμεν, ὅπῃ αἰσχροσύμμεν
ἑαυτοῖς. καὶ δότε ἡμῖν εἰς γυμνάσιον τὸ δουρατέρεον λαμμάχου ἔστω
ὑμῶν

αὶ τὴν εἰρημίαν παρὰ τῶν ἀρεστέων
ἐν κατὰ εἰσὶν ἀποκείμενα. ὀλί-
γους δὲ πινὰς καταχρῶν παρὰ ἑαυ-
τῶν τὸν βοσπορειανῶν ὁ φάρνακ-
μαρζῶν ἔνεκα, τὸν ἀλῆος ἀπαν-
τας οἰκίαν ἀξιώσους, ἀπέλειπε κατὰ
τῶν βοσπορειανῶν ἀπὸ τῆς εἰ-
νης ἀπολυθέντες ὑπὸ τῆς φαρνάκου
ὑπερὸ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας καὶ
φιλανθρωπίας ἀπὸ τῆς εἰς αὐ-
τὸν ἡγομένης, σήλην αὐτῶν ἡγε-
σαν ἐν τῇ βοσπορείᾳ. εἰλοτε ἔνλοι-
πὸν ἢ τῶν βασιλευμένων ἐν τῇ βο-
σπορείᾳ βασιλείᾳ κατὰ τὴν ἐπι-
τύχον ἡγομένην, λαμμάχου σεφανη-
φοροῦν καὶ παρῶσόντων τῆς
τῶν χερσονήσων, ἀσάνδρου τῆς
βοσπορειανῶν βασιλευσούσης, κα-
κίᾳ πολλῇ μεμισωμένοι οἱ βοσπο-
ρειανοὶ κατὰ τῶν χερσονήσων, καὶ
μηδαμῶς διωκόμενοι τῇ πονηρίᾳ
ἡγεμῶν, ἔσπευδον αἰετὸν πρὸς
τὸ ἀνταμοιβῆν τῶν ἀίχμαλωσι-
ῶν τοῖς χερσονήσις ἀποδόναι. καὶ
δὴ μεμαθηκότες ἔχον δουρατέρεον
μονοφυῆ τὸ γυμνάσιον, καὶ τὸν
ἀσάνδρου υἱὸς, ἐμνησαν ὅτι
λαμμάχου ποιήσασθαι, ὅπως διὰ
τῆς ἀδελφῆς ἐπιβαίροντες τῇ χερ-
σονήσῳ ἀμύνασθαι. καὶ δὴ ἀπο-
σέλλουσι πρὸς τὸν κατὰ τῶν χερ-
σονήσων παρὰ τῶν ἐπιτύχον, εἰάν οἱ-
δαμεν ὅτι ἀγάπῃ δὴ ἡμῶν μεταξὺ

διμῶν, ἔνεκεν τῆς υἱοῦ ἀσάνδρου
κυνεῖα ἡμῶν ἢ λάβετε αὐτὸν αὐ-
τῶν εἰς γυμνάσιον, οἶδαμεν ὅτι
πρὸς ἔχμεν εἰς ἀλήλους, τῆς υἱοῦ
βασιλευσούσης μὲν ὑμῶν. λέγου-
σιν αὐτοῖς οἱ χερσονήσις, ὅτι ἡμεῖς
πρὸς ὑμᾶς δουρατέρεον ἡμῶν δο-
ναι οὐκ ἂν ἐχόμεθα. εἰ τὸ ἐν τῶν
υἱῶν ἀσάνδρου τῆς βασιλείας ὑμῶν
δέλετε δόναι ἡμῖν εἰς γυμνάσιον,
δεχόμεθα. οὐτὸν μέντοι μὴ διω-
κόμεν ἐπὶ τῆς υἱοῦ ἀσάνδρου τῆς ἐρ-
χόμενης πρὸς ἡμᾶς ὅπῃ αἰσχροσύμμεν,
καρτερῶς ποτὲ ἢ χερσονήσῳ πρὸς τῶν
τῆς ὑποστέλλου κατὰ τὸν βοσπο-
ρειανῶν, χερσονήσῳ ἢ ἐπιτύχῳ ἢ
πρὸς τῆς ὑποστέλλου κατὰ τὸν βοσπο-
ρειανῶν, καὶ ταῦτα ἀναγλυ-
λόντων, ἀπέσειλε πρὸς τὸν ἀσάν-
δρου πρὸς τῆς λέγων τοῖς χερ-
σονήσις, ὅτι εἰάν ἀληθῶς λέγετε,
καὶ πιστοποιεῖτε με, ὅτι λαμμάχου
ἀνέχεσθαι ζῆσαι τὸ δουρατέρεον αὐ-
τῶν τῆς μεζιότερον μου υἱῶν, ἀποσε-
λῶ ὑμῖν αὐτὸν ἐκείνον αὐτόν
ὅπῃ αἰσχροσύμμεν. ἡ δὲ λαμμάχου
τοῖς τότε χερσονήσις, ὡς λόγος, πλῆ-
θος πολλὸν καμῶν ἔνεκεν χερσονήσῳ
ἐργασίᾳ, καὶ αἰετὸν καὶ πρὸς τῆς
καὶ ἀλόγοις διαφοραῖς, καὶ
ἐπιτύχῳ πολλοῖς, καὶ τῶν αἰετῶν τῆς οἴκου ἀπὸ ὅπῃ αἰσχροσύμμεν
ἐν πλάτῃ καὶ μήκει, ὡς κατὰ τῶν λεγομένων Κορῶν, ἐν οἷς καὶ

Afandri domini sui filio
darent, vel eum apud se ac-
ciperent; neque enim dubi-
um habere, quin fides in-
ter ipsos constituta esset,
herili filio suo apud eos
cōmorante. Responderunt
verò Cherfontę, filiam se
ipsis dare nō posse, quod si
autem aliquem ex Afandri
regis sui filiis dare generū
vellent, accepturos esse, illa
quidem conditione, vt qui
venturus sit, reditum ad
Bosporianos tentare nun-
quam possit inuisendę
compellandive patris sui
caussa, nec in ipsa mortis
hora. Hoc pacto dimissi le-
gati, domumque reuersi, cũ
quid actum esset significa-
sent, iterum ad Cherfontas
Afander misit; quod si ve-
rum dicerent, atque bona
fide agerent, Lamachusq;
filio maiori suo filiam vxor-
em dare vellet, eum se il-
luc missurum esse. Erat au-
tem illis temporibus Lam-
achus, vt ferebatur, diues
admodum auro & argęto,
famulis, & ancillis, equis,
ac fundis quatuor plurimis, &
in quatuor regionibus do-
mum habebat in lati-
tudine & longitudine vs-
que infra Susa quę dice-

rentur, vbi etiam in muro propriam portam cum quatuor præter cæteras portis magnis ac splendidis in introitum & exitum: ita vt pecoribus eius in urbem venientibus, singuli armentorum greges, equorumq; & equarum, bouūq; & vaccarum, ouiumque & asinorum, suas quique per portas introirent, & ad proprium stabulum discederent. Adhortati igitur Lamachus sunt Chersonitæ, vt Afandri filium generum adscisceret: quibus cum ille annuisset, Afandri filius Chersonem venit, Gyciamque duxit. Et exiguo biennii tempore elapso Lamachus diem obiit, cū iam Gyciæ mater antea mortua esset. Gycia autē finito anno à sepulto patre, annuo die instate, memoriamque patris sui celebrare cupiens, coronam & principatum Chersonis tenentem iam Zetho Zethonis F. primos vrbs hortata est, ne iniuriam suam putarent, si cæcipi & populus vniuersus ab ea acciperent vinum, panes, oleum, carnes, aves, pisces, & si quæ alia ad epulum necessaria, vt diem memorie Lamachi factū ciues cuncti cum vxoribus, ac li-

δίαν πύλλω εἶχεν ἐν τῷ ταίρη, ἢ τέσσαρα φυλάσσει μεγάλοις εἰς τὸ εἰσοδὸν καὶ τὸ ἐξοδὸν, ἢ ἑτέροις ἢ παρὰ πύλλωις Σεμονοῖς. ὡς εἰσερχομένον τῶν ἀλόγων ἀπὸ ἐν τῇ πόλει ἐκείνου ἀγγέλλων ζῶων, ἵππων τε καὶ φορβάδων, βοῶν τε καὶ δαμάλεων, περβάτων τε καὶ ἑνων, καὶ δι' ἰδίας πύλλωις εἰσπίναται, καὶ εἰς ἰδίαν εἰσὶν ἀπίναται. παρεκλήθη οὖν οἱ χερσονίται τὸ λώμαχον, ἐφ' ᾧ τε ὀνημαθευόμενοι αὐτὸν τὸ Ἔ' ἀσάνδρον ἔχον. τὸ ἢ λαμάχον ὀνημαθευόμενον τῇ παρὰ κλήσει αὐτῶν, ἢ λαδεν ὁ τὸ ἀσάνδρον ἔχον ἐν τῇ χερσονί, ἢ ἔζηματὴν γυναικῶν. καὶ διετὸς μικροῦ χρόνου διαγνομένη, ἐτελεύτησεν ὁ λαμάχον. ἢ γὰρ μητὴρ τῆς γυνίκας περὶ τὴν ἀπὸ τῆς λω. ἢ οὖν γυνίκα μὲν τὸ Ἔ' ἐνιαυτὸν παρελάσσει τῆς Ἔ' πατρὸς πατρὸς, τῆς ἐνιαυτοῦ ἡμέρας ἐν εἰσῆσι, τὸ μνήμην δέλασσα φαδρῶναι Ἔ' ἰδίας πατρὸς, σεφανηφορεῖν ἢ τότε καὶ πρωτοῦ ἢ τῆς χερσονί τῆς Ζήθου, ἢ Ζήθου, παρεκλήθη τοῖς πατρῶν γυνίκα τῆς πόλεως ἐφ' ᾧ τε ἀνευ ἕρεως ἀναθλιῶν αὐτὸς τὸ λαβεῖν παρ' αὐτῆς σὺν πατρὶ τῷ δῆμῳ οἰόντες καὶ ἀγρῶν καὶ ἐλασσον, κρέα τε καὶ ὄρνεα καὶ ἄλλα, καὶ εἰπέτερον πρὸς τὸ τῆς εὐφροσύνης χρεῖαν. πρὸς τὸ τὸ ἡμέραν τῆς μνήμης τὸ λαμάχον ἀπαντες τῆς πολιτείας σὺν γυναικί καὶ τέλει.

πέκνοις καὶ πᾶσι τῇ φραμλίᾳ αὐτῶν εὐφροσύνην καὶ ἀλγέδον ἔκαστον ἐν τῷ ἰδίῳ ἔργῳ, καὶ δημοσίᾳ χερσονί, καὶ ἔργον πρὸς τὸ ἄνολον μὴ ἀφάδαται. Συνταξαμένον τοῖς πολιταῖς ἐν ὄρκῳ, ἐφ' ᾧ τε ἀπαντα τὸ χρονον τῆς ζωῆς αὐτῆς οὐτῶ τὰ τῆς εὐφροσύνης καθ' ἕκαστον χρόνον δίδοναι αὐτοῖς ἐν τῇ αὐτῇ τῷ λαμάχῳ μνήμῃ. τῶν ἢ οὐτῶ γνομένων ἐν ὄρκῳ ὑπ' αὐτῆς παρθένων, ὁ ταύτης ἀνὴρ ὁ τὸ ἀσάνδρον ἔχον ἐν κρυπῶ τὸ δόλον, καὶ ἐπιζητῶν κερδὸν περὶ τῆς ἀκούσεως ταῦτα τὰ παρὰ τῆς γυνίκας λαδέντα, καὶ ἐν ὄρκῳ παρὰ τῆς ἐξουσίας καὶ ἐπὶ τῆς γυνίκας ἀπὸ τῆς ἐνόρκου συνίξι, ὡς γησιῶς περὶ τὸς γονεῖς ἔχουσαν. Συνθέμενον ἢ καὶ αὐτὸς φησὶ χαίρειν καὶ σπένδειν ἐπὶ τῇ τοιαύτη συνίξει, καὶ μὲν τὸτο παρὰ τῶν δούλων τῆς μνήμης καὶ τῆς εὐφροσύνης, δηλοῖ τοῖς ἐν βοσπόρῳ δι' οἰκεία πωδὸς λέγων αὐτοῖς. ὅτι εὐφροσύνην δὲ ἢ ἀκόπως τὸ χερσονί μέλλομεν παρὰ λαβεῖν. ὅμοι οὖν ἐν διαλειμμάτων ἀποσέλλεται μοι δέκα ἢ δώδεκα νεολέγους χερσιμους ἐκείνων ἐν τῷ παρὰ τῶν ἐλαυνόντων, ὡς δὲ δὲν ἐξινά μοι πέμποντες ἐν Συμβόλῳ ἢ παρὰ τῶν ὄρων τῶν ἐρχομένων παρὰ τῶν ἰμῶν καὶ ἐκεῖ μὲν ἢ ἐμῶ ἢ πέμποντες ἢ δι' ἵππων φέρειν τὸς ἐρχομένους νεωτέρους ἐν τῇ πόλει κατὰ πεμπόμενα. καὶ φησὶ τῷ τρέπον τούτῳ ὅτι διετὸν χρόνον ἐκ τῆς

beris, omnique familia publica lætitia celebrem agent, & feriatum habent: promisitque cum iuramento quotannis dum viueret hæc se omnia in Lamachi memoriam iis suppeditaturam. Hæc cum ita facta essent, maritus eius Afandri F. dolum animo occultū versans, & proditionis tempus quærens; quæ à Gycia dicta iuramentoque firmata essent audiens, admiratus essent laudavit eam veluti præclare erga parentes adfectam, adiciens gaudere se quoque, & libare itidem velle. Cumque memorie dies & epulum præterisset, Bosporianis per puerum suum indicati; inuenisse se, quò pacto sine labore Chersonem capere posset; mi teterent itaque per interualla decem aut duodecim iuuenes præstātes, præter caraborum remiges, qui veluti xenia ipsi ferrent: qui autē appellent carabi illic manebunt, ego verò equos mittam, quibus iuuenes cum muneribus missis in urbem vehantur. Cumq; per biennium hoc modo in urbem

Bosporiani cum xenis venissent, ne fraus agnosceretur, post aliquot dies ferius eos sub vesperam Afandri filius dimittebat; qui egressi ad tria vsque miliaria tenebris iam densis redibant, & Limonem intrabant, vnde carabo Sufa deuehebantur, vbi per portam minorem, quam in muro habebat, in domum ab eo recipiebantur, nemine conficio, praeter tres tantum pueros Bosporianos fidos. quorum vnus recedere carabos nuntiabat: alter in Limonem Bosporianos reducebat: tertius Limone Sufa carabo eos aduehebat & in Lamachi domum introducebat. Vtebatur praeterea his ad alimenta illis deferenda, ipsa quoque Gycia dolu ignorate. Statuerat autem, vt diximus, anniuersario die Lamachi memoriae sacro, vrbe tota epulante, ipse cum Bosporianis atque domesticis suis de nocte furgere, vrbemque incendere, & omnes occidere. Cumque biennii tempore in Gyciae domo congregati essent Bosporiani c. c. in-

καὶ τὴν ἐνιαυσίαν ἡμέραν τῆς τοῦ λαμάχου μνήμης, τῆς πόλεως πάσης ἐσφραγισμένης, αὐτὸς τὸν ἑκαστὸν ἐπαναστάσαντα τῶν βοσπορειανῶν τε καὶ αἰκείων, καὶ ἐμπροσθέν τῶν πόλεων, καὶ πάντας κατὰ κράτος ἐξελθὼν ἐν τῷ διαστήσει ἡμέρῃ ἐν τῷ τῆς γυκίας οἴκῳ ἄγει σ

καὶ αὐτὸς ἐρχομένην τῶν βοσπορειανῶν μὲν τῶν ξενίων, πρὸς τὸ μὴ γνωστῶν τῆς πόλεως τὸ δόλον, ἔφερε μὲν αὐτὸς περικλιῶς ἐκ τῆς συμβόλου τοῦ ἀσάνδρου γῆς καὶ μὲν ἡμέρας πρὸς τὸν πόλεων πρὸς ἐσπέρον ἀπέλεν αὐτὸς ὅσων ἐπὶ τὰ ἔξω, ὡς δὴ ἦεν βραδέερον διὰ τὸ ἄσάνδρου οἰκιστῆς ἐξέρχόμενοι ἐκ τῆς γῆς ἄγει τειχῶν μιλίων, Ἰοπίας βασιλῆος ἡμέρας ὑπέσπερον καὶ ἡσπέρην ἐν τῷ ἐρχομένῳ λίμνῳ, καὶ κειθῆεν διὰ καράβου ἔφερεν αὐτὸς ἐν τῷ κράτει, καὶ διὰ τῆς παραπλῆνης δὲ εἰργεν ἐν τῷ τείχεϊ, εἰσέφερεν αὐτὸς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν μηδένος εἰδότης, εἰ μὴ πρὸς τρεῖς τῶν παίδων αὐτῶν τῶν βοσπορειανῶν καὶ μόρον πρὸς αὐτῶν ὄνησιν. ἐνδὸς μὲν τῶν ἐν συμβόλῳ ἀπερχομένων, καὶ μνησίου ἀναχωρεῖν τὸς καράβους. εἴηεν ἡ, τοῦ ὑποσπέρηνος τῆς βοσπορειανῆς καὶ φέρηνος ἐν λίμνῳ. ἐτέρη ἡ, τῆς ἐκ λιμῶν μὲν καράβου ἀποκομίζοντος ἐν τῷ κράτει, καὶ ἀποκαθιστῶντος ἐν τῷ τοῦ λαμάχου οἴκῳ, καὶ διὰ τῶν ἀπέσπερον αὐτὸς ἐν τῷ ἐσπέρηνος ὡπτε, μὴτε τῆς γυκίας εἰδότης τὸ δόλον, πρὸς δὸκῶν κατὰ εἰρηνη, βοσπορειανῶν

βοσπορειανῶν, καὶ τῆς μνήμης τοῦ λαμάχου ἡδὴ λοιπὸν ἐγκλιῶσιν, ἐξήγετο παιδίσκῳ τῆς γυκίας καβακλαεῶν πάντων αὐτῆς οὔσαν πρὸς φιλέσιον παίσαντος ὑπὸ βίβας γυκίας, καὶ ἀποκλιῶσιν αὐτῶν. ἐν τῷ τῷ οἴκῳ ἀπεκλιῶσιν ἡ παιδίσκη, ἐποικιστῶν αὐτῶν ἡσπέρην οἱ βοσπορειανοὶ ἐσπέρηνος. τῆς ἡ παιδίσκης καὶ ἐσπέρηνος, καὶ νηθύσης τὸ λίον, ἐξήγετο τὸ κροφύλιον τῆς ἀτρεῖς κίου πεσῆεν, καὶ κλιῶσιν εἰσελθεῖν εἰς βασιλιάτην ὄπλῳ πρὸς τὸ τῶν ἡσπέρηνος πρὸς τὸ ἐπέρηνος αὐτῶν, ὅρα αὐτὸ ἐν βασιλιάτῃ ὅπῃ ὄν. καὶ μὴ διαμαρτῆς αὐτῆς ἐκαστῶν αὐτὸ διὰ τὸ βίβας, ἡν ἀκλιῶσιν ἐκ τῆς πάλου πρὸς τὸ τῶν ἀνασπῆσι ἐναβήσμον πρὸς τὸ τῆτο ἐπάει. καὶ ὅρα διὰ τὸ ὅπῃς κῆτων ἐν τῷ ὑπογῆου οἴκῳ τὸ κλιῶσιν τῶν ὄντων ἀνδρῶν. καὶ ἰδῆσι, ἐσπέρηνος πρὸς ἀπέσπερον ἐν τῷ τῶν τῶν βίβας πρὸς τὸ μὴ γνωστῶν τοῖς κῆτων. καὶ καθραῖως ὑποσπέρηνος μίαν τῶν παίδων πρὸς κλιῶσιν τὸν κυρίαν αὐτῆς τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτῶν ὀφειλοσῆν πᾶσι ἀνακλιῶσιν ἀκούσιν καὶ ἰδῆσι. ἡ τῆς γυκίας ὑπὸ τῆς θεοῦ κατανυγῆσι ἀπὸ κλιῶσιν πρὸς τῶν παιδίσκῳ, καὶ εἰσελθεῖν αὐτῆς κῆτων ὄντων ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ κλιῶσιν τῶν οἴκῳ τῶν οἴκῳ ἡ παιδίσκη πρὸς τοὺς πόδας αὐτῆς εἶπε, δέσπῳσιν, ἐξῆσι ἐξῆσι τῶν ἀκλιῶσιν σου δούλω, πᾶσιν βίβας

staretque iam celebranda Lamachi memoria, accidit vt puella Gyciae cubicularia, quae ei gratissima, propter offensionem ab oculis eius remoueretur, secluderetque. Locus vero in quo concluderetur, subter quoque Bosporianos habebat, qui illic alebantur. Puella autem sedente, & colum tractante, contigit vt fusi verticillus decedens in foramen profundum prope parietem deuolueretur: cumque surgeret tollendi causa, in foramen delapsum videt, vnde cum extrahere propter profunditatem non posset, vnum e pavimento laterem extrahere coacta est; eoque facto in inferiori aedium parte abscondita illic hominum multitudinem videt. Quos cum vidisset, laterem in locum suum solerter reposit, ne ab iis qui infra erant deprehenderetur, misitque clanculum puellae aliquam ad dominam suam, quam venire ad se hortabatur, necessarium aliquid audituram vsuramque. Gycia vero Deo impellente puella accessit: solaque ad eam ingressa, cum ianuam clausisset, ad pedes eius prouoluta puella, po-

tes, inquit ô domina, inutilē ancillam tractare pro arbitrio, tamen ostendam tibi rem nouam & inopinatam; quod cum securē facere eam Gycia iussisset, ad parietem abductæ, sublatoque solerter latere, dixit: ecce, ô domina, per foramen hoc absconditam inferius Bosphorianorum multitudinem. Gycia cū eos vidisset, re tali consternata, non frustra, inquit, hoc consilium susceptū est: cui, omnino domina, respondit puella. Quippe per Dei voluntatem sulo excidens verticillus in hoc foramen deuolutus est; quē cum extrahere inde nequiverem, laterem auellere coacta fui, atque tunc eos vidi. Illa verò puellā reponere laterem loco suo iussit; eamque amplexata benignè cum osculo, nihil, inquit, metuas filia, condonatum tibi crimen est; siquidem voluit te peccare Deus, vt dolum hunc nobis manifestū faceres. Vide igitur, quantum potes, vt totam hanc rem clam alios habeas, neque cuiquam quicquam concedas: sumpsitque eam ex eo tempore secum, habuitque benignius quam vnquam antea, quia fidelem expecta esset.

λομαι τῆ κυρία μου ξένον π καὶ παρὰ δόξον πρῶτα δεῖξαι. ἢ ὅ γυκία εἶπεν αὐτῇ, ἀφόβως εἶπε, δεῖξον καὶ πὶ τὸ τοιοῦτον. ἢ ὅ θαι δίσκη ἀπαγαγούσα αὐτῷ πρὸς τὸ τοῖχον, καὶ ἐνφυῶς ἐπάρασα τὸ βήσθρον, λέγει αὐτῇ. ὄρεῖς διὰ τῆς ὀπῆς δεῦσσινα ἢ κἄτω κρυπόμενον ὄρχλον τῶν βοσποριανῶν. ἢ ὅ γυκία ἰδοῦσα, καὶ ἐκπλαγίσια ὀπι τῷ πρῶτα, εἶπε. οὐκ ἄρρον τὸ σκεῦμα τοῦτο. ἢ θαι δίσκη λέγει, πᾶσιως δεῦσσινα. ὅπ ἐν δελήματι θεοῦ ἔπεσε τὸ σροντύλιον ἐν τῆς ἀτράκλι μου, καὶ κλιθεῖς εἰσηλθεν ἐν τῇ ὀπῇ ταύτῃ. καὶ μὴ δυναμένης μου ἐπάρασι τότε ἢ νακᾶδῶν τὸ βήσθρον ἀνασπῶσαι, καὶ τότε εἶδον αὐτῆς. ἢ ὅ ἐκέλευσε τῇ θαι δίσκῃ ἀποθέσθαι τὸ βήσθρον ἐνφυῶς ἐν τῷ τόπῳ αὐτῷ. καὶ ὀπλαβομένη αὐτῆς καὶ φειπλακειῖσα κατέφισε γησιῶς, καὶ εἶπεν αὐτῇ. μηδὲν πηοθῆς τέκνον, (ὄψιμαχῆρη) σου τὸ πᾶσιμα, ὅζῳ δεὸς ἠθέλησέ σε πᾶσιμα, ἵνα ἢ δόλον ἡμῖν φανερῶσθαι. βλεπέ οὖν ὅση δυνάμει φυλάξαι τὸ πρῶτα, καὶ μὴ τολμήσεις πνὶ τὸ ἄνολον ταῦτο διαρῆσαι. καὶ λοιπὸν εἶχεν αὐτῷ δι' ὅλα μὴ ἑαυτῆς πλέον πρῶτα ὡς πισην αὐτῷ οὐσαν. καὶ πρὸς κλησσεμένη ἢ γυκία

Accitis autem duobus ἐ
τουδ

δὸ πνὰς τῶν κυρῶν αὐτῆς πησους αὐτῆς ὄντας πᾶν λέγει αὐτοῖς ἐν τοῖς ἰδιάζουσιν. ἀπελθόντες (μυράγτε καὶ ἑαυτοὺς ἐν μυσηρίῳ τὸς πρῶτα οὐσας καὶ οὐχ οὐσας τῆς πόλεως, καὶ ἐκλεξάτωσθαι τρεῖς ἄνδρας πησους δυναμένους φυλάξαι μυσῆιον καὶ πρῶτα ποιῆσαι. καὶ πησποιοῖσσαν αὐτῆς οἱ πᾶντες ἐὸς κηως πρὸς τὸ καὶ αὐτῆς ἐμὲ πησπορησσαι, ἐν οἷς μέλλω ἐπερωτῆσαι αὐτῆς. καὶ ἀποσειλάτωσθαι αὐτῆς πρὸς με ἐν μυσηρίῳ, καὶ ἔχω αὐτοῖς ἀνακᾶσιον π καὶ ὀφέλιμον τῇ πόλει διαρῆσαι, μόνον διὰ τάχους ποιῶσατε ὃ λέγω ὑμῖν. ἀπελθόντων ὅ τῶν κυρῶν αὐτῆς, καὶ ἐν μυσηρίῳ τοῖς πρῶτα οὐσιν εἰρηκότων, ἐνδεῶς ἐξελέξατο τρεῖς ἄνδρας, ὅς ἦδεσθαι αὐτοῖς πησους ἐπὶ καὶ πησποιοῖσαντες αὐτῆς πᾶντας ἐν ὄρκῳ ὅπ ἐῖ π (ὄνδων) τῇ γυκία εἶτε ποιῆσαι, εἶτε δᾶναι, μὴ ἀκυρῶσαι τὸς λόγους αὐτῶν, ἀλλ' εἰς πῆρας ἀράγην τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀνταπόμυνα αὐτῆς. τῶτων ὅ πρὸς ἢ γυκίαν ἐν μυσηρίῳ ἀπὸ θῶσιον, ἐδέξατο αὐτῆς, καὶ λέγει αὐτοῖς. δύνασθε με ἐν ὄρκῳ πησπορησσαι πρὸς ὃν μέλλω ἐπερωτῆσαι ὑμᾶς, ὅπ ποιῆτε πᾶντα; οἱ ὅ ἔπνον αὐτῆς, καὶ κυρία, εἰ τοῖς ἔχομεν πρὸς ὃν μέλλω ἡμῖν ἐπιζητεῖν πησπορησσαι σε, ὅπ εἰς πῆρας ἀράγην) οἱ λόγοι σ. τότε λέγει αὐτοῖς ἢ γυκία, πησπορησσαι μὴ, ὅπ ἂν ἀποδᾶνω ἐν μέσῳ τῆς πόλεως με διαρῆτε. καὶ λέγω ὑμῖν τὸ μυσῆιον

con sanguineis, quibus maximè fidebat, abite, inquit, & congregate apud vos clanculum primores & nobiles vrbs, iiq; eligerant viros tres fidos, arcanum qui custodire, & rem gerere possint, quibus sacramento se omnes obstringent, vt plenam mihi fidē faciant in iis quæ ipso interrogatura. Mittant verò illos ad me clanculum, habeo enim necessarium aliquid, vrbsq; huic vtile, quod ipsis committā; tantum maturatè id quod vobis dico. Discendentibus igitur hoc pacto eius consanguineis, cum illi hæc clam ad primates retulissent, è vestigio tres viros elegerunt, quos fidos esse cognouerant, fide ipsis cū iuramento datā, ratum se habituros effecturosque quicquid cum Gyciā acturi essent. Hi vbi clam ad Gyciam venissent, illa eos excepit, interrogauitque; ecquid promittere certò possent facturos se quicquid commisisset; illis verò affirmantibus, ergo, inquit, fidem date in vrbe me, si moriar, à vobis sepeliendā esse, & arcanum

menum narrabo : neque graue est quod postulo . Quod cum audirent , liberenter cū iureiurādo promiserunt in vrbe se eam , si moreretur , sepulturos , neque extra mœnia educturos . Ita persuasā sacramenta Gycia , nunc , inquit , arcanum vobis , quod habeo , aperiam : Ecce , maritus meus ex ingenito aduersum vrbe hanc odio atque invidia , per dolum Bosporianos aliquot clam in domum meam introductos cum armis vsque ad ducentos tulit , quam rem nunc per occasionem Deus mihi manifestam fecit . Hoc autem ille consilium agit , ut vbi in patris mei memoriam vrbi ego epulum dederō , vosque epulati cubitum iueritis , ipse de nocte cum Bosporianis atque domesticis surgat , ædibus vestris ignem immittat , vosque omnes contrucidet . Et ecce , in stat nunc dies anniversarius memorie patris mei , oportetque me vobis exiuramento dare pro more meo , quæ ad epulum necessaria , & omnia præstare parata sum . Velitis itaque omnes lati accurrere , postulareque , & accipere om-

μου . ἰδοὺ βαρὺ ὑμῖν τὸ ποτε εἶναι ἐπιζήσιον . οἱ δὲ ἄνδρες ἀκούσαντες τὸτο μὲν πάσης περιθυμίας ἐπληροφόρησεν αὐτῶν ἐν ὄρκῳ λέγοντες , ὅτι ἐάν τελευτήσῃς ἐν μέσῳ τὸ πῶς σε θάψομεν , καὶ ἐκ ἐξέλιξιόν σε ἐξώ τειχῶν . ἢ τὴν γυκία περὶ δεῖσαι τοῖς ὄρκοις αὐτῶν , λέγει αὐτοῖς ἐφ' οἷς ἐπληροφόρησατε με , καὶ γὰρ λοιπὸν ἐμφαίνω ὑμῖν τὸ μυστήριόν μου . ἰδοὺ εἰδέναι ὑμᾶς θέλω , ὅτι ὁ ἀνὴρ μου τὸ ἐμφύλιον κακὸν τῆς πόλεως ἀπὸ ἔχρον τὸ εἶδος λαοὶ φθόνου καὶ ἡμῶν ὄχλον ἐπέκατὰ μέσῳ βοσπορειανῶν ἐν κρυφῇ εἰσαγαλὼν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρχεις σ' . ψυχῶν ἐνόπλιον διατρέφει , ἐμοῦ μὴ εἰδῆς τὸ πρῶτον . ἀλλ' ὁ θεὸς νῦν διὰ περιφασσεως ἐφανέρωσέν μοι αὐτό . αὐτὸς οὖν πῶς ἔχει τὸν Κλέψιν , ἐφ' ᾧ τὸ φησὶν , εἰς τὸ μυστήριον πατρὸς μου διδούσης με τὸν εὐφρασίαν τῆς πόλεως , καὶ εὐφρανθέντων ὑμῶν ἀποκοιμημέναν , αὐτὸν τὸν νύκτα ἐπακασύσαι , καὶ τῶν συνόντων ἀπὸ βοσπορειανῶν τε καὶ οἰκείων , καὶ βλαβεῖν ἐμπρησθῆναι ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν , καὶ καταφάσαι πάντας ὑμᾶς . ἰδοὺ λοιπὸν , φάσει καὶ ἡ μνήμη τῶν πατρὸς μου καὶ θεοῦ μέν ὅτι πρὸς τὸ ὄρκον μου δίδωμι ὑμῖν κατὰ τὸ εἶδος με τὰ τῆς εὐφρασίας , πάντα γὰρ ἐτοίμως ἔχω . θελήσατε οὖν πάντες περιυδραμεῖν χαίροντες καὶ ζήσασιν καὶ βλαβεῖν πάντα περιθυμίας , πρὸς τὸ μῦθον νοῆσαι

νοῆσαι αὐτὸν ὅτι ἐργαζομεν τὸ πρῶτον , καὶ ἀφνω ἐμφύλιον πόλεμον ἔσται . θελήσατε οὖν καὶ δημοσίως κατὰ τὸ εἶδος εὐφρανθέντων , συμμέτρως τὸν καὶ χορεύειν ἐν τῷ πλατείῳ . ἐτοιμάσατε τὸν ἔκαστος ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν ξύλα τε , καὶ φορτίον , καὶ δάδας σαρκῶν , πρὸς τὸ μισθοποιεῖν ἡμῶν τὰς εὐφρασίας καὶ τὰς χορὰς δὲ καταπρὸς ἀνάπαυσιν ὑμῶν ἀπέναντι . καὶ ἐμὲ τὸν ταχέστερον μισθοποιήσας , καὶ κελύουσας ἀφαιρῶντας τοὺς πυλαίων μου , ὑμεῖς ἐνδείας ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ σὺν παῖδες καὶ παιδίσκας ὑμῶν πανοικί περιυδραμεῖν τὰ ξύλα , καὶ φορτία , καὶ δάδας παρέθετε ταῦτα ἐν τοῖς πυλαίων μου , καὶ παραπυλίοις , καὶ κύκλῳ τῆς οἰκίας πάσης , διαχέοντες καὶ ἐλαιον τοῖς ξύλοις πρὸς τὸ τάχιστα ἀφαιρῶντας . καὶ ἰσχυρῶς ἐξέλθω ἐγὼ , καὶ εἶπω ὑμῖν , ἐνδείας λάβετε τὸν πυρᾶν καὶ ὑμεῖς τὸ ὅτι πλοῖς περιεσκήτε κύκλῳ τῆς οἰκίας , ἵνα ὅπως πῖνας θεωρήσῃτε ἐκπηδῶντας ἐν τῷ οἴκῳ διαφείδῃ τῶν κατὰ φάσιν . ἀπὸ τῶν δόλις οὖν τὸ μυστήριον τὸτο λαλήσατε , καὶ ἐτοιμάσατε πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν . οἱ δὲ παλῖν ταῦτα ἀκούσαντες ἀπὸ τῶν τειῶν ἀφραν ἐποίησεν πάντα ἐν συντομίᾳ κατὰ τὸ λόγον τῆς γυκίας ἐνείας δὲ τῆς μνημοσύνης ἡμέρας , ὅτι

nia liberenter , ne vllō ille pacto intelligat nos rem fecivisse , & subito intestinū aliquod bellum oriatur . Igitur publicè , vti mos est , epulum celebrate , sed cū modò ; & choreas in plateas agite : vnusquisque verò in ædibus vestris apparare ligna , sarcinas , ac faces solidas , vt m^o epulū ac choreas detrectante , ad quietē vos abire existimet . Me verò citius solito detrectante , ac fores meas obserari iubente , vos confestim cum multo silentio per famulos & ancillas vestras ex omnibus vndecūq; ædibus adferentes ligna , sarcinas , facesque , ad ianuas meas & vestibula apponite , immò circum totā domum , & oleum lignis infundite , quo citius flammam concipiant . Cū autem ego egressa fuero , vobisque dixero , ocuis ignem inucite , accum armis circumstite , vt quos per fenestram exsiliētes videbitis interficiatis . Abite igitur , & arcanū hoc narrare , cum itaq; quæ iussi apparate . Ciues verò vbi rem intellexissent à trib. his viris , quā citissime omnia peragebāt ex mandato Gyciæ . Cum itaque instaret dies memorie sacer , & Gycia læta ad

ciues vrbes mitteret, hortareturque vt acciperent ad epulum quæ pertinerent; accurrit etiam maritus eius, & plus vini solito dari iussit. Ciues autem libenter omnia accipientes epulabantur vti iussi erant, & per totum diem choreas agitabant: sed ingrumente vesperâ quasi epuli longioris pertæsi domum se suam quieturi receperunt. Epulabantur autem per omnes passim ædes, Gycia verò in suis, largiter potare domesticos suos iubens, vt ebrii facti citius cubitum discederent, puellis tantum cubiculariis sobrietate indistat; & ipsa quoque à vino abstinebat. Nam poculo purpureo inuêto puellæ id dedit quæ negotii cōscia erat, iussitque in eo aquam sibi miscere: quod cum maritus eius videret, aquam illam bibere non suspicabatur. Vbi autem iam vespera venisset, civesque, vti iam dictum est, epulandi fatias cepisset, Gycia ad maritū inquit, postquam epulati sumus, age etiam nos cubitum eamus; quem ille sermonem libens audiuit, & somno se dedit: neque enim iniucere ipse hoc poemelon έχρηθη, και έπεσε ε κοιμηθῶμαι. ε γδ ηδύναλο αφ έαυτῆς είπειν τούτο μήπως ύπόνοιακ δώ τῆ γυναικῆς περὶ ου έβραλεύετο

δηθεν χειρομένη η γυναια μετῆ πέμφατο τῆς τῆς πόλεως ετρας περιεπομένη ε λαβεῖν αὐτῆς τὰ τῆς εὐφροσύνας. Συνέτρεχε ε και ο ανηρ αὐτῆς ὅππ τῦτο, και παρεκάζε πλεῖον οἶνον δοθῶμαι αὐτῶς ἐπὶ τῆ εὐφροσύνας. οἱ ε πολλῖται ασμένως πάντα δόξάμενοι εὐφροσύνης καθῶς περιήγληθη, και εχρευσαν ε παῖ εἠμέραν. φθασάσης ε τῆς εσπέρας ηῆξαντο μισσοποιεῖν οἱ πολλοῖ και ἀπίεσαι ἐν τοῖς οἰκοῖς αὐτῶν εἰς τὸ ἀναπαυῶμαι, εὐφροσύνοντο ε πανοικίαι και η γυναια ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, περιεπομένη πάντας τῆς αὐτῆς ἀδελῶς πινόν, πρὸς τὸ μεθυθῆναι αὐτῆς πᾶχον κοιμηθῶμαι μόνον ε κοιμβικλαείαις αὐτῆς περιήγειλε ε νήφρον και εαυτῆ ε οἶνον εφύλαπεν. εὐεγύσα γδ πολῖη ελον πορφυρῶν δέδα κετῆ κοιμβικλαεία αὐτῆς τὸ περιγυμα εἰδῶση, και περιήγληεν αὐτῆ ἐν αὐτῷ αὐτῶ κινῶν σὺν ὕδατι. ο δὲ ανηρ αὐτῆς δεωρῶν τὸ πορφυρῶν ποτῆεον εχ υπενόξ σὺν ὕδατι αὐτῶ πινόν τῆς δὲ εσπέρας φθασάσης, και τῶν πολιτῶν ὡς ηδη εἶπον μισσοποιεῖν, λέγξ τῷ ανηρὶ αὐτῆς η γυναια, εὐφροσύνῶν ημῶν δοῦσε λοιπὸν ἀναπαυθῶμεν και ημεῖς, ο δη ο ανηρ αὐτῆς ἀκίσας μελλον έχρηθη, και έπεσε ε κοιμηθῶμαι. ε γδ ηδύναλο αφ έαυτῆς είπειν τούτο μήπως ύπόνοιακ δώ τῆ γυναικῆς περὶ ου έβραλεύετο

δὲ ληυ

δδλυ. κελούσ οἶν η γυναια εφραλιθῶμαι τῆς φυλαιῶνας η πάντα τὰ παρὰδύεαι, η λιεχθῶμαι αὐτῆ τῆς κλειε κατα τὸ εθῶ. και τῶν γυομένων λέγξ ἐν τῷ λεληθῶτῆ τῆς πεισῆ αὐτῆς κοιμβικλαείε τῆ η δδλον εἰδόση. ὅππ διελησον σὺν ε λοιπαῖς κοιμβικλαείαις εὐφρῶς. επάξει πάντα τὰ κῶσμιά μου, και τὸ χρυσιον, και εἰ πρησιμον δυνάθε. εἰκῶ πῖσασα. και ετοιμάσατε εαυτῆς, ἵνα ὅταν εἰπω ὑμῖν, ἀκολληθῶμαι. αι ε ποιήσασαι κατα ε κέλευση αὐτῆς ησαν ετοιμα. ε ε ανδρες αὐτῆς δηθεν ἀνακλιθῆναι ε ἐν συντόμῳ κοιμηθῶμαι διὰ τάχως αὐτῶν πᾶχον ἀνασῶμαι πρὸς επικελῶν τῆς πόλεως, η δὲ γυναια παρεῖσε ε κεθῶ δῆσαι εως ἀνπῶσα η φαρμηλία αὐτῶν εκοιμήθη. ο ε ανηρ αὐτῆς ἐν ε πολλοῦ πότῆς ἀφύπνωσεν. η ε γυναια εἰδῶσα τῦτον κοιμηθέντα, εεφρῶς ε κοιτῶνα τῷ κλειθῶ η φραλίσει εποκλεισαι ε ανδρα. και κλειθῶσα ἐν ε οἴκῳ σὺν ε κοιμβικλαείαις αὐτῆς, εεφρῶσα τῶν παρὰφυλίων ησούχως, και κλεισασα, εὐθῶως επέτρεψε τοῖς τῆς πόλεως διὰ τάχως εμβληθῶμαι τὸ πῦρ κικλω ε οἴκῳ. βληθῆναι δὲ τοῦ πυρὸς, η τοῦ οἴκῳ ἀναθῆναι, εἰπῆ πῆ τῶν εσῶθεν ὄντων εκπηθῆσαι εδυνήθη, η εαυτῶν εἶσαι, υπεεφρῶν παρὰδύεαι κετῆσφάγη. ε δὲ οἴκῳ παντός και τῶν ἐν αὐτῷ.

P

terat, ne vxori de dolo suspicandi causam præberet. Mandat itaque Gycia ianuas omnes ac vestibula obferasi; quod vbi factum esset, fidæ cubiculariæ doli gnaræ in aurem dixit: abilon reliquis cubiculariis, & solerter aufer omnia ornamenta mea, aurumque, & quicquid vtile in sinu asportare poteris, ac vos parate: vt, cum iussero, me sequamini. Atque illæ quidem, mandatis morem gerentes, paratæ erant; maritus autem eius cum cubitum se dedisset, paulisper dormiturus, vt ocus mox surgere rursus posset, ad urbem ex insidiis opprimendam, Gycia dormire distulit quoad familia tota somnum cepisset; cum que maritum vino obrutum dormire videret, obferato eacitè cubiculo eum inclusit, discedensque cum cubiculariis suis placide egressa foribus cū eas clausisset, statim ciues quam citissimè vndique domum incendere iussit. Igne verò iniecto, & domo incensâ, sicubi quispiam eorum qui intus erant profiliet, à ciuibus occidebatur. Atque ita domo, cum omnibus

qui in eam inclusi, solo tenus exusta, Cherfonitarū vrbē ab insidiatoribus Bosphorians Deu seruauit. Gycia autem, cum domū, quæ conflagauerat, restaurare ciues uellent, non permisit: quin potius sordes ac stercora omnes illic congerere iussit, ut tota iis obrueretur, utpote in qua posite vrbi insidia fuissent; vnde & in hunc vsque diē, Lamachi specula, appellatur. His igitur omnibus sic gestis, videntes Cherfontæ infinitam Gyciæ post deum in ipsos beneficentiam, quæ omnibus rebus suis salutem vrbi portioem habuerat, gratitudinis ergo duas ex ære statuas in honorem eius in plateâ posuerunt, iuuenulam ætate repræsentantes cum hæc acciderent, ostendentesque ineffabilem eius beneficentiam amoremque erga ciues, quæ in iuuenili ætate constituta ita prudēs fuerit, ut patriam suam post deum conseruauerit. Ac in vnâ quidem compositam eam ornataque effinxerunt, & mariti insidias ciuibus patefacientem, in alterâ uerò, certantis habitu, insidiasque aduersus ciues vindicantis: ὡς ἐδάφους καταφλεχθέντων, διέσωσεν ὁ θεὸς τὴν χερσωνιῶν πόλιν ἐκ τῶν ἐπιπέλων βοσποριανῶν. ἢ τὴν γυνίκα βυλαμένων τῶν πολλῶν πῦρ καταφλεχθεῖσά αὐτῆς οἰκίαν ἀρύξαι, καὶ κατασκευάσαι τὸ τόπον πρὸς οἰκοδομίῳ, ὡς ἔτασεν. ἀλλὰ μέγιστον ἐπέτρεψε πάσῃ πόλει φέρειν ἕκασον αὐτῶν καὶ ἐκχεῖν αὐτίκῃ πῦρ πάσῃ αὐτῶν κοπέλει, πρὸς τὰ ἐν αὐτοῖς καταχωρήσασθαι τὴν παῖσιν αὐτῆς οἰκίαν, ὡς πρὸς ὀθρυλίῳ τῆς πόλεως ἡγομένην. διὸ καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος λαμάχῃ (κοπή ἕως τῆς Σήμερον. τῶν οὖν ἀπάντων ἡγομένων, ἰδόντες οἱ χερσωνίται τὴν τοιαύτην ἀπερὶ ὑπὸ τῆς γυνίκας εἰς αὐτὴν μὲν θεὸν ἡγομένην εὐεργεσίαν, καὶ ὅτι οὐδενὸς τῶν αὐτῆς τὸ κεφάλαιον ἐφέριστο, ἀλλὰ τὴν κοπέλειαν τὴν πόλεως περιεμήριστο, ὑπὲρ τῆς τοιαύτης μισθοδοσίας δύο χορηγῶν ἀνδράντων πρὸς πῦρ αὐτῆς ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως ἀνήγαγεν, νεάζουσά αὐτῶν τῆ ἡλικίᾳ δεικνύοντες, καὶ ὃν κερμένῳ τότε Συμβαίνουσι, ἐν τούτοις δεικνύοντες καὶ τὴν αὐτῆς ἀφάρον εὐεργεσίαν καὶ εὐεργίᾳ πρὸς τοὺς πολίτας, ὅτι καὶ ἡλικίᾳ νέα οὔσα οὕτως ἐφρόνησε τὴν ἰδίαν πατείδα μὲν θεὸν σεσωσάσθαι. ἐν μὲν γὰρ τῇ μιᾷ στήλῃ κοπέλειαν αὐτῆν καὶ κομποσιμένην εἰσαντες, καὶ τὰ τῆς ὀθρυλῆς τὴν οἰκίαν ἀνδρὸς τοῖς πολίταις ἐμφαίνουσά. ἐν δὲ τῇ ἐπιπέλῃ ἐκείνῃ αὐτῶν καὶ ἐπαμνημονεύοντες κατὰ τῶν τῆς πόλεως

ἐπιπέλων ἀποδεικνύοντες, ἐν οἷς καὶ ἐπέτρεψαν ἐν τῇ τῆ ἀνδριαντῶν αὐτῆς βόασει, ἀπαρτῆς τὴν ὑπὸ αὐτῆς μὲν θεὸν ἡγομένην τοῖς πολίταις εὐεργεσίαν, εἰς μὲν μάλιστα τῆς τῆ φιλοσοφίας, τῆς αὐτῆς (σωεργίας κατὰ κερμένον τὴν βόασιν ἀποσημῆσαι, πρὸς τὴν ἐν αὐτῇ ἡγομένην ἀνάγνωσιν τε καὶ ὑπομνησιν τῶν ὑπὸ αὐτῆς ἡγομένων, ἐλεγχον τὴν τῶν ἐπιπέλων βοσποριανῶν. μὲν δὲ χρόνος πρὸς εὐεργεσίαν τῶν χερσωνιῶν εὐεργεσίᾳ τῆ φιλοσοφίας, καὶ ἀνδρῶν οὔσα ἢ γυνίκα, καὶ θελοῦσα δοκιμάσαι τὴν χερσωνίταις, καὶ γινώσκειν εἰ ἀεὶ ἀληθῶς μέλωσι τὴν τῆ ἔργου ὑπόθεσιν ἐπιπληρῶν, καὶ δάσκειν αὐτῶν ἐν μέσῳ τῆς πόλεως, Ἐλλογισμένη μὲν τῶν παιδίσκων αὐτῆς, ἐπιποίησεν ἑαυτῆν πρὸς ἀνδριαντῶν καὶ ἀποδεικνύουσά. καὶ κηδεύουσα αὐτῆν αἰ παιδίσκῃ, ἐμήνυσεν τοῖς πολίταις λέγουσα, ὅτι ἡ κηδεύουσα ἡμῶν ἐτελεύτησε, καὶ ἐν ποίῳ τόπῳ μάλιστα εὐεργεσίᾳ, ἐποδείξατε ἡμῖν. οἱ δὲ χερσωνίται ἀκούσαντες ὅτι τέθηκεν ἡ γυνίκα, κελεύμενοι καὶ ἑαυτὸς, οὐκ ἔπει τὸ ἰσχυρὸν τῆ ἔργου ἐπεσφύσθησαν ὡς ἐν μέσῳ τῆς πόλεως αὐτῶν ταφῆσαι, ἀλλὰ ἀεγντες αὐτῶν εὐεργεσίαν εὐεργεσίᾳ τῆς πόλεως αὐτῶν ταφῆσαι. ἀποτεθέντων δὲ τῶν κερμάτων πρὸς τὸ μνημεῖον ἀνακλιθίσασθαι γυνίκα, καὶ περιελαβήμεναι πάντας τὴν πολίταις.

circumspiciens; hæccine, inquit, vestracum iureiuramentum? ita in omnibus veraces estis? abala in posterum ei qui civi Cherfonitæ crediderit. At Cherfonitæ deceptos se ab illâ videntes, erubescerent supra modum, quod fidem datam migrassent, rogant uti taceret, & delicti huius veniam daret, neque ulterius exprobraret; atque iterato sacramento se obstrinxerunt, in mediâ vrbe, non extra eam, se pulcrû duros, quod & fecerunt. Nâ adhuc viventi, quem ipsa locum tumulo elegerat, eum dederunt, statimque ex ære alteram erexerunt, quâ inauratam iuxta sepulcrû collocauerunt, ut pleniorē fidem facerent. Sciendum verò extra urbem Tamatarcha multos esse fontes, qui bibentibus vlcera in fummo ore excitent: sic quoque in Zichiâ ad locum qui Page dicitur, versus Papagiâ, vbi Zichi habitant, novem fontes sunt qui vlcera faciunt: sed non eundem colorem habet novem horum fontium oleum; nam hoc rubrum est, illud flavum, istud subnigrum. In Zichiâ, in loco qui Papagi dicitur, cui vicinum est, quod

λέγει αὐτὴ ὑμῶν ἐστὶν ἢ μὲν ὄρεω ὑπάρχεις; ἔτιος ἀληθεύετε περὶ πάντων; ἀβόηα λοιπὸν τῷ πιστεύοντι χερσωνίτῃ πολίτῃ οἱ δὲ χερσωνίτῃ ἰδόντες ἢ ὑπ' αὐτῆς ἠνομιένῳ αὐτῶν χλοῦν, αἰσθηθέντες μεγάλως ἐπὶ τῷ γυρόντι τῆς παραβάσεως παράγματι, παρεκάλον αὐτῶν πολλὰ ἢ ἡσυχάσαι, καὶ παραχωρεῖσαι αὐτοῖς τὸ πᾶσιμα, καὶ μὴ ἐπὶ πλείον ὄντισιν αὐτοῖς. λοιπὸν δευτέρως ὄρεως αὐτῶν ἐπιστάσιον, ὥστε μηκέτι ἔξω τῆς πόλεως εἶναι αὐτῶν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς πόλεως, ὅθεν καὶ ἐποίησεν. καὶ γὰρ αὐτῆς ζωσῆς ἐπὶ ἐν ᾧ τόπῳ ἠρπίσατο ἢ Ἰσὲν αὐτῆς ἐστῆσαντο, καὶ ἀνδριάντα χροῦν καὶ ἔπειρον ἠγείρεν, καὶ τῶν χερσωνίτων ἐποίησεν περὶ τῆ ταφῆ αὐτῆς περὶ πεισσωτέραν πίσωσιν. ἰσέον ὅτι ἔξω ἢ κέρει τὰ μάταρχα πολλὰ πηγὰ ὑπάρχουσι ἀφ' ἧν ἀναδίδουσι. ἰσέον ὅτι ἐν Ζηχίᾳ περὶ ἢ τόπον τῆς πάσης τῆς ἔσης περὶ τὸ μέγεθος τῆς παπαγίας, ἐν ᾧ καλοῦνται Ζηχί. ἰννεὰ πηγαίεσιν ἀφ' ἧν ἀναδίδουσι. πλὴν ἔχ' ὁμοχρεῖσιν τῶν ἐννεὰ πηγῶν τὰ ἐλαια, ἐν τῷ μὲν ἔξ' αὐτῶν εἰσὶν ἐρυθρὰ, τὰ δὲ ξανθὰ, τὰ ὅ μελανώτερα. ἰσέον ὅτι ἐν Ζηχίᾳ ἐν τῷ τόπῳ τῷ κλημένῳ παπαγι, ἐν

κονιορ-

κονιορῆς, ἐστὶν ἐκείσε βρύσις ἀφ' ἧν ἀναδίδουσα ἐν τῷ χωρίῳ τῷ κλημένῳ χαμύχ. τὸ δὲ χαμύχ ἐστὶν ὄνομα ἢ ὑψηλόμενος ἀρχαῖα ἀφ' ἧν τὸ χωρίον τὸ ἐν χωρίῳ ἐκείνο διὰ τὸτο ἐκλήθη χαμύχ' ἀπέχουσι δὲ οἱ τοῖστοι τόποι ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὅδον ἰδοκλεῶν ἡμέρας μίας. ἰσέον ὅτι ἐν τῷ θέματι δερζηνῆς, πλῆσιον ἢ χωρίῳ τασαπίου, καὶ ἢ χωρίῳ ἢ ὀνομαζόμενος ἐπισκοπίου, ἐστὶ πηγὴ ἀφ' ἧν ἀναδίδουσα. ἰσέον ὅτι ἐν τῷ θέματι ἢ Τριλιὰς ἐπὶ τὸ χωρίον τοῦ Τρεχαβαρῆ ἐστὶν ἐκείσε πηγὴ ἀφ' ἧν ἀναδίδουσα. ἰσέον ὅτι ἢ ἐναντία τῶν βασιλικῶν κελύσεων βύληθ' ὅσι διαπεράσασθαι, ὀφείλουσι πτωχεῖν ὅσα εὐρεθῶσιν ἐν τῇ πόλει χερσωνίτικῃ κέρεια μὲν ἢ γάμος αὐτῶν εἰσκομίζεσθαι. οἱ δὲ ναῦται καὶ ὀπθῶται χερσωνίται, ἵνα δεσμούσιν ἢ ἐναποκλείων ἢ εἰς τὰ ἐργαλεῖα, εἴθ' οὕτως ὀφείλουσιν ἀποκαλεῖσθαι τρεῖς βασιλικοί. εἰς μὲν ἐν τῇ παπαγίᾳ ἢ θέματι τῶν ἀρμενικῶν, ἕτερον δὲ ἐν τῇ παπαγίᾳ ἢ θέματι τῆς παφλαγονίας, καὶ ἕτερον ἐν τῇ παπαγίᾳ ἢ θέματι τῶν βυκκυλαρίων, ἵνα πάντα τὰ χερσωνίτικὰ κέρεια κερῶσιν, καὶ ἢ μὲν γάμον καὶ τὰ κέρεια εἰσκομίζεσθαι, τὸς δὲ ἀνθρώπους δεσμούσιν καὶ ἐναποκλείων εἰς δημοσίους φυλακὰς. καὶ ἀγαγῶσι περὶ τῶν καὶ ὡς ἀνδρῶν. περὶ

Zapaxi appellatur, id est, pulvis, scaturigo est, quæ vlcera reddit; exstat; altera eiusdem efficaciam magis Chamuch, qui à Chamuch auctore suo nomen habet. Distant verò loca hæc à mari spatio quod vno quis die proprio equo conficere posset. In Derzenes quoque themate, prope agrum Tassapii & Episcopii, iridem fons est vlcus excitans, ut & in themate Tziliapert in loco qui est agri Trechiabarak. Quod si autem Cherfonitæ rebellionem tentent, aut imperatoris se iussis obpouant, omnia eorum carabia, quæcunque inueniuntur, cum oneribus in vrbe introduci debent; nautæ verò vectoresque Cherfonitæ in carcerem & vincula cõici, atque inde tres è comitatu imperatoris ablegari, vnus versus oram maritimam thematis Armeniae, alter versus Paphlagoniæ, tertius versus Bucellariorum, qui Cherfonitica carabia omnia comprehendant, & ea quidem simul cum oneribus in vrbem adducant, homines verò vincetos in publicis carceribus concludant, ac dimittant, prout ipsis vide-

bitur: Præterea prohibeant, ne Paphlagonicæ, Buccellaricæ ac Ponticæ naues in Cherfonem traiciant cum frumento, vino, aut aliis denique reb. necessariis. Deinde rescindet quoque prætor decē libras quæ è fisco Cherfonitis penduntur, & alias duas quæ ex pacto dantur, & tunc Cherfone discēdens in aliā se urbem conferet, illicque commorabitur: Cherfonitæ enim, nisi in Romaniâ præsidia agant, coriaque ac favos vendant, quorum commercia cum Patzinacisis habent; item nisi ab Aminso, Paphlagoniâ, Buccellariis, obiacenti-
pusque Armeniacis, quæ illic proueniunt res aduehantur, vitam tolerare non possunt.

τέτοις ἵνα οἱ τοῦτοι βασιλικὰ καλύωσι καὶ τὰ παφλαγονικὰ καὶ βυκελλαρικὰ πλοῖα, καὶ πλάγι-
πικὰ ἔπινον, ἔμὴ διαπερεῖν ἐν
χερσῶνι μὲν Ἰτίου, ἢ οἴνου, ἢ οἴας
δήποτε χρείας, ἢ παργμαλίου. εἴθ'
οὕτως ὀφείλῃ δέξασθαι καὶ ὁ στρα-
τηγὸς ἔκδοσιν καὶ τὰς δέκα λίτρας
τὰς διδιδόμενας ἀπὸ τοῦ δημοσίου εἰς
τὸ κάστρον χερσονῶν, καὶ τὰς δύο
ἔκδοσιν, καὶ τὴν πέντηντα ἀναχω-
ρήσει ἀπὸ χερσονῶν ἢ στρατηγόν,
καὶ ἀπὸδεῖν ἐν ἑτέρῳ κάστρῳ, καὶ
καθεστῆναι ἐκεῖσε. ὅτι ἐὰν οὐ ταχέ-
δούσωσιν οἱ χερσονῆται εἰς ρώμα-
νίαν, καὶ ταπεινώσῃ τὰ βυρσά-
εια, καὶ τὰ κηρία, ἀπὸ τῶν
πατρινακίων παργμαλίου, ἢ
δύναμιζήσονται. ὅτι ἐὰν μὴ ἀμιν-
σοῦ καὶ ἀπὸ παφλαγονίας, καὶ τῶν βυ-
κελλαρίων, καὶ ἀπὸ τῶν πλαγίων τῶν
ἀρμενιανῶν προσέστωσι γυμνήματα,
οὐ δύναμιζήσονται οἱ χερσονῆται.

F I N I S.

IOANNIS MEVRSI

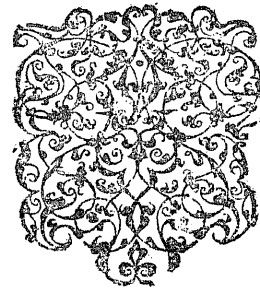
AD

CONSTANTINVM

DE

Administrando Imperio,

NOTAE
BREVES.

BENIGNE LECTOR,

mpellabo te hic in limine, sed paucis. Accipe Constantinum hunc, & pro beneficio, si non gratiam, certe favorem redde. Nihil preter istum peto; neque magis in proclivi quicquam tibi dare. Scias autem unde habeam. Descripsi ante quatuor amplius annos ex Codice qui est in Bibliotheca Palatina, & Ioannis Baptistae Egnatij olim fuisse perhibetur. Sed neq; dissimulandum hic censeo, quam multum hoc ipso nomine debeam viro ampliss. Georgio Lingelsheimio, Ser^{mi} Electoris Consiliario, qui ut in literas ac literatos omnes, & in me privatim egregie adfectus est, omnem illam instructissimam Bibliothecam pro arbitrio tractandi veniam mihi à Principe suo impetravit. Quin accessit huc quoque comitas V. C. Jami Gruteri, eius praefecti, per quem liber mihi quotidie ad eam accessus patuit. Quo beneficio adeò me quidem uterque sibi devinxit, ut publicè id hic profitendum existimaverim. Ago igitur gratias quàm possum maximas: quas tu quoque agas licet: si quidem operis huius editione gratiam à te ullam ego inivi. Hoc volebam nescius ne esses. Vale, & quisquis es,

ÆTERNITATEM COGITA.

IOANNIS MEYRSI
AD
CONSTANTINVM
De
Administrando Imperio
NOTÆ BREVES:

- agina 4. κς̄ ευβουλίας] Scribendum, ευβουλίας.
 και μεγαλειβουλια] Lege, και μεγαλειβουλια.
 διδασκαλίας] Scribe, διδασκαλίας.
 συνεπιδέρπ] Scribe, συνεπιδέρπα.
 απλήσου] Scribe, απλήσου.
 ρουθουρίας ἢ ἐσων] Scribe, ρουθουρίας τε ἐσων.
 Pag. 5. και ἀνταπίσεια] Scribe, και ἀντιπίσεια.
 λήφει] Scribe, λήφει.
 Ουάπων] Lege, Ουάπων.
 Pag. 6. ἰδιουσίας] Scribe, ἰδιουσίας.
 πολυβουλίας] Scribe, πολυβουλίας.
 Pag. 7. και ὑψηλόν] Scribe, και ὑψηλόν.
 ἀπαλαγείας] Lege, ἀπαλαγείας.

ὑποκεισάμενον μὲν ξενίων] Nicetas in Man. Comment.
lib. vi. πέμψας ὑποκεισαίριος πρὸς βασιλέα πρὸς
ἐκεῖ εἰρήνης διαλέγετο. Videndum est Glossarium no-
strum Græco-barbarum.

ἦτοι ὄψιδας] ὄψις est purum putum Latinum, Ob-
ses. Anonymus De bello sacro.

να σέκετε μὲν πρὸς ὄψιδα εἰς τὸ κάστρο.

Occurrit quoque apud Nicetam in Isaacio, lib. i i

καὶ κερσεύων] κερσεύων, est *curfare*. Excursiones facere.
Prædari. Codinus. ὁ πρώτος ἐξ ἑταίρων δὲ καὶ διφένσων τῶν
κερσεύων. Postea: ἀπὸ τῶν κερσευομένων πάντα τὰ
ποιμίλια, ἀνομάζοντο φυτίλια, ἔθθη λαμβάνοντο ἢ πρώτοι-
σεύοντα.

καὶ τὰ λεγόμενα κλήματα] Interpretatus sum τὰ κλή-
ματα, *Pagos*. Nescio satis, an recte. Alius divinet melius
hoc loco. Occurrit iterum eadem notine hæc infra ca-
pite x. & xi.

Pag. 8. παρεδύνασι τὴν ῥωσίαν] παρεδύνασι est *prædari*. Ety-
mologici Auct. ληίζω, τὸ παρεδύω. Corruptum est apud
Hefychium, Constantinum in Taclicis, & Cantacuzen-
num adversus Saracenos Apolog. i. Vide Glossarium
nostrum.

καὶ τῆς βοηθείας καταπολάσειεν] Scribe, καὶ τῆς βοηθείας
καταπολαύσειεν.

Pag. 11. οἶον βλαπία] Actuarius βλαπίον βυζάντιον,
ὅστις τῆς εἰνὸς τῆς πορεύσεως. Anna Comnena lib. 111. τα
ἐκείνην βλαπία ἐξήληθε διὰ τὴν πρώην παρεδύνασιν κωνσταντίνου. Sæpè
occurrit apud Cedrenum, Codinum, & Nicetam.

περὶ δὲ] Glossæ Isidori. *Prædendum, genus Prædantium*.
Monachus Sangallensis de Carolo Magno, lib. 11. *Te-
nuissimas illas pelliculas, vel tenuiores brandeas extrahere
caperentur*. Reperitur quoque apud Landulphum Saga-
tæm in Iustiniano, & Sigebertum in Chronico,

χαρτεία] Lego, *χερραία*, suntque *Armillæ*. In Glossis
Lati-

Latino-Græcis vocantur *παιχτεία*.

Χιμεντα] *Χιμενιον*, merè Latinum est, *Segmentum*: ita
iudicat eruditissimus amicus noster, Petrus Scrievicius
cui assentior.

πέπερον] In hæc voce hæret mihi aqua. An *Bèrrum* in-
telligit fortaassis. Amplio tamen.

δερμάτια ἀλιδινά] Græci posteriores ἀλιδινὸν ponunt
pro purpureo, Balsamon ad conc. ἀμφιέννυ] ἢ καὶ ἀλιδινὰ
ὑποδήματα, καὶ καθεστικὰ μὲν ἀλιδινοῦ (ελοχθίνου καλεῖ-
τὸς βασιλεῖς. Trebellius in Claudio dicit, *Chlamydes ve-
ri luminum*. Illic videndus V. C. Isaacus Casaubonus.

Pag. 12. καὶ διασώσεις] Græci recentiores διασώζειν, pro
ἰσχυροῦσι dixerunt. Gregorius Nyssenus de Eunt. Hiero-
fol. ἀμήχανον γὰρ ζωακὶ τασώσι τὴν ὁδὸν διαδραμεῖν εἰ μὴ τὴν
διασώζοντι ἐργα. Hinc διασώσεις hic apud Constantinum,
& Luitprandum in Legat. *Sic me nimis, ut res poscebat,
tributus, διασώσει, id est, ductori meo, quinquaginta au-
reorum res pretio dedi*. Et occurrit illic bis, terve. No-
ster etiam ἀποσώσιω infra vocat.

Ξενάλια ἱκανά] Ξενάλιον, quod veteres Græci Ξένιον di-
cebant. Hinc Ξεναλίζειν. Dona hospitalia dare. Male Sui-
das interpretatur, *ὀναθερίζειν*.

τὸς ἀνθρώπους αὐτῶν] Noviter, ἀνθρωποῦ pro famulo.
Sic cap. sequenti. ἔς καὶ εὐρῶν μιλύς διὰ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ
βασιλικῆς ἐλίδος τῶν χηρανδίων μένων. Item Gallis quoque
est, *Homme*.

Pag. 13. μὲν χηρανδίων] Cedrenus. ἀπέσειλεν ἐπὶ ἀρχι-
μόν χηρανδία βχ. βορρὰ δὲ πνεύσασιν ἀπώλεσε πολλὴν ἑλίχρον.
Vide Glossarium nostrum.

Pag. 14. κατὰ τὰ ζάκενα αὐτῶν] Suidas, δαλόν, παρὰ
ῥωμαίοις (ῥωμαῖοι τῆς ἡμέρας καὶ τῆς καμεῦ, ὅτε τις ἢ ἐκ πά-
λεως, ἢ ἐκ πνεῦματος ἀποσταλῆ. οἱ δὲ ζάκενον.

τὸ καλεῖται γαβριήλ] Huius Gabrielis non aliter sic
mentio in Historiâ Byzantinâ.

ἢ καὶ παῖδά εἰσι] Sic ille de Cretensibus :

κρήτες δὲ εἰσι παῖσαι, καὶ παῖδα, καὶ ἑσέρες ἀργαί.

Ἐστὶ δὲ ἐν αὐτῷ κρηνοκμείζου] κρηνοκμείων est aestas.

Sic ipse hic noster alibi infra. ἔχει δὲ τὸ τοῦτον κάσρον κώκλον ἀπὸ ὄρου ἢ καὶ, ὡς μόνον τῷ κρηνοκμείῳ βλέπειν ἢ ἡλιον. Hodie κρηνοκμείον dicunt. Corona pretiosa, κρηνοκμείον Ἐβλας. ἄρῃ, Gadarus De vulpe & Lupo.

χειμόνα δὲν ἐδύναλον, οὐδὲ τὸ κρηνοκμείον.

Hinc κρηνοκμείον hoc loco, Aestatem transigere.

Ἐρενδοθάλασσος ὁ ἵος Ἰγλωρ] Suidas. Ἰγλωρ, ἐδυνικόν. Apud Zonaram scribitur, Ἰγληρ, in vitâ Michaelis & Theodoræ. Sphendosthlabi autem mentio pluries apud Cedrenum, & Zonaram.

κατάρχον] Scribe, κατάρχον.]

ἐπὶ τὸ κάσρον κιάβα] Infra scribitur κιάβα.

οἱ πακπῶ] αὐτῶν] Vox alibi non lecta, πακλιώτης.

Constantinus noster utitur etiam alio loco. καὶ λοιπῶν Ἰλαθῶν, οἱ πῆες εἰσι πακλιώται τῶν ῥῶς. Nihil aliud significat quam *Fœderatum & Tributarium*. Hinc quoque πακλιώτικός. Infra: κατάρχον] εἰς τὸ βιτατζέβη, ὅπου εἰσι πακπῶνικόν κάσρον τῶν ῥῶς.

κῆρῃσι τὰ μονόξυλα] Leo Constitut. 3711. ὅταν ἔθῃ πολλὰς γὰρ ῥῶς γίνεσθαι ἢ διὰ μικρῶν παλοαίων τῶν λεγομένων μονόξυλων.

Ἐ κωρεῦ ἀνοιγμένον, λῶικα λυθῆ ὁ παγῆλος] Veteribus hieme maria claudbantur, vere aperiebantur. Theodorus de provident. Serm. 1. Ἐ μὲν χερμῶν ἀλήρον, καὶ Ἐ ἄρῃ ὑπολάμπου, λῶικα πλείους τῶν ἀνθρώπων οἱ περὶ τὴν ἐργασίαν ἐπὶ τοῖς ὁδοποιεῖαι ἢ καὶ ἐκδημίαι, καὶ ἀπὸ λιμένων ἀναχωροῦν, καὶ ἐκλειτῆ ἐσορραμένη, καὶ τῆς χειμερινῆς ἀππληγμένη τεραχῆσι, &c. Hieronymus in epistol. ad Eustochium: Tandemque exiit hieme, aperto mari, redeuntibus ad ecclesias suas episcopis, & ipsâ voto cum eis ac destinerio navigavit. Claudbantur vero maria apud Græcos

cos quidem sub occasum Pleiadum. Hesiodus lib. 11.

εἰ δὲ σε ναυπλίας δουραμφέλι ἴμερ ἄιρεϊ,

εὐτ' ἀνὸς πηλῆδες δέν ὄβριμον ὄριον

φύρουσαι πῆλωνες ἡερεϊδέα πόνιον,

δὴ τότε παλοίων ἀνέμων δύουσι ἀήται,

καὶ τότε μιν ἐπι νῆας ἔχρει ἐν οἴνοσι πόνιῳ.

Et quæ sequuntur. Dicebaturque nautis id tempus πανδυσία. Proclus ad illum locum : καὶ οἱ ναυπηγοὶ πανδυσίαν κρηνοκμείον τῶν κωρεῶν. Aperiebanturque Bacchanalibus. Pater ex Theophrasto in Characterē ἀεθλεχίας. καὶ τὸ δακάλων ἐν δονουσίῳ πλώιμον ἔβ] Et tunc Dianæ sacerdores rudem carinam deæ dedicabant, & commeatus primitias libabant. Apuleius Miles. 31. ex persona Dianæ: *Diem, qui dies ex istâ nocte nasceretur, aeterna mihi nunciavit religio: quo sedatis hibernis tempestatibus, & lenitis maris procellosis fluctibus, navigabili jam pelago, rudem dedicantes carinam primitias commeatus mei libant. sacerdotes.* Apud Romanos claudbantur 111. Id. Novembr. & aperiebantur vi. Id. Mart. Vegetius De re milit. lib. 1v. cap. xxxix. *Ex die igitur 111. Id. Novembr. usq; in diem vi. Id. Mart. maria clauduntur.* Et dies aperiendi itidem festus erat, solennique certamine, & publico spectaculo celebrari solebat, ut discimus ex eodem Vegetio ibidem.

Pag. 16. εἰς ἄρῃ] εἰς τὸ κιάβα] Scribe, εἰς τὸ κιάβα. Supra κιάβα indigitatur. καὶ ὅπου ἀνάρον] ἐπὶ τὸ κάσρον τὸ κιάβα.

καὶ πέλλας] Non remere πέλλας occurrit inter instrumenta navalia. Observandum itaque.

καὶ Ἐκαρμῶς] Ἐκαρμῶς, pro Ἐκαρμῶς. Sic κόρῃ, pro κόρῃ, & talia: quæ anuotamus suo loco in Glossario nostro.

ὄσον τὸ πλάτῃ] τζυκανιστήριον] Tzycanisterium locus Constantinopoli erat pilæ ludo destinatus. Cedrenus.

ἢ μέρη μὲν ἐν τῷ ἰππικῷ περιβλήνῳ, ἑτέρον δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἐξ ἑκόντων βίβλου, ἢ λοιπὸν καὶ τὸ τρυκαμισθίον. Itaque emendandus est Constantinus in Orig. Constantinop. ὁ μὲν εἰς ἤρχετο ἀπὸ τῆς τρυκαμισθίης, καὶ τῶν μετὰ τὴν τῆς ἀεροπόλεως. Male hodie editur, ἀπὸ τῆς τρυκαμισθίης. Videndum est Glossarium nostrum.

ἀπὸ πηλοῦν ἰσχυροῦντες] ἰσχυροῦντες est appellere, exscendere. Sic apud Nicetam in Isaacio Angelo, lib. 1. τὸ δὲ ἰσχυροῦν ναυτικὸν εἰ ποτε καὶ ἄλλοτε περὶ τῆς ἰσχυροῦν, ἢ ἐσκαλωσεν, ἐκ τῆς τοῖς βέλεσι ὡς ὑδατῶν σαχόσιον παντόθεν καταλύμενον, ὡς κέλυφος χυθῶναι τὰ τῶν νηῶν ὑπέτρεχε κατασρώματα. Et ἀπὸ ἰσχυροῦν, discedere. Occurrit infra apud hunc nostrum.

Pag. 17. οἱ μὲν πλῶρα] Scribe, οἱ μὲν πρῶρα.
οἱ δὲ καὶ εἰς τὸ περιμέναν] Scribe, περιμέναν.
κοινοβουόμενοι] Scribe, κοινόβουόμενοι: vel certe, κοινουόμενοι. Nam κοινεύειν, est, propter incedere, appropinquare. Glossæ Græcobarbaræ: ὁ πηλοῦν βαίνων. ὅπῃ ἔρχετο ἰσχυροῦ, ὅπου κοινοῦ. Iterum alibi, παραδουάσι, ὅπῃ κοινοῦ τῆς θαλάσσης. Occurrit illic pluries.

ὁρθόπλωρα] Scribe, ὁρθόπρωρα. Nisi malimus confundi inter se λ & ρ. Ergo supra πλῶρα quoque, non πρῶρα erit scribendum. Sic καδδωαίει, pro καδδωαίει. Balsamon ad Nomocan. Photii Tit. v. 11. cap. 1. ἐδὲ δὲ καφαλιῶ ἀπὸ ὡς καδδωαίει παλαιαρχικοῦ ἰσχυροῦ καὶ τῆς χυθῶν τῶν ἄρα. Et extat Dissertatio, quam vna cum Nilo vulgarunt viri docti, cuius hæc inscriptio: ἀρχὴ διαλέξεως τινὸς γερμανοῦ καὶ καδδωαίειαν τινῶν ἀπὸ παραβέτερας γῶμης.

φυλάτῃν τὸ βίγλαν] βίγλα, Latinum Vigilia. Etymologici auctor: φρουρία ἐστὶν ἢ παρ' ἡμῖν λεγομένη βίγλα. Hinc βιγλάτωρ, βιγλεύειν, βιγλιανόν, βιγλιζίν, de quibus in Glossario nostro.

Pag. 18. τὰ ψυχρία καὶ τῶν ἀλύσεων] ψυχραίων, ἢ ἰσχυροῦν

fervo recentioribus Græcis ponitur. Constantinus Porphyrogeneta Novell. v. ὑπερ' ἀπολωλότῳ ψυχραίων, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ δέματι εὐρεθείη, παρέχει ὁ δεσπότης νόμιμον. Anonymus de arte Perficâ, ἢ θλίψις ἰσχυροῦν, ψυχραίων, καὶ λοιπός.

μίλια ἔξ] μίλια, sunt Millia, sive Milliaria. Suidas. μίλιον, μίτην γῆς. Simeon Metaphrastes in vitâ S. Theclæ. ὅπου τὸ χηματίζει καδδωαίων ἐνὶ μίλιῳ ἀπὸ τῆς πόλεως.

καὶ τὰ πετρίμεντα] πετρίμεντα ἐ Latino est, impedimenta. Hactenus nusquam alibi mihi lectum.

ὁ δὲ βέσμα νερόν] νερόν, Aqua. Glossæ Græcobarbaræ: ὕδωρ ἀθροιστόν, καὶ συλλεκτόν νερόν σωρευμένον, καὶ συναρμόμενον. Hinc apud Myresum: νερόν καμπύσις. νερόν τῆς ζωῆς. Et composita: νεροκαρδία, νεροσέλινα. In quorum explicatione valdè hallucinatur Fuchsius, ut ostendimus in nostro Glossario.

καὶ διαβαίνοντες εἰς τὸ λεγόμενον πέεσμα τὸ κεραβίον] Scribe, καὶ διαβαίνονται.

Pag. 19. ὅσον καὶ φάνην ἰσχυροῦ] ἰσχυροῦ, Latinum, Sagitta. Achmes cap. ccxli. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι συναρμύ βέλη, ἢ τοὶ ἰσχυροῦ, καὶ τὰ ἀνθρώπων δάνασον μελετήσῃ. Passim apud auctores posterioris ævi occurrit.

εἰπῆσι δὲ καὶ ἰσχυροῦ] Quid sibi hoc velit, non satis capio. Amplius inquirendum est.

ἐν ἢ ἔστι καὶ ἢ νῆσῳ τὸ ἰσχυροῦ ἐδαίριον] Scribe, αἰδαίριον. Sic rectius infra.

Pag. 20. τὰ εἰς ἐπιτήδειον] Scribe, καρὸς ἐπιτήδειον.

ἰσχυροῦντες] ἰσχυροῦντες quid sit, supra dixi.

εἰς τὸ ποταμὸν τὸ ἰσχυροῦ ἄσπερον] ἄσπερον, Album. Falsi Siculi. φορέσις σιχαίν ἄσπερον παραγαυδίον. Glossæ Græco-Latinæ. ἀσπερσις, Candor. Plura in Glossario nostro annotamus, illic videnda.

τὸ Ἔ δυνάει ποταμῷ λεγόμενον παρακλάδιον] Nihil aliud est παρακλάδιον, quàm quod *Divergium* dixit Silius Italicus de condit. agror. & Auctores De Limit.

Pag. 21. εἰς τὰ πολύδια] Scribe, πολύδια.

περιούσιον] Etymologici Auctor. λήζω, τὸ περιούσιον. Restituenda hæc vox est Hesychio, Constantino in Thecicis, & Cantacuzeno adversus Saracenos Apolog. 1. Vide Glossarium nostrum.

Pag. 22. μὲν φασάτου] Basilus de exercit. Grammar. φασάτον, ὁ φασάτος. Sic Latini quoque recentiores *Phasatum* dicunt. Occurrit paisim.

ἡ μαύρη λεγομένη βλαβεία] Corona pretiosa, μαύρη. *Nigram. μέλαν.* Alexius Rharturus Doctr. 1 11 ὁ Ἰλλυρ. δὲ λέγει φασάν ὡσὺν βασιλ. τείχον μαύρης, καὶ ἡ βασιλ. αἰὲν αἶμα. Nicetas in Man. Comu. lib. vi 11. τῆς λευκῆς δέας εἰναχωρῶν, τῷ ἡ μαυρῷ περιούσιον χίματι, οὐστρατείας καὶ ἕτως εἶχεν.

Pag. 24. ἡ σεμμάτων] σεμμά, pro coronâ dixerunt, aut diademate: Codinus: ὅπερ καλεῖται νῦν σεμμά, ὀνομάζεται παλαιά διαδήμα. Frequens est apud scriptores posteriores.

ἡ παρ' ἡμῶν κριμαλαύκια ὀνομάζουσα] Scribe, ἡ παρ' ἡμῶν. Ita statim infra: καὶ τὸ σεμμάτα, ἀπερ' ἡμεῖς κριμαλαύκια λέγομεν. Hesychius. πύρα, λόφος τῆς περικεφαλαίας περιέμενον κεφαλῇ, Achmes c. ccxix. τὸ κριμαλαύχιον ὅπτι βασιλέως εἰς τὸ εὐρέσαν καὶ εἰς τέκνον κρῖνε. Apud Bedam de Tabernac. lib. 11. cap. vi 11. perperam est quod hodie editur. *Semper caput autem gestat pileum in modum parvuli calama-ci.* Scribendum enim, *calamauci.*

ἡ καὶ ὁ δεξιὸς βασιλέαν ἐποίησαν] Græci recentiores accusativos singulares pro rectis ponunt. Hinc βασιλέα hoc loco, pro βασιλέως. Sic ἀνδρα, pro ἀνδρός. Anonymus de bello sacro:

ἡ βασιλέα

ἡ βασιλέα ἡ μισορ τζάν ἡ ἀνδρα τῆς ἐκείνου. Sic γυναικα, pro γυνή. Corona pretiosa, ἡ γυναικα ὁπὸ δευροῦ καθ' ἡμεῖν. Item, εἰκόνα, pro εἰκόν. Glossæ Carobarbaræ. ἀειλύκη εἰκόνα. Vnde *Icona* similiter dixit Metellus in Quirinal.

His confinia iuncta
Discernuntur iconâ,
Que fert faxea saccum
Dissentum satis, æquè
Saxi pondere durum.

Pag. 25. ἀνάδιν τῆς ἀγίας τεράπεζης] In templis Græcorum τὸ βῆμα quod vocabant, duo habebat altaria, alterum maius, alterum minus. Illud in medio situm ἀγία τεράπεζα, hoc ad sinistrum πεδίον appellabatur, ut discimus ex Simeone archiepiscopo Thessalonicensi libr. de Templ. Sacerdot. & Mystag. Majoris meminit hic Constantinus, & Cedrenus de offic. ἦν γὰρ οὖν παλαιά ἑκείνη, κατὰ τὸ τοῦτον ἑσπεῖον εἰσερχομένη τὴν βασιλέα εἰς τὸ ἄγιον βῆμα, καὶ θυμῶν τὴν ἀγίαν τεράπεζαν. Vtrumq; completitur Ioannes episcopus Cyr. in Resp. ὁπότε ἀναφύσει εἰς τὸ ἄγιον πεδίον ἀνάγειν καὶ τῶν ἀγίων δώρων ἕν τε τῷ εἰς τὴν ἀγίαν τεράπεζαν εἰσόδῳ, καὶ ἐν τῷ εἰς τὸ πεδίον ἐπανόδῳ.

ἐν τῷ δυσασίρι] Constantinus δυσασίριον vocat, quod aliàs βῆμα, & ἰσραεῖον.

τὸ ἡ λοιπὰ ἰμάτια βασιλικά] Scr. ἰμάτια καὶ βασιλικά.

ἐν τῷ περιούσι] Codinus: καὶ διερχομένη τὴν βασιλέα εἰς πεδίον τῶν ἀγίων, ἡ πύλησιν αὐτῶν ἐκείσε, αἰτῶν λόγων Συμβασιῶν τὴν μὴ φοβηθῆναι. Balsamon ad Concil. διὰ τὸ τῶτο καὶ ἐν τῷ ὁπὸ δὴ πόλε ἡραμέναις περικεφαλαίαισιν αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ δεξιῷ τῶν ἰεροτελεστῶν, διὰ βασιλικῶν λόγων τὴν κεφαλῶν καλύπτει. Cedrenus: ἡ περιούσιος ἡραμένη καὶ ἡμέραν τῆς πανθηκοῦς ἐν τῷ τῶν ἰεροτελεστῶν, &c. Ita corrigendum monui in Glossario meo, ubi plura de processionibus his ecclesiasticis,

ἀναθεματίζονται, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποκηρύσσονται] Scribe, ἀναθεματίζονται, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποκηρύσσονται.]

Pag. 26. καὶ τὸ Συκλήτου] Scribendum, Συκλήτου.

εἰς γὰρ τις τῶν βασιλέων, λέων ὀνόματι] Glycas in *Anal. Post Copronymum*, eius ex coniuge *Chararâ filius Leo* quinque annis imperavit: *religiosus ac pius quidem ille ab initio, verum ubi coronam ecclesie donatam gestasset carbunculi morbo vexatus, ardenti febre tandem exiungitur*. Sed de coronâ huius dedicatione dissidium est. Noster hic Constantinus Magno ascribit, Cedrenus Heraclio, Zonaras Mauritio. Non facile concilio. Certè pro Constantino stat etiam Nicetas in Andronico Comneno, lib. 111. πινὸς τῶν νεοκόρων τὸ ἔμεγάλη κωνσταντίνου σέφου, ὅπερ ἀνωθεν ἀπηφώρητο τεραπέζης τὸ μυστικῆς, κατενεύθη. διὰ κλιμακῆς, καὶ τῆς ἰουακίης κερδῆς ἐφαρμόθη.

κακὴν κακῶς ἀπερρήξατο ζεῖν] Scribe, κακὴν κακῶς ἀπερρήξατο ζοῖν.

περὶ τῆς ὑγροῦ πυρός] Nicetas in *Isaacio Angelo*, lib. 1. ἐν τῇ ταῖς οἰκίαις τῶν δυσλίων κερσπολίων τὸ ὑγρὸν αὐρῶ, ὃ τοῖς σέβουσιν ἐφρυννὴν κινεῖσι, κατὰ τὰς ἀσεβείας ἐξαίφνης ἐστίησε τὰ ἔξάλλατα, καὶ αἰμωχῆ κατ' ὧν διεκτίμηθη ἀφίεται. Primus autem ignem hunc, eiusque usum, Constantino-politanos docuit Callinicus quidam Illo advena, temporibus Constantini Pogonati. Narrat infrâ hic noster sub finem cap. xlviii.

Pag. 27. πρῶτον βασιλεὶ χειριστῶν] Scribe, πρῶτον βασιλεὶ καὶ χειριστῶν.

ἀμφὶ κωνσταντίνου] Sic supra: καὶ κατὰ τὴν ἑαλίαν καὶ μεγάλου κωνσταντίνου ὄσιν. Balsamon de privilegio patriarch. παρὰ τῆς ἁγίας ἰσχυροῦς μέγα κωνσταντίνου ἀρετῆς πρώτως δεδεδόξασθαι. Et certè inter divos relatus fuit cum matre Helenâ Constantinus, dicatusque ei dies festus xxi. Maii, ut videre est ex Menologio Græcorum, & Man. Com.

Commeni Constitut. de Feriis, cuius hæc verba: ἡ ἑαλίαν, διὰ τὴν μνήμην τῆς εὐαγγελιστοῦ ἰωάννου τῆς θεολόγου ἡ ἑαλίαν, διὰ τὴν ἑσπερίου Σίμωνος τῆς ζηλωτοῦ. ἡ καὶ, διὰ τὴν μνήμην τῶν ἀγίων καὶ ἰσχυροῦς μέγα κωνσταντίνου καὶ ἑλένης.

Pag. 28. τὸ τοιοῦτον ἐπιχειροῦντα ποιεῖν] Scribe, τὸ τοιοῦτον ἐπιχειροῦντα ποιεῖν.

καὶ ἐκείνου] Scribe, καὶ ἐκείνου.

Pag. 29. καὶ τῶν τοιούτων ῥήμασι καὶ τῶν τοιαύτων αἰτῶν παρὰ ἑαλοῦν ἐπομυθῶσιν αἰτίαι, λέγονται] Scribe, καὶ τῶν τοιούτων ῥ. καὶ τ. α. π. α. αἰτίαι λέγονται.

ὅτι καὶ αὐτὸς τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῶν τοιούτων ἔχε μερῶν] Ergo in Galliis natus est Constantinus Magnus. Sed dissentiunt Historici. Cedrenus Daciam terram eius natalem facit. ἐβλήθησεν (ὁ κωνσταντίνος) εἰς ἑλένης τῆς πρώτης ἀπὸ γαλακίδος κωνσταντίνου τὴν μέγα καὶ ἄγιον περὶ τὴν δακίαν πόλιν. Nicephorus Callistus apud Drepanum Nicomediæ natum tradit lib. vii. cap. xvi. Panegyrista Britannia assignare videtur, cum inquit: *O fortunata, quæ nunc optibus beatior terris Britannia, quæ Constantinum Casarem prima vidisti*.

Pag. 30. εἰ τις, ὡς ἦδη δεδήλωται] Scribe, ἡ τις, ὡς ἦδη δεδήλωται.]

Pag. 31. ἐκρίτων] Scribe, ἐκρίτων.

ὁ κωνσταντίνος ὁ βασιλεὺς μετὰ βουλγάρων Συνεπειθερίασεν, καὶ τὴν ἰδίαν ἐκρίτων δέδωκε τῷ κυρίῳ πέτρῳ τῷ βουλγάρῳ] Romanus pace cum Petro Bulgaro Simeonis F. initâ neptem ei suam è Christophoro filio Mariam collocat. Videndi Cedrenus, & Zonaras.

Pag. 32. ἀγίους τε καὶ ὅτι οὐδὲ αὐτοκράτορος καὶ ἐκείνου βασιλέως θυγάτηρ ἡ ἐκιδουμένη ἐτύγχανεν, ἀλλὰ τρίτη, καὶ ἐσάτη, καὶ ἐπι ὑποχείριον] Rectè: nam primus erat Constantinus, quo veluti in ordinem redacto per Romanum Tacapenum, qui imperium inuaserat, Christophorus

hic, cuius filia Bulgaro nuptum data est, verè tertius appellatur, utpote maximus filiorum [Romani. Res nota ex Historiæ Byzantinæ scriptoribus.

Pag. 33. τὰ [ὑνοικέσια] Scribe, τὰ ὑνοικέσια.

παεινήνεαθ παέφοικε] Scribe, παεινήνεαθ παεφίληκε.

καὶ μήσθ] Scribe, καὶ μίση.

φιλεῖν ἀπεργάζεθ] Scribe, φίλων ἀπεργάζεται.

ἀρχῶν βυλομένων] Scribe, ἀρχῶν βυλομ.

ἐν νόμοις καὶ δικαίως] Scribe, ἐν νόμῳ καὶ δικαίως.

Pag. 34. ρέων θ] Scribe, ρέων δέ.

καὶ σαδιασῶ] Scribe, καὶ σαδιομοῦ.

διερμήνευθ] Scribe, διερμηνεύσεθ].

ζήνας θ ρδ ο θ Ἰσμαήλ ἀπόρον θ] Scribe, νήζαρ θ, sive νι-

ζαρ θ. Ita constanter id nomē tradunt Anastasius, Theophanes, Cedrenus, Landulphus Sagax, & Anonymus in Saracenicis. Corrigenus verò per occasionem Cedrenus. νιζαρ θ ρδ ο θ Ἰσμαήλ ἀπόρον θ παλῆς πάντων αὐτῶν ἀταρξεύεθ]. Perperam hodie editur, ἀπόρον θ ἐπὶ πάντων. Scriptum fuerunt παῆρ, hinc nobis παε fecerunt impenitenti librarii.

μύνδαρον καὶ ρεβείαν] Anastasius Bibliothecarius. *Hic gignit filios duos, Mundarum scilicet, & Rhabiam.* Et Cedrenus: οὗτ θ δν θονά υους δυο, μύνδαρον καὶ ρεβείαν. Anonymus in Saracenicis, Theophanes, & Cyrillus in epitome Chronica Arabiam, non Rhabiam indigetant. Qui autem omnibus *Mundarus* est, is Cedreno *Mudarus* dicitur, & Landulpho Sagaci *Muhdar*.

ο θ μύνδαρος τικῆς κύσαρον] Ita alii quoque nominant, sed apud Theophanem scribitur *κύνδαρον*. Apud Landulphum Sagacem, *Iliez*.

καὶ κείσον] Ita apud Theophanem etiam. Cedrenus verò & Anonymus in Saracenicis appellant *κείσον*. Landulphus Sagax, *Ziason*.

καὶ δουρίμω] Cedrenus, καὶ Σερίμω. Anonymus in Saracenicis: καὶ Σερίμω. Theophanes: καὶ τερίμω. Anastasius *Theoanem* appellat: ut & Landulphus Sagax.

καὶ ἀσανδῶ] Qui *Afandus* Constantino nostro est, is Cedreno *Affadius*, Theophani, Anastasio, & Anonymo *Afaden*, Landulpho, *Afydus*.

καὶ ἄγῆς πναθ ἄνομῶ] Lego, καὶ ἄγῆς πναθ ἀνώνμῳ, præmissibus ad emendationem Cedreno & Anonymo. Theophanes dixit: καὶ ἄγῆς ἀγνώστῳ. Landulphus, *Et alios ignotos*.

ἀλλὰ θ ἑκτραν] Landulphus lib. xvi. *Non sunt de tribu ipsorum, sed ex Getham, videlicet hi qui vocantur Amomita*.

Pag. 35. κἀμμένη χαδιγα] Historia Longobardica. *Quadam autem matrona nomine Cadigam, que præerat cuidam provincia, &c.* Cedrenus: εἰσῆλθε παεθς πνα γωαῖκα κα πασῆαν [ὑβήδα ἀπὲ, ἄνομαπ χαδιγα. Anonymus: ὑβήδα ἀπὲ οὗθ, κἀμμένη χαδιγα. In Landulpho scribitur, *Eadiga*.

ἀρειανῶ πνὸς μοναχῶ] Eiectus fuerat hic monachus Constantinopoli è monasterio Callistrati. Anonymus in Saracenicis: ὁπσαῦθ θ, ὑνεπιμαρθευῖθ ἀπὸ μοναχῶ πνὸς ἀρειανῶ [σεδωνύμω, διὰ τῶ κακοπισίαν ἀπὸ ἄξοειδῆθ ἀπὸ κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῆς μονῆς θ κἀμνῆρατου μθ αἰθῶν. Nomen ei Sergius fuit, ut tradit Historia Longobardica: *Fuit quidam monachus qui Mahometum instruxit, nomine Sergius, qui in errorem Nestorii incidens, dum à monachis fasset expulsus, in Arabiam venit, & Mahometo adhasit.* Itaque corrigendus est Monachus Altissiodorensis in Chronico: *Lex autem eorum, quam diabolo dictante ministerio Sergij monachi & apostate aheretici, Mahometus Saracenis dedit Arabicè scriptam, à gladio coepit, per gladium tenetur, & in gladio terminabitur.* Editur hodie *Selgi monachi*.

διεγραφεύθειαν] Scribo, δ' εἰ αἰγραφεύθειαν.

εἰς ἀνδρα φίλαρχον] Scribo, εἰς ἀνδρα φίλαρχον.

Fig. 36. τὸ νόμα βυβαρχαυ] Non vno modo scribitur hoc nomen. Anonymus in Saracenicis: ἀπὸ τῆς αἰθριβου περιήλθεν ὁ λόγος τῆς πλάνης ταύτης, καὶ εἰς ἀνδρα φίλαρχον, τὸ νόμα βυβαρχαυ. Theophani βυβέκωρ, Anaftasio & Cedreno ἀβυβαρχαυ dicitur. Landulpho Eububezer est.

καταλήψασαι] Scribe, καταλήψασαι.

καὶ κατέχεν ἡ πονηρὰ πλάνη] Obtinuit Aethribi patres Mahomet, annos xxix. Theophanes: καὶ ἐκράτησεν ἡ αἵρεσις αὐτῆ τὰ μέρη τῆς αἰθριβου διὰ πολέμου τὸ ἐρχάσιον, κωρόλι μὲ κρυπῶς ἐπὶ δέκα καὶ διὰ πολέμου ὁμοίως δέκα, καὶ φανερώς ἐννέα. Totidem penè verbis Cedrenus.

καὶ ἐδίδουσαν οὐτὸν ὁ παράφρων] Theophanes, ἐδίδουσαν τὴν τὸς ἐαυτῆ ὑπηκόους, ὅτι ὁ ἀποκλείων ἐχθρὸν, ἢ ἀπὸ ἐχθρῶ ἀποκλινομένη, εἰς παραδείσων εἰσέρχεται.

περσούχον] τὸ εἰς τὸ τῆς ἀφροδίτης ἄστρον] Veneris effigiem in magno lapide positam colunt, credentes in eo Abraham cum Agar coisse, aut camelum ei alligasse, cum Isaac sacrificaturus esset. Anonymus in Saracenicis: ἐν φάσσι καίδαι λίθον μέγαν, ἐκλύπωμα τῆς ἀφροδίτης ἐχρονται. πιαδαυ τὸ τῆτον, ὡς ἐπάνωθεν αὐτῆ τῆ ἀγαρ ὀμιλήσωνται. ἢ ἀβραάμ. ἢ ὡς αὐτῶ τὸ κάμηλον περσούχον, ὅτε τὸ Ἰσαὰκ ἐμελλε θύειν. Euthymius Zygabenus Panopliæ tit. xxviii. καὶ λέγμεν περὶ αὐτῆς ὡς οὖν καὶ ὑμεῖς περσέθεοτε τῶ λίθῳ ἢ βραχιδῶν, καὶ φιλεῖτε τῆτον; καὶ πνευρε αὐτῶν φασί, διότι ἐπάνω αὐτῆ συνστάσε τῆ ἀγαρ ὁ ἀβραάμ. ἀγοῖ τὸ, ὅτι περσέθεοτε αὐτῶ πτω κάμηλον, μέλλον θύσαι τὸν Ἰσαὰκ.

ὁ καθύσιν κουβαρ] Anonymus in Saracenicis: καὶ τὸ παρ' ἑλληνισιν ἀφροδίτῳ λεγομένῳ περσυνούντες, ἦν δὴ καὶ κουβαρ, τῆ ἐαυτῶν κακεμμάτω ἐπινομάσαντο γλώσση, ὅτι ἔστι μεγάλη. Et sic Cedrenus. Sed κουβαρ, non κουβαρ scribitur apud

apud Euthymium loco iam citato, ut & in Catechesi Saracenorum.

ἀγὰ οὐὰ κουβαρ] Plenius apud Cedrenum: ἐχει τὴν ἀλλοξίς τῆς μουσαρῆς αὐτῶν καὶ παμβεβήλου περσυνούης ἔτος. ἀγὰ, ἀγὰ, οὐὰ κουβαρ, ἀλλὰ. Totidem verbis Anonymus in Saracenicis.

ὁ θεὸς ἢ ἀφροδίτη] Scribe, ὁ θεὸς καὶ ἀφροδίτη. Nam infra statim dicit: τὸ τὸ οὐὰ ἀντι τὸ καὶ συνδέσμων πηδῆσαι.

τὸ γὰρ θεὸν ἀλλὰ περσυνούμαζουσι] Cedrenus: καὶ τὸ μὲ, ἀλλὰ, ἀλλὰ ἐπιμυκούει ὁ θεὸς, ὁ θεός. Eadem Anonymus.

τὸ τὸ οὐὰ ἀντι τὸ ΚΑΙ συνδέσμων πηδῆσαι] Planè aliter explicat Anonymus in Saracenicis: καὶ τὸ μὲ ἀλλὰ, ἀλλὰ ἐπιμυκούει ὁ θεός, ὁ θεός, τὸ τὸ οὐὰ, μείζων. Eodem modo Cedrenus.

περὶ τὰ βορείότερα μέρη τῆς μέκει] μέκει, sive μάκει, aut μάκεχ, vel βάκχε quoque, locus erat, in quo domum orationis ab Abrahamo & Ismaele structam Mahomet fabulatur. Catechesis Saracenorum: ἀναθεματίζω πτω μουσοποιῶν τὸ μαάμεδ, ἐν ἡ φησι χυήσεδαι τῶ θεῶ ὄκον περσυνούης παρὰ τὸ ἀβραάμ καὶ τὸ Ἰσαὰκ εἰς τὸ βάκχε, ἢ τὸ μάκει, ἢ μάκεχ. ὀνομαζέει περσυνούησιον τὸ παρσυνούμα. καὶ περσούει, ὅτι ἀντισι καὶ εὐχρον, σρέφουσι τὰ περσούπα αὐτῶν περὶ τὸ μέρη ἐκείνο. Erant autem illic septem lapides qui à Saracenis iaciebantur contra Christianos. Eadem Catechesis alibi: ἀναθεματίζω καὶ αὐτὸ τὸ μέκει, καὶ τὸ περσυνού αὐτῶ παρὰ, καὶ τὸς παρὰ τῶν σαρακηνῶν ἐκεῖ εἰρηομένους ἐπὶ λίθους κατὰ τῶν χειρῶν. Historia Longobardica: Semel autem per singulos annos causâ recognitionis ad domum Dei, quæ est in Mechâ ire precipiuntur, & ibi adorare, eamque, inconsutilib. tegumentis circumvire, & lapides per media foramina pro diabolo lapidando iactare. Quam domum dicunt, Adam construxisse, omnibusque fidelis eius & Abrahami & Ismaëli locum orationis fuisse. Denique Mahometicus eam domum sibi civitatisque gentibus.

his tradidisse affirmant. Landulphus Sagax appellat, locum blasphemie, lib. XXI I.

Pag. 37. ου καθολικόν ουδ' ἵππος] καθολικὸν ἐστὶ Equitare, quod Caballitare quoque dixerunt Latini avi posterioris. Cyrilus in Lexico: ἐποχόμενῳ, βασιλευμένῳ, καθολικέων. Balsamon ad Concl. κ' καθολικὴ ἡ δὴ θητινὸν (ελοχθινοῦ. Achmes cap. ccxxxv. ἐκαθολικόν οὐ βόρωνα εἰ βαινόντα.

πειεβόλαια ρόδα] Puto scribendum, πειεβόλαια ρόπιδά.

ἐν Ἐκατόνῳ ἐν ἑξατάσσον ἐφόανῳ ὁ μαθηματικός] Stephanus hic mathematicus Alexandrinus erat, qui petita ex astris divinationi ratione prædixit potentiam eorum ac dominationem validam futuram per annos ccclxx. inde alios lvi. eam turbis, tumultibus, ac calamitatibus diuexandam esse: ita ut universum eorum tempus annorum tantum ccclxv esset. Videndus Cedrenus.

ἐτ' ἐπὶ κλίσεως κόσμου ερλ.] Cedrenus: τῷ ιε'. ἔτει, ἤγυν τῷ ερλα ἀπὸ κλίσεως κόσμου, μὴ (επιμεβρίω τρίτη.

νῦν δὲ ὄσι σωβ' ἰνδίκλων δικάτης πέμπτης] Aut numeri heic vitiosi sunt, aut caput hoc insititium est, neque à nostro Constantino; quippe ad quem ab Heraclio vsu e anni tantum computantur plus minus trecenti. Atqui hic inveniuntur anni 740. ab eius imperio, id est, plures 400. post Constantinum nostrum. Ergo manifestus error, & alterutrum verum quod censemus.

Pag. 39. ἡ ὁ παρὰ δεισον (αρκινῆς βρώσεως καὶ πόσεως] Landulphus Sagax lib. xviii. & Cedrenus.

τελευτῆ ἢ ὁ αὐτὸς ἀβυβάχαρ ἀμπερούς ἐπὶ τρεῖς] Cedrenus variat: ἀβυβάχαρ τελευτῆ ἀμπερούς ἐπὶ δύο ἡμῖσι. Landulphus sibi non constar, nam prius dicit: Anno XXI I. imperij Heraclij Ebnbezer dux Arabum habetur, 418

qui principatus est annis duobus & dimidio. Sic Anastasius quoque. Theophanes biennium ei tantum assignat.

καὶ παρὰ λαμβάνει ἢ ἀρχὴ οὐμῶν] Ita Cedreno quoque dicitur. Anastasio & Theophani, Hamarus: Landulpho est, Hamarus.

καὶ νεφέϊ τῶν ἀεθίων ἐπὶ ιε'] Hoc verum est: nam regnare incepit anno Heraclii xxiv. qui ab eo tempore vii adhuc annos vixit: quibus adde iv. menses Constantini, & vi. Heraclonæ, cum quatuor insequentibus annis Constantis, habebis xxi. hos quos statuit Constantinus. Nam obiit Vmar anno Constantis iv. ut testatur Landulphus.

Pag. 40. ἀπεράτουσε κατὰ τῆς παλαιστίνης] Accidit id anno Heraclii xxvi. Auctores Cedrenus & Landulphus. Scribendum verò, ἐπεράτῃσσι.

ἐπολιέριστε ἢ ἱερουσαλήμ διετῆ χρόνον] Landulphus lib. xviii. Aciem direxit Hamar contra Palestinam, & obsidens sanctam civitatem biennij tempore cepit eam.

Κορρῶνιῳ γὰρ ὁ ἱεροσολύμων ὀπίσκοπος] Videndi Landulphus & Cedrenus.

καὶ συχίους] Scribo, καὶ συχίους. τίτου στρατηγὸς χρηματίζει μαβίας] Landulpho dicitur, Mubaias.

Pag 41. ὁ παρὰ λύσας ἢ κολβαν ἔδρα, καὶ πορθήσας κώπρον ἢ νῆσον] Confundit sortem temporum; nam Cyprî occupatio Colossi euerzionem præcessit annis v. Nam Othmanis anno III. id est, Constantis vii. Mabias in Cyprum expeditionem fecit cum navibus mille septingentis, occupavitque Constantiam & totam insulam. Anno denique Constantis xii. qui erat Othmanis viii. everfus est Colossus.

οὗτ' παρὰ λαμβάνει καὶ νῆσον ἢ ἀεθρον] Anno Constantis viii. Othmanis iv. Et hoc ipso anno Romæ

Martinus papa concilium celebravit contra Monotheletas.

κατέβηκε ἡ ἐκείνου κολοσσὸν μὲν ἀτξ'. ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἰδρύσεως] Landulphus libxi. Imperii Constantis Μυθωνίας Rhodum rediens destruxit Colossum eius post mille trecentos sexaginta stabilitatis ipsius annos. Cedrenus ponit annos clo. ccc. lxx.

ὃν ἰδούμῃ πρὸς ἑξήκοντα ἀνησίου ἐδεσλώθη τριάκοντα χιλιάδας καμήλων ἐφόρησεν] Landulphus & Cedrenus tantum de nongentis camelis narrant.

μὲν ἡ οὐθὺν τελευτήν] Landulpho *Hoaman* dicitur. εἰσῆλθον οἱ μαρδαῖται εἰς τὸ λίβανον] Circa annum nimirum viii. & ix. Constantini Pogonati.

P. 42. Ἐδδοδὸξεν ἡοῦ παρωγάτου] Corrigo, τ.δ. Ἐ παρωγάτου. Nam hæc ac ciderunt non sub Pogonati filio, sed sub ipso Pogonato.

Ἰωάννης ὁ ἐπίκλησεν πικτικιάδης] Scribo, πικτικιάδης, ex Cedreno, & Landulpho.

μαβίας ἐδέξατο αὐτόν] Ita restitui. In Manuscripto erat, *μαβίας*.

χρυσία χιλιάδας τρεῖς] Consentit Landulphus: sed Cedrenus excedit. καὶ ποιεῖ ἐξ ἑσφωσ ἐρήνῳ μὲν τῶν βασιλικῶν, ἐπιστάως παρέρχεν αὐτὸς πρὸς τοὺς ῥωμαίους χρυσία χιλιάδας δέκα.

καὶ αἰχμαλώτους ὧ] Non consentiunt Historici. Cedrenus captivos tantum centum commemorat. Landulphus tantum quinquaginta. de equis veid idem dicunt.

Pag. 43. ἰζὶδ ὁ ἡὸς ἀπὲ] Cedreno ἰζὶδ, Landulpho *Gizid* scribitur.

P. 45. ἐβεβήθη ὁ μισθός] Scribo, ἐ-ἐμνησθός, vel ἐδεσθητός.

Pag. 46. σηχίπαιες] Scribo, σοιχίπαιες. οἷος ἐκείνοι λέγουσι καδῆς] Chronicon Constantinopolitanum: κατὰ τὴν μέγαλοπόλιν φύλακας, καὶ καδῆς, καὶ πᾶν τῆς

τῆς διοικήσεως. Malaxus in Histor. Patriarch. καὶ τῆς ὄψεως οὐλικῆς καδῆς, καὶ *Καλάβῃ* ἀπάνω τοῦ.

ὡς ἔσε φρόνιμῃ] Scribo, ὡσεὶ τε φρόνιμῃ.

Pag. 47. εἰς ἡμὸν δακτύλιον] Scribo, εἰς ἡμὸν δακτύλον. Et mox quoque: ἐκ τῆς δακτύλου μου. Iterum infra: εἰς ἡμὸν δακτύλον μου. Deinde: εἰς ἡμὸν δακτύλον μου. εἰς αἰσθητῶν καὶ δακτύλιον] Scribo, εἰς αἰσθητῶν καὶ τῆς

Pag. 48. μαργίδιον ἐν τῷ βασιλικῷ παλάτιῳ] Corrigo, μαργίδιον. Edessenus Monachus in Elencho Agareni: εἰ μὴ ὑπάρχεις ἐλθὺς μαργίδιον, λαβὼν μαρδῆλιον καὶ ἀπλωσὸν ἔμπεσθὲν σου ἐυχόμενῃ, ἵνα μὴ μιανθῇ τὸ πρὸς σὸν σου ἀπὸ τῆς χρῆς τῆς μαργίδιον. Occurrit illic pluries. Apud Malaxum in Histor. patriarch. perpetam ἱμαργίδιον scribitur. ἡ ἑκκλησίαν τῶν φράζων ἡ ἱμαργίδιον. Idem est μετζίπον apud Thodosium Zygomalam in epist. ἱμαργέπον καὶ μετζίπον ναοὶ ἀγαθῶν εἰσίν.

Pag. 49. ἐκβόλων ἡ λέοντιον καὶ ἀφήμασεν, καὶ ἀμφοτέρως αὐτὸς ἐν τῇ ἵπποδρόμῳ. δειμαλεύσεως, καὶ ἀποκλείνας] Occidit non in Hippodromo, ubi triumphavit, sed in Cynegio. Corrigitur verò per occasionem est Landulphus lib. xx. Hist. misc. Porro *Abismarum atque Leontium vinetis catenis per totam urbem pompis fecit debonestari. Cumque ludi equestres agerentur, pscq; in folio resideret, ducti sunt publice tracti, & projecti promi ad pedes ejus. Quorum ille colla usque ad solutionem primi bay calcavit. Mendum est, quod editur: primi bravij. Cedrenus, è quo omnia illa verbo penè tenus desumpta sunt: ἡ ἡ ἀφίμασεν καὶ ἡ λέοντιον πομπεύσεως, δεδεμένους ἐν τῇ πόλει ἵπτικῷ ἡσμένους ἡ γαβρ, καὶ ἔρριψεν εἰς τὸς πόδας αὐτῆ. παθησάμῃ ἡ εἰς τὸς τραχίλους αὐτῶν ἀχεις ἀπολύσεως τῆς πρώτου βαίης, ἐπεβόα ὁ δῆμῃ. iam βῆσιον erat donum ab imperatore aut patriarcha dari solitum. Balsamon: μὲν τῶν ἄλλων ἐσέμνην καὶ ἐτήσιοι εἶσθαι πόλε, καὶ βαίτων φιλοπρόμηματα.*

De mon. Agypt. βάρια ὀλίγα παρὰ τῶν πρεσβυτέρων αἰπισά-
 μαντοῦ τοῖς ζώοις ζῶνας εἰργάσατο.

νομίσματα χάλια, καὶ ἵππον ἐυχρησῆ ἕνα] Cedrenus &
 Landulphus etiam servum addunt.

καὶ ἐπέμψεν ὁ βασιλεὺς παύλον τὸ μαγιστεῖον] Corrigo
 Landulphum: Et direxit imperator Paulum magistrum
 ad Habimelech ad confirmandum ea: quae placita fue-
 rant. Male editur: Paulum magistrum. Glossæ B Germa-
 nicæ Agens in rebus. μαγιστεῖον. Malchus in Byzanticis:
 ἀπεπέμψεν τῶν ἵππων τῶν βασιλικῶν πνὰ, αὐτὸς μαγιστεῖον
 κἀγοῦσι. Plura in Glossatione nostro.

ἀσφάλας τὰ σιγῆθεντα] Scribo, ἀ. τὰ σιγῆθεντα.

Pag. 50. τὸς ὑπὸ τῶν οἰκείων πατέρας ἐνορθῶς γερῶν τῶ-
 πους] Vox posterioris ævi est, ἐνορθῶς, ac femi. latina.
 Hermenopulus lib. 1. tit. 111. ὁ καταλιπὼν τὸ αἰσῶν καὶ
 ἐνάγων ἐνορθῶς ὑποπίπτει τῆ σωνῆ τῆς δίκης.

καὶ ἐκ τῶν ἰδίων ἐργῶν ταξάριον ἐκεῖ κατέστησεν] τὰ ξάριον
 est Præsidium. Cedrenus: τὸς ἐχθρὸς τρέφας ἐδίωξε, καὶ
 ἀπαντα τῆς ἀφεικῆς τὰ κάσρα ἠλευθέρωσε, καὶ καταλιπὼν
 ταξάριον ἴδιον, τῶ βασιλεῖ τῶντα ἐδήλωσε.

καὶ ἐκέρτισεν ἀλλίδ] Cedreno: ἀλλίδ. Landulpho *Vlid*
 dicitur.

Pag. 51. καὶ ἡ δὲ δωμῶ ἀλλασία ἐγίνετο μέχει τεκίευντ
 χρόνου] Notissima historia Thomæ imperium affectan-
 tis, quàm fusè describunt Cedrenus & Zonaras. In eum
 Iambos scripsit Ignatius Metropolitanus Nicææ. Suidas:
 ἰγνάπτο, διάκοντο καὶ χρυσοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας
 κωνσταντινουπόλεως, καὶ γερῶς μητροπολίτης νικαίας γερμα-
 ματικός. ἐργάσατο βίνας τερσίου καὶ νικηφόρου τῶν ἐγίων καὶ
 μακαρίων πατεράρχων. ὅππ τρυβίους ἐπέστρεψε, ὅππ σκαῖ,
 ἰάμ-
 βους εἰς δωμῶν τὸ ἀνάρτημα, ἀπερ ὀνομάζουσι τὰ καλά δωμῶν, καὶ
 ἄλλα πολλά.

Pag. 53. τὰ τὸ μοναστήρια τῶν δύο μεγάλων λαυρῶν] λαύ-
 ραι sunt *Monasteria*. Euagrius lib. 1. cap. xxi. καὶ ἐνα-
 γῆ δέμασθ φερνπσῆεια, καὶ τὰς κἀγυμένους λαύρας.

ταῦ

τοῦ ἐν ἀγίοις χαρίτων] Vixit hic Charito temporib⁹
 imperatoris Aureliani. Celebrabatur à Græcis eius me-
 moria xxvi 11. Septembris. In Anthologio Arcudii: αὐ-
 τὸς τὸς τὸ ἀπὸ ἡλίου ἐκκλησίαν ποιήσας, καὶ πλήθος μοναχῶν
 συναγαγὼν, αὐτὸς μόνω ἀποκατέστησεν.

καὶ πωλεῖται] Hic sub Theodosio majore Corinthi
 natus patre presbytero ejus ecclesiæ, anno ætatis xv 11.
 lector fuit, & deinde aliquamdiu præfectus lauræ Cha-
 ritonis. Dies ei festus xxix. Vide Anthologium Arcudii.

καὶ τὸ ἀγίον (Ἰββα) Vixit sub Theodosio juniore. Fe-
 stus ei dies v. Decembris.

ἐυδομίου] Vixit sub Trajano. Dies ei consecratus xx
 Ianuarii.

καὶ θεοδοσίου] Celebratur ejus memoria die xi 1.
 Januarij.

ἰβηρία δύο] Duo hæc capita xx 11. & xx 1 v. quia nimis
 corrupta, malui ab interpretatione eorum abstinere.

οὐ μέμνηται ἀπὸ λέξου] Legendum censeo, οὐ μέμνηται
 ἀπὸ λέξου.

Pag. 54. καὶ τοὺς ἰβηρίας φασιν ἰδεοποιεῖν] Eustachius
 ad Dionysium: ἰδεοποιεῖν τὸ λέγοντο οἱ ἰβηρες, καὶ μοναστεῖν, καὶ
 πολυτελεῖ ἐδὴ π χηῆσαι.

Pag. 56. οἱ τὸ ἰστροδοί μὲν ἀλάειχον] Scribe, οἱ τὸ οὐσί-
 γοδοί μὲν ἀλάειχον.

διατείφαντο] Scribe, διατείφαντες.

Pag. 57. ἐπεισάμενοι] Scribe, ἐπεισάμενοι.
 τὸ νῖνον ποταμὸν] Scribe, τὸ ξῖνον πο. five, τὸ ξῖνον πο-
 ταμὸν.

ἠγόμενον γογίδισκον] Scribe, ἠγόμενον γο. Quæ verò
 γογίδισκον Constantinus, cum *Modogisclum* appellat
 Histor. Miscel. lib. xiv.

γότταρον] Guntharum appellat Historia Misc.

οἱ τὸ ἰστροδοί] Scribo, οἱ τὸ οὐσίγροδοί.

Pag. 58. (Ἰνελήφθη) Ita restitui. In Manuscripto erat
 Ἰνελήφθη.

αις διφθέρις εἰματα θεοῦ, μηδὲν εἰρημένων παρ' αὐτῶ δια-
φύουσαι. Cantacuzenus Histor. lib. i. cap. xv. *Per facta
Evangelia & venerandas sanctorum imagines fideliter
jurare jubes.*

Pag. 63. ὁ (ὕντεκι & αὐτῆ) Euchologium: εἶτα ἀλλὰ σ-
πουσαν οἱ παρὰ νυμφοί, ἤρουν εἰ κοινῶς λεγόμενοι ὕντεκιοι, τὰ
δακτυλίδια τῶν νονύμφων. Cabasilas in Quæst. οὐ δὴ αὐτῶ
& ὕντεκίον αὐτῶ, διαγατέγαυλαδελεφὴν οὖσαν ἀκαδοξίμαλον
αὐτῶ, ἀζάγεσθ νύμφων ἢ αὐτῶ.

Pag. 64. εἶτε νεάπολις] Scribe, ἢ τε νεάπολις.

καὶ γαίπη] Scribe, καὶ γαίτη, sive, γαίτη, Caieta.

Pag. 65. ἐν ᾗ τοῖς κερεῖς εἰρήνης τῆς βασιλίδε] Error est
olcitanter exscribentis librarii, nam Sophia tunc Au-
gusta fuit, non Irene, ut & papa Ioannes III, non Zacha-
rias. Est confusio cc. circiter annorum.

τὰ εἰσκομιζόμενα πάλια] πάλιον, Ραβιμ. Tributum.
Cedrenus: τῶ δ' αὐτῶ ἔτι ἐξήμηξ οἱ βούλγαρεσι πάλια διὰ
κίσεξ.

P. 66. οἱ ᾗ λορθερῶν τῶ τότε κερεῶ κελῶκον εἰς παννω-
νίαν] Habitârunt in Pannoniâ Longobardi annos xli. i.
nempe ab anno Chulsi dxxvi. ad dlxviii. Vide Dia-
conum de gest. Longob. lib. ii. cap. vii.

καὶ διαπέλας ὁ πατριῆκι & νερσῆς περὶς αὐτες ὀπῶρας, παν-
τοῖαι] Diaconus De gestis Longob. lib. ii. cap. v. *Itaqz
odio metuqz exagitatuz (Narses) in Neapolitanam civi-
tatem secedens, legatus mox ad Longobardorum gentem
dirigit, mandans ut paupertina Pannonie rura desererent,
& ad Italiam cunctis resertam diuitiis possidendam veni-
rent. Simulqz multimoda pomorum genera, aliarumqz re-
rum species, quorum Italia ferax est, mittit, quatenus eo-
rum ad veniendum animos posset illicere.* Anastasius in
Ioanne III. *Tunc egressus Narses de Româ venit Campa-
niam: & scripsit genti Longobardorum, ut venirent, &
possiderent Italiam.*

Pag. 67. τὰ μελικηπάτα] μελικηπάτον, Principatus.
τιμ

Anonymus de bello sacro.

τιμ ἀφεικῶ ἐπερρῶμένω] Scribe, τῶν ἀφεικῶν ἐπερρῶ-
μένων.

Pag. 68. ὁ μαεσεμήλεξ] Vox alibi non lecta, purum
Latinum est, Miles. μάσεξ, Magister. Occurrit apud Io-
sephum in epistolâ ad Zygoniam: καὶ εὐχαρίστου πολ-
λα & δὲν, πὸς ἐγένεν ἢ ἐδικότης με τ' μάσεξ γῶξεν.

κατεπάνω & ερετοῦ] κατεπάνω, & κατεπάνω: item,
κατεπάνω, promiscue scripserunt, pro Italico, Capita-
neo. Ioannes Curopalates in Michaelé Paphlagone:
παγκρατίου ἢ & ἐξουασοῦ ἀλασγίας (φροδῶς ὀπικημένω
τῶ κατεπάνω ἰβηρίας. Hinc κατεπανίχιον, ipsum munus:
νι, ἀρχηλ. κίον, σεραπιατίμιον, & talia. Nicetas in Manue-
le Comn.] lib. ii. ἐξ ἣ τὸ δε κατεπανίχιον τῆς ὀρξίας οὐ τὸ
ἐλάργεν, ἀλλ' ἰκωνῶς πολυάνδρωπον. Ita corrigendum
censeo. Hodie editur κατεπανοίχιον.

ἐκδηῦντο αἰτίκιοι] Scribe, ἐκδηῦντο ἐρεπκοί. Et postea:
περῶτον ἢ ἐρεπκῶν, non αἰπκῶν. Eustathius ad Dionys.
& ἢ εἰδέξ ἐνετίαν νῦν ᾗ βειετίαν φασί. Arrianus: καὶ τῆ
ἐπρωείω γλώτῃ βειετοῖ εἰς τῶτο ἐπ' ἀντὶ ἐναλῶν κληίζον].

ἐκπσεν ἐν περῶτοις] Scribe, ἐκπσξ ἐν π.

μηρείπολις] Scribe, ἀκρόπολις.

βελήντες κερεταίαι] Sic postea: καὶ ἴστω ὀπιδεν τῶν παρ'
αὐτῶν εἰφέντων κερεταίων. Vox non temerè obvia alibi:
κεραταίειον. Videtur esse chela, quæ in fluvium aut mare
excursans vim verticem fluctuumque frangit atque
inhibet.

P. 71. μξ τοξείας καὶ εἰπηαίων] εἰπηάριον, Missile, Iaculum.
Oppianus Scholiast, Halieut. lib. i. αἰγανέα, εἶδ' & εἰπηαίον.
δελεία] Vox alibi mihi non lecta, neque intellecta.
Investigandum amplius censeo.

Pag. 72. περὶ ἠελείων] Scribe, περὶ ἠ.

τὸ περὶ εἰρημένον (ἡμείον) Scribe, τ. π. νησίον.

Pag. 73. περὶ & κλησῶρον] κλησῶρα, sive κλησῶρα, Clio-
sura. Vox passim obvia. Vide Glossar. nostrum.

Pag. 74. καὶ τὰ φλάμυλα] φλάμυλον. *Flammulum*. *Ve-*
xillum. Suidas, (ἀύειον, εἶδος Σημαίας, ἢ φλαμύλου. Occur-
rit passim, maxime apud Nicetam.

Pag. 75 ζαχλέμοι] Cedreno, ζαχλέμοι.

καὶ ὑπαγααί] Scribe, καὶ οἱ παγααί.

Καφωιάσωτες] Scribe, ἀφωιάσωτες.

κωλὴ ζουπάνους] Guilielmus Tyrius De bello sacro
lib. xx. cap. iv. de his ipsis Servijs. *Magistratus habent,*
quos Suppanos vocant, & domino Imperatori aliquando
serviunt. Anna Comnena lib. vii i. καὶ εἰς ἐμήρους λα-
βὼν ταύς τε (Ὑψηεῖς καὶ ἐκκείτους τῶν ζουπάνων. Nicetas in
Iaacio Angelo lib. i i i. δηλὰ καὶ τῶν ζερβῶν ζεπάνων κα-
κουροῦν] καὶ τὰ (κόπια φείρεν] καὶ ἐκείνου ἔξωρμη-
σε. Hinc ζουπανία, & ἀρχζουπάνος. Vide Glossarium
nostrum.

Pag. 76. ἀρενταροί] Cedreno sunt, ῥενταροί.

Pag. 77. καὶ τῷ κλαφοῦς] Cedrenus: ἀρχοντας ἐπισήσαν-
τες τὸν τε (αλδαρόν, καὶ (άβαν, καὶ τῷ κλαφοῦς.

τὰ βύρβα] Cedreno, βούτυμα. Constantino lib. de
Them. Occid. βύτοβα.

δενάτερα] Cedreno δικάτερα.

Pag. 78 ἀπέστειλε πρὸς τε τῷ λαδόνηχον τῷ δουκὸς φεα] γίας] Cedreno δολίχον] scribitur, ut infra quoque apud hunc
nostrum, δολίχον].

τῷ δόνα φεα] γίας] Scribe, τῷ ῥήγα φεα] γίας. Estque idem
error infra iterum commissus. Rectius postea paullo
δολίχον] ὁ ῥήξ φεα] γίας. Et iursum: ὁ τῷ ῥήξ καὶ ὁ πάπας.

ἐν τῷ κάρφ βενεβενδῷ] Cedrenus Capuam abductum
trahit.

Pag. 79. πανούργος ἦν] Scribe, π. ὄν.

Pag. 81. ἐδιώχθη] Scribe, ἐδιώχθη.

ἀπέστειλαν πρέσβεις πρὸς τῷ βασιλεῖα ρώμαίων] Nempe
Basilium. Videndus Cedrenus.

Pag. 82. εἰς κωκὸν ἐχέτο ἡ ἑδὸς μου] Scribe, εἰς κωνόν.

Pag. 83. ὑμεῖς τῷ σέτω] Scribe, ὑμεῖς τῷ σῆτε.

Pag. 85. μέχει δὲ ἐχέτο τὸ κάσεν] Locus corruptus.
ἡλιμαπκαί] Scribe, εἰλημαπκαί. Sic paullo post: ἐν αἰς
ἐμελλον ὁ αὐτὸς βασιλεὺς διοκλητηανὸς εἰλημαπκαί ἐχέτοι
καμάρας.

ἀπεινῶς] Scribe, ἀπλωῶς.

Pag. 86. ἀπὸ βησοδῶν] Glossæ, βήσοδον. *Later coctum.*

ἀπὸ ἐγχρηγῶς] Vox hæc non satis intellecta. Exstat
quoque apud Codinum in orig. Constantinop. ἐποίησε
δὲ καὶ γάβυς ἐγχρηγῶς ὅτι πᾶσι τῷ πόλιν.

κοσμίτας] Neque hæc vox alibi mihi lecta, eiusque
significatio non intellecta.

Pag. 87 ἀκμερέως] Scribe, ἀκμερίως.

ἰαμ ἔρα] Scribe, ἰαμ ἔρατ.

ἀπάρη εἶτον] Scribe, ἀ. ἦτον. Iam ἦτον, pro ἦν barba-
rum est. Occurrit sæpè apud Anonymum de bello sa-
cro, & Demetrium Zenum in Barrachom.

ῥμοι] τῷ χάλκοπερπίων ναῶ] Chalcoprationum tem-
plum, cum antea Iudæorum synagoga esset, B. Mariæ
dedicavit Theodosius. Cedrenus: τότε καὶ τῷ χάλκο-
περπίων ἐκκλησίαν τῷ θεῷ ἰσὴρ ἀνήγαγε, συναγωγῶν ἰουδαίων
περὶ τὸν οὐρανόν.

ῥξ ἡλιεφρίας] Scribe, ἐκ σιλοεφρίας.

Pag. 91. ἠνοιξαν τὰς πόρτας] πόρτα, purum putū La-
tinum est *Porta*, Occurrit passim apud Scriptores Græ-
cos ævi posterioris.

Pag. 92. ἐκ τὸς τῶν ἀβάρων] Locus corruptus.

Pag. 93. καὶ ὁ βοάνος αὐτῶν] Dignitatis nomen est
βοάνος. Sic infra iterum occurrit: τῷ ὑοῦ ἀπὸ μινεθλάβε
ἀρξάνη] ἔτη τεσσαρα, καὶ ὑπὸ τῷ περβενίε βοάνος ἀνωρεθῆ] ἔτη.

Pag. 94. τῷ ράσωτ ζαν] Mox scribitur, ἀρξάωτ ζα.

Pag. 98. τῶν πάντων ἐυκαλῶν] Scribe, τῶν πάντων ἐυσεβῶν.

Pag. 99. ὁ τοῦτῷ ἐυκαλῆς] Iterum scribe, ἐυσεβῆς.

ῥαχάη ὁ βορώσις] Infra scribitur, βορώσις.

Pag. 100. οὐβὸν καβδημακόν] καβδημακόν, substan-

ἐνὲ, pro equitate. Adjectivè ponit Nicetas in Ioanne Comneno: διὰ μὲν ὀχρότητα τωπησι τῆς πόλεως, καὶ τὸ ἐνδον καθαραικὸν στρατοῦμα. Occurrit quoque apud Cedrenum, & Zonaram. Hinc: καθαραικίον, Equile. Codinus: ἀγὼν τε καὶ φέρειν ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ ἐφίξιον, πεζούριον δ' αὖ εἰς τὸ καθαραικίον.

κονδύρας μεγάλας καὶ μικράς καὶ καθαραικὸν, καὶ πεζικόν] Censeo deesse numerum condurarum, & equitatus, pedaturæque.

Pag. 101. χλύμων χόρα] Scribe, ζαχλύμων χ. περσεβύτης ἀπὸ γάμης ἀγαγών] περσεβύτης vocat hic, τὸς περσεβυτέρους.

Pag. 103. καὶ πώγιον ὁ ἔβρων] ἔβρων, pro ἔβρον, vt διάκων, πώτρων, pro διάκον, πώτρων.

Pag. 104. ψυχάεια δύο] ψυχάειον. Servulus. Anonymus de arte Persica: ἡ θλίψις Ἰρμαίνης ἰσθμίου, ψυχάεια, μαύρους, καὶ λοιπούς.

φθγκώνια δύο] φάλλκων & φθγκώνιον, Falco. Suidas: φάλλκων, νομα καὶ εἶδος ἰέρακ.

καὶ γούνας ἐνανήκοντα] γούνα. Gyna. Vestis pellicea Moschopulus: (Cισύρα, ἢ γύνα. Scholiastes Lycophronus: Cισύρα, τὸ ἐκ δέρματι ἐντειχρον, ὅπερ καὶ γύναν καλεῖσιν. Cincheardus in epist. ad Lullū: Orarium, & coculam, & gynam brevem nostro more consultam. Item Guitbertus ad eundem: Gynam de pellibus lutra: um factam tua fraternitati misi. Corrigendus est locus in Conc. I. Salisburgensi: In pileū suffurraturas non habeant, nisi forte de nigro cenlato, vel ranno, aut nigra pelle, ac gynā. Hodie editur: a. n. pelle agynā. Plura in Glossario nostro.

Pag. 105. ὁ γ' ἴλιων] Non possum divinare, quid sibi velit compendium hoc scribendi, itaque in versione meā asteriscum eius loco posui. Occurrit autem pluries in hoc nostro.

ὁ μὲν τοῦτο μάξις πμυδεῖς] Euagrius lib. III. cap. XXI. πρῶτα μὲν λογίον ζυών ἀδελφὸν τῷ μαγίστῳ ἀρχιδι

καὶ διέποντα, ὃν ἡγεμόνα τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τάξεων οἱ πρῶτοι ἐκάλεον, ἀπὸ τῆν ἐνελκαμένιν ἐπιπέμπει. Sed de Magistrū dignitate vide Gl. Iliarium nostrum.

καὶ λογοθέτης τῷ δρόμοι] Codinus de offic. ὁ λογοθέτης τῷ δρόμοι, εἶχε μὲν πώδιον καὶ οὐτὸν ὑπερησίαν ἡμῖν ἀνεπίγνωσον, νῦν δὲ οἱ δευτερίαν. Erant veid Logothetæ in Imperio Orientis. Nihil varit; de quibus agimus in Glossario nostro.

Pag. 106. ἀβλεμὸν ἀχελών] Quid hoc sit, non intelligo. Alius investiget, si potest. Malo ingenuè confiteri, quàm ineptè aliquid proferre.

ἐρχοντες καὶ ἀρχιστόπυλον παῦλον] Milites è primaria nobilitate selecti, & virtute præstantes, ἀρχοντόπυλοι dicebantur. Anna Comnena lib. VII. ὁ ὃ βασιλεὺς εἰς τὸ βυλαρέφρον διαβίβων, μέγιστον τοῦ στρατοῦ ἱκανὸν ἐκκοσμάμενον, λογάδας ἀπαντας, καὶ αὐτὸς τὸς ἀρχιστόπυλους λεγόμενους, κατὰ τῶν Ἰωαννῶν ἐπεμψεν. Sed simpliciter ita dicebantur τῶν ἀρχόντων filii: eaque notione hic ponitur.

Pagina 109. τὸ δεσνίκον] Supra scribitur, τὰ δεσνίκα.

Pag. 110. τοὺς ἐπονομαζομένους] Scribe, τῷ ἐπονομαζομένον.

Pag. 111. ὅτι καὶ ἑτέρα χόρα] Scribe, ὅτι καὶ ἑτέρα χόρα.

Pag. 113. ἐν τῷ πρῶτῳ τῶν ἀποστόλων] cap. XXVIII. οἱ πατρίναί τι] Iidem erant πατρίναί τι, & πατρίναί τι. His devictis diem festum in victoria in memoriam instituit Ioan. Comnenus, eumque τῷ τῶν πατρίνακων τελετῆν appellavit. Nicetas in eius vita: τοιαύτην νίκα περσεφανῆ κατὰ Ἰωαννῶν ὁ Ἰωάννης ἀρέμενον, καὶ μέγιστον σήσας τρώπειον, πρὸς εὐχὰς τῷ θεῷ ἀποδίδωσι, τῷ τῶν πατρίνακων λεγόμενῃν εἰς ἡμᾶς τελετῆν εἰς ἀναμνησῆμα περσεφῆς τῶν περσεφῆτων, καὶ χαρισῆμα.

Pagina 115. ὄνομα τῷ πρώτου θεμάτι ἡρετήμ] Omnia hæc themata paginā sequenti compositis nominibus insigniuntur, exceptis Gyla & Charoboe.

Pag. 116. ἀπὸ ἧς μοδίας] Scribe, ἀπὸ ἧς μινδίας.

Pag. 117. πορίνας] Scribe, πορίνας.

Pag. 118. τὸ ἧς αἰτίας, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ μὲν αὐτὸν, βοή-
θου ἡ αλλείτο] Vestigia hujus vocis dignitatem deno-
tantis remanent manifesta in nomine *Vainoda*.

Pag. 120. (ἡμύτης) Scribe, ἡμύτης, ut infra.

(ἡμύτης) Scribe, (ἡμύτης). Nam σκόννην Græcis
posterioris ævi est *Ferre, Portare*. Glossæ Græcobarbaræ.
Κουροφόρος, φορηγός, ὁ ποῦ βασί τ' ἀγκυρία, ὁ ποῦ ἡμύτης τὸ
ἡμύτης. Et occurrit ibidem pluries.

εἰς σκιάλειον] σκιάλειον est Latinum *Scutum*. Glossæ
Græco-Latinæ: (σκιάλειον, *Cetra*. Suidas: θυρεός, ὁ πλοῦν, τὸ
παρ' ἡμῶν σκιάλειον. Occurrit passim. Observandus por-
rò hic ritus, scuto impositum tollendi principem desig-
natum. Ammianus libr. xx. de Iuliano à Gallicanis mi-
lilibus principe renuntiato. *Impositusq; scuto pedestri, &
sublatius eminent, populo silente, Augustus renuntiat ut im-
bebeatur diadema proferre*. Zonaras in Iustiniano: καὶ ἐπὶ
ἀσπίδος αὐτὸν μέγιστον ἄρχοντας, ἀναγορεύσει βασιλέα. Er-
go communis hic mos Romanis pariter, & Barbaris.
Vide V. clariss. Petri Pirhæi Advers. lib. 11 cap. vi.

Pag. 122. οἱ λεγόμενοι κέβασσι] Ubique sine κ. scriben-
dum hanc vocem censeo.

Pag. 124. καὶ πῶν ἀνωτέρω] Scribe, καὶ ἂν ἂν.

Pag. 129. ἀσπρον ὀσπίπον] ὀσπίπον, est Latinum *Hospi-
tium*. Suidas: οἰκία, τὸ ὀσπίπον. Passim occurrit.

παρὰ σπαθαρχον διδάτῃ] σπαθαρχον διδάτῃ dicebatur,
qui *Spatharius & Candidatus* erat. Gregorius Dialogus
in epist. ad Leonem (sauro: τὰ χεῖρματα τῆς ὑμετέρας
θεοσευήτου βασιλείας καὶ ἀδελφότητος ἐδεδέχθη διὰ αὐ-
ρουσάλιου σπαθαρχον διδάτου. Occurrit passim apud Ce-
drenum, Zonaram, & Ioannem Cyropalatem.

εἰς καματερά παράβια] Quid est illud? καματερά. In-
quiramus.

Pag.

Pagina 130. καὶ μινιά πνα ποινσάμεν] Scribe, κα-
μινιά πνα:

τῆς (ἡς αὐτὸς ἡνέδου χεῖρας] Scribe, τῆς σῆς ἐλίδος γ. χ.

Pag. 133. ἐν ἧ καὶ σῦδαν οἱ πάλαιοι ποινσάμενοι] σῦδαν
est *Fossa*, & malc in Glossario meo id negavi. Hic idem
in Tacticis: ἄρυσσε ἐξωθεν (ῥῥαν πλάτῃ ποιδῶν ἐ, ἢ καὶ σ.
ῥῥῥ) ἧ ποιδῶν ζ. ἢ καὶ ἦ. Neque quicquam est mutan-
dum. Leo Tit. xv. περὶ ἐλθῆν σῦδαν βαδείαν. Ergo apud
Nicetam: σῦδαν ποινῶν, & διαταφρῶν, eadem censenda
sunt. Hinc σῦδῶν idem quod φουδάτων.

Pag. 135. χαβηλάειον πτωικῶντα ἔδχῶς δέμν τυτχά-
νοντα] De Chartulario vide que in Glossario nostro.

Pag. 136. ἡ κουροπαλάτῃ] De Cyropalatâ iridem vi-
dendum Glossarium nostrum.

ἔ τῶν ἀρμενίων ἑρμῶν τοῦ] Exterarum linguarum in-
terpretes *δεσγρῆμοι*, & *δεσγρῆμοι* dicebantur. Codi-
nus: ὁ μέγας διερμηνέλης πρῶτος ἐστὶ τῶν ἐρμηνέων, οὗς καὶ
νῶς ὀνομάζουσι δραγρῆμῆς. Malaxus in Histor. patriarcha
μόνον εἶχε δεσγρῆμον ὁ ποῦ ὀμίλιε. Hinc, *δεσγρῆμῆς*, in-
terpretem agere. Nicetas in Man. Comn. lib. 1 v. αἰχμά-
λας, καὶ τοῖς ἐν τῆς διδάτῃς τῶν βασιλέων ἐντυγχά-
νουσι δραγρῆμῆς πτωικῶντα ἡνέμεν.

καὶ μέγας ἐπιτεράτῃς] Vide Glossarium nostrum. Est
verò locus hic corruptus.

ἀνδρόμεν οὐν ἄπρ] Scribe, ἀνδρόμεν οὐν ἄπρ.

Pag. 137. βασιλείου ἑ παρκατωμένους] Nicetas in Io-
anne Comneno: ὁν καὶ τῶ τῶ παρκατωμένους τεπίμην
ἀξίωμα. Sed in aulâ Constantinop. duo erant hoc no-
mine: vnus, τῆς (φενδῆς, alter, τοῦ κηλῶς dicebatur.
Vide Glossarium nostrum.

ἐπιμήθη ἑπισηφῶν] Suidas: ἑπῶ. ἢ τῶν βασιλέων ἐν-
σέβεια, καὶ ἢ φιλοπῆμια. Cedrenus: ἑ (ῥῥῥ) διανομῆς πῆς ἑ-
πῶς κελῶσσαι ἡνέδου τῶν ἐπισηφῶν.

καὶ μιλιαρῆων] Suidas, μιλιαρῆων, τὸ ἑ νομίματα δέ-
ῥῥον.

εἰς τὴν παλαιότητα] Iustinianus Nov. xxxvii. καὶ τῶν μεγίστων ἀξιομάτων κτήσιν πατεριότητος τε, καὶ ὑπατείας. Manasses in Annual.

τῆς πατεριότητος καὶ πατρῴων ἀξίων.

Pag. 138. χρυσοβαλλίον χωρίς] Bullæ quadruplices erant, aureæ, argentæ, æreæ, & plumbeæ. Plenè tractamus in Glossario nostro, in κρητέουλον.

Pag. 140. ὡς ἐκείνον ἐργάζεσθαι] Codinus: εἰς δὲ λάσαν ὑπερὸν ὧν ἐεργάσθη. Achmes cap. ccli. τὸν στρατὸν ἀπὸ ἐκείνου ἐεργάσατο διὰ τὴν ἐργασίαν τὸν ἔχειν χρῆμα.

Pag. 142. εἰς Κιλικίαν παρονομήσας] Scribe, εἰς κλήρον π.

Pag. 143. κομμερικεῖν χηδίας] Marcus patriarcha Alexandrinus. Quæst. Can. xxiv. ἀκινδύως γίνεσθαι ἱερέως ἢ διακόνου κληρικῶν, ἢ κομμερικεῖν. Apomasar in Mysteriis ζητητέον παρὰ μεριστῶν, ἐνόχων, γερμμητικῶν, κομμερικεῖων.

Pag. 144. καὶ τῆς παρονομήσεως] Scribe, καὶ αὐτὸ τ. π.

Pag. 145. τοῦ μεγίστου ἐπασίου] Supra ἀπασίον scribitur.

Pag. 149. καὶ ἐπακλῶσθαι] πακτοῦν, & πακλῶσθαι, Pacifici Glossæ veteres Latino-Græcæ, Perigiti. Συνέδειο, συνετάξατο, καὶ ἐπακλῶσεν. Nicetas in Andronico Comneno, libr. ii. οὕτως ἐξέπεμπεν, οὐκ ὄντως πύλας τοῖς βυλομένοις παρονομήσας, καὶ τοῖς ἐκ τειρόων πακλῶσων, ἀλλὰ δῶρον τῆς ἀρχιεπιστοσύνης καὶ ἐπιλογίᾳ παρεχόμενον. Hoc loco πακλῶσθαι est, Tributum imponere. Tributarium facere.

καὶ ἀπληκτα] Sic lib. i. Them. i. τὰ τε τῶν βασιλέων ἀπληκτα διδασκόμενοι, καὶ τὰς ὁδὸς ἐκκαθαίροντες, Et in Basilicis Eclog. lvi. Titulus est: παρὰ μιτάτων, ἥτοι ἀπληκτων, καὶ πνευ οὐχ ὑπόκλινθαι αὐτοῖς. Item in Strategico Onofrandi, cap. ix. παρὰ τοῦ συνεχῶς ὑποκλῶσθαι τὰ ἀπληκτα.

Pag. 152. ἡ πνευ ἐστὶν ἰνδικῶν δεκάτη] Suid. ἰνδικῶν, καὶ ἰνδικῶν ἀέρεται. Nicetas in Alexio Man. F. καὶ ἡμέρην ἐβδό-

ἐβδόμην, δευτέρου τοῦ μαῖου μῆδος, τῆς πεντηκοντακάρτης ἰνδικῶν.

ὁ μέγιστος Ἰωάννης ὁ κερκῆς] Huius res gestas descripsit Manuel Protospatharius, lib. viii. qui non existant. Cedrenus testis est: ὅτι ὁ βασιλεὺς πρὸς ἐκείνον (Ἰωάννην κερκῆ) μαθεῖν ἀειθείας, ζητησάτω τὸν πονηθεῖν βίβλον παρὰ τὸν μανηὶλ τοῦ πρωτοσπαθαίου καὶ κειτοῦ, (ἐν ὁκτώβρι βίβλοις ἐκείνῃ τὰ τῆς ἀνθρακῆς ματα (συνεχῶς φαστα) καὶ ἐξ αὐτῆς εἶσε) οἷον ὡς ὁ ἀνὴρ τὰ πολεμικὰ. Atque existant hii libri, sine dubio valde illustrarent eius temporis Historiam.

Pag. 153. τὸν χῶρον αὐτῆς φασανῆς] Scribe, τὸν χῶρον τῆς φασανῆς.

καὶ εἰσαγαγεῖν ταξάτας] ταξάτοι, Ταξати, sunt praefidarii. Landulphus Sagax Hist. Misc. lib. xx. Anno tertio imperij Leontij acie Arabes in Africam moti hanc obtinuerunt, & ex proprio exercitu taxatos in ea quosdam constituerunt.

Pag. 154. ὡς ἀποσελίη] αὐτὸ, pro ἰνα. Pafsim occurrit apud Scriptores, quos nobis exhibet in sua Turco-Græciâ Vir doctissimus Martinus Crusius.

τηρημαρῶν] τηρημαρῶν. Turma praefectus. Occurrit pafsim.

τὰ εἰσαρχόμενα καρβάνια] καρβάνιον est Turcicum, Caravana. Significat autem ea vox multitudinem mercatorum, aliorumque peregrinantium, qui simul iter institunt, ut tantò tutius commovent.

Pag. 155. τὸ ἀζάτου ἀπὸ] ἀζάτου, vox nondum alibi mihi lecta, neque intellecta. Inquirendum est.

Pag. 159. τὸν ἱερεῖον, ἥτοι τὸ φάσιν] Scribe, τὸν ἱερεῖον, ἥτοι τ. φ. Sic supra semel iterumque scribitur.

Pag. 160. τῷ δὲ δευτέρῳ ἐλαχεν ἐτέρας χῶρας] Censeo hîc desiderari, quæ de hereditate Mampalis.

Pag. 161. κατελήφθη] Scribe, κατελήφθη.

Pag. 162. ἔχθη ὁ καὶ ἐπάτιον μέγα] Scribe, ἐπάτιον,

pro *ράπαιον*, ita enim mos scribere recentioribus Græcis. Ipsa autem dictio quid significet, ingenuè fateor me ignorasse. Verti *territorium*. Alius divinet rectius, qui potest.

μέγα ὡς χωρόπολις] Scribe, *χωρόπολις*, sive *χωροπέλιον*. Glossæ Græcobarbaræ: ἀγροίον, κωμάειον, χωρίον, χωροπέλιον.

ἐχρήθη καὶ κομμέριον] κομμέριον est *Commercium*. Hinc κομμερικίαι, *Commercium*. De quo supra. In diplomate Andronici iunioris, apud Phranzen libr. 111 c. xxiv. διδόν χάριν κομμερικίαι εἰς ποσότητι νημισμάτων ἐκείτων νημισμάτων. Scribebant etiam κομμέριον. Laonicus Chalcondyles Histor. lib. vi. καὶ περὶ τῶν κομμερικίων αὐτῶν ὅπως Συγκληθῆ ὁ βασιλεὺς συγκατένευσε οἱ ἰαννοῖοι. Et Anna Comnen. Alexiad. lib. v. ὑπερκομμερικίου, ἢ ἑτέρας τινὸς εἰς ἀεὶ εἰσερχομένης.

καὶ τῶν μιχῶν] Scribe, καὶ τῶν μοχῶν. Vide Strabonem lib. xi.

ἱμάτιον μαγισράτου] μαγισράτον, *Magistratus*, id est, Magistri dignitas: quo modo δευκάτον, πεντηκάτον, δευσεκάτον, & talia. Occurrit mox iterum, ἑξαλιούμανον τὸ κουροπατάκιον, ἢ τὸ μαγισράτον. De veste autem Magistri, quæ ea fuerit, ignoramus. Neque eam Codinus commemorat utquam, cum tamen de cæterarum dignitatem habitu atque insignibus satis accuratè agat.

P. 163. ὅς ἐστι τῶν τῆς χερῶν εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν ἐυχυσθέντων καὶ τῶν ἀγίων πόλιν, intelligit Hierosolyma, quo pius olim populus devotionis ergo frequenter commeabat. Et exstat epistola Gregorij Nysseni: περὶ τῶν ἀπὸ πόλεως εἰς ἱεροσόλυμα.

Συμῶν ἢ ἀσκηρῆς] ἀσκηρῆς, Latinum, *A secretis*. Suidas: γεωμετρίας, νόμισμα, τῶν ἀπὸ γέμων γεωμετρίας ἀσκηρῆς καὶ τὸ ἀξιώμα ῥωμαῖοι.

Pag. 164. ἀρχοντες χριστιανῶν] ἀρχοντες, hic sunt milites selecti, qui etiam ἀρχὸν ὄντες dicebantur, ut supra docui.

καὶ μεγάλου κωνσταντίνου] κωνσταντίνου, pro *σπονδία*, & honore *νῆο* accipiunt Græci recentiores. Glossæ Græcobarbaræ: ἀδωροδόκησιον, ὅπου δὲν λαμβάνει δῶρα. ὅπου δὲν δέχεται κωνσταντία. Balsamon ad Can. Apoll. iv. τὰ ὅτι τῶν μνηστικῶν τῶν ἁγίων ἢ τῶν κληρονομημένων πρεσβερούμενα, καὶ κωνσταντία λεγόμενα. διὰ πολλῶν ὁπωρῶν κοσμούμενα τῶν δυσαστηρίων πρεσβερούμενα. Apud Nicetam κωνσταντίνου scribitur, in Alexio Angelo lib. 111. καὶ ταῦτα παρὰ τοῦ τοῦ πρὸς αἶμον ἀπάξουσιν ὁμοφύλων καὶ καὶ μοίρας αἰχμηδῶτων ῥωμαίων ὡς ἀρχοντίου καὶ ἀπόδομα τῶν ἀρχοντῶν τῆς ζαργαδίας ἰαδάνης. Inde quoque κωνσταντίνου, Donare. Glossæ Græcobarbaræ: ἀπὸ τοῦ ὁποῖου μηδέναι ἔδωκε δέκαλιον, ὅπου δὲν κωνσταντίνου.

τὸ κουροπατάκιον] κουροπατάκιον: sive, *κουροπατάκιον*, utroque enim modo scribebatur, ut omnia talia. *Curopolata* munus significat. Eà formā ἀρχοντίκιον, διακονίκιον, παπαδίκιον, & plura ipsius generis.

Pag. 166. καὶ τὰς Συνοχῆς τῶν τῶν ἀσκηρῶν] τῶν τῶν, pro τῶν τῶν, ut *λουεικόν*, *λωεικόν*, *φουστόν*, *φουστόν*, & talia. Est autem hic non *Τιντῆ*, sed *Regio*. Euthathius ad Iliad. lib. xx. νομοὶ ἐλχθῶντες λέγονται, καὶ αὐτοὶ εἰσὶν ἄνθρωποι ἐργαζόμενοι τῶν τῶν, ἢ ἐνορῶν.

Pag. 171. τῆς κυπρίου νήσου πρεσβερούμενον] Quid πρεσβερούμενον abundè docui in Glossario meo. Illic vide, si tanti est.

ἐπὶ τῆς ἑλισπονδῶν] Scribe, ἐ. τ. ἑλλησπονδῶν.

διαχθῶναι] Scribe, διαφυλαχθῶναι.

τὴν νῆαν ἰστανιανόπολιν] Cyprus, νῆα ἰστανιανόπολις, & δὲ τῆς ἰστανιανῶν dicebatur. Erant verò Iustinianopolis, sive Iustinianæ tres. Prima Achris, secunda Cyprus, tertia Chalcedon. Codinus: ἀλλὰ δὲ καὶ τῆς ἀρχιεπισκόπου πρῶτης ἰστανιανῆς, ἀρχιεπισκόπου, καὶ πάσης βουλγαρίας. ἐπεὶ δευτέρως ἰστανιανῆς ἔστιν ἡ κυπρίου, καὶ τρίτη ἡ καρχηδῶν.

Pag. 172. κληνίτικὸς πρὸς ἰλιὸν πόλεως] Scribe, ἐπὶ ἰλιὸν πόλεως. Cedrenus: τότε κληνίτικῶν ἀρχιεπίσκοπων ἐπὶ ἰλιὸν πόλεως αἰγύπτου πρεσβερούμενοι τοῖς ῥωμαῖοις τὰ τῶν ἀρχιεπίσκοπων.

ἢ τῷ κομοδρόμου τοποτηρησία] κομοδρόμῳ est Faber Anonymus de passione Domini : καὶ ὅτι φασίωσιν εἰς τὸν τόπον, ἐλθὼν δὲ κομοδρόμῳ ἀς σωρῶσθαι αὐτόν. Glossæ Græcobarbara : ἀκμων, Ἰδιον ἐφ' ᾧ ὁ χρυσὸς χαλκός. ἤρουν ἀκμόνιον ὅπ' ὁ κομοδεμενός δὲ κομοδρόμῳ.

ἢ τοποτηρησία νίσις] Scribe, ἢ τ. νύσις.

τὸ Ἔ χρζάνε θέμα] Quod hic χρζάνον est, Constantinus χρζάνον scribit lib. i. Them. vii. i.

Pag. 183. ἢ ἡ μεσοποταμία τῷ τότε κερῶ θέμα οὐκ ἔστ'] Vide Constant. lib. i. Them. ix.

Ἔ παλκελίαν, ἢ ἰαχέκην, ἢ μυδέφω, καὶ ἢ Ἰωάννω] Constantinus lib. i. Them. ix. tres fratres commemorat Pancraticam, Pucricam, & Tauricam.

ἰκανάτου πεποιήκη] Id est, Ἔ ἰκανάτου ἀρχόντου. Nam ἰκανάτου erat cohortis nomen, Cedrenus : ἢ ἄρχε ἢ Ἔ μὲ τάγμα ἢ ἔκκυβίτων Ἰωάννης ὁ χρῆφων, ἀπὸ πολεμικός, καὶ πολλὰ ἐν μάχαις ἀνδραγαθήσας. Ἔ ἢ ἰκανάτου ἑλβιανός ὁ μαρέλης, ἀπὸ δεδοκίμασμένῳ. Vide Glossar. nostrum.

Pag. 184. ὅπ' ὡσεσθίαν μελεῖα] Scribe, ὅπ' ὡσεσθίαν μελετα.

Pag. 187. ὅς πάντας] Scribo, ὡς π.

P. 188. εἰσαγαγὼν ὅπ' Ἔ χρυσολεικλίον] Aureum palatii tricliniū hoc ædificavit Iustinianus. Suidas in eius vitā. οὗτ' ἔπειτα καὶ ἐν τῷ παλατίῳ χρυσὸν τέκλιον.

Pag. 189. ὅστις ἔστ' καὶ δεμέστου εἰς τὴν νέαν ἐκκλησίαν] De domesticis vide quæ in Gloss. nostro.

καὶ φορεῖν ἐπὶ κνήμῳ] Scribe, καὶ φ. ὅπ' κνήμῳ. Est autem ἐπικνήμῳ, Camafus, Pfellus in Grammat.

κάμασον, τὸ πικνέζουλον. κέπηθ' εἰδ' ὄρνεν.

καὶ ὡσεσθίαν εἰς τὴν λαυσάκην] Erat palatium quod Lausi dicebatur. Plene describitur in Chronico Constantinop. quod ἀνέκδοκον habeo. τὰ ἢ Ἔ λαύσον, ὅτι καὶ ἔστ' λαύσον κατεκίον καὶ ὡσεσθίαν, ὅστις ἀρχαῖς καὶ πολλὰ δόξας διήνυσεν ἐν τοῖς χρόνοις ἑφ' ἑδὴν Ἔ ἡν δεοδοσίῳ Ἔ μεγάλου, ἐκδόκησε ἢ αὐτὴν διὰ μεγάλων καὶ πολυτελῶν μικρῶν κίονων

ων καὶ μαρμάρων. ἔτ' ἢ ὁ οὐκ ἔστ' ἐν τῶν δώδεκα τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου ὑπῆρχεν, ἐν ᾧ καὶ αἱ τοὶ λίθινοι, καὶ φιάλαι, καὶ βαθμοὶ, καὶ βωμοὶ τετέλεστον εἰς διακόσμησιν τῆς πόλεως ἴσωντα μέχει τῆς ἡμερῶν. Meminit eius quoque Cedrenus : ἐξημέμησε ἢ τὰ πλείω καὶ ἐν τῷ λαυσάκῳ καθημένῳ τεκλίον.

τῶτον ποιῆσαι] Scribe, τῶτο π.

λέζον] Scribe, λέζων.

P. 190. χολαρίκια] χολαρίκια, Inaures. Moschopolus : ἐνάτια, κόσμῳ γυναικείῳ, ἤρουν τὰ χολαρίκια. Apud Achmetem (κουλλαρίκια scribitur. In Turco-Græcia Crusii, Κουλλαρίκια.

εἰς ῥύσον ἀρξάειον] ῥύσον, est *Russum*. Achmes cap. xlviii. καὶ ἐάν ὅτι ῥύσιον, ἢ γυνή τῆς χαρᾶς ἔσται. Iam verò ἀρξάειον est navigii genus. Occurrit quoque apud Ananiam Comnen. lib. vii. καὶ ταῦς κατασκευάσας πολλὰς πλοῖα ἐξ καὶ τεσσαράκοντα ἀρξάεια (ρεπασά, ὡσεσθίαν) εἰς τὴν κλυζομένους.

Pag. 191. τὸ γδ παλαιὸν εἶχε τὸ σενόν] Stenum trajectus erat Constantinopoli. Suidas in Heraclio : καὶ (γυαγαγῶν ὁ ὑπαρχῶν) καὶ συζύξας πολλὰ εἰς τὸ πορθμὸν τοῦ καλυμένου σενού, διέβη κατὰ τὰς ἀκτῆς τοῦ καλυμένου κόλπου φηδελίας. Habebat autem prætozem suum, ad cuius folius forum pertinebant Iudæi, donec id mutavit Man. Comnenus. Balsamon : συνθηκῆς οὐσίς, τοὺς ἰσθμῶν διὰ ζέδου παρὰ μόνῳ τῷ στρατηγῷ Ἔ σενού, ὁ κερταῖος καὶ ἄλλῳ ἡμῶν βασιλεὺς (μανυὴλ κομνηνὸς) διαρσίλο, παρὰ παντὶ δικαστηρίῳ κατὰ νόμον διὰ ζέδου. καὶ ἢ συνθηκῆς ἐλογίθη ὡς οὐδὲν, ὡς μὴ σνερχθῆσαι νομίμως.

εἰς τὰς πηγὰς] Chronicon Constantinop. ἢ ἢ πηγῶν ἔκπεν ἰσθμῶν ὁ μέγας, ἐξερχόμενῳ γδ εἰς τὸ κωνηγῆσαι πρὸς τὴν ἑράκην, εἰδὲ πλεῖστον λαὸν ἐκείθεν ἐξερχόμενον, ὅπ' ἔκπεν μισθῶ, καὶ ἐγὼς μοναχῶν καθεζομένῳ, καὶ ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς τί ὄβην. ὁ ἢ στρατηγὸς ὁ μάγιστ' καὶ φύλαξ τῶν βασιλικῶν χερμάτων ἐφ' αὐτῶν, ὅπ' ἢ πηγῆ τῶν ἰαμάτων ὄβην

τό τ' *Δαυμάσας* ὁ βασιλεὺς ἔκτισεν αὐτῷ ἀπὸ τῆς περὶ τῶν
 σάσις ὕλης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. ὑπὸ σεισμοῦ ἢ συμπίπ-
 τωσις, τελείως ἀνήγειρεν αὐτῷ εἰρήνη ἀδυναμία σὺν τῷ
 ἡὸ αὐτῆς κωνσταντῷ ἐπεὶ πρῶτον σέξ. χρόνος ἦν οὕτως.
 Erat illic etiam templum Deiparæ, quod collapsum re-
 stituit Basilus Macedo. Cedrenus: καὶ τ' ἐν τῇ *πινηγῇ* τῆς
 θεολογίας καὶ τὸ ἀρχαῖον ἀποβρόντα καὶ ἄνευ αἰῶνος.

καὶ εἰς τὸ ἔβδμον] Templum hoc Constantinopolit.
 Theodorus Anagnosta lib. 11. καὶ ἐπὶ ἀττικῷ πατριάρχου
 εἰσιν ἔχθη ἐν κωνσταντίνῃ πόλιν τὰ λείψανα τ' ἀγίου *Σαμουήλ*, καὶ
 ἀπέλειθθη ἐν τῷ περιηγητικῷ ἡὸ πησιόν τ' ἔβδμου. Occur-
 rit quoque apud Cedrenum & Zonaram. Victor Tun-
 nuncensis in Chronico: *Septimum* appellat Latine. *Zenon*
à Leone Aug. F. in Septimo contra consuetudinem
coronatur. Et emendandus est Landulphus Sagax Hist.
 Misc. lib. xvi 1. *Conciliis convenientibus apud Septimum,*
tuus patriarcha Cyriacus à tyranno de orthodoxâ fide, &
ut sine perturbatione servaret ecclesiam, extorsit professio-
nem. Perperam editur hodie, apud *Septimum*. Extru-
 xit autem id Constantinus Magnus in honorem Ioan-
 nis Theologi. Chron. Constantinop. τὸ τ' ἔβδμον ὁ *δρο-*
μιλὸς καὶ ἐκτίθη παρὰ τ' μεγάλου κωνσταντίνου εἰς ἄνομα τ'
 ἀγίου *Ιωάννου* τ' θεολόγου.

καὶ εἰς τ' ἑρίαν] Scribe, καὶ εἰς τὰ ἡρία. Suidas in Herac.
 συνθόμενον ἢ ἀποδανεῖν, ἐν τοῖς εἰς τὰ ἡρία παλαιῶσι διέτρι-
 βει. Cedrenus: ἔδμησάλο ἢ καὶ τὰ ἐν τ' *πινηγῇ* παλαιά, καὶ τὰ
 ἐν τοῖς ἡρίοις ἐκδηλωσάλο.

καὶ εἰς τ' βερίαν] De Breca nihil mihi lectum. Fortassis
 corruptus est locus.

εἰς μακρότερον ἀπῆει παρέκκυσσον] παρέκκυσσον, est *Proces-*
sum. Profectio. Ioannes Ciropalates in Romano Lacar-
 peno: παρέκκυσσον ἢ ἡνομένον ἐν τῷ τριβυνηθίῳ, αἰγιόδιον οἱ βα-
 σιλεῖς εἰς τὸ παλαιῶν ὑπερέκκυσσον. Quod autem hic μα-
 κρότερον παρέκκυσσον, infra ἡνὰ voce μακρότερον appellat.

Pag. 192. καὶ ὁ *μυστικός*] Codinus: ἡ τοῦ *μυστικοῦ* ὑπερ-
 σία νοεῖ. ἢ ἀπ' αὐτῶ τ' ἄνομα. Achmes Onirocrit. cap.
 xiv. *μυστικός* ἔστι τῷ φεραρῷ, καὶ πρῶτον τῶν ἀποκρίσεων *μυσ-*
τίων αὐτῶ.

καὶ ὁ ἐπὶ τῶν δειήσεων] Codinus: ὁ ἐπὶ τῶν δειήσεων ἀπερ-
 χεῖ εἰς τ' βασιλέα ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων. Nicetas in Ale-
 xio Man. F. εἰς τὸ τ' ἐπὶ τῶν δειήσεων ὀφθίμιον ἀναβιβάζει.

καὶ ἀβεστιάει, καὶ ἐκ τῶν κοίλων τῶν οὐδ' ἀν' ἐπέλευσεν]
 Quis ἀβεστιάει fuerit, & qui κοίλων τῶν, abundè expli-
 cavi in Glossario meo. Illic vide.

διὰ τὸ τάγμα τ' ἀειθμοῦ] Zonaras annal. 111. εἶτα τει-
 λούον ἀειθμοῦ τῆς ὑπερστίας ἀνακληθέντα ἐποίησεν.

Pag. 193. τῆς φιλίας] Hanc extruxit Iustinianus
 Rhinotmetus, demolitus prius ædè deiparæ Metro-
 politanam, quæ illic erat. Cedrenus: πησιόν δὲ τοῦ
 κλασίου βουλόμενον βάθρα τῶν βενέτων καὶ φιάλιον
 κτίσας, εἰς τὸ τελεῖσθαι ἐκεῖ τὸ *μαξιμοδέξιμον*, ἐπεὶ καὶ
 ἦν τῆς ὑπερστίας θεολογίας τῶν μητροπολιτῶν, ἀπῆται καλ-
 λήνικον τ' πατριάρχου ποιῆσαι ἐν τῷ, ἵνα κατελείψῃ τ' τοιαύ-
 τῶν ἐκκλησίαν. Et mox: τοῦτο ἀκούσαντες, κατέλευσαν
 τῶν ἐκκλησίαν, καὶ ἐποίησαν τ' φιάλιον. Landulphus Histor.
 Misc. lib. xi x.

κνονοργηθέντα τὰ δερμάτια] Scribe, κνονοργηθέντα τὰ
 δερμάτια. Nam κνονοργηθον dicebant *Νουνη* recen-
 tiores Græci. Corona pretiosa. κνονοργηθον, *Νουνη*, κα-
 νόος. Glossæ Græco-barbaræ κνονα, νόσα, κνονορ-
 γηα.

βαζυόντα] Theodorus Prodromus in Lexico: βαζυός,
 πλανητικός. Ruffus in leg. Mil. εἰ πς τολμήσει βαζυό-
 σαι ὑπὲρ τὸν χρόνον τοῦ κομμεάτου, τῆς στρατίας ἐκβλη-
 θήσῃ.

διὰ μαγκλατίων] Codinus: κρέμα δὲ ἐπὶ ζώνης ἐκείνου
 τῶν κωροῖ οὐδ' κηλοῖσι μαγκλατία.

P. 194. ἐποίησεν αὐτῶν πρώτον ἀεθλόν] Zonaras in Cōs

stantino Duca. περιωνόμητο δ' αὐτοῖς, κη[ε]δ[ε] βασιλικὴν τριῆρη ἐπέε, καὶ τὸς ἐκείνου οἰακοσφόρους, οὓς περιωκαράβους ἢ δημόδους λέγει φωνή.

Pag. 195. οἰανὶ φιλοδιμούμεν[ε]] Scribe, οἰονεὶ φ.

ἢ ἀρρηγάρου ἔ πολέμου] Scribe, κ, δ, ε, φ, παλιμω.]

Pag. 196. ἐποίησε λέσας] Ioannes Curopalates in Michaele Calaphate. (ὦκλως ἐκ λύγων ἔχων καὶ πεπλεγμένους, βοείαις βύρσοις ἀναθεν ἐκαεπαμέννας, ἢ τροχῶς ἐχούσας ὑπὸ τὰς τῶν βασιζόντων κίωνων βιάσεις, λέσας τὰς τοιαύτας ὀνομάζουσι, &c.

Pag. 198. οὐκ οἶδε] Scribe, οὐκ οἶδα.

Pag. 199. οὐ μόνον διεδέξατο] Scribe, οὐ μ. οὐ διεδέξατο ἐπίκλιω[ε] γεροντό[ε]] Suidas: ἐπίκλιω[ε], εἶδ[ε] ἀξιόματ[ε]. Cedrenus: Ἰωάννην πνὰ ἀγρόπω, ἢ μηδενὸς ἀξίον λόγον, καλᾶρης τὸ τῷ ἐπώνυμον, ἐπίκλιω[ε] πεποίηκεν.

Pag. 200. ἐπεκράτησε τὸ τῶν περιωκαράβων] Scribe, ἐ. τ. ἢ περιωκαράβων.

Pag. 201. διὰ χαράματ[ε]] χάρισμα recentioribus Græcis est Moneta, Pecunia. Achmes Onirocrit. cap. ccxx. εὐρήσει πλῆτον διὰ χαράματ[ε], ἀνάλογον ἔ πλῆθους, Iterum cap. ccxvii. εὐρήσει πλῆτον διὰ χαράματ[ε], κατὰ τὸ δασύτητα ἢ τὸ πῆξιν αὐτῆς. Codinus in Orig. καὶ ὀρῶντ[ε] τὰ κτήσματα, ἐφάνη αὐτῷ εὐνοῦχ[ε] ὠρεῖτ[ε] εἰρηκῶς αὐτῷ, τί λυπῆ περὶ χαράματ[ε]. Anna Comn. lib. vii. i. i. εἰς τὸ δαφ[ε] κατέρωσε πάνλοις εἶδους χρημάτων ἢ ἀμφίων, χαράματ[ε] ἢ χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου, καὶ τῆς κελαιφῶας ὕλης.

Pag. 205. διὰ τῶν (κυκκλιόρων)] (κυκκλιότερες, pro' ἐξκυκκλιότερες, Exploratores. Occurrit quoque apud Leonem constitut. xvii.

Pag. 207. ἀδελφίλους] Mendum est.

Pag. 209. καὶ φιβλατῶρες] φιβλατέρι vidixit Constantinus, quod φιβλατέριον Suidas, qui interpretatur περιβόλαιον περισιλόν.

Pag. 210. (συμπληρώσιν)] Scribe, (συμπλήρωσιν).

Pag. 211. μηκέπ αὐτοῖς] Scribe, μ. αὐτούς.

Pag. 212. φοιατῶμεν[ε]] Scribe, φρουατῶμεν[ε].

Pag. 213. τὸ ἔ κασιδίου ἀπὸ πέτρου] κασιδίον, Cassis. Mauricius Strateg. ii. κασιδία ἔχοντα τουφία μίκα. Vide Glossarium doctissimi amici nostri Nic. Rigaltij.

Pag. 216. ἐκάσω ἀγγέλιον] Scribe, ἐ. ἀγγέλιον.

Pag. 217. τὰ τῆς ἀφρασίας] Scribe, τὰ τῆς ἐσφρασίας.

Pag. 218. ἐν τῷ λεγόμενῳ λίμῳ] Infra semel iterumq; scribitur λιμῶνι.

Pag. 219. ἔξουσίαν ἔχει ἢ ἀξείαν σὺ δὲλλω] Locus mutilus.

Pag. 221. πληροφορήσατε μή] Scribe, πληροφορήσατέ με.

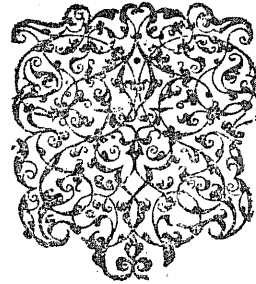
Pag. 225. ἐγκλοπίσασαυ] Scribe, ἐγκλοπίσασαυ.

Pag. 228. ἀβάλα] Vox non intellecta.

τὰ μάταρχα] Scribe, ταμάταρχα. Vide supra pag. 132.

ὀμοχρεῦσι] Scribe, ὀμοχρεῦσι.

Pag. 229. μ[ε] τοῦ γάμ[ε]] Scribe, μ. τ. γάμου.

ERRATA.

In Græco textu.

Pag. 16. lin. 4. scribe, $\mu\epsilon\delta$ τὸ ἔαρ. p. 17. l. ult. ἀχρὸπνως
 pag. 19. l. 16. Σαρφία. pag. 21. l. 15. ρώμανταν. pag. 30. l.
 6. μοψυεσίας. p. 51. l. 2. διακυβερνῶν. p. 66. l. 27. ἀνείλον. pag.
 74. l. 27. ἑμοφύλες. p. 79. l. 19. ὅπ. p. 94. l. 32. ἔχουσι. p. 96. l.
 5. νομισματα σ'. p. 104. l. 3. ἐπέζητησεν. pag. 109. l. 15. ὑπο-
 τεταμένον. p. 110. l. 8. ἀρχοντα. p. 113. l. 5. μελοισίας. l. 6.
 οἱ δέ. p. 120. l. 34. ἔθ. p. 131. l. vlt. ἥπτε καὶ δάλασσα διὰ
 τὸ μέγεθος παρὰ πάντων ὀνομάζεσθαι. εἰς ᾧ αὐτῶν μακρότερα
 δάλασσι. pag. 134. l. 2. μέσση. p. 137. l. 2. πηλήσας. p. 154. l. 3.
 ἐπιμία. p. 178. l. 8. πενταδάκτυλον. p. 188. l. 17. ὅπ. l. 18.
 παρεβάλετο. pag. 206. l. ul. οὐκ οὐδὲ λαβεῖν.

In Latinâ versione.

Pag. 6. lin. 28. vsus fuero. p. 16. l. 23. latitudinem. pag.
 21. l. 1. à Ciabo. p. 27. l. 7. Constantino. p. 31. l. 2. inire. pag.
 33. l. 24. delendum est τὸ, *deceret*. l. 33. dirigant p. 45 l. 1. al-
 ta. l. 30. conferunt. p. 49. l. 1. Ex B. Theophane. p. 61. lin.
 vlt. pede extra protenso. p. 64. l. 24. divisa sunt. l. 25. missi.
 l. vlt. fitco. p. 71. l. 30. tenenti. p. 81. l. 2. quod. p. 83. l. 33.
 paulisper. p. 85. l. 21. vrbem. p. 91. l. 30. tempore. p. 101.
 l. 4. neque sagenas, neque conduras. p. 115. l. 6. principes
 totidem habet. pag. 118. l. 4. hoc. p. 124. l. 9. nominatam.
 p. 132. l. 1. vocatur. p. 140. l. 9. ipsum. p. 146. l. 5. Apolef-
 phuet & Apofelme. p. 154. l. 11. quin. l. ult. verò. p. 155.
 25. spondere. p. 166. l. 39. veniretque cum iis. p. 180. l. 30.
 libras. p. 181. l. 21. prætura. l. 22. prætura. l. 23. prætura. lin.
 25. prætura. l. 26. prætura. l. 28. prætura. p. 185. l. 18. præt-
 tura. p. 287. l. 19. positus. p. 192. l. ult. cumque in. p. 202. l.
 26. finitimos. l. 27. accoias. p. 207. l. 22. ordinate.

F I N I S.

LUGDUNI BATAVORUM,

Typis Iohannis Balduini:

impensis vero

Ludovici Elzevirij.

Anno clō. c. xi.

CONSTANTINI
Porphyrogenetæ
Imp.

DE THEMATIBVS
Imperij Orientalis

LIBER I.

Ex Bibliothecâ & Versione BON.

VULCANII, *auctoris ejusdam.*

Cum NOTIS eiusdem, permixtis

NOBILISSIMIS AMPLIS-
SIMISQVE VIRIS,

IANO DOVSÆ à Noortwyck,
PAVLO BVSIO,
ABRAHAMO ab Almonda,

Curatoribus Academia Leydensis

S. D.

MANIS profecto tempestas
bellica Belgicam nostram to-
rosiam annos viginti concuf-
sit, iactauit, lacerauit, Nobiliss.
Ampliffimiq; Viri; neq; adhuc faustum ali-
quod sidus affulfit, quod nobis terram vi-
dendi tandem spem faciat. Finem enim
laborum tantorum optamus potius miseri
quàm speramus. Ex omnibus verò malis,
quæ cateruatim secum traxit bellum hoc
verè atrox, ad quorum recordationem me-
ritò exhorrescit animus, grauissimum pro-
pemodum censere soleo, dissipationem Bi-
bliothecarum, quarum splendore ac multi-
tudine Belgium nulli prouinciarum totius
orbis ante hos tumultus cedebat. Quid

enim aliud ex Bibliothecarū interitu, quā barbaries & ignorantia, ex ignorantia confusio omnium rerum, ex confusione *πειλοθεσία* est expectanda? Prudenter itaq; munitiq; vestro conuenienter facitis, Curatores, qui flagrante adhuc bello, s̄uientibusq; tumultibus publicis, quidquid vobis Reipublicæ clauus, ad quem constanter fortiterq; excubatis, otij relinquit, id omne Academiæ promouendæ, & Bibliothecæ publicæ in ea instaurandæ impenditis, & laceras ex superiorum annorum naufragiis tabulas, inq; extremos prope orbis angulos eiectas, maximis vestris sumtibus conquiritis, collectas publicatis. De Libro antiquarum per vniuersam Europam Inscriptionum loquor, quem vos ære vestro, in vsum publicum, edendum curastis. Eximiū certè opus, si quod vnquam è typographicis prælis prodiit. cuius fama dudum ante editionem totum orbem peruagata, incredibili eum sui expectatione erectum tenuit: quippe qui nunc tandem, exuto senio, pristinum vestro beneficio iuuenturis decus sit recuperaturus.

quo

quo quidem nomine immortales vobis, quamdiu stabit, gratias debet. Atque vt in præsentiarū de vtilitate nihil dicam, quæ ex hoc opere ad omnes antiquæ reconditæque doctrinæ studiosos est peruentura, quæ est profectò longè maxima: excitabitis, imò inflammabitis illustri hac quā præluxistis face, etiam alios, vt quicquid lacerarum, ex hoc cōmuni Bibliothecarum Belgicarū naufragio, tabularum ad ipsos peruenerit, pari alacritate in vsum publicum conferant. Quorum in numero nomen meum libens profiteor. Simulatq; enim cōsiliij vestri rationem de operis huius editione cognoui, continere me non potui, quin testādi priuati mei gaudij, studijq; erga rem literariam causa, Constantinum Porphyrogenetam *καθι θεμότων*, authorem nunquam antehac editū, primum è multis arriperem publiciq; iuris facerem. Tres verò causæ fuerunt, quibus adductus dignissimum eum iudicavi, qui vno eodemque tempore, quo renatæ sunt Orbis delitiæ, hoc est, Inscriptiones vestræ, in clarissimam doctissimi huius seculi lucem Amplissimi

A 3 nomi-

nominis vestri auspiciis prodiret. Prima, quòd Imperator, Leonis illius filius. deinde quòd optimè de studiis literarum meritis, quippe qui extinctas propemodum ac semisepultas sua ætate bonas artes ac sciëntias suscitavit, & ab interitu vendicavit. tertia, quod pari fere cum Inscriptionibus vestris fortunâ, bis captus, militarem furorem expertus, redemptus. Nam primum Mechliniæ apud medicum quendam Anglum, Thomam Clementem, parum clementer habitus, multos annos in Bibliothecæ vel βιβλιοπέδης potius squallore & pulvere latuit; postea in alterâ miseræ illius vrbis direptione αἰχμάλωτος, militari violentiæ obnoxius, perierat nisi periisset. Nescio enim quo bono suo fato mihi tandem, vnâ cum Procopio De ædificiis Iustiniani, & Agathia oblati, per solutis λύτρωσις seruatus est. Cuius quidem Imperatoris simul & scriptoris optimi prolixam apud vos laudationem instituere nihil attinet. quum & ad calcem huius libri illustrata aliquot Historicorum illius æui de eo testimonia congererim, & vos ipsi pro singulari vestra eruditione,

ditione, summaq; iudicij acrimonia, facillimè eas, veluti ex vngue, quod aiunt, leonem, sitis agnitori; scriptumque hoc rei literariæ summopere vtile iudicaturi. quum vtorius fere Asiæ accuratam descriptionem, agminaque militaria per eam distributa contineat, &, præterquam quod multa adferat aliis Geographis vel ignota, vel ab eis silentio præterita, non pauca habeat præterea ad antiquitatis & historiæ cognitionem, adde etiam artis militaris peritiam, conducibilia. quarum quidem rerum grauitatem, iucundis passim narrationibus, & variis veterum poetarum autoritatibus veluti condimentis quibusdam miscet, vt eius lectio vel ter repetita nequaquam fatiget. Vtitur verò interdum nominibus aliquot officiorum militarium, remotis à consuetudine loquendi veterum Græcorum. quam ob causam Notæ necessariò mihi adiiciendæ fuerunt, per quas lucem aliquam iis ipsis vocabulis adferrem. in quibus si forsan à scopo aberrari, veniam & peto, & mereor. quum ea doctissimis

A 4 etiam

etiam nostri æui viris non exiguum negotium facessant. Accipite verò vos Nobiliss. amplissimique viri, Constantinum per me Orco ereptum, Lucicq; pariter & Latio donatum; accipite, inquam, vt testem ingenis gaudij, quod ego ex summâ animi vestri ad iuuâda studia alacritate (quam vos sumtuosissimâ harum Inscriptionum editione luculentissimè declarastis) intimo pectore concepi: Simulq; vobis persuadete, me deinceps, vestro in primis exemplo incitatum, datum operam, vt mihi nec voluntas, neque (absit verbo inuidia) facultas promouendæ rei literariæ, ornandæq; vestræ Academiæ, defuisse videatur.

Valete viri Nobiliss. amplissimiq; & Republicam eiusque seminarium Academiam feliciter curantes, fremente furenteq; inuidiâ, perseuerate. Lugduni Batauorum Anno Domini M. D. LXXXVI II. cal. Martij.

D. V.

addictissimus

BON. VULCANIVS.

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐ Πορφυρογενήτα.

ΠΕΡΙ ΘΕΜΑΤΩΝ.

SAPIENTISSIMI

IMP. CONSTANTINI

PORPHYROGENNETÆ.

DE THEMATIBVS

LIBER I.

Bonauenturâ Vulcanio interprete.

ΠΕΡΙ τῶν θεμάτων τῶν ἀνηκόντων τῇ βασιλείᾳ τῶν Ῥωμαίων, πόθεν ἔρχονται αἱ ὀνομασίαι, καὶ τί σημαίνεισαν αἱ τῶν περὶ ἡγεμονίας. Καὶ ὅτι πρὸς αὐτῶν Ἀχαιοὺς αἱ τῶν νέων ἐκλήσεις τῶν περὶ ἡγεμονίας. Πρῶτον μὲν ἐν τῷ καλεσμένῳ ἀνατολικῷ, εἰ δοκεῖ, μνημονόσωμεν. ἐν τῷ δὲ τῆς ἀνατολῆς θεμάτων ἔρχονται τῆς μικρῆς Ἀσίας.

DE thematibus pertinentibus ad imperiū Romanum, vnde appellationem dixerint, & hæ ipsæ appellationes quid significant, & quod nonnullæ Græcicæ; aliæ verò nouitiæ, & recentioris, sint appellationis. Primum itaque Anatolici, si videtur, mentionem faciemus.

PRIMUM

PRIMUM THEMA, ΠΡΩΤΟΝ ΘΕΜΑ,
DICTVM ANATO-
LICVM.

THEMATVM appellatio, vt mihi quidem videtur, nequaquam eam, quam multi opinantur, originem habet, neq; enim antiqua est. neque quifquam eorum, qui historias scripserunt, eiusmodi appellationis, quæ nunc in vsu est, meminit. Olim verò, & ab initio, legiones quædam per singulas prouincias distributæ exstiterunt, quemadmodum legio xl. martyrum, & alia Pisidica, alia Thessalica, aliaque aliter vocata. quæ ducibus & præfectis, sæpè etiam præpositis subditæ fuerunt. Atque hæc quidem olim, quum reges vnâ cum populo expeditiones faciebant; & in eos, qui Romanæ feruitutis iugum detrectabant, copias ducebant, ac totum ferè orbem terrarum renitentem reluctantemque subigerent, quemadmodum Iu-

Τὸ καλὸν ἄρχον Ἀνατολικόν.

Οὐκ ἔστι τὸ πολλῶν ἐπιληψιν, ὡς ἐμοὶ κατὰ φαίνε(ν), ἢ τῶν θεμάτων ἐγγύτητος περισηγορία. εἰδὲ γὰρ παλαιὰ τίς ἐστιν, εἰδὲ τίς τῶν Ἰσουλίας γραψάντων ἐμνησθῆται αὐτῆς ὀνομασίας, ὡς λέγου(ν) νῦν. ἀλλὰ πρῶτον καὶ κατὰ δευτέρου, τὰ γράμματα τίνα καὶ λεγόμενα ὑπάρχον ἀναγογραμμένα κατὰ ἔθνη. ὡς ἡ λεγῶν ἢ τῶν μαυρίων, καὶ ἄλλῃ Πισιδικῆ, ἢ ἐπὶ Θεσσαλικῆ, καὶ ἄλλῃ ἄλλως ὀνομασμένη, ἐπὶ δεξιά καὶ ἡγεμόνα τυγχάνουσα, πολλὰ καὶ δὲ πρῶτον. Καὶ πᾶσι ποτὲ, ὅτε οἱ βασιλεῖς μετὰ τῆς λαῖς ἐπεσφάθον, καὶ πῶς ἀντήρξει τὴν τῆς Ῥωμαϊκῆς δεξιάς ζυγὸν ἐπιπέθεσαν. καὶ μικροῦ δὲ ἴσως πᾶσι τὴν οὐκ ἐμνήσθησαν ἐπιλιόρμεν ἀπακτέσαν καὶ ἀντιλέγεσαν, ὡς ὁ Καίσαρ Ἰε-

λι(ν),

λι(ν), ὡς ὁ Ἰουλιανὸς αὐτοκράτορας, ὡς ὁ Τραϊανὸς ἐκείνος ὁ περὶ Βοηθῆ(ν), ὡς μέγας ἐν βασιλευσὶ Κωνσταντίν(ν) καὶ Θεοδοσί(ν), ἢ οἱ μετὰ ἐκείνους τὴν χριστιανισμὸν ἐπὶ τῶν θεοσέβων ἀποστασάντες. ὅσον ἡ εὐχὴ, βασιλεύς ἐστὶ στρατηγὸν παραμένον, στρατηγὸν διατάσσον. ὅσον ἡγεμόνας γὰρ ἐξ ἑαυτῶν ἐπέλεξε, καὶ ὅλα τὰ τῶν πολεμίων πράγματα ἐπὶ τῆ τοῦ βασιλεύς βουλή ἀπεκρέμαντο. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἓνα ἢ μόνον τὸν βασιλέα ἐώρακεν. ὅτε δὲ τοῦ στρατεύοντος οἱ βασιλεῖς ἀπεπαύσαντο, τότε καὶ στρατηγὸς ἢ θεμάται διακρίσαντο. καὶ εἰς πᾶσι κατέληξεν ἢ τῶν Ῥωμαίων δεξιά μέχρι ἐπὶ σήμερον. Νῦν ἢ γενεθλίας καὶ περὶ ἀνατολῆς ἐδυσμαίετο Ῥωμαϊκῆς βασιλείας, καὶ ἀκρωτηριασθείσης ἀπὸ τῆς δεξιάς Ηρακλείου τοῦ Λίβυος, οἱ ἐπὶ ἐκείνους κρηθήσαντες ὅσον ἔχοντες ὅτι καὶ ὅπως κατὰ χριστιανῶν τῆ αὐτῶν ἐξέστει,

lius Cæsar, vt admirabilis ille Augustus, & celebratissimus ille Traianus, & magnus ille imperator Constantinus, & Theodosius; & qui post illos Christianam religionem ac diuini numinis cultum sunt amplexi. Neque enim par erat, ipso imp. in exercitu versante, prætores designatum. Sub ducibus enim & tribunis debebant, omniaque bellica negotia ab imp. voluntate pendebant, & populi totius oculi in vnum ac solum imp. erant confecti. Quum verò Imperatores expeditionibus interesse deficerent, tum demum Prætores & Themata constituta. Atque hanc quidem rationem Romanum imperium in hodiernum vsque diem tenuit. Nunc verò, quum angustius tam Orientem quam Occasum versus Romanum imperium sit factum, & extremis aliquot prouinciis mutilatum ab imperio Heraclij Libyci, qui post eum regnarunt, non habentes

habentes vbi aut quomodo potestiam dominamque suam exercerent, in paruas aliquot partes imperium suum fecerunt, & militaria p̄γματ̄α Græcum sermonem affectantes, patrium verò ac Romanum repudiantes, constituerunt.

Longinos etiam vocabant qui mille militibus, & centuriones qui centum prærant; & Comites quos nunc Strategos. Ipsum enim Thematis nomen Græcum est, non Romanum; δὲ τῆς θέσεως, hoc est à positione, siue locatione ita dictum. Anatolicum igitur thema vocatur, non quòd superioris illius ac primi Orientis sit, vnde sol oritur; sed quòd nostrum, qui Byzantij habitamus, & totius Europæ respectu, Anatolicum, id est, Orientale dicitur. respectu verò eorum qui Mesopotamiam, Syriam, & magnam Asiam habitant, in qua de-

εἰς μικρὰ πῖνα μέρη κατέτεμον τὴν αὐτῶν δεξιὰν, καὶ τῶν στρατιωτῶν πύγματ̄α, μάλιστα Ἑλληρίζοντες, καὶ τὴν πάτριον καὶ Ῥωμαϊκὴν γλῶτταν ἀποβαλόντες. Λογίνας γὰρ ἔλεγον οὖν χιλιάρχους, καὶ κενταρίωνας οὖν ἑκατοντάρχους, καὶ κόμητας οὖν νῦν στρατηγός. Αὐτὸ γὰρ τὸ ὄνομα τοῦ θέματος, Ἑλληνικόν ἐστὶ καὶ ἔ Ῥωμαϊκόν, ἀπὸ τῆς θέσεως ὀνομαζόμενον. Ανατολικὸν τοίνυν τὸ θέμα καλεῖται, ἔχ' ὅτι τῆς ἀνω καὶ πρώτης ἀνατολῆς ἐστίν, ὅθεν ἀνίσχεται ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὅτι πρὸς ἡμᾶς οὖν κατοικῆστας τὸ Βυζάντιον καὶ τὴν τῆς Εὐρώπης γλιῶ, λέγεται ἀνατολικόν. πρὸς δὲ οὖν κατοικῆστας τὴν Μεσοποταμίαν, Συρίαν, καὶ τὴν μεγάλην Ἀσίαν, ἐν ἣ κατοικῆσιν, Ἰνδοὶ καὶ Αἰθίοπες, καὶ Αἰγύπτιοι, λέγεται οὖν πικρὸν μέσον καὶ Ἀσία μικρὰ. Ἡ γὰρ ἀνατολή, καὶ θάλασσα

θεῶσπερ ἔφλω, Ἰνδῶν ἐστὶ, καὶ Αἰθιοπῶν, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν τὴν ἀνατολὴν κατοικῆστων. Ὅμως ἵνα μὴ μακρολογώμεν, καὶ Πισιδίαν ποτὶ παραθέσθαι πρὸ τῆς τῶν θεμάτων ὀνομασίας, σιωπομώτερον ἐροῦμεν ὡς ἔχει αὐτὴ ἡ ἀλήθεια. Τὸ τοίνυν Ανατολικὸν θέμα, ὡς νῦν ὀνομάζεται, ἐκ πέντε ἐθνῶν τὴν ὀλίαν κατοικίαν ἔσχηκεν. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς Κωμοπόλεως τῆς ὀνομαζομένης Μηροῦ πεποιήται, καὶ λέγεται Φρυγίας Σαλαταρίας, ἕως τοῦ Ἰκονίς. Ταῦτε πρὸς οἰκα τῶν Ἰσaurῶν καὶ πρὸς τὸν Ταύρον, καλεῖται Λυκαονία. Ταῦτα δὲ πρὸς τὴν Ἰκονίαν, καὶ τὸν Νότον, ἔ τὸ καλεσμένης Φυργίας ὄρη, καὶ ἕως αὐτῆς Ἀτταλείας, καλεῖται Παμφυλία. Ταῦτα δὲ ἀνω, ἔ μεσόγαια, καλεῖται Πισιδία. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς Κροϊνῆς ἔ μέχρι τοῦ Ἀμωρῖς, καλεῖται Φρυγία Καπατιανῆς.

gunt Indi, & Æthiopes & Ægyptij, dicitur Occidentale & Asia minor. Oriens enim, vt dixi, Indorum est & Æthiopum, & Ægyptiorum, & reliquorum qui Orientem inhabitant. At verò ne prolixiores simus, & videamur nonnullis monstrosa dicere de Thematum appellatione, breuiter rei ipsius, ita vt sese habet, veritatem exponemus.

Anatolicum igitur Thema, vt nunc vocatur, à quinque omnino gentibus habitatur. Initium enim à Comopoli, quæ dicitur Merus, sumit. & dicitur Phrygiæ Salutaris, Iconiam vsque. Finitima verò Isauris Taurum versus, vocantur Lycaonia; quæ verò ad mare & Austrum vergunt, & montem qui frigidus dicitus est, Attaliam vsque, Pamphylia vocatur. Vltiora autem, & mediterranea, Pissidia dicuntur. quæ verò à Groino Amorium vsque, Phrygia Capatianes appella-

appellatur. at quæ ad mare vergunt, & Cariam determinant, Lycia dicitur. Quæcunque igitur sunt mediterranea, & finitima Tauro, & ad montes Cappadocia vsq; pertingunt, vocantur Anatolica. Sunt enim partes Anatolici thematis His igitur limitibus Anatolicum thema terminatur, initium quidem habens à Mero, quæ est finis Obsequij. pertingens verò vsque ad montes Isauria in longitudinem. quod ad latitudinem attinet, habet quidem à sinistra partes quasdam Buccellanij, & initium Cappadocia. Ad dextram autem, Isauriam, & initium partium Cibyriæoticici thematis.

Habes itaque thema Anatolicum. Atque initio quidem res ita se non habuit: sed agmen militare diuidebatur in præfecturas, quarum alia mille, alia quingentis capitibus constabant. Vnus verò quidam proconsul omni-

πὸ δὲ πρὸς θάλασσαν νεόνοντι καὶ διορίζοντι τὴν Καρίας, καλεῖται Λυκία. Οσοὺ μὲν ἔν εἰσὶ μεσόγαια καὶ περὶ σπικα τῶ Ταύρω, καὶ διήκοντα μέχρι τῶν ὀρέων Καππαδοκίας, καλεῖται Ανατολικὰ. μέρη γὰρ εἰσι τοῦ Ανατολικοῦ θέματος. Ἐνταῦθα τοίνυν τὸ τοῦ Ανατολικοῦ θέματος ἐστὶ πέρας. δεξιὰ μὲν ἔχον διὰ τῆς Μηρῆς, ἢ ἐστὶ τέλῃ τῆς Οὐλικίας. τερματίζων ἢ μέχρι τῶν ὀρέων Ἰσωρίας πρὸς μῆκῃ. πρὸς δὲ πλάτῃ, ἔχει μὲν ἐξ ἀριστερῶν, μέρος τι τὸ Βυκελλαρίας, καὶ τὴν δεξιὰν τῆς Καππαδοκίας. πρὸς δὲ δεξιὰν, τὴν πἰ Ἰσωρίαν, καὶ τὴν δεξιὰν τῶν μερῶν τῆς Κιβυρραίων. Ἰδὲ τοίνυν τὸ θέμα τὸ ἀνατολικόν. Ἐκείν δὲ δεξιὰς μὲν ὄσκα ἡ ἄνω αἰλίς εἰς χιλιαρχίας καὶ πεντακοστωρχίας διήρητο τὸ πᾶν τὸ στρατιωτικόν. εἰς δὲ πῆς ἀνθύπατοῦ ἐκείν τῶν ὄλων ἑαγμάτων.

ἑαγμάτων, ὡς περὶ τῶν κάτω χρόνων, ἔως Ἰουλιανῆς, μαγιστῶν ἐπέμπετο τοῖς πύγματιν ἐξάρχῃ. Ἐμαρτυροῦν δὲ ἐν Σμύρνη καί μιν τῶν Πρωπύτων ἀντιπύτων.

ΠΟΥΠΛΙΟΣ ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ ΑΡΧΩΝ ΙΟΝΙΑΣ, ΦΡΥΓΙΑΣ, ΑΙΟΛΙΔΟΣ, ΜΗΘΝΙΑΣ, ΑΙΤΑΙΑΣ, ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΥ, ΜΥΣΙΑΣ, ΒΙΘΥΝΙΑΣ, ΤΑΡΣΙΑΣ, ΓΑΛΑΤΙΑΣ, ΜΑΡΤΙΑΝΔΗΝΩΝ, ΠΟΝΤΟΥ, ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑΣ, ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ ΜΙΚΡΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ, ΙΣΑΥΡΙΑΣ ΤΕ ΚΑΙ ΑΥΚΑΟΝΙΑΣ, ΚΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΤΟΥ ΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΡΜΕΝΙΑΣ.

Ἰδὲ δεξιὰ ἐνὸς ἀντιπύτου. ἐγρήγοτο δὲ ἐν τοῖς κάτω χρόνοις ἀλλῶ πῆς στρατηλάτης τὴν ἀξίαν πατρικίαν, τὸν ὄνομα Ἰορδάνης, ἔτιν εἰσὶ τὴν δεξιὰν μιν σέμα τὴν ἀνάγλυφα, ὡς περὶ κείν ἐν τῶ

bus agminibus imperabat, quemadmodum posterioribus temporibus etiam ad Iustinianum vsque mittebatur magister agminum praefectus. Cuius rei fidem facit, monumentum quod Smyrnae positum est Publico cuidam Procos. cuius inscriptio ita habet. PUBLIVS PROCOS. praefectus Ioniae, Phrygiae, Aelidis, Meoniae, Lydiae, Hellesponti, Mysiae, Bithyniae, Tarsiae, Galatae, Maryandenorum, Ponti, Paphlagoniae, Cappadociae minoris & maioris, Isauriae & Lycaoniae, & vsque ad montes Tauri & minoris Armeniae. Habes praefecturam vnius Procos. Factus vero est posterioribus temporibus alius quidam dux agminum, dignitate Patricius, nomine Iordanes; cuius sunt argenteae tabellae sculptiles, quae in regio vestuario asseruantur, cum

hac inscriptione. IO R-
DANI PRÆFECTI AGMI-
NVM Orientis & reliqua-
rum gentium Asiæ mino-
ris. Erat enim hic mo-
narcha Orientis, siue mi-
noris Asiæ. Floruit autem
& claruit temporibus Arc-
cadij Imp. Anaticum
igitur thema, à quinque,
vti diximus, gentibus ha-
bitatur, Phrygibus vide-
licet, Lycaonibus, Iauris,
Pamphyliis, & Pisidis. Sin-
gulæ autem gentes suum
habebant principem, dum
adhuc liberæ essent, &
priusquam iugo Romani
imperij subderentur. Im-
missis enim iis Romano-
rum iugo, auctores eorum
regno, omnes in seruitu-
tem redacti, & permisti
sub vno imperio fuerunt.
Diuisæ verò sunt, factaque
ex eis themata, cum impe-
rium Romanis ab impijs
Agarenis conuelli, muti-
lari, & in angustum redigi,
cœpit. Atqui ad Iustinia-

ματῶν, ὅτε ἡ τῶν Ρωμῶν δόξα πῶν ἀθέων Ἀγαρη-
νῶν ἤρξατο κολοβῶσθαι, ἔ ἀκρωτηριάζεσθαι, ἔ συσπλάσσειν
καὶ μικρὸν.

βασιλικῶν Βεσιάρων, ἀπαγρῶν
φῶν ἔχον ταίανδε,

ΙΟΥΔΑΝΟΥ ΣΤΡΑ-
ΤΗΛΑΤΟΥ ΤΗΣ Α-
ΝΑΤΟΛΗΣ, ΚΑΙ ΤΩΝ
ΛΟΙΠΩΝ ΕΘΝΩΝ
ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΜΙ-
ΚΡΑΝΑΣΙΑΝ.

Καὶ ἐστὶ γὰρ μόναρχος τῶν
τῆ ἀνατολῆς, ἡ ἰσοῦ μικρῶν
Ἀσίας. τῶν δὲ ἡ Ὀδοκίμῃ ἐπὶ
τῆ ἡμερῶν Ἀρκαδίας ἔ βασι-
λέως. Ὡς οὖν παρῆντο τὸ
νῦν ἀνατολικὸν καλέσμενον
θῆμα ἑκ τῶν πέντε ἐθνῶν καίτοι-
κέτ), Φρυγῶν, Λυκαόνων, Ι-
σαυρων, Παμφύλων, Πισιδῶν.
Καὶ ἔθνος ἐν αὐτῶν τῶν δόξῃ
τὸς ὅτε ἦσαν ἐλάττωροι, καὶ
παρῆντο τῆ ζυγῶν ἔ τῶν δόξῃ
ἐμπροσθεν ἐπ' αὐτῶν τῶν Ρω-
μῶν. ἐμπροσθεν δὲ ἔ τῆ
Ρωμῶν ζυγῶν, ἔ ἀνῆλθῆσθαι
τῆ βασιλείας αὐτῶν, ἐδύνασθαι
ἀπαγεῖν, ἔ ἐγένοντο συμ-
μιγῆς ἑκ τῆς μίαν δόξῃ.
Διηρέθησαν δὲ, ἔ ἐγένοντο θῆ-
ματῶν, ὅτε ἡ τῶν Ρωμῶν δόξα πῶν ἀθέων Ἀγαρη-
νῶν ἤρξατο κολοβῶσθαι, ἔ ἀκρωτηριάζεσθαι, ἔ συσπλάσσειν
καὶ μικρὸν.

καὶ μικρὸν. ἔ ἕως μὲν Ἰσαυ-
ρίαν ἔ βασιλέως ὑπὸ μίαν
δόξῃ ἦσαν ἅπαντες, καὶ τῆς
Μαυρικῆς βασιλείας. καὶ
μάρτυς αὐτὸς ὁ Βελισάριος,
ὅς τῶ μόνος ἐτίθητο πάσης
ἀνατολῆς. ἐπὶν ἡ ἤρξαντο οἱ
Ἀγαρηνοὶ ἐκσεσθῆναι καὶ
Ρωμῶν. ἔ διαφθείρη τὰς
χώρας καὶ πόλεις αὐτῶν, ἡναγ-
κάσθησαν οἱ καὶ μικρὸν βασι-
λεῖς τμήνην εἰς μικρὰ τῆ μίαν
δόξῃ. καὶ τὸ μὲν ἀπένειμον
σεσθῆναι τινὶ, ἔ ἐκάλεσαν ἀ-
νατολικὸν, διότι, ὡς παρῆντο
μὲν, παρῆντο ἡμῶν τῶν κατοι-
κευῶν τὸ Βυζάντιον, παρῆντο
ἀνατολῆν καίτοι. Τὸ δὲ πε-
λαϊκὸν, καὶ ἔθνος τῶ ἀρχαῖος.
ἐπολιτῶσθαι ἡ, αἰς τῶ ἔθνος ἀν-
τοῖς. ἄλλοι μὲν δημοκρατίας,
ἄλλοι ἡ τυραννίδος ἑκ τῶ
μῶν. ὑπὸ ἡ τῆ Ρωμῶν βασι-
λείαν ὄντο μὲν, εἰς ἐπαρχίας
διηρέθησαν, καὶ ἡ ἡμεροῖας καὶ, δε-
κάτα, καὶ τῶν καλέσμεν κεν-
σιλαρχίας, τῶν τῶ Βυζαντίας.
ἡσαν ἡ καὶ ἴνες αὐτῶν πρίγ-
γιστες, ὡς ἐν τοῖς τῶν ἀγίων

ricio; cuius rei testis est
Belisarius, qui solus vni-
uersi Orientis imperator
fuit. Quum verò Agare-
ni Romanos bello infe-
stare, eorumq; ditionem
& vrbes deuastare cœpe-
runt, coacti sunt subse-
quuti Imperatores vnum
imperium in exiguas por-
tionēs partiiri. atque hanc
quidem tribuerunt præ-
fecto cuidam, & vocarunt
Anaticam, quòd, vt an-
teà dixi, respectu nostrum,
qui habitamus Byzantij,
Orientem versus sita sit.
Olim verò singulæ gentes
suum habebant Princi-
pem, & patrijs legibus ac
moribus regebantur. alij
quidem democratia, alij
regia administrationi sub-
iecti. A Romanis verò
subacti in prouincias diui-
si fuerunt, & in præfectu-
ras, & ducatus, & in eos
qui vocantur consiliarij;
hoc est, βυζαντιῶν consul-
tores. Erant porrò etiam
quidam eorum Principes,
quemadmodum ex San-
ctorum martyrijs constat.

ισως
* μαρτι-
ριος. Α-
ραφει.

Sed & *μηριαριοι*. Praefecti autem erant duorum generum. Alij enim praetiorum, alij urbium. Ac praefecti quidem praetiorum inferuiebant regibus expeditionem facientibus; commeatum exercitui promptè procurantes, & regis tentoria componentes, & vias purgantes. Atq; hac quidem Romanorum. Quando verò Persae imperium obtinebant, & post hos Macedones, vniuersa Asia in Satrapias diuisa erat. Atque alius quidem erat Sarrapa Lydorum, alius Phrygum, alius Ionum, alius Pamphyliorum, alius Carum, alius Paphlagonum, alius Bythiniorum. & simpliciter vniuersa Asia, minor dicta, prout Persis visum erat, & postea Macedonibus, diuisa administrataque fuit: atque alius quidem rebus ciuilibus praerant, alius verò militariibus. Atque haec quidem haec tenus. Hic igitur est terminus Anatolici the-

* μαρτύροις Διαγράφῃ. ἀλλὰ μὲν καὶ μηριαριοί, ὑπαρχοὶ δὲ ἦσαν διττοί. ἕτεροι μὲν περαιτωρίων, ἕτεροι δὲ πόλεων. Ἐοὶ τὴν περαιτωρίων διακόνου πῶς βασιλεύει στρατοῦσι, ἔτι τῶν στρατιῶν τροφῆς ἐξ ἐπιμέλει παρέχοντες, πάλαι τὴν βασιλείαν ἀποκλιθεὶς διδραχμῶν, καὶ τῶν οὐδὲς ἐκκαθαίροντες. Καὶ ταῦτα μὲν τὴν Ῥωμαίων. ὅτε δὲ Πέρσαι ἐκρατοῦντο, ἔπειτα αὐτῶν Μακεδόνες, εἰς σατραπείας διωδιμηρίῃ ἢ πᾶσι Ἀσία. Καὶ σατραπείας μὲν λέγουσιν Ἰωνῶν, ἕτεροι δὲ Πамφυλιῶν, ἄλλοι δὲ Καριῶν, ἄλλοι Παφλαγονίων, ἄλλοι δὲ Βιθυνίων, καὶ ἀπὸ πᾶσι ἡ Ἀσία μικρὰ καλεῖται, ὡς ἐδοκίμη τῶν Περσῶν, καὶ πάλαι πῶς Μακεδόσι, διαιμερίσθη τε καὶ διατάχθη. Ἐἴτε ἄλλοι μὲν τῶν δημοσίων πραγμάτων ἤρχοντο, ἄλλοι δὲ τῶν στρατιωτικῶν. Καὶ ταῦτα μὲν ὅτι τὸ ἔστιν. Ἐνταῦθα πίνω ἕως τὸ πέρας τῆς ἀνατολῆς

λῆς θήματος. Οἱ δὲ λεγόμενοι Τερμάχαι, εἰς ὑπερλίαν τὴν ἐραληγῶν ἐπέχθησαν. σημαίνει δὲ τὸ ποιῆτον ἀξίωμα, τὸ ἔχοντα ὑπὲρ αὐτῶν ἐραλιῶν τὸ ἑξαφύρας πεντακοσίας, καὶ πεντακοσίας τετρακοσίας, ἔτι δεξιοκόβας ἑκατὸν. ἕτως γὰρ καὶ ἐν τῇ βίβλῳ Ἰωάννης Φιλαδέλφειος τὸν καλεῖται Λυδοῦ.

matis. Qui verò dicti sunt *τερμάχαι*, ad ministerium praefectorū instituti sunt. Significat autem eiusmodi dignitas eum qui praest sagittarijs quingentis, scutatis trecentis, stipulatoribus centum. Ita enim habetur in libro Iohannis Philadelphensis, qui dictus est Lydus.

ΘΕΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ,
Τὸ καλέμενον Ἀρμενιακόν.

THEMA SECVNDVM,
DICTVM ARMENIACVM.

Τὸ θέμα τὸ καλέμενον Ἀρμενιακόν, ἔκλυρον ἔχει τὸ ὄνομα, ἔτι ἀρχαῖα τίς ἐστὶν ἢ τῆς προσηγορίας ἀλλὰ διὰ τὸ ὁμορῆντων καὶ σωθῆικων Ἀρμενίων τὴν προσηγορίαν ἐκλήθησαν. Δοκῶ δὲ εἰπεῖν ὅτι Ἰππὶ Ηρακλείς βασιλεύς καὶ τὸ κάτω χρόνον τὴν τοιαύτην προσηγορίαν ἐκλήρονομησεν. Οὐτε γὰρ Στραβῶν ὁ γεωγράφος τὴν τοιαύτης ὀνομασίας ἐμνήσθη, καὶ τοὶ Καππαδόκες ὡν τὸ ἴδιον, ἐξ Ἀμασείας τῆς πόλεως, ἔτι Μένιππος ἐστὶν

ARMENIACVM quod dicitur Thema, propriam appellationem non habet. Neque enim vetusta est haec appellatio; sed eam à vicinis atque finitimis Armenijs est adeptum. Imò verò dixerim sub Heraclio imp. & posterioribus temporibus huiusmodi appellationem accepisse. Nam neque Strabo Geographus eius vocis meminit, Cappadox alioqui genere, ex Amasea vrbe: neque Menippus, qui totius orbis terrarum per

stadia dimensionem conscripsit: neq; Scylax Caryandenus; neque alius quifquam eorum qui historiam scripserūt. Sed ne ipse quidē Pausanias Damasceus. Atqui recentiorē esse hanc appellationem ex eo colligi potest, quod neq; Propocius, neq; Agathias, neq; Menander, neque Hefychius Illustrius, vllam huius nominis mentionem faciat; qui historiam ad imperium vsq; Iustiniani conscripserunt. Cappadociam enim veteres in tres partes secuerunt: In Cataoniam, quæ à Melitenâ initium accipit, & in eam quæ à Tauro monte Taurica vocatur. ac tertio in regionem ipsam mediterraneâ, in quâ & Cæsarea vrbs est, Cappadocia metropolis. Veteres autem maiorem & minorem Cappadociam vocant. Ac maiorem quidem à Cæsareâ & Tauro, ad Ponticum mare vsque, quam terminat Halys quidem fluius ab Occasu, Melitene ab Oriente. At-

σταδια μὲν τ' ὅλης οἰκημένης
δοπογραψάμενος, ἔτε μὲν
Σκύλαξ ὁ Καρυανδινός, ἔτε
ἄλλος τις τ' ἰσθρίας γεγραφό-
των, ἔτ' αὐτὸς Πανουσανίας ὁ
Δαμασκενός. Ἐ φαίνε) νεω-
τέρη ἢ παλαιὴ ὀνομασία. ἔτε
γὰρ Προκόπιος, ἔτε μὲν Αγα-
θίας, ἔτε Μένανδρος, ἔτε Η-
σύχιος ὁ ἰλλύστριος ἐμνημό-
νυσε ἔ ποῖτα ὀνομασίαις, οἱ τὰ
χρονικὰ Σωτῆξαντες ἔπι τ'
Ἰσθνιανῶ βασιλείαις. Τὴν
γὰρ Καππαδοκίαν οἱ παλαι-
οὶ εἰς τρεῖς τέμνεσι μέρη. εἰς τε
Καταονίαν, τ' ἀπὸ Μελιτινῆς
δεχομένην, Ἐ τ' ἀπὸ τ' Ταύ-
ρου Ταυρικῶ ὀνομασμέ-
νην, καὶ αὐτὴν τὴν μέσο-
ζομον, ἐν ἣ Καισαρεία ἢ πόλις
τῶν Καππαδοκῶν μητρόπο-
λις ἰδρυται. Καλεῖται δὲ οἱ πα-
λαιοὶ μεγάλην τε καὶ μικρὰν
Καππαδοκίαν. μεγάλην μὲν
τὴν ἀπὸ Καισαρείας τε καὶ τ'
Ταύρου, Ἐ ἕως τ' Ποντικῆς θα-
λάσσης, καὶ διορίζεται, Ἀλὶς
μὲν ποταμὸς ἐκ δυσμῶν,
Μελιτινῆ δὲ ἐξ ἀνατολῶν.
καὶ

καὶ αὐτὴ μὲν ἢ μεγάλη Καπ-
παδοκία. καὶ τῶν μέρους
Πελύβιος, ὁ τ' Ῥωμαϊκῶ Ἰσθ-
ριαν γεγραφώς. ὁς διαρίζεται
Καππαδοκίαν, ἀπὸ τε Ταύ-
ρου Ἐ Λυκαονίας, Ἐ ἕως τῆς
Ποντικῆς θαλάσσης. καὶ αὐτὴ
γὰρ ἢ Νεοκαισαρεία, ἢ τε Κο-
λωνία καὶ ἢ Μελιτινή σύμπτουσι,
Καππαδοκία λέγονται. ἐστὶ τ'
ὄνομα Περσικόν. Πέρσης γὰρ
ἴσθ ἀνὴρ ἐν κυνηγίῳ Ἀρταξέρξης
τῶ βασιλεῖ, ἢ ὅτι οἶδα ἄλλω
τινὶ, λέων προσωπαντήσας, ἔ
ἵππων ἔ βασιλέως ἐδράξατο
καὶ τ' τοχλὺν ἄρεθαις ὁ Περ-
σης ἐν τῶ τ' θηρὸς σιωπη-
μαί, τ' ἀνιάντων πασιμέ-
νος, ἐρρύσεται τ' βασιλέα πα-
ρὰ μικρὸν κινδυνύοντα, Ἐ τ'
λέοντα ἐθανάτωσεν. ἔτος ἐν
ὁ Πέρσης ἔπι τίνος ὄρεος ὑψη-
λοτάτα ἀναβὰς, καὶ πῶσαι
τὴν γλῶ πεισοπήσας, ὁ-
σὴν ὀφθαλμὸς ἀνθρωπι-
νὸς περιεβλέπει καὶ ἀνατολὰς
Ἐ δυσμαίς, ἀρτίον τε καὶ με-
σημβρίαν, δαρεῖαν ἔσθ
ἔ βασιλέως πῶσαι εἰληφε.

que hæc quidem est maior Cappadocia quod testatur Polybius, qui Romanam historiam scripsit, qui terminat Cappadociā à Tauro & Lycaonia, ad Ponticum mare vsq;. Ipsa etiam Neocæsaria & Colonea & Melitene vniuersa, Cappadocia vocantur. Est verò nomen Persicum. Nam quum Artaxerxi regi, aut nescio an alteri cuidā, leo inter venandum occurrisset, eiusq; equum inuasisset, oblatu casu Persa quidam in hoc leonis occurfu, stricto acinace, regem de vita periclitantem liberavit, & leonem interfecit. Hic itaque Persa quum altissimum quēdam montem conscendisset, vniuersamque regionem, quoad longissimè humani oculi acies pertingere posset, circumspiciens, tam Orientem & Occidentem, quam Meridiem & Septentrionem versus, omnem eam dono à rege accepit. Hæc porrò narrat Polybius. Atque habitatur quidē Co-

Ioneam versus ab Armenijs. ad mediterranea verò, ubi est Amasea, & Dasymon qui dicitur, à Leucosyris. Omnes tamen Cappadoces, etiam vsque ad mare Ponticum habitantes, Herodotus vocat Leucosyros. ad discrimè Syrorum qui ultra Taurum & Ciliciam habitant, qui Melanosyri dicuntur; Minor autem Cappadocia, quæ nunc inter themata censetur, finitima Lycaonia, & Casaream vsque pertingit, extenditur vsq; ad initium thematis Buccellariorum. Desinit autem & terminatur ad Orientem, Rodentum vsque ad propugnaculum quod vocatur Lulli, & vsque ad ipsam Spodëdum. Vltiora sunt partes Ciliciæ, initio factò à Tarso, & Mopsi domo, & Adana. Atque ita quidem se habet minor Cappadocia, quæ non ita pridem Thematis nomen accepit. Superioribus verò temporibus, siue Iustinianij,

ταῦτα ἵστορεῖ Πολύβιος. Καὶ κατοικεῖ) πρὸς μὲν Κολώναν, ἠὲ Ἀρμενίων. πρὸς δὲ τὸ μεσόγαμον, ὅπερ ἐστὶν ἡ Ἀμάσση, καὶ ὁ λεγόμενος Δαζυμῶν, παρὰ τὸ καλεσμένων Λευκοσύρων· ὅμως πάντας οὗτοὺς Καππαδοκίας, ἕως μέχρι θαλάττης τὴν Ποντικῆς κατοικεῖται, Ἡρόδοτος Λευκοσύρας καλεῖ, πρὸς ἀντιδιὰ σὺν τῇ Σύρων τὴν ἐπέκτασιν τῆς Ταύρας καὶ Κιλικίας οἰκόντων, Μελανοσύρων προσαγορευομένων. Μικρὰ δὲ Καππαδοκία, ἡ νυνὶ χρηματίζεται εἰς θέματα, ἢ τις ὁμορός ἐστι Λυκαονίας, καὶ διαβαίνει μέχρις αὐτῆς Καισάρειας· σπλατυνέ) ἡ ἑως ἀρχῆς τῆς Βυκελλαρίων· κατὰ γὰρ δὲ πρὸς ἀνατολὰς, μέχρις αὐτῆς Ροδεντῆ καὶ τῆς Φραξίης καὶ καλεσμένης Λέλης, καὶ αὐτῆς Σποδενδῆς. Ταῦτα ἡ ἐπέκτασιν, τῆς Κιλικίας εἰς τὰ μέρη, ὧν ἀπάρχει) ἡ Ταρσός, καὶ ἡ Μόμφη εἰς τὰ, καὶ Ἀδανα. Καὶ ὧδε μὲν ἡ μικρὰ Καππαδοκία, ἡ ἀρτίως εἰς ὄνομα θέματος χρηματίζεται. ὅτι τὸ

αὐτῶ

ἀνώ χρόνων εἶτε Ἰστριανῶν, εἶτε ἄλλων πινῶν τῶν βασιλέων ἡμνηθείσης τῆς Καππαδοκίας εἰς τρία μέρη, τὸ μὲν μεσόγαμον ἐκλήθη Χαρσιανόν, ὅπερ Χαρσίς πρὸς ἀρχόντων τῶν τότε καὶ παρὰ δόκιμῶν τῶν ἐν τῷ πρὸς Πέρσας πολέμῳ· καὶ διὰ τὸ εἰς θέματος τάξιν καὶ στρατηγίδα μέχρις ἐνὸν ἐρημάτισε. Τὸ δὲ κάτω καὶ πρὸς θαλάσσαν, ἐκλήθη Ἀρμενιανόν, διὰ τὸ εἶναι τὸ πηλοχωρον τῆς Ἀρμενίων. τὸ δὲ ἀνωθεν, καὶ ὁμοροῦν τοῖς Λυκαίοσι, καὶ τῷ Ταύρω, Καππαδοκία μικρὰ νυνὶ, ὡς ἐφαμέν, εἰς ὄνομα θέματος χρηματίζεται. Ἐβασίλευτο δὲ μέχρις Αὐγύστου Καίσαρος. καὶ ἡ ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἐξουσίας, πρὶν ἢ τὸ Ρώμης αὐξήθῃ βασιλεῶν ἐνθάδε τὸ καὶ αὐτόνομος ὅτι Ἀριαράθης ἤρχεν αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, ἐξ ἧς καὶ ἡ λίμνη, ἡ ἄλας τικίσει, καὶ ἀρτίως Βαρβαρίζουης Καρσέτην καλεῖται, Ἀριαράθης ἐπωνόμαστο. Μετὰ τὴν Ἀριαράθην, βασιλεὺς αὐτῶν

siue aliorum quorundam Imperatorū, Cappadocia in tres partes secta, mediterranea pars Charisianum vocabatur; à Charisio quodā præfide, qui tum temporis in bello aduersus Persas prosperè gesto celebris erat, atque idcirco in thematis & præfecturæ ordinem in hunc vsque diem relatum est. Inferior verò pars, ad mare vergens, Armeniacum vocata est, quòd sit regio Armenijs vicina. Superior autem pars, finitima Lycaonibus, & Tauro, Cappadocia minor: nunc, vt diximus, Thematis appellationem nacta, sub Regum dominatu fuit vsque ad Augustum Casarem. Ante verò Romani imperij incrementum, sub Persica potestate erat. Sui verò iuris facta est Ariaratha rege ibidem regnante, ex quo etiam lacus sales gignens, quem modò Barbari Carateam vocant, Ariaratha dicta fuit. Post Ariaratham regnavit in ea Archelaus ge-

ner Herodis regis Iudæorum. Post hunc verò quum iam defisset gubernatio Regia, in præfecturam à Romanis forma administrationis est immutata, & Proconsul eis leges atque instituta præscripsit. Sunt autem in prima præfectura celebres vrbes; Cæsarea metropolis, à magno illo Cæsare Julio ita appellata, quæ antea vocabatur Mazaca, à Mousoch primo Cappadocum auctore. Altera vrbs Nyssa: tertia, Therma: quarta Rhegepodaurus. Secunda verò Cappadociæ præfectura vrbes habet octo: Thyana, Faustino-polin, Cybistram, Nazianzum, Erysimam, Parnasum, Rhegedora, Mocissium, & propugnaculum quod Corus dicitur. Tertiæ verò Cappadociæ, quæ nunc vocatur Armeniacum, vrbes sunt septem. Amasea, Iborra, Zalichus, Antrapa, Aminsius, Neocæsarea, Sinope. Famosa autem apud omnes est Cappadocum

Ἀρχέλαος ὁ κηδεστὴς Ἡρώδου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὸν παυσανδρῆς τῆς βασιλείας, εἰς ἐπαρχίας ὡς τὰ Ῥωμαίων τὸ ἄξιμα μετέβαλε, ἢ Ἀνθούσιαι τῶν τῶν ἐγεσμολόγη τε ἢ διετάθητο. Εἰσι δὲ πόλεις Ἰππίσμοι καὶ τὴν πρώτῃ ἐπαρχίαν, τέσσαρες. Καισαρεία μητροπόλις, ἡ δὲ τὸ ἔμεγάλη καὶ αὐτὴ Ἰερίαι ὠνομασμένη. ἢ τις πρῶτον ἐκαλεῖτο Μάζακα, ἀπὸ Μεσαχ καὶ τῆς Καππαδοκῶν ἀρχόντου. Δεύτερα δὲ πόλις, Νύσσα. Τρίτη τὰ Θέρμα. τετάρτη Ρεγεποδαυτός. Τῆς δὲ δευτέρας Καππαδοκίας εἰσι πόλεις ὑπὸ ἡγεμόνα, ὀκτώ. Τύανα, Φανσινεπολις, Κύβισσα, Ναζιανζός, Ερύσιμα, Παρνασός, Ρεγεδορα, Μωκισσός, ἢ Φρερίον τὸ καλεῖται Κόρον. Τῆς ἢ Καππαδοκίας ἡ νυνὶ ὀνομάζεται Ἀρμενικῆς, εἰσι πόλεις ἐπὶ τῇ, Ἀμασεια, Ἰβωρα, Ζάλιχος, Ἀντραπα, Ἀμινσός, Νεοκαισαρεία, Σινοπη. Διαβεβόνη ἢ ὡς τὰ πᾶσιν Ἰππί κακαρο-

κακαροπία τὸ τῆς Καππαδοκῶν γένος, ὡς καὶ παροιμίαν πρὸ αὐτῶν ἐξενεχθῆναι τῶν αὐτῶν. Τρία κάππα κακίσα. Καππαδοκία, Κρήτη, Κιλικία. ἢ ἐν Ἰππιγαμμασι.

Καππαδοκίαι Φαυλοὶ μὲν αἰεὶ, ζώνης ἢ τυχόντες Φαυλοτεροί, κέρδους δ' ἐνεκα Φαυλότατοι.

Ἦν δ' ἄρα δὲς ἢ τρεῖς μεγάλης δαξῶν ἀπλώης, Δὴ τότε γίγονται ΦαυλοπιΦαυλότατοι.

Καὶ ἄλλως, Καππαδοκίῳ ποτ' ἐχθρὰ κακὴ δάκεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ κάτθανε γδοσαμένη αἰμαῖσι ἰσοδία.

Ἐκ τῆς πρώτης τῆς πρὸ πιαυτε Ἐλασφημεμένης, ἐβλάστησαν ἄνδρες, μᾶλλον ἢ εἰπεῖν, ἐξανετίταν ὡς περ εἰστέρες πολυφωπι, Ἰππίσφια διαβόητοι, ζήλωται τῆς Χριστιανῶν πίστεως, Γρηγόριος ὁ θαυματουργός, ὁ Νεοκαισαρείας Ἰππίσκοπος, Φαίδιμος τε ὁ Ἀμασειας, καὶ βασιλεύς ὁ αἰοίδιμος ὁ Ἰππί

gens ob nequitiam; adeò ut proverbum eiusmodi de illis feratur: Triacappa pessima, Cappadocia, Cilicia, & Creta. Et in Epigrammatibus:

Cappadocum mala gens semper, sed peior ubi urget Zona amor. at lucri pessima ubi afflat odor.

At rufam bis ter qui barbante vellicat, ille

Præ reliquis omnem nequitiam superat.

Et aliud,

Vipera Cappadocis gustato sanguine, vicit

Me miseram, dixit, virus, & interijt.

Ex hac autem adeò infami gente pullularunt, imò verò veluti fulgidæ quædam stellæ emicuerunt, verà sapientiæ laude celeberrimi, & Christianæ fidei propugnatores acerrimi, Gregorius ille, miraculis editis clarus, Neocæsariensis Episcopus, & Phadimus Amaseus, & rex celeberrimus, qui sub Licinio

nio martyrium pro fide Christiana subiit, & Basiliscus Comanenſiſu archiepiſcopus; qui etiam ipſe martyrio obiit. cum quo etiam conditæ ſunt reliquæ Ioannis Chryſoſtomi. præterea Baſilius Magnus Cæſarienſis Epifcopus, & Theologus Gregorius, Nazianzenum Epifcopatum naſtus; nunc verò in æde Apoſtolorum, vnà cum patriarchis huius vrbis à pio, & Chriſtiana fidei ſtudioſiſſimo, imp. Constantino conditus, & fratres Baſilij Magni, Petrus & Gregorius, & Pancratius, & Cæſarius, frater Gregorij Theologi. Atque hæc quidem de Cappadocia veluti compendio dicta ſint.

THEMA TERTIVM

DICTVM THRACIORVM.

QUOD verò nunc Thraceſiorum thema vocatur, olim quidem & ab initio Aſia minor dicebatur. & qui tunc præerat

Δικινίς μαρτυρήσας ὑπὲρ τῆς Χριſτιανῶν πίſτεως. Ἐὸ βαſιλίσκου, ὁ Κομαένων ἀρχιεπίſκοπος. ὃς κὶ αὐτὸς μαρτυρήσας ἐπελήθη. μετ' εὖ κατετίθη τὸ λείψανον Ἰωάννης ὁ Χρυσοſτόμος. Βαſίλειος τε ὁ μέγας, ὁ Καίσαρείας ἀρχιεπίſκοπος. κὶ ὁ θεολόγος Γρηγόριος, ὁ Ναζιανζῆς τῆς ἐπιſκοπίας κληρωσάμενος, νυνὶ ἢ τῶν Ἀποſτόλων ναὶ κατὰ τοὺς μὲν τῶν πατριαρχῶν ταύτης τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ὀσσεῶν κὶ Φιλοχρίστου βασιλείας Κωνσταντίνου. οἵτε ἀδελφοὶ τῶν μεγάλων βασιλείων, Πέτρος τε κὶ Γρηγόριος, κὶ Παγκρατίος, κὶ Καισάριος τε ὁ ἀδελφὸς Γρηγορίου τῶν θεολόγων. Ἐ ταύται μὲν τῆς Αἰσπυαδοκίας ὡς ἐν ἐπιτομῇ.

ΘΕΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Τὸ τῆς Θρακησίαν.

Τὸ δὲ νυνὶ καλεῖσθαι τῆς Θρακησίαν θῆμα, πάλαι μὲν, κὶ κατὰ δευτέρως Αἰσπυαδοκίας ὡς ἐν ἐπιτομῇ. κὶ ὁ ταύτης κρατῶν

κρατῶν ἀνθύπατος, Αἰσπυαδοκίας ἐλέγετο. Ἐ ἵνα μὴ λέγω ὅτι ἐξώθεν, αὐτὸς ὁ μάρτυς τῆς ἀληθείας Δεκάς ὁ Διαγγελιστὴς Ἐπίσκοπος ἐν τῇ προφάσει τῶν ἀποστόλων τὸ αὐτὸ λέγει. μεμνημένος Ἀλεξάνδρου τῆς τότε πρωτόνομι τῶν Εφεσίων, Αἰσπυαδοκίας αὐτὸν ἀποκαλῶν. Θρακησίοι δὲ ἐπεκλήθησαν ἀπὸ τῆς τοιαύτης αἰτίας. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἀλυάτης τῆς Λυδῶν βασιλείας, ἀνὴρ τις μὲν γυναικὸς Ἐτῆς αὐτῆς τέκνων κὶ Μυσίας τῆς Θρακίας χωρῆς ὀρμώμενος, ἧς κὶ Ὀμηρος μνημονοῦσιν λέγων ἔτως,

Μυσῶν τῶν ἀγχεμάχων κὶ ἀραυῶν ἵππημόλων.

διεπέρασαν εἰς τὰ μέρη τῆς Αἰσπυαδοκίας εἰς χωρῆν τῆς λεγομένης Λυδίας, Ἐ κατὰ τὴν ὁδὸν πηλοῦσιν τῆς πόλεως Σάρδεων. Τῶν ἐν Κασιέας πρὸς τὴν πόλεως τεύχος κατεζόμενος, διήρχετο ἡ γυνὴ τῆς Θρακίας, ἢ τῆς μὲν τῆς κεφαλῆς βασιλείας ἐσάμενον. ἢ τῆς τῶν χερῶν, ἢ λακάντων κὶ ἢ τῆς ἀκροῦ. ὅπου ἐν τῇ πρὸς τὴν

Procos. Præfectus Aſiæ vocabatur. Ac ne externos afferam, ipſemet teſtis eſt veritatis Lucas Euangelista & Apoſtolus, qui in Actibus Apoſtolorum idem dicit, vbi mentionem faciens Alexandri, qui tum temporis apud Ephesios primatum obtinebat, eum appellat præfectum Aſiæ. Thraceſiorum verò appellatio hanc originem habet. Temporibus Alyatti, Lydorum regis, vir quidam cum vxore & liberis ex Myſia, Thracia regione, cuius etiam meminit Homerus, ita dicens:

Inſignes & equis, certare & comminus hoſti Myſi.

in eam Aſiæ regionem venit, quæ Lydia dicitur, & prope Sardorum urbem habitauit. Rege itaque ad murum vrbis confidente, præterijt Thracis vxor, vnam capite geſtans, manibus verò colum, & fuſum; à tergo autem equus zonæ alligatus erat. atque vrna quidem, quam vertice gerebat,

rebat, referta erat aqua; manibus verò nens colum & fufum exercebat. ponè autem equus, quem adaquarat, cingulo annexus fequebatur: Quà confpectâ, rex vehementer admiratus est, & vnde, quæ nâ, ex quâ vrbe effet, rogauit. quæ respōdit, Mysiâ se natione esse; est verò id Thraciæ oppidum. Rex itaque arreptâ ex hac muliere occasione, missa ad imperatorè Thracû Cotyn nomine legatione, colonis inde cû vxoribus, & liberis, accepit: turbam satis numerosam. Ex hac natione vocati sunt Asiæ minoris incolæ Thracēsij: quòd sit operosa, ac laboriosa, & opere manuario victum sibi quæritâs. Vniuersum verò Thracēsiorû thema hisce gentibus cōstat: Lydis, Mæonibus, Caribus, Ionibus. Atque Iones quidem vocantur, qui Melitum & Ephesum incolunt. qui verò mediterranea habitant, Sardi, Lydi, Mæones, Κάριων, Ιώνων. & Ιῶνες μὲν καλοῦνται οἱ κατὰ τὴν ἑσπέρην

ἀτρακτιον. ὅπιδεν ἢ πρὸς τὴν ζώνην, ἰππος τις περὶ σέδετο. Ἐπὶ μὲν τὴν κερυφῆς, ὁ σέμνος ἡ μισθὸς ὑδατος. ἐν δὲ τῆς χειρὸς εἰργάζετο νήθσαι ἐκ τῆς ἡλακῆς τῆς ἀτρακτιον. ὅπιδεν ἢ πρὸς τὴν ζώνην, ἡ κολέθθ ὁ ἰππος δὲ τὴν πηγῆς πεπολισμένος. Ταύτην ἰδὼν ὁ βασιλεὺς, μερόλιως ἐθαύμασε. Ἐρώτησε πόθεν, καὶ τίς, καὶ ποίως ἐστὶ πόλεως. ἢ ἢ ἀπεκρίνατο, Μυσὴ μὲν εἶναι τὸ γένος. Θράκης δ' ἐστὶν αὐτῆς πολίχνη. Λαβῶν οὖν βασιλεὺς δὲ τὴν γυναικὸς ἀφορμὴν, προσέειπε πρὸς τὴν Θράκην, βασιλέα ποιησάμενος, Κότυν ὀνομαζόμενον, ἐκέλευεν ἔλαβεν ἄνδρας μετόικους μὲν γυναικῶν, Ἐπεικων, ἔχλον ἰκτανόν. ἐκ τῆς ἑσπέρης ὀνομαζόμενοι οἱ τὴν μικρὰν Ἀσίαν οἰκούντες, Θρακῆσσι. Διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς ἐργασίους, ἐργάζεσθαι καὶ χερῶν ἀμείβεται. ὅλον ἢ τὴν Θρακῆσίων γέμεται ἐκ τῶν σελίσε) τῶσων, Λυδῶν, Μαιόνων, Κάριων, Ιώνων. καὶ Ιῶνες μὲν καλοῦνται οἱ κατὰ τὴν ἑσπέρην

τον τε

τον τε καὶ Ἐφεσον. οἱ δὲ τὴν μεσόζωον, Σαρδιανοὶ, Λυδοὶ τε καὶ Μαιόνες. καὶ Κάριες, καὶ οἱ τὴν μικρῆς Φρυγίας οἰκῆτορες. καὶ ἔτι μὲν οἱ Θρακῆσσι. Ταύτην ἢ τὴν ἱστορίαν Νικόλαος ὁ Δαμασκηνὸς γράφει ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ αὐτοῦ βιβλίῳ, ὁ γενοῦς ὑπογράφως Ἡρώδης Ἐβασιλέως. ὀνομαζόμενοι ἢ οἱ Θρακῆσσι, Διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς ἐκ τῶν Θρακῶν γῆς, ὡς περ εἴπημι. Εἰσὶ ἢ πόλεις ἐπὶ τῶν Ἀσίων, εἴκοσι. πρώτη μὲν, Ἐφεσσος. δευτέρα ἢ, Σμύρνα. τρίτη, Σάρδεις. τέταρτη, Μήλιτος. πέμπτη, Περγήνη. ἕκτη, Κολοφῶν. ἕβδομη, Θυάτις. ὀγδόη, τὸ Πέργαμον. ἐνάτη, Μαγνησία. δέκατη, Τράλλη. ἑνδεκάτη, Ἰερέσις. δωδεκάτη, Κολόσσα. αἱ νῦν λεγόμεναι Χῶναι. ἔστι ναὸς διαβόητος Ἐρεχταγγέλης Μιχαήλ. ιγ', Λαοδίκεια. ιδ' Νύσσα. ιε', Στρατονίκεια. ις', Ἀλάβανδα. ιζ', Ἀλίνδα. ιη', Μύρινα. ιθ', Τεως. κ'. Λέβεδος. καὶ ἄλλαι Ἰνες. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆσων.

& Cares, & minoris Phrygiæ incolæ. Atque ita quidem se habent Thracēsij. Hanc verò historiam scribit Nicolaus Damascenus decimo Historiæ suæ libro, qui quidem scriba Herodis regis. Thracēsij autem vocati sunt, quòd ex Thracum regione, vti diximus, orti essent. Sūt verò in Asia vrbes viginti; Prima quidè Ephesus, altera Smyrna, tertia Sardi, quarta Melitus, quinta Priene, sexta Colophon, septima Thyatara, octava Pergamum, nona Magnesia, decima Tralle, vndecima Hierapolis, duodecima Colosse, quæ nunc Chonæ dicuntur, vbi visitur celeberrimū templū Michaëlis Archangeli, decimatertia Laodicea, decimaquarta Nyssa, decimaquinta Stratonicea, decimasexta Alabanda, decimasextima Alinda, decima octava Myrina, decimanona Teos, vigesima Lebedos; & aliæ nonnullæ. Atque hæc quidem de his.

QVARTVM

ei præpararent atque concinnarēt. Gentes verò, ac populi, qui Obsequium constituunt, sunt hi, Bithynij, Mysij, Phryges, Dardanes, qui & Troiani dicuntur. Habet etiam thema Obsequij vrbes celebres: Primam quidem Nicæam, quæ & metropolis dicitur, alteram Cotyæum, tertiam Dorylæum, quartam Medaium, quintam Apameam, sextam Myrælam, septimam Lampfacum, octauam Parium nonam Cyzicum, decimam Abydum.

THEMA QVINTVM, ΠΕΜΠΤΟΝ ΘΕΜΑ,
DICTVM OPTIMATVM.

ID quod nescio quo pacto vocatum est thema Optimatum, nihil habet commune cum thematibus. Seruitij enim tantum causa est assumtum, ut prope miserrimum, neque turmis, neque drongis coonestatum, & qui his præest Domesticus tantum ap-

ὁδὲς αὐτῶν καὶ μοναῖς. εἰσὶ δὲ ἔθνη ἃ συμπληροῦνται τὸ Ὀψίκιον, ποσσῶντα. Βιθυνοὶ, Μυσοὶ, Φρύγες, Δάρδανες, οἱ καὶ Τρωῆες λεγόμενοι. ἔχει δὲ πόλεις ὀπτιήμας τὸ θέμα τὸ καλέμενον Ὀψίκιον, τοσσῶντας. πρώτῳ μὲν Νίκαιαν, ἣ ἔστι μητροπολιν χειματίσσαν. Δορυλῆαν δὲ, Κοτυαίον. τρίτῳ, Δορυλαίον. τέταρτῳ, Μηδαίον. πέμπτῳ, Απάμειαν. ἕκτῳ, Μύρλειαν. ἑβδομῳ, Λάμψακον. ὀγδόῳ, Πάριον. ἑννάτῳ, Κύζικον. δεκάτῳ, Ἀβυδον.

Τὸ καλέμενον Ὀπτιματῶν.

Tὸ καλέμενον ἐκ οὗδ' ὅπως θέμα Ὀπτιματῶν, ἐδεμίαν ἔχει κωνωνίαν πρὸς θέματα; εἰς γὰρ δελείαν μόνῳ προσείληπεν, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ οἰκτρότατον, καὶ μήτε τέρμις, μήτε δργύρις τελεμημένον. ἀλλ' ἢ τῶν τέτρ κρητῶντα, δομῆστικον μόνον ἀγορεύμενον.

ρεβόμενον. εἰς γὰρ ὑποηρεσίαν ἐπέπιλοτ' ἐρασιωτῶν, ὅτε οἱ βασιλεῖς τοῖς ἔθνεσιν ἐπεσεύτδον. ἐρασιωτῶν δὲ ἐκείνων τῶν ἐν τοῖς βασιλικαῖς πύγμασι πατρίων. ὅσοι γὰρ ἐν τοῖς σχολαῖς, καὶ τοῖς ἰκανάταις, καὶ τοῖς λοιποῖς ἄγμασιν ἐσερατόντο, εἰς ὑποηρεσίαν, εἰς ἕκαστος αὐτῶν Ὀπτιματῶν ἐκέκρητο. ἔστι δὲ ὀνομασία τῶν ἀλλήμων ἰσλῶν ὕβερν Φέρεσσιν, τῶν τῶν Ρωμαιοῖς λεγομένων Κορτελίνων. διὸ καὶ εἰς θέματῶν πύξιν λελογίσται, καὶ δὲ ὁ ἐρασιωτῶν ὁ τῶν ἀρχῶν καλονομάζεται, ἀλλὰ δομῆστικῶν, ὁ ὑποχειρῶν ἐρασιωτῶν, καὶ τῶν ἀξίων κατὰ δεῖστερα. εἰσὶ δὲ ἔθνη τὰ συμπληροῦνται, μάλλον δὲ ὑπεργέντα, εἰς τὴν πιαυτίαν δελείαν τῶν ἐρασιωτῶν, καὶ αὐτῶν βασιλέως, ποσσῶντα. Βιθυνοὶ, Θυνοὶ, Ταρσάται. προσάπτεται δὲ καὶ Φρυγῶν. ἔχει δὲ πόλεις ὀπτιήμους ποσσῶντας. πρώτῳ μὲν Νικημήδειαν τῶν μητροπο-

pellatur. Siquidem ad ministeria militibus, quum imperatores expeditionē aliquam facerent, præstandum, instituti fuerunt: iis inquam, qui in imperatorij agminibus versabantur. Quotquot enim in Scholis, & hicanatis, reliquisq; agminibus militabant, eorum singulis vnus optimatum, cuius ministerio vteretur, erat designatus. Porro appellatio ipsa tantum ferè in se contumeliæ habet, atque viliū hominum, qui apud Romanos Cortelini vocantur; ideoque nec inter themata censetur. nec qui eis præest, Prætor siue strategus appellatur, sed Domesticus, Prætori subditus, & dignitate longè inferior. Gentes verò, quæ adimplent, vel potius ministrando seruitia hæc officia militibus, atque ipsi imp. præstant, sunt hæ, Bithynij, Thyni, Tharfiata: sed & Phryges attingunt. Habet verò vrbes celebres hæc: Primam

mam quidem Nicomediam metropolim. alteram Helenopolim. tertiam, Prænetum. quartam, Aftacum. quintam, Parthenopolim. Fluit autem per Optimatum thema Sangaris fluvius, qui ponte est visu dignissimo, quem struxit Iustinianus Imp. nunquam satis celebratus. In eo talis inscriptio est, in tabularum vna scripta, istis verbis.

Tu quoque post tumidam Hesperiam, Medosque feroces.

Barbaricūq; grege, quantus erat, domitum:

Sangari prænaldā fluctus modō fornice vincite

Induperatoris seruitio premeris.

Iniue namque olim taribus, nulliq; subacte,

Iam rigidā saxi compede vincite iaces.

atq; hæc quidem de Themate Optimatum.

λιν. δούτερον δέ, Ελενάπολιν. τρίτην, Πραίνετον. τετάρτην, Αστικον. πέμπτην, Παρθενάπολιν. ῥέει δὲ ἐν τῷ θέματι τῶν Οπτιμάτων, ποταμός ὁ καλέμενος Σάγγαρις. ἐν ᾧ ἐστὶν ἀξιοθέατον γέφυρα, ἧν ἐποίησεν Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐκείνῳ ὁ πολυύμνητος, Ἰππυραφῶν ἔχουσα πιαύτην. ἢ τις γέγραπται ἐν μιᾷ τῶν πλακῶν, ἐτωσὶ λέγεσαι.

Καὶ σὺ μεθ' Ἐσπερίην ὑψαχένα, καὶ μετ' Μήδων

Ἔθνεα, καὶ πᾶσαν βαρβαρικὴν ἀγέλην,

Σαγγαρίε κρηπτεροῖσι ῥεῶσι ἀψίσι πεδηθεῖς

Αὐτὸς ἐδελάτης κρηρῆν καὶ παλάμη.

Ὁ πρὸν γὰρ σκαφέεσσιν ἀνέβαλος, ὁ πρὸν ἀπὸ πρῆς,

Κεῖσσι λαϊνῆς σφικτῆς ἀλυκτοπέδη.

Καὶ πῶτα μὲν περὶ τῆς καλέμενης θέματος τῶν Οπτιμάτων.

EKTON

EKTON ΘΕΜΑ,

Τὸ καλέμενον Βυκελλάρων.

THEMA SEXTVM,

DICTVM BVCCELLARIORVM.

Ομοίως δὲ ἔστι τὸ θέμα τῶν Βυκελλάρων, ὅσα δὲ τὸ πῶτα τινὲς τῶν περὶ τὸν Ἰππυραφῶν ἐκλήθησαν. ἔτι μὲν δὲ τὸ ἔθνος, ἔτω καλέμενον. ἀλλὰ διὰ τὸ ἐπακολουθεῖν τοῖς στρατιώταις, ἔτω τρεφῶν αὐτῶν Ἰππυραφῶν. Βυκελλάριος γὰρ καὶ Ῥωμαίων ἀγέλην, ὁ Φύλαξ τῶν ἀρτῶν καλεῖται. ὡς εἶναι ὅσα στρατιώταις ἐλαφρῆς, ἔστω βαρῆς περὶ τὸν πόλεμον. Βυκελλός γὰρ τὸ κρηκελοειδὲς ψωμίον καλεῖται. κελλάριος ἢ ὁ Φύλαξ τῶν ἀρτῶν. Τὸ γὰρ οἰκείον ὄνομα τῶν ἔθνεσ, καὶ Ἑλληνικόν, Μαρυανδηνὸν ὀνομάζον. ἐπεκλήθησαν ἢ Γαλατῶν. ἐστὶ ἢ ἀρχὴ τῆς θέματος δὲ τῶν Κωμοπόλεως Μοδρηνῆς ἀρχόμενον, ἢ γονὸς συμπληρώσεως τῶν Οπτιμάτων. ἀναβαίνον ἢ περὶ τὴν μητροπολιν Ἀγκυραν, καὶ παρεκλήθησαν μέχρι τῶν ὄρων Καππαδοκίας, καὶ αὐτὴ τῶν Φρεγγῶν τὸ καλέμενον Σανίαναν.

SIMILITER & thema Buccellariorum non à loco aliquo appellationem accepit, neque à gente aliquâ, quæ ita vocaretur, sed quod militum assectæ essent, & commeatum eis veherent. Buccellarius enim Latina lingua vocatur is, qui rei panariæ custodiam gerit. ut milites expediti, & ab omni onere liberi, ad bellum essent. Buccellus enim vocatur cibarium, circulare figuram præ se ferens; Cellarius autem, custos panis. Proprio autem, & Græcanico, nomine Maryandeni vocantur. Cognominati etiam Galatæ. Est verò iniriū huius Thematis à Comopolimodrena, siue à complemento Optimatū, atq; ita ascendēs ad metropolim Ancyra, & protendens se vsq; ad montes Cappadocia, & vsq; ad propugnaculum Saniana dictum,

C 2 in qua

in quæ extenditur Galatarum natio. Sunt verò Galatæ, coloni Francorū. Deducta autē fuit hæc colonia temporibus Attali Pergameni, & Nicomedis Zepæti filij. Quæ verò ad mare, & Aquilonem, ad Pontum ipsum vsq; extenduntur. & ad urbem, quæ Heraclea dicitur, & vsq; ad Parthenium fluuium, atq; ipsam Tium. Comprehendit verò etiam ipsam Claudiopolim, & Cratiam, atque ipsum Basilæum, ad montes Paphlagoniæ vsque, & vsque ad Halyn fluuium. Atque hic quidem est terminus Buccellariorum. Sunt verò vrbes, quæ themà Buccellariorum implent, hæc. Prima Ancyra, metropolis Galatarum. altera, Claudiopolis, etiam ipsa metropolis Maryandenorū. tertia, Heraclea. quarta, Prusias. quinta, Teium. Gentes verò, quæ sigillatim nominantur, hæc: Galatæ, Maryandeni, Bithynij.

ἐν οἷς παρεκλήθη τὸ τῆ Γαλατῶν ἔθνος. Οἱ δὲ Γαλάται, ἀποικί εἰσι τῆ Φραγγων. Εγένετο δὲ ἡ τῶν ἀποικία ἐν τῆ ἡμέρῃ, ἐν αἷς λέω Α Πιλατὸς ὁ Περγαμευδὸς, ἔ Νικημένηδης ὁ ἔ Ζειπίτης υἱός. Τὰ δὲ πρὸς θάλασσαν, καὶ τῆ Βορραῖν, πλάττωσται πρὸς αὐτὸν τὸ πόντον, καὶ τῆ καλεσμένη πόλιν Ηεράκλειαν, καὶ μέχρι τῆ Παρθενίης ποταμοῦ, ἔ αὐτῆν Τίον. συμπεριλαμβάνει δὲ καὶ αὐτῆν Κλαυδιόπολιν, Κρατιάν τε, ἔ αὐτὸ τὸ Βασιλαίον, καὶ ἕως τῆ ὄρειαν Παφλαγονίας, ἔ μέχρη Αλυος ποταμοῦ. Καὶ ὧδε μὲν κατέληξε ὁ Βεκελλαρίου. Εἰσὶ τῆ πόλεις αἱ συμπληροῦσι τὸ θέμα τῆ Βεκελλαρίων, ποταμῶν). πρώτη μὲν Αγκύρα, μητροπολις ἡ τῶν Γαλατῶν. δεύτερη τῆ Κλαυδιόπολις, καὶ αὐτῆ μητροπολις τῆ Μαρυανδηνῶν. τρίτη, Ηεράκλεια. τέταρτη, Πρυσιαίς. πέμπτη, τὸ Τεῖον. ἔθνη δὲ καὶ μέγρονομαζόμενα ποταμῶν, Γαλάται, Μαρυανδανοὶ, Βιθυνοὶ.

ΕΒΔΟ-

ΕΒΔΟΜΟΝ ΘΕΜΑ,

Τὸ καλεσμένον Παφλαζόνιον.

Τὸ δὲ θέμα τὸ καλεσμένον Παφλαζόνιον, ἀρχαῖοτατον ἔθνος ἐστὶ, καὶ ἀπίφορον ἐπὶ ἀναρχωπία τε καὶ κακοτροπία ἀφαισθητόμενον. καὶ Ομηρὸς αὐτὸ μνημονεύει ἐν τῷ τῆ νεῶν καταλόγῳ, ὅτι κέρως ἐλθόντας Πελάμια πρὸς τὴν πόλιν Ἰλιον. λέγεται ἔτως, Παφλαζόνων δ' ἦγετο Πυλαιμνέως λάστον κῆρ Εξ Ενετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀρχοπερῶν, Οἱ ῥα Κύτωρον ἔχον, ἔ Σήσαμον ἀμφενέμονιο, Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματα ἔναιον, Κράμναι τ', Αἰγιαλὸν τε, καὶ ὑψηλὰς Ερυθίνες. Διὸ ἔ τὸ τῆ ἡμιόνων ἡδὸς ἐκείθεν πρώτον ἐκφύναί λέγει. πενήμιον τῆ τῆ αὐτῶν πονηρίας, καὶ μοχθηρίας, δεινύς. Καὶ ταῦτα μὲν Ομηρὸς περὶ Παφλαζόνων. αἱ τῆ τῆ θαλάσ-

THEMA SEPTIMUM,
DICTVM PAPHLAGO-
NVM.

QVOD verò Paphlagonum Thema dicitur, stolidissima, & contemptissima gens est; impudentiâ, & nequitia, famosa. cuius etiâ Homerus in Catalogo nauium meminit, quòd auxiliares copias ad Priami urbem duxerint, ita scribens:

*Paphlagonες duxit pectus
Pylamēnis hirtum*

*Ex Enētis, aruis aptum genus
vnde mularum.*

*Quibus Cytorum habitant,
vicinam ἔ Sefamon, ἔ
qui*

*Parthenium circa fluium
tectā alta tenebant,
Cromnamq; Aegialumq; ἔ
sublimes Erythinos.*

Quocirca & mulorum genus inde primum ortum dicit, manifestum prauitatis eorum, atque nequitia, argumentum. Atque hæc quidem Homerus de Paphlagonibus. Maritimæ verò vrbes, Sinope, &

C 3

Amastra

Amastra, & Teiū, & quae dicitur Aethius, Graecanicae sunt urbes; & Graecorum colonia. Determinat autem Paphlagoniam Halys quidem fluvius ab Oriente, ad Occasum verò Billaus fluvius. Atque haec quidem est Paphlagonia. Sunt autem Paphlagonae Aegyptij genere, à Phineo, qui primus Paphlagoniam habitavit. qui quidem filium habuit Paphlagonem; à quo etiam regio appellationem accepit. Habet verò urbes illustres Paphlagonia has. primam quidem metropolim Gangram, alteram Amastram, tertiam Soram, quartam Dadubram, quintam Ionopolim, sextam Pompeiopolim. Sunt enim πομπή, id est ludibrium, probrum, ac reiectaculum, generis humani.

σοι πόλις ἢ τε Σινώπη, καὶ Ἀμάστρα, ἔ τὸ Τήιον, καὶ ἡ λεγομένη Ἀμινός, Ἐλλωίδες εἰσι πόλεις, ἔ Ἐλλωίων ἀποικιοι. Διορίζη δὲ τὴν Παφλαγονίαν, Ἀλυσ μὲν ποταμὸς, ἐξ ἀνατολῶν· πρὸς δὲ δυσμοῖς ὁ καλέμενος Βίλλαιος, καὶ αὐτὴ μὲν ἡ Παφλαγονία. εἰσι δὲ οἱ Παφλαγονες γῆν Αἰγύπτιον, ὁπὸ Φινέως, ἔ πρώτῃ τὴν Παφλαγονίαν οἰκήσαντ. ὃς ἔρχεν ἵδὸν Παφλαγονία, ἐξ ἧ καὶ ἡ χώρα τὴν προσηγορίαν ἐκληρονόμησεν. ἔχθη δὲ πόλεις Ἰππήμες ἡ Παφλαγονία, ποσύντες. πρώτῃ μὲν μητροπόλιν, Γάγγραν. δεύτεραν δὲ, Ἀμαστραν. τρίτῃ, Σώραν. τέταρτῃ, Δάδουβραν. πέμπτῃ, Ἰονόπολιν· ἕκτῃ, Πομπηίπολιν. πομπή γάρ εἰσι, καὶ ὄνειδος, καὶ ἐξ ἐθένημα, ἔ ἀνθρωπείας γῆρας.

ΟΓΔΟΟΝ

ΟΓΔΟΟΝ ΘΕΜΑ.

THEMA OCTAVVM,

Τὸ καλέμενον Καλδίας.

DICTVM CHALDIAE.

Τὸ δὲ καλέμενον θέμα Καλδία, ἔ ἡ μητροπολις λεγομένη Τραπεζός, Ἐλλωίων εἰσιν ἀποικία. καθὼς καὶ Ξενοφῶν ἐν τῇ ἀναβάσει Κύρου λέγει. Τὰ δὲ ἄνω, ἡ μεσόγεια, τὴ μικρῆς Ἀρμενίας εἰσι προοίμια. τῶτο δὲ πιστεύεται ἐξ αὐτῶν τῶν ὀνομάτων. ἡ τε γὰρ Κελτζηνή, * καὶ ὁ Συσπερίτης, ἔ τὸ Γοζιανόν. μαρτυρεῖ δὲ καὶ περὶ τῶν ἡθεία γραφῆ ἐν τῇ περὶ τῆ βασιλειῶν. Τῶς γὰρ κατοικησῆς Σαμαρείαν αἰχμαλώτους λαβόντες Ἀσύριοι, κατώκισαν αὐτοὺς ἐν τῷ ποταμῷ Γοζιανῷ. ἔλαβε ἡ τὴν προσωνυμίαν ἔ καλεῖσθαι Καλδία, ἐκ τῆ τῶν Περσῶν προσηγορίας, ἔ τῆ αὐτῆ δὲ χαιογόνος πατρίδος Καλδίας. Ὄθεν καὶ Καλδαῖοι προσωνομάζοντ.

THEMA verò, quod Chaldia vocatur, & metropolis Trapezus dicta, Graecorum sunt colonia. quemadmodum etiam Xenophon in expeditione Cyri dicit. Vtteriora verò, ac mediterranea, sunt minoris Armeniae primordia. Cuius rei fidem faciunt ipsa nomina. Celtzene scilicet, & Sysperites, & Goefanum. de quibus etiam sacra Scriptura testatur, quarto Regum libro. Assyrij enim, cum Samariae incolae captivos abduxissent, ad fluvium Gozianum eos transtulerunt. Quod verò Chaldia dicta sit, à Persarum appellatione fluxit, & à patria Chaldia, vnde primam originem ducunt. Vnde & Chaldaei cognominati sunt.

C 4 THEMA

THEMA NONUM, ENATON ΘΕΜΑ,
 DICTVM MESOPOTAMIAE.

THEMA verò Mesopotamiæ, vetustum non est, neque vel magnum, vel celebre quippiam erat, seu obscurum quoddam, nominis atque appellationis expers clarissimum. Temporibus verò beatæ mem. Patris mei Leonis profugit Pancratucas ille Armenius, & Pucricas, & Tautucas, eius fratres, & castella, quæ in locis erant, tradiderunt; & dilatata regio præturæ nomen accepit.

THEMA DECIMVM,
 DICTVM COLONEA.

COLONEA verò est castrum munitissimum, ac præceps, atque ex hoc oppidulo regio appellatione accepit, ut vocetur Colonea. Κολωνία enim ardua, editissimaque, iuga montium Græci

Τὸ καλέμενον Μεσοποταμίας.

Τὸ δὲ θέμα τῆς Μεσοποταμίας, ἔστι πολυχρόνιον ἐστίν. ἔδδ' ἔμεγα πλὴν, ἔπεριβόητον· ἀλλὰ κλειστὸν ἄνάνυμος, ἔἀκατονόμασθ'. Ἰππὶ δὲ τῶν ἡμερῶν ἔμακαρία, ἔἀγία, πατρός μὲν Λέοντος, προσεφυγε Παγκρατίου ἔκείνου ὁ Ἀρμενίος, ἔΠεγκρίκος, ἔΤαυτεύκος, οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἔπαρέδωκαν τὰ ἔκείσε καστῆλια, καὶ ἔπλατυῆθη ὁ τόπος, καὶ ἐγένετο εἰς ὄνομα στρατηγίδου.

ΔΕΚΑΤΟΝ ΘΕΜΑ,
 Τὸ καλέμενον Κολωνίας.

Ἡ δὲ Κολωνία, κάστρον ἐστίν ὀχυρώτατον, ἔκρημνώδες. ἔἐκ τῆς δὲ ἔπολιτισματός ἐλαβεν ἡ χώρα τὴν ἔπωνυμίαν, ἔκαλεῖσθαι Κολωνία. Κολωνία γὰρ ὄρει ὑψηλὴ, ἔἐπιηρόμενος, λόφος καλεῖσθαι Ἑλλη-

νες. ἀπαρχὴ δὲ ἐστὶ τῆς μικρῆς Ἀρμενίας. δεχομένη μὲν ἀπὸ Νεοκαισαρείας τῆς ἔΘαυματουργοῦ Γρηγορίου πατρὸς, καὶ ἔκαλεμένη Φαλακροῦ ἔρος. πλατυωμένη δὲ πρὸς τὴν Ἀραβρακηνῶν πόλιν, πλὴν ἔπεριφανεστάτη καὶ μεγαλομάρτυρος Εὐστρατίου πατρὸς, καὶ δὴκιστοῦ μεγάλου Νικοπόλεως, καὶ τῆς καλεμένης Τεφρικής, ἧς ἦρχε Χρυσόχειρ, ἔκείνου ὁ τῆς Μανιχαίων περιβόητος στρατηγός, καὶ Καρβέας, ὁ τέτατος ἀνοσιώτερος, ἔς ἐξωλόθρυσεν, καὶ πρὸς ὄνυ ἀδελφθμῶνας ἀπέπεμψεν, ὁ ἐμὸς πάππός, κύριος Βασίλφος, ὁ τῶν καθ' ἡμᾶς βασιλέων ὀτυχῆς τε καὶ ὀσεβέστατος. Καὶ ὠδὲ μὲν ἡ Κολωνία. ὡς δὲ προείπομεν, ἡ δεχαιογονία ἔθέμασθαι ἐκ τῆς πρώτης τῶν Ἀρμενίων δεχῆς κατέστη.

vocant. Initium autem est minoris Armeniae. incipiens quidem à Neocæsareâ, Gregorij Thaumaturgi patriâ, & à monte Phalacro dicto. Extenditur verò ad Arabracenorum urbem, clarissimi illius, celeberrimique, martyris Eustratij patriam, pertingens Nicopolim usque, & oppidum quod Tephrice vocatur, cui dominatus est Chrysocher, ille famosus Manichæorum dux; & Carbeas, qui hunc ipsum impietate superabat, quos quidem disperdidit, & ad infernales lacus detruxit, meus avus D. Basilius, imperatorum nostrorum felicissimus pariter & pijsimus. Atq; ita quidem se habet Colonea. Prima verò, ut iam diximus, Thematis origo à primo Armeniorum initio deducitur.

THEMA

THEMA VNDECI-

MVM, DICTVM SE-
BASTEÆ.

SIMILITER & Seba-
stæa Thema ex mino-
re Armeniâ initium habet.
Vrbs enim nomen suum
ἐκ τῆς Σεβαστῆς, id est, Au-
gusto Cæsare Iulio accep-
tit. qui Cæsar cum do-
minatum, ac principatum,
primus occupauit, & mo-
narchiam ex πολυαρχία,
id est, multorum domina-
tione, constituit. Cæsar
autem dictus est, non ex
eâ dignitate; sed ab inci-
sione matris suæ. Cæso e-
nim vtero matris, erupit
fremens instar catuli leo-
nis. Incisionem verò Ro-
mani Cæsuras vocant.
Vnde & Cæsar appellatus
est, ob illam sectionem, vt
diximus. Atque hæc quid-
dem de Sebastæâ. Omnes
itaque vrbes, quæ Cæsa-
reæ dicuntur, ab hoc cha-
rissimo Cæsare appella-
tionem sumserunt.

ιά. ΘΕΜΑ,

Τὸ καλέμενον Σεβα-
στίας.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ ἔστι τὸ θέμα
τῆς Σεβαστίας, ἢ αὐτὸ
ἐκ τῆς δευτέρας Ἀρμενίας
καλεσθέν. τὸ δὲ τῆς πόλεως ὀ-
νομα ἐκ τῆς Σεβαστῆς Καίσαρος
Ἰουλίου παρὰ τὴν ἀρχὴν, ἢ τῆς
καίσαρος, ἢ τῆς μοναρχίας τῆς
πολυαρχίας καλεσθέν. ἢ ἀνατο-
μῆς τῆς μητέρος αὐτῆς. Τελου-
τώσης γὰρ αὐτῆς, ἔσπαρε τὸ
βρέφος, ἢ ἀπελάκετο. ἢ δι-
ατμηθείσης τῆς γαστρὸς αὐτῆς,
ἐξῆλθε βρυχώμενος, ὡσπερ
πῆξ σκύμνος λεόντος, τῆς ἀνα-
τομῆς, * τῆς αἰσῆς καλεσθῆναι οἱ
Ρωμαῖοι. Ὅθεν ἔστι Καίσαρ ἔπα-
νομάσθη, διὰ τῆς ἀνατομῆς, ὡς
περ εἴπομεν. Καὶ ταῦτα μὲν πε-
ρὶ Σεβαστίας. πάντων ἐν αἷσι πό-
λεως, αἱ καλεσμέναι Καίσαρος
ἐκ τῆς δὲ τῆς Φιλίππου Καίσαρος
τῆς ἐπιφανείας ἐκλήθησαν.

ιβ' ΘΕΜΑ,

ιβ' ΘΕΜΑ,

Τὸ καλέμενον Λυ-
κανδῆς.

Ο δὲ Λυκανδῆς χθῆς, καὶ
παρὰ μικρῶν, εἰς τὴν Ἰν-
δικὴν ἐξήματιζεν, ἀλλὰ καὶ
πόλεως, ὅτι τῆς χρόνων τῆς μα-
καρίτης καὶ ἀγίου μη πατρός.
ἕρμης γὰρ ἔστι τὸ πρῶτον, καὶ
ἀοικητός, καὶ κείνη, ἢ ἡ Τζα-
μανδῆς, ἢ τὰ συμπερακείμε-
να μέρη τῆς Ἀρμενίας, ἢ ἐκ τῆς ὀ-
νομα αὐτῆς, ἢ ἐκ τῆς λέγουσας, ἢ ἐκ
τῆς ἀνομῆς. Ὅτε τῆς ὀνομαστικῆς,
ἢ γιγνηστικῆς, Ἀρμένιος, τῆς
ἀγγελομένης τῆς Λακαστίας
γαμβρός, ὁ μακρόχρῶς ἐκείνος,
ἢ πειδέσιος, ὃν καὶ τῆς Ἀρ-
μενίας διάλεκτον Ἀζάτον ἐκά-
λουν, ἐκείνος γὰρ ἐλθὼν παρὰ
μακαρίτην ἢ ἀγίου μη πατέ-
ρα, εἴτε ὡς παρὰ φύξιν τε ὡς
φίλος, ὅτι οἶδα, ἐκείνην εἶ-
χε θεράποντα, τὸν χθῆς καὶ
παρὰ μικρῶν τελευτήσαντα,
Μελίαν λέγουσας τὸν πειδέσιον,
ἢ καὶ συνεσεσθῆσαν αὐτῶν
παρὰ τὸν δυστυχῆσαν πόλεμον
τὸν τῆς Βουλγαρίας λέγουσας. Τῆς

THEMA DVODECI-

MVM, DICTVM LY-
CANDI.

LYCANDVS non ita
pridem inter thema-
ta, atque aded intervbes,
censeri cœpit. temporibus
nimirum beatæ mem.
patris mei. Antea enim
vacua ab incolis, & inhabi-
tata erat, tam ipsa quàm
Tzamandus; & vniuersa
Armenia finitima regio.
neque nomen ipsum
vllò in precio, aut numero,
erat. Magnus verò ille,
& giganti similis, Arme-
nius, Angurines Lacastriæ
gener, longimanus ille,
& ambidexter, quem
Armeniorum linguâ Azatum
vocarunt: Ille, inquam,
quùm ad parentem meum
venisset, siue vt profugus,
siue vt amicus, non satis
scio, famulum habuit celebrem
illum Meliam, qui non ita
pridè è viuus deceffit, qui
cum parente meo expeditionem
fecit infelici illo bello,
Bulgari in quâ. Quum
itaque

itaque in prædicto bello Armenius ab impijssimo illo Simeone Bulgaro cæsus esset (erat enim præfectus regij agminis, quod Excubitorum dicitur) in quo etiam Theodosius Protovestiarus be. mem. patris mei desideratus, neque inter cadavera repertus est. Melias, de quo modò diximus, ex hac clade saluus, quùm ad Armenios se contulisset, industrius alioqui, & ad barbaricam prædationem peridoneus, manu Armeniorum collectâ, quùm arcem etiam huius vrbis, quàm poterat optimè munivisset, paulatim procedens, totius propemodum vrbis ruinas instauravit. atque ita regio vniuersa in veterem statum restituta, Armenijs paulatim fuit referta. quippe quæ fertilis admodum, & pascendis equis, ac pecori, peraccommodata esset. Quocirca & Thematis appellationem accepit, atque inter celebriores

γούῳ Ἀρμενίῳ πεσόῳλος ἐν τῷ
 παρὰλεχθέντι πολέμῳ πρὸς
 Συμεῶν τὸν ἀθεωπάτη Βουλγάρου
 (ὡς γὰρ ἐξ ἀρχῶν τῶν βασι-
 λικῶν τῶν καλεσμένων ἐξ ἐκείνων.) ὅτι καὶ Θεο-
 δόσιος ὁ πρωτοεστίαρμος τῶν
 μακαρίων πατέρων, ἐν αὐ-
 τῷ τῷ πολέμῳ ἠφανώθη, καὶ
 γέγονεν ἀδελός. Ὁ γὰρ παρὰ-
 λεχθεὶς Μελίας ἐκ τετρατῶν
 τῶν πολέμων διασωθεὶς, καὶ πρὸς τὴν
 Ἀρμενίαν χώρην ἀπέφυγε,
 ὡς Φυγῆς ὄντος, καὶ πρὸς ληστει-
 ῶν βαρβαρικὴν ὑπὸ τῆς
 συμμορίας τῆς Ἀρμενίων
 ἀναλεξάμενος, καὶ ταυτησὶ τῆς
 πόλεως τῆς ἀπορῆς καλοχυρῶ-
 ρας ὡς ἠδυνάστο, καὶ μικρὸν
 πρὸς αὐτὴν ὄλλω, ὡς εἰπέν, τὴν
 πόλιν τῶν πλώματος ἠγάρε, καὶ πρὸς
 βαίνεσαι ὅτι τὸ πρὸς αὐτὴν πᾶ-
 σα ἡ χώρα μετὰ γέγονε τῶν Ἀρ-
 μενίων, κεροτρόφος ἔσται ἀγρο-
 θῆ, καὶ ἰπποπότος, καὶ παντοίων
 βοσκημάτων εἰς τροφήν ὑπὸ
 τῆς θεοῦ. Διὸ ἐπὶ θέμα κατανο-
 μάσθη, καὶ εἰς στρατηγίδα ἐπί-
 δοξῶν ἀνήχθη παρὰ τῶν τετρατῶν
 τῶν Με-

τῶν Μελίῳ, τῶν κραταιῶν φρονέοντων.
 ἢ τῶν ὀνομασθῆναι τῶν πόλεως, δια-
 χαια τῶν, ἐπὶ παλαιὰ, ἀπὸ τῶν
 Ἀρμενίων γνηῶς τε καὶ γλώτ-
 τῆς ὀνόμαστο. ἔστι τῶν λόγων πῶς
 πρὸς αὐτὸν, χαρίεις τε, καὶ πρὸς
 μνησποίαν ὡς ἀμύστος. γρα-
 φῆ γὰρ ἐν τῷ ἐπιβόλῳ τῆς
 πόλεως ἐν τεύρωσιν, ἐπὶ τῶν
 διαγορεύσων,

ΤΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ-
 ΠΟΛΙΣ; ΤΙ ΛΥΚΑΝ-
 ΔΟΣ; ΤΙ ΘΩΜΑΣ Ο
 ΠΡΟΟΙΚΟΣ; ΤΙ ΒΑ-
 ΣΙΛΕΥΣ;

Ἔστι δὲ αἰτία τῆς ἐπιγραφῆς,
 αὐτῆ. Ὁ μέγας ἐκεῖνος καὶ
 ἐπιβόλος βασιλεὺς Ἰουστινι-
 νός, ὅτε τῶν σκήπτρων ἐνεστάτῃ τῆς
 Ρωμαϊκῆς βασιλείας, ὁ τότε
 θεὸς Ἰουστίνος, μονοσπράτης τῶν
 Ρωμαϊκῶν ἔργων Καίσαρ
 ὡν ἐχρημάτισε. καὶ διερχόμε-
 νος πᾶς μέρη τῆς μικρῆς Ἀρμε-
 νίας, κατέστησε ἐν τῇ Λυκαν-
 δῶ. Ὁ γούῳ Θωμαῶς ἐκεῖνος, ὁ
 πρὸς αὐτὴν πόλεως, τη-
 λικῆς τῶν ὡς τῆς βοσκήμασι
 πλάσσει, ὡς τὸν μακάριον

præturas est relata. Vrbis
 verò appellatò vetusta
 admodum est, ab ipsa Ar-
 meniorum gente, & lin-
 guâ ita dicta. Porro ele-
 gans quidam sermo de
 hac circumfertur, fabulæ
 propemodum affinis. In-
 scriptio verò in ambitu
 vrbis expressa est ita ha-
 bens.

QVID CONSTAN-
 TINOPOLIS?

QVID LYCANDVS?

QVID THOMAS
 PROOICVS?

QVID IMPERATOR?

Causa verò huius inscrip-
 tionis hæc est. Magnus il-
 le & celebratissimus imp-
 Iustinianus, quùm Romano
 imperio potitus es-
 set; patruus eius Iustinus,
 vnicus prætor Romano-
 rum agminum Cæsar exi-
 stens appellatus est. Quùm
 itaque omnes Asiæ mino-
 ris partes obiret, tandem
 Lycandû peruenit. Tho-
 mas igitur ille, proæcus
 eius vrbis, adè diues pe-
 coris, atque sacra historia
 beatum Iobum fuisse re-
 statuit,

statur, obtulit Iustiniano donum instar sportulæ, summoperè admirandum, & memorabile: decem videlicet millia ouium, coloribus inter se discrepantia. Mille nigras, alias albo villo mille, aliasque mille cineritij coloris: totidem flauas, totidem variegatas, siue maculis distinctas. totidem rubras, totidem auri speciem referentes, vt & rutilanti vellere totidem, cuiusmodi ferunt fuisse celeberrimum illud aureum vellus. & simpliciter, decem chiliades, diuerso omnes inter se colore erant distinctæ. Quod quidem miratus Imp. accepto Thomæ dono, iocans iussit inscribi portæ vrbis inscriptionem, cuius suprâ meminimus. Hæc vrbis est à be. me. parente meo, ob fortitudinem Meliæ, de quo modò diximus, ac potius à parente meo, rem prudenter æstimante, & confidente virtutè eius viri, in

ἰαὼς ἡ θεία παρίστησιν ἰστορία·
 προσέλωγε δὲ τῷ Ἰουστινιανῷ
 δῶρον ἐν ἑξήδε κανισίαις θου-
 μασιῶπιον, καὶ χρυσῆς ἄξιον.
 μυριάδα προσβάτων ἑξοικῆς
 διαλλάττεισαν. χιλία προσβα-
 τὰ μέλαινα, καὶ ἑπερα λευκότερι-
 χα χίλια, καὶ ἑπερα αποδοειδῆ
 χίλια, καὶ ἑπερα Φαιάωσάτωσ
 καὶ ἑπερα ξανθὰς ἔχοντα τρί-
 χας, τὸ αὐτὸ ποσότητῃ Φέροντα,
 καὶ ἑπερα περικνῶν τὸ αὐτὸ ἰσ-
 σίτησ. καὶ ἑπερα Φοινικότεριχα
 χίλια, καὶ ἑπερα χρυσοῖοντα, ἔ-
 χοντα τρεῖς μαλῆς οἰοῖνε πιπνι-
 νότριχα, χίλια. ὁποῖον Φημί-
 ζισσι τὸ χρυσοῦν δέρας ἐκεῖνο τὸ
 ἀπειθόητον Ἐλληνας, καὶ ἀπλῶς,
 αἱ δέκα χιλιάδες ἑπεροχρυσίαι,
 καὶ παρελλογαζόμεναι τοῖς χρω-
 μασι. Τῆσ το θουμάσιος ὁ Καί-
 σαρ, καὶ τὸ δῶρον ἑξοικῆς προσ-
 δεξάμενος, παίζων ἐκέλευσεν
 χρυσῆσιν ἐν τῇ πόλει τῆσ πό-
 λεωσ, τρεῖσ τὸ δῆμιον ἄμμα, ὁ-
 περ ἐν τοῖσ ἀνωθεν ἐφημεν. αὐ-
 τη ἡ πόλις ὀπίσθι μακαρίσ με-
 πατρός, διὰ τὸ δρετῶν ἑξοικῆς
 λεχθέντος Μελίε, μᾶλλον δὲ ἑξοικῆς

ἐμῆσ πατρός, ἑξοικῆς πα-
 τέρμασ διακρίνοισ, καὶ σπο-
 ποῦντος ἀνδρός δρετῆ, εἰς ὄνομα
 θέματος ἐξηματίσσε. Καὶ το-
 σῶντα μὲν ἀπὸ Λυκανδῆ, ἑξοικῆς
 ὁμοῖα αὐτὸ Τζαμανδῆ.

ἰγ' ΘΕΜΑ,

τὸ καλεῖσθρον Σελευκείας.

Η δὲ Σελευκεία, μέρος ἐστὶν
 Ἰστωρίαισ. πρὸσ μὲν δυσ-
 μαῖσ ὀριζομένη ὑπὸ τῷ Ταύρω, ἐν
 ᾧ καλοῖσσι Ἰστωροί, πρὸσ δὲ τῷ
 εἰνατολαῖσ ἀποκεκλήσται τῷ
 τῷ Κιλικίαισ ὀρέων, ἐν οἷσ εἰσὶ πό-
 λεισ παραγαλάσσοι, πρῶτῃ μὲν
 αὐτῇ Σελευκεία, ἐπὶ τῷ Κωρυ-
 κῶσ, καὶ τὸ Κωρούκῶν ἀντήσων, καὶ
 λημῶν ὁ καλεῖσθρον Κροκοφό-
 ροσ, Σόλοι τε καὶ Αἰγυῖα, καὶ Πομ-
 πηίεσ πόλισ, καὶ Ἀφροδισιάσ, ἡ τε
 Ἰωδοσ, ἑξοικῆς ὁμώνυμοσ, ἐν ᾧ
 Μακεδῶν ἐκεῖνοσ ὁ γυνάδασ τε
 καὶ ἀπὸ κληῖσ, Ἀλέξανδρον λέ-
 γω τὸ Φιλίπποσ, τὸ πρὸσ Δαρείον
 τὸν Πέρσων ἡγονίσαστο πόλεμον.
 Σύνεγγυσ δὲ τῶστων, καὶ Ταρσοσ, ἡ
 Παύλισ πατρίσ, καθίσθρουται. Ἡ
 πίνω Σελευκεία, ἑξοικῆς θέμα το-
 σῶν ἐξηματίσεν, ἐδὲ σρε-
 τηρίσθρον ἐκεκλήρωτο ὄνομα,

Thematum ordinem rela-
 ta. Atque hæc quidem de
 Lycando, & finitimâ ei
 Tzamando.

THEMA DECIMUM-
 TERTIVM, DICTVM
 SELEVCIAE.

Seleucia verò pars est I-
 stauria, quæ ad occasum
 terminatur Tauro monte,
 quem incolunt Ifaurij. Ad
 Oriëtem verò circumscri-
 bitur montibus Ciliciæ, in
 quibus sunt vrbes mariti-
 mæ. Prima quidè ipsa Se-
 leucia, deinde Corycus, &
 Coryceum antrij, & pra-
 tum crociferum dictum.
 Præterea Soli, & Aegæa, &
 Pompeiopolis, & Aphro-
 dias, & Ifsus, sinusq; eius-
 dè appellationis, vbi stre-
 nuus ille ac celeberrimus
 Macedo, Alexander in quâ
 Philippi filius, præliū cum
 Dario Perfarum rege com-
 misit. His vicina est Tarsus
 Paulli patria. Seleucia igitur
 primū neq; Thematis
 appellatione, neq; præ-
 feclura nomen habuit; sed

claustrum quoddam erat, & speculā ob Sarraceno- rum è Tarso excursiones, quod nimirum arduo, & difficilē aditū habente, loco sita esset. Optimus verò imp. D. Romanus, qui latitudinem, quodammo- do, & longitudinē, mag- nitudinēque, Imperio Romano adiecit, prætu- ram ex ea fecit. Nomen verò vrbs, & quòd voca- ta sit Seleucia, à Seleuco conditore, qui vocatus est Nicanor, fluxit. Vtteriora autem Seleuciæ, & me- diterranea, vocantur De- capolis, id est, decem vr- bes: quarum quidem pri- ma est Germanicopolis, altera Titiopoliς, tertia Dometiopoliς, quarta Zenopoliς, quinta Nea- poliς, sexta Claudiopoliς, septima Irenopoliς, octa- ua Diocæsarea, nona Lau- zodus, decima Dalisandus, in-quā scutum magni illius martyris Theodori in fornice templi ipsius pender. Atq; hæc quidem de themate Seleuciæ.

ἀλλὰ κληθεῖσα πρὸς τὴν Φου- λακίαν, διὰ τὰς ἐκδρομας τῆς ἐκ Ταρσοῦ περιόντων Σαρακεν- νῶν, διὰ τὸ εἶναι τὸ τόπον δυσ- πρόσπδον. Ὁ δὲ κύριος Ρώμα- νός, ὁ καλός τε Ἐξαγῆτος βα- σιλεὺς, ὡς περ πολέτης, μήκρος τε, Ἐμέγιστος Ὀπιπιθεὶς τῆς τῶν Ρωμαίων δόξης, ἐρατηγίδα αὐτὸν ἀπέτελεσε. Τὸ δὲ τὸ πόλι- ως ὄνομα, Ἐ τὸ καλεῖσθαι Σε- λευκίαια, διὰ τὸ Σελεύκῃς ἔκ- σης, Ἐ καλεῖσθαι Νικάνορος, τὸν περσωνυμίαν ἐπέλετσε. πρὸς τὴν ἄνω Σελευκίαιαν, καὶ μεσο- γαίαν, καλεῖται) Δεκάπολις. Ἐ ἐστὶ πρώτη μὲν Γερμανικέπο- λις. δεύτερα δὲ, Τιτιάπολις. τρίτη Δομετιέπολις. τέταρτη Ζηλεύπολις. πέμπτη Νεάπο- λις. ἕκτη Κλαυδιέπολις. ἕβ- δόμη Εἰρηνέπολις. ὄγδοη Διο- καιαρέα. ἐνάτη Λαύζα- δος. δεκάτη Δαλισανδός. ἐν τῷ σκεπτέριον ἔξ μεγαλομάρ- τυρος Θεοδώρος ἐν τῷ τρέλ- λω ἔναξ αὐτῶν διὰ πορέμα- τιν. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ Σε- λευκίαιας.

ιδ'. ΘΕΜΑ,

ιδ' ΘΕΜΑ,

Τὸ καλέμενον Κιβυρ- ραιωτῶν.

THEMA DECIMUM-

QUARTVM, DICTVM
CYBYRRÆO-
TICVM.

Τὸ δὲ θέμα τῶν Κιβυρραιω- τῶν, ἀπὸρχεῖ) μὲν ἀπὸ αὐτῆς τῆς Σελευκίαιας πρὸς τὴν θάλασσαν τὴν ἀνατολῆς κει- μένης. κατὰ ἀλήθειαν δὲ πρὸς μῆκρος ὡς δυσμαὶς ἕως αὐτῆς Μηλίτις τῆς πόλεως, Ἐ τῆς Ιασ- σῆς, Ἐ τῆς Βαργυλιακῆς κόλπης, ἢ γου τῶν καλεμένων Αντανίων, ἐν ᾧ καὶ) ἦτε Μύλασσα, πόλις διάφημος, Ἐ αὐτὰ τὰ Μαργυλία, ἢ τε Μένδος, Ἐ ἡ καλε- μένη Σιρόβηλος, ἢ τε Αλικαρ- νασσός, ἢ Ηροδότος πετρέλις, ἢ τῆς Αρμενισίας πόλις ἢ πολυβύλ- λητος. ἐν ἣ ὁ Μανσώλης τέ- φος ἵδρυ). ἀνερχόμενος πίνυν πρὸς ἀνατολήν, ἐκρήσας τὴν Κε- ραμικὸν κόλπον καλεόμενον, καὶ πόλιν ἴω κόλπον ὀμώουμον. ἐπ' αὐκρων δὲ ἔξ κόλπης ἢ τε πόλις Κνιδίων κατὰ κίεση, Ἐ τὸ τῆς Αφροδίτης τέμενος περὶ Ἰόητον, ἐν ᾧ περὶ τὸν τῆς Αφροδίτης ἄγαλμα, μνημεῖον τῆς Πραξι-
D men-

THEMA verò Cybyr- ræotarum, ab ipsā Seleuciā initium sumit, quæ ad mare Orientis sita est. Desinit autem in lon- gitudine Occasum versus, ad ipsam vsque urbem Melitum, & Iassum; & ad finem Baryliacum, siue eos qui Antanij vocantur, in quo sinu sita est Mula- sa, vrbs celebris, & ipsa Margylia, & Mendus, & quæ dicitur Strobelus, & Halicarnassus, Herodoti patria, & Artemisîæ vrbs celeberrima, in quâ Mau- foli sepulchrum exstat. Si verò Orientem versus ten- das, comperies finem, qui Ceramicus dicitur, & vr- bem eiusdem cum sinu appellationis. In extimâ autem sinus orâ Cnido- rum vrbs habitatur. & ce- lebre templum Veneris, in quo & eius simula- chrum, Praxitelis moni-

mentum, omnium citra controuersiam præstantissimum. Eunti verò rursus Orientem versus, sinus est Oedimus nomine; & portus, qui Laryma dicitur. cui ex aduerso sita est insula Syme. & versus mare, è regione translittoralis Rhodiorum oræ, & armamentarij, insula Rhodus obliquè extenditur, Boream & Austrum versus respiciens. Vtterius verò mare trajiciens, celebrem illam urbem Telmisum reperies. deinde Patara, hinc Xanthum, Protogenis illius pictoris patriam; qui Bacchi adem apud Rhodios pictorij tabulis illustrauit; deinde Lyciorum urbem, vnguenta spirantem, & valde beatam, in quâ magnus ille Nicolaus, dei seruus, vnguenta illa scaturit iuxta urbis nomen. Hinc Phœnix fluuius, & vrbs eiusdem nominis; mox regia celeberrima, deinde Attali Pergameni vrbs, eiusdè cum eo nominis; Inde Sylæu,

τέλος τέχνης ἀποδομύλλιον. ἀπὸ ναυβαίνοντι ἢ αὐτῆς πρὸς αἶνα τολαῖς, κέλευπος ἐστὶν Οἰδῖμος ὄνομα, καὶ λιμὴν καλεῖται Λάρυμα. ἔκαστον αὖτις νῆσος ἢ Σύμη. καὶ πρὸς τὸ πέλαγος, κατὰ τὴν ἰσθμὸν τῆς Ρόδου περὶ αἰτίας, καὶ ὁπλοθήκης, νῆσος ἢ Ρόδος αὐτῆς πάλαι ἐξ ἡρώων, πρὸς βορρᾶν τε καὶ νότον ἐναποβλέπεσαι. διαβαίνων τε τὴν ἐφεξῆς θάλασσαν, εὐρήσῃς πόλιν Τελμισὸν ἐκείνῃ τῆς περὶ αἰώνιον ἐπιτοῦ Πάταρα. εἶτα Ἐάνθηον, τὴν Πρωτογένους ἐκείνου ἐξ ἡρώων πατρῶδα, ἃς τὸ Διονύσιον τὸ ἐν Ρόδῳ τοῖς ἡρώων ἀφῆκε καλεῖται μπερὶ πῆναξιν. εἶτα τὴν Λυκίων πόλιν, τὴν μπερὶ πῆναξιν τε καὶ ἡρώων. ἐν ἡπείρῳ ὁ μέγας Νικόλαος, ὁ ἔσθῃς ἡρώων, ἀναβλύζει τὰ μύρα καὶ τὸ τὴν πόλεως ὄνομα. εἶτα Φοῖνιξ ὁ ποταμὸς, καὶ πόλις ἐκείνη. εἶτα βασιλῆς ἢ περὶ κλυτῶ. εἶτα ἡ Ἀττάλις ἢ Περγαμῆος πόλις ἐκείνη. εἶτα τὸ Σύλαιον. ἐπιτοῦ Πέργη ἢ περὶ αἰώνιον.

εἶτα

εἶτα Σίδη, τὸ τὴν περὶ αἰώνιον ἐργαστήριον. εἶτα Σέλγη, ἢ τὴν Λακεδαίμονίων ἀποικίαν. εἶτα τὸ Κάλδισον ὄρος καλεῖται ἐκείνη τὸ καλεῖται Ἀνεμόλιον. εἶτα Ἀντιόχεια ἢ μικρὰ. ἐπιτοῦ Κυβύρα, πόλις ἐκείνη, ἐξ ἧς καὶ τὸ θέμα τὸ ἐφύερισον, καὶ πονηρὸν, ἐνομασίου ἐκληρονομήσεν. εἶτα Σελινὸς, μικρὸν πολιμαῖον. εἶτα λιμὴν, ὁ καλεῖται παλαιός. εἶτα αὐτῆς ἢ Σελεύκη. καὶ αὐτῆς μὲν αἱ ἐφῆκε θάλασσοι πόλεις, ἃς ὁ τὴν Κυβυραίων τὴν στρατηγὸς Διανέμεται. Ἀνωτῆ πρὸς τὴν ἡπείρῳ, καὶ αὐτῆς τὸ μεσόγειον, ἐν ἡ καλεῖται τὸ τὴν Θρακησίων καλεῖται ἡμέρα, ἀπὸ τῆς μὲν δὲ αὐτῆς Μήλιτος. εἶτα Στρατονική, τὴν περὶ καλεῖται Μόγολα, ἢ τὴν πόλιν Πισύης. διεκτερέχῃ δὲ τὴν καλεῖται μέγαν Ἀγίαν, καὶ περὶ τῆς Ταυρόπολιν. συνάπτεται πρὸς τὴν Γλώ, καὶ Οἰνιάδα. εἶτα περὶ τῆς Φίλητας, καὶ αὐτῆς τὴν Ποδάλειαν. διεκτερέχῃ τὴν καλεῖται Ἀνεμότιχον.

deinde Pergæ, celeberrima vrbs. mox Side, piratarum officina. exinde Selga vrbs, Lacedæmoniorum colonia. Inde mons Callistos dictus, hinc Anemurium, exinde Antiochia minor, vltterius Cybrra, vrbs illa, à quâ & Thema ignominiosam, ac vilem; appellationem accepit. Inde Selinus, paruum oppidulum. hinc portus, dictus antiquus. Inde Seleucia ipsa. Atque hæc quidem sunt maritimæ vrbes, quas Cybistrotarum prætor administrat. superius autè continentem & mediterranea versus, vbi definit thema, Thracensium dictum, incipit quidem ab ipsa Mileto, transit deinde Stratoniceam, & quæ vocantur Mogola, & vrbs Pisiam. percurrit etiam eâ quæ Hagia dicitur, & Tauropolim: pertingit verò etiâ Tlon, & Oeniadè vsque. Transfit deinde Phileta, & ipsam Podaleâ. pertransiensque id, quod Anemotichos dicitur, per-

D 2

tingit

tingit ad urbem Sagalafsum. Hinc definit in partes Tauri, quas Isaurij inhabitant. Atque hic quidem est Thematis Cybiraotici ambitus. Cybiraotæ autem appellatio à Cyberrâ, vili, & obscuri nominis, oppidulo, ut diximus, fluxit: eaque appellatio ad ignominiam, non ad laudem, indita est; quod frequenter res novas moliti, & refractarios sese aduersus imperatorum mandata præbuerint. Rhodos autem insula in mediterraneo huius Thematis sita est, ad Boream pariter & Austrum respiciens. Litteræ enim Δ speciem præ se fert, triangulari videlicet figurâ. Doricisium verò colonia est, qui ex Peloponneso, Argivis, & Lacedæmoniis, ab Hercule genus ducunt. quemadmodum & Homerus in Catalogo nauium de ea scribit:

*Quin & Tlepolemus satius
Hercule, fortis & ingens,*

ἢ σωαίπιδι πρὸς τὴν πόλιν Σαγαλασσόν. εἶτα κατὰ λήγην πρὸς τὰ μέρη τῆς Ταύρας, ἐν ᾗ τῆς Ἰσσυρίων γένος κατώκησαι. Καὶ πρὸς αὐτὴν μὲν ἡ τῆς Κιβυρραίων τε περιτοχὴ. Ἐλαβεν ἡ τῆς πρὸς ὠκεανὸν νημεῖον, ὡς περ ἔφαμεν, τῆς καλεῖσθαι Κιβυρραίων τῆς, ἀπὸ Κιβυρρας, ὅτι τελεῖς τε, καὶ ἀκατονομάσας, πολισμάτος, πρὸς ὕβριν, ἢ πρὸς ἐπαμνον. Διὰ τὰς πολλὰς αὐθιὰς τε, καὶ ὑβριστῶς γένεσθαι πρὸς τὰς τῆς βασιλείων ἰσχυρίας. ἡ ἡ Ρόδος ἡ νῆσος μέση καὶ τῆς Ἰσχυρίας, ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῆς Ἰσχυρίας τε καὶ νότον, δελτωτὴ τὸ σχῆμα. τῆς δὲ γραμμῆς, τρίγωνος. Δωριέων δὲ ἐστὶν ἀποικίαι, τῶν ἐκ Πελοποννήσου Ἀργείων τε, καὶ Λακεδαιμονίων, τῶν ἀπὸ τῆς Ἡρακλείδης γένεσθαι καταγομένων. καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ μὲν ἐστὶν ἐν τῶν τῶν νεῶν καταλόγῳ πρὸς αὐτῆς τῆς Φησί,

*Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης
ἡὺς τε μέγας τε*

Ἔκ

Ἐκ Ρόδος ἐννεὰ νῆας ἀγὼν
Ροδίων ἀγεράχων,
Οἱ Ρόδον ἀμφεμένοντο διὰ
τετρακωσμηθέντες
Λίνδον, Ἰηλυσσόν τε, καὶ δὲ
γινόντα Κάμειρον.
καὶ ὡδὲ μὲν ταῦτα.

ἢ Θ Ε Μ Α,

Τὸ καλέμενον Ἐπαρχία
Κύπρου.

Επαρχία Κύπρου τῆς νῆσος ἡ ἀπὸ Κομισιάρμον, τετάρτη βελδοτύνη, πόλις δεκατρεῖς. * Κωνσταντίνου μετρώπολις. Κίτιον. Ἀμαθῆς. Κυρηνία. Παφῶ. Ἀρσινόη. Σόλοι. Λάπηρος. Κέρφα. Κυθήρα. Ταμασία. Τριμυθος, ὅθεν ὁ ἅγιος Σπυρίδων. Κάριππος. ἢ μὲν Κύπρος νῆσος ἐστὶ μεγάλη, καὶ ἰσχυρὰ ἐστὶν, καὶ ἐν τῶν Παμφυλίων κέλευθον, καθὼς Φησὶν ὁ περιηγητὴς Διονύσιος.

Κύπρος δ' εἰς ἀγὰς Παμφυλίαν ἐνδοθὶ πόντον.

ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Κύπρου τῆς θουρατῆος κινύρας, ἢ τῆς * βίαι καὶ

*Ipsæ Rhodo naves ter trinas
duxit, onustas
Magnanimis Rhodius, Rhodum enim triquetra
ordine cingunt
Lindus, Ialysusque, atque
argillosæ Camirus
Atque hæc quidem ita se
habent:*

PRÆFECTURA
CYPRI.

PRÆFECTURA Cypri insula à Consiliario administrata fuit. urbes in ea sunt tredecim; Constant. metropolis, Citium, Amathus, Cyreneæ, Paphus, Arsinoë, Soli, Laphus, Cerbea, Cytheræa, Tamasia, Trimythus, ex qua sanctus Spiridon, Carpasus. Porro Cyprus insula est, magna, & illustris, in sinu Pamphylia sita, quemadmodum scribit Dionysius Periegetes:

*Pamphylia in ponto Cyprus
se tendit ad ortum.*

Appellationem verò suam accepit à Cypro, filia Cyniri, vel & Vene-

D 3

ris, ut

ris, vt Philostephanus libro De insulis, & Itrus de Colonijs Ægyptiorum, scriptum reliquerūt. Multi autem, ac diuersi, reges antea in eâ regnarunt. Diffipata verò est regia eius administratio sub Macedonibus, hoc est, Ptolemæis. Nam ad Alexandrum Macedonem vsque regibus, siue Tyrânis, paruit, à quibus Tyrannis Anaxarchus philosophus sublatu est, post obitum Alexandri. Idcirco & Isocrates Rhetor varias orationes ad Demonicum, in ea regnantem, conscripsit. Postquam verò Romani eam occuparunt, in præfecturam redacta, & in tredicim, vt diximus, vrbes fuit diuisa. Ac successu temporis, eneruatis per negligentiam armis Romanorum, in Sarracenorum potestatem venit, regnante Heraclio. Ac primus quidem in eam quum irupisset Abubacharus, (cuius pariter & filia sepulchrum ibi exstat) in suâ potesta-

ειφροδίτης, ως φιλοσέφανος ἐν τῷ περὶ νήσων, κί Ιτρος, ἐν διστοικίαις Αἰγυπτίων, ἰσῆρησαν. ἐβασιλεύετο ἢ πρότερον ὑπὸ πολλῶν, κί διαφορῶν, βασιλείων. καλεῖσθαι ἢ αὐτῆ βασιλεία ὑπὸ τῶ Μακεδόνων, τέστι τῶ Πτολεμαίων. ἕως γὰρ Αλεξάνδρου ἔ Μακεδόνος ἐβασιλεύετο, ἤζουν ἑτυραννεῖται. ὑφ' ὧν τυράννων Ἀνάξαρχος ὁ φιλόσοφος ἀναρῆει) μὲν τῆ θνάστον Αλεξάνδρου. Διὸ ἔΙσσοκράτης ὁ ῥήτωρ πρὸς Δημόνικον, τῆ αὐτῆ βασιλεύοντα, λόγους διαφορῶν πεποίηκε. κρητισσάντων ἢ Ρωμαίων ἐπαρχία γέγονε, ἔ διήρηθη, ὡς περὶ λέλειπται, εἰς πόλεις ἰγ'. Τῆ χρόνος ἢ ὠρθοδραμόντος, κί τῶ Ρωμαϊκῶν ὀπλων κακωθέντων ἐξ ἀμελείας, ἐκράτησεν αὐτῆς οἱ Σαρρακηννοί, δὲ τῶ βασιλείας Ηρακλείας, ἔ πρώτος ἐν αὐτῆ περιόσας Ἀββαχάρος (ἔ ἔ τῶ θυρατρὸς ἐν αὐτῆ τάφος φαίνει) ταύτης ἐκράτησεν. ὁ ἢ μακάρτος, κί περὶ ὠνιμος ἐν βασιλεύσαν, ὁ ἔμος

ἐπίπασ

ἐπίπασ Βασίλειος, εἰς θέματος πύξιν ταύτῃ κατέστησε. ἔ διεπέρασεν ἐν αὐτῆ Αλεξάνδρον στρατηγὸν ἐκείνον τῶ περὶ ὄσητον, τῶ χῆρος Ἀρμένιον. ὅς κί πεκράτησεν αὐτῆς χρόνος πῆα. πάλιν ἢ ἀφῆρη ἕσπῶν Σαρρακηννοῶν, κί ταύτῃ Φορολογῆσιν, ὡσπερ τῶ πρότερον.

ΙΣ ΘΕΜΑ,

τὸ καλέμενον Σάμος νῆσος.

Ἡ Νῆσος αὐτῆ ὀνομασίαν ἔσχε ἔ καλεῖσθαι Σάμος, ἐπὶ Αἰγαῖς κί Σαμίας τῶ Μακρονδρος ἔ ποταμῶ θυρατρὸς. ἢ δὲ τὸ ὑψηλὸν τῆ νῆσος, κί ἀπικρημον. Οἱ γὰρ παλαιοὶ Ἐλληνες σάμον τῶ ὑψηλὸν ἐκάλων τὸ πον. Ταύτης ἐκράτησε τῆ νῆσος Πολυκράτης, ἐκείνος ὁ ἐτυχέσσελος. ἔ κί Ηρόδοτος μνείαν ἔ μικρὰν ἐποίησται. Σοφῆ ἢ γερῶνασιν ἐξ αὐτῆ ἐξοχάτοιοι. ὅτε Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, ὁ Μνησαίρχης υἱός, Ἐπίκυρος κί ὁ Νεοκλεις, κί Μελισσος, κί ἄλλοι πολλῶνες. Ὅτε γὰρ ἐχῆσται ὁ μερσμὸς τῶ θεματων,

tem redegit. Beatus verò, ac celebratissimus, Imperator, auus meus, Basilius, eam in numerum Thematū redegit; misitq; in eam præfectum Alexandrum, magni nominis virum, Armeniū genere, qui & annos septem ei imperauit. Rurfus autem à Sarracenis erepta est, quibus & tributum pendit, vt antea.

SAMVS INSVLA.

SAMVS insula appellationem suâ accepit ab Ægæo, & Samiâ, Maxandri fluminis filiâ. vel quod â sublimi, ac prærupto, loco sita sit. Veteres enim Græci Σάμον sublimem locum vocarunt. Huic insula imperauit Polycrates, ille felicissimus, cuius & Herodotus non exiguam mentionem facit. Ex hac prodierunt viri sapientiæ laude insignes, Pythagoras Samius, Mnearchi filius, & Epicurus Neoclis, & Melissus, alijque non pauci. Quum igitur Thematum partitio instituta est,

D 4 hanc

hanc, quodd illustrissima insula effct, metropolin, & caput Thematis naualis constituerunt. Penitior, ac mediterranea, eius regio, & promontorium, quod e regione Sami est, ipsaque Ephesus, & Magnesia, & Tralli, & Myrina, & Teus, & Lebedus. & Atramyttium vsque; vltiora, ac contigua, Thracifiorum praefecto, siue equestris agminis duci, attributa sunt. Diuisum autem est thema Sami in turmas duas. vnam quidem, Ephesiam; alteram, Atramyttinensem. Praefectus vero Thematis ipsam urbem Smyrnam praetorium habuit. Atque hac quidem de Themate Sami.

ÆGÆVM PELAGVS.

ÆGÆVM verò pelagus etiam ipsum inter Themata relatum, ab Aegeo, Neptuni filio, appellationem suam accepit: ut volunt ij, qui scholia in

Διὰ τὸ εἶναι Ἰππιφανεστέτην ἢ νῆσον, μητροπολιν αὐτῆς, Ἐξ ἧς κινῶ Ἰέρματ' ἢ παλαιῶν μνησίων τεθείκασιν. ἢ γὰρ μεσόγῃος, ἢ ἡ κατωτέρω ἀκρὰ ἢ Σάμης, αὐτῆ τε ἢ Εφεσος, ἢ Μαγνησία, ἢ Τραλλίς, ἢ Μύρινα, ἢ Τεὸς, ἢ Λέβεδος. ἢ ἕως Ἐφραμυτίνης καὶ ἄνα, ἢ παρὰ τῶν ἢ Θρακησίων στρατηγῶν, ἢ γινώσκων τῶν ἢ ἡγεμένων ἢ ἰππικῶν τάγματ', ἢ κενὴν ἐκλήροδοτησαν. Διήρη) τὸ θέμα τῆς Σάμης εἰς τέσσαρας δύο. μίαν μὲν Εφεσίον, ἄλλήν δὲ τὴν Αφραμυτινὴν. Ὁ δὲ στρατηγὸς ἢ Ἰέρματ' αὐτῶν ἐλάχε Σμύρνην τὴν πόλιν προαιτάρων, καὶ ταῦτα μὲν παρὰ ἢ Ἰέρματ' Σάμης.

ΙΖ ΘΕΜΑ,

τὸ καλέμενον Αἰγαῖον Ἠέλαγ.

Τὸ ἢ καλέμενον Αἰγαῖον πέλαγος, καὶ αὐτὸ γηματοπίζον εἰς Ἰέρματ' ἀπὸ Αἰγίως ἢ Ποσειδῶνος εἶξ' ἢ παρὰ τὴν μίαν ἐλάχε, καθὼς Φασιν οἱ

παρ

τὸν Ὀμηρον χολιάσαντες. ὅσα ἐστὶ δὲ νῦν χρεῖα τῆς Ἑλληνικῆς ἰστορίας, διὰ τὸ εἶναι αὐτῶν ψεύδεις μεμεταωμένους. Στραβῶν ἢ ὁ γεωγράφος ἄλλως αὐτὰ τῶν ὀνομασίων ἀντέθηκεν. ἀπὸ γὰρ τῆς ἀκρᾶς Αἰολίδ', καὶ Αἴγα οἱ Ἰππικῶροι ὀνομάζουσιν, ὅθεν ὁ Αἰγαικὸς ἀπάρχε) κέλευρος, τῶν ὀνομασίων ἀληθεν, ὀμωνύμως τῶν Ἰώ. Ὀμοίως ἢ καὶ Ἀρτεμίδωρος καὶ αὐτὰ φησὶ τῶν Στραβῶν. ἀκρὰ τὴς ἐστὶν Αἰολίδος, καὶ Αἴγα οἱ Ἰππικῶροι ὀνομάζουσιν. ἀφ' ἧς, ἢ τὸ πέλαγος τῶν αὐτῶν ὀνομασίων παρὰ Αἰολίδος ἢ λέγω, ἐκ ἔθνους ὀνομασίων, ἀλλὰ γλώττης ἰδίωμα. ἢ γὰρ τῆς Ἑλλήνων γλώττης εἰς πέντε διαλέκτους διήρη). πρῶτον μὲν, τὴν τῆς Αἰολίδ'. ὁ δεύτερον, τὴν τῆς Ἰωνῶν. τρίτον δὲ, τὴν Αἰολέων. τετάρτον δὲ, τὴν Δωρῶν. πέμπτον δὲ, τὴν κοινὴν, ἢ πάντες χρωμεθα. καὶ ἀπὸ μὲν τῆς Μηλίτης μεχρὰ τῆς Εφεσίων πόλεως, καὶ ἐκ τῆς Σμύρνης, καὶ Κολοφῶ-

Homerum scripserunt. Nullus autem nunc vsus est historiae Graecae, quodd mendacijs sit referta. At Strabo Geographus eius appellationem aliter deriuat. Siquidem a promontorio Aelidis, quod incolae Aega appellant, unde Aegeaticus sinus initium sumit, ita dictum est, communi cum animali appellatione. Eiusdem est cum Strabone sententiae etiam Artemidorus. Promontorium quoddam est Aelidis, quod Aega incolae appellant, a quo & Pelagus eiusmodi appellationem accepit. Aelidis autem dico, non gentis appellationem, sed linguae proprietatem. Graecorum enim lingua in quinque dialectos diuisa est. Primam quidem Atticam, alteram Ionicam, tertiam Aelicam, quartam Doricam, quintam communem, qua omnes vtimur. Atqui a Melito quidem Ephesum vsque, & Smyrnam, & Colopho-

nem,

nem, Ionum est sedes, & colonia, qui quidem Ionum dialecto vtuntur. A Colophone autem, vsque ad Clazomenum, & trans Chium, atque ipsam Mitylenen, & Pergamum, Æolum est colonia, qui quidem Æolum dialecto vtuntur. Vtteriora his à Lecto, & vsque Abydum, & ipsam Propontidem, & Cyzicum, & flumen Granicum, omnes vocantur Græci. & communi vtuntur dialecto, exceptis Byzantijs: quandoquidem Dorum est colonia. Porro ad Ægæi maris præfecturâ pertinet insulæ, Cyclades dictæ, & ex Sporadibus, quæ reliquæ excellunt, Mytilene, & Chius, & ipsa Lemnus. Neq; enim sunt hæ ex Cycladibus, sed ex iis, quæ Sporades dicuntur: Cyclades enim Delum insulam in orbẽ cingunt, vt ait Dionysius.

Delum cinxerunt, & Cyclades appellantur.
Varijs autem hæ, ac diuersis, nominibus appellatur.

νος, Ἰώνων ἐστὶ κατὰ τοιαύτην. οἱ πῆνες τῆ τῶν Ἰώνων Διαλέκτῳ (ῥεῶν). Διὰ τὸ ἢ Κολοφῶνος μέγιστον Κλαζομένων, ἔστι ἀντιπέρας τῆ Χίος γῆς, καὶ αὐτῆς τῆ Μιτυλήνης, καὶ τῆ Περράμης, Αἰολέων ἐστὶν ἀποικία. οἱ πῆνες διαλέκτῳ (ῥεῶν) τῆ Αἰολέων. καὶ ἢ ἐπέκεινα τῆ τῶν, διὰ τὸ τῆ λεγόμενης * Σησιῶ, ἔστι ἕως Αἰθύδας, καὶ αὐτῆ Προποντίδος, καὶ μέχρι Κυζίκου, ἔστι τῆ ποταμῶν, τῆ λεγόμενης Γραίνικης, πάντες Γραϊκοὶ ὀνομάζονται, ἔστι κενὴ διαλέκτῳ (ῥεῶν): πολλὰ Βυζαντιανῶν, ὅτι Δωριέων ἐστὶν ἀποικία. Προσωκείω) ἢ τῶν στρατηγῶν τῆ Αἰγῆος πελάγους, αἵ τε Κυκλάδες νῆσοι καλεῖσθαι, ἔστι τῆ Σποράδων ὧν περιέχουσιν ἢ τε Μιτυλήνη, ἔστι Χίος, καὶ αὐτῆ ἢ Ἀἴμος. ἐν εἰσὶ δὲ τῆ Κυκλάδων, ἀλλὰ τῆ Σποράδων καλεῖσθαι. αἱ γὰρ Κυκλάδες νῆσον τῆ Δῆλον ἐκυκλωσάντων, ὡς φησὶν ὁ Περικλητής, Δῆλον ἐκυκλώσασθαι, ἔστι νόμα Κυκλάδες εἰσὶν. Καλεῖσθαι τῆ Διαφόροις ὀνομάσθαι

Ἀἴμος.

Ἀἴμος. Σκύρος. Μῆλος. Ἀμοργός. Θήρα. Θηρασία, καὶ Πίνθα. ἐν οἷδα ἢ, εἰ τῆ Κυκλάδων εἰσὶ πάντων, Διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς προσγῆες, ἔστι τῆ Ἑλλάδι σιωμορῆσαι. Τὸ ἢ Αἰγαῖον πέλαγος βαρῦπλουν ἐστὶ, ἔστι δυατέρωτον, ἔστι κύματα μικρὰ, καὶ ὄρεσιν εὐκίετα, ἀνεγείρονται πάλαισιν. εἴτε Διὰ τὸ πυκνὸν τῆ νήσον, εἴτε ἔστι Διὰ τὸ ρεῦμα τῆ πόντες, τὸ καλεῖσθαι εἰς Αἰθῶν, ἔστι προσωκείω ἀπὸ τῆς νήσου μετὰ μεγάλῃ ροιζήματος. διὰ τὸ ἢ τῆ * Σησιῶ καὶ ἕως τῆ Προποντίδος, καὶ τε Κυζίκου, ἔστι τῆ Παρίου, καὶ αὐτὸς ὁ καλεῖσθαι Ἑλλησπόντος, ἢ τε Προκόνητος, καὶ μέχρι τῆ Ρωδακῆ ποταμῶν, ἔστι ἕως αὐτῆ τῆ Δασκυλίας, καὶ τῆ Κιανῆ κόλπου, τῶν τῆ Αἰγῆος πελάγους κρατῆντι προσκεκλήσθαι. Ταῦτα ἢ περὶ τῆ θεματῶν τῆ Αἰγῆος πελάγους.

Lemnus, Scyrus, Melus, Amolcus, Thera, Therasia, & Rinca: Neque tamen scio an omnes Cycladum sint: quodd continentem attingant, atque Hælladi cõtigua sint. Est verò Ægæum mare nauigatum, & traiectu, perquam difficile. Ingentes enim, ac decumanos, fluctus voluit, qui nauigantibus montium instar affurgunt, vel ob densitatẽ, ac frequentiam, insularum. vel propter Ponti in Abydum defluxum, qui magno impetu in has insulas fertur, eisque illiditur. A Lecto autem ad Propontidem vsq; & Cyzicum, & Parium, atque ad eò ipse Hellepontus, & Præconesus, ad Rhyndacum flumen vsque, & ipsum Dascylium, & Cianum sinum, Ægæi maris præfecto adscribuntur. Atque hæc quidem de Themate Ægæi maris.

F I N I S.

BONA-

BONAVENTURÆ
VULCANII.

MULTA sunt benigne Lector, in hoc Constantino Porphyrogenneta Officiorum, rerumque militarium, nomina, quæ, ut nouitia, & posterioris æui, partim à Latinis mutuata, partim corrupta, multum negotij non mihi tantum, sed doctissimis etiam nostri æui viris, quorum ego me admiratorem libens profiteor, faceissent. Quibus certè lucem non exiguam adferre potuisset codex manuscriptus De officiis Palatii, siue aulae Constantinopolitane, cuius quum ego ante annos circiter viginti, CL. V. Ioachimo Hoppero Belgico in Hispaniis Præsidi, copiam fecissem, periit mihi, vnà cum optimo illo doctissimoque viro. Cum tamen ἀντίγραφον eiusdē Libelli in Bibliothecā Christianiβ. Gallorum Regis asseruari intelligam, & aliud in Bibliothecā Augustanā exstare sciam; bona spes me habet, fore aliquando, ut aut meā, aut quod non inuiderim, alterius alicuius operā, authori simul & sibi hac in parte subueniatur. Interea nonnulla, quæ mihi in mentem venerūt, delibabo

babo potius, quàm iustis annotationibus explicabo. ac primum de authore ipso, tituloque libelli, pauca adiiciam.

Pag. 1. Κωνσταντίνου. De Constantino, Leonis Imp. filio, multa extant apud Zonaram, Cedrenum, Glycam, Manassem, & alios historicos; è quibus pauca tantum, quæ ad institutum faciunt, decerpam. Zonaras itaque Annalium tomo tertio, vbi vitam eius persequitur, inter alia sic ait: *ὁ Κωνσταντῖνος πᾶν πρὸς θεὸν δόσεως, καὶ λόγους προσοκείμενος. ὡς ἐστὶ καταμαθεῖν ἐκ συγγραμμάτων αὐτοῦ, ἀλλὰ μὲν τοι, καὶ ἐξ ὀπισθοδωμάτων, ἀ καὶ μὴ πρὸς τέχνην ἠκεῖσαντο πλὴν ῥητορικῆν, ἀλλὰ γε ἀνήμασι ταύτης, καὶ πῶς ἰδέαισι ποιητικῶν. ἐπίδρα δὲ ἔρρυθμῶσι ἐαυτὸν, καὶ μέτροις πικροδαπιῶν. γνοίη δὲ πῶς τῆσθε ἐξ ὧν ὅτι θενοσθη αὐτῷ τῷ κωνωνῶ ἔβίε, ἐμμετρως ἐθρῆνῃσεν. ὀπιμελέθη δὲ καὶ τῆ φιλοσοφίας αὐτοῦ, ὀπιμελέσθη μὲν ἤδη σχεδόν, ἀλλὰ μὲν τοι, καὶ τῆ ὀπισθημῶν διδασκαλίας ὀπισθησας, καὶ ἀναζωπυρήσας ἐκλεψέσας αὐτοῦ.* E quibus patet Zonaram, in recensendis alioqui, taxandisque, Constantini vitiis, iniquiorem, virtutes tamen illius egregias, planeque regias, illaudatas præterire non potuisse. Præclarum enim est hoc elogium, quod Imperatorem pietatis, literarum, eloquentiæ, poetices, adde etiam philosophiæ, studiosum fuisse prædicet. imò verò, quod extinctum propemodum eâ tempestate Philosophiæ studium suscitauerit, & ab interitu vindicauerit, constitutis insignibus scientiarum professoribus.

Ex carminibus Constantini huius, nihil quod sciam exstat. Reperi tamen inter Schedas meas versus hos Politicos

liticos, quibus oratio Leonis Imperatoris moribundi iam describitur. quorum quideam authorem Constantinum Leonis F. vix dubito. quos non abs te duxi huic loco inferere.

ΤΙΝΑΣ ΛΟΓΟΥΣ ΕΙΠΕ ΛΕΩΝ
ὁ βασιλεὺς πελοπόννησων.

ΤΟΝ Κωνσταντῖνον, δέασατε, ἔαδελφὸν ὡς τέκνον,
ὧς ἀγαλλυχθῶν, ὡς καρδίαν σε, περὶ θελήσει, καὶ σέβει.
Εἴτι καὶ πῶς ἔδοξα μηδενὸς μνημῆεν λάβει.
οὐ γὰρ πενήτι τῷ λέγοντι εἰς μάλιστα Σωτηρήχθων.
Ὁμοίως εἰ καὶ ἐλύπησαι, κηρὸς νυῦ ἀφίεναι,
Ὁ γὰρ * ἔσηκε θύναται ἅπ' ἀλλήλων.
οἱ Φημεροὶ παρέστησαν ἐπὶ τῶν περὶ χθέντων.
οἱ μοι οἱ μοι πῶς γίνωμαι; ἔδοξεν γὰρ ὁ οὐκ ἐστίν.
τί μοι ἐδοξεν πολὺ χρυσῶ, καὶ τὰ σεμμάτων κάλλη,
οὐχ ὡς χόρτῳ ἀπαισι ἢ τῶν ἀνθρώπων δόξα;
τί βασιλεὺς πολὺ λόγῳ, τί πένης, τί διωάσης;
λοιπὸν ἔλθε, ὡ δέασατε, καὶ ἀδελφὸν ἀσπάζεσθε.
οὐκ ἀδελφὸν, λυτρεῖται γὰρ βασιλεὺς ἀλλ' ἔφη.
ἐλθετε καὶ θεράποντες ἔϊερέ κριτῶν.
οὐκέτι τῷ κυρίῳ γὰρ ἐμοὶ ἀσπάζεσθε.
φιλάρατε τῷ δόξῃσι παρθένε, ἔ βοήθη,
ἐν ἔδενι γὰρ ἔχρηκα ἐτέρῳ τῷ ἐλπίδα.
οἶδοις θεὸς πῶς κρυφία, ἐπίστεις ὡς καρδίαις,
ἀντίθεος με πῶς πῶς ἰσχυροῦς τῆς πίστεως τὸ ζῆλον,
τί με σῶξέ Λέοντα, ἐκέτι γὰρ θεάση,
τί με, δι' ὃν μακροῦρομαι πατρός ἔχρημα,
τέκνον ἐμὸν γλυκύτατον τὸν ἀδελφὸν με ἔξεις

Μετὰ

Μετὰ θεὸν φιλάρατον περὶ σε, καὶ δεαστέτω,
οὐκέτι τέκνον βλέπω σε, ἐκέτι φιλάρατον,
οὐκέτι ἀγκαλίσκεται τὸ φῶς τῶν ἐφθαλμῶν μου.
Ὁσὰ καὶ δερμαθ' ἀνατε. ἢ σὺρξ γὰρ περὶ ῥύθη
ἀνά σαρκοῦς ὁ τίφθῳ με δέχεται βασιλέα.
τῷ τίφθῳ ἴππυ γράψατε, ΛΕΩΝ ΕΝΔΑΔΕ
ΚΕΙΤΑΙ

Ὁ μόνῳ ὑπὲρ ἀνθρώπων τὸν θεὸν παρορρήσας.
Μέμνηθε πάντες, μέμνηθε, Λέοντῳ ἔδεαστέτω.
Ψάλατε, ἔδρηνήσατε, ἔπιντι τε δρηνεῖτε.

ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΕΟΝΤΑ
Βασιλέα.

Δότε μοι δρηνέας ἄδοντι, δρηνήσω με τὸν φίλον,
Κλαύσεμαι τὸν δεαστέτω μου, ῥόσω πηγὰς δακρυῶν.

Michaël etiam Glycas Siculus Annalium suorum lib.
4. Constantinum Leonis Imp. filium disciplinas liberales, Arithmeticam, Musicam, Astronomicam, Geometricam, & uniuersam simpliciter Philosophiam, quæ multis annis superiorum Imperatorum inscitia negligentiaque perierant, studio suo restituisse testatur.

Idem ei Elogium alij etiam Historici Græci tribuunt. Ex Latinis Ioannes Baptista Egnatius Venerus, libro De Cæsaribus primo, Constantinum literas, optimasque disciplinas, ab interitu vindicasse scribit. & librum Romano filio reliquisse, in quo summam totius Imperij, sociorum omnium fœdera, hostiū vires, rationes, consilia explicuit. quæ nos (inquit Egnatius) in Bibliothecâ nostrâ, tanquam thesaurum, seruamus; in quo multa de Veneris etiâ nostris Imperator ipse disserat. Qui quidem, vt reuera est, The-
saurus

faurus vtiā aliquando, communi bono, ex βιβλιοπέ-
Φω illo eruatur, publicique iuris fiat.

Ibid. *Πορφυρογενήτης*: Reliqui Latine nomem Por-
phyrogenneta, quod ita ab historicis vsurpari videam.
Ratio nominis significare videtur; Eum qui, vt hodie lo-
quuntur, Rex natus est: hoc est, ad quem purpura, in sig-
ne regium, atq; adeo successio in regnum, ipso ortus iure
pertinet. Tamen Io. Leunclaus in Annalibus Constanti-
ni Manassis ab se veris, vbi ille Constantino oculos ab
Eunuchis iussu matris suæ Irenes erutos fuisse ait, (quo
loco Manassis verba ita habent: *Et quidem eo ipso in loco
visum oculis effosis amisit. quo in loco primum radios solis aspe-
xerat. Solent autem domum illam nuncupare Porphyrum, hoc est
purpuram*, ad marginem annotauit, *Ab eo domo Porphyroge-
nitos*, vt ipse loquitur, *dictos*. Fides sit penes authorem.

Περὶ ἑρμάτων: Varias esse ἑρμάτων significatio-
nes nemo ignorat. Glossæ Veteres interdum inter-
pretantur ἑρμα, Positionem, Casum, interdum ἑρμα ἑ
ἀνδρώπας, Constellationem, quod idem est ac Positio.
Interdum, Legio, τάξις, ἑρμα. Ex quo liquet, ἑρμα idem
esse quod τάξις, vel ἑρμαί; hoc est Legionem. Iustinia-
nus Imperator in Nouellis plerumq; hæc ἑρμαί vocat
στρατιωτικὰς καὶ λόγους. Homerus τέλη vocat. *ἰλ. η.
Δόρπον ἐπὶ θ' εἶλοντο κ' ἑρατὸν ἐν τελέεσσιν*. vbi Eusta-
thius interpretatur, ἐν τελέεσσιν explicationem esse ἑρμαί
στρατὸν. & per τέλη significari τὰ στρατιωτικὰ ἑρματα,
ἐργὰ μονάξ, inquit, ἐδόρπευ, ἀλλὰ στρατιωτικῶς κ' ἵλας,
ἢ ἑρμαί, hoc est, non singulatim, sed militarem in
morem, turmatim, & legionatim cœnasse. Quod magis
miror, quid illi in mentem venerit, qui hunc Homeri lo-
cum ita vertit, *Dilapsi cœnatum omnes quo quæmque ferēbat,*

Aut

Aut fors, aut ratio. Et superiorem illum Homeri versum,
Νῦν μὲν δόρπον ἔλεαθε κ' ἑρατὸν, ὡς τὸ παρῶσσερ.
Nunc abeat cœnatum quisque per urbem.

Adijciam etiam hoc, annotasse Eustath. τὸ στρατιωτικὸν
ἑρμα ἑρῶν, ὅ ἐστι θείον, ἑρματικῶς λέγεσθαι. Quod qui-
dem non aliâ ratione ei concesserim, quàm si de regio ag-
mine dicatur. Ita enim passim θείον οἶκος, θείος κοιτῶν,
& θείον πατριμόνιον. Sophocles verò in Antigone etiam
πάγκαλκα τέλη vocat fortasse τὰ ὀπιθικὰ ἑρματα.
Quò fit, vt Hier. Wolfio non assentiar, qui ἑρμαί pro-
uincias vertit in Zonara: vt nec Enimundo Bonifidio, &
doctori innominato, cui id acceptum fert, qui Annotationi-
bus suis in Ius Orientale locum illum ex Constitutione
Isaacij Comneni, καὶ ἡ σύμφωνον καὶ ἑρμαί τῶν ὅλων
ἑρματικῶν παρέσθησε τῇ βασιλείᾳ με, interpretatur, ἑρμα-
τικῶν provincialium. quos ego potius Legionarios verterim.
Inter ἑρματα verò, siue Legiones, & ἑρμαί hoc tan-
tum est differentia. quòd illa florente Imperio Romano
vt iustæ Legiones ita dictæ fuerunt, quæ postea imminu-
to truncatoque Heraclij temporibus eodem imperio
ἑρμάτων appellationem, descendentibus à veteri amplitu-
dine legionibus, sint cōsecuta. quòd ipsum testatur Con-
stantinus hic noster dicens: ἀλλὰ πρῶτω κ' κατ' ἀρχαίως
ἑρμαί πῖνα, κ' λεγεῶνες ὑπῆρχον ἀναστραταμῆται καὶ
ἔθνον. è quibus legionibus recenset Legionem xl. mar-
tyrum, de quibus Basiliius, ἔπει ἡλικίας ἀμῆ, ἑ δυνάμει
τῶν καθ' ἑαυτὸς πάντων διενεγκόντες, εἰς τὰς στρατιωτικὰς
τελεῖν ἐπέχρησαν καὶ λόγους. hoc est, vt vertit Budæus,
In cohortes & numeros Legionum alleciti sunt. ἑρμα
verò Leo Imp. ἐν τῆς παλικῶς idem facit quòd βάνδον.

E

Pag. 2.

Pag. 2. Ἐπὶ δὲ κα. Procopius lib. 1. De bello Pers. εἰδείς ἤ ἔτε Ρώμαίων στρατιωτῶν ἀρχων, ἐς Δεκάρας καλεῖσιν, ἔτε Σαρακηνῶν τῶν Ρώμαίοις ἐκπαύσαντων ἡγεμόνῳ, οἱ φύλαρχοι Ἰπτακαλοῦν].

Ibid. Πραεπίστον.] Præpositorum appellatio latè patet. Et in Nouellis Iustiniani reperio πραιπίστον τῶν θείων κριτῶν, titulo ἐκδοξοτάτης.

Ibid. στρατηγόν. verti Prætozem. Ita Gloss. veter. Prætor στρατηγός, quod ipsum cõfirmat Iustinianus Imp. Nouell. κβ. inquiring, πραιτίτωρα Παφλαγονίας Ἰστυριανόν, ἔξεσι ἢ ἀπὸν ἐλλάδι γλώττῃ ἔ στρατηγόν καλεῖν. Et est omnino ratio nominis utrobique; eadem. Prætor enim dictus, quod præbeat copijs, velut Iustinianus loquitur Nouell. id. ἐκ τῶν περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἔνεα, ἔ πραιτίτῃ εἰδῶ. στρατηγός, ἀπὸ τῶν ἡγεμόνῳ τῶν στρατῶν. Iustinianus Nouell. κε. Ρώμαίοι γὰρ οἱ πάλαι τὰς σφῶν ἀπάντων στρατηγός, πραιτίτῃ εἰδῶ ἀνόμαζον τῶν στρατῶν τε ἡγεμόνῳ πραιτίτῃ. quã quidem Prætoriam dignitatē apud Romanos consulari antiquiorem fuisse tradit, & Nouell. κς. Prætozem Romanū στρατηγόν ὁμῶς ἔ νομοθέτω fuisse tradit, penesque vnum pacis & belli, politicarum & bellicarum rerum curam administrationemque; extitisse. Quam quidem societatem, armorum scilicet & legum, quã Iustinianus longe optimam iudicaret; & longinquitas temporis, abususque, eius comes, hæc ita sciunxisset, ut in plerisque Orientalis Imperij alius esset ἀρχων πολιτικός, alius στρατιωτικός, qui status perpetuis contentionibus erat obnoxius, εἰ μὴ, ut ipse Imperator ait, πρὸς ἀλλήλους Φιλονήθοντες, αἰεὶ ἢ μαχομένοι. Imperator inquam, publicæ tranquillitatis & salutis studiosissimus, duas hæc dignitates in vnam, veteri Romanorum

norum more, reuocavit, vnumque; Prætozem, τὸ Ρωμαίων ὄνομα σεμνιώας, ut verbis eius utar, designavit. πραιτίτων ἐν τοῖς ἔξεσι ὅσων τε ἔ νόμων. Hic se verò Prætoribus, siue στρατηγός, ita abs se designatis, honorificæ memoriæ causâ Prætoris IUSTINIANI nomē indebat, ὥστε καὶ τῶν δόχῃς ἔχον ἰδίον, καὶ τῶν δόχῃς τὴν Συνονομάζειν τῶν πραιτίτων. ut ipsemet de Procōsule Iustiniano Cappadociæ testatur Nouell. λ. Sed hæc de Stratego nimis fortasse multa. Hoc tantum adijciam, Strategum siue Prætozem, absente tantum Imp. ita vocatum. quum verò Imp. ipse expeditionē faceret, non Strategos, sed duces, ἡγεμόνας, & præpositos appellatos fuisse eos quorum opera Imp. in exercitu administrando vteretur, quæ & Constantini mens est.

Ibid. Ηρακλείς τῶν Λιβύων.] Heraclij enim temporibus Sarraceni Maomethe duce caput extulere, & Rom. imperium iam tum alioqui Persarum armis concussim magnis cladibus affecerunt. fuit verò hic Heraclius filius Heraclij στρατηγῶν τῶν ἀφρικῶν, ἔ Λιβύων, ut testatur Zonaras. Vnde & id cognominis ei à Constantino nostro inditum.

Ibid. Λογγίνος.] Longini appellationem pro eo qui mille viris præesset, non agnosco, quem Tribunum à Romanis vocatum, ut Centurionem qui centum; nemo nescit. Sed quum Tribuni appellatio cum Longino nulla literarum affinitate conueniat, iudicent de eo doctiores.

Ἀσία μικρά.] Hæc ipsa hodie Natolia vocatur, corrupto scilicet vocabulo ab Anatolia. quæ verborum truncatio, in vulgari hodie Græcorum lingua est admodum frequens, ut ναὶ pro ἵνα, δὲν pro μηδὲν, σὺν pro εἰς τὸν. de quibus aliàs in Lexico ἑλληνικοβαρβαρῶν. Vocant verò etiam hodie Græci τὸν ἐλλάδα, λεβάντης,

eâdem cum Anatolia analogiâ. ita Galli, Hispani, & Itali, *Leuante*, tractus Orientales vocant.

Pag. 4. εἰς δὲ τις ἀνθύπατος.] Iustinianus Imperator Nouella λ. *νενομισμένον γὰρ τοῖς πάλαι Ρωμαίοις ὄν τὰς ἐπαρχίας ἀποκληροῦν ἢ τοῖς γνομμένοις ὑπάτοις, ἢ τοῖς ἀνὶ ἐκείνων σελλομένοις, ἢ ἀνθυπατέας ἐκάλου.* Διὰ τὸ καὶ τῶν Καππαδοκίων ἀρχὴν ἀνθυπατείαν εἶναι βεβλόμεθα, ἢ πινὶ Ρωμαῖοι περὶτερον τὸ ἐν Ἀφρικῇ κατεκράσμου ἀρχὴν.

Ibid. ἐκράτη ὄλων τῶν παγμάτων.] qui quidem dubito an eo nomine *μονοστρατηγός* fit dictus. quæ appellatio postea etiam occurret.

Ibid. μάγιστρος.] Iustinianus Imperator Nouel. λ. *ὀνομάζεσθαι βεβλόμεθα κατ' οἰκίαν ἐκάστῳ, μινδυνῶ τ' ὅλης κομητιανῆς πόλεως, καὶ τῶν δεκατετρῶν τῶν πρωτόδόντων, (ἢ δὴ μαγίστρος πρώτης, καὶ δευτέρης καλεῖται) ἐτέρους εἶναι μεθ' αὐτῶν εὐθὺς ἀποκρηνομένοις δεκατρεῖς, ἕνα, ὡς εἴρηται, κατ' οἰκίαν ἐκάστῳ.*

Ibid. ἑξαρχος.] malim legere, ἐπαρχος, præfes provinciæ. Ita Gl. Veteres.

Ib. μινσέρα.] μινσέρα quid sint, non satis scio. Veri meo periculo, *Tabellas*. Alius, si fallor, diuinet rectius.

Pag. 6. γερνιάρτοι.] Neque hoc vocabulum mihi vsipiam occurrat. quò fit vt *Scriniarij* legendum putem. Suidas, *σπερνιαρτός, ὁ χαρτελάριος* ἢ ἐπίρχης, ὁ αἴρων τὸ σκρίνιον, ἢ τοὶ τὸ κιβώτιον. Vocantur verò etiam hi magistri *Scriniarum*.

Ibid. ἀπληκτα.] Verti, *Tentoria*: tamen si Leo Imperator, ἐν τοῖς τακτικαῖς interpretatur ἀπληκτον, τὸ Φωσάταν. Meminit huius appellationis author *Etymologiarum Græca-*

Græcarum in voce Κομενταρήσιοι. inquires, *ὑπασπιστῶν ἀπληκταίων, καὶ κεντικαίων μετὰ πλεθρῶν ραβδῶν.* At vide num legendum sit τὰ πλεκτα. *Glossarium Verus, πλεκτα, τὰ περισφερόμενα τοῖς τέχεσι μηχανήματα.* *Hæc erre. Singulare non habet.* Vbi putarim legendum pro *Hæc erre, Gerræ.* id est, crates vimineæ.

Ibid. τεμάρχαι.] Malim legere *τερμάρχαι.* vt & apud *Zonaram* legitur in vita Leonis Armenij *τερμάρχῳ* ἢ πάγματ' τῶν Φοιδεράτων περιεχειρίσασθαι. *Τερμάρχαι* verò alio nomine *μεράρχαι* dicebantur: Idem enim est *τέρμα*, quod *μέρος*. quod ex Leonis Imperatoris τακτικαῖς liquet. Nam ille, *μέρος*, inquit, ἐστὶν ἡ τέρμα, hoc est, τὸ ἐκ τετρῶν μοιρῶν ἡγρου δρέγγων συγκείμενον ἀφροισμα.

Ibid. δεξιολάβης.] Vox hæc occurrat in Actis Apostolorum cap. 23. vbi vulgata versio habet, *Lancearios.* quia Græci stipatores principum *δορυφόρος* vocant. Erasmus eo loco idem facere videtur *δεξιολάβης*, quod *δεξιόβουλος.* id est, dextros & peritos funditores aut iaculatores.

Pag. 7. τῶν γὰρ καππαδοκίαν.] De Cappadocia laudibus multa Iustinianus Imp. Nouell. λ. atque inter alia, ait: *γῆ τε αὐτοῖς ἐστὶ πολλή τε καὶ θουμασῆ, καὶ ἔτι δὲ δρέσασται τῇ βασιλείᾳ, ὡς ἐδὲ ἀρχὴν ἀπληκταί τοῖς ἐκείνοις κληροῦσιν ἰδιαν, τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς οὐκ ἐλάττω, μάλλον μὲν οὖν καὶ μείζω.*

Ibid. ἐν ἡ καμάρεια ἡ πόλις.] Iustinianus Imp. præclarum huic simul & Cæsari elogium tribuit eâdem Nouella. *πολυανθρωποτάτη τε γὰρ καθέστη, inquit, de Cappadocia loquens, καὶ πόλιν τε παρέχεται μεγίστην, τῶν*

Φιλτάτης Καίσαρος ἡμῶν ἐπάνυμον, ἔδόντος δὲ χιλῶ ἀγα-
θλεύ τῇ καθ' ἡμᾶς μοναρχίᾳ. δι' ὃν ἐν ἀπασι τοῖς τῆς γῆς
ἔθνεσιν ὀνομαστότατον ἐστὶ τὸ ἔξ Καίσαρος ὄνομα, καὶ ὡπερ ἡ-
μεῖς ἀντ' ἄλλ' ἐπὶ τῶν τῆ βασιλείας συμβόλων σεμνωό-
μεθα. Hanc civitatem, μίαν μὲν τῶν περὶ Βόλῳ, ἀποκλιῶν ἢ
παῖς γνώμας; atque adeo totam Cappadociam, sub
vnum Proconsulem redegit Iustinianus: penes quem
esset potestas τῶν πολιτικῶν, τῶν στρατιωτικῶν, καὶ τῶν πα-
ρισιακῶν, quorum officiorum distractio frequentes antea
dissensiones excitabat.

τριμήσης τῆς Καππαδοκίας εἰς τρεῖς μέρη] Iustinia-
nus Imp. vniuersam Armeniam in quatuor partes diui-
sit. Intimæ, metropolim facit Iustinianopolim, antea Ba-
zanin, vel Leontopolim dictam. cui vrbes tribuit, Theo-
dosioupolim, Satalam, Nicopolim, & Coloneam. At-
que hæc quidem Armenia olim Prima dicta fuit. Secun-
dam Armeniam facit, eam quæ antea Prima appellata
fuit, eiq; metropolim statuit Sebasteam. Tertiam Arme-
niam facit, quæ antea Secunda dicebatur: cui metropo-
lim statuit Melitenem, πόλιν δὲ χαίαν, καὶ Ἰππίσημον, ἐν κα-
λῶν τε γῆς καὶ ἀέρος κημύλῳ, καὶ ἐπὶ ῥῶν διεσῶσαν τῶν ἔξ Ευ-
φράτης ῥομαίων. Quartam Armeniam facit, quæ antea
nullam prouinciæ formam habebat, ex diuersis barbari-
cis nominibus collectam, & Tzophanene vel Tzopha-
ne, & Anzetene vel Asthianene dicta fuit, per Satrapas
gubernata, cui urbem tribuit τὴν Μαιτυροπολιτῶν.

Θρακῆσιν δὲ ἐπεκλήθησαν.] Aliam Θρακησίων
originem adfert Eustathius in Dionysium. De Thracum
verò fortitudine præclare Iustinianus Nouell. καὶ ἐκείνο
τῶν ἀνωμολογημῶν ἐστὶν ὅτι περ' αἰτίας τῶν Θρακῶν ὀνο-
μαστέ χώρων, διθύς ζωεισάρεται τῶν λόγων, καὶ τις ἀν-
δρεία.

δρεία, καὶ στρατιωτικῆς παλῆθους, καὶ πόλεμων, καὶ μάχης ἐν-
νοια. ταῦτα γὰρ ἐγγυῆ τε καὶ πάτερτα τῇ χώρᾳ καθέστη-
κεν ἐκείνη.

γυνὴ ἔξ Θρακῆς Ἰππὶ μὲν τῆς κεφαλῆς βασιλεύ-
σαι ἐπέμνη.] Alianus libro De animalibus vii. cap. 12.
aliter hanc historiam narrat, Pæoniis mulieribus eam
laudem tribuens. Τῇ μὲν κεφαλῇ, inquit. Φέροντι
ὕδριαν μεσλὴ ὕδατος, ἔτ' αὐχένα ἀνέστησαν, ὡς τε αὐτῆς
βασιλεύσας, ἀστρεπὸν τε καὶ ἀκλινὴ διαμύειν τὴν ὕ-
δριαν. ἐξαρτήσασσι ἢ ἔκλειψι θηλάσσι καὶ βρέφῃ: καὶ
εἰς τὴν βραχίονα τὴν ῥυτίδα ἐνάψασσι, τὴν ἔξ γήμαντ' ἰπ-
πων εἰς δὲ δειάν ὄγασσι, καὶ τὴν χερσὶ νήθασσι λίνον. quo et-
iam loco adiicit Darium conspecta aliquando mulie-
re hoc apparatu instructa, ad subigendos Pæonas ac-
censum.

Pag. 13. Ὀψικιον γὰρ ῥωμαῖνι λόγῳ.] Meminit & Zo-
narus ἔξ θέματ' Ὀψικίς. Latinum nomen esse constat
Obsequium & Obsequelam. quod interpretans Con-
stantinus ait, ὅτι πρὸς προδρομὸν ἐμπεσοῦσιν ἔξ βασι-
λέως. cui postea pag. 14. adiungit, καὶ διὰ τὸ κατ' ἑρπίξαν,
ἔξ διδύκων τῶν ἰδὲς αὐτῶν ἔξ μοναίς. Enimundus Bonif-
dus Suetonij locum in Augusto, Alias item nationes male
quietas ad obsequium redegit, videtur interpretari de Prouin-
cia. vt & θέμα accipit pro regione in formam & quasi
positionem prouinciæ redacta. de quo supra. Ego verò,
per Obsequium nihil aliud significare Suetonium credi-
derim, quàm nationes illas in ordinem redactas, & ad
officium compulsas.

Pag. 14. γραικοὶ δὲ τὸ ἔξ ποταμῶν γραικῶν.] Idem postea
adfert, pag. 31. vbi de Dialectis Græcorum agit. & quinam
communi dialecto vsi sint describit.

Pag. 15. *Ἰέμα ὀπίμωντων.*] Optimatum appellationem unde fluxerit nescire se testatur ipse Constantinus, quum ait, τὸ καλῆ μῆρον σὺν οἰδ' ὅπως Ἰέμα ὀπίμωνται. Sed nec ego id vocabuli apud vllum authorem hac significatione reperio. Quod fit, vt dubitem an *Optionum*, repouendum sit. Optiones verò esse erogatores militaris annonæ notum est. Procopius III. De bell. Vandalico, ὅς ἑπιμελεῖται τῆ περι τῶν οἰκίαν δαπάνης, ὀπίωνα τῶν καλῆσι. Etymologiam nominis adfert v. cl. I. Cuiacius, quod duces eos sibi optent diuidendæ annonæ causa, quasi adiutores, quo facilius cetera munia militaria obcant.

Ibid. *μήτε τέρμους, μήτε ἀρέγγους τεπιμηδρόν.*] De turmarcha diximus supra. Ex quo constat, Turmam, tribus Drungis constare, Drungus verò vel alio nomine μῦορα authore Leone Imp. est, τὸ ἐν ταγματῶν ἦτοι ἀνδρῶν τῶν λεγομένων κέρμητων συγκείμενον πληῆρες. & Drungarius, ὁ μίας μῦορας ἄρχων. Drungi voce vsus est Flavius Vopiscus in Probo, Omnes, inquit, gentiῦ drungos vsque ad quinquagenos homines in triumphum duxit.

Ibid. *Δομέστων.*] Suidas, *Δομέσται, οἱ τῶν Ρώμων ἰππεῖς, οἱ, καὶ Ρώμους οἰκίανθι στρατιῶται.* Socrates I. cap. 13. τῶν δορυφόρων πρὸς ἑξ οἰκίαις καλεῖ βασιλίδος. Zonaras Annalium Tomo 2. Diocletianum obscuris parentibus natum scribit, adiiciens. ἄλλοι δὲ κέρμητα δομεστικῶν αὐτῶν γνέσθαι φασι. *Δομεστικὸς δὲ πινες τῶν ἰππεῶν νομίζουσι.* Cui addendum erat, *οἰκίαις.* Cassiodorus verò Domesticos non solum equites verum etiam pedites facit; vt & Notitia prouinciarum.

Ibid. *ἐν τῇ σχολαῖς, καὶ τοῖς ἰκανάτοις.*] De Scholis Equitum, peditum, domesticorum, ac protectorum, adde etiam

etiam palatinorum, tribunorum, & notariorum, multa apud Iurifconsultos. & in Notitia Prouinciarum Scholæ Scutarioῦ, prima & secunda. Item Schola gentilium seniorum; Clibanariorum, Armaturarum iuniorum, Agentium in rebus, & apud Iustinianum, præter commemoratas, etiam Schola Ballistariorum. At in voce *ἰκανάτοις* aqua mihi hæret.

Ibid. τῶν τῶν Ρώμοις λεγομένων κερτελίνων.] In Notitia Prouinciarum Mariani Scoti frequenter occurrit hæc vox *Cortelini*, quos alibi Cortinalios, alibi Cohortelinos, (quod magis probarim) vocat. Plerumque verò hæc coniungit, *Officia, Exceptores, & ceteros cohortelinos, quibus*, inquit, *non licet ad aliam transire militiam, sine annotatione* [malim *Annotatione*] *clementia principalis.* Sed de his rectissime, vt omnia, Iac. Cuiacius V. C. ad lib. x. cod. Iustiniani. Tit. x x i i.

Pag. 16. *βύκελλ.*] Latinum vocabulum. Buccellati mentio fit Lib. x i i. Cod. Tit. x x x v i i i. In excoditione *buccellati*, quod deuotissimis militibus conuenit preparari, in translatione etiam annonæ nullius excipiatur persona. Buccellatum itaque est panis genus quod Constant. vocat *κερμελοσδες ψωμίον.* simile illi panis generi, quod hodie Hispani vocant *Rosca*, annularem scilicet formam præ se ferens. Annonæ verò appellatione frumentum, vinum, oleum, caro, & sal continentur. de quibus Iustinianus Imp. Nouella ρλ. καὶ τῶν μὲν ἐκάστῃ ταγματῶν ὀπίωνας ὑποδεχέσθαι τὰ εἶδη δίχα πινὸς διαστροφῆς, ἔρογδὲν τοῖς ἐξάρχουσιν, καὶ τοῖς στρατιώταις τὰς ἐν εἶδει χορηγημένους ἀννονας.

Pag. 17. *Ἰέμα Παφλαζόνων.*] De Paphlagonibus ita Iustinianus Nouell. κθ. Τὸ Παφλαζόνων ἔθνος δὲ χαῖον
τε, κβγ

πε, ἢ ἄντωνυμον καθεστώς, ἀλλὰ ποσῶν, ὡς Ἐσποικίας μεγάλας ἐκπέμψαι, κ' Ἔς ἐν Ἰταλοῖς Σιμοκίσιαι Βενετίας, ἐν αἷς δὲ Ἐκυλῆια πόλις τ' Ἰππὶ τ' Ἐσπέρως μερῆς καὶ ὠκίσαι, ἢ βασιλικὴν πολλὰκις δίδαιται δεξαμένη.

ἡμιόνων ἤτοι ἀγροτεράων.] Verti *Arvis aptum*, hoc est, arationi. quo nomine Homerus etiam eos *παλαεργῶς* vocat. tamen si fortasse rectius ad nequitiam Indolis, referri posset epithetum ἀγροτεράων. Nam, ut est in Proverbio Hispanorum, apud quos vberimus est ἡμιόνων ut & ὄνων prouentus *No ay mula sin tacha*, hoc est, Nullam reperias mulam expertem labis suæ vitij. Et alioqui ἀγροπερῶ factum est ex ἀγρωπῶ. ut & αἴγες ἀγρότερα dicuntur ad differentiam τῶν ἡμέρων.

κλεισέρας τις ἀνώνυμο.] κλεισέρας vocem Latinam esse liquet, hoc est Claufuram vel Clufuram. Suidas scribit Romanos κλεισέρας vocasse τὰ ὀχυράματα τ' ἀβασάσεων. Procopius lib. 3. De ædificiis Iustiniani omnium optimè clufuram quandam in Armenia sitam describit. quem locum, quod in excusis exemplaribus mutilus & corruptus, ut sexcenti alij, legitur, integrum & castigatum ex vetustissimo Codice Ms. adscribam. Ἐκ τῆς μαρτυροπόλεως ἐς δύοντα περὶ τὸν ἥλιον ἰόντι, χωρεῖ ἰόντι Φεισέν ὄνομα, ἐν δεξιῇ αὐτῆς καὶ αὐτὸ κείμενον τῆς σαφανῆς καλεσμένη, μαρτυροπόλεως ἢ ὀλίγον ἐλάσσον ἢ ὀδῶν ἡμέρας διέχον. τέτρα ἢ ἕτερον χωρεῖ ἐπέκεινα, ὅσον ἐκ σημείων ὀκτώ μάλιστα, ὄρη δὲ πτόμα, καὶ παντοῦ πασιν ἀδέξοδα, ξυιόντα εἰς ἀλλήλα, ποταμῶς [Vet. Cod. *σενωπῶς*] ἀπερροῦζονται δι' ὄνομα, ἀγχιεῖ πη ἀλλήλων ὄντα [lege ὄντας] Ἐσπερ νενομίκασι κλεισέρας καλεῖν. Hoc etiam adiciam; Hispanos etiam hodie, propriè admodum

dum eiusmodi Clufuras, *Sierras* vocare. quod nihil aliud quàm Clauftra significat. ut *Somosierra*, & *La sierra neuada*. Vocant verò etiam alio vocabulo *Puertos* eadem planè ratione, qua Græci *πόλας*. Hoc addam: quam Procopius Armeniam *Σοφανῶ* vocat, à Iustiniano, ut supra notavi, *Τζοφανῶ* ἢ *Τζοφανῶ* dici.

κελωνῶς ἢ ὄντι ὑψηλῶς καὶ ἐπιρροῦς λάφους καλεῖσιν Ἕλληνας.] κελωνοὶ vel ut Eustathius vult κελῶναί, sunt τόποι λήγοντες μὲν εἰς ὄξυ, μὴ ἀκρωτῶς ἢ ἀπωξυμένοι. ὡς τὸ κελῶν, ὅ ἐστι κελοβουῶ.

χρυσόχαρ.] De hoc, & eius cæde, vide Zonaram *Annalium* Tom. 3. in Basilio Macedone.

τὸ θωμάς ὁ πρόοικμο.] De hoc, ni fallor, Thomas Iustinianus Imperat. Nouel. λα. τέτων, inquit, ἕτως ἡμῖν ἀετιζόμενων, κακῆνο προσδιορίσαι δικαίον ἐπινομιζόμενον, ἐφ' ᾧ προσήσται τῆς τρέτης Ἀρμενίας ἀνδρα σμενόν, ὑπεργηκῆται τε ἡμῖν ἤδη, καὶ ἀξίον ἔστι τῆς ἀρχῆς ὄγκος ἢ προσχηματῶ. διόντες τὸν ὄνομα τῶν μεγαλοπεπέστων, ἤδη μὲν ἀρχῆς Ἰππὶ τ' Ἀρμενίων ἀνύσωντα χωρεῖς καὶ τ' ἀλλὰ ἢ ἀνδρα χρυσόν, καὶ γησιῶς ἡμῖν ὑπερησάμενον τε ἢ ὑπερησάμενον, αὐτὸν ὅτι τῆς ἀρχῆς πύτης προσβαλλόμεθα διοικήσῃ. πρόοικος verò *Λυκανδῆ* vocatur Thomas à Constantino, non alia arbitrator ratione, quàm quod eam olim, priusquam à Leone Imperatore Vibis appellationem dignitatemque accepisset, inhabitasset.

Pag. 24. *πιννιότραχα*.] Verti, *Rutilanti vellere*. Pinnam ostrei genus esse scio; & auctore Aristotele, in limosis arenosisque locis, ex bysso (ira enim legit Theodorus Gaza)

Gaza) hoc est, Villo, siue lana quadam pinnali nasci. Verum Athenæus legit ἐκ βυθῶ. Vellus tamen hoc πίννον, non esse ἐξ ἐρίων, siue lana ouium, sed ex mari colligi, locuples mihi testis Procopius sub initium lib. III. De ædificijs Iustiniani, vbi insignia siue habitum Satraparum Armeniæ describit. qui locus quoniam in excusis exemplaribus desideratur. fœdissimè enim ab indocto quodam & quod confectaneum est impudente Epitomographo liber ille innumeris locis est truncatus, totum ex vetustissimo Codice Ms. qui apud me est, adscribam. Post hæc itaque Procopij exculi verba, Τὰ μὲν οὖν ἀμφὶ τῇ μεγάλῃ δερμυρία διοικήσατο ὧδε: Infere quæ sequuntur: τῇ ἡ ἀλλῇ δερμυρία, ἢ περ ἐν τὸς δ. Φράγξ ἔσαι, δηλοῖ εἰς ἀμιδαὴν πόλιν, σατραπείῃ ἐφ' ἡσὶ κήσαν δερμυριοὶ πέντε. καὶ κτ' ἤνθη μὲν ἔσαι τὰς δερμάς ἐκαλεῖντο πεύκας. ἐχόμορροι οὐτὼν ἀχρὶ εἰς θάνατον. Σύμβολα μὲν τοὶ αὐτῶν πρὸς τὴν Ρώμῃ βασιλέως ἐδέχοντο μόνον. ἀξιὸν δὲ τὰ σύμβολα ταῦτα δηλώσαι λόγῳ, ἐπεὶ ἐπέει εἰς ἀνθρώπων ὄψιν ἀφίξεται. Χλαμύς ἐξ ἐρίων πεποιημένη, ἔχ' οἷα τῶν ποσειδάτων ἐκπέφυκεν, ἀλλ' ἐκ θαλάσσης (σωειλεγμένων. πίννης τὰ ζῶα καλεῖν νενομίκασιν, ἐν οἷς ἡ τῶν ἐρίων ἐκφυσις γίνεται. χρυσῶν ἢ ἡ τῆς πορφύρας κατηλήλειπτο μοῖρα, ἐφ' ἧς εἰώθεν ἡ τῆς ἀλεργήθου ἐμβολῆ γίνεσθαι. περὶ τῆς χρυσοῦ τῇ χλαμύδι ἐπέκητο, λίθον ὅτι μέσης περιφράγξαι τινα ἐντιμον, ἀφ' ἧς ὑάκινθοι κρεῖς χρυσῆς τε ἔχ' ἀλαργίς τε ἀλύσειν ἀπεκρέμαντο. κατὰ ἐκ μετέξῃς ἐγκαλλωπίσματος χρυσῆς παντὸς ἰσχύον ὡρεῖσθαι μὲν, ἀ δὴ νενομίκασι πλεμμία καλεῖν. ὑποδήματα, μέχρ' εἰς γόνυ φοινικῆς χρώματ' ἔχ' ὅ δὴ βασιλέα μόνον Ρώμῃων τε ἔχ' Περσῶν ὑποδείσθαι θέμις. Glossæ veteres

teres etiam habent πίννον marinum: vbi addendum putarim, *Vellus*, vel alioqui *Ostreum*.

Pag. 30. σάμων.] Eandem Sami etymologiam adfert Eustathius in Homerum. σάμων γὰρ, inquit, ὁ λόφος κτ' γλώττιαν. καὶ ἀλλαχῆ περὶ σσηρομῶς πᾶν ὑψ' κτ' γλώττιαν.

Pag. 31. διὰ γὰρ τῆς ἀκρας αἰολίδου, λέω αἶγα.] Addit Strabo, δεῖ ἢ μακρῶς τὴν δούτερον συλλαβὴν ἐκφέρειν, αἶγαν, ὡς αἰκτῶν, κτ' δερχῶν. Corruptè verò apud Stephanum legitur ΑΙΓΑΤΗΣ αἰολίδου ἀκρας, quum procul dubio legendum sit Αἶγα, ἢ αἰολίδου ἀκρας.

Ibidem. ἡ γὰρ τῶν Ἑλλείων γλώττια εἰς πέντε διαλέκτους διήρηθη.] Strabo sub initium libri VII. quatuor Græcorum dialectos recenset, easque ad duas præcipuas, Atticam scilicet & Æolicam reduci posse. Ionicam enim ex Attica, Doricam ex Æolica ortam. quod quidem posterius ex Pindari verbis satis liquet, qui quum Dorica dialecto utatur, Æolicè tamen se scribere testatur, his verbis: ἐμὲ ἢ σεφανῶσαι κείνον ἰπτικῶ νόμῳ Αἰολίδι μοι παῖ Χρή.

Pag. 32. διὰ τὴν λεγομένην Λεσβίαν.] Rectè, Lecto. Nam à Lecto ad Canas Lesbos porrigitur, χερδόντι μητροπόλις τῶν αἰολικῶν πόλεων, vt Strabo loquitur.

Ibid. κυκλάδες νῆσι καλεῖσθαι, ἔ τῶν ποσειδάτων.] De Cycladibus Dionysius In ποσειδῶν.

Δήλον ἐκυκλώσασθαι, κτ' ἔνομα Κυκλάδες εἰσίν. de Sporadibus verò ita:

Αἶγας πόντιο πλάττω πύρον. ἔνθα τε κῆμα,

Ρησομόρον νήσισι περιβρέμεν ποσειδέουσι.

ποσειδέουσι enim sunt minores insulae per Ægzum mare sparsæ. Apulcius libro De mundo elegantissima metaphora

phora minores insulas per aperta Ponti sparsas, comparat Næuulis: quum in omnibus editionibus hæcenus lectum sit, *vt nebula quidem, pro vt neuuli quidam.* cuiusmodi metaphora, paucis post lineis, Isthmos *fretorum ceruices* vocat, alludens ad veram *Ἰσθμὸς* significationem. quo etiam loco, pro *veluti quibusdam fretorum ceruicibus procedentibus*, legendum est *v. q. fretorum ceruicibus premitur.* ita enim ex vetustissimo Cod. Ms. repono. cuius ope propediem non hunc tantum De mundo librum mundiozem reddam, sed è reliquis Apuleij philosophicis lib. maculas omnes, quoad eius fieri poterit eluam.

Ibid. *κύματα μακρὰ, ἃ ὄρεσιν ἰσοῦνται.*] Ex hoc loco suppleui versus Moschi,

Ἀλλ' ὅταν ἀχίση πολλὸς βυθὸς, ἢ ἢ θάλασσα

Κυρτὸν ἐπαφρίζη, τὰ ἢ κύματα μεμύνη.

Neque enim dubito quin interijciendum sit *τὸ μακρὰ.*

Ὁὐ γὰρ τις κείνῃ ἐναλίγκια κύματ' ὀφέλλει

Υψόδι μορμύρων ἐπεὶ πρὸ ἀμφιπέιτης.

vt Dionys. eleganter describit.

οἱ παλαιότεροι ἡμῶν ὑπερρατηγὰς ἐκάλεον ὄντ' ἑρατηγὰς.] Rectè hoc à Constantino nostro animaduersum. Ita & apud Homerum *ὕφλωϊοχος* idem significat quod *ἡνιόχος*. & *παρολικὸς* ἢ *περθεσως*.

Κόρης, ἐστὶν ὁ ἐκατὸν ἀνδρῶν ἀρχων.] Nicetas frequens in nominibus peregrinis Græcia donandis. *ὄντ' ἐκατὸν ἑρατῆρας κεφαλὰδες* vocat, exprimens barbarum Capitanei nomen. & *κεφαλῶν εἶναι* vocat, *τὸ ναυαρχεῖν ἢ ἑρατηγεῖν.* Eustathius verò annotat vocè *κόρητος*, ἰδιωτικῶς λέξιν εἶναι, ἢ ἴσον τι τῷ ναύαρχος significare.

αὐδοφόρος ε. ο. τ. σ. ἢ βρέδης.] Putarim legendum *βείνδης.*

Ibid.

Ibid. *μὰνδάτωρες.*] Si horum officium erat Mandata principum ad milites perferre, consequens videtur, etiam deferre solitos eos qui contra fecissent, aut mandatis non paruissent. Nam pro Delatoribus siue *μελευτοῖς* id vocabuli vsurpasse videtur Tranquillus in Tito. *Inter aduersa*, inquit, *temporum delatores mandat orésque erant ex licentia veteri.*

βέξσωρες.] Putarim legendum *Cursorēs.*

μδύσωρες.] Horum erat principi hospitia & militibus metata præparare. De metatis verò Iustinianus Imperator, Nouella *ρλ. περὶ παρόδης ἑρατιωτῶν.*

Σκελβάτωρες.] Puto legendum *Scultatores*, nomine ea tempestate vsitato pro *Auscultatores.*

πρὸς ὑπερρατῆρας ἢ Φοοσάτης.] Suidas alibi τὸ *Φοοσάτων* *Σέδετον* vocat; Voce mihi inexplorata, Nisi fortè corrupta sit à Septum.

ἐπὶ ἢ καὶ ἢ ἢ ἑρατηγὰς περὲλδσις.] Censuerim per *περὲλδσιν* ἢ *ἑρατηγὰς* idem significari quod apud Iustinianum Nouellâ *ρε.* per *περὲδης τῶν ὑπάτων.* In qua agitur de moderandis sumtibus consulum in exhibendis Ludis, quum videlicet solemnî pompa in publicum prodit. Septies verò tantum vno anno Cōsuli *περὲδης* Iustinianus permisit. *ἑρατήγων* verò & Consulum easdem fuisse prærogatiuas, eademq; insignia honorum multis è locis ex eodem Iustiniano satis constat. quibus congerendis otium hoc quidem tempore non suppetit. Viget enim me Nundinarum Francfordiensium vicinia, vt, manum, quod aiunt, de tabula.

F I N I S.

CONSTANTINI

Porphyrogennetæ

Imp.

DE THEMATIBVS

Imperij Orientalis

LIBER II.

*FED. MORELLVS, Interpres Regius,
edidit, Latine vertit, & NOTIS
illustravit.*

ILLVSTRISSIMO AC

Reuerendissimo Cardinali P E R R O -
N I O, Archiepiscopo Senonensi, Ger-
maniae Primati, Christianissimi Regis
Franc. & Nauarr. Eleemosynarcho,

F E D. M O R E L L V S P R O F. R E G. S. P.

E N Constantini Porphyrogennetae
(Cardinalis illustrissime, ὁλοπορφύ-
ρων ἀντάξει πολλῶν) commentarius
de Thematibus Praefecturae seu oc-
cidentalibus partibus imperij orientis, hactenus desi-
deratus, & ab ἱστοριογραφοφίλοις Notitiae Ro-
manae studiosis omnibus votis expetitus: nunc se-
minus integer, ὁλοκλήρως; at certe quantus quan-
tus in unico veteri Codice msc. Regiae Biblio-
thecae recens à me, dextro Mercurio, compertus
est, descriptus, recognitus, utraque lingua impe-
ratorum editus, notisque illustratus, prodire, &
sub eximio caelestis ingenij tui candore, & ostri-
tui splendore apparere gestit. Quidni vero imp.
Φιλομαθείας ἢ Θεοσεβείας, in Porphyro Pala-
tio natus, & extemplo purpura indutus, Cardi-
nalitiae

nalitiae purpurea tuae decus & praesidium non ambiret? immo quidni imp. Porphyrogenitus, cuius maiestas Φιλολογία & scientia δεχτικτικωνικῆ, quam tot βασιλικῶν voluminibus exaggeravit, magis quam pallio purpureo decorata est; hunc quoque Musarum Regiarum foetum, Minerua tua aetherea peplo, hoc est, ἐγκυκλοπαιδείας, scientiarum ac virtutum orbe, includi perciperet? Cū presertim idem huic Principi votum fuerit atque Alexandro Magno, πῶς οὐκ ἐπὶ ἀοριεῖ ἐμπειρίας μᾶλλον ἢ πῶς διωάμεσι Δεφείεν. Hinc optimis curis pro salute patriae animum semper exercuit, & stylum, optimum dicendi magistrum: siquidem ad Romanum filium (qui regno paterno successit, & Hugonis Ital. Regis filiam Bertam, Eudoxiam postea dictam, uxorem duxit) librum gemmeum scripsit, in quo descripto fuerat summatotius Græc. imperij, pacta omnia sociorum, & hostium vires; quem Veneti Φιλόκαλοι, velut Thesaurum, Egnatio perhibente, in Bibliotheca sua sedulo conseruant. Idem Romano more nouerat Parcere subiectis & debellare superbos. Et ut in primis Iustitiam coluit legumque silentia

rurpit;

rurpit, ita Hesychiâ, seu Quiete, eius natâ (quippe qua Φιλόφρων Δίκαιος θυράτηρ à Pindaro celebratur) felicissimè usus ac potitus est; expertus etiam, quàm vere Pausanias dixerit, τὸ ἐκ θεοῦ ἐμάρτυς ἐπὶ παντὶ ἐργάζεσθαι βρασιώντω. Non est igitur quod dubitem, ne tanti imp. πολιτικὸν σύγγραμμα Tibi sit καὶ εὐθύμιον, gratum & acceptum: cuius diuino ingenio consilióque, felicissimis HENRICI IV. Regis Christianiſs. inuictiſs. clementiſs. auspicijs, nunc si nullo vnquam aeo, apud Gallos fermonum stat honos & gratia viuax. Duret in longum generosa vis illa Φιλόλογος καὶ Βεργετικῆ. Tibi, Cardinalis illustriſs. de Rep. Christiana, patria, literis optimè merito θεὸς ὀλβια δόξη, καὶ ἔσὸν ἐρεῖς τὸ τυχεῖν. Bene diuque vale, Αρχιερεὺς ὁσιώτατε, Lutetiae Paris. Idib. Iunij. A. S. M. DCIX.

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΠΟΡΦΥΡΟΥ.

Ἰουλιανῶν ἐπιθεμάτων τὸ β.

I M P.

C O N S T A N T I N I

P O R P H Y R O G E N N E T Æ

Liber II. De Thematibus Oc-

cidentis, hoc est,

Europæ,

F E D. M O R E L L V S *Interpres Reg.*

Latine vertit.

I. T H E M A.

PRIMUM Thema, quod in occafu terræ Europæe fitum, nominatur Thracium, in quo Byzantium conditum est, & Romanorum Regia. Equum est Byzantium, quæ nunc vrbis Conftinopolis est, initium facere Europæi foli: quia & ciuitas Imperatorum est, & vniuerfi mundi prærogatiuam tenet, quippe

Πρῶτον θέμα τὸ Ἰππὶ ἢ δύσεως Εὐρώπης κέντρον γῆς, τὸ ὀνομαζόμενον θρακῶν· ἐν ᾧ τὸ Βυζάντιον ἵδρυται, καὶ τὸ τῶν Ρωμαίων βασιλεῖον. Δίκαιον ἐστὶ περικατέρχην τὴν Εὐρώπης γῆς τὸ Βυζάντιον, τὴν νῦν ἕσσαν Κωνσταντινῶν πόλιν· ἐπεὶ καὶ πόλις ἐστὶ βασιλεύουσα, τῆς πᾶσι κόσμου παντὸς ὑπερέχουσα,

DE THEM. LIB. II.

79

ὡς ἔχει μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ βασιλέως ἐπωνυμίαν κληρονομήσουσα· ἀρχὴ δὲ τῆς Εὐρώπης ἐγὼ πύθμι· ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ Βυζάντιον τῆς Θράκης ἐστὶ μέρος· τὸ κάλλιστον τε καὶ ἡμιώτατον. τὸ πρῶτον θέμα τῆς Θράκης, ἀρτι τὴν θῆσιν, καὶ τὴν ὀνομασίαν, ἔλαχε θεματῶν, ἀφ' ἧς τὸ τῶν Βουλγάρων γένος τὸν Ἰστρον ποταμὸν διεπέρασεν, ἐπεὶ πρότερον εἰς βασιλείας διττὰς διήρητο· Ἐμαρτυροῦσιν αὐτὰ τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων ἢ τε Μεσημβρία, καὶ ἡ Συλημβρία, βασιλέων περὶ τὴν ἕσσαν πόλιν, καὶ τῶν Ρωμαίων βασιλείαν ἀντιθέωσι τε Ἐξαδραμείν πάντα τὰ ἔξ ἡσμου πληρώματα. ἀφ' ἧς γὰρ ἡ τῶν Ρωμαίων ἀρχὴ τὴν εὐαντῆς σιγίλιον ἐξήπλωσεν εἰς πάντα τὰ ἔξ ἡσμου τέρματα, πάντας, ὡς εἶπεν, διεσκέδασε, Ἐμετακένδισεν εἰς μίαν ἀρχὴν καὶ ζυγὸν ἡνάγκασε τελεῖν ἐνα πάντα. ἀρχὴ ἀμείνων ἢ τὴν σιγίλιον διασπένδω,

quæ Constantini magni, & Imperatoris, nominis heres est. Principium autem Europæ idcirco eam statuo, quia ipsum Byzantium oppidum Thraciæ pars est pulcherima, & honoratissima. Igitur Thraciæ Thema recenter positionem & nomenclaturam obtinuit Thematis, ex quo tempore Bulgarorum gens Istrum fluiuium traiecit. quando quidem prius in duo Regna diuisa fuerat Thracia. testantur id ipsa vrbium nomina, tum Mesembria, tum Sy- lembria, quæ ciuitates à regibus appellationem habebant, priusquam Romanorum Imperium actum fuisset, & omnia terrarum sola percurrisset. Etenim ex quo Romanorum Principatus * sagenam suâ ad omnes mundi limites expandit, cunctos, vt ita dicam, dispersit, & ad vnum imperium reduxit, ac iugum vnum subire omnes coegit. Verum cum sagena iunius fa-

tiscere, ac perfringi, coepit, iam variè & res & nomina commutata sunt.

Præfectura verò Thraciæ tum sub ducis potestate constituta est; tum eius, qui Consiliarius dicitur. Nam Taurus Proconsul obtinebat Thraciam sub Constantino magno, sub ditione suâ tenens tres & quadraginta vrbes, à duce, & consiliario, administratas. Sed cum sagena, ut dixi, rimas fecisset, ac putruisset, vibibus à barbaris expugnatis, & dirutis, Thraciæ imperium in exigua segmenta diuisum est. Etenim Bulgaria, & Ister, seu Danubius, flumen, & mons percelebris, Æmus vocatus, qui vsque ad Pontû pertinet, Thraciæ partes fuerunt: nunc autem alienæ, ac seiuuætæ, existunt. Ceterum Thraciæ Thema sub Imp. Constantinopolitano constitutum, atque ad eius iura, & ministeria, redactum erat; nec vllus vnquam Prætor consularis in eâ

ἢ Διὰ ῥήγνυσθαι, ἀλλῶς ἢ τὰ πρῶτα, καὶ τὰ ὀνόματα, μετεπιλήθησαν. Ἐπειρῆα δὲ Θράκης ὑφ' ἡγεμόνα ἐτέτακτο * καὶ ὑπὸ τὸν λεγόμενον κονσιλιάρημον, τέτρετι βελούτιω. Ταύτῃ γὰρ ἀνθύπατῳ ἐκράτη τῆς Θράκης ἵπτι ἔμεγαλε Κωνσταντίνε, ἔχων ὑφ' ἑαυτὸν πόλεις ὑφ' ἡγεμόνα καὶ κονσιλιάρημον γ'. Διὰ σκεπίσεως ἢ τῆς σελύνης, ὡς ἐπιπύρι, καὶ τῶν βαρβάρων ἐκπορησάντων τὰς πόλεις, εἰς μικρὰ τμήματα διηρέθη ἡ τῆς Θράκης ἀρχή· ἢ τε γὰρ Βελγαρία, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰσθμὸς, καὶ τὸ περὶ τὸν ὄρεον ἄλλοι ἔμεγαλοὶ Πόντε, τὸ καλέμενον Λίμνη, τῆς Θράκης εἰσὶ μέρη, νυνὶ δὲ ἀλλότρια χρεματίζουσι. τὸ δὲ τῆς Θράκης θέμα ὑπὸ τὸν βασιλέα Κωνσταντίνου πόλεως ἐτέτακτο· καὶ εἰς ὑπουργίαν αὐτῆς, ἐρηματίζε· καὶ ἐδέξατο τις στρατηγὸς ἢ ἐν αὐτῇ· ἀφ' ἧς δὲ τὸ θεομίσσητον τῶν Βελγάρων

γάρων ἔθνη ἐπεραιώθη εἰς τὸν Ἰσθμὸν, τότε καὶ αὐτὸς βασιλεὺς ἠναγκάσθη διὰ τῆς Ἰπποδρομαῆς τῆς Σκυθῶν, καὶ αὐτῶν τῶν Βελγάρων εἰς θέματα πᾶσιν ἀναγεῖν αὐτό. καὶ στρατηγὸν ἐν αὐτῇ χειροτονήσασθαι ἐβλήθη ἢ τῶν βαρβάρων περαιώσεως ἵπτι τὸν Ἰσθμὸν εἰς τὰ τέλη τῆς βασιλείας Κωνσταντίνε ἔμεγαλοί τε, ὅτε καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν φανερόν ἐβλήθη. πρότερον γὰρ Ονογουνδάρους αὐτῶν ἐκάλεσαν· ἢ δὲ Θράκη ὀνομασίαν μὲν εἶχεν ἀπὸ Θρακῆς βασιλείας, ἔμεγαλοὶ ἐν αὐτῆς τελευτήσαντο· ἢ ἀπὸ νύμφης Τιτανίδος, ἀφ' ἧς καὶ Κρόνε Δόλογκοι ὀνομαζόνται. μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ, καὶ Ἰεροκλῆς ὁ γραμματικὸς ὁ γεγράφας τὸν Σωκράτημον, τὸ τῶν Δολόγκων ἔθνη τῆς Θράκης σωμαρθημάτων, λέγων ὅτι εἰσὶν αἱ πᾶσαι ἐπικρήσι, καὶ πόλεις, αἱ ὑπὸ τὸν βασιλέα τῶν Ρωμαίων

fuerat, sed ex quo infensa Deo Bulgarorum natio ad Istrum fluium traiecit, tunc etiam imp. ipse coactus est, ob incursum & impressiones Scytharum, & Bulgarorum, ad Thematicis ordinem Thraciam reducere: & prætorem in eo Themate creare. Porro Barbarorum transitus ad Istri fluium circa finem imperij Constantini Pogonata; h. e. barbati, extitit. vnde eorum nomen claruit, ac peruagatum est. antea Onogunduros eos appellabant. Thracia vero appellatione hanc nata est à rege Thrace, qui olim illic è viuus excefferat: aut à nymphâ Titanide, ex quâ, & Saturno, Dolonchus natus est. Vnde prima natio Dolonchorum nominatur. Testis huius assertionis est etiam Hierodes Grammaticus, qui conscripsit commentarium Peregrinationis comitem, Dolonchorum gentem Thraciæ connumerans; cum ita loquitur:

*Sunt omnes praefecturae, & vrbes, quae ab Imp. Romanorum Constantinopolim regente administrantur; Praefectura quidem L X I V. vrbes autem * DCCCXXXV. Quocirca principium Europae Imperatricem urbium, & mundi totius, nouam Romanam ego constituo: Ac propterea Thema circa ipsam, quod appellatur Thrace, in Europaeis partibus situm, Thematum primum statuimus; quippe cum vrbs ipsa olim Byzantini cupata, in Thracum regione stabilita sit. Attamen Byzantium ipsum Megarensium, & Lacedaemoniorum, ac Boeotorum, est colonia, Graecorum antiquissimorum: idcirco etiam Dorienfium lingua vtuntur scite * & eleganter. Diximus itaque, vt antiquus ordo obtinebat, & ipsarum praefectarum nomina exposuimus.*

Διοικήμεναι, τὸν ἐν Κωνσταντινου πόλει, ἐπαρχίαι μὲν ἕξδ'. « πόλεις δὲ πλέ. Ἀρχαὶ οὖν « τῆς Εὐρώπης, ἑξ ἑσόμεσιν παντὸς, πλὴν βασιλίδου τῶν πόλεων, πλὴν νέαν Ῥώμην Κωνσταντινὴν πόλιν ἐγὼ τίθημι. Ἀλλὰ ἔτι καὶ τὸ πρὶ ἀντὶ τῆς θέμα, τὸ καλέμενον Θράκη, τὸ ἐν ταῖς Εὐρώπης μέρεσι θεμάτων πρῶτον τεθείκαμεν. ὡς καὶ ἀντὶ τῆς πόλεως τῆς πόλεως Βυζαντίου καλέμενης ἐν τῇ τῶν Θρακῶν ἰδρυθείσης χώρα· ἀντὶ τὸ Βυζάντιον Μεγαρέων, ἑξ Λακεδαιμονίων, καὶ Βοιωτῶν, ἐστὶν ἑσποικία, τῶν ἀρχαιοτάτων Ἑλλήνων. διὸ καὶ τῆς τῶν Δωρεῶν γλώττης ἐν ὀπίσθητι τυγχάνουσιν. εἰπομεν τίνων ὡς δευχαία τάξις ἐκράθη, καὶ ἀντῶν τῶν ἐπαρχῶν πρὸ ὀνόματι.

ΕΠΑΡ-

ΕΠΑΡΧΙΑ ΘΡΑΚΗΣ, ΠΡΑΕΦΕΚΤΥΡΑ
ἤρου Εὐρώπης. ΘΡΑΚΙΑΣ ΣΙΒΕ ΕΥ-
ΡΟΠΕ.

Υπὸ κωνσταρινῶν, τε-
τρεῖς βυλβυτῶν, πόλεις
ιδ'. Εὐδοξία πόλις, Ηρα-
κλεια, Ἀρκαδιόπολις, Βι-
ζύη, Πάνιον, Ορνοί, Γάνθ,
Καλλιπόλις, Μήριζος, Σαλ-
πικῆ, Σαυάδα, Ἀφροδισία,
Ἀπείρος, Κόιλια. Ἐπαρχία Ῥο-
δόπης. Ὑπὸ τῶν αὐτῶν πόλεις ζ'
Παρθινόπολις, Ηρακλεια
Στρυμόνης, Αἴνος, Μαξιμιανό-
πολις, Σέρρα, Φίλιπποι,
Τραιανόπολις. Ἐπαρχία Κρι-
μόντης· Ὑφ' ἡγεμόνα, πόλεις
ἕξ. Ἀδριανόπολις, Ἀρχιά-
λας, Δεβελτός, Πλατινόπο-
λις, Τζοΐδος. Ἐπαρχία Θρά-
κης, ὑπὸ κωνσταρινῶν πόλεις ε'.
Κλίμα, Μεστικόν, καὶ Ἀκόν-
τισμα, Φιλιπποπόλις, Βερόη·
νήσος Θάσος· νήσος Σαμο-
θράκη. Ἐπαρχία Μυσιάς, Ὑφ'
ἡγεμόνα πόλεις ιδ'. Τόμις,
Διονυσόπολις, Ἀκρά, Καλλά-
πις, Ἰστρ, Ζέλπα, Τρό-
καιος, Ἀξιόπολις, Καπιδάβα,

A Confiliarijs reguntur
quatuordecim vrbes,
Eudoxia, Heraclia, Ar-
cadiopolis, Bifye, Panion,
Orni, Ganos, Callipolis,
Merizus, Saltice, Sauada,
Aphrodisia, Apros, Cae-
lia. Praefectura Rhodop-
pes, sub eadem vrbes sep-
tem, Parthicopolis, Hera-
clia Strymni, Aemus, Ma-
ximianopolis, Serræ, Phi-
lippi, Traianopolis.

Praefectura Mimanti,
sub duce, sex vrbes, Adria-
nopolis, Anchialus, De-
belta, Plutinopolis,
Tfoidus.

Praefectura Thraciae,
sub Confiliario, quinque
vrbes, Clima, Mesticon,
Acontifina. Philippopolis,
Beroë. Insula Thasus: in-
sula Samothrace.

Praefectura Mysiae, sub
duce, vrbes xv. Tomis,
Dionysopolis, Acra, Cal-
latis, Ister, Zelpa, Tro-
paeus, Anisopolis, Capida-
ba,

ba, Carpus, Trosmis. No- uiodunum, Aegifus, Hal- myris. Hucusque Thraciæ Thema, & Hieroclis Co- mes peregrinationis, & po- stillà Macedoniæ Thema, quod sub Illyrico, & lo- corum situ, qui inde ob- feruatur, collocatum est: sic ergo incipit.

SECUNDVM THEMA, MACEDONIÆ.

Macedonia regio no- minata est à Mace- done, Iouis filio ex Thyià Deucalionis, vt ait vates Hesiodus:

Ille fatu Saturnigena genuisse Tonantis Natos, Magnetem atque Ma- cedona fertur, equestri Arte insignes, Pierias adèsq̃ue colentes.

Alij à Macedone, Aëoli filio, (vt auctor est Hella- nicus, Hierion lib. primo eorum qui in Argo): & ex Macedone Aëoli filio, à quo nunc Macedones vo- cantur, foli cum Myfis tunc habitantes. Quin-

κάρπης, Τρώσμις, Νοβιό- δουμ, Αἰγίσις, Αλμυ- ρίς. ἕως ἄλλοτε τῆς Θράκης θῆμα κ̃ τὸν Ἱεροκλέους Σιω- εκδημον. καὶ κ̃ τὰ πάντα τῆς Μακεδονίας θῆμα, ὃ ἴσασθαι τὸ Ἰλλυρικόν, καὶ τὴν ἐκείσε το- ποθεσίαν, τίταται ἀρχαίη οὐκ ἔτι

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΘΕΜΑ, Μακεδονίας.

Μακεδονία ἡ χώρα ὀνο- μάσθη διὰ τὸ Μακεδὸ- ν, ἔτι Διὸς ἑορτῆς τὸ Δε- καλίον, ὡς φησὶν Ησίο- δος ὁ ποιητής.

Ἡ δ' ὑποκυοσαμένη Διὶ γέν- νατο τερπικεραυτῶ. Ἦε δύο, Μάγνηται, Μακε- δόνα δ' ἰπποχάρμην, Οἱ περὶ Πιερίην, ἑὸλυμ- πον, δώματ' ἔναιον.

Ἄλλοι δ' ἀπὸ Μακεδόνου ἔτι Αἰόλου, ὡς Ἑλλάνικος, * Ἱερῶν περὶ τὴν ἐν Ἀργεῖ. ἑ * Μα- κεδόνος Αἰόλου, ἔτι τῶν Μα- κεδόνος καλαῶνται. μόνον κ̃ μὲν Μυσῶν τότε οἰκιστῆς κ̃

ἀρχαίη

λέγεται ἔτι καὶ Μακεδονίας μοῖρα Μακίηται, ὡς Μαροῦται ἐν πρώτῳ Μακεδονικῶν. καὶ τὴν Ἡρῆσαν δὲ Μακί- των λέγουσιν, διὰ τὸ Μα- κεδόνου. Ἀλλὰ καὶ τὴν ὀ- λην Μακεδονίαν Μακίηται οἶδεν ὀνομαζομένην Κλεί- διμῶν ἐν πρώτοις Ἀττικῶν. καὶ ἐξ ἀκρίθου ἰστέον τὸν Αἰγιαλὸν ἀνω τῆς καλα- ρίας Μακίηται. Οἱ δὲ τῆς Μακεδονίας βασιλεύσαν- τες ἀπογόνους ἑαυτῶν Ἡρα- κλέους ὀνομάζουσιν. Ἡρα- κλέους ἑκείνης ἔτι βεφάγος, καὶ λεοντοφόνος τυγχάνου- τῶν, ἔτι τὴν εἰκόνα καὶ τὸ μέγεθος περὶ ὅλον αὐτῶν τὸν χαρακτῆρα ἐν τῷ Ἰπποδρό- μῳ ὁ χαλκοῦς ἀνδρῶν ἀ- πεμάξατο ὅς τε Ἀλκμήνης καὶ Ἀμφικτεῶν ἦος, ὡς Ἑλλάνες ψῦδολογοῦσι τοῖς γράμμασι διὰ καὶ ἀντι τα- νίας, καὶ ἐμματα, καὶ προφύρας βασιλικῆς τῶν δερ- ματι τῆς κεφαλῆς ἔτι λέον- τῶν ἑαυτῶν ταμνοῦσι. καὶ

etiam Macedonia portio Maceta dicitur, vt scribit Marfyas in primo de rebus Macedonum : quin Eri- steam quoque appellant Ma- cetam à Macedone. Ve- rùm totam quoque Ma- ccedoniam nominare Ma- cectiam nouit Clidemus in primis Atticæ com- mentatijs. Et emigrarunt trans Aegialum supra Ma- cectiam nuncupatam. Qui verò Macedonia Reges extiterunt, nepotes Herculis se vocarunt : Hercu- lis inquam illius, qui à vo- racitate Buphagus, & Leonicida, dictus est; cu- ius imaginem, & omnem characterem, in Circo a- nea statua expressit. hic Alcmena & Amphitryo- nis filius fuit, vt Græci fa- bulosis literis signifi- cant: ideòque pro redimi- culo, & coronâ, & pur- purâ regiâ, Leonini capitis exuuio se redimunt: at- que hoc gestamen coro- nam, & ornatum, esse censent; eòque magis, quàm pretiosis lapillis, &

vnio-

vñionib. se decorari putant. ac testis huius rei fide dignus est nummus Alexandri Macedonis, eiusmodi figurâ insignitus: si quidem regnum Macedonum florere, ac vigere, cœpit à tertio Herculis filio, qui Caranus vocabatur. Auctum verò, propagatumque, à Philippo, patre Alexandri: Denique magnitudinem, ac splendorem, admirabilem assecutum est, atque extremas terrarum oras attigit, sub ipso Alexandro, eiusque successoribus; ac tandem decidit; ac desijt, sub Perseo, Philippi filio, qui regiam quoque dignitatem amisit: Etenim captus est ipse cum coniuge, & liberis, ab Emilio Proconsule, & Imperatore exercitus Romani, à quo victus fuerat, & mox Romam in vinculis adductus, & vna cum eo omnia regni Macedonum insignia. Ita vt à regio statu ad præfecturæ formam Macedonia mu-

σέμμα τῶτο καὶ κόσμον ἡ γέννησι, καὶ ὑπερ πάντα λίθον. Ἐ μάρτυς ἀξίόπιστος αὐτὸ τὸ νόμισμα ἔ Μακεδόνων Ἀλεξάνδρου, τοιαύτη εἰκὼνι καλλωπιζόμενον. εἰ * ἐκράτη ἢ ἡ βασιλεία τῶν Μακεδόνων ἀρξάμενός τινος ἔ τριπύ υἱὸς Ἡρακλῆος Καρανοῦ παροσαγορευόμενος αὐξήθειαι ἢ δὲ τὸ φιλίππος ἔ πατρὸς Ἀλεξάνδρου. μεγαλιωθεῖσαι δὲ καὶ ὑπερφυῆς γηρομνή, καὶ τῶν ἀκρων τῆς γῆς αὐτῆ Ἰππιφάουσαι ἐπ' αὐτῶ Ἀλεξάνδρου, ἔ τ' αὐτῶ ἀφαιρόχων κατὰ λήξασαι ἢ εἰς Περούσα τὸν Φιλίππου, ὡς ἔ αὐτὸ δαυθαλαῖν τῆς βασιλείας ἀξίωμα. ἀρχιμάλωτ' ἔ γὰρ αὐτὸς ὁ Περσεύς μὲν γυναικὸς, καὶ τέκνων, ἢ τῆ θείας ὑπὸ Αἰμιλίου ἀνθυπάτου, καὶ στρατηγῶ τῶν Ρωμαίων, εἰς τὴν Ρώμην ἀπήχθη δέσμιος, καὶ πάντα τῆς βασιλείας τῶν Μακεδόνων Ἰππίσημα, ὡς δὲ τὸ βασιλείας εἰς ἐπαρχίαν τὸ ἡγεμονία μετὰ βαλαῖν, καὶ νῦν εἰς

Ἰεμαλ' ἔ

Ἰεμαλ' ἔ τῶν, καὶ στρατηγῶν, αὐτῶ κατὰ λήξασαι. Ἐπαρχία Μακεδονίας ὑπὸ Κωνσταντίνου Πέλλη. Ἐυρώπη, Δί, Βερόρια, Εὐρδαῖοι, Εδέσσα. Κέλλη, Ἀλμοπία, Ἡρακλεία Λάκκις. Ἀντανία. Γέμινδ', Νικεδής, Διόκουρη, Ἡδομνή, Βεργύλη, Πρίβανα, Μαρώνεια, Ἀμφίπολις, Νεαπολις, Ἀπολλωνία, Τόπιρ, Τονυῦ Ράστον. Νικόπολις, Ἰθάπολις, Ἀκανθ' ἔ, Κεραϊόπυργ' ἔ, Βέρπη, Ἄραλλ', Διοκλήμανούπολις, Σεβαστόπολις. Ἐπαρχία Μακεδονίας, ὑφ' ἡγεμονίας τῶν πόλεις ἢ. Στόλοι, Ἀργύριον, Εὐστραμιον, Πελαγονία, Βάρραλα, Κελαϊνίδιον, Ἀρμονία, Ζάπαρα. Ἐπαρχία Θεσσαλίας, ὑπὸ τὸν αὐτὸν πόλεις ἢ. Λάρισσα, Δημητριάς, Θήβαι, Ἐχινναῖος, Λάμια, Τρίκη, Γόμφει, Ἀπάτη, Μητροπολις. αἰ

tata fuerit; ac nunc in Thematis, & Prouinciæ, ordinem redacta.

Præfectura Macedoniae sub Consulario vrbes xxxi continet, quæ sunt, Thessalonice, Pelle, Europus, Dius, Berræa, Eordei, Edeffa, Celle, Almopia, Heraclia Lacci, Antania, Gemindus, Nicedes, Dioburus, Hedomene, Bragylus, Pribana, Maronca, Amphipolis, Neapolis, Apollonia, Topirus, Rhufium postea dicta, Nicopolis, Ithapolis, Acanthus, Ceræopurgus, Berpe, Aralus, Diocletianopolis, Sebastopolis.

Præfectura Macedoniae, sub duce, vrbes octo: Stoli, Argos, Euftraum, Pelagonia, Bargala, Celænidium, Harmonia, Zapara.

Præfectura Thessaliae, sub eodem duce, vrbes sexdecim, Larissa, Demetrias, Thebe, Echinæus, Lamia, Trice, Gomphi, Apate, Metropolis, quæ nunc

nunc dicuntur Nouæ Pa-
tra, Cæsaræa, Pharsalus,
Burthaminsius, Saltus,
Ioannubius. insula Scia-
thus: insula Scepsila: insu-
Peparetus. Hucusque
Macedoniæ Thema por-
rigitur.

TERTIVM THEMA,
STRYMONIS.

THEMA Strymonis,
Macedoniæ coniun-
ctum est, & nullibi eius
mentio fit nomine The-
matis, sed in Claustri
montis ordinem reputa-
tum est. & Scythæ ipsum
loco Macedonum depaf-
cuntur, postquam Iusti-
nianus, Rhinotmetus à
truncis naribus dictus,
eorum sedes in montibus
Strymonis, & pontibus
sublicijs, seu traiectu clau-
strorum, collocavit.

QUARTVM THEMA,
THESSALONICE.

THessalonice, quæ hoc
tempore in Themat-
is ordine existit, & ipsa

νῦν λεγόμενα Νέα πάτρα
Καισαρία, Φάρσαλος, Βερ-
θαμίνσι, Σάλτι, Ιωαν-
νης βίσησι, Σκίαθου.
νήσος Σκεπίλα· νήσος Πεπά-
ρητος. ἕως ἧδε τὸ θέμα Μα-
κεδονίας.

ΤΡΙΤΟΝ ΘΕΜΑ,
ΣΤΡΥΜΟΝΟΣ.

TΟ δὲ θέμα ἔστι Στρυμόνος
τῆ Μακεδονία συντά-
κται, καὶ ἑδαμοῦ τέτρα λό-
γος ἐστὶ περὶ θεμάτων, ἀλλ'
εἰς κλεισθραίας τάξιν λελό-
γηται· καὶ Σκύθαι αὐτὸ ἀπὸ
Μακεδόνων διαγέμονται, Ιου-
στιανὸς ἔστι Ρινομήτης ἐν ταῖς
ἔρεσι τῆ Στρυμόνος, καὶ
ταῖς διαβάθραις τῶν κλει-
στρῶν, τέτους ἐγκατακί-
σται.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΘΕΜΑ,
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

TΟ δὲ νῦν εἰς θεμάτων
τάξιν περιλαμβανόμενον Θεσ-
σαλονίκη, καὶ αὐτὸ Μακε-
δονίας

δονίας μέρος τυγχάνει. καὶ
ἵνα μὴ λέγω ὅτι ἔξωθεν, ἔ-
παλαιὰς, ἔπειτα μαρτυροῦ-
σιν ἀγνοίας ἀξιοχρεώσεως μάρ-
τυρος ὁ ἄγιος ἔχεις Ἐπίστο-
λῶν Παύλου, Μακεδονίαν
πρωτῶν ἀποκαλῶν, ἡρώδης δ'
ἕτως· * Παρόντος ἡμῶν Ἀρ-
χιερέως Μακεδόνος Θεσσαλο-
νικέως. ἡ γὰρ Θεσσαλονίκη
μητρόπολις ἐστὶ τῆ Μακεδονίας.
ἀλλὰ καὶ Ἰεροκλῆς ὁ γραμμα-
τικὸς ἐν τῇ Μακεδονικῇ αὐτ'
τέθεικε πόλεσιν· ἔχει δὲ τὸ ἑνο-
μασίαν ὑπὸ τοιαύτης αἰτίας·
Φίλιππος ὁ Ἀμύντος Θεσσα-
λὸς ἐκεῖ νικηθεὶς, τῇ θυγατρὶ
καὶ τῇ πόλει, ὀμνύμενος τὸ ἑνο-
μα ἔθετο.

HEMPTON ΘΕΜΑ
τῆ Εὐρώπης, Ελλάς.

Eλλάς ἡ χώρα ἐκλήθη
ὑπὸ Ἑλλῆνος ἔστι Δευκα-
λίωνος, ὃς δυναστεύσας τῆς
Φθιώτιδος ὅτι ὑπήκοος ἐαυ-
τῷ γυρομήτης ἀπὸ Γραικῶν
Ἑλλῆνας ἐκάλεσε· καὶ τότε
περὶ τὸν Ἑλλῆνας ὀνομάσθη. ἐν
αὐτῷ δὲ τῷ παλαιῷ ὀνομα

Macedoniæ pars est. &
ut non externos, & anti-
quos, huiusce rei testes
proferam; locuples testis
est sanctus Dei Apostolus,
qui Macedoniam hanc
appellat, dum ita scribit;
Perseuerante nobiscum Ari-
starcho Macedone Thessaloni-
censi. etenim Thessalonice
Metropolis est Macedo-
niæ. Quinctiam Hierocles
Grammaticus inter Ma-
cedoniæ vrbes eam collo-
cauit. appellationem au-
tem ab eiusmodi causâ
obtinuit. Philippus, Am-
myntæ filius, ibi victoriâ
repportatâ, filia, & ciuitati,
idem nomen imposuit.

QUINTVM THEMA
EVROPÆ, HELLAS.

Hellas, Græciæ regio,
dicta fuit ab Helle-
ne, Deucalionis filio; qui
cùm dominatus esset
Phthiotidi, subditos sibi
incolas pro Græcis Helle-
nas nuncupavit, ac tunc
primùm Hellas nominata
fuit. hoc verò nomen

haud antiquum fuit gen-
 eis, sed Græcanicæ vocis
 proprietas; vt Alexander
 Historicus ait, se comper-
 tum habuisse, Helladis
 vocem recentiore esse.
 quin etiam opinor vni-
 uersam regionem id no-
 minis non obtinere. ne-
 que verò Poëta Hellenum
 meminit, cum Argiuos ip-
 sos appellat: verùm Thes-
 salos solos & Helladem
 vocat urbem quæ Achilli
 parebat, vt Alexander
 Polyhistor scribit. Nus-
 quam vniuersos Græcos
 Hellenas indigetavit, ne-
 que alios, præter eos, qui
 cum Achille ex Phthioti-
 de Ilium nauigant. Ce-
 terum Thema Hellads vr-
 bes continet LXXIX, qua-
 rum prima est, Scarpia:
 secunda, Eleusini: tertia,
 Daulium; quarta, Cha-
 ronea; quinta, Naupa-
 ctum; VI, Delphi: VII,
 Amphissa, & ceteræ, his
 adnumera etiam insulam
 Eubœam, quam nonnulli
 Chalin, vel Chalcida, no-
 minant. hæc porro secum

ἔθνεσ, ἀλλὰ Φωνῆς τῆς Ἑλλη-
 νικῆς ἰδιώμα, ὡς ὁ συγγρα-
 φῶς Ἀλέξανδρος Φησὶ, πλὴν
 ὀνομασίαν νεωτερικῶν εἰδῶς.
 δοκεῖ δέ μοι εἶδὲ τὸ ὄνομα τῆς
 σύμπασί πως εἶχεν ἡ χώρα.
 εἰδ' ὁ ποιητὴς ἐμνήσθη Ἑλλη-
 νων, Ἀργεῖος ἀύστ' Ἰσποκα-
 λῶν, ἀλλὰ Θεσσαλὸς μόνον
 Ἰσποκαλῶν, ἢ Ἑλλάδα πλὴν
 Ἰσθμῶν Ἀχαιῶν πόλιν, ὡς Ἀλέ-
 ξανδρὸς Φησὶν ὁ Πολυῖσταρ,
 ἰσθαμοῦ ἔστυ' ἀμπαυτῆς ὠ-
 νόμασεν Ἑλλῆνας, εἰδ' ἄλλας
 ἢ ἔστυ' μὲν Ἀχαιῶν ἐκ τῆς
 φθιώτιδος πρὸς πλὴν Ἰλιον
 ἐκπαύσαντες. ἔχει δὲ τὸ
 ἴμα τῆς Ἑλλάδος ὅλας
 οὐδ'. πρῶτον μὲν Σκάρφια,
 β'. Ἐλευσίνα. γ'. Δαυλίον.
 δ'. Χαίρωνείαν. ε'. Νεώπεικ-
 τον, ς'. Δελφός. ζ'. Ἀμ-
 φισσαν, καὶ τὰς λοιπὰς,
 σιωαριθμῶ δὲ πάντας, καὶ
 νῆσον πλὴν Εὐβοίαν, λέγ' ἴνες
 Χαλιν ἢ Χαλκίδα ὀνομά-
 ζουσιν. ἔχει δὲ μεθ' ἑαυτῆς,
 καὶ τὰς καλεσθῆναι νήσους
 Κυκλάδας, καὶ νῆσον πλὴν
 Αἴγιαν.

Αἴγιανον, κάταντα δὲ καὶ μέ-
 χρι Θερμοπυλῶν. ἐν ᾧ τό-
 πῳ Λεωνίδης ἐκείνῳ ὁ Λα-
 κεδαιμόνι μὲν τεταρο-
 σίων στρατιωτῶν ἄντιστι Ξέρ-
 ξη τῶ τῶν Περσῶν βασιλεῖ.
 καὶ τοσούτα μὲν ἡ Ἑλλάς καὶ
 τὸν Ἰεροκλέα.

ΕΚΤΟΝ ΘΕΜΑ,
 Πελοπόννησος.

SEXTVM THEMA,
 PELOPONESVS.

Κόρινθος, ἢ ποτὲ Εφύρα,
 μητρόπολις πάσης Ἑλ-
 λάδος, καὶ αὐτῆς Πελοποννή-
 σος, τετέστιν Ἀχαιῶν. οἱ γὰρ
 Ρωμαῖοι ἔστυ' τὸν Πελοπόν-
 νησον οἰκιστῆρας, Ἀχαιῶν ὀνο-
 μάζουσιν. ἐστὶ ὅ παῖσι ἡ νῆσος
 ὑπὸ ἐνὶ στρατηγῶν τετραγμέ-
 νη, πόλεις ἔχουσαι μί. ἐξ ὧν
 εἰσὶν Ἰπίσημοι, Κόρινθος μη-
 τρόπολις, Σικυῶν, Ἀργος, Λα-
 κεδαιμονία τῆς Λακωνικῆς,
 ἢ πρὸς Σπάρτην ἑτέρα μητρό-
 πόλις αἱ λεγομένη Πατρέαι.
 ἢ δὲ Πελοπόννησος τρεῖς ἔχει
 ἐπωνυμίας, ὡς ὁ Νικύλαος ὁ

habet etiam insulas, Cy-
 clades dictas; & Aeginam
 insulam, atque inferiora,
 vsque ad Thermopylas:
 vbi Leonides ille Lacedæ-
 monius cum trecentis
 militibus obstitit Xerxi
 Persarum regi. Atque
 hæc sunt, quæ continen-
 tur in Hellade, iuxta Hie-
 clem.

Orinthus, olim E-
 phyra vocata, me-
 tropolis est Græciæ totius,
 atque ipsius Peloponēsi,
 hoc est Achaiz. Nam Ro-
 mani Peloponēsi incolas
 Achæos nominant. est au-
 tem vniuersa insula sub
 vno Prætorē constituta,
 & vrbes XL. continet, ex
 quibus insignes, Corin-
 thus metropolis, Sicyon,
 Argus, Lacedæmonia La-
 conicæ, quæ antea Spar-
 ta vocabatur. Alia me-
 tropolis, Patræ nun-
 cupata. Peloponēsus au-
 tem tres appellationes

obtinet, vt Nicolaus Damascenus scribit in *iv. histor.* Itaque maximè inter illius temporis principes Pelopidæ pollebant; ac Peloponesus ipsos spectabat, & ab ipsis pendebat, noménque suum retinebat; cum tribus iam antea nominibus appellata fuisset. etenim sub Apio, filio Phoronei, vocabatur Apia. Sub Pelasgo indigenâ, Pelasgia. Sub Argo verò, etiam Argos cognominata est. Denique sub Pelope, qui Oenomaum vicerat, Peloponesus proprium hoc nomen vendicauit. Est autem Cheronesus platani folio figurâ affimilis; atque ei certè Dionysius Peloponesum comparat, hòc versu;

*Affimilis platani frondi, cui
cusps acuta est.*

Circa hæc ipsa loca septem sunt Insulæ, quæ Peloponesiæ nuncupantur. Ac sic quidem Peloponesus antea regio gubernabatur imperio ab Heraclidarum genere, donec

Δαμασκηνὸς γράφει ἐν τε-
κάρτη ἰστορίᾳ. μέγιστον οὐδ' ἔ-
τώτε ἴχθυον οἱ Πελοπίδαι· καὶ
ἡ Πελοπόννησος εἰς αὐτῶν ἄ-
Φεώρα, καὶ αὐτὸ τοῦ ὄνομα
ἔχουσι ἀπ' ἐκείνων, τρεῖς
ἤδη πρῶτον ἀλλοτρίασα ταῖς
ἐπωνυμίαις. Ἰππὶ μὲν γὰρ Ἀ-
πίης, ἔ' Φορωνέως, ἐκαλεῖτο
Ἀπία. Ἰππὶ δὲ Πελάσγου ἔ' αὐ-
τόχθονος, Πελασγία. Ἰππὶ δὲ
Ἀργεως, καὶ αὐτὴ ὀνομαζομένης ἐκα-
λεῖτο Ἀργος. Ἰππὶ δὲ Πελοπεί-
ου, ἔ' τὸν Οἰνόμαον νικησάντων,
Πελοπόννησος ἔραρε τῆς τοῦ κύ-
ριον ὄνομα. ἔστι δὲ Χερρόνησος
ἀμπέλκις φύλλῳ τῷ ἰσχυρῶς
παρεμφορῆς. Διονύσιος δὲ
πλατάνος φύλλῳ ἀπὸ καὶ
λέγων ἔταως,

Εἰδομένη πλατάνοιο μου-
ρίζοντι πετήλῳ.

Ἐπεὶ δὲ τὸν τόπον αὐτὸν εἰπὼν
ἠῆσαι ζ' Πελοποννήσιοι λεγόν-
ται. καὶ ἔταως μὲν ἡ Πε-
λοπόννησος. ἐβασίλευετο πο-
τε μὲν ἡ Πελοπόννησος ἐκ τῆς
τῶν Ἡρακλειδῶν γένους μέ-
λεις ἀν' Φίλιππον ὁ Μα-
κεδόνων

κεδῶν τῶν ἐκείνου. διε-
νεχθέντων γὰρ τῶν Ἀθηναίων
πρὸς αὐτῶν Λακεδαιμονίους
πρὸς πρῶτον, ἀφ' ἑσπερ ὑπὸ
ἀμφοτέρων ὁ Πέρσης ἠτήθη·
Ξέρξης ἐκείνου ὁ περὶ ἐξήκοντος,
περὶ μὲν ὑπὸ Λακεδαιμο-
νίων, ὅτε Μαρδόνιος ἐκείνου
σὺ πάντῃ τῷ λαῷ ἐπεπή-
κει. νηήτῃ δὲ σὺλῳ ὑπὸ Ἀθη-
ναίων, ὅτε Θεμιστοκλῆς ἐναυ-
άρχει ἔ' σὺλῳ Μάχη οὐδὲν
ἐκροτήθη πρὸς ἀμφοτέρων
πρὸς πρῶτον, καὶ διεκρά-
τησεν ἐπ' ἀμφοτέροις ὁ πόλε-
μος ἔτη κζ'. καθὼς Θεκυ-
δίδης ὁ περὶ αὐτῶν γρά-
φει. ὑπὸ ἀλλήλων οὐδὲν δι-
φραθέντων; ἔ' τῆς νεολαίας
ἀπολλυμένης, εἰσῆλθε Φίλιπ-
πος, ὁ ἔ' Ἀλεξάνδρου πατὴρ,
καὶ ἀμφοτέρους αὐτῶν ἐδύ-
λωσεν, ὥστε ῥηθῆναι ἐπ'
αὐτῶν τῶν λόγων,

Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πῦρ
καὶ ἔλλαχε ἰσχυρῶς

ὑπερον δὲ πάλιν, τῶν Μακε-
δόνων ὑπὸ Ρωμαίων ἠτή-
θέντων, πῶς ἡ Ἑλλάς τε καὶ

Philippus Macedo eos de-
uicit. At enim cum Athe-
nienfes aduersus Lacedæ-
monios de principatu
contendissent, ex quo ab
utrisque Persa victus est,
Xerxes ille famosissimus
pedestri prælio à Lacedæ-
monijs superatus est; &
Mardonius cum vniuersis
copijs concidit: nauali ve-
rò expeditionè ab Athe-
nienfibus cladem acce-
perunt, tum cum Themis-
tocles classi præfuit. pug-
na itaque inter utrosque
commissa est de præro-
gatiuâ, ac bellum utrin-
que per xxvi. annos in-
ualuit, vt celeberrimus
Thucydides scriptum re-
liquit. Ergo profligatos à
se inuicem, & iuuentute
prostratâ, inuasit Philip-
pus, Alexandri pater, &
utrosque seruituti addi-
xit: vt hic oracularis ver-
sus de ipso prolatus fue-
rit,

Præficitur Dux diffidiis de-
terrimum ortis.

Postea autem, vice ver-
sâ Macedonibus à Ro-
manis

manis superatis, omnis Græcia, & Peloponnesus, Romanorum sagenæ iugum subierunt, ut Græci ferui pro liberis euaserint. Põisδ̄ depopulata ac vastata regio, & barbara effecta est, quando pestilens morbus in omnem terrarum orbem grassatus est, quo tempore Constantinus Copronymus factè cognominatus, Romanorum imperij sceptrarexit. aded, ut quempiam, è Peloponneso oriundum, de nobilitate suâ, ne dicam ignobilitate, gloriantem, Euphemius, illustris ille Grammaticus, cauillatus falsè fuerit hoc trito, & peruagato, senario,

Vieta facies est, veterosus senex.

Hic autem fuit Nicetas, qui filiam suam Sophiam collocauit matrimonio cum Christophoro, filio Romani, pulchri ac probi Imp.

ὁ Πελοπόννησος ὑπὸ τῶν Ρωμαίων συγγλυῖται ἐγένετο, ὥστε δὲλοις αὐτ' ἐλαττέρον γινέσθαι· ἐοδλαβώθη δὲ πᾶσι ἡ χώρα, ἔργονε βάρβαρο, ὅτε ὁ λοιμικός θάνατος πᾶσι ἐβόσκειτο ἢ οἰκημένῶν ὀπλιῶν Κωνσταντῖνου, ὁ τῆς κοπέρας ἐπώνυμος, ἔσπῃρησ τῆς τῶν Ρωμαίων διαίτη δρχῆς. ὥστε ἰνα τῶν ἐκ Πελοποννήσου μέγας φρονῖνται ὅτι τῆ αὐτῆς ἀγρία, ἵνα μὴ λέγω δυσγυία, Εὐφήμιον, ἐκείνον τὸν περὶ τὸν γραμματικόν, ὁποσικῶναι εἰς αὐτὸν τετατὸ τὸ θρυλλέμιον ἰαμβεῖον,

Γαρσοδοφδῆς ὄψις ἐσθλαβωμύη.

ἡ δὲ οὗτ' Νικήτας, ὁ κηδύσις ὅτι θυγατὲρ Σοφία Χρυστόφορον τὸν γόν τῆ καλῆ Ρωμαίου ἔαρχος βασιλέως.

ΞΒΔΟ-

ΞΒΔΟΜΟΝ ΘΕΜΑ,
ΚεΦαλλενία.

Η Δὲ ΚεΦαλλενία συμπαιαλήθη τῇ Πελοποννήσῳ· εἰδὲ ποτε γὰρ εἰς πῆξιν ἐξημέτιζε θέματα, εἰδὲ ὀνομαστός ἦς ἐκ ταύτης ἐγένετο, εἰ μὴ ὁ παρ' Ομηρο πολυθρύλλητος Ὀδυσσεύς. ὁμοίως ἢ ἔνῃσος ἡ Ζάκυνθος, ἢ τε Λευκάς, καὶ ἡ Ἰθάκη, ἢ ἔοδυσσεύς πατὴρ, καὶ ἄλλαι ἰνα νησιδοί, ἔαυτῇ κέρουρα, ἢ τῶν Φαιάκων πόλις, τὸ ἔοδυνός βασιλεῖον, ὅνταρ Ομηρος ἐκθαίρει εἰς ἐρ πάντας εἰν τὸτε ἰανῶν ἀνδρῶν βασιλεύοντες, καὶ ταύται μὲν περὶ τέτων.

ΟΓΔΟΝ ΘΕΜΑ,
Νικόπολις.

Ε Παρχία τῆς παλαιῆς Ἠπείρου τῆ Φωκίης, ὑφ' ἡγεμόνας, πόλις δωδεκα. Νικόπολις μητροπολις ἐκλήθη δὲ

SEPTIMUM THEMA
CEPHALLENIA.

Cephallenia Peloponneso comprehensa est. numquam enim adferri Thematis deuenerat, neque celebritis quicquam ex eâ oriundus erat, nisi clarissimus apud Homerum Ulysses: ac pariter etiam Zacynthus insula, & Leucas, & Ithaca, Ulyssis patria; & alia quædam insula, atque ipsa Corcyra, Phæacum ciuitas, Alcinoi Regia: quem quidem Homerus diuinis laudibus in cœlum extollit supra cunctos principes, qui tunc in paucos dominabantur. atque hæc de his hæc ænus.

OCTAVVM THEMA,
NICOPOLIS.

Praefectura antiqua Ἠπείρου τῆ Φωκίης, sub duce, vrbes duodecim, Nicopolis est metropolis. vocata autem est metropolis

ob eiusmodi causam: Cæsar ille Augustus, & famâ super æthera notus, bellum gessit aduersus Cleoparram Ægyptiam, & Antonium eius virum, qui prius Cæsaris affinis ob sororem fuerat. Ceterùm à Romanorum dominatu desciiuit, ob amorem Cleopatras, & vniuersam Ægyptiorum terram sibi subegit: Itaque nauali prælio, cum nauibus mille ducentis, cum Cæsare in acie congressus est, in ipso promontorio, quod Actium nuncupatur: & cum Cæsar Antonium vicisset, & Cleopatram, urbem condidit, quam Nicopolin nominauit, quod eo loci superatus esset Antonius. Iam verò à dicto promontorio Actio etiam vocari Indictiones instituit. sicut enim Hesychius Illustrius scribit. Indictio, hoc est, Inactio, victoria scilicet circa Actium. Idcirco certè incipit Indictio à primâ, & desinit in decimâ quintâ; & retro commeat:

Νικόπολις δι' αἰτίαν τοιαύτην· Καίσαρ ἐκείνος ὁ σεβαστὸς ἔπειθ' ἠνέκεν Αὐγούστου τὸν πόλεμον ἐρχομένην Κλεοπάτρας τὴν Αἰγυπτίαν, καὶ Ἀντωνίου τὸν παύτης ἀνδρός· ὃς ἑὺ πεπρωτον ἐπὶ ἀδελφῆ τῆς Καίσαρος· ἡμετέρος ἀπίστη· τὴν Ρωμαίων δὲ χάρις δι' ἔρωτος τὴν Κλεοπάτρας αὐτῆς, καὶ τὴν Αἰγυπτίων γῆς πύσης ἐκράτησεν. ναυτικῶν οὐκ ὄλησεν ὅτι ναυσὶ, χιλίαις καὶ Διακοσίαις συνεβάλλον μὲν Καίσαρ ἐν πολέμῳ, ἐν αὐτῷ τῷ ἀκρωτηρίῳ τῷ καλεσμένῳ Ἀκτίῳ. Ἐνίκησας ὁ Καίσαρ τὸν Ἀντώνιον καὶ τὴν Κλεοπάτραν, ἔκτισε πόλιν, καλέσας αὐτὴν Νικόπολιν, διὰ τὸ ἐκεῖσε ἠτήθησεν τὸν Ἀντώνιον. διὰ τὸ ἔσθ' ἀκρωτηρίῳ καλεσμένῳ Ἀκτίῳ, ἔσθ' καλεσμένης Ἰνδικτιῶνας ἐκαλέσεν. ἔσθ' γὰρ γράφει Ησύχιος ὁ Ἰλιέσιος. Ἰνδικτιῶνας ἔσθ' ἐστὶν Ἰνακτιῶνας, ἢ περὶ τὸ Ἄκτιον ἀνίκη· διὰ τὸ ἔρχεται μὲν Ἰνδικτιῶνας διὰ πρῶτης, καὶ κατέληξε μέχρις ἐ. ἔπειτα ἠσπέρει-

ἠσπέρει, καὶ ἄρχεται διὰ πρῶτης, διὰ τὸ τὸν Ἀντώνιον συνάροντα γινώσκαι αὐτῶν τῷ Καίσαρι μέχρις ἐ. ἰ. χρόνου. μὲν δὲ ταῦτα μόνον ἐκράτησεν Αὐγούστου· μητρόπολις δὲ ἔσθ' ἡμετέρος πόλις Δωδώνη, ἐφ' ἧς ἡ δρυὸς ἡ Φεγγαρομένη τὰ τῶν δαιμόνων μυστήρια, ὅσων μνημονύει καὶ ὁ θεολογὸς Γρηγόριος, λέγων οὕτως.

Η * Δωδωναίας δρυὸς λεηρήματα,

Η Κασταλίας μαντικώτερον πόμα.

ἐκεῖσε γὰρ ἑὺ ἡ πηγή Κασταλίας ὄνομα ἔχουσα, διὰ τὸ νύμφης Ἰνὸς ἔσθ' ἡ καλουμένης, καὶ ποταμοῦ, ὃν Ὀμηρος Ἀχελῶν ὀνομάζει, ἔσθ' ὃ ὕδωρ ὑπερβαίνει γλυκύτητά· πάντα τὰ τῶν ποταμῶν νέματα. καὶ ταῦτα μὲν περὶ Νικόπολεως.

atque incipit à primâ. quia Antonius collega fuerat Augusti Cæsaris vsque ad decimum quintum annum, postea verò solus imperauit Augustus.

Porro Thematis huius metropolis vrbs Dodone, in quâ quercus est, quæ dæmonum arcana, & oracula, edebat; cuius rei meminit etiam Gregorius Theologus, cum ita loquitur:

Aut Roboris Dodonæi aniles fabule,

Aut Castalia diuina valde pocula.

Nam eo loci fons erat; Castaliae nomen obtinens, à Nymphâ quâdam, sic nuncupatâ; & à fluuio, quem Homerum Acheloum nominat, cuius aqua dulcedine omnes fluminum liquores superat. atque hæc quidem de Nicopoli.

NONVM THEMA, ENNATON ΘΕΜΑ,
DYRRACHIVM.

DYrrachium, olim Epidamnus, sub Consiliario, vrbes novem. Scampa, Apollonia, Bullis, Amantia, Pulcheriopolis, Aulon, Lestron, Scopton, Alenidus metropolis.

Præfectura Daciæ mediterraneæ, sub Consiliario vrbes, quinque, Pantalia, Germanus, Næsus, patria magni Constantini, Nemesiana.

Præfectura * antiqua, sub Consiliario, vrbes quinque.

Præfectura Dardaniæ, sub Duce, vrbes tres.

Præfectura Pannoniæ, sub eodem, vrbes duæ. Atque ita se habent præfecturæ novæ Epiri, seu Continentis, hoc est Dyrrachij, quod oppidum olim Epidamnus dicebatur: de cuius nominis ratione aliquid memorandum est. Dyrrachium civitas Græcanica, & Epi-

ΔΥρράχιον, ἢ ποτε Ἐπίδαμνος. Ἰσθμὸς Κενσιλαίου, πόλις θ'. Σκάμπα, Απολλωνία, Βουλλῖς, Ἀμαντία. Πουλχεροπόλις, Αὐλών, Λήστρων, Σκοπίων, Ἀλενίδων, μητροπόλις. Ἐπαρχία Δακίαις μεσογείης, Ἰσθμὸς Κενσιλαίου πόλις πέντε, Πανταλία, Γερμανός, Νάσος, ἢ πατρὶς ἔμεγαλὸς Κωνσταντῖνος, Νεμεσιάνου. Ἐπαρχία τῆς Παλαιᾶς Ἰσθμὸς Κενσιλαίου, πόλις ἓ. Ἐπαρχία Δαρδανίας, ἢ Φῆγεμόνα, πόλις γ'. Ἐπαρχία Παννονίας, Ἰσθμὸς αὐτῶν, πόλις β'. καὶ ὧδε μὲν Ἐπαρχίας τῆς νέας Ἠπείρου, τὴν ἔστι τὴν Δυρράχίου, ἔτι παλαιὰ καλουμένην Ἐπίδαμνον. ῥητέον δὲ περὶ τῆς ὀνομασίας αὐτῆς, ποῦθεν καλεῖται τὸ Δυρράχιον. Δυρράχιον πόλις Ἑλληνική, καὶ Ἐπίδαμνος καλεῖται Ἰσθμὸς Ἐπίδαμνον

Ἐπίδαμνον ἔχει χραίσις ἡρώος, τὰς τε θυγάτηρ Μελισσα, ἢς ἡγάθη Ποσειδῶν ὁ Δυρράχιο. * ἢ Φῶσις ἐστὶ τὸ πῦρ ἐν Ἐπίδαμνον Μελισσῶν, ἔνθεν Ποσειδῶν αὐτῇ συνῆλθε. μὲν δὲ τὸ Ρίζονικον Λιόςος ἐστὶ πόλις, καὶ Ἀκρόλιος, καὶ Ἐπίδαμνος, Κερκυραίων κλισμα, ἢ νῦν Δυρράχιον ὀμωνύμως τῇ Χερρονήσῳ λεγομένη, ἐφ' ἧς ἰδρυται, ὡς φίλων γράφει. Δέξιππος ἐν Χερρονικῶν δελφῶν Μακεδονικῶν πόλιν αὐτῶν καλεῖ, γράφειν ἕτως·
 » καὶ Μακεδόνων Ἐπίδαμνον,
 » εὐσσερον Δυρράχιον μετονομαδεῖσεν, πόλιν τῆς Μακεδονίας μεγαλίῳ καὶ Ὀδαίμονα ἔσση, κατὰ κράτος αἰροῦσιν. Εὖς ὧδε ὁ μερσμός τῆς βασιλείας ἐγένετο ἔκρηται ἡ βασιλείως τὸ Βυζάντιον. τὰ δὲ ἀντίπερα, ἄπερ Ἰόνιον κάλυπτο, τῷ βασιλευσάντι τῆς Ρώμης ἰσθμῶν. αὐτῶ γὰρ ἐμέλεσεν ἡ μέγας

damnus appellata, ab Epidamno heroë prisco: huic erat filia, Melissa nomine: cuius amore correptus fuerat Neptunus Dyrrachius*. locus est Epidamni Meliffonius, ubi Neptunus cum eâ rem habuit. Post Rizonicum Liffus est ciuitas, & Acroliffus, & Epidamnus, à Corcyraë condita; quæ nunc Dyrrachium, communi cum Cherronieso nomine, appellatur: in quâ structa est, ut scribit Philo. Dexippus in X. Cherronico urbem ipsam Macedonicam vocat, dum ita scribit; Et Macedones Epidamnium, quæ postea Dyrrachium nominata est, & Macedonia magna ac beata ciuitas erat, capiunt.

Hucusque imperij diuisio facta est, ut illa essent imperatoris, qui Byzantiū tenet: quæ verò vltterius sunt, & Ionico sinu continentur, imperatori Romæ obtemperabant. Sic enim magnus Imperator Constantinus partitus est impe-

imperium tribus suis liberis Constantino, Constantio, & Constanti: ac primo quidem, superiora Galliarum loca, & quæ trans Alpes sunt, usque ad occidentum Oceanum, atque urbem Cantabrim; Constanti verò, minimo natu, Romam, & inferiorem Galliam, atque insulam Sardiniam, ipsamque Siciliam, & Africam ulteriore, Carthaginem, & Afrorum Metropolin, usque ad Cyrenem: Constantio denique, quæ ultra Dyrrachium, atque Illyricum, Helladem, & insulas ulteriore, & quæ Cyclades ac Sporades nuncupantur, usque ad Hellepontum, ac parvam Asiam dictâ, utramque Syriam, ac Palæstinam, itemque Ciliciam, ipsamque Ægyptum. Nam Libya Romano Imperatori subdita fuit, atque antiqua certè, & prima, Romani Imperij diuisio eiusmodi fuit. Ceterum Dalmatia Italia regio est,

Βασιλεύς Κωνσταντίνος τοῖς τρεσὶν υἱέσιν αὐτοῦ, Κωνσταντίνῳ, Ἐκωνσταντίνῳ, καὶ Κωνσταντίνῳ· τῷ μὲν πρώτῳ ἡ Ἰταλία ἀνω Γαλλίας, καὶ τὰ ἐπὶ κενῆ Αἰλπεων ἕως Εἰσαερίως ἀνεκκονοῦ, καὶ ἐς αὐτὴν πόλιν τὴν Κανταβρίαν· τῷ δὲ Κωνσταντίνῳ τὸ ὑπέστω ἡ Ἰταλία, Ἐκωνσταντίνῳ τὴν Ἰσπανίαν καὶ τὴν νῆσον Σαρδωνίαν, καὶ αὐτὴν Σικελίαν, καὶ τὴν ἀντιπερὶ Λιβύην, Καρχηδόνα τε, καὶ τὴν Ἀφρων μητρόπολιν, καὶ ἕως Κυρηνῆας αὐτῆς τῆς Ἰσπανίας, Ἐκωνσταντίνῳ δὲ τὸ Δυρραχίον, Ἐκωνσταντίνῳ δὲ τὸ Ἰλλυρικόν, τὴν Ἑλλάδα τε, Ἐκωνσταντίνῳ δὲ τὰς ἐπὶ κενῆ νήσους, τὰς τε Κυκλάδας, καὶ τὰς καλεσθῆναι Σπυραγίδας καὶ ἕως Ἑλλησπόντου, τὴν τε καλεσθῆναι μικρὰν Ἀσίαν, ἀμφοτέρως τε καὶ Συρίας καὶ Παλαστίνην, Ἐκωνσταντίνῳ δὲ τὴν Κιλικίαν, καὶ αὐτὴν Αἴγυπτον ἡ γὰρ Λιβύη, τῷ δὲ Ρώμης ὑπέστω βασιλεύοντι, καὶ ἔστω μὲν ὁ παλαιός τε καὶ ὁ πρώτος μερισμός τῆς βασιλείας Ρωμαίων ἡ δὲ Δαλματία τὴν Ἰταλίαν ἐστὶν χωρῆς.

χωρῆς· ἐξ ἧσπερ ἐβλάστησεν ὁ πάντων ἀνθρώπων ἀνοσιώτατος, καὶ ἀσεβέστατος βασιλεύς Διοκκλητιανός, ἀπὸ τῶν χωρῶν καλεσθῆναι Σαλωνίαν, ἐν ᾗ ἐστὶν ὕδωρ πότιμον καὶ γλυκύπετον ὑπερ πάντων τῶν ὕδατων, ὡς φασὶν οἱ γαστρίμοροι.

ΔΕΚΑΤΟΝ ΘΕΜΑ,
Σικελία.

Νῆσός ἐστι μεγίστη καὶ Ἰσπανίας ἑστὶν ἡ Σικελία. Ἰσπανίαν δὲ τὸ πρῶτον ὑπέστω τῷ δευτέρῳ βασιλεῶς Κωνσταντινουπόλεως, ὅτε ἡ Ρώμη ἐβασίλευτο· νῦν δὲ ἐγένετο ἡ κληρονομία αὐτῆς ἀπὸ τῶν Ρώμην διοικήσαντων τὸ βασιλεῖον κρατῆς, καὶ ἰδιοκρατορίας ἔχειν, καὶ δεσποζέσθαι κυρίως ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας καὶ κληρὸν Πάπας. κρατῆς δὲ νῦν ὑπέστω τὴν δευτέρην Κωνσταντινουπόλεως, ἀπὸ τῶν ἀντικρατῆρα Κωνσταντινουπόλεως ἡλιασσοκρατῆρα μέγιστη

ex qua ortum habuit omnium, qui vnquam fuerunt, hominum profligatissimus, maximèque impius, Imp. Diocletianus, ab agro & vico oriundus, cui nomen erat Salona: vnde manat vnda ad potum suauissima supra omnes aquas, vt asserunt, qui gustarunt.

DECIMUM THEMA,
SICILIA.

Sicilia insula maxima & sceleratissima est. hæc vtiq; non fuit antea sub imperio Regis Constantinopolitani, quando Roma regio parebat imperio: nunc autem hæc in nouatio facta est, quia Roma regium deposuit principatum, & propriam administrationem ac iurisdictionem obtinuit, eiq; proprie dominatur quidam suo tempore Papa. nunc itaq; sub ditio- ne est Constantinopolis, quia Constantinopolita- nus Imp. maris princeps est

est vsque ad Herculis columnas, & nostri totius mediterranei. Porro fama est, dictam esse Siciliam ab eiusmodi historia; quemadmodum Stephanus Grammaticus scribit. Sicilia insula Sicania prius nominabatur, deinde Sicilia appellata est, ut Hellenicus ait, lib. II. de victimis Iunonis. Eodem tempore etiam Ausones ab Iapygiis ex Italia derufi sunt, quibus praeerat Sicelus: & traiecit insulam, Sicaniam dictam, circa Aetnam sedes stabilientes, & ipsi, & rex eorum Sicelus, habitarunt, ibi regno constituto: atque inde profectus Sicelus eotam sibi mox subegit insulam Sicania, que tum ab hoc Sicelo victore Sicilia vocata est: quippe cum in ipsa regnauerit. Hac vero Menippus hic verbis narrat: Profecti in Siciliam cum ingenti exercitu ex Italia, Siculis praelio superatis, ad meridionales, & occidentales, regionis partes eos delegarunt; & ut pro Sicaniâ Sicilia insula

των Ηρακλέους σηλών κη παύσης ἐπιού τῆς ὄδε θαλάσσης. ἔρχε δὲ πάλιν ἰσχυρίαν & καλεῖσθαι Σικελία, ὡς ἰσχυρίας τοιαύτης, καθὼς ὁ γραμματικὸς Στέφανος ὁ ῥησάφει· Σικελία ἡ νῆσος Σικανία πρότερον ἀνομαζέσθαι. εἶπε Σικελία ἐκλήθη, ὡς φησὶν Ἑλληνικὸς, ἱερείων τῆς Ηρας β. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ ῥησάφει, ἔσθονες ἰσχυρίαν ἰαπυγίων ἐξ ἰταλίας ἀνέστησαν, ὧν ἤρχε Σικελός· κἢ διαβάντες εἰς τὴν νῆσον πάλιν τὴν Σικανίαν καλοῦσθαι. ἔπειτα εἶπε τὸ Αἴτιον καλεῖσθαι. ἔσθονες αὐτοὶ τε κἢ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Σικελός, βασιλεύοντες ἐγκαταστήσαντες, ἔσθονες ὀνομαζόμενος ὁ Σικελός ἔσθονες παύσης ἡδὴ τῆς νήσου τότε ταύτης Σικελίας καλεμένης ὡς ἰσχυρίας Σικελός τέτρα· ὅς ἐν αὐτῇ ἐβασίλευσε. κἢ Μενίπῳ δὲ αὐτῶν φησὶν· ἐλθόντες εἰς Σικελίαν στρατὸς πολὺς ἐξ ἰταλίας, τῶν τε Σικανῶν κρατήσαντες μάχῃ, ἀπέστησαν εἰς τὴν μεσημβρινὰ καὶ τὴν ἑσπέρην μέρη

μέρη αὐτῆς, κἢ εἰς τὴν Σικανίαν Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν καλεῖσθαι· κἢ τὴν κρείττην τῆς ἡπείρου ἔχοντες· μεγίστη ἡ αὐτῆς μαρτυρεῖται τῶν ἐσθονῶν, καὶ φησὶν Ἀλέξιος ὁ κωμικός· τῶν ἐπιάνησων, αἷς δὲ δίδχεν ἡ φύσις ὀνητῆς μεγίστης, Σικελία μὲν, ὡς λόγος, ἔστι μέγιστη, καὶ δωδέκα, Σαρδῶν τρίτη Κέρνῳ· τετάρτη δὲ, ἡ Διὸς Κρήτη τεσσάρτος. Εὐβοία πέμπτη σὺν Φυῆ· ἕκτη Κύπρος. Λέσβος ἡ πέξιν ἐσθονῶν λαχοῦσ' ἔχει. τῶν ἢ νησιωτῶν αἱ μὲν ἰθαλιαῖες πάλαι Λίγυες ἐξ ἰταλίας, Σικελῶν λέγονται. αἱ ἢ ἐπιλυδες, Ἑλληνες εἰσι Σικελῶν, ὡς ἰταλιῶν· ἔχει ἢ πόλις ὀνητῆς τῶν τε Συρακούσων, ἔπειτα καλέμενον Ταυρομένιον καὶ αὐτὴν τὴν Ἀκράγαντα, ἔπειτα λοιπὰς πόλεις τῶν μὲν ἡρημωμένων, ταῖς δὲ κρατεμένας ἀπὸ τῶν Σαρα

vocaretur effecerunt: & potissimam, vberissimamque, soli regionem habitantes incoluerunt. Maxima porro insula e septem esse probatur etiam Alexij Comici testimonio, cuius hi sunt versus.

Ex insulis septem, indicauit quas parens
 Natura terrigenis, Sicilia est maxima,
 Vt fama fert: secunda Sardo: tertia
 Cyrenus: Iouis que Creta nutritrix quarta stat.
 Euboea quinta angusta: sexta Cyprus est:
 At Lesbos ordinem est adepta septimum.

Porro ex Insularibus indigenæ quondam Ligures ex Italia, Siculi dicuntur: aduenæ autem Græci sunt Siceliotæ, ut Italiotæ. Ceterum insignes vires habet Syracusæ, & Tauromenium dictum, ipsumque Agrigentum, & ceteras ciuitates, partim a Saracenis occupatas. Syracusas

cusas certè sub Basilio Imperatore percelebri ceperunt |Saraceni; Tauro-
 menium verò sub Leone imp. optimo. Quotquot igitur capta sunt oppida, hæc ab impijs Saracenis detinentur. Sola verò trans mare Calabria à Christianis tenetur, in quâ etiam Rhegium est, & oppidulum sanctæ Cyriacæ, & sanctæ Suetinæ, & Croto, & alia quædam oppida, quibus Prætor Calabriae dominatur. Sunt autem sub Sicilia, & eius duce, vrbes viginti duæ. Antiquitus autem hæc insula dominatu tyrannico regebatur, ne dicam regio, ab Hierone, & Dionysio, tyranno: Romani verò eam ceperunt cum magnâ classè, quando Marcellus ille exercitui imperabat, & nauarchus classis Romanæ constitutus erat: tum cum Archimedes Geometra, Syracusis manens, noctu expugnata vrbe, à milite quodam interfectus est;

κλυῶν. τὴν μὲν οὖν Συρακῶν κηυσαν ἔπι Βασιλείῃς ἔδοι-
 δὲ μὲν Βασιλείῳ παρελάσαν οἱ
 Σαρακηνοί. τὸ δὲ Ταυρομέ-
 νιον, ἔπι Λέοντος ἔξ Ἰσφωπά-
 τῃ Βασιλείῳ. ὅσα τίνω *
 κατελείφθησαν κἀστρα, ἃ δὲ
 τῶν ἀγέων Σαρακηνῶν κρη-
 τέντων· μόνη δὲ ἀντιπέραν ἢ
 Καλαβρία κρητέῃ ἃ δὲ τῆ
 Χριστιανῶν. ἐν ἣ ἔτὸ Ρήγιον
 ἐστὶ, καὶ τὸ πολισμᾶλλον τῆ ἀγίας
 Κυριακῆς, τῆ ἀγίας Σουη-
 τίνης, καὶ ὁ Κρότων, καὶ ἄλλα ἰ-
 ναῶν περὶ ὁ στρατηγὸς Καλα-
 βρίας κυριεύει· εἰσὶ δὲ αἱ
 ὑπὸ Σικελίαν, καὶ τῆ ταύτης
 στρατηγὸν, πόλεις καὶ β'. τὸ δὲ
 δερχαῖον, αὐτῆ ἢ νήσος ἐστρα-
 νεῖτο, ἵνα μὴ λέγω ἐβασί-
 λῶετο, ὑπὸ τε ἱέρων, ἔ
 Διονυσίῃς ἔξ τυραννῆς παρελά-
 σαν ἢ αὐτῆ οἱ Ρώμιοι μὲν ἑ-
 λξ μεγάλα. ὅτε Μάρκελλος
 ἐκείνος ἐστρατηγῆ, καὶ ναύαρ-
 χος τῆ Ρώμιων ἔξ στρατῶ ἐνε-
 δείκνυτο· ὅτε καὶ Ἀρχιμήδης ὁ
 γεωμέτρης ἐν αὐτῆς ταῖς Συ-
 ρακῶσιν ὡν νυκτὸς αἰδέσθη
 τῆς

πόλεις ὑπὸ στρατιώτῃ ἱανὸς
 ἀνηρέθη ὃν ὁ Μάρκελλος ἐκεί-
 νος ποστὸν ἐθρήνησεν, ὡς μη-
 δένα κηπετὸν ἀπολεφθῆναι
 τῆ ἐκείνης ταφῆς. καὶ ταῦτα μὲν
 ἐπὶ Σικελίας.

quem Marcellus usque
 adeo luxit, ut nullus ab-
 fuerit planctus ab eius se-
 pulturâ. Atque hæc qui-
 dem de Sicilia.

ENΔΕΚΑΤΟΝ ΘΕΜΑ
 Λογγοβαρδίας.

VNDECIMVM THE-
 MA, LONGOBAR-
 DIAE.

Ἡ δὲ Λογγοβαρδία δισ-
 σοῖς ὀνόμασι κέκληται·
 ἃ δὲ μὲν ἱστοι Λογγοβαρδία,
 τῆτ' ἐστὶ πολυγλίφα· ἃ δὲ δὲ
 ἱστοι Λαγοβαρδία, ὡς πολυγλί-
 φη *· ἢ τῆ γῆ, ἢ κατωκισθῆν,
 ἢ τε Βοθρενοτὸς, * καὶ Νεάπολις
 ἢ μητροπόλις, ἔτὸ Ουεσέβιον
 * ὄρος, ἔτὸ ἐν αὐτῶ Πυρχά-
 νος *, Ἐλλήνων εἰσὶν ὀνομασίαι·
 καὶ ἔπι τῶν ἡμερῶν Ἰεσινιανὸς,
 μᾶλλον δὲ Ζήνωνος, παρελάσαν
 οἱ Γότθοι, τίν τε Νεάπολιν, ἔ
 ἔξ λοιπῆς ἃ δὲ στρατιωτικῆς πό-
 λεις. ὡν ἦρχε Βεταλίνος, ὁ τῶν
 Φεράγγων στρατηγὸς, ὃν κατε-
 πολεμησεν ὁ Νάρσης ἃ δὲ τὸν
 ποταμὸν Κασαδίνον, καὶ τε-
 λείως ἢ Φάνισε, καὶ τῶς τὸ
 ἐπίγραμμα λέγει·

L ongobardia duobus
 nominibus est appel-
 lata: siquidem à nonnul-
 lis Longibarbia, à promif-
 à barbâ incolarum, dicta
 est: à quibusdam Lago-
 bardia, seu Lombardia.
 terra verò, quam incolunt,
 est Bothrenotus, & Nea-
 polis metropolis, & Ve-
 luuius * mons, &, qui in
 ipso est, Pyrchanus, Græ-
 corum sunt colonia. Iu-
 stiniani, seu potius Zeno-
 nis, temporibus Gotthi
 ceperunt & Neapolim, &
 reliquas vrbes adiacentes.
 His imperabat Butelinus,
 Francorum dux, quem
 Narfes debellavit prope
 flumen Casudinum, & in-
 ternecione deleuit, ut E-
 pigramma narrat.

Η Πλεῖς

Plena cadaueribus fluij pra-
clara fluentia

Ecce Casudinū Tusca acies
recipit :

Namque infelici pugna pro-
strata iacebant,

Quorquot parebant agmi-
na Butelino.

Ne felix flumen, quod praefert
signa trophaei,

Dum rubet horrendum
sanguine Barbarico.

Igitur Franci subditi sunt
tunc temporis; etiam Lon-
gobardis admixti: & ex-
inde ad hodiernum vs-
que diem Longobardia
vōcata in ordinem The-
matis Prouinciā ve exi-
stit. Sub Imperio autem
Michaëlis, filij Theophi-
li, classis ab Africā ascen-
dit, triginta sex * nau-
giorū, quæ Soldanum, &
Samanum, & Calphum,
duces habebant. hi sube-
gerunt sibi vrbes Dalma-
tiæ, & Butoban, & Rofan,
& inferiora Decatera. ve-
nerunt etiam ad eorum
metropolim, quæ Ragu-
fium dicebatur: eamque
fatis longo tempore ob-

Ραῖθρα κασθδινε ποταμοῦ
βεβαρημένα νεκροῖς
Δέξεται Τυρσηνὸς αἰχλή *
* * *

Ὅπποσὺ δειλαίω πείθετο
Βετελίνω.

Ὀλβιον ἦ * τὸδε ρεῦμα, καὶ
ἔοσεται ἀντὶ τροφαίε.

Αἵματι βαρβαρικῷ δόξον
εὐδύμορον.

ὑπετάγησαν οὐδ' οἱ φράγγι
τῷ τότε χρόνῳ, ἔχοντες καὶ
λαρβαρδὸς συμμίχτες· καὶ
ἐκπλε μέχρη τὸ σήμερον χρη-
ματίζει εἰς τῶν ἡμερῶν ἢ
καλεσμένη Λογγιβαρδία. ὅτι
δὲ τὴ βασιλείας Μιχαήλ δ'
ὑπὸ Θεοφίλου. ἀνήλθε δὲ
Ἀφρικῆς σὺλ^α λς'. κομ-
παριῶν, ἔχων κεφαλήν, τὸν
τε Σολδανόν, καὶ τὸν Σάμαν,
ἔ τὸν Καλφῆς. καὶ ἐχειρώ-
σαντο Δισφόρους πόλεις τῆς
Δαλματίας· καὶ τὴν τε Βε-
τοβαν, καὶ τὴν Ρώσαν, καὶ τὰ
κάτω Δεκάτερα. ἤλθον δὲ καὶ
πρὸς τὰ τέτων μητροπολιν, ἢ
Ραγίσιον * λέγε', καὶ πάντων
ὅτι χρόνον ἐπολιόρικαν ἰκανόν.
οἱ δὲ

οἱ ἢ ἑκάστῃ Ραυσίε, ἀπέστ-
λαν πρὸς τὴ βασιλεία, ἐξαι-
τέριοι Δισφόλα βοήθειαν·
τῶν ἢ εἰς τὰ τοσουτέτων
ἀνεληθῶν, ὄρον ὑπὸ θεοῦ
τὴ ἀποκρατορικῶν δὲ χλῶ
Βασίλφον, τὸν αἰοίδιμον Βασι-
λέα, ἢ δὴ λαβόντες, ὅς ἔ τὴ τῆς
αὐτὴ πρεσβείας ἔ δεισέως ἐ-
πακέραις, καὶ σὺλον ἰκανόν,
καὶ δρασηρόν ἀρχόντε, πρὸς
τὴν τέτων βοήθειαν ὄρους
ἐξαπέστειλε. τῶν δὲ δὲ αὐ-
τομάλου μαθόντες οἱ Ἀφροι,
καὶ πρὸ τὴν πολιορκίαν ἀ-
πρακτῆσαντες, μάλλον δὲ
πλήξαντες τὴν ἔ βασιλι-
κῶν σὺλου κατ' αὐτῶν πα-
ρουσίαν, ἀνεπέρασον ἐν
Λογγιβαρδία, καὶ πολιορ-
κήσαντες τὸ κάστρον Βάρης,
ἔκησαν ἐν αὐτῷ, ὡς ἔλα-
βόντες πάντες τὰ κά-
στρα, καὶ τὴν πᾶσαν Λογ-
γιβαρδίαν, καὶ τὰ λοιπὰ
κάστρα Καλαβρίας μέχρη
Ρώμης· ὡς εἶναι πάντες τὰ
ὑπὸ αὐτῶν κρηθῆναι κάστρα
εἶναι. Βασίλειος οὐδ', ὁ αἰοίδιμος

federunt. Castelli vero
Ragulij oppidani ad Im-
peratorem Legatos mise-
runt, qui auxiliarem clas-
sem exposcerent: cum
Legati ad Regiam venis-
sent, inuenerunt Basilium
percelebrem imp. Dei
numine iam imperatoris
dignitate ornatum, qui
cum eorum legationis ac
supplicationis capita au-
disset, & classem ido-
neam, & ductorem stre-
nuum, ad suppetias ipfis
ferendas extemplo misit.
hoc cum per transfugam
resciuisset Afri, & nihil
in obsidione promoue-
rent; immo etiam regia
classis aduersus se impe-
tum exhorrescerent, tra-
iecerunt in Longobar-
dium; vbi castro Baris ob-
fesso immorati sunt omni-
bus castellis expugnatis,
cum vniuersâ Longobar-
diâ, ac reliquis Calabriae
oppidis Romam vsque: vt
omnium castrorum ab iis
expugnatorum numerus
esset centum quadragin-
ta. Basilius igitur augustus
imp.

Imp. imperatoris Majestate a Deo acceptâ, vt paulo ante dictum est, simulatque id rescit, exercitum præmisit equitum, & naues centum. Scripsit etiam ad Lodoicum, regem Franciæ, & Papam Romæ, vt exercitui auxiliares manus præberent. hi Imperatoriæ legationi fauentes, & ambo iuncti, exercitui equestri & naturali ab Imperatore misso, Saracenis Afros debellarunt, & castrum Baris expugnarunt, captiuum etiam Ameran Soldanum tenuerunt, quem cum Ludouicus Rex Franciæ accepisset, cum Saracenis ad suos redijt; Imperator vero totam Longobardiam subditam habuit; vt etiam nunc Imp. Rom. ei dominatur.

Βασιλεύς, τὴν αὐτοκρατορίαν κληθῆναι ὡς ἐξ ἐπιλήφως, καὶ τὴν περιέριπτον, καὶ ταῦτα ἀναμαρτῶν, παραπέσειλε μὲν στρατὸν καβαλαρικὸν, ἃ παλαιὰ ἔ. ἔγραψε δὲ πρὸς Λοδῆχον τὸν ῥήτορα Φραγγίας, ἃ τὸν Πάππυ Ρώμης, ἃ συνεπαμμύωμ τῶ ἑαυτῶ στρατῶ. οἱ ἣ ὑπέειξαντες τῇ βασιλικῇ ἐν τῷ ἔξῃ, ἃ ἀμφόπρω ἐνωθέντες τῶ ὡς ἔ. βασιλέως ἀποσταλέντι στρατῶ, καβαλαρικῶ ἃ παλαιῶμ, καὶ πολέμησιν ὄντ' ἀπὸ ΑΦερνῆς Σαρακηνῶς, ἃ ἐπόρθησαν τὸ κάστρον Βάρης· δέσμιοι λαβύνης καὶ τὸν Ἀμηρὰν Σολδανόν ὄν καὶ ἀναλαβόμενος μὲν τῶν Σαρακηνῶν Λοδῆχος, ὁ ῥῆξ Φραγγίας, οἱ καὶ ἀπέπει. ὁ δὲ βασιλεύς κατέχε τὸν καὶ Λογγιβαρδῶν κατὰ τὸν καὶ ἄμερον ὡς τὸν Ρώμης βασιλέων ἀποστέλει).

ΔΩΔΕ.

ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΘΕΜΑ, DVODECIMVM THEMA, CHERSONIS. Χερσῶν.

Ἡ Δὲ Χερσῶν τὸ παλαιὸν ὄνομα εἰς ὄνομα θέματος· ἐδὲ ἐν μητροπόλεως ὀνόματι· ἀλλ' οἱ τὸ Βόσπορον κερσῶντες, ἐκράτην ἃ Χερσῶν ὡς αὐτῆς, καὶ τῶν λοιπῶν κλιμάτων ὡς βασιλεύειν τὰς ἐν τῶ Βοσπόρῳ καπιεῖν (ἢ λέγει) *. ἔχει ἣ ἡ ἱστορία ἔτος· Βόσπορος πόλις Πόντε καὶ τὸν Κιμμερίον κόλπον, ἃ παρθμὸς ὀμῶνυμος, ἀπὸ ἱῶς τὸν Ἰνάχης καλέμεται, κατὰ τὸν Διγύλλος ἐν τῶ Προμηθεῖ * δεσμώτη γράφει.

Ἐστὶ ἣ Ἰσημίαι εἰσαὶ λόγος μέγας τῆς σῆς πορείας· Βόσπορος ἃ ἐπῶνυμ ἃ Κελήσε).

Στραβῶν ἣ ἐν δεκάτῳ τὸν γεωγραφικῶν ἃ τὸν γεῖφει· τοῖς ἣ ἔ. Βοσπόρος διώσεως ἐπὶ καὶ Βοσποριανοὶ πάντες καλέου. καὶ ἐστὶ τὸν μὲν Εὐρωπαϊῶν ἣ μητροπόλις τὸ Πανικαίπεμον.

Cherson antiquitus nomen Thematis haud vsurpauit, neque in metropolis formâ exitit: sed, qui Bosporum occupabant, etiam Chersonem ipsam regebant, & reliquorum climatum oras, adeo vt Bospori incolæ regnare dicerentur. Sic autem historia se habet. Bosporus, Ponticiuitas, iuxta Cimmericum sinum, & traiectus cognominis, ab Ione Inachi filiâ nominantur, velut Æschylus in Prometheus scribit,

Mortalibus dein sempiterna fama erit Traiectionis, Bosporiisque inde audies,

Strabo autem in x. Geographiæ hæc scribit: Bospori proceribus subditi omnes Bosporite nuncupantur. Atque Europeorum quidem metropolis est, Panticapæum; Asiaticorum vero, Phanagoria.

gorium. Testificatur etiam Phlegon in Olympiade xv. Bosporum sub dominatu fuisse Cotys Bosporitani regis, cui Cæsar iussit diadema gestare, & vrbes eius ditioni subegit, in quibus connumerat hanc etiam Chersonem. Duo porro sunt etiam loci Bospori appellati; vnus Cimmerius dictus, iuxta Chersonem: in quo etiam Regia Bosporianorum fuit: alter Byzantij, vt Fauorinus notat. *Byzantinorum portus, Bosporus dicitur.* Testatur id etiam Epigrama columnæ, quæ est ex aduerso terræ Chryso-polis; in quâ marmorea iuuenca erecta est, quæ sic loquens inducitur:

*Inachia non sum signum bo-
nis, hæudque vocatur
A me aduersum illud Bospo-
rium pelagus.
Ino etenim prius ira grauis Iu-
nonis ad aliam
Vsq; Paphum egit: ego
mortua sum Cecropis.*

τῶν ἢ Ἀσιανῶν τὸ Φαιβυγό-
ρον. μαρτυρεῖ ἢ Ἐὶ ὁ Φλέγων
ἐν Ὀλυμπιάδι πεντηκοντα-
τῇ, ὅτι ἐβασίλευε τὸ Βόσπο-
ρος Κότυι τῷ Βασποριανῶ βα-
σιλεῖ, ὃς καὶ Διάδημα ἐκέλευ-
σε φορεῖν ὁ Καῖσαρ, καὶ τὰς πό-
λεις αὐτῶν καθυπέταξεν, ἐν αἷς
συναρμυρεῖ καὶ αὐτὸν Χερσῶνα.
δύο ἢ εἰσὶ τόποι Βόσποροι κα-
λέμενοι· εἷς μὲν, ὁ Κιμμέριος,
πλησίον Χερσῶνος, ἐν ᾧ ἔστι
βασιλεῖον τῶν Βασποριανῶν
ἢ ἄλλος, ἐν Βυζαντίῳ κα-
λεῖται Φαβωρινος γράφει· Βυ-
ζαντικῶν λιμῶν Βόσπορος κα-
λεῖται. μαρτυρεῖ δὲ ἔτι τὸ ἑπι-
γραμμάτιον ἐκείνου τὸ ἀντιπύ-
ραν τὸ Χρυσόπελεως, ἐν ᾧ μαρ-
μαρένη δάμαλις ἰδρῦται, Φα-
σκῶν ἕτως·

*Ἰναχίης βοός σὸν εἰμὶ τύπη,
ἔδ' ἀπ' ἐμοῖο
Κέκλη' ἀνταπὸν Βασπό-
ριον πέλαγος·
Κείνῳ γὰρ τὸ πάροιθε βα-
ρὺς χόλον ἤλασεν Ἥρη
Ἐς Πάφον· ἀδὲ ἐγὼ Κεκρο-
πίς εἰμὶ νέκυς·*

Εὐνέπης

Εὐνέπης ἢ ἢ Χάρητος. ἔ-
πλουον ἢ ὅτι ἔπαλε ἐκείνος·
Τῇ δὲ Φιλιπποείων ἀντι-
παλῶ σιαφείων·
Βαίδιον ἢ ἔγωγε καλεῖμαι·
νῦν ἢ Χάρητος
Εὐνέπης, ἢ πείρις τέρπειρα
ἀμφοτέρως.
ὁ ἢ Χάρητος ἐκείνος ἢ τέρπει-
γὸς Ἀθηναίων. οἱ ἢ ἐγχώριοι
Φωσφόριον αὐτὸ καλεῖσι πα-
ραγραμματαζόντες, ὅθεν οἱ ἢ
παιρῖα συγγεγραφότες ἔ-
βυζαντίως, ἀλλῶν δ' ἢ πηγήσασιν
μυθῶν ἢ ἰσορῶν· ὅτι Φιλίπ-
πος ἔμακεδόνος τὸ βυζαν-
τιον πολιορκεῖται, * *

*Vxor erámque Charetis, & is
secuit mare mecum,
Nempe Philippæis nauibus
oppositus;
Vacca vocabar tunc: coniuus
nunc grata Charetis,
Epiri gemini lator vtroque
solo.*

Chares ille Dux fuit exer-
citus Atheniensium. In-
digenæ Phosphorium vo-
cant, ludentes in allitera-
tione. Vnde factum est
vt, qui de institutis By-
zantinis scripserunt, ali-
am adiunxerint fabulo-
sam historiam: Philippo
Macedone Byzantium
obsidente, * *

Desunt quedam.

H 4

FED.

FED. MORELLI PROF. REG.

NOTÆ, variæ Lect. emendationes, & supplementa, in Constantini Porphyrogenetæ Commentarios de Thematibus ex MS. Cod. Reg.

HORVM Constantini VII. Imp. commentariorum priorem partem, de Themate Occidentali, iam pridem editam fuisse monuimus: altera nunc prodit, de Themate Orientali, ex Bibliothecâ Christianis. Reg.

Ergo MS. Cod. Regij εὐπνοῦς & bonæ notæ, ope subsidioque vtrunq; commentarium emendare, restituere, & illustrare καθδύωαμιν aggredimur. Prioris libri ἑπιγραφὴ in eo C. R. sic habet, Φιλοπόνημα Κωνσταντίνου ὑἱῆ βασιλέως Λέοντος Ἑσφῆ. In præfatione non nihil etiam discriminis ab edit. Græca Fr. Raphaelengij animaduerti, itaque notauimus, ex eod. C. R. quo vnico sum vsus.

Περὶ τῶν θεμάτων τῶν ἀνηκόντων τῇ βασιλείᾳ Ρωμαίων, καὶ πόθεν ἔρχονται τὰς ὀνομασίας· καὶ ὅτι τὰ μὲν αὐτῶν, ἀρχαῖς ἐσι· τὰ δὲ, νέαν ἐκλήθησαν τοιοῦτον ὀνομασίαν· καὶ ἂν ἰσχυρῶς, πρῶτον ἔκαλεσθαι τὰ θεματα ἀνατολικῶν μητροπόλεων.

In 1. Them. pag. 2. Scribe. πολλὰ καὶ πρῶτον. pag. 3. lin. 1. leg. ὡς ὁ σεβαστὸς Αυγ. Pag. 4. l. 20. leg. Ἐὶ τὸ εὐρ. πόπυ. λ.

Pag. 6. l. 26. post πεντακοσταρχίας adde, καὶ ἐκατονταρχίας καὶ πενηκονταρχίας. quo centenarij & quinquagenarij præfectu-

præfecturæ corollario accurata v. c. Bon. Vulcanij versio cumulabitur.

Pag. 9. l. 22. τρεῖς ἑκατονταρχοὶ. C. R. ἑποπυτοὶ ἑκατονταρχοὶ. ἑποπυτοὶ τ. l. vlt. scr. πρέγκυπτες, ὡς ἐν τοῖς τῶν αἰγίων μαρτυροῖς Διόσκω.

Pag. 10. l. 2. leg. ἀλλὰ μὲν καὶ σκερνιαροὶ, atque ita scribendum ὁσῶχος eruditus Vulcanius coniecerat.

Pag. 11. l. 21. scrib. Ηρακλείς ἔβασιλέως ὁ Ἰλλύστριος, ἐμνημόνευσεν τ. Pag. 13. lin. 8. ἡ Νεοσημασία καὶ Κολωνία κ.

l. 26. κατὰ τὴν ἀνατολὴν κ. P. 14. l. 26. καὶ ἡδε μ.

Pag. 15. l. 1. leg. εἶπε ἄλλε τινὸς τ. l. 13. Διότι τὸ εἶναι αὐτὸ πολ. & μοκ. ἡ νῦν τῶν ἔ. δε πρὶν ἢ τῶν Ρωμαίων αὐ. & ἡ τὸ ἄλλας τ. deinde pag. 16. lin. 1. post Ἀρχέλαος ὁ κηδεστῆς, scribitur ἡτοι συμπένθηρ, quod scholium olet. lin. 2. μὲν δὲ πάντων. & lin. 6. πάντων ἑδασμολόγη τ. l. 17. Περὶ τοῦ δανδός.

l. 22. Περὶ τῶν. l. 24. τῆς δὲ τριτῆς κα.

Pag. 18. lin. 11. νῦν δὲ ἐν τῷ τ.

Pag. 19. l. 23. scrib. ἔν τῇ βασιλείᾳ πρὸς τῷ τῆς πόλεως τείχεα καθ. Pag. 20. lin. 8. scrib. ἀπὸ πηγῆς πεποτισμένοις. μοκ, αὐτὴ τὸ πολίχμιον. l. 26. leg. ὅλον δὲ τὸ τῶν Θ. Σ. ε. γ. σωίσει πινῶνδε, Λ.

Pag. 21. l. 14. εἴκοσι adde καὶ μίαι. & ad finem cap. post ἀπέδωκεν adscribe εἰκοσὴ πρώτη, Φιλαδελφία. hoc etiam oppido locupletanda est versio Latina. P. 22. l. 5. τῇ τῶν Ἰλλυρίων Φω. l. 21. scrib. καὶ τὰ μὲν καίτω καὶ τῶν Ἰλλυρίων, α.

Pag. 23. l. 2. γρ. Δαροτθιωτῶν. l. 5. γρ. Ρωδοτικῆ. l. 6. πρὸς

πρὸς τὴν θάλα. l. 15. αὐτὸς ἔ Κοτυαίη. l. 18. πρῶτος εἰς τὸν κόσμον εἰσενεγκών.

Pag. 24. l. 21. τὸ κα. σὺν αἰδ' ὅπως εἰπεῖν θ. l. penult. ἀλλ' ἢ ἴτρετα ἔ κρο. πωῖτ. do. P. 25. l. 3. τοῖς ἔθνεσι, κῆ' ἔ λαῖ ε. l. 6. πεπυγμένων.

Pag. 26. l. 6. Σαργάριος· ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ἀξ. p. 27. l. 6. Μαρυανδανοί. scribe, vt apud Dionys. πείρηγ. versu 788. Μαρυανδανοί. Καὶ Μαρυανδανῶν ἱερὸν πέδον. Eustath. eo loci: οἱ Μαρυανδανοί, ὅπως κῆ' ἢ κῆ' ἢ Πόντον Ἡρακλεία. vbi meminit paroemia, Μαρυανδανῶν θρηνητῆρ. Adi Strab. mox lin. 18. ἐστὶ ἡ ἀρ.

Pag. 28. l. 6. Περραμῆδος ἔ N. ὁ ἔ Ζηπότα υ. l. 11. αὐτὴν τὴν τ. p. 29. l. 4. ἡ καθ' ἑαυτὴν Διαβαλλόμενον.

lin. 9. leg. λέγων ἔ.

Pag. 31. l. 10. lacunulam explet Reg. C. Καλτῆρ ἢ καλ. μῆρ, κῆ' ἢ Συριάτης κ. p. 32. l. 10. πωτῆ.

pag. 33. l. 14. à fine, ἡ. περιόητος ἀρχηγὸς κ.

pag. 35. l. 4. leg. in C. R. Ἰππὶ τῶν χερῶν Λέοντ. ἔ αἰοιδίμου βασιλέως.

l. 7. ἡ καλ. μῆρ τ. l. 12. Ἀρρῆριος ὁ τ. l. 17. πρὸς τὸ μακαρῆτιν κῆ' ἄγιον μ. τ. C. R. Λέοντα ἢ αἰοιδίμον βασιλέα, εἴτε ὡς περσφύξ. εἴτε ὡ. p. 36. l. 7. πρῶτος ἐστὶ. ἔ αἰοιδίμ. βασιλέως ε. α. τ. π. ἢ Φαντώη κ. l. 19. κῆ' κῆ' μικρ. mox lin. 21. κῆ' περιβαίνων ε.

pag. 37. l. antepen. scrib. τηλίκος ἢ ε. p. 38. l. 8. post hæc verba κῆ' ἔτερα ἀποδοιδῆ χίλια, adde ex M S. R. duo millia ouium segregum κῆ' ἔτερα ῥαντὰ τὸν αὐτὸν ἀρ. θμὸν Διασώζονται· κῆ' ἔτερα πύρρας ἔχονται τὰς ὄψεις χίλια. reduc etiam in ordinem totidem balantes quæ decra-

decrauerant à translatione Latin. ciner. col. Sparsi v. furni coloris totidem : . alius item mille rutilis oculis præditas.

pag. 38. lin. 27. Ἰππὶ ἔ Λέοντ. ἔ αἰοιδίμου βασιλέως. l. lin. vlt. μάλλον δὲ ἔ σφροδ βασιλέως τ. π. τ. πρ. διδ. θωῶντ.

pag. 39. l. 6. à fine. Πέρσων διηγωνίσαιτο π. p. 40. l. 24. ἐν ἡ ἀσπίς, ἡ γου τ. σκ. ἔ ἀγίς μ. ὅ. ε. τ. ν. α. ἀπηώρη).

pag. 41. l. 3. θάλασσαν πρὸς ἀνατολὴν κειμ. κ. ἢ πρ. μ. ὡς Ἰππὶ δυσμαῖς. l. 10. ἔ Ἰασῆ. deinde πὰ Μύχιασα & l. 16. τὰ φ. ὁ περιόητος ἰδ.

pag. 42. l. 25. Φασιλὶς ἢ περιόητος p. 43. l. 4. τὸ Κατήλιον ὄρ.

L. 10. post has voces μικρὸν πολισμάτιον adde flumina duo & oppidum, quæ interciderat, κῆ' ποταμὸν ὁμῶνυμον ἔχουσαι. εἴπει Μέλας ὁ ψυχρὸς ποταμὸς. ἔπειτα τῆς Συκῆς πολισμάτιον. hos fluuios cum vibre hic restituere in versione Lat. ne pigeat, hoc modo: Flumen eiusdem nominis habens. postea. Melas gelidus fluuius: deinde Syces oppidulum. l. à fine 7. ἀπ' αὐτῆς ἔ Μιλήτης.

pag. 45. lin. 15. à fine. scrib. πόλεις δέκα πέντε. & mox in recensu urbium binæ sunt adiciendæ, hoc ordine, Κέρμια, ἢ τὸ Ἀσκουσία, Κυθούρειαι, Τάμασ, ΚΟΥΡΙΟΝ, ΝΕΜΕΒΟΣ τε μ.

lin. vlt. τῆς βίβλου κ. pag. 46. lin. 6. ἡ τοιαύτη βασιλέα υ. l. 9. Ἀλ. ἔ βασιλέως Μακεδόνων ἐβ. ἡ γ. ἐπρετεῖτο. lin. 19. εἰς πόλεις 12. lin. 25. ἐν αὐτῇ Διαπεράσις ὁ Βεβαρ. lin. 28. περιώνυμος ἔ αἰοιδίμ. ἐν β. p. 47. l. 3. Ἀλέξιον ἐραῖ.

lin. 15.

lin.15. à fine. Δὲ Αγκύα κ. l. 6. ἐξ αὐτῆς ἐξ. ὅτε Πυθ. κείνους ὁ Σ. Pag. 48. lin. 15. πλὴν Εφέσιον. l. 18. Σμύρναν τ. π. τὸ θῆμα Πρ.

Pag. 49. l. 1. Ο μ. χορολιουργοφῆσαντες. Pag. 50. l. 6. Ἐκαλῶν Περ. Αι. ἐστὶ κατωκία.

l. 10. Ἐλεγ. Δέμης κ. l. 17. πρῶσι κείων) τ. Pag. 51. l. 2. Αμολαθησία κ. Ριῶνα. l. 9. ὁ. ἐ. πρῶσι κείων τ. lin. 13. πρῶσι κείων τ. l. 15. Ἐ Δέμης κ. l. 23. κ. τῶν π. μὲν π.

IN CONSTANTINI VII. PORPHYROGEN. lib. II. de Thematib. Occidentis, h. e. Europæ, nunc primum Græcè & Lat. editum, FED. MORELLI NOTÆ.

THEMA s. legio Prouincialis: in Occidenti Europ. ὅτι τὸ δὺσεως Ευρώπης κε. γ. Eustathius in Dionysij περιηγήσεως v. 170. Εἰ ἢ καὶ Ευρώπης ἐθέλεις κτύπον, ἔτι σε κλύσω. scribit scitu dignum esse, ὅτι Ευρώπη μὲν πᾶν τὸ πρὸς δύσιν, δεξάμετροις δὲ Ελλησπόντος. Europam vocari omnia ad occasum sita, ducto ab Hellesponto principio: ceterum antiquos scriptores afferere, ὅτι Ουεσπασιανὸς ἐχώρισε πλὴν Θρακίᾳ δὲ Ευρώπης, Vespasianum Thraciam ab Europâ diremissit.

Βυζάντιον ἰδρυτὴν κ. τὸ τῶν Ρωμαίων βασιλείον. Constantinopolis clogium à Synesio in extremis Philadelphis, nuper à nobis è Reg. Bibliotheca erutis, & vtraque lingua editis, eiusmodi est, vt concinnius & elegantius nihil dici queat. κατὰ περ σώματα ὁ ἐνὸς, ὅλης τῆς γῆς ὁ δὲ πῦρος

δευτέρῳ ὀφθαλμός, μᾶλλον ἢ καρδία καὶ ὀμφαλός· καὶ ὅτι ἀν' ἐπι. τις τῶν μερῶν τὸ κεκρωμένον, σιωχῆ τ' δυοῖν ἠπέριον. ὄρμ. τ' ἐν χρεία θαλάττης. ἀγορῆ τ' παλώμας κ. παρδύσιμος· ἐγκαλλώπισμα ἐνεργὸν τ' Ρωμαίων ἠγεμονίας· ἔλαρ ἀπώκειται ὡς περ τέρμος ἐξω ἔξω· ἔδδε πρῶσι κείων τ' ἀντακράτορας πλὴν τῶν κεινῶν ὀφθαλμείων, εἰ πρὸς αὐτῶν ἀγορήσεν· ἀλλὰ πᾶν τὸ χόσεν ἐστὶ ἐφ' ἀπαντὸς ὀρμωμένων ἀναγκασίαν ἀεγασίαν· μέσαι ποιῶσαι τ' ὅλης δεχῆς· τῶ δὲ ἐξω τ' χρείας σκοποῦντι, πᾶρεσιν ἔχειν ἐν ὀφθαλμοῖς πᾶν ἡγεμονίας χαρίτων κερδὸν ἀφροδίτης· πῆσπον ἐκ γῆς κ. θαλάττης ἐξυφασμῶν· πᾶν δαίσιαν ἐορτῆς· ἐργασίαν ἐν φροσῶν· ταμιεῖον ἐν δαίμονίας. hoc est, Vrbs hac, est vt vnus corporis, totius terra, alter oculus, vel cor potius, & vmbilicus, & quicquid dixerit quis in artibus precipuum. Duarum continentium commissura: Maris vniuersi portus: nauigabilis & peruij commercium: ornamentum perutile Imperij Rom. Neque enim procul est remota extra meatum, vt delubrum: nec imperatores abducit à communium cura, si vrbe vacent: sed vnde quaque & quasuis ad res appellentibus necessaria statio est, in totius imperij medietullo. Iam si eam extra usum consideres, licet ob oculos habere cœtum Gratiarum, cestum Veneris, pepulum ex terrâ mariq. contextum, epulum festi diei, officinam hilaritatis, penum felicitatis. Dionem adi in Seuero. Ceterum in Byzantis, Byzantij conditoris, & vxoris eius Phidalix, geminum signum à Calliade Byzantino duce erectum in Basilica, legitur Gr. hoc distichum, Anthol. iv.

Τὸν κρατερόν Βυζαντα ἔϊμερτῶν Φιδάλειαν

Εἰν ἐνὶ κρημνίσσας ἀνθετο Καλλιιάδης.

Magnanimum Byzantem cum gratâ Phidaleâ

Erexit iunctis Calliades statuis.

Ἦπε Μεσημερία, κ. ἡ Σουλμηρία. Marcianus Heraclæotes

cleotes *ᾠδὴ ἐξηγήσεως* v. 747. edit. nostræ διγλωττῆς p. 26.

Περὶ τῆς Ἰστωρείαν δὲ ἔκαλε μέρους.

Αἴμου πόλις ἐστὶ λεγομένη Μεσημβρία,

Τῇ Θρακίᾳ, Γελικῇ τε σιωρρίζου γῆ.

At nuncupati collis in radicibus

Aemi, oppidum est quod nominant Mesembriam;

Hoc Thracio Geticoq̄, confine est solo.

Idem Sylembriam vicinam Perinthi memorat in Thracia conditam à Megarenlibus fuisse ante Byzantium

v. 724. ----- Σαμίων Διοικία

Πέρηνθες ἐστὶ, ἐχομένη ἢ Συλημβρία,

Ἦν οἱ Μεγαρεῖς κτίξασιν πρὶν Βυζαντίαν·

Ἐξῆς Μεγαρέων ἔτυχῶν Βυζάντιον.

----- Sami colonia est

Populi Perinthus: haeret huic Sylembria,

Hancq̄, Megarenfes condiderunt, antequam

Byzantium, felicium quod oppidum est.

Eustathius in Dionys. *ᾠδὴ γ.* vers. 804. Megarenfes etiam Byzantiū condidisse scribit hoc admonitor oraculo.

Ὀλβιοὶ οἱ κέντε πόλιν ἀνέρες οἰκήσασιν,

Ακτῆς Θρηκίης ὑγρὸν παρ' ἄκρον σῆμα Πόντου.

Ἐνθ' ἰχθύς ἔλαφος τε νομὸν βόσκεισι τ' αὐτόν.

Felices illam qui cingent mœnibus urbem,

Littorea iuxta Thracas liquida ostia Ponti,

Piscis vbi & cervi pascuntur paseno eodem.

ἀφ' ἧς ἢ τ' Ρώμαίων δεχθῆ τῶν ἐαυτῆς σαγυλίω. ε.

B. Cyrillus Hieros. in *περικατηχίσι* (quam recens cum aliis eius sanctis. & cultissimi scriptoris Catechesib. Græcis, haectenus desideratis, edendam regis typis curavit v. c. Io. Preucotius S. R. E. Protonotarius, & Vaticanæ

ticanae Bibl. corrector) σαγυλίω ἔδιδυα pari genere allegoria vsurpat, cum ita loquitur. ἴσως οὐκ ἤδεις πρὸς ἔρχη, εἰδὲ πιάσε σαγυλίη λαμβάνει· γέγονας εἶσω δικτύων ἐκκλησιαστικῶν. ζωχρήτητι, μὴ φύγης. Ignoras, fortassis an, quid vadas. & qualisnam te implicet sagena. subiisti retia Ecclesiastica. captivus maneat, ne evadas. Idem verò Cyrillus Catech. vi. hyperbolen agnoscit in comparatione τῶν Ρώμαίων χώρου πρὸς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ τέρματα. cum omnia terrarum sola pateant latius. & xii. pag. 269. ὅρον οὐκ ἔστιν. *limites Rom. sunt: sed Regni Dei limes non est.*

εἰς μίαν δεχθῆ καὶ ζ. ἢ. hoc Imp. Rom. incrementum dedit locum huic locutioni paræmiacæ, τῶν Ρώμαίων πρὸς αὐτὸν δεχθῆ. Rom. Imp. conuellere; de re maxime ardua, quæque fieri sine magno discrimine vix possit. Gregor. tamen Naz. non minus difficile fuisse docet in i. *σηλίθικῶ* in Iul. Ἐσωτηρίας λόγῳ χεθέντος, καὶ μάλιστα διωρασεύσαντες, τὸ πρῶτον τὸ χριστιανῶν μεταλθῆναι καὶ πρῶτον. *Salutis predicatione promulgata & maxime pollente, Christian. ritus mutare & inuerrere.*

Crinagoras Gr. Poeta hoc Epigrammate idem contendit. Anthol. i.

Οὐδ' ἔω Ωκεανὸς πᾶσαν πλήμμυραν ἐγείρη,

Οὐδ' ἔω Γερμανίη Ρῶον ἀπαντα πῆν·

Ρώμης εἰδὲ ὅσον βλάψῃ ἀένος, ἀχρηκε μείμηται

Δεξιὰ σηκίμηνει Καίσαρι. Γερμανίη.

Οὕτω κ' ἰεραὶ Ζηνὸς θρῦες ἐμπεδαρίσεις,

Ἐσῆσιν· φύλλων δ' αὐτὰ χέσσαν ἀνεμοί.

Hoc ita ludens numeris Latinis verſi.

Quamvis Oceanus totum profunderet æſtum,
Rhenus Germanis potus & vſque foret:
Haudquaquam Romæ vires hoc læderet, orbis
Dum regit imperium Cæſaris alta manus.
Sic Saturnigenæ quercus ſacrata Tonanti
Stat firma, at frondes exagitant animæ.

εις τὰ τέλη βασιλείας Κωνſταντίνου Ἐπιγονῆτος. De pio huius Conſtantini Conſtantis fil. imperio, & cur Pogonates ſ. Pogonatus cognominatus fuerit, hiſce paucis & ſcis verſib. chronicis, & politicis tractat Conſtanti- nus Manaffes.

Ὁ γάρ τει πάς ἔ Κωνſταντίνου ἄρτι λαῶν τε σιγήθη.
Τὸνομα δὲ τῷ βασιλεὶ βρεφέθεν Κωνſταντίνου.
Στόλω βαρεὶ τῷ Σικελῶν καὶ λαμβάνει νῆσους
καὶ πάντας οὗτο ἀντόχρους καὶ οὗτο ὀλεθροτάτας
τῆ βασιλείας καὶ πατρὸς ἐνδίκως ὑποσφάτις,
καὶ σὺ αὐτοῖς Μιζιζιον τὸν τετυρονηνῶτα.

Τῆτον τὸν αὐτοκρατορα λαὸς ὁ συρφετώδης,
καὶ τὸ ἔδημος συμμιγὲς ἐκάλου Πωγωνάτον.
Ὅπι, Φασιν, ἐκκαυσλῶν καὶ ἔ Μιζιζις
Μείραξ τευφεροπερσώπος, ἀνίελο, ἀπώγων,
εἰ κείθεν ἀνθυπερεψεν ἀνήρ. τελειοπώγων.

Ὁυτος ἀθροίστας σιμόδον ἀνδρῶν θεοφορήτων,
τῶν πατερικῶν δυσεβειῶν ἀνεσπασε ριζόθεν,
τοῖς φυτορχοῖς τῶν εὐσεβῶν καταρτιοθεῖς δογματῶν.
ἔθιψε μὲν ἐν ἑπτε δεκαέτησι τὸ κράτ.

Qua Latinis Iambicis numeris ſic exprimere libuit.
Conſtantis accepto puer moderamine
Cui grata Conſtantini auita vox fuit :

Hic

Hic inſulam ꝑcepit graui claſſe Siculam,
Cunctoſque caſores ſceleftos illico
Regis, parentis & ſui, iure enecat.
Meziziumque vna Tyrannum interficit.
Hunc imperatorem popelli fax vaga
Vulguſque plebeium vocans Pogonatum,
Hanc habuit anſam, quod parans Mezizij
Ducis in luem claſſem tener & imberbis, hinc
Reuerſus ampla viſus eſt barba decens.

Is congregatiſ numine afflatis viris,
Auulſit impietatis inſanæ fibras,
Viſus colonorum opera honeſti dogmatis:
Porro per annos rex fuit ſeptendecim.

Adi Georg. Cedreni *σύνολον*. à quo etiam hic *ὀρθόδοξος*
princeps annos xvii. imperaſſe perhibetur.

Onogorouδέρους. de Bulgaris etiam Leo imp. pater
Conſt. c.8. paragr. 44. Onogunduros quoque & Contra-
gos dictos fuiſſe firmat Diaconus. Onogundurenſes
hiſt. Miſcella xix. nec abs re in nota ad oram verſionis
adſcripta quæro an iidem habendi ſint cum Vnigardis,
de quibus Synefius Cyr. paſſim ſcribit : ſed & eos cum
Anyſio duce admodum commendat in Cataſtaſi quam
ex c. Mns. Huralti Meſſei primum Græce & Lat. edidi.
Agathias lib. iii. hiſt. refert Hunnos Onoguros etiam di-
ctos, & ad Onogorin Colchidis urbem prælio victos.
Eufthath. in Dionyſ. *πειρήγησιν*, *περὸς νότον τῷ Ἰσρῶ κείνῳ*
Γέρρα καὶ Παννόμοι, οἱ καὶ τινὰς Βέλγαροι. &c. in v. 302.

ἀφ' ἧς καὶ Κρόνος Δόλορον. hæc totidem verbis ha-
bentur in Stephani *ἐθνικῶς*, verumtamen legitur *Δό-
λορον*. apud Solinum, *Dolingsius*.

διὸ ἐστὶ Δωρῆων γλ. Byzantinos Dozienſium lin-
gua

gua vfos fuiffe constat ex plerisque decretis quæ à Demosthene passim laudantur: vt ἐν τῷ πρὸς εὐφρώνεα.

Eυδοξία πόλ. forscan leg. Eυδοξία πόλις, Eudoxiopolis, vt Salabria ciuitas Episcop. nuncupatur in Epist. Patriarch. orient. itemque in cod. Theodof. & apud Socratem Scholast. Eudoxiæ tamen Metaphrastes meminit in vita S. Theodori.

Eudociæ quoque fit mentio in Concilio Ephesino.

Héraclæa Stephano, πόλις Θρακίας ἐν τῷ πόντῳ Ἀφροσύνη. ciuitas Thraciæ insignis in Ponto.

Arcadiopolis olim Bergulium dicebatur: postea à Theodosio magno instaurata, & Arcadij filij sui nomine appellata est, vt scribit Cedrenus. ἐκτίσθη καὶ ἐτέραν πόλιν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἡμέρας αὐτοῦ, τὸ πρὶν Βεργύλιον λεγομένην. Bergula, Βεργύλη Ptolemæo & Antonino.

Βιζύη apud Stephanum, τὸ τῶν ἀσῶν βασιλείον indigetatur. I. Solinus c. xvi. Polyhist. In Cænicæ regione non longe à Flauianopoli colonia Βυζία oppid. quondam arx Terei regis.

Panium, Sudæ castrum est circa litus in finibus Hæraciæ.

Orni. de hac vrbe silent Geogr. quid si legas Ορεινός; pro oppido Montanorum Thraciæ pop. quos Ορεινός vocat Xenophon v. 11. ἀναβάσεως. vbi Gani quoque vrbis meminit. vt Æschines in ea contra Ctesiph. Calipolis Constantino magno in deliciis fuit, ob victoriana quam de genero reportauit coloci, vt Synesius in Philadelphus autor est. pag. 24. Gr. edit. nostræ. εἴ τις ἀντιχετάζοι τὰς ἀφορμὰς δι' αἷς ὁ κωνσταντίνῳ ἐάλω τῆς Καλλιπόλεως, σεμνοτέρων τῆς νίκης τῶν χριστιανῶν δόξης. pag. 22. Lat. v. c. r. f.

Merizus

Merizus an Meritus? vt Plinius vocat montem Thraciæ, in quo forte an vrbs sita fuit.

Aphrodisia, Ptolemæo dicitur Aphrodisias, vrbs ad Melam fl. Thraciæ, & apud Agathiam l. v. & Procopium iv. Ἔδις. Thraciæ Cherfon.

Apros. Stephanus τὴν Ἀ' πρην per o scribit, ex Theopompi x x v i. Ptolemæus Ἀπρηνος habet:

Cedrenus hanc vrbem Theodosiopolin postea dictam fuisse perhibet.

Cœlia, Cœla Ammiano & in Ephesino concilio. Cœlos apud Plinium inter Eleam & Cardiam opp. constituitur. inde Cœletæ Thraciæ pop. distincti in maiores Hæmo, & minores Rhodope subiectos. hinc germana lectio ab eruditis reposita est apud Dionem l. l i v. Πραξέουρα Ρηδοπες sub iisd. Consiliar. vrbes v i i. sic modò scribendum & vertendum hunc locum cenfeo. de Rhodope Eustathius in Dionysij περιηγ. v. 299. Παννονίας τὸ πρὸς Θρακίαν ἢ ἢ Ρηδοπέην καὶ, ὅπερ ἡ νυνὶ ἑνομαζομένη Κλοκωτίνιτζα.

Parthenicopolis. Stephanus Parthenium tantum agnoscit in Thracia, Parthenopolin in Macedonia.

Heraclea Strymni, vel leg. Strymonis, qui fluuius Amphipolin alluit: vel scribend. Strumes, ab oppido Thraciæ, cuius Androcion l. v i i. meminit, laudante Stephano.

Ænus vrbs Thraciæ, αὐτόνομοι, Strab. l. vii. Polytymbria, & Apsynthus olim dicta Stephano: at Suidæ ab Æno Gunei fratre nuncupata.

Maximianopolin etiam Ammianus & Antoninus adscribunt Thraciæ in Mœsia.

Serrarum metropolis à Cedreno & Niceta nominatur, & in Patriarcharum sanctionib.

Philippi hic scriptum est; al. Philippos seu Philip-

I 2 popolis,

popolis, ciuitas Thraciæ, vel in finibus eius, apud App. Alexandr. Ptolem. Steph.

De Traianopoli Thraciæ itidem oppido, Ptolemæus, & Vlpian. l. v. D. de censib.

Ἐπαρχία Κριμόντης. non est cunctandum emendare *Αιμιμόντης*, de præfectura Hæmimonti. ita legit, doctor meus Iac. Cuiacius l. Obser. 26. C. de appellat. & consult. l. xxiii. *Cum appellatio interposita fuerit per Bithyniam, Paphlagoniam, Lydiam, Hellepontum; insulas etiam & Phrygiam salutarem, Europam ac Rhodopen & Hæmimontum, præfectura huius vrbis iudicium sacrum appellator obseruet.* ad cuius legis & aliarum eiusmodi mentem percipiendam, quis non videt quantam facem præferat istud Constantini scriptum?

Adrianopolis Ptolemæo, Ammiano, Lampridio, Tzetza Chil. 8. num. 47. etiam Ælia dicta à prænom. Adriani Imp. Concilium Nicenum Adrianop. in Pisidia quoque sitam refert.

Anchialum opp. in Thracia ad pontum Euxinum agnoscit Ptolemæus. etiam nunc Anchialo seu Achello dicitur, apud eundem Ptolemæum Debeltus, *Δεξάλης*, Dibaltus Ammiano. Curopalates, & Cedrenus *Ζαγορίαν*, Zaguriam à Bulgaris indigitari scribunt.

Plutinopolis. Ptolemæo & Antonino *Πλωτινόπολις*. Ploudin vulgo, teste Nigro.

Tzoidus. inauditum. nunquid Tzurulum vel Zurulum Thraciæ, aut Turullus Sudæ. *Ciorlo* nunc dici Crullus contendit; Leunclauius *Zotli*.

Ἐπαρχία Θράκης. Hic Thracia speciali nomine de Mœsia secunda accipitur.

Clima. suspectum nomen, nec vsquam à me lectum; vt & Mestici, nisi Nesticon reponatur, à Nesto Thraciæ fluuiio;

fluuiio; de quo Marcian. Heracl. v. 681. *παύτης ἐπίται ποταμός ἐστι κείνου* *Νέστος λεγόμενον*. Hic Nestus Abdera fluiuius est proximus.

Philippopolis: Poneropolis antea appellabatur, aurorib. Plinio & Plutarcho *πεί πολυπραγμοσιωής*. à Suda non *Πονηρόπολις*, sed *Δαλώμωπις* indigetatur.

Beroen, Beroeam, Berhæam, Scriptores diuerso variant metaplasmò: è tribus vnam Procopius, Ammian, Sozomenus, Iornandes, in confinio Thraciæ & Mœsiæ, de qua mox agitur, constituunt. de altera Macedonia in Emathia reg. in II. Themate dicitur. apud Nonnum Dionysiacōν x l i. celebratur Beroe pro Beryto Phœniciæ ciuitate.

Inf. Thasus: inf. Sam. de vtraque sciti Senarij leguntur in Marciani Heracl. *πενηγήσι*, pag. 56. & 57. edit. nostræ, à ver. 668.

In *Præfectura Mysia*, seu Mœsiæ, inferioris nimirum, quam Scythiam Thracensem Zozimus l. vi i. nominat: ac Tomin urbem in ea sitam memorat: hanc tamen Ouidius vates, cuius exilio nobilita est, Miletida vocat, de Trist. i x.

Dionysopolis, eiusdem oppidum regionis ad Pont. Euxinum situm, *Κρουωός* vel *Κρουωοί* à canalib. antea vocatum; ab eodem Ouid. hac periphrasi notatum, *arces Prætereat dictas nomine Bacche tuo*.

Acras in Mysia Thraciæ frustra quærenti, succurrit *Ἀγορά*, Agora, vrbs, Forum Lat. in Thracica Chersoneso, apud Herodotum & Stephani *Ἐθνικά*.

Callatis, Straboni per λ. simplex *κάλατις*. Arriano in Euxini Periplo, *κάλλαντες*: à Lazio *kylia* etiam nunc dicitur perhibetur: à Mart. Nigro *Pandalla*.

Istros, *Ἴστρος* etiam Ptolemæo & Straboni dicitur:

Istropolis Plinio: Istria Arriano in eodem Periplo. *Istorum* Antonius. *Grosse* vulgo apud Nigrum. de Istriis Thrac. pop. Marc. Her. ver. 390. *Zelpa* an *Zerinéa* ex Theopompi Philippicor. III.

Tropæos, an eadem quæ *Topos* à Procopio dicitur, & *Toparum*, l. i v. *Ædificior*. Ptolemæus certè *Topirin* urb. in Thracia collocat, quæ in Concil. opere primæ Macedonia adscribitur: & *Puffo* vocatur à Sophiano. Δοξήες, Doberi meminit Thucydides.

Axiopolis (vulgo *Galacz* seu *Colonamich*) & Capidaba, seu Capidava, sitæ sunt ad Danubium, qui ab Axiopoli ad Pontum vsque Ister à Ptolemæo nominatur, apud quem etiam Comidava pro Capidava vsurpari videtur.

Carpos itidem seu Carpi, vicus circa Danubium Ammiano.

Trosmis. ita scribitur Antonino: qui *Legionem* i. *Iouiam* Scythicam adiungit; cum Notitiæ lib. legionem ii. Herculana[m] ei tribuat. Ptolemæo *τερσμις* vocatur inferioris Mysiæ opp.

Nobiodunum eidem Ptolemæo *Νεϊόδουον* oppid. in eadem Mœsia situm est, vbi Danubius in ostia effunditur. Ammianus habet *Novidunum*.

Porro *Ægissus*, seu *Ægyptus*, vt apud Quid. i. de Ponto. El. i x. & iv. El. v i i. inter Geticas vrbes numeratur, quia Getæ olim Mœsiam hanc coluerant. in vertice stat iuxta eundem Danubium. In iv. *Ædificior*. Procopij *Αγες* Ⓞ corruptè scribitur.

Halmyris vero quin eadem ciuitas sit atque Halmydisus Melæ & Plinio, ac *Σαλμυδιος* Xenophoni, & *Salmoduris* Antonino, non est quod *Ἰππεικῆς* dubitet.

IN II.

IN II. THEMA MACED.

Mακεδόν Ⓞ Ⓞ Διός. Hinc emenda Stephani ἐθνικὰ, vbi in Μακεδόνια perperam legitur, ἡ χώρα, ἀπὸ Μακεδονίας Ⓞ Διός, Ἐθ. Μακεδόνας. Hanc vero γενεαλογικῶν περιχλῶ apud Hesiodum nec in Theogonia nec in aliis eius operibus editis extare arbitror. ad eius certe cubile ὅπως κείτω nondum perueni. quidni hoc ἐρημῶς Hesiodia locupletaremus? Ἐπὶ δὲ Ησιόδου, à fabulis ad seria. Livijs lib. xlv. Macedonia[m] ab Æmilio P. Cos. in v. regiones fuisse diuisam, & cultorum cuiusque ingenia terræ similia asserit.

Μακεδονίας μοῖρα. Μάκεται. his consentanea sunt quæ notantur ab Hefychio, & ab Eustathio in Dionysij *πενηγνητῆ* ver. 427. ὅτι Μακεδόνες λέγονται ἀπὸ Μακεδόν Ⓞ Ⓞ Διός. οἱ ἡ παῖδας Αἰόλας δέκα ὠρεαδιδάσιν, ἂν εἰς Μακεδὼν Φασίν, ἐξ ἧς ἡ Μακεδονία. ἢ δὲ τις μοῖρα Μακεδονίας, Μάκεται λεγομένη, ἐξ ἧς κὶ ἡ Μακεδονία Μάκεται ἐλέγετο. Gellius l. ix. N. Att. c. iii. *Philippus Amyntæ*, terre *Macetia* Rex, cuius virtute *industriæ*, *Maceta* locupletissimo imperio aucti, gentium nationumq; multarum potiri cœperant. *Auson. de clar. urb. Car. ii.*

Et vos ite pares, Macetumq; attollite nomen.

Ceterum de situ Macedonia, & prisca Macedonum origine, idem Marcianus Heracl. *πενηγνησεως* ver. 617. ita canit,

Ἵπὲρ τὰ τέμνη δ' εἶναι ἡ τῶν Μακεδόνων
Χώρα, ὡς ἔτ' Ὀλυμπῶν ἐξ ἧς κειμήνη,
Ἡς Φασὶ βασιλεύσασαι Μακεδόνων γενεαῖς.
Tempore supra stat Macedonum Prouincia,
Quæ circa Olympium ordine est collem sita,
Hinc imperabant Macedones terra sati.

Ἡρῆς εἰαν ᾗ M. In C. R. scribitur Ἡρῆς εἰαν δ. verum Eristea παρ' αἰταί. num præstaret Eretrίαν reponere? Eretria Thucydidi, Polybio, Strab. vrbis non alia ab Eretriis, quas Ptolemaus in Phthiotide recenset: nec procul distat à Malliaco sinu, qui Macedoniam alluit.

ἢ ἐξ ἀκίδησων. Et emigrarunt tr. verba sunt Clidemi ex i. Art. comment. Ἐ βεφάγος Ἐ λεοντοφόνος τ. Pausanias in Arcad. βεφάγον Heroa Iapeti fil. à Diana ob proteruiam peremptum memorat. Hercules hic Buphagus, idem est atque ἀδδηφάγος καὶ ὄρνως seu βεφάγος, hœllo multiuorus, apud Plutarch. in Causis Rom. Pr. xvii. Cur plerique Rom. diuitum decimam Herc. polluerent. nec indignum Hercule est ταυροβόρος tauriuori epithetum, quod Leoni tribuitur ab Archia poeta Epigr. in Herc. Leonicidam, iv. Anthol. T. viii. Huc referri potest sequens Epigram. εἰς Ἡρακλῆ ἠ μέθοντα.

Οὗτος ὁ νυῦ Ἰανῶ βεβαρημένος ἠδὲ κνπέλλω,

Κενταύρος νήφω οἶνοβαρεῖς ὄλεσεν.

Heros hic qui nunc somno est vinoq; sepultus,

Centaurus madidos sobrius obruerat.

An ideo Philippus Macedo ἀκρασίαν ἔβίβη καὶ μέθω καὶ καρδαισμός cordi habuit, (vt autor est Demosth. Olynth. ii.) quasi hæc esset Herculei generis nota certa, & ingenuum signum? an etiam ἀναγνωφωγεῖν τὰ πράγματα, quæ nota eidem Philippo iniusta fuit à Theopompo. Sophocleum certè istud illi quadrabat, Σὺ ᾗ σφαιδάζεις πῶλ' ὡς Ὀφιορέας.

Γαστήρ τε γὰρ σὺ ἔγνωστος πλήρης.

Venter sabarratus tibi, & gene sument.

At in alio Epigr. εἰς ἀγάλματα ἔαυτῶ, de sculptore pictoreve eiusdem dicitur, ἀλλ' ἔτιν' ὀλοὸν γράψῃ βοοσφάγιον.

γίλων. vt sectanti leuia veniant in mentem βοοσφάγον quoq; Herculem indigeratum esse ab octauo certamine. ἐκ κρήτης ᾗ πνεύπυον ἤλασε ταύρον, vel à x. cùm Γηρύονος βόας ἤγαγῃ.

Iam verò Λεοντοφόνος, Leonicidæ Epithetum Herc. à primo certamine obtinuit, de quo idem Archias loco laudato, Epigr. cuius clausula est.

Καὶ σὺ λεοντόχλαινε πάλιν θωρήσασθε ῥινῶ.

Tu rursus prodi exuuiis armate Leonis.

ἐν τῷ Ἰπποδρόμῳ ὁ χαλ. in Circo, &c.

Enimvero vbi loci, vbi gentium erat hic Ἰπποδρόμος, siue Circus? nunquid Constantinus noster vnum Constantinopolitanum agnoscit ἐκπεπέ ἐν πολλοῖσι καὶ ἐξοχον Ἰπποδρόμοις; illis Rom. Eleor. Olymp. & Arcadum posthabitis.

D. Ioan. Chrysostomus Circum Constantinop. & Ecclesiæ curriculum, ἰπποδρόμιον appellat, ἐν τῷ εἰς ἰπποδρόμιον λόγῳ. de cuius vocis notione varia D. Hieron. in xliix. Gen. Circum verò Rom. Dion. Halicarn. l. iv. δεχ. & Plutarch. de causis Rom. Pr. lxxvi. ἰπποδρόμον vocant. porro cùm statuum in Circo positam effinxisse ait Herc. εἰκόνα καὶ τὸ μέγεθος πρὸ ὄλον αὐτῶ τ' χαρῆ κίρη. quid aliud sibi vult, quàm Herois vultum, statum & longitudinem expressisse? vnde verò id consequi potuit egregius ille statuarius, nisi arguta illa Pythagoræ ἀγχινοῦ, qua collegit Herculem tanto fuisse corpore excellentiorem quàm alios, quanto Olympicum stadium pedibus Herculeis metatum ceteris numero pari factis anteciret? ait Gell. l. i. c. i.

Ἰσπερ πάντ' ἀ λήθην καὶ μάργαρον τέτω ἐγμαλλωπίζονται. idem vsus & significatus ἔ' ἐγμαλλωπίζεσθαι, apud Dionem

Dionem Cass. l. xxxvi. in Pompeij ad P. R. conc. Φύσιν πάντες ἀνθρώποι ἐγκαλλωπίζον) τῆς τῶν ἑὸν πολιτῶν θεουρασίας. Horatius mirari & amare nō inuenuste dixit, Non omnes eadem mirantur amanti, & πάντες τοῖς αὐτοῖς ἐγκαλλωπίζον).

Εἰ ἐκρηγῆ δ. forte an scribendum ἐπεκροῖται δ. δὲ ἄρα μὲν ἀπὸ τῆς τρίτης ἢ ἑκατῆς Καρῶν πρ. Pausanias in Bœoticis narrat Caranum olim in Macedonia regnasse, & victoria de Cisseo finitimæ Prouinciæ principe reportata, trophæum Argiuorum more legibusq; crexisse: quod postea leo ex Olympo egressus euerit ac dissipauit: eosq; malo omine tum percussum Regem sibi posterisque suis, Macedonia regibus, præscripsisse cauissèque ne trophæum vnquam exigerent. cuius constitutionis Philippus Amyntæ & Alexander magnus obseruantissimi extiterūt. Lilius etiam lib. xlv. Caranum i. Maced. Regem asseruit.

Καὶ ὑπὲρ πάντων λίθων ἑ μάρμαρον τέτρω ἐγκαλλωπίζον) ἢ μάρτυρ ἀξιοπίστου αὐτὸ τὸ νόμισμα τῆς Μακεδονίας Ἀλεξ.

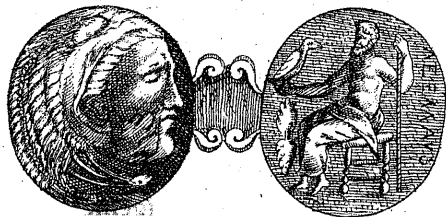
Quid vetat interdum relegere vestigia regressu non inamœno nec inutili? id iam facere institui, sic tamen, vt ad τῶν πεπείσας & tædij saxum non allidam. enimvero mihi mox exciderat notare in illa verba, καὶ ἑμμοι τῆς καὶ κόσμον, Constantinum nostrum imitari βῆσιν aui sui paterni Basilij Macedonis in Paræneticis ad Leonem filium, quem cap. πρὸ ἀγαθοῦ ἡρόπης, ita affatur, ἑφάνων βασιλείας τῶν ἀγαθῶν ὀρίζου σωείδησιν, δι' ἧς κερμήσας σεαυτὸν μάλλον ἢ τοῖς μερλοῖς ἄλλοις ἐγκαλλωπίσασιν. sic habeto, coronam Regni bonam esse conscientiam, qua te magis exornabis, quam

quam sexcentis aliis decoramentis. Iam vero quotusquisque est antiquariorum omnium, qui Alexandri Macedonis nummum imagine exuuii Leonini capitis [τῶ δέρματι τῆς κεφαλῆς] hoc modo redimita insignitum obseruarit, aut certè representarit? cum itaque mihi non satis liqueret de veritate huius Augustæ assertionis; & animus in hoc dubio huc illuc impelleretur, clarissimum virum Pau. Petauium, in summa Curia Senatorem πολυμαθέστατον, ea de re consulere visum est: ille qua comitate & humanitate singularem doctrinam suam condit, & more suo in Φιλολόγους, statim me quasi ad rem præsentem in Pinacothecam suam præscis numismatis numerosis & signis insignibus refertam deducit, & ad πίνακας πίναρες λογιῶν ἐρμῶδ, doctosq; loculos secum perlustrandos inuitat; si quid forte hoc meam πείραζον πολυπραγμοσύνην adiutaret, curamq; leuaret. huic ergo lustrationi alacres incumbimus, & mox res docuit verum esse quod canit Homerus, σὺν τε δὲ ἑρχορδῶν, cui succinit Nasō, Non caret effectu quidd voluere duo. Primum incidimus in aliquot notos & tritos æreos argenteosq; numos Alexandrum Maced. referentes, exuuii Leonino cassidi capitis ita superimposito, vt χάσμα rictus seu cudo ferinus apici incumberet: velut in quibusdam vetustis numismatibus, Commodus incommodè effectus occurrit: is enim (vt scribit Herodianus l. i.) se Herculem & Iouis filium iusserat indigetari; ac deposito principum Rom. cultu Leoninam substernebat, λεοντῶν ὑπεσπώνωντο. ecce mox in manus venit aliud peruetus argenteum numisma, in quo deflexis oculis caput intuemur adornatum simplici tegmine, quod à Polybio λίτὸν πῶνεφάλαιον dicitur,

dicatur, cui ex ære ferròve nihil subesse videbatur, Leonina tantum imposita, σκέπης ἀμα καὶ σημαίου χάλεν. vt Hercules ipse, Apollodoro l. ii. Bibl. χειρωσάμεν ὁ Λέοντα, ἃ μὲν δορὰν ἠμφιάσσει, τῷ χάσματι δὲ ἐχρήσαστο κόρυθι. velut in prisco ratito quadrante, & Liberato-
nis vr̄bis PP. nummo, exprimitur apud Vrsinum & Abr. Gorleum: & in columna Traiani signiferi omnes in hoc habitu, totum περιμετωπίδιον, sicut Auentinus Italus apud Maronem,

*Ipse pedes tegmen torquens immane leonis,
Terribili implexum seta, cum dentib. albis
Indutus capiri, sic regia tecta subibat.*

Vnum discrimen est, quod in illis solum sinciput capite λεοντῆς veletur: in Petauiano hiatus vacui oris genam Regis dexteram obtegit, scito quodam nodo huic iubatæ pelli innexus: & mira sculptoris industria Regium os vicem oculi leonini supplet, & mentum principis genam leoni læuam exhibet. En αὐτὸ τὸ νόμισμα ἔ Μακεδόν ὁ.

Habe

Habe tibi iam, & inspice hoc regale numisma incisoris opera tam aduersus quàm auersus vtcumque representatum. siquidem paulo obliquius & exilius hîc χάσματι ὁ σήμα γείον, quàm in argenteo numo effingitur. auersâ pars Alexandri nomen, vt vides, indicat, à latere Iouis ἀετοφόρος ὁ περιπεραυός, cuius se filium opinio-
nis errore fingebat. Quod si cuius aquilini & Lyncei oculi penetrent in Leoninam iubam & ἀπόλαν, & perspiciant cassidem iis subiectam, vt illi quoque pateat pateatque tecta de casside buccula pendens, in qua rictus hic Leonis conflatus sit, ὄναιτο ὁ ἔξυδερκίαις καὶ ἀγγινοίαις. sibi & musis canat, atque in sinu gaudeat. Equidem si in orâ apicis numismatis oblitterata & obtusa, χάσματι ὁ λεονταίς vestigia quædam remanent: darem lubens manum efficaci perspicacitati de buccula Leonis os sculptum referente. Maximinus ipse fortassè non minus buccula Leonina quàm gemmata captus fuisset: etiam falsis lusus imaginibus.

At mirum certe est Plutarchum πολίστορα, neque numismatum, neque signorum Alexandri M. hoc insigni decoratorum meminisse, cum genere paterno Heraclidam à dicto Carano oriundum memoret: & de Lysippeis signis tradat, ea Alexandri oris lineamenta & pene spirantem vultum mollius expressisse, ideoque Alexandr. vetuisse edicto, ----- Ne quis se præter Apellem Pingeret, aut alius Lysippo duceret ἄρα, ἰδέαν ἔσώματι ὁ οἱ Λυσιππειοὶ μάλισται τῶν ἀνδρῶντων ἐμφάνισον, ὑφ' ἔ μόνον καὶ αὐτὸς ἤξιος παλάτῃα. Et subiicit præcipuas fortis Alexandri vultum simulantes notas fuisse: πλὴν ἀνάπτῃ ἔ ἀυχέν ὁ εἰς θῶνυμον ἠουχῆ κεκλιμένος, καὶ πλὴν ὑρό-
τητα τῶν ὀμμάτων διατετήρηκεν ἀκερῶς ὁ τεχνίτης.
Cervicis

Cervicis proiectæ, sed ad læuum humerum modicè propensæ, grauitatem, & lenem ac suauem oculorum vigorem, & candorem in facie & pectore purpurascens, quæ si in nummi veteris effigie desideretur, vel accurate non simulentur, quid noui, cum Lyssippi cælo ductum æs argentumve non sit? Nec vero illepidum est quod idem Plutarchus scribit, in Cn. Pompeio, *ὡς τις καὶ ἀνασολὴ τῆς κόρης ἀτρέμα, ἢ τῶν περὶ τὰ ὄμματα ῥυθμῶν ὑπερότης, ἔπερσώπει πιδῶσι μᾶλλον λεγομένην ἢ Φαινομένην ὁμοίότητα πρὸς Ἀλεξάνδρου ἔβασιλέως εἰκόνας*. surrectam sensim comam lenemque oculorum modulationem (quæ latos oculos afflabat honores) reddidisse vultus Pompeij vsurpatam potius sermone quàm representatam cum Alexandri regis simulacris similitudinem. equidem chara illi cauilla fuisse reor eorum à quibus Alexander indigebatur, cum vsque adeo *Φιλαλέξανδρον* fuerit, vt vice Leonini spolij, signum Leonis ensiferi in annulo signatorio habuerit. *ἢ δὲ τῆς σφραγίδος γλυφὴ ὡς λέων ξιφήρης*, eidem Plutarcho. *verum ἄλις δρυός*.

καὶ ἀλήξασσι δὲ εἰς Περούα τὸν Φίλ. idem T. Lilius, ibid. *Quadrenniū continuū bellatū fuit inter Rom. ac Persæ. idemque belli finis ἔκινδύη per Europæ pleraque, atque Asiam omnem regnū. Viceſimū ab Carano, qui primus regnauit, Persæ numerabant. Persæ Q. Fuluiο, L. Manlio Coss. regnū accepit. à Senatu Rex est appellatus, M. Iunio, A. Manlio Coss. Victus & captus est in Samothracum templo ab Emilio Paulo Coss. non procos. vt Constantinus hic ἀνθύπαλον loco ὑπατῆς scripserit. Pauli verò concio ad suos coram Perseo pullo habitu introducto in tabernaculum, ἀξιωματημένους in primis est apud eundem*
Liu.

Liu. *Exemplum inſigne cernitis mutationis rerum humanarum. vobis hoc præcipue dico, iuuenes: idè in ſecundis reb. nihil in quenquam ſuperbè ac violenter conſulere decet: nec præſenti credere fortuna, cum quid veſper ferat incertum ſit. is demum vir erit, cuius animum nec proſpera ſtatu ſuo efferet, nec aduerſa infringet.*

Εἰς τὴν Πάριον ἀπήχθη. Liu. *Perſeus in catenis (cum tribus filiis) ante currum victoris ducis per urbem hoſtium ductus eſt. [ὡς δὲ βασιλείας εἰς ἐπαρχίαν τὸ σχῆμα μεταβαλεῖν.* Ex Liu. indidem conſtat Macedoniam in Prouinciæ formam redactam fuiſſe.

Præſectura Maced. ſub Conſil. urb. x x x i. pleræque harum urb. eodem ferme ordine ab eod. Liu. recensentur. duntaxat Amphipolis primæ regionis caput fuiſſe dicitur. Theſſalonice, caput ſecundæ: Pelle, tertix: quartæ Pelagonia. Sed hic quæ inter celeberrimas fuit Caſſandria, Potidæa olim dicta, prætermiſſa eſt, *βιβλιογράφων* potius opinor præpropera ac præpoſtera feſtinatione, quàm *μνημονικῶς* auctoris *εἰμαρτήματι*. eandem nunc mutato nomine Sciathon (forte an ab inf. de qua mox agitur) vocatam fuiſſe, Bellonius in obſeruat. contendit. Io. Lydus Berrhæam hodie dici aſſerit.

IN III. THEMA

STRYMONIS.

DE Strymone fluuio, idem Marcianus ver. 649. *ἐστὶ Ἀμφίπολις. Στρυμόνων δὲ περὶ ταύτῃν μέγας. Μοκ. Amphipolis: hanc Strymon ingens alluit. hunc fluuium Scylax Geogr. Gr. ait ἐρμίζειν Μακεδονίαν καὶ Θράκην.* Quàm lucundus fuerit eius proſpectus Amphipolitanis, & quàm

quàm lenis curfus, testatur Basilius M. epist. ad Gregor. Naz. de solitud. Pontica, ὥστε τὸ πεδῖον τῆτο ἐφηπλωῶνται πῆς οἴφεισι, καὶ ἐν τῷ μετεώρῳ ἐξέιναι, καὶ τὸν ποταμὸν περιβρέουσα καθορᾶν· σὺν ἐλατήσινα τέρψαν, ἔμοιγε δοκεῖ, περιεχόμενον, ἢ πῆς ἐν τῷ Ἀμφιπόλειως τὸν Σιρύμονα καταμανθάνεσιν. ὁ μὲν γὰρ χολοκλαυτοῦ τῷ ῥόμαλι περιλιμέναζων μικρῶ δλεῖ καὶ τὸ ποταμὸς εἶναι ὑπὸ τῆς ἰσοχίας ἀφῆρηται.

Ιουστινιανὸς ἔρινοτήτης ἐν τοῖς ὄρεσι τῷ Στρε. de Iustinianō Rinotmeto F. Constantini Pogonatez, utque à truncis naribus cognominatus fuerit, deque eius moribus & fortunæ casibus idem Constant. Manasses his elegantis. versib. dithyrambicis, & politicis luculenter tractat.

Ὡς τὸ καὶ θνησκείν ἔμελλε Ἐκατῶνταῖν εἰς κένιν,
 Ἰὼν Ιουστινιανὸν δέικνυσι βασιλέα,
 Καὶ κράτορα κατῆσιν αὐτῶν γῆς Ρώμῶν
 Ὅς δὸτὸ βαθρῶν ἠχρῆν, δὸτὸ ῥιζῶν ἐχράτω,
 Τὸν μέγαν οἶκον, τὸ λαμπρὸν, τὸ ἐν τοῖς ἀνακτόροις,
 Χρυσῶν περιουσίαισι ψηφίδων καταστάσεις
 Τῆς πύργου, Ἐτὸ δάπεδον μαρμάρῳις καλλιχρῶσις,
 Ὅς ἐπὶ τῷ δομήτορι τὸ κλησὶν Διασώζῃ.

Ἐντεθεν τὸν μισθῶν, ἀξίαν τὴν κακίας
 Τὴν ἐκπύωσιν ἐφῶρατο τὸ ἐν τῷ σπητιεχίας.
 Καὶ γὰρ ἀνὴρ πῆς δειχῆς τὸ δὸτὸ τὸ συγκλήτης,
 Πατριτικὸς ἀξίωμα, Λεόντιος τὴν κλησὶν,
 Εὐρῶν Ἐσυναρμόμων καὶ συμφρονοῦ τὸ πῶλῆτος
 Πρὸς γὰρ Ιουστινιανὸν ἔτρεπον πάντες μίσθῳ·
 Ἰφίστῳ τῷ βασιλεῖ μὲν τὸ συμμαχουῶτων,
 Ὅτε τὸ καλλιπέλαγον ἔμεμα καὶ φῶτοφῶρον
 Ἐμὲ δυνάων καὶ γῆς, καὶ πῆς ἑν δεινότητις.

Καὶ

Καὶ χερσὶν αὐτῶν, ὡς ἐν δεινότητι γῆρα,
 Ἐκπέμπῃ Διαπόντιον ὡς τὴν χερσὶνα * πόλιν,
 Τὴν ῥίνα πῶτερον τεμῶν, Ἐπῶσωπον ἀιχμῶν.
 Ἀλλὰ γὰρ σὺν ἐκάμυσε τὸ βλέφαρον τὸ δικῆς,
 Τοῖς ἴσοις ἀντημείψατο καὶ τῶν τομέτοις μέτεροις.

Quæ fenariis Iamb. ita conuertimus,

Cum tempus instaret necis, Pogonatus
 Iustinianum ad imperandum promouet.
 Et principem imperij Ausonum pronunciat.
 Is excitauit infimo à fundamine
 Regalium adium superba tegmina,
 Quod aureo splendore lapidum in pariete
 Ornauit & colore vario marmorum.
 Hoc conditoris nomen obtinet sui.

Hinc in odium incurrens facinorum gratia

Detrusus est à principatu regio.
 Nam nobilis quidam è Senatorum ordine,
 Genere Patricius, nomine at Leontius,
 Effrene nactus vulgus exoptans idem.
 (Iustinianum nam oderant omnes fere.)
 Nescit dolos huic principi sociorum ope
 Quando vnuerſi pulcer oculus lucifer
 Infra solum latebat, & cuncti in thoris
 Suis iacebant: tum manu iniecta Duci,
 Ut retibus feram ambit, atque ad oppidum
 Trans pelagus ablegat, priusque naribus
 Fœdè amputatis, dedecore cum faciei.
 Hic lumen Astrææ Deæ hand connixuit,
 Exegit at pœnas pari modulo statim.

Siquidem hic Iustinianus, A. S. DCCLIII. imperio Trebellij Bulgarorum principis ope copiisque recuperato, Leontium & Apſimarum in vinculis, præfecto naso per urbem

Κ

urbem

urbem circumductos, & ludis Circensibus spectaculo exhibitos, capite plecti merito iussit. ex Gr. annalib. Cedr. Theophane, & al.

Quod autem hinc de Scythis ad certas Clausuras montium & *Διόβαθρον* ab illo Iustiniano constitutis scribitur, apud vllum historicum legisse non memini. Infestum tamen ipsis Iustinianum fuisse vel ex eo colligere est, quod in Chronicis Imp. eidem Cod. Reg. vnde hæc eruta sunt, insertis, scribitur, Philippicum Bardanem huius Iustiniani caput amputatum ad Scythas transfuisse, *τὸ κεφάλαιόν αὐτὸ ἀφείλετο, καὶ τοῖς Σκύθαις ἐξέπεμψεν*. Zon. certe in Gratiano, narrat cum post Valentis Imp. cladem Scythæ ἐξογκωθέντες τὸ Φρόνημα, rerum successu elati, Thraciam vastarent, ac finitima loca popularentur, à Gratiano Theodosium Hisp. (qui postea Orientis Imp. fuit) ducem delectum & ablegatum contra Barbaros, mox prælio victorem magnas Scythicæ gentis copias fudisse, cecidisse: ceteros fuga arrepta vel à victoribus deprehensos vel à sese inuicem obritos periisse.

IN IV. THEMA

THESSALON.

Iνα μὴ λέγω οὐδ' ἐξώθεν καὶ πιλ. externos & antiquos testes, more SS. partum, gentiles seu ethnici scriptores appellat, puta Ptolemæum, Marcianum Heracl. Strabonem, cuius lib. vii. pars postrema, in qua descriptio Macedoniae & Thraciæ continebatur, tunc fortasse non desiderabatur, vt hodie: quam iacturam pereruditus H. Casaubonus sarciniit, excerptis quibusdam ex Stra-

ex Strabonis Epitome subiectis: in iis tamen aliquid est quod cum Imperatore nostro non vsquequaque conuenit: vt quod hinc in clausula scribitur de causa appellationis Thessalonicae, Philippum fil. Amyntæ, ibi victoriâ reportata, filia & ciuitati idem nomen imposuisse: excerpta quippe illa notant urbem hanc instauratam fuisse à Cassandro Philippi socero, qui ab vxore Thessalonicâ Alexandri M. sorore nomen imposuit oppido, quod antea Therme vocabatur. *πρὸς τὸν Θέρμη ἐκαλεῖτο κλισμα δ' ἐστὶ κασάνδρου, ὃς ἦν τῷ ὀνόματι τῆς ἐαυτοῦ γυναίκος, πατρὸς δὲ φιλίππου ἔδμωτος, ὀνόμασε.* idem Diodotus l. x i x. perhibuit.

Παρόντος ἡμῶν Ἀριστάρχου. Perseuerante nobiscum Arist. Aristarchi Macedonis D. Pauli *σωκεδήμου* plerisque in locis Actor. mentio fit, vt xix. xx. & xxvii. vbi hæc à B. Luca non D. Paulo scribuntur. sed *κατὰ φίλων*. atenim B. Paulus D. Lucam *ιατρὸν ἀραπητὸν καὶ σωεργον* nuncupat: Aristarchum verò *σωκεδήμον, σωαιχημαλωτὸν, σωεργον* vocat, iv. ad Colofs.

IN V. THEMA EVROPÆ,

HELLADA.

Strabo eodem ordine Græciam describit, quæ Græcorum qui alibi sunt quasi matrix est & nuncupatur. Thucydidi in l. i. præfatione eadem tractantur.

Prima est Scarphia. Σκάρφια. Strabo l. i x. habet *Σκάρφω*. Eustathius *Σκάρφω* magis probat, itaque legit apud Hom. Il. β.

Quinta Naupactus. De Naupaκτο Ætoliæ vrbe idem
Strabo l. viii. Marcianus Heracl. ver. 477.

Πρὸς τῷ Ρίῳ κείτῃ ἢ Νεῦπακτῷ πόλις.

Naupactus oppidum situm est super Rhio.

Hodie *Lepanthe* indigetatur, & à Turcis occupatur.

V I. *Delphi.* Idem Marcianus v. 482.

Δελφοὶ σωάπιουσιν ἢ τῆς τοῖς ἐχόμενοι,

Τό τε Πυθικὸν μαντεῖον ἀψιδέσσειον.

Delphi Locris sedes propinquas occupant,

Oraculumq; Pythium verissimum.

*His adnumera inf. Eubœam, q. de Eubœæ situ, gemina
appellatione, urbibus & incolis, idem Marcianus p. 148.
49. edit. nostræ. Ver. 595.*

Τὸν Σουῖον κάμψαντι δ' ἄπο τῆς Ἀττικῆς

Εὐβοία κείτῃ νῆσος ἢ καλαμῶνη.

Διὰ τὴν φύσιν τὸ πρῶτον, αἷς Φησὶν Μάκρις

Ἐπῆτεν ἄπο τῆς λεγομένης Ἀσωπίδος

Χρόνῳ λαβοῦσαι πύλωμα, Εὐβοία πάλιν,

Πρώτῳ δ' ἐν αὐτῇ Φασὶν οἰκῆσαι πρῶτα

Μιγάδας σωοίκους Λέλεγος, ὅκ τ' ἢ Ἀττικῆς

Τὸν Ἐρεχθέως Διφωάντι Πάνδωρον κλισίῃ

Πόλιν μεγίστην τῶν ἐν αὐτῇ χαλκίδαν,

Αἰκλὸν τ' Ἐρετρίαν τ' Ἀθιωτικὸν ἔφυλ.

Quæ iisdem numeris Lat. reddidi.

Flectenti ab Attica ad cacumen Sunij

Eubœa proposita vocatur insula

Propter loci naturam, vt affirmat Macris.

Posidea ab Asopide vocata, temporis

Lapsu, retinuit nomen Eubœæ prius.

Sedes in hac fixisse primos autumant

Promiscuos Lelegas, ab oraq; Attica

Transisse

*Transisse Erechtheo satum Pandorum, ibi
Struxisse maximum oppidum, hoc est Chalcidam
Aeclumq; Eretriam Atheniensem origine.*

Hæc appositè & consultò hîc adieci, vt ex hoc anti-
quâ. Geographo constet Chalcida maximam Eubœæ
urbem & quasi metropolim fuisse, vt nihil mirum sit non-
nullos insulæ nomen eius ciuitati tribuisse, vt hic scribit
Imp.

Æginam Ins. hæc ad Epidaurum sita, nimis immine-
bat propter propinquitatem Piræo: quare Athenienses
sciuerant, vt Æginetis, qui classe valebant, præciderentur
pollices. *Nominata fuerat Oenone prius,*

Posterius abs Asopide Ægina Æacus

Vocauit Æginam imperator insulam.

Vt idem Marcianus testatur his verb.

--- κατ' Ἐπίδαυρον ἢ

Πρότερον μὲν Οἰωνῆ περὶ Ἰσοχόρου μὲν

Ἰσχυρὸν ἀπ' Αἰγίνης ἢ τῆς Ἀσωπίδος

Αἰγίαν ἐκάλεσεν κατὰ τῶν Αἰακῶν.

Vsque ad Thermopylas, vbi Leonidas, &c.

In hos CCC. Lacedæmonios, qui in Thermopylis oc-
ciderant, Simonides hoc epitaph. distichum scripsit.

Ὡξὲν ἄγγλον Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῆδε

Κείμεθα, τοῖς κείνων πατόμενοι νομίμοις.

Dic hospes Sparta, nos te hic vidisse iacentes,

Dum sanctis patriæ legib. obsequimur.

Historiam discas ab Herodoti Polyhymnia, l. vii. &
vt marmoreus leo steterit ad Leonidæ decus in exitu
Coloni. adi Plut. in Lacon. Tullium i. Tusc. qu. Diodo-
rum Biblii.

FED. MORELLI
IN VI. THEMA,
PELOPONESI.

Penelopeſi Inf. ſitum, & urbium δρχαιολογίαν
non parum illuſtrant hi Marciſani Senarij. P. 45.
ver. ſio.

Εἴτ' ἔſτι Πελοπόννηſος ἐξῆς κειμῆρή
Κόλπας βαθθεῖς ἔχουσαι, Ἐπὶ πλάσ ἀκραις,
Μαλέαν μέγισον, Γαίναρόν τε λογομῆλυ.
Ἱερὸν Ποσειδάων Ἐπιθεοπέπεστον.
Ἰπὸ τῶν Λακωνίων ἐνθάδ' ἔſτι ἰδρύμῆρον.
Τὰ μὲν οὐκ Βόρεια τ' Πελοποννήσου μέρη,
Σικυώνιοι κατέχουσιν, οἵτε πρὸν ποτε
Κόρινθον οἰκήσαντες Ἰπριφωῆ πόλιν.
Ἄλλοι * τ' Ἀχαιοὶ ὄντ' πρὸς ἑσπέραν πόρους,
Καὶ Ζέφυρον, Ἡλεῖοι τε καὶ Μεσσηνιοὶ,
Τὸ πρὸς μεσημβριάν τε, Ἐνότον κλίμα,
Δακωνες, Ἀργεῖαί τε. πρὸς ἀνιόνται Ἐ
Ἥλιον, ὅση κατέχουσι τῶν ἀκτῶν πόλεις.

Hoc est, è versione nostra Latina:

Deinceps Peloponnesus patet, continens
Sinus profundos, multa promontoria:
Vastissimam Maleam, & vocatum Tanarum.
Templumq; Neptuni, Deo dignissimum,
Hoc in loco exstructum est, Laconibus à piis,
Ergo Boreales Peloponnesi vindicant
Sicyonij partes sibi: & qui olim quoque
Urbem Corinthi coluerant clarissimam.
At verò Achivi sunt ad occidentas plagas,
Zephyrumq; Messanes & Elidis incolæ,
Ad meridionalesq; & Austrinum latas.

Lacones Argiviq;: at ortum solis hic
Quot littorales ciuitates sunt, vident.

Ἐστὶ δὲ Χερρόνησος ἀμπέλα Φύλλα τῶ χήμαλι παρεμ-
Φερῆς. Est autem Cherronesus vitis rampino figura persimilis:
Dionysius tamen Platani folio Peloponnesum comparat. sic enim
hic locus in versione nostra reponendus est. vt constet
Cherronesum Achaïæ adhærentem celeberrimam esse
omnium Cherronesorum, & Peloponnesum appellatam
(hodie la Morée) & ex Constantini nostri Porphyrog.
sententia cum vitis folio similitudinem habere. tametsi
à Dionysio Alex. in Carm. περιηγήσεως, platani frondi
comparetur, hoc versu, quem in Cod. R. deprauatum ita
restituimus vt castigatæ editiones habent,

Εἰδομῆ παλατιοιο μυρρίζοντι πετήλω,
Persimilis platani folio, cui cuspidis acuta est.

In quo Plinius & Mela Dionysio consentiunt. li-
cet Plinius Tauricam Cherronesum hederæ folio simi-
lem esse scribat. sed platani, vitis, & hederæ folia, vt mo-
le differant, similem tamen conformemque inter se fi-
guram ratione μυρρισμῶ & striaturæ habere quis ne-
scit? est autem μυρρίζοντι πάλων, τὸ κ' μὲν ἔστιν ἐνθάδ'
μῆρον καὶ λεπυνομῆρον καὶ τ' ἄκρον μόρον ἦτοι τ' καυλόν,
& τὸ φύλλον ἐξήρη). quod caudæ muris instar in an-
gustum ac tenue acumen definit; ex Eustathij interpre-
tatione, & περιηγητῆ mente, qui hoc ita Peneloponneso
congruere probat:

Ἀκρῶ μὲν γὰρ ἔοικεν ἐργόμῆ Ἐπὶ σενὸς ἰσθμὸς
Πρὸς Βορέω, Ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδος ἴχνος ἐρείδων
Φύλλα δ' ἠπὸρος περιδινητῶ περιμετῆς Ἐ,
Κάλπις ἐναλίσις ἐπεμῆρη ἔνθα ἔνθα.

Quæ sic ab eod. Eustathio exponuntur. ὁ μὲν ἰσθμὸς, φησὶ, τῆς Πελοποννήσου ὁ πρὸς ἀρκυμένους ἀσπίδιος, εἰρημὸν ἔσενός ἔοικε τῷ ἀκρωμόρω & φύλλω, βόρειος ὢν ἢ δὲ τῆς ἑσῶς ἠπείρου περιμετρῶ τῷ πολυδινήτῳ φύλλῳ περιέκειν, ὡς πολλὰς Ἰπικλάσας ἔχουσα & καμπύτη καὶ ἐγκλωπώματι. Vt Isthmus Peloponesi x l. stadiorum, angustias suis Borealibus speciem præ se ferat pediculi extimi folij platani: ambitus verò continentis qui interior est, striato folio respondeat, propter angulosos recessus, vt Plinius loquitur, l. i. v. c. vi.

Hoc utique scilicet ad figuram accedit τύμβης μυροῦ, de qua Io. Pediañimus c. vlt. σωόφειος περὶ μετρησεως ἔμετρον γῆς. sed quia commentarius ille Geometricus adhuc est ἀνέκδοτος, è MS. Regio ἀνάγραμμα integrum describere & subiicere cunctatus non sum, vt & φιλολογώμετροις gratum facerem, & autori nostro lucis aliquid adferrem. εἰ ἔστιν ἡ τύμβη μύροτος, ἢ τοὶ ἀπαξυσμῶν ἢ ὀρθίος, μετρεῖται ἕτως· ἵστικείθω γὰρ τύμβη, ἢς ἢ μὲν πρὸς τῇ βάσει περιμετρῶ ὀργυῶν ἐστὶ ἰ. ἢ ἢ πρὸς τῇ κρυφῇ ὀργυῶν μίας· τὸ δὲ βάθος ὀργυῶν ἰε. πῶς ἕτως· τὸ ἡμισυ τῆς περιμετρῆς τῆς κρυφῆς ἐφ' ὅλλω τῶν περιμετρῶν τῆς βάσεως, γίνοντ' ἰ. πῶς τὰ ὅππ' τὸ βάθος γίνονται οὐ. πρὸς τῶν ὀργυῶν ἢ μύροτος τύμβη, ἢ ὡς μὲν τετάρτη ὀργυῶν. Si tumbæ myurus est, h. e. in acutum desinens & recta, sic mensuratur. Esto tumba, cuius ambitus ad basem sit vlnarum x. ad verticem verò vnus vlnæ. altitudo autem vln. xv. sic operor. dimidium ambitus verticis ad totum basis circuitum, sunt v. hoc ad profundum, lxxv. tot vln. est tumba myurus, nempe modij quarti ὀδραυ.

Καὶ ἔτι μὲν ἐβασίλευτο πρὸν ἢ Πελοπόν. ita Const. scripsisse puto. Thucyd. l. i. narrat Dores cum Heraclidis

clidis lxxx. anno post excidium Troiæ Peloponesum tenuisse. Δωριεὺς ὀργυῶν ἐστὶ ξυὺς Ἡρακλείδαις Πελοπόννησον ἔρχον. cum Dorientes altero oraculo moniti, per angustias Crisæi sinus adorti Heraclidas dominantes fugarunt: qui postea sunt reuersi in Peloponesum duce Carano, quem supra diximus cum autore nostro tertium ab Hercule fuisse: vnde à Theocrito dicitur ὁ καρπερὸς Ἡρακλείδαις. mirum cur erudiri viri xi. ab Herc. faciant, & quo autore.

ἀφ' ἑπερ ἑπ' ἀμφοτέρων ὁ Πέρσης ἠτιήθη.

Plutarchus in Aristide, hanc victoriam fuisse κοινὸν τὸ κατόρθωμα Ἑλλήων probat ex monumentis & inscriptione aræ eiusmodi.

Τόνδε πῶθ' Ἑλλῶνες νίκαις κρείττ' ἔργῳ Ἄρηος
Πέρσιν ἐξελάσαιτες, ἐλδύθηραι Ἑλλάδι κοινὸν
Ἰδρύσαντο Διὸς βωμὸν ἐλδύθηραις.

De Mardonij cæde constat ex eodem Plut. ab Arimnesto Spartiata patratam esse, qui saxo caput Mardonij contriuit: vt ex Amphiarai oraculo præmonitum fuerat.

Διεκράτησεν ἐπ' ἀμφοτέροις ὁ πόλεμος ἔτη κζ'. καθὼς Θεκυδίδης ὁ π. bellum vtrinq; per annos xxxvii. productum est, vt percelebris Thucydides scribit. nempe lib. v. ξυγγραφῆς, his verbis. Θεκυδίδης Ἀθλωαῖος ἐξῆς ὡς ἕκαστα ἐγγέτο κζ' ἔτη & χημῶνας, μέγχις ἔτι τε δεχλῶ κατῆπρωσαν τῇ Ἀθλωαίων Λακεδαιμόνιοι & οἱ ξύμμαχοι, & τὰ μακροῦ τείχη, & τὴν Πειραιᾶ κατέλαβον· ἐπι δὲ ἐστῆτο τὰ ξύμπαντα ἐγγέτο τῷ πολέμῳ ἔτη α' εἰκοσι. quibus docet se res gestas in eo bello per singulos annos persequutum, quoad Spartani eorumque focij, Athenienses principatu deturbarunt, & longa moenia & Piræum cepunt. annus fuit xxvii. à cæpto bello.

ὡσερ ῥηθῆναι ἐπ' αὐτῶν τὰ τοῦ λόγιον,

Ἐν τῷ διχοσεσίῳ ἔο πάγκρατος ἔλλαχε τιμῆς.

Quis oracularem hunc versum dixit, ex tot scriptoribus qui cum ut prouerbialem heroicum passim laudant: in quibus est Plutarchus, apud quem in *συγκρίσει* quidem Syllæ & Lyf. iisdem plâne verbis scribitur: in Nicia autem verbo vnico solum mutato, ὁ πάγκρατος ἔμμορε τιμῆς. quid vero sit ἔμμορε ἢ ἔλλαχε τιμῆς, altera huic affini parœmia docetur, ἐν τῷ διχοσεσίῳ καὶ Ἀνδροκλέους πολεμάρχου. ideoque sic verti, *Præficitur Dux dissidiis de reuivimus ortis.* cum ita quoque liceret vertere. *Pessimus est in dissidiis decoratus honore.*

Ἐθλαβῶθη τῷ πᾶσι ἡ χάρις, κ. quid istud verbi est, Constantine, πῶδ κῆται. mihi certe *κειτόκειτος* deest, qui cubile vocabuli huius tuo ni fallor æuo nati doceat. viderint ἀγγλονόεστοι. an per ἐπεξήγησιν expositum est τὸ ἐθλαβῶθη per τὸ γέρονε βάρβαρον. numquid à stabulis & stabulariis ficta vox est à Græcis Romana verba conari affectantibus? stabularij certe & stabulariæ vocem per contemptum vsurpatam esse, vel ex eo quis colligat, quod Helena prior Constantini Imp. vxor, dicta fuerit stabularia, cum despecta fuit præ Theodora Augusta. Verùm quis locupletiozem te fideiussorem desideret. nec tamen sponfore cares, cum Euphemium tam celebri nomine dignum laudes, qui tumorem αὐθάδους suffeni Peloponenensis hoc Senario nouarum λέξεων tessellulis variegato iocose sciteque repressit. quod Terentiana parodia utcumque expressimus. atenim γερασδοιδῆς pro γεροντοειδῆς vsurpari videtur, ut sit vetus, vicus, &c.

ὅτε ὁ λοιμικὸς θῆναιτος πᾶσαν ἐβόσκει τὸ πλὴν οἰκονομῶν.

Huius

Huius pestilentia cum prodigijs plerisque exortæ post victum Artabasdum & expugnatam Chrysofolin à Constantino Copronymo Leonis Isauri fil. meminit Græcus historiographus cuius chronica ab ortu mundi non spernenda inserta sunt eidem Cod. Regio, vnde hæc deprompsimus. *ἔτω κατέλαβεν ἡ θεομικρία, ἔβραβῶνος λοιμικὴ νόσος, ἐμόνον ἔστ' ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ ἔ' ἔστ' ἐν τοῖς περιχώροις αὐτῆς δεινῶς ὀλοθρεύσασαι.* Sic defæuit ira Dei, ut bubonis morbus pestilens non tantum in urbe, sed & circumquaq; passim grassaretur. Cedrenus in eod. Copron.

Constant. Copron. Iconomachus à Const. Manassè his coloribus depingitur.

Κατῆρξε τοῦ ὀβδελυρὸς αἱματοπότης λύκος.

Ἀνθρώπος γόης, Φαρμακὸς, ζῶσο Φαγίαις χαίρων,

Καὶ τελετῆς ἔ' μουσεργῆς τῆς ἡπατοσκοπίας.

Ἀνιμὸς πελματοβίος, βορβοροφάγος χοῖρος.

Νικητὰς ὁ κηδύσις ἐπὶ θυγατρὶ Σοφία Χερσοφόρον τῆς ἡὸν ἔ' καλῆς Ρώμανῆς ἔ' ἀγαθοῦ βασιλείως. Quis fuerit hic Nicetas Christophori socer compertum non habeo: probabile tamen est gentilem fuisse Nicetæ illius Drungarij Regij exercitus, cognomento Oryphæ, quem infestum Ignatio Patriarchæ fuisse narrat Nicetas Chon. in Mich. III. & Cedr. in Bas.

Zonaras vero & Curiopalates in Const. VIII. scribunt Romanum Lecapenum Patritium, socerum πατροθεασιλέα Imp. nostri Constantini, A. S. DCCCC XIX. mense Decembri, τῷ τῆς βασιλείας Διαδήματι τεταμνωῶντος τῆς ἔ' πατριάρχου Νικολάου, ἔ' Κωνσταντίνου δὲ ἡθῆν ἐπιτροπῆ. Imperij diademate redimitū fuisse à Patriarcha Nicolao, permittu videlicet eiusdē Constantini; qui cum VII. iam annos solus impetrasset insurgentibus tyrannis; ἐκὼν ἀικονομῶν γε θυμῶ, collegam imperij assumpsit hunc Romanum,

Asiatum

Astutam rapido gestantem in pectore vulpem. vel potius κωδὲς ὄμμαί' ἔχοντω. quippe qui & Theodoram uxorem suam paulo post diademate ornauit, & filium Christophorum, voluntate, vt certe videri volebat, Constantini, sed re vera inuito, & conquerente, & πολυπειρανίων indigne ferente. *πρωαιρέση μὲν τῷ δοκεῖν Κωνσταντῖνα· τῇ δ' ἀληθείᾳ Βιαζομένη, ἢ ἀγαλλομένη πρὸς ἐς ἐπιτόρει.* Idem etiam Christophori uxorem Sophiam post obitum Theodoræ Augustæ nomen accipere voluit, & Michaelē ex Christophoro nepotem coronauit, quod præter dictos histor. etiam Const. Manasses firmat his verbis,

---- ὄν' ἰδίως παῖδας,

Καὶ Χριστοφόρου τ' ἕδον παῖδός τ' ἠρωπαῖόρα,

Κράτους ἀνεκέρυξεν ἀνακτῆς Αὐσονάρχης.

Natos suos, & Christophori item filij

Maioris aui natum, Italia Principes Statuit.

Ex his liquido constat Constantinum nostrum, tum scriptum hoc edidisse, cum ferè in leges foci sui Romani iret minor, *παιθανάγκη*. alioqui ἡπίε ἢ νηπίε, minimè mali Imp. fuisset tam ὑπέρωπλον focerum καλοκαγαθὸν βασιλέως nomine cohonestare. tamen Constant. semper fuit πὰ πρὸς θεὸν ὁσεῖς, καὶ λόγοις προσκείμενῳ, vt à Zonara celebratur. Recuperato tamen imperio docuit id verum esse quod Chalcas Homericus de rege inferioribus irato asserit,

κρείσσων γὰρ βασιλεύς ὅτε χώσεται ἀνδρῶν χέρι.

Romanus certè, annofa vulpes incidit in casses; & à Stephano filio, imperatore ab ipso pariter declarato captus, exutus imperio, & attonsus ad monasterium insulæ relegatus est. Stephanus verò & Constantinus fratres inter se mutuo de imperij primatu altercantes ambo correpti &

repti & in insulas sunt deportati. sic non sine numine Diuûm seruatus est Constant. & suorum tyrannide liberatus ad plurimos annos imperium propagauit: vt vnde quinquagesimum imperij annum attigerit.

IN VII. THEMA

CEPHALLENIÆ.

Cephalenia Leucadi subiungitur à Martiano, qui has insulas hoc ordine recenset. v. 464.

Λευκάς μὲν ἐν πρώταις Κορινθίων κῆσις,

Εἴθ' ἢ Κεφαλλήνη, Ἰθάκη τε πηλείσιον·

Ἡ τε Πελοποννήσῳ σιῶγγος κέρμη

Ζάκυνθος.

Est prima Leucas, condita à Corinthiis,

Deinde Cephalene, & Ithaca quæ huic vicinior,

Quæque Peloponneso adiacet quàm proximè

Zacynthus.

Καὶ αὐτὴ Κέρκυρα ἢ τ' Φαιάκων πόλις. de hac Phæacum ciuitate ἐρατὴν ἢ ποτικὰ famâ gaudente, Homerus Odyss. VI. & VII.

Αὐτὰρ ἐπὶ πόλιος Ἰπιθήσουδου, λὺ πει πύργῳ

Τψηλός, καλὸς ἢ λιμὴν ἐκάτερθε πόλιος,

Λεπὴν δ' εἰσίθμη.

Dionys. *περηγ.* v. 494. καὶ λιπὸν Κόρκυρα Φίλων πέδον Αλκινόοιο. vbi Eustath. monet in antiquis Codd. ἀμφιβόλως ἔχειν τὴν τήνησιν πώσης γραφὴν, ambiguè scribi Cercyram & Corcyram, & quadrifariam vocari, Phæaciam, Scheriam, Drepanos, Argos. ad Ionium sitam (siquidem alia erat Cercyra & Melæna dicta intra pelagus Ionium) ceterùm hanc Corcyram Φαιακίδα à Corin-

à Corinthiis conditam fuisse, & mirifice auctam plerasq; vrbes & insulas condidisse ac multa classe instructa bello Persico LX. naues compleuisse: postea verò fœdè vastatam desolatamque adagio locum dedisse:

Ελωθῆρα Κέρκυρα, χέζ' ὅπως θάλεις
Corcyra libera est, cacato vbi voles.

Τὸ δ' Ἀλκινόου βασιλῆον, ὄνπερ Ὀμηρος ἐκθάζει ὄπιρ
πάντας τὰς τότε πινῶν βασιλῶν ἄρχας. ab Homero, loco laudato, Alcinous dicitur βασιλῆος θεοειδῆς. Rex Deiformis. Nic. Blemides in Paraphrasi ἀνεκδότῳ Pſalmi III. Dau. παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆ γῆς, scribit κ' μικρὰς ποταρχὰς οἱ δεχαιόπροι βασιλεῖς ὀνομάζον εἰώθερον. Antiquissimi etiam tenui censu locorum prefectos Reges appellare solebant.

IN VIII. THEMA NICOPOLIS.

Ἐπαρχία τῆ πηλαιαῖς ἠπειρὸς τῆ Φωκικῆς. Prefectura a antiqua Epiri. Phocen. hæc Epiros absolutè dicitur. Mela I. II. c. III. In Epiro nihil Ambracio sinu nobilius est. Facit sinus, &c. faciunt vrbes que assidunt, Actium, Argi, Amphilochy, Ambracia, &c.

Νικήσις ὁ καίσαρ τῆ Αντώνιον κ' τῶν Κλεοπ. C. Cæsar Octavianus navali prælio Antonium & Cleopatram debellavit, ad Actium eod. Cæs. Augusto tertium, M. Val. Messala Cofs. IV. Non. Sept. Olymp. CXXCVII anno sec. ab vrbe condita DCCXXIII. Ioseph. δέχαιολ. I. V. c. XV. Dio. Nic. I. L. & LI.

Nicopolim iuxta Actium conditam fuisse à Cæs. Aug. Eusebium etiam in Chronicis autor est. docti viri referunt ad primum annum Augusteum. Augusto VI. Agrippa II. Coss. & numum Aug. proferunt ita insignitum.

tum. ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ ΙΕΡΑ. ΚΑΙΣΑΡΑ ΣΕΒΑΣΤΟΝ. hodie Preuexa, vel Peruexa dicitur. Nicopolitani Arriano perhibente, sic acclamare mos fuit, Νῆ τ' Καίσαρος τῆ χλευ ἐλωθῆροι ἐσμεν. Per Cæsaris fortunam liberi sumus.

Nicopolis hæc utiq; sita fuit ad sinum Ambracium in prouincia Acamania, qua terminatur Epirus, à Græcia per Acheloum flumen diuisa. quò D. Paulus Titum suum iubet confestim ad se venire. Tit. 3.

Quod subiicitur à promontorio Actio nuncupato, indictiones etiam à Cæs. Aug. vocatas esse, ex Hefychij Illustrij autoritate, næ Heraclito quoque ἀγλάτω rifum excitaret. nec Porphyrogeniti nostri purpura hoc illustri & coccineo Hefychij centone latius splendeat.

At mirum est magis, Onuphrio Panuinio viro summo, & optimis disciplinis excultissimo, venisse in mentem, indictionem dictam esse, quò Constantino Maxentium VIII. Septembris vicerit; cum victoriæ nihil commune sit cum indictione. quæ, vt magis placet erudit, à ludorum panegyricorum indictione appellata est: Ludos utiq; Actiacos πενταετημερῆς ab Augusto institutos fuisse Strabo, & Eusebius in Chron. notant. tametsi à remittendis quoque residuis pensionum & indictionibus tributorum indictionem nuncupatam esse ex puisco more constet, quo principes inter largitiones in quinquennialibus tributa remittere & pensiones alias solebant, & si qua erant residua debitorum, quam Ἰπινέμησιν κ' δωρεὰν νομιζόμενῶν Eusebius appellat: cuius pulcherrima & luculentis. exempla leguntur apud Dionem hist. in Adriano & M. Antonino. Eadem remissio fiscalium debitorum per indictionem facta esse videtur à Iul. Cæsare Antiochensib. qui annos suos ab indictione Cæsariana putabant, à remissis videlicet vnus indictionis siue trium lustrorum reliquis.

Scitam

Scitam porro rationem institutionis & celebrationis *πεντηκονταετηρίδος* indictionis quindecennalis Aug. hic velut variam fimbriam venusto limbo attexit; non alienam certe à Iosephi hist. obseruatione ad Epocham Actiacæ victoriæ, cum ait xiv. annos detrahendos esse ab annis imperij Augusti, vt ij quos solus imperauit, separantur ab iis quos cum Antonio communicauit. quandoquidem anno xv. imperij Aug. & Ant. Augustus vicit Antonium; *μὲν ἡ παῦτα μόνος ἐκράτησεν.*

Horat. l. III. C. xiv. ----- Quo die

Portas Alexandriæ supplex,

Et vacuam patefecit aulam:

Fortuna lustro prospera tertio

Laudemq; & optatum peractis

Imperii decus arrogauit.

Cæterum apud Cedrenum in Const. Copronymo; vbi agitur de lue quæ sub illo grassata est, G. Xylander interpres alioqui pereruditus mentem auctoris non cepit, saltem non expressit ob notam compendiariam non intellectam, qua Græci *παχυγροφί* indictionem declarant per N maiusculum & apice insignitum. Sic itaque vertendum fuit, *In Græciam sese propagauit insulasq; circumiacentes, per totam xiv. indictionem.* & paulo post, *verno tempore prima indictionis malum propagatum est.*

Δωδώνη, ἐφ' ἧς ἡ δρυὶς ἡ Φτεγγομυθὴ παρὰ τῶν δαιμόνων *μυστήρια*. ἧς * *μνημονεύει* καὶ ὁ θεολόγος *Γρηγόριος*, λέγων ἔτιως, ἡ *Δωδωναίαις* δρυὶς ληρήματα *. ἡ *Κασσαλία* *μειλιχὸν σῆμα*.

Locus hic laudatus Gregorij Nazianz. extat in panegyrico *εἰς τὰ ἅγια Φῶτι τῶν Ὀπιφωρίων*, non procul ab initio. quidni periodi orbem integrum adscribam, vt lux sententiæ affulgeat: *πῶς θήσῃς Ἐκείνης τὰ Φοβερά καὶ σκοτεινά*

σκοτεινά Φάσματα, Ἐτροφωνίαι καὶ γῆς παύγια Ἐμανταμάται; ἡ Δωδωναίαις δρυὶς ληρήματα; ἡ τριπόδος Δελφικῆς σοφίσματα; ἡ Κασσαλίας μαιλιχὸν πῦμα; τὴν μόνον ἐμειλιχάμυθρα, τὴν ἑαυτῶν σιωπῶν. Quo ponas loco *terribilem & caliginosam Hecates mostellariam*; ac *Trophonij subterranea Ludicra & vaticinia*; aut *Dodonæ quercus deliramenta*, aut *Delphicæ Tripodis captiosas voces*; aut *fatidicum Castalij fontis haustum*? Græca ita sunt ἔμμετρα, & poeti- cis epithetis insignita vt *Ἰσοπάσματα* quædam Tragicæ Dramatis videantur: quin vltimum membrum, vt ἐ Cod. reg. edidimus, Senario iambico constat; ideoque primum Trimetris iambicis Lat. vertere libuerat. Scholiasten Græc. illius Panegyrici Greg. sic lego. *Κασσαλία πηγὴ πρὸ τῶν Ἀντιόχειων*, ἐν ἧ ἡ ὁ Ἀπόλλων ἐφορβῶει μαιτεία οὐκ οὐκ ἐξεφέρετο καὶ τὴν τοιάνδε πηγὴν, ἡ ἔνοματ' ἔξ' Ἐτροφωνίαι. ἔτι γὰρ Φωνὴ τις ἐξηχέειτο· ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἡχῶν τινος καὶ πύματος ἀναιδιομυθῆ, καὶ ἐκροῆς πρὸς ἄτινες ἰσάμενοι, Ἐνοοῦντες τὰ σύμβολα τῶν τε, ἔλεγον τῶν τε.

IN IX. THEM A,

DYRRACHIVM.

Δυρράχιον πόλις Ἑλληνικὴ Ἐπίδ. apud Stephanum πρὸ πόλεων scribitur, *Δυρράχιον πόλις Ἰλλυρικῆς*, *Ἐπίδαμνος* καλεῖται ἀπὸ *Ἐπίδαμνος*, ἔδεχαις ἡρώος, ἔδυστάτηρ *Μελίωσα*, ἧς καὶ ἔπεσθῶνος, ὁ *Δυρράχιος*. ἐφ' ἧς τόπος M. ex quibus sic obiter castigatis, licet ea supplere quæ defunt Cod. Reg. cuius etiam Stephani locus ille poscebat opem. Itaque Lat. vertendum. *Dyrrachium vrbs Illyrica; Epidamnus nuncupata ab Epidamno Heroe prisco, cui filia*

filia fuit Melissa, ex qua & Neptuno Dyrrachius natus est: unde Melissonius etiam dicitur est Epidamni locus, ubi Neptunus cum Melissa rem habuerat.

Alexander in Carm. Gr. Europa inscripto, apud eundem Stephanum Dyrrachium vocavit, hoc versu,

Δυσσεύης τ' Ἐπίδαμνος ἐπ' ἀγγάλας χθονὸς αἰκτῆς.

Dyrrachiῶν, Epidamnus in aquorea sita terra.

Inde quoque probatur notationis huius vocis ratio, quam Suidas sequitur, & Eustathius in Dionysij *περίηγησιν*, ubi scribit, *πῶς τὸ Κεραυνία ὄρη κέεται καὶ ἡ τῆς νέας ἡπίερα κρητόπολις, ἢ ποτε καλεμένη Ἐπίδαμνος. ἢ τὴν τὸ Δυρράχιον, δηλοῦν ἐκ τῆς τριαύτης κλησεως τῶν ἔπιπυς τεραχύτηα. Δυσσεύχιον γάρ ἐστιν, ὃ ἐστὶ δυσέζοχον.* Ad Ceraunios (inquit) montes sita est Epiri noua metropolis, qua Epidamnus olim dicebatur, nempe Dyrrachium, loci insuperabilis asperitatem hac appellatione prae se ferens.

Μετὰ τὸ Ρίζονιον, Λίσιος ἐστὶ π. Stephano Ρίζων dicitur πόλις τῆς Ἰλλυρίας. item quoque Λίσιος penacuitur, & diuiduè ἄκρον Λίσιον legitur.

IN X. THEMA, SICILIA.

Ὅτε ἡ Ρώμη ἔβασίλευετα. cum Roma imperatori suo parebat, eratque vr̄a D. Basilio Seleuciae Isaur. Episc. l. i. de B. Thecla, nuncupatur, ἢ *μεγάλη καὶ βασιλιζουσα πόλις*. Sicilia Constantinopolitano Imp. subdita non fuit. sed cum Roma regium principatum Imp. deposuit, Sicilia nouo more sub ditionem Imp. Constantinop. redacta est, veluti iure quodam accrescendi: ob Romæ

ob Romæ *ἰδιοκρατορίαν*, quæ est quasi quædam administratio ac iurisdicctio peculiaris, & propria. itemque *δεσποτεία ἐκ κυρότητος ἰδιοκράτους πρὸς πολίτας*. sic appellat Nicephorus Blemmides paraphrasi *ἐνεκδότην* in psal. viii. proprium Christi principatum in fideles, qui distinguitur ab eius absoluta dominatione in omnes res conditas. Illius verba perelegantia nec dum edita, hic apponere operæpretium erit. *τὸ κύριε, τὸ εἰπωλὸς κυρότητος τίθηται πρὸς αὐτὸν, τὸ εἰς ὅλα τὰ κτίσματα. τὸ δὲ, ὃ κύριος ἡμῶν, τὸ ἰδιοκράτους εἰς ἡμᾶς τὰς πηγὰς, ἢ ἐκ κατ' ἐπίγνωσιν ἡμῶν πρὸς αὐτὸν κατ' οἰκείωσιν αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς.*

Eiusmodi *ἰδιοκρατορίαν* Roma sibi vindicauit maxime sub Adriano II. Pont. Max. de quo postea.

IN XI. THEMA, LONGOBARDIÆ.

Quam late patuerit Longobardia, vel ex MSS. glossematis Græc. in Dionysium *περίηγητῶν* constat, in quibus vox *Λατίνων* exponitur per *Λογγοβάρδων*.

Ουεσέσιον ὄρος, Vesuuius mons. sic reponere in mentem venit, coniectura non ambigua: tamen si in Reg. MS. *Λέσσιος* exaratum sit, & in Syllabo *ὀνομάτων μεγάλων*, subiecto editioni prioris lib. Constant. de Th. *κέσσιον*, τὸ *Νεαπόλεως*. sed quid agas, si librarius vsque peccat de Vesuij montis aspectu, Mela, c. iv. l. ii.

Sequitur, ὃ ἐν αἰτῶ *Πυρχάνος* * qui in ipso est *Pyrchanus*. equis huius meminit? nunquid *Ætnæ κρητήριον πυρκαϊοῖς* congruit? an *Pausilypo*, an *Plano*, an *Taburno*, an *Purgio*, an *Puteolis*: an peregrina vox est ἀντὶ *Ἄδρηνε*

loco Auerni irrepfit? an vsquequaque explodendum videtur à monte Vesuuiο Πυρράνας nomen, cuius etymον πυρός χάσμα, hiatus ignis præ se fert? equidem ἐπέχω. cedo πόρον ἐν δ'πόρω.

Ὡς ἦρχε Βεπλίνω ὁ τ. hanc historiam fusè eleganterque persequitur Agathias Scholast. l. ii. Hist. de reb. gestis Iustin. Imp. ac Butilinum quidem hunc Francor. ducem vocat; eumque & fratrem eius Leutherim antea eum Gothis societatem iniisse, etiam inuito Theodobaldo Rege, idem l. i. ita scribit. τῷ τῶ ἀνδρὲ ἤσω μὲν ἀδελφῶ, καὶ τὸ γένος Αλαμανῶ, διώαμιν διῆ ἀδελφ. φράγχοις μεγίστω εἰχέπω, ὡς ἢ σφετέρη ἔθνησ ἡ γείαδ, Θεοδιέρετς ἔ περύτερη ἀδελφόνι.

Epigramma ἐλεγείον quod hic ab Imp. est relatum, Agathias eod. l. ii. narrat sibi quendam ex indigenis retulisse, vt tabulae faxeae appositae ad ripas fluminis Casulini (quod hic Casudinum dicitur) incisum, vel alioqui hominum sermonibus celebratum, ἐς μαρτύριον εἰς ἀχαρμ. τῶν ἐν τῇδε τῇ Συμπλοκῇ γενημῶν. ita vero ex illo scriptore & forte an autore est restituendum.

Ρεῖθερσι Κασωλίνεσ ποτ' ἐμοδ' βεβαρημῶνα νεκροῖσ

Δέξατο Τυρσικῆσ ἡϊόνος κροκάλη.

Ἰνίμα φραγκικὰ φῶλα κατέκτανεν Αυσονῖσ αἰχμῆ,

Ὅπωσοι δειλαίω πείθετο Βεπλίνω.

Ὀλβιον ἐν τῷδε χερσῶσ, Ἐῶσεται ἀντὶ τσοποῖεσ

Αἱματι βαρβαρικῶ δὴρὸν ἐρδ' ἰθὺμῶν.

Vna verò eademque opera versio nostra sic illustrabitur:

Plena cadaveribus taboq̄, insecta fluenta,

Tusca Casulini cepit arena rubens:

Cum Francos acies populos Romana cecidit,

Et quot parebant agmina Butilino.

*Ne felix annis, qui praefert signa trophaei,
Dum rubet aeternum sanguine Barbarico.*

Sigonius l. xx. de Occid. imp. ducem hunc Bucellinum appellat: & hanc Francorum cladem in agro Campano contigisse scribit, ad Casilinum seu Casudinum fluuium; is idem videtur esse cum Vulturno, qui nunc *Sanguino*, ab hac fortasse strage indigetatur, & ex Apennino monte fluit.

Στόλ Κομπυρίων, ἔχων κεφαλῆ τ. *Comparias*, magna nauigia significare, & Agarenorum seu Turc. vocabulum esse docet Zonaras in Imp. Basilij Maced. ὁ τῆσ Ταρσῆ Αμπερῆσ Εσμων μὲ ἀπολίων μεγάλων, ἀ κομπυρίων τῶσ ἐκ τῆσ Α γαρ ἀνόμασται, τῇ πόλει ἔ Ευρίπης περσέβαλεν.

Potterò σύλς κεφαλή, de σολάρχοις, praefectis classis, dicuntur vernacule, *Capitaines en chef, Amiraux*.

Soldanum Zonaras & ceteri scriptores, siue Sultanum, nominant. sed Cardin. Baronius Reginonem; Leonem Ostiens. & Sigonium sequutus, hunc ducem Saracenorum Seodam vel Sanglam ancipiti nomine appellat: & à Ludoico Imp. Ital. cum Barim caperet per deditonem acceptum, vt hic commemorat.

Samas apud Cedrenum in Basil. Sabas vocatur: atque hitres duces ab eodem ἐμπηρίαι πολεμικῇ ἀσφέρειν ἦ ὁμοφύλων memorantur. inter Dalmatiae vrbes ab illis captas Butama pro Butoba scribitur. quae scriptura varietas non aliunde orta videtur quam à similitudine quae est inter literas β & μ vt in mss. & libris Italicis pinguntur. Idem Cedrenus habet, τὰ κάτω Δειάπαιρα, & Ραῖσιον, vt C. Reg. apud Zonaram Ραγῆσιον, legitur, vt Latini Ragusium; vernaculè, *Ragusi*, à Turcis *Dobrovičba* vocatur.

Εὐρον ὑπὸ θεῶ τῶν αὐτοκρατορικῶν δεξιῶν, βασι-
 λειον τὸν αἰοίδιμον βασιλέα. auum suum Basilium eodem
 decorauit epitheto superiori Them. p. 51. Gregorius Naz.
 Or. x x. de D. Basilio M. idem elogium Dauidi tribuit,
 Δαβὶδ ἐν βασιλευσὶν αἰοίδιμῳ. Petrus Siculus, qui
 præter propter annum DCCCXX. ex imperio huius
 Basilij Imp. & filiorum eius legatus Tibricam Armeniæ
 urbem missus est, in hist. quam scripsit de Manichæo-
 rum ortu, progressu, occasu, his Basilij laudes verbis præ-
 dicat, quæ obiter emendare ex industria conabor; ἐπιθῆ
 δελεῖς τινὸς βασιλικῆς ἔνεκεν ἐκείσε ὠδραγυρόμῳ,
 ἐν δεξιῇ τῆς αὐτοκρατορίας βασιλείς, ἔσθι θεῶ προκε-
 χηρισμένους μερόλια βασιλέως ἡμῶν, ἔσθι πᾶσι τοῖς θεοῖς
 χάρισμασιν ὑπερφυῶς κενεσμηρόν, ἔσθι σεβῶς καὶ
 θεοφιλῶς καὶ τῆς Ρωμῆικῆς, πτωτὸν δὲ εἰπεῖν καὶ χριστι-
 ανικωτάτης, δεξιῆς σιγήπλερα δέπντος, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰς
 πῆς ἐταῶν περιόδους διέψοντος, ἀμα τοῖς ἀγίοις αὐτῶ ἦσαν
 καὶ θεοσέπτοις βασιλευσὶν ἡμῶν, ὧν ἀνεπίληστες ἔσθι ἀληθῆς
 καὶ αἰωνία ἡμνήμη καὶ ἐν τῶν αὐτῶ αἰῶνι καὶ ἐν τῶ μέλλοντι
 Διφυλαχθεῖη. Equidem hoc tunc (inquit) munus susce-
 pi, cum legatione regia functurus ad ea loca me contulit ini-
 tio imperij Basilij magni Imp. nostri à Deo delecti, omnibus
 diuinis dotibus cumulatae aucti, qui religiose & pie Romani
 imperiaque Christi. missimi principatus scepra moderatur, una
 cum geminis & sanctis liberis suis à Deo coronatis Regibus no-
 stris, quorum virtutis memoria indelebilis ac sempiterna in hoc
 & futuro aeo conferuetur.

Τὸ κώστρον Βάρης. Cedreno τῆς Βάρης scriptum est.
 Βάριον Ptolemæo & Straboni. Plinius, Barium ante Ia-
 pyx. Apulix Daulix vrbs primaria, & regioni vniuersæ
 nomen à se Terræ Bariantæ imperit.

Προαπέ-

Προαπέσθηλε στρατὸν Καβαλαρικόν, κ. praemissit equestres
 corias. Sic apud Mauricium Καβαλαρικὴ τάξις. & apud
 Nicetam καβαλαρικὸν στρατόμα. In Etymis nostris
 quæ iam spargere cœpimus in Lexicon Græco-Latino-
 Gall. recens à nobis recognitum & auctum, notamus
 equum Caballum à priscais autoribus vocatum, vt καβα-
 λάλλοντα. est autem καβαλάλλειν seu καβαλάλλειν synco-
 pa poet. excutere & derurbare; quod Caballi sternacis &
 strigantis est. Horum equitum à Basilio Imp. missorum
 cum C. nauibus nec Græci nec Latini scriptores, quos
 quidem legerim, meminerant, cum omnes classis illius
 mentionem faciant; cuius potissimum ope constat Bar-
 rium, non sine optimo Francorum subsidio, cum Afrorum
 duce Soldano redactum fuisse in ditionem Ludouici
 Italiæ Imp. qui magni Caroli pronepos Lothario succes-
 sit in Regno Italiæ. hunc Cedrenus & Io. Curopalates
 Dolichum pro Lodoico præposterè, literis traiectis nomi-
 nant, quos interpretes nimium fidi & minimè mali sunt
 sequuri. Eum Constantinus noster ῥῆτρα Φρεγγίως, non
 βασιλέα, & Regem Franc. non Ital. nec Imp. Rom. con-
 sultò appellat, non quòd ignoraret Imp. coronatum fuisse
 Romæ à Sergio PP. an. S. 844. atque Imp. & Aug. salu-
 tarum: nec quòd rationem haberet secundæ eiusdem co-
 ronationis ab Adriano II. PP. celebratæ A. 871. qua de-
 claratus erat Rex Francor. vt legitimus Lotarij eius ger-
 mani defuncti successor. sed auito quodam odio & in-
 uidia aduersus Ludouicum, quòd sciret auum suum pa-
 ternum Basilium Imp. è literis Adriani II. per Legatos
 allatis Constantinopolim nomen Imp. Ludouico imper-
 titum abradi iussisse; & ad eundem legationem misisse,
 literisque exhortatum esse, vt abstineret à nomine
 βασιλέως. Ad quas molles Basilij querelas, Ludouici

L 4

Episto

Epistola Apologetica grauis, acris, elaborata, & Rom. Imp. digna, è scripto Cod. historiarum Longobardorum cruenta, ab eod. Cardinali Baronio, Ann. Eccl. T. x. inserta est. liceat hinc Morello Baronianis vti excerptis, vt D. Baronio libuit Morellianis in Heraclio Imp. Illius epist. inscriptio est: *IN nomine Domini nostri IESU CHRISTI Dei aterni, Ludouicus diuina ordinante providentia Imperator Augustus Rom. dilectissimo spiritualiq; fratri nostro Basilio gloriosiss. ac piissimo aequè Imp. noua Roma. Protasis eiufmodi cap. 2. Quia de Imperatorio nomine multa nobis scripsisti; cogimur & nos quoque ad scripta tua quadam rescribere, ne si vsquequaque super hoc siluerimus, non vt contentionem vitantes, sed quasi ratione conuicti siluisse ab insipientibus videamur. & c. 4. frustra causandum ducit prudentia tua, alios præter se βασιλεῖς appellandos, nisi forte radendos ducat totius codices mundi, in quibus fere cunctarum gentium principes à præcis temporibus, & deinceps βασιλεῖς inueniuntur scripti. & c. 9. Illud ridere libuit, quod de Imperatorio nomine dixisti, neque paternum esse, neque genti conuenire. Quomodo enim paternum non est, quod iam in auro nostro paternum fuit? quomodo autem genti non conuenit, cum sciamus ex Hispanorum, Isaurorum & Cazarorum gentie Impp. Rom. effectos? neque enim veraciter asseuerabis nationes has gente Francorum aut religione aut virtutibus clariores. & cap. 10. Præterea mirari se dilecta fraternitas tua significat, quòd non Francorum, sed Romanorum Imperator appellemur, sed scire te conuenit quia nisi Romanorum Imperator essemus, vti que nec Francorum. A Romanis enim hoc nomen & dignitatem assumpsimus apud quos profecto primo tanta culmen sublimitatis & appellationis assulsi: quorumq; gentem & urbem diuinitus gubernandam, & Matrem omnium Ecclesiarum Dei defendendam atque sublimandam suscepimus; ex qua & regnandi prius & postmodum Imperandi auctoritatem prosapia nostra seminarium sumpsit. Porro cum Basilius Ludouicum*

Ρῆγορ

Ρῆγορ vocasset, ideò Ludouicus, c. 13. hæc subiecit. *Postremo scito quia, qui Ρῆγορ quemque appellat, quid dicat nec ipse nouit. Siquidem etiam si linguis omnibus more Apostolorum imò Angelorum loquaris, cuius lingua sit, Ρῆγορ, vel cui dignitati somus ille barbarus congruit, quod Rex dicitur, interpretari non poteris. Nihil enim forte ad idioma propria lingua tractum Ρῆγορ, Regem, significare monstraueris. Quod si ita est, quia non iam barbarum, sed Latinum est, oportet vt cum ad manus vestras peruenerit, in linguam vestram fideli translatione veretur. Quod si factum fuerit, quid aliud nisi hoc nomine βασιλεῖς, Rex interpretabitur? quod non solum veteris, sed & noui Testamenti interpretes attestantur. vnde si in alienis personis hoc detestari vocabulum: stude ex omnibus tam Latinis libris quam Grecis siue Regis, siue βασιλέως nomen eradere.*

Ad historiam etiam expugnationis Barrij & Francorum militum defensionem quæ sequuntur in eadem Epistola cap. 16. pertinent. His igitur super hoc ita prælibatis, obstupescimus in iis qua seruitas tua prosequitur, dicens, suis, id est Grecis Barim ex parte sua debellantibus & elidere decertantibus, nostros vel solum intuitos, vel prandis dissolutos nullum auxilium præstitisse; cum nostri siue intuenso siue prandendo, sine aliud quid agendo, & Barim tamen, licet perpauci & sine tenus impugnasse, & ope diuina cepisse noscantur. Vestri autem sicut bruchi multitudine apparentes, & sicut locustarum primum impetum dantes, eo ipso quod conatum suum in prima fronte monstrauerunt, pusillanimitate superati protinus infirmati sunt: & more locustarum repente quidem salierunt, sed confesum fatigati, quasi à nisibus volandi deciderunt, ac per hoc neque intuenso neque prandendo, neque bellando, quibuslibet insignibus triumphis monstratis, motu subitaneo & clandestino recesserunt, & inefficaces: nonnulli è contrà Christianis solummodo cepti-

uatis

uatis ad propria repedarunt. Ergo, frater, noli de cetero Francos videre, quia etiam inter mortis vicina student prandia & omnia charitatis indicia exhibere, tamen à proposito non lentescere: quoniam, secundum Apostolum, sciunt abundare, & penuriam pati, & saturari, & esurire. Et (vt compendio dicamus) omnia possunt in eo, qui illos confortat. De paucitate verò, quid miraris, si pauci fuerunt, & tamen multa lucra detulerunt? Præterea, quæ de re pauci fuerunt nostri, pridem patefecimus dilectioni tuæ. Sed quoniam nos super hac pulsasti: denud nostrum sume responsum. Cum enim diu demorante stolo fraternitatis tuæ, & illius iam minime præstolaremur aduentum, & in anno ipso de obsidione Bari, nihil omnino fieri putaremus: Omnes ad sua redire permiseramus, his solum retentis, quos ad prohibitionem recipiendorum alimendorum sufficere credebamus. Et hoc est quod stolis insperatus appaerens, non nisi paucos nostros inuenerunt. Veruntamen isti pauci, & adhuc pauciores, quibusdam horum diuerso langore grauatiss, effecti, antequam Bari caperetur, tres Ammirdes, qui totam Calabriam depopulabantur, & numerosam multitudinem Sarracenorum prostrauerunt, & magnam vestratibus salutem diuino beneficio contulerunt. Quare non solum Calabritanorum Ismaëliitarum ingens ex tunc facta est diminutio, sed & Barensum potentatu omnimodo dissoluto, ac per id ad capiendum facilis adinuenio. Cuius facti trophæa vestros credimus tuo imperio retulisse, & opera Dei, quæ taceri nõ debent, mirabiliter enarrasse.

Ex his vel cæco patet, vt Porphyrogenitus noster ambitioso aui morbo laborans, Ludouicum Regem Franciæ, non Imp. Italiæ nominet. Quod autem ait Basilium Imp. & ad dictum Ludouicum & ad Pontificem Rom. nempe Adrianum Iuniorem, scripisse, vt vnà exercitui suo manus auxiliares præberent; consentaneum est iis quæ Io. Curopalates scribit, à Basilio Mac. Græc. Cæsare legatos ad vtrumq; missos, rogatum vt suis copiis subsidium ferrent, & cum classe sua contra impios Dei hostes

instruc-

instruerentur. siquidem, vt ait Hom. Συμφορῆ δὲ πλεὴν ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν. Vnanimis multum virtus pollet, vel inertum. Ἡὸς τεκμηρίον est ἰδιοκρατίας Romæ, de qua supra. Quis verò hîc non assentiatur pererudito amico nostro Papirio Massono, hoc in Adriano dicenti, non petiturum fuisse Basilium à Rom. Pontifice suppetias, se scisset dari ab illis non posse. frustra enim ab illo petitio facta esset. itaque necesse est Rom. Pontificem tunc temporis iurisdictionem & imperium aliquod in suos ciues, & pecuniam belli ærerum habuisse. hic quoq; obseruandum est Adrianum II. optime animatum fuisse erga Ludouicum Cæsarem cuius pater & in baptisino sponfor fuerat: talis fideiussor à Dionysio magno ἀνάδοχος vocatur, in Hier. eccl. c. 2.

Soldanum Ameran dicit, voce Arabica Cedreno familiari, pro qua antea κεφαλὴ dixerat. Vnus est ex tribus illis Amiredis, quos Ludouicus in superiore epist. dixit totam Calabriam depopulatos esse.

IN XIII. THEMATA,

CHERSONIS.

Cherson vrbs eadem est recentioribus atque Chersonesus Ptolemæo, Straboni, Arriano, sita in Taurica Chersoneso, ad paludem Mæotidem, vt C. Baronius in Martyrologio Rom. Nou. 23. rectè obseruauit, ex his verbis Actorum Clementis: Oportere eum vel consentire sacrificantem, aut vltra mare Pontum, in desertam ciuitatem sitam prope Chersonam relegari. vbi legere mallet, Chersonē, vt hîc, & apud Procopium l. III. de ædif. Iust. & Cedrenum in Iustiniano Rhinotmeto Imp. qui Chersonem relegatus à Leoncio (de quo supra in Th. III. diximus) ibi postea libertate

tate

tate cum Imperio recuperata, *omnia vasta dedit*: fecitque ut canit Constantinus Manass.

Τὴν πόλιν τὴν πολυάνδρον, ἀφάνισμὸς πέδιον.

Populosa civitas ut esses vastitas.

Velut Aeschulus in Prometheus Vincito scribit,

Mortalibus tua perennis fama erit

Traiectionis: Bosphorus dicitur hinc.

Hi versus, quos emendatiores quam in Cod. Reg. exarati sint edidimus, enunciantur à Prometheus vinculis astricto, apud Aeschulum: iccirco in Græc. addidi τὸ δεσμιώτη, quod à C. Reg. aberat. sed fieri quoque potest, ut iam ipso Constantini nostri ævo Aeschuli Prometheus λύομεν, *Solutus*, desideraretur: qui tamen à veteribus laudatur, ut à Strab. l. I. & Arri. in Peri. Ponti. Locus autem Strabonis, qui mox citatur ab Imp. non X lib. ut reg. Mnf. habet, sed VII. ita legitur in castigatis editionibus, ἐξ ἑκείνης τῆς πόλεως τοῖς ἑξ ἑσπέρων διωατοῦς ἢ τῶν Χερσονησιῶν πόλις ὑπεήκοος μέχρι νῦν ἐστὶ. ex eo tempore ad hunc usque diem Chersonesitarum civitas Bosphoranis Dynastis, seu principibus, dicto fuit audiens. post victoriam nimirum, qua Mithridates Eupatoris Chersoneso Bosphoróque potitus est.

Ευρωπέων μητρόπολις τὸ Πανικιάπειον.

Europeorum metropolis est Panticapæum.

Ita scribendum, non *Μανικιάπειον*, ut habet C. R. Panticapæum à Strabone ibidem dicitur princeps oppidum Bosphoranorum, in Mæotidis faucibus situm, à Milesiis conditum. Dionysius Alex. *ᾠειγήσεως* ver. 314. laudat ὑδάτι Πανικιάπειο. vnde à flumine Panticapa quod à Riphæis montibus manat, Panticapæum vocatum esse Eustathius in eum locum *ᾠειγητῆ* notat, & πόλιν με-
γάλλην,

γάλλην, κλισμα παίδος Αἰήτης. urbem maximam ab Aetæ filio conditam scribit.

Phanagorium mox Asianorum metropolim appellat, Strabo ibidem Phanagoriam Asiæ civitatem Panticapæo proximam: siquidem fretum Cimmerici Bosphori Europam ab Asia diuidit. Dionysio *ᾠειγήσεως* v. 552. Phanagora vocatur, cui adiuncta est Hermonassa, ἢ ἐπι Φανιναγόρη τῆς Ἑλλάδος Ερμώνασσα.

Testificatur etiam Phlegon in Olymp. x v.

In Græco redundantem articulum exime, *Φλέγων ἐν Ολυμπιάδι πεντ.* vel adde ὁ λέγων ἐν Ο. Hic Phlegon Trallianus libertus Imp. Adriani scripserat Chronicorum *συναγωγῶν*, & x v i. libros Olympiadum, ex quibus quinque solum se legisse Photius Constant. in Biblioth. refert: Imper. noster eodem seculo, sed multo iunior, plures legerat: siquidem fragmentum ex x v. huc profert, minimè spernendum, in quo mentionem facit Cotys Bosphorani Regis, cui Cæsar iniunxit Diadema gestare, cum eius ditioni tum vrbes alias, tum Chersonem, vbi Regia, subiecisset. nec mirandum est Diodorum Siculum & Strabonem, l. VII. & I I. (cum tot Bosphoranos Reges enumerent, Spartacum, Seleucum, Leuconem, Satyrum, Spartacum II. Parisadem, Pharnacem, Afandrum, Polemonem, & Parisadem II. & vltimum, qui Mithridati regnum concessit:) huius Cotys non meminisse; cum plerique verum nomen esse regum Thraciæ cenſeant; & Geographus in genere scribat. *νῦν ὑπὸ τοῖς ἑξ ἑσπέρων βασιλεύουσιν, ἐς Ρωμαῖοι κατέσθισαν, ἀπαντὲς ἐσιν.* sub Regibus Bosphori, quos Rom. constituerint, omnia esse. Cotyn certè Philippi Maced. tempore per xx i v. an. in Thracia regnauisse deliciis addictum, mancipiumque libidinum, & imitem, Atheneus l. v i. & x i i. Dipno-
soph. &

Joseph. & Suidas commemorant. Cæsar III. de bello ciu. narrat Cotum Thraciæ Regem equites quingentos ex Thracia Pompeio dedisse, & Safalem filium misisse; Lucanus l. v. laudat *Sadalem fortemque Cotyn*. Alius apud Liuium Cotys l. 42. Tacit. l. 2. Val. Max. c. 7. l. 3. Alium Cotyn Regem fortunatis. atausque editum regib. laudibus in cælum extollit Antipater poeta Epigr. Anthol. 1 v. Tit. iv. hoc hexasticho:

Ζωὶ ἐκ Ἀπόλλωνι καὶ Ἀργεῖ τέκνον ἀνάσσειον
 Εὐκελον, Ὀκυπὴν μητέρα καὶ ποικίην.
 Πέντε τοὶ ἐκ μοιρῶν βασιλεία, πέντε τέλεια
 ἤλαυν' ἐπιπέτης δὲ ἔργον αἰδοπόλων.
 Ζῶς σκῆπτρον βασιλείου, Ἀργεὺς δόρυ, καλλισυλέω δ'
 Φοῖβος ἔχρη. ὡς δὲ σὺ δ' αἰθροῖα πέντε Κότυ.

Quæ iisdem numeris Lat. sic conuertimus,
Chara Ioui, Phæbo, Martiq, simillima proles,
Regum secundo nasteris ἐ gremio.
Regia cuncta tibi dant Parca, cuncta beata,
Vt vatum fias munus opusq, sacrum.
Regia sceptra Ioui, Phæbo decus, hæstiaq, Marti
Congrua: apud te vnum cuncta simul, Coty, sunt.

Quidni vero Cotys hic esset de quo Phlegon agit, quem βασιλεία ἔ Βοσπόρου ἔ Κιμμερίας καλουμένης, Bosp. Cimmerici Regem recens obisse scribit Arrianus in Periplo Ponti Eux. ad Adrianum, à quo Cæsare scriptor ille σύγγραφος, Cotyn diadema & vrbes plerasque accepisse narrauit.

Duo porro sunt loci Bospori appellati.

Iam verò Bosporum Cimmericum Scythicæ, de quo dictum est, distinguit à Thracio seu Byzantino, quod Bosporium etiam vocari Fauorinus perhibuit. de quo Apollonius II. Argonaut. v. 168. & Scholiastes eo loci:
 itemque

itemque Arrianus in eodem Periplo, eiusque enarrator, luculenter tractant.

*Epigramma columna, qua est ex aduerso terra Chryso-
 polis, Stephano, ciuitas est iuxta Chalcedonem
 in Bithynia: & vrbes aureæ nomen habuisse dicitur, à
 Chryse Agamemnonis & Chryseidis filio: ex eo quod
 Perse, cum rerum potirentur, in eo oppido, auri quod
 ab vrribus pendebarur acruos ac thesauros statuisserit:
 vt Dionysius Byzantinus in Anaplo Bospori refert, his
 verbis: κέκλη' Ἰχρυσοπόλις, ὡς μὲν ἐνοίφασιν Ἰπὶ τῷ Περ-
 σῶν ἡγεμονίαις ἐν ταῦτα πειραμῶν ἔ παρσιόντος δὲ τῶν
 πόλεων χρυσῆ τ' αἰθροισμῶν. ὡς ἡ πλείεες, δὲ τὸ χρυσὸν
 περιδὲς χρυσήϊδος ἐ ἀγαμέμενον.*

Porro Imp. hic maluit dicere τῆς ἀντιπύργου γῆς χρυσόπολεως, quàm πόλεως χρυσοπ. tum ob Ὀκυπίαν, tum ob ἐμφεσιν; cum πόλις ἐ γῆ, territorium & vrbs ἐκ Ὀδυσσέως ἀλλήλας mutuo se explicent: vnde illud Homeri Odyf. v. ἔπνα αἶδα ἀνθρώπων, οἱ τὴν δὲ πόλιν ἐ γαίαν ἔχουσι, Non mihi sunt noti terrarū vrbesq, coloni. Scitum verò illud Pauli etc. l. ii. De verb. fig. *Vrbis appellatio muris; Rome autem continentibus adificiis finitur; quod latius patet.* vt terra quoque appellationi vsuuenit. Ceterum Chryso-
 polin etiam κάμλιον vocat Strabo, l. xii. & inter fanum Dianæ & Chalcedonem collocat: Plinius ultra Chalcedona. *Scutanicum* emporium hodie appellari P. Gyllius in Topogr. Const. monet.

Ἐπίγραμμα ἔ κίενος, ἐν ᾧ μαρμαρίνη δάμαλις
 ἰδρυται, Φάσκον ἔτας, Ἰναχίης βοδὸς ὀ. Hoc Epigramma
 incerti autoris inferum est l. iii. Anthol. Epigr. iv. Tit.
 xii. αἰς γυωαῖνας, sub hac Epigraphæ, εἰς τὸ πύργον Κωνσταν-
 τίνε πόλεως δάμαλιν. In iuuicam trans Constantinop. erecliam.
 marmoream videlicet, vt ex illis Imp. verbis discimus:
 Vinc.*

Vinc. Oporæus æream somniarat baculam. Primum distichum ita concinnius scribitur, *Ἰναχίης ὄπι εἰμί βούς τύπος, εἰδ' ἀπ' ἐμῆο κλήζεται ὄντ'.* I V. versu legendum est, *Ες φάρον, ἧος δ' ἐγώ Κ.* & Latine, *ad altam vsque Phatum egit.* nempe ad Ægyptum vsque *horribiles exercuit inas, Inachia Immo pestem medicata inuenit.* & sequens dist. sic etiam scribi & interpungi potest, *Εὐώσις ἔνδ' Ἰ Χείρης, ἔσλων δ' ὄτ' ἔσλων ἐπείν.* Τῆδε, Φ. deinde, *Βούδιον δ' ἦκσον ἐγὼ τῶν νυῶ Ἰ Χείρ.* Chares de quo hic agitur dux ille famosus est Atheniensium, demagógis Atticis plebique percharus ob largitiones; Timotheo & Phocioni suspectus, ob *robur consilij expers*: Byzantinis iniustus admodum, vt à Plutarcho perhibetur; ob factum, segnitiam ac delicias; *ὡς ναθρός ἀντὶ βραδύς καὶ τοιγὰ ἔπεις πρυφῶν* ζῶν. vt Theopompus xlv. Philip. de eo scribit, tametsi hoc fortean in loco, (vbi columna Epigrammate insignita, & iuuenca marmorea pro monumento Dama- lis vxoris seu pellicis & concubinæ Charetis erecta fuisse memoratur, versu, *Τῆδε, Φιλίππειον ἀντιπυλὸς σκαφίω.* Nempe *Philippæi obstitit hic raribus*;) Chares imp. prosperè cum externis Philippi copiis, quibus Adæus, cognomine Alectryon, præerat, pugnauerit. ob quam victoriam *θύσις πρὸ Ἰπινίκια*, sacris litatis epulum in foro Atheniensibus præbuit, cum lx. talenta à Lyfandro iam accepisset, autore eodem Theopompo & Heraclide Com. apud Athen. lib. xii.

Τὸ Βυζάντιον πολυοργάνως*.

Eustathius in Dionys. *περιηγήσεως* v. 140.

Τῆ δ' ἐστὶ ὀρηκίς σῶμα Βοσπόρου. huic loco affinia tractat, & commenti lepidi lacunam, quæ lachrymam forte an quibusdam páreret, explet, cum ira scribit,
ὁ ποῖ

ὁ ποῖ τὸ Βυζάντιον ἢ λιμὴν ἕτως ὑπερον ἐκλήθη, καὶ παραγραμματοσμον, ἢ μάλισσα καὶ τὴν ποῖ τὴν ῥήτορα λεγομένην ποῖ φθορῶν, φωσφόρον ἐφείλων καλεῖσθαι, ὡς φασι οἱ παλαιοί. Φιλίππου γὰρ ἐν πολιορκίᾳ δι- ούξαντες ἴσσαν κρυπτήν, ὅθεν ὀρύσσοντες ἐμελλον ἀφανῶς ἐξαναδιῶαι τὸ ὀρύγμα, ἢ ἑκάστη φωσφόρος ἔσται δα- δας ἐκείτην ἐβίβει τοῖς πολίταις. καὶ τὴν πολιορκίαν ἕτω φυζόντες, φωσφόρον οἱ ἐγχώροιοι τὸν τόπον ἐκάλεσαν. quæ sic Latine reddo ad explendam versionem huius Thematis.

Portus circa Byzantium ita (nempe Bosphorium) vocatus est per alliterationem, aut eam potius figuram, quam dicendi magistri Depravationem nominant, cum Bosphorium quasi Luciferum appellari debuisset, vt veteres aiunt. Enimvero cum Philippus in obsidione vrbs meatum occultum effodisset, quo ἦς qui fodiebant clam ἐ fossa egredi liceret, Hecate quæ Lucifera seu Lu- cina est, faces inde ostendit ciuibus. indigenæ vero sic euitatu so- lutaῖς, obsidione, Bosphorium hunc locum à facibus nuncupa- runt. Hæc ferè ad verbum translata reperiuntur in Ὀπι- τομῇ τῶν ἑθνικῶν Stephani Byz. in Βόσπορος, vbi scriben- dum τὸ ὀρύγμα ἀναδιῶαι, vel ἐξαναδιῶαι, vt apud Eustath. qui mox illustratur facula vocula νύκτωρ, in his Steph. δαδὰς ἐποίησε νύκτωρ τοῖς πολίταις φαυλῶαι nec spernendus hic Sophoclis locus ἐ Phineo ab eodem Grammat. laudatus, profodiæ gratia: Οὐδ' ἀντὶ Βοσπόρου ἐν Σκύθαις ὑδῶρ. adis Herodot. lib. iv. Melpom.

INDEX ORDINIS
THEMATVM.

I.	<i>Thema Thracia Europæve.</i>	Pag. 78. & 83.
II.	<i>Thema Macedonia.</i>	p. 84.
III.	<i>Thema Strymonis.</i>	p. 88.
IV.	<i>Thema, Thessalonice.</i>	ibid.
V.	<i>Thema Europæ, Hellas.</i>	p. 89.
VI.	<i>Thema, Peloponesus.</i>	p. 91.
VII.	<i>Thema, Cephalenia.</i>	p. 95.
VIII.	<i>Thema, Nicopolis.</i>	p. 96.
IX.	<i>Thema, Dyrrachium.</i>	p. 98.
X.	<i>Thema, Sicilia.</i>	p. 101.
XI.	<i>Thema, Longobardia.</i>	p. 105.
XII.	<i>Thema, Chersonis.</i>	p. 109.

F I N I S.

CONSTAN-

CONSTANTINI
Porphyrogennetæ

Imp.

NOVELLÆ CONSTITV-
tiones aliquot.

Io. LEVNCLAIVS primus edidit,
& Latinam versionem
addidit.

M 2

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐ Πορφυρογενήτης

νεοεραϊ 1γ.

CONSTANTINI

nati in Porphyra

nouellæ XIII.

α. Περὶ ἐκποίησεως κλημάτων, ἔ περιμήσεως συγγρωῶν, καὶ κεινωνῶν, καὶ ἀναμειγυμένων, καὶ συμθεσκειμένων ὁμοτελῶς, καὶ σωμαπτηῶς λυωμένων, καὶ τῶν νοεμῶν ὁμοτελῶν χωρίων καὶ ἀγροδίων. Ἐ κωλύσεως δυνατῶν περσάπων, καὶ ἐκποίησεως στρατιωτικῶν κλημάτων.

β. Περὶ τῶν δυνατῶν, τῶν ὑπεισελθόντων εἰς κλήσιν πενήτων.

γ. Περὶ στρατιωτῶν.

δ. Περὶ ἀναδόσεως κλημάτων ἑστρατιωτικῶν.

ε. Περὶ φυγῶν ψυχαιῶν, ἔ ἀπολωλότων κληνῶν.

ς. Περὶ ἔ παρασεδρῶσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἑστὸν κινεῦταις ἀγωγῶν, ἔ περὶ τῶν ἀπολιμπνομένων ἐπὶ τρισὶ μηνσίν, ἢ χρόνος.

I. De alienatione fundorum, ac pralatione cognatorum, ἔ consortium, ἔ permistorum, ἔ sub eodem titulo collationis adiacentium, ἔ coniuncte unitorum; deq; prædijs ἔ agris, qui sub eodē titulo pendere vectigal intelliguntur; ἔ de arcendis personis potentib; ἔ alienatione fundorū militariū.

II. De potentibus in prædia pauperum succedentibus.

III. De militibus.

IV. De restitutione prætij militarium prædiorum.

V. De fugis mancipiorum, ἔ de iumentis perditis.

VI. De non deserendo iudicio ab iis, qui actionem instituant; ἔ de his, quæ ad tres menses vel annum absunt.

M 3

VII. De

VII. De eo, quod indices
civiles nihil accipere de-
beant.

VIII. De sportulis.

IX. De consuetudinibus.

X. De testamentis aperi-
endis.

XI. De consuetudinibus
scriba.

XII. De his qui caedes cō-
mittunt gladio, vel ma-
gnis fustibus, vel lapidi-
bus, idque consulto.

XIII. De secundis, tertijs,
& quartis nuptijs.

ζ. Περὶ τῶν μηδὲν ὄντων πο-
λίτικῶν δικαστῶν λαμ-
βάνειν.

η. Περὶ ἐκπαλαικῶν.

θ. Περὶ σωηθειῶν.

ι. Περὶ ἀνοίξεως διαθη-
κῶν.

ια. Περὶ τῶν σωηθειῶν ἔ-
σχετα.

ιβ. Περὶ τῶν φονδόντων
μετὰ ξίφους, ἢ ξύλων με-
γάλων, ἢ λίθων, ἐκ προ-
νοίας.

ιγ. Περὶ δωτέων, ἔσχετα,
& τετάρτων γάμων.

ΚΩΝΣΤΑΝ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΤΟΥ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΩΣ,

ΝΕΑΡΑ Α.

ΠΕΡΙ ΕΚΠΟΙΗΣΕΩΣ ΚΤΗΜΑΤΩΝ,
καὶ περιποίησεως συγγερῶν, καὶ κοινωνῶν, καὶ ἀναμειγμένων,
καὶ συμπροσκειμένων ὀλοτελῶς, ἔστωπιῶς λεωμένων,
ἔστωπιῶν ὀμοτελῶν χωρῶν ἔσχετιδίων, καὶ κοι-
λύσεως διωμάτων προσώπων, καὶ ἐκποίησεως
πρασιωτικῶν κτημάτων.

CONSTANTINI

IMPERATORIS, IN POR-
PHYRANATI,

NOVELLA I.

De alienatione fundorum, ac prælatione cognatorum,
& consortium, & permistorum, & sub eodem titulo col-
lationis adiacentium, & coniuncte unitorum, deq; præ-
dijis & agris, qui sub eodem titulo pendere vectigal in-
telliguntur; & de arcendis personis potentibus,
& alienatione fundorum mi-
litarium.

Παλαιὸς νόμος ἐστίν, ἵνα
μηδὲς ὡς ἀ συγγε-
ρῶν ἢ κοινωνῶν ἐμπο-
δίζηται πωλεῖν, οἷς ἀν' ἐγγλή-

PRISCA lex est, ne
quis à cognatis vel
cōsortibus impedia-
tur, quo minus vendat
quibus velit. Alia vero lex

M 4

è diuerso

è diuerso vetat, ne cui liceat alteri vendere, quam metropolim suæ duntaxat habitatoribus. Nos vero pariter & de tributariis nostris, & de vectigalibus publicis, & reliqua militari & ciuili functione collationeque; multum solliciti, quod in his contrarium & necdum esse definitum videtur, per sacram hanc constitutionem nostram oratione perspicua & compendiarum corrigentes, fancimus ex hoc tempore in quavis ciuitate, loco, prouincia; vt si qui forte velut ex cognatione, diuise vel indiuisse, vel tanquam ex emtione communi, vel alio quodam eiusmodi adquirendi modo, vel partim ex cognatione, partim extranea comparatione, domum aut fundum aut vineam aut aliam quamcunq; rem soli communem habentes; aut si qui aliter, quam iure confortij, vicinis fundis aliqua ex parte permitti, vel adia-

σθεν. ἕτερος δὲ νόμος ἀντικρὺς ἀπαγορεύει, μὴ ἐξ εἶναι πρὶν πρὸς ἄλλην ἕτερον, ἢ μόνον τοῖς ἰδίαις μητροπολίταις οἰκήτορσιν. ἡμεῖς ὅτ' ἡμετέρων ἰσοτελῶν ἄμα, καὶ τῶν δημοσίων φόρων, τὸ τε ἄλλης στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς λειτουργίας καὶ σιωπελαίας πολλῶν τῶν ἐμῶν παρόντων, τὸ ἐναυλοφάνες αὐτῶν ἔσθ' ἀδιόριστον διατάξις ἡμῶν τὸ θεῖας διατάξεως σαφεῖ καὶ σιωπῆ λόγῳ ἐπανορθωῦτες, θεασίμεν δὸτ' ἐν νῦν ἐν πόσει πόλει, καὶ χώρῳ, καὶ ἐπαρχίᾳ, ἵνα εἴ τις τυχὸν ὡς δὸτ' συγγενείας διηρημένως ἢ ἀδιακρίτως, ἢ ὡς ἐκ κωνίης ἀγορασίας, ἢ ἄλλης τοιαυτέρας κλήσεως, ἢ οἱ μὲν ἐκ συγγενείας, οἱ δὲ ἐξ ἑπιπέσεως, ἑπιπέσειον οἰκίας, ἢ ἀγρῶν, ἢ ἀμπελωνῶν, ἢ ἕτερον τὸ οἰονομῶν ἀκίνητον ἔχοντες, ἢ ἄλλως, καὶ ἕχ' ὡς ἐξ ἑπιπέσεως τοῖς ἐγγίζουσι κτήμασι κατὰ τὸ μέρος ἀναμιγμένοι, ἢ συμπαρονομασμένοι ὁμοτελεῖς, ἢ ἀπλῶς

πλησιό-

πλησιάζοντες, βουληθεῖεν ἐκποιῆσαι τὰ ἴδια μετὰ πρὸς ἄλλην, ἢ ἐμφύτωσιν, ἢ μίθωσιν, μὴ πρὸς ἕτερον πρὶν ταῦτα ἐκποιεῖταισιν, εἰ μὴ πρὸς ἐκείνους διαμαρτυρόντων, οὓς καλούμεν κατὰ τάξιν πρὸς τὴν προσημῶσιν: ἵνα πρὸς αὐτοὺς κληθῶσιν οἱ ἀναμιγμένοι συγγενεῖς, εἴτα οἱ οὕτως συμπεπελεγμένοι κωνῶνοι, μεθ' οὓς οἱ μόνον ἀναμιγμένοι, εἰ καὶ ξένοι πάντες τῶν ἐκχωροῦντι τυγχάνουσιν. ἐπεὶ καὶ οἱ συμπαρονομασμένοι ὁμοτελεῖς, μετέπειτα οἱ ἀπλῶς ἐν τῇ μέρει σιωπῆως λεγόμενοι ὁμοτελεῖς ἢ φαιμένον πάντες ὅσων ἰσὸν τὸ αὐτὸν ἰσοτελεμένον ἀναπαρονομασμένους. καὶ ἐν διαφόροις τόποις τὰ ἴδια τελέσματα κατὰ ἑαλλομένους πολλῶν ὅτ' ἐπεὶ τὸ πρὸς ἀσκομένων πρὸς ἀκρίτων ἢ ἐκχωρημένων κτήματος ὁμορῶντων, πᾶσι κατὰ τὴν αὐτὴν πᾶσιν ἢ πρὸς προσημῶσιν

centes, qui sub eodem titulo vectigal pensitant, vel simpliciter proximi, alienare sua vel distrahendo, vel per emphyteusim, vel locationem voluerint; ne prius hæc in alium quemquam transferant, quam ad eos testationem fecerint, quos ad prælationem ordine vocamus: vt primi scilicet vocentur promiscue coniuncti cognati, deinde confortes inter se connexi, post quos ij qui tantum permitti sunt, licet ei qui rem alienat, omnino sint extranei; deinceps adiacentes, iisdem pensitationibus obnoxij; secundum quos ij, qui simpliciter ex aliqua parte (rei alienatæ) iuncti sunt. iisdem vero pensitationibus obnoxios dicimus, quotquot sub eodem censitore descripti sunt, licet diuersis in locis tributa sua soluant. Quum autem plures vndique fundi distrahendi fines attingunt, eodem ordine sua cuique per denuntia-

nuntiationem prerogativa significetur, ut forte repudiantibus iis, qui iure preferuntur, qui deinceps vocantur (si quidem velint) contrahant. Quod si paribus omnes freti privilegiis accedant, ut in huiusmodi praelatione nihil sibi praeiudicent iniuicem; eadem rursus denuntiatio fiat, ut ab eis intra diem trigessimum iusto pretio, vel quod citra fraudem verus emtor praestaret, sine mora soluto; pro rata vel per se, vel magistratus alicuius opera, rem partiantur. Quotquot vero non intra diem praestitutum pro rata parte pretium praestiterint, nullum praelationis ius amplius habebunt; extraquam si quis eorum in hostium potestatem venerit, aut deportatus sit, aut relegatus, aut publicorum suorumve negotiorum causa citra dolum malum abfit, aut nondum xxv ætatis annum impleuerit. Nam qui horum facultata

σις διαμαρτυρεῖται τελείωσθαι, ἵνα τῶν περιπραξιμῶν ἴσως πωροπραξιμῶν, οἱ ἐφεξῆς καλεσθῶσιν, εἴ γε βέλονται, σωαλλάξαιεν. εἰ μὲν γὰρ πάντες ἐκ τῶν ἴσων ἔρχονται, περινομίαν, ὥστε κατὰ μηδὲν ἀλλήλων προκεκρίσθαι, ὅτι τῆ ποιότητι προκλήσθαι, ἢ αὐτῆ πᾶσιν ὁμοίως γινέσθω περιφώνησις, ἵνα ἐν τῷ ἡμερῶν τὸ ἀξίον τμήμα, ἢ ὅπερ ἀραδικρηγῆται ὁ ἀληθῆς δίδωσιν ἀγορασῆς, αὐτοὶ ἀνυπερβέτως κατὰ βεβαλονῆτες, ἀναλογως ἀφ' ἑαυτῶν, ἢ ἐκ ἡνωθῆσθαι δεχῆς τῶν ὅτι μερῶσιν αὐτοῖς. ὅσοι δὲ μὴ ἐμπροθέσμως πλὴν ὅτι βάλλασιν αὐτοῖς πωροπραξίαν ἀποτήμησιν, ὅσοι ἐπὶ δίκαιον ἔξουσι προσημῆσεως, πλὴν εἰ μὴ τις ἀπὸν ἀιχμάλωτος ἐσθαι, ἢ περὶ οὐρασιμῶν, ἢ ἐξ ὁρασι, ἢ ἐν δημοσίαις ἢ καὶ ἰδίαις χρεῖαις ἀδόλως ἀπολιμπάνεσθαι, ἢ ἔπω τὸν κῆ χρόνον τῆς ἰδίας λῦσεν ἡλικίας. τῶν γὰρ οἱ πλὴν διοίκησιν τῶν

τῶν περιουσιῶν αὐτοῖς ἀναδεδεγμένοι, ἐν τῷ μηνῶν μὲν τῶν περιπραξιμῶν νέων ἀγορασῶν πρὸς ἀναλογίαν συνεισέρχονται, ἀναπληρῶντες αὐτοῖς τὸ ἀνήκον τμήμα μὲν τῶν νομίμων τόκων, ἢ τῶν ἀναγκαίων ἀναλωμάτων. τὰς δὲ ξένων ἀγορασῶν ἀπρωθουῶν τελείως, τὸ τμήμα μὲν τῶν αὐτῶν τόκων τε καὶ δαπανημάτων ἀναδιδόντες αὐτοῖς. εἰ δὲ οἱ τῶν εἰρημῶν περιουσιῶν διοικητῶν ὑφορῶν, μήπως τὸ παρ' αὐτῶν παραχθέν ἐκείνοι δεκτὸν ἐκ ἡγήσων, μετ' ἐγγράφου νομικῆς διαγνώσεως ἢ ἀποβαλλέσθωσιν ἢ κατὰδεχέσθωσιν τὸ σωαλλάγμα. εἰ δὲ πρὸς τῶν ῥαθυμῆσιν, οἷοσθαι αὐτοῖς παρεχέσθωσιν πᾶν κέρδος καὶ πᾶσιν ὠφέλησαν, ἢ ἐμελλον ἔξουσι ἐκείνοι, εἴπερ ἑσθ' ἔσθαι πρὸς τὸ σωαλλάγμα, καὶ τῶν μὲν ὅτι συγγενῶν, καὶ κληρονόμων, καὶ ἐμμελῶν, καὶ τῶν ἄλλων περιπραξιμῶν. ἀλλὰ καὶ ὅτι τῶν ἐμάδων τῶν καλουμένων χωρῶν ἢ ἀγορασῶν

tes administrandas susceperunt, intra quatuor menses cum adiacētibus novis emtoribus pro rata portione admittuntur, exsoluto convenienti pretio cum vlturis legitimis & necessariis impensis: emtores autem extraneos in universum submovent, pretium eis cum iisdem vlturis & impensis restituentes. Quod si personarum indicatarum curatores verentur, ne forte quod ab se gestum fuerit, illa ratum non habeant: cum legitima cognitione, quæ interueniente scriptura fiat, aut omittant aut acceptent contractum. qua in re si negligentes sese gesserint, de suo praestent eis omne lucrum & omne commodum, quod habituri fuerant; si mature contractum hi celebrare perrexissent. Atq; hæc in cognatis, & consortibus, & sub eodē titulo vectigal pendentibus, ceterisque vicinis possessoribus. Quin & in universitate vicorum, qui dicun-

dicuntur, aut agrorum multo magis obtineat, ut & illorum possessores ius inter se prælationis habeant. At si repudiarint omnes, quibus est concessa prærogativa, vel probatum fuerit eos pecuniarij damni, vel insidiarum corpori structarum, vel infamiae atrocis exstitisse auctores illi, qui rem alienat, eiusq; familiae; nec id fortuito, sed data opera, per se, vel per homines ad se pertinētes: tales eo inuito, qui eiusmodi perpeffus est, nullo modo ad ipsius prædium peruenire volumus. Occasione tamen dotis, aut donationis propter nuptias, aut simplicis mortifve causa donationis, aut ex testamento, vel permutatione, vel transactione, tam propinqui omnes, quam extranei alienare possunt: modo ne quis per simulationem se clam iis vendita vel locata, qui nullum prælationis ius habent, palam se donare, vel le-

πολλῶ μάλλον κρείττω, ἵνα καὶ οἱ κτήτορες αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους ἔχωσι τινὲν προτίμησιν. εἰ δὲ πάντες παραιτήσονται, οἷς δίδονται ἢ προτίμησις, ἢ δίκην αὐτοὶ χρηματικῆς ζημίας, ἢ σωματικῆς ὀπίσθεν ἢ καὶ ἀτιμίας τραχείας τῶ ἐκποιουῦτι καὶ τῇ αὐτῆ φαρμιλίᾳ, ἢ κατὰ τύχην, ἀλλ' ἐκ προνοίας, δι' ἐαυτῶν, ἢ διὰ τῶν προσηκόντων αὐτοῖς γεγονότες, ὅν τινας ἀκρότης ἔπεποιήθη καὶ εἰδέναι πρόπον εἰς τινὲν ἐκείνου κτήσιν εἰσνεχθῆναι βουλόμεθα. κατὰ πρόφασιν μὲν τοὶ προκίθες, ἢ προγαμιαίας δωρεάς, ἢ ἀπλῶς, ἢ θανάτου αἰτία δωρεάς, ἢ ἐκ Διαιθήνης, ἢ ἀνταλλαγῆς, ἢ Διαλύσεως, καὶ οἰκέοι καὶ ἐξωπικὸὶ ἀπάντες ἐκποιεῖν δύνανται: μόνον μὴ τις κτ' σκῆψιν λαθραπωλήσεως ἢ μισθώσεως τοῖς μὴ προσημωμένοις, ἐν τῷ φανερῷ δωρεῶν ἢ λε-

γατόθεν,

γατόθεν, ἢ τι τῶν εἰρημνῶν προσαίησεν). Διὰ ταῦτα γὰρ ἢ ὄρκον ἢ τι διδόντος ἢ λαμβάνοντος, οἱ τὸ προνομίον τὴν προτίμησιν ἔχοντες δύνανται ἀπατεῖν. εἰ δὲ γε οἱ ἐκποιεῖντες πρὸς πειραφῶν τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας ἄλλο τι πράξαι πολήσεσι, καὶ ἄλλο τι ἐκ τῶ φανεροῦ προσαίησονται, εἰ μὲν μὴ τὸν ὄρκον ἐλεγχθῶσιν, αὐτοὶ τε καὶ οἱ ἔτω διολερώς αὐτοῖς συναλλάξαντες, τὰς τε τῆς ὀπίσθεν ποινὰς ὑφέξεσι, ἔο μὲν ἔκ κλήματος, ὃ δὲ ἔκ λάθρα κατὰβλήθεντι τιμήματ' ἐκπεσεῖται, ἔαμφοτέρω τῷ δημοσίῳ εἰσομιθῆσιν), ἵνα ἐκ τῶ δημοσίῳ εἰς ὅσ' ἀπλησίου τῶν Διαπραθῆ. εἰ δὲ πρὸς ὄρκον φερεθῆεν τοῦτόν τι διαπραθῆ μὲν, καὶ τὸ πρᾶθῆν ἀκυρον ἔσται, ἔο τὸ κτήμα ὁ ἅπαξ πρᾶθῆς κακῶς ἐκποιήσεται, καὶ αὐτῶν ἀπεμπολήσεται ἀναγκασθῆσιν) εἰς ἐκείνας, οἷς δεδωκαμεν τινὲν προτίμησιν, τοῖς ἢ

gare, vel quid aliud eorum, quæ commemorata sunt, præ se ferat. Nam propterea qui privilegium prælationis habent, tam ab eo qui dedit, quam qui accipit, iusiurandum exigere possunt. Si vero ij, qui alienant, in fraudem legis nostræ aliud quid agere fuerint ausi, & aliud aperte præ se tulerint; si quidem post iusiurandum conuicti fuerint, tam ipsi quam qui adeo fraudulenter cum eis contraxerunt, & periurij poenas sustinebunt, & alter fundo, alter pretio clam numerato excidet; utrisque fisco inferendis, ut à fisco res iis, qui proximi sunt, venundetur. Sin ante præstitum iusiurandum tale quid egisse deprahenii fuerint, & quod actum fuerit irritum erit, & qui semel fundum nequiter alienare conatus est, vel inuitus cum cogetur iis vendere, quibus ius prærogatiuæ concessimus. Potentibus autem de cetero interdi-

interdicimus, ne per modum adoptionis, aut simplicis, aut mortis causa donationis, aut ex testamento, aut nomine solius usufructus, aut alicuius patrociniij vel auxilij, quidquam ab humilioribus accipiant, nisi forte cognati eorum fuerint. Nec item nouas emtiones, aut locationes, aut permutationes in vicis vel agris, in quibus proprios fundos nullos habet, cum eorundem possessoribus instituant. Quod si non horum stationes sunt, sed ad personas alias, quæ distrahuntur suburbana, pertinent; siue à fisco loca, quæ tributaria dicuntur, aliaue prædia ipsius alienantur; similiter iidem possessores præferantur. At his sponte sua renuntiantibus, etiam potentibus factum est contrahere. Potentes autem intelligantur, qui tamen non per se ipsos, tamē per aliorum potentiam, quibus cum fiducia familiares sunt, fatis virum ad terrendos alie-

δυνατοῖς ἀπαγορεύομεν τοῖς λοιποῖς ὑπόθεσις τρεῖς ἢ δύο, ἢ ἀπλῆς, ἢ θανάτου αἰτία, ἢ ἐκ Διοικήσεως, ἢ καὶ μόνον χρῆσιν, ἢ ὡς ἴπτι ἰνὶ προσωσια καὶ σωμαδρομῇ λαμβάνειν πὶ τῶν δὲ τελεσεργων, εἰ μὴ ἀρα συγγρηεῖς αὐτῶν εἶναι. ἀλλὰ μηδὲ νέας ἀγορασίας ποιείσθαι, ἢ μιδαώσας, ἢ ἀνταλλαγὰς ἐν τισὶ χωροῖς ἢ ἀγροῖς, ἐν οἷς οὐκ ἔχουσιν ἴδια κτήματα, ἐκ τῶν κλητόρων αὐτῶν. εἰ ἢ μὴ τέτων αἰεταίς, ἀλλ' ἐτέρων προσώπων ἐπιτὰ Διαπρασκόμωρα προσέσθαι, εἴτε ἐκ τῶν δημοσίων οἱ λεγόμενοι κλασματικῶς τόποι, ἢ καὶ ἄλλῃ κλήσις ἀνήκεσαι αὐτῶν ἐκποιεῖν, καὶ ὡσαύτως οἱ αὐτοὶ κλητορες προστιμάτωσαν. τέτων ἢ ἐκείνως διαποτασόμενων, τότε ἐπὶ τοῖς δυνατοῖς ἔξεστι σωμαλλάσθαι. ἐκείνοι δὲ νοσιώσωσαν δυνατοὶ, οἱ πνευ καὶ μὴ δι' αὐτῶν, ἀλλ' ἐν ἀρα τῶν ἐτέρων δυνασείας, πρὸς ἑσπεπάρρησασμῶν ὡκείων, ἰκωνοὶ εἰσὶν ἐκφοσῆσαι οὐκ ἐκποιεῖν.

ἐκποιεῖν, ἢ πρὸς ὀφειλάς ὑποχρεῖσιν τὴν πληροφωρίαν αὐτοῖς ὑποχρεῖσιν. εἰ δὲ τις ἐκ τῶν δυνατῶν προσώπων τρεῖς τὸν πὶ ἐργασίαν Διαπρασκόμωρα, ἐκ τῶν κτημάτων τῶν ερηγησέτω, ἐκ τῶν διαποτήσεων αὐτῶν ἐκ τῶν δημοσίων εἰσπραχθήσεται. καὶ μὴ τὴν δεικαεπίαν ἀνεπιφώνητον, καὶ τῶν ἐπωσῶν σωμαλλαξάντων, ἢ δωρεὰς δεξαμένων, ἢ ἐκ Διοικήσεως πικησιμμένων, ἐδεμία πρὸς ἑδενὸς τῶν ἐντεθέντων προστιμωμένων, ἢ καὶ ὡς ἐκ τῶν δημοσίων ζήτησις ἔσται. πρὸς τέτοις δὲ κελδύωρα, ὡστε πάντα τὰ στρατιωτικὰ κτήματα, ὅσα ἐν τῶν στρατηγεῖας καθ' οἰονδήποτε τρεῖς ἐξεπονήθησαν, ἢ μετὰ ταῦτα μέλλουσιν ἐκποιεῖσθαι, ἀναργῶς εἰς τὴν ἰδίαν στρατείας ἐνοχλῶ ἐκ τῶν προσέσθαι πάλιν ἐπανακάμψαι. εἰ μὴ ἀρα ἐκ τῶν ἐκπονήσων προσέσθαι τῶν στρατιωτῶν περιλαμβάνεται, ὅσον τὸν στρατιωτικὸν πρὸς τὴν τῆς νέας στρατείας

nantes habent, vel ad efficiendum, vt de beneficio sibi promisso certi sint. Si qua vero ex personis potentibus aliquid eiusmodi perpetrare conata fuerit, & fundo spoliabitur, & eiusdem pretium ab ea fiscus exiger. Post decenium tamen attestatione nulla interruptum, aduersus eos, qui quocumque modo contraxerunt, aut donatione consequuti sunt, aut ex testamento quid adquisierunt; ab eorum nemine, qui prælationis hinc ius habent, nec item à fisco vlla controuersia mouebitur. Præter hæc iu-
bemus, vt omnes fūdi militares, qui quocumq; modo intra spatium annorum xxx. sunt alienati, vel deinceps alienabuntur, nullo refuso pretio rursus ad obligationem atque ministerium militiæ suæ reuertantur. nisi fortassis etiam post alienationem factam militi tantum superfit, quantum militanti ad nouam militiam consti-

constituendam satis est. Qua enim tenuis aliquid deest, eatenus alienatio rescinditur.

EAEDEM NOVELLA, VERBIS NONNIHIL immutatis.

Vetus lex est, neminem prohiberi nec a cognatis, nec a confortibus, quo minus rem suam cui velit vendat, tam diuise; quam indiuisse. quamuis alia lex e diuerso interdicit, ne liceat alij vendere, quam metrocomis: cuiq; suæ solis habitatoribus. Nos autem multum pro subditis nostris solliciti, perspicuam compendiariumq; legem sancimus, in quauis ciuitate, loco, atq; prouincia, vt si qui deinceps velut ex cognatione diuisa vel indiuisa, vel tanquam ex emtione communi, vel alio tali dominio aut acquisitione, vel partim ex cognatione, partim extranea comparatione, domum aut agrum aut

οὐρανὸν ἐξαρκεῖ. καθ' ὅσον γὰρ ἐλλείπει, καὶ τὸ σὺν ἡ ἐκποίησις ἀνακαίρεται.

H ATTH NEAPA, TON λέξεων ὀλίγων τι ἐνηλλαγμένων.

Παλαιὸς νόμος ἐστὶ, μηδὲνα κωλύεσθαι μήτε πρὸς συγγενῶν, μήτε πρὸς κεινωνῶν, τοῖς ἰδίοις ὅπως βέλτε πωλεῖν, καὶ διηρημένως, καὶ ἐξ ἀδιαίρετα. εἰ δ' ἕτερος νόμος ἐστὶν ἀπαγορεύει, μὴ ἐξέιναι πρὸς ἀλλοτρίους, ἢ μόνους τῶν ἰδίων μητροκομίας οἰκητόρων. ἡμεῖς δὲ πολλὰ πειράμενοι πρὸς τοὺς ἡμετέρους ὑποθέτων, οὐ φησὶν ἐπιπρὸς λόγον θεασίζομεν, ἐν πόσιν πόλιν, ἢ χώραν, καὶ ἐπαρχίαν, ἢ εἰ τις λοιπὸν ὡς ἀπὸ συγγενείας διηρημένης ἢ ἀδιαίρετα, ἢ ὡς ἐκ κεινῆς ἀγοραίας, ἢ ἀλλης τοιαυτοτρόπως δεσποτέας ἢ κτήσεως, ἢ οἱ μὲν ἐκ συγγενείας, οἱ δ' ἐξ ἑπιπρὸς ὡς ἑπιπρὸς οἰκίαν, ἢ ἀγρὸν, ἢ ἀμπε-

ἢ ἀμπελώνα, ἢ ἕτερον τὸ οἰονεὺν ἀκίνητον ἔχοντες, ἢ ἄλλως, καὶ ὡς ἑπιπρὸς, τοῖς ἐγγίμοις κτήμασι καθάπερ ἀναμεμιγμένοι, ἢ συμπροκαίμενοι ὁμοτελεῖς, βεβληθέν ἐκποίησαι τὰ ἴδια καθάπερ πρῶτον, ἢ ἐμφύτευσιν, ἢ μίσθωσιν, μὴ πρὸς ἕτερον ἑτέρω ἢ ἐκποιεῖται, εἰ μὴ πρὸς ἀλλοτρίους ἀγοραίας, ἢ κατὰ τὴν πρὸς τὴν ἐπιπρὸς, ἢ ἀναμειγμένοι κεινωνοὶ, μετ' ἄλλοις οἱ συμπροκαίμενοι κεινωνοὶ, μετ' ἑτέρω μόνον ἀναμεμιγμένοι, ἢ ἕτεροι πάντων ἐγγίμοις πρὸς τὴν ἐπιπρὸς. ἐπιπρὸς οἱ συμπροκαίμενοι ὁμοτελεῖς. μετέπειτα οἱ ἀπὸ τῶν ἐν τινὶ μέρει συλλεωμένοι. ὁμοτελεῖς δὲ φαμεν πάντας ὅσους ἑπιπρὸς τὸν αὐτὸν ὑποκαίμενον ἀναγοραίας, καὶ ἐν ἀλλοτρίοις τοῖς ἴδις τελέμασι καθάπερ ἀλλοτρίους. πολλῶν δὲ πρὸς τῶν ἐπιπρὸς

vincam aut aliam quamcumque rem soli habentes; vel aliter, quam iure confortij, vicinis fundis aliqua ex parte permisti, vel adiacentes, qui sub eodem titulo vestigal pensitant, alienare sua distrahendo, vel per emphyteusim, vel locationem voluerint; ne prius hæc in alium quemquam transferant, quam ad eos testationem fecerint, quos ad prælationem ordine vocamus: vt primi scilicet vocentur promiscue coniuncti cognati, deinde confortes inter se connexi, post quos ij, qui tantum permisti sunt, licet ei, qui rem alienat, omnino sint extranei; deinceps adiacentes, iisdem pensitationibus obnoxij; secundum quos ij, qui simpliciter ex aliqua parte iuncti sunt. Iisdem vero pensitationibus obnoxios dicimus, quotquot sub eodem censitore descripti sunt, licet diuersis in locis tributa sua soluant. Quum autem plures vndique iis

adiacent, quæ disfrān-
 tur, aut fundi qui alienan-
 dus est, fines attingunt: ad
 omnes eodem ordine de
 prælatione denuntiatio
 fiat, vt ab eis intra diem
 trigefimum iusto pretio,
 id est, quod alius absque
 dolo malo præstaret, sine
 mora soluto, pro rata vel
 per se ipsos, vel alicuius
 opera rem partiantur.
 Quotquot vero non intra
 diem præstitutum pro rata
 parte pretium præstite-
 rint, nullum prælationis
 ius amplius habebunt. ex-
 traquam si quis eorum
 captus sit, aut deporta-
 tus, aut relegatus, aut
 ob publica vel sua nego-
 tia citra dolum malum
 abfit, aut nondum x x v.
 ætatis annum impleue-
 rit. Nam qui horum fa-
 cultates administrandas
 susceperunt, intra quadri-
 mestre spatium cum ad-
 iacentibus nouis emto-
 ribus pro rata portione
 admittuntur, exsoluto eis
 conuenienti pretio cum
 vsuris legitimis, & ne-

μδίων τῶν ἀπειρδύων, ἢ ἔγγ-
 χωρεμδύς κτήματ[Ⓞ] ὁμο-
 ρέντων, πᾶσι κατὰ τὴν αὐτῶν
 τάξιν ἢ περὶ τῆς προσημῆσεως
 ἰππιμαρτυρία ἐντελλέεται,
 ἵνα ἐν τῷ ἡμερῶν τῷ ἀξίον
 πῆμμα, ὅπερ τρεῖς ἡμέτερο
 χωρεῖς δόλος τῶν ἀρχῶν, ἀνυ-
 περβέτως κατὰ βάλωνται ἀ-
 ναλόγως ἀφ' ἐαυτῶν, ἢ ἐκ
 πιν[Ⓞ] τῶν ἰππιμερίσωνται.
 ὅσοι δὲ μὴ ἐμπροθέσμως
 τὴν ἰππιβάλλασιν περιέχουσι
 ἀποτίμησιν, ὁπότις δίκαιον
 ἔξῃσι προσημῆσεως. ἀλλὰ εἰ
 μή τις αὐτῶν ἀιχμάλωτός
 ἐστίν, ἢ ἀπειροσμδύ[Ⓞ], ἢ ἐξό-
 ρισ[Ⓞ], ἢ ἐν δημοσίαις ἢ ἐν
 ἰδίαις χρεῖαις ἀδόλως ἀπο-
 λιμπανέ[Ⓞ], ἢ ἔπω τὸν κέχρῶ-
 νον τῶν ἰδίαις διένυσεν ἡλικίας.
 τῶν γὰρ οἱ τὴν διοίκησιν τῶν
 προσόντων ἀναμεμικρδύοι,
 ἐν τῷ περὶ τῶν μὲν τῶν συμ-
 τῶν ἀπειρδύων νέων ἀγορα-
 τῶν, πρὸς τὸ ἀναλογικῶν
 σωεισέρχον[Ⓞ], ἀναπαρήξιν-
 τες αὐτοῖς τὸ ἀνήκον πῆμμα ἔ-
 νομῖμα τῶν, ἢ τῶν ἀναγκῶν
 ἀναλω-

ἀναλωμάτων. τῶν δὲ ξένων
 ἀγορατῶν ἀπωθῆν[Ⓞ] πελείως,
 τὸ πῆμμα μὲν τῶν, καὶ τῶν
 ὡς εἰκὸς δαπάνων ἀναδιδόν-
 τες αὐτοῖς. εἰ δὲ οἱ τῶν εἰρη-
 μένων προσώπων διοικητῶν,
 ὑφορῶντες μήπως τὸ παρ' αὐ-
 τῶν προχθῆν ἐκείνοι δεξιὸν
 ἐχ[Ⓞ] ἡγήσωνται, μετ' ἐγγρά-
 φῃ νομικῆς διαγνώσεως ἢ
 ἀποβαλλέσθωσαν, ἢ κατὰ
 δεχέσθωσαν τὸ συνάλλαγ-
 μα. εἰ δὲ καὶ πρὸς τῶν βα-
 θυμῆσων, οἴκθῃν αὐτοῖς πε-
 ριέχέσων πῶν κέρδ[Ⓞ], καὶ
 πᾶσιν ἀφέλθῃν, ἢ ἐμμελλον
 ἐκείνοι ἀχρήσθῃν, εἴπερ ἔσθωσαν
 ἔτοι πρὸς τὸ συνάλλαγμα.
 πῶν μὲν ἰππι συγκοινωνῶν,
 καὶ συμτῶν ἀπειρδύων ὁμοτε-
 λῶν, ἀλλὰ ἢ ἰππι τῶν ὁμάδος τῶν
 καλεσμένων χωρῶν ἢ ἀγρι-
 δίων, πολλῶν μᾶλλον κρατεί-
 τω, ἵνα καὶ οἱ οἰκήτορες αὐ-
 τῶν πρὸς ἀλλήλους ἐχῶσι τὴν
 προσημῆσιν. εἰ δὲ πάντες πα-
 ραιτήσωνται, οἷς δίδεσθῃ
 ἢ προσημῆσι, ἢ δίκαιον
 τῶν, ὅτι ἀπὸ χρηματικῆς

cessariis impensis. Em-
 tores autem extraneos in
 vniuersum submouent,
 pretium cum vsuris, &
 impensas (ceu par est) eis
 restituentes. Quod si per-
 sonarum indicatarum cu-
 ratores vereantur, ne forte
 quod ab se gestum fuerit,
 illi ratum non habeant:
 cum legitima cognitione,
 quæ interueniente scrip-
 tura fiat, aut omittant
 aut acceptent cōtractum.
 qua in re si negligent
 sese gesserint, de suo præ-
 stent eis omne lucrum &
 omne commodum, quod
 percepturi fuerant, si ma-
 ture contractum huius
 celebrare perrexissent. At-
 que hæc in cognatis & ad-
 iacentibus qui vectigal
 vna pensitant. Quin &
 in vniuersitate vicorum,
 qui dicuntur, & agro-
 rum multo magis obti-
 neat, vt & illorum habi-
 tatores ius inter se præla-
 tionis habeant. At si repu-
 diarint omnes, quibus est
 concessa prærogatiua, vel
 probetur eos pecuniarij
 damni,

damni, vel infidiarum corpori structarum, & infamiae atrocis existisse auctores illi, qui rem alienat, eiusque familiae, ac data quidem opera, per se, vel per homines ad se pertinentes: tales eo inuito, qui eiusmodi perpeffus est, nullo modo ad ipsius praedium peruenire volumus. Occasione tamen dotis, aut donationis propter nuptias, aut ex testamento, aut permutatione, aut simplicis mortifve causa donationis nomine tam propinquus, quam extraneis omnes alienent: modo ne quis per simulationem re clam iis vendita vel locata, qui nullum praelationis ius habent, palam se donare vel legare, vel quid aliud eorum, quae commemorata sunt, praese ferat. Nam propterea qui ius praelationis habet, tam ab eo qui dedit, quam qui accipit, iusiurandum exigere possunt. Si vero ij, qui alienant, in fraudem legis nostrae aliud quid agere

ζημίας, ἢ σαρματικῆς ἑπιβουλῆς τε καὶ ἀτιμίας τραχείας τῷ ἐκποιουῦντι καὶ τῇ αὐτῷ Φαμίλια, ἐκ προνοίας, δι' ἑαυτῶν, ἢ διὰ τῶν προσηκόντων αὐτοῖς γεγονότης, ὅν' οὐ ποίετας ἀκοντοῦ ἔπιπυθότο κατ' ἐδένα ἔροπον εἰς τὴν ἐκείνου κτήσιν εἰσενεχθῆναι βουλόμεθα. κατὰ πρόφασιν μὲν γὰρ προκός, ἢ προγαμιαίας δωρεάς, ἢ ἐκ διαθήκης, ἢ ἀνταλλαγῆς, ἢ διασταλάσεως, καὶ οἰκείοις, καὶ ἐξωπτοῖς ἀπειθῆς ἐκποιείτωσαν, μόνον ἵνα μή τις κατὰ στήνιν λάθρα πωλήσας, ἢ μιθώσας τοῖς μὴ προσημωμένοις, ἐν τῷ φανερῷ δωρεῖδται, ἢ λεγατῶν, ἢ ἢ τῶν εἰρημύων προσημωσῆται. διὰ ταῦτα γὰρ καὶ ὄρκον ποίεσι δίδόντο καὶ ἔλαμβάνοντο οἱ τὸ δικαίον τῆς προσημώσεως ἔχοντες δλωάνται ἀπειτῶν. εἰ δὲ οἱ ἐκποιουῦντες πρὸς πεινραφῆν τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας ἄλλο τι

πράξαι

πράξαι πολήσασσι, ἢ ἄλλο τι ἐκ τῶν φανερῶν προσημωσῆται, εἰ μὲν μὴ τὸ ὄρκον ἐλεγχθῶσιν, αὐτοῖς τε καὶ οἱ ἕτως δολερῶς αὐτοῖς σιωπῶντες ἀλλοῖς, τῶς τε τῆς δημοσίας πονίας ὑφέξασσι, ἢ ὅ μὲν ἔκ τῆμαί, ὁ δὲ ἔκ λάθρα κατὰ βληθέντος ἡμήματος ἐκπεσεῖ, καὶ ἀμφοτέρω τῷ δημοσίῳ εἰσκομιδῆσιν, ἵνα ἐκ τῶν δημοσίων εἰς τὴν πησιῶσιν τῶν διαπραθῶσιν. εἰ δὲ πρὸ τῶν ὄρκων φανερωθῆναι πειθῆν ἢ διαπραθῆσιν ἀμφοῖν, ἢ τὸ προσημωθέν ἀκυρον ἔσται, καὶ τὸ κτήμα ὁ ἀπαξ πηραθῆς κακῶς ἐκποιήσεται ἢ ἀκῶν ἀπεμπολήσεται ἀναγκασθήσεται εἰς ἐκείνους, οἷς δίδωκα μὲν τὴν προσημωσῆσιν. τοῖς δὲ δυνατοῖς ἀπαγορεύομεν ἔλοιπε ὑποθεσίας ἔροπων, ἢ δωρεάς ἀπλήσας, ἢ θανάτους αἰτία, ἢ ἐκ διαθήκης, ἢ κτ' μόνον χρῆσιν, ἢ ὡς ἑπὶ τῆν προσημωσῆσιν ἢ σιωπῶντες λαμβάνειν τὸ πρὸ τῶν ὀφειλεσιῶν, εἰ μὴ ἄρα συγγρηῖς αὐτῶν εἶναι. ἀλλὰ μηδὲ νέας ἀγορασίας ποιεῖσθαι, ἢ

fuerint ausi, & aliud aperte praese tulerint; siquidem post iusiurandum conuicti fuerint, tam ipsi quam qui adeo fraudulenter cum eis contraxerunt, & perurrij pœnas sustinebunt, & alter fundo, alter pretio clam numerato excidet, ut a fisco res iis, qui proximi sunt, venundentur, Sin ante praestitum iusiurandum tale quid egisse deprehensi fuerint, & quod actum fuerit irritum erit; & fundum qui semel nequiter alienare conatus est, vel inuitus iis vendere cogetur, quibus ius praerogatiuae concessimus. Potentibus autem de cetero interdicimus, ne per modum adoptionis, aut simplicis, aut mortis causa donationis, aut ex testamento, aut nomine solius usufructus, aut alicuius patrociniij vel auxiliij, quidquam ab humilioribus accipiant, nisi forte cognati eorum fuerint. Nec item nouas emtiones, aut loca-

N 3

tiones,

tiones, aut permutationes in vicis vel agris, in quibus proprios fundos nullos habent, instituant. Potentes autem intelligantur, qui tametsi non per se ipsos, tamen per aliorum potentiam, quibus cum fiducia familiares sunt, satis virium ad terrendos alienantes habent, vel ad efficiendum, ut de beneficio sibi promissio certi sint. Si qua vero ex personis potentibus aliquid eiusmodi perpetrare conata fuerit, & fido spoliabitur, & eiusdem pretium ab ea fiscus exiget.

EIVSDEM NOVELLÆ argumentum & epitome, de libro Michaeli Proconsulis Atalensis.

Si de pralatione lis instituta fuerit, puta venditione à persona pari erga parem facta, fanciuit (hic imperator;) ut primum vocentur promiscue con-

ή μισθώσεως, ή ανταλλαξας, εν πισ χωρείοις ή αγροδίοις, εν οίς εν έχουσιν ιδία κτήματα. ένέννοι δέ νοείδωσεν δυνατοί όντες, καόν μη δι έαυτών, αλλά εν άλλο τ' έτέρων δυνασειας, προς ές πεπαρήσιασ μύως άκείωνται, ήκανοί είσιν έκφοβήσση τας έκποιήτας, ή προς άεργεσίας ύπόχεσιν τ' πληροφορίαν αύτοίς τ' άδραχέιν. εί δε τις τ' είρημένων δυνατών προσώπων τιστόν π έγκλήσει άεπερξέσασ, και έ κλήματος σερηγήσει, έ πτω έπιτήμησιν αυτίς τώ δημοσίω είσπραχθήσει).

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΝΕΑΡΑΣ ύπόθεσις έ έπιτημή, εκ των Μιχαήλ έ άνθυπάτης Αταλειώτα.

Εί περί προσλημσεως κληρονη δικασήμεν, τυχόν έσπο ίση προσώπα προς ίσον τ' προσεως γρομύτης, έξέσπισεν ίνα πρώτον κληθώσιν οι αναμύξ συγκεί-

συγκείμενοι συγγενείς. είται οι έταως συμπλεκόμενοι κεινωνοί. έ μύ τας τας οι μόνον αναμειμυμένοι, καόν ξένοι τυγαχοίεν. επίτα οι συμπρακείμενοι όμοτελείς. μετέπειτα οι άσπλώς εν λιμι μέρει σωμαπλώς ύώμυμοί. όμοτελείς τ' έκαλεσε τας ύπό τ' αυτών ύποπεταγμύρον αναχραφομένους. κα' προσφασιν μύ τω προσίως, ή προσραμιαίας δωρεάς, ή άσπλώς, ή θανάτς αίτία δωρεάς, ή εκ άεβθήκης, ή άνπλλαγών, ή άεγλύσεως, άδειαν δέδωκε τ' εκποίησιν γένεσ, και μη προστήμησιν κινείσ και τ' αυτών. εί δε ύπολαμβάνει τις προσπίησιν, έπον μόν χαρξέσασ φαερως, λαθραίας δε προσίσιν γνέσται, ή μισθώσιν: έξεσι φησί τώ ανακείνωσιν έχοντι όρικω καθυποβάλλειν σού σωμαλλάτιήσ.

iuncti cognati, deinde connexi consortes, & post eos ij, qui duntaxat permisti sunt, licet alioqui sint extranei. Secundum hos qui adiacent, sub eodem titulo vestigal pendentes. Postea simpliciter ex aliqua parte coniuncti. Et vestigal sub eodem titulo pendentes vocavit eos, qui sub eodem censitore descripti sunt. Occasione tamen dotis, aut donationis propter nuptias, aut simplicis, aut mortis caussa donationis, aut ex testamento, aut permutationibus, aut transactione, alienandi licentiam concessit, nec aduersus hos agi nomine pralationis voluit. Quod si quis intercedere simulationem suspicatur, quasi palam quidem fiat donatio, clam vero venditio, vel locatio: licet, inquit, ei qui est in consortio, contrahentibus iuramentum deferre.

rentur. Quamobrem publicum de his decretum cum imperiali determinatione nostra factum est, ut citra dubitationem & mortem omnes expellantur, qui à lata constitutione, quam diximus, emere prohibentur; ita quidem, ut nec impensarum repetitionem habeant. quotquot scilicet ab imperiali nostræ renuntiationis die in vicos, aut agros, aut prædia pauperum succedere fuerunt ausi. De iis autem, quæ acciderunt à prima indictione, siue à tempore famis, usque ad diem nostræ renuntiationis; citra discrimen unum & idem decretum heic sancitum valeat, ita ut omnis donatio, & hereditas, & ad legis huiusmodi fraudem excogitata confirmatoriarum, atque transactionum inter personas iam prohibitas cessent, ac ne quidem pro factis habeantur: non metuentibus istis, qui vendiderunt, ullam eorum, quæ hoc no-

ἐκφέρειν τῆς δατοφάσις. ὅθεν κωνηὴ πρὸς τὴν τοιαύτων δατοφάσις μὴ βασιλικῆς ἡμῶν ὀπίσθη κρίσεως γέρονεν, ὡς ἀναμφισβότως ἔσται ἀνυπερθέτως πάντας ἀπελαθλεύσας δατοφάσις εἰρημένης νομοθεσίας ἀγοράζοντες κωλυόμενοι, μηδὲνα λόγον μηδὲ πρὸς δαπανημάτων ἀπιτησίσεως ἔχοντας. ὅσοι δηλαδὴ ἐκ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποκρατορικῆς ἡμῶν ἀναρρήσεως κατετόλισαν ὑπὲρ σελθέντων ἐν χωρίοις ἢ ἀγροῦσι, ἢ εἰς κτήσιν πενήτων ἀκίνητων. πρὸς δὲ τῶν δατοφάσις ἰνδικτιῶν, ἢ τοιούτων κειμένων ἕως ἡμετέρας ἀναγερούσεως, ἀδιαφόρως μίαν ἔσται αὐτῶν δατοφάσιν ἐν ταῦτα διωρισμένον ἐνεργεῖν, ὡς πρὸς τῶν δωρεῶν, καὶ κληρονομίαν, καὶ τῶν ὀπίσθη νομημένων πρὸς ἀνεργασίαν τῶν ἐπινομιμασίων, καὶ τῶν ὀπίσθη νομημένων νομιζέσθαι, μηδὲ τῶν ὀπίσθη κατελαθθέντων οἰαν-

δήποτε

δήποτε εἰσπραξῶν τῶν πεπρακμένων ὀπίσθη κατελαθθέντων, ἐπιτῆς καὶ τῶν ἀνταλλακτικῶν ἀναγερούσεως, ἀνακαλυφθέντων ἑκάστου τὸ ἀπὸ δρχῆς ἰδίων. εἰ μὴ πᾶσι τῶν ἐβέλετο ὁ πτωχός, ἀπὸ πρὸν ἀνακεκοινωμένος ὢν, καὶ ἐμόνον ἰδίᾳ τῶν ἐαυτοῦ καταρχεσιν ἀφορῆσις. διὰ τὸ ἀνενοχλητον, ἀλλὰ ἔσται πρὸς κρείττον ἀντιπλάσων. πρὸς δὲ τῶν διαπραξέων, ἀναγερούσεως μὲν καὶ ταύτας, ὡς ἀναγερούσεως τῶν διαπραξθέντων πρὸς τῶν πεπρακτικῶν ἀναγερούσων, ἐπιτῆς καὶ πρὸς τῶν συγκληρονόμους καὶ σωτηλεσῶν, καὶ τῶν πρὸς τῶν νομοθεσίαν. πρὸς δὲ τῶν τιμημάτων, σκοπεῖσθαι τὰ πρὸς τῶν καὶ τὰ πράγματα. καὶ εἰ μὲν δηλωτὸς ἢ ἡγεμονικῶς ὀπίσθη ἢ περσοικειωμένον ὀπίσθη ὁ ἡγεμονικός, εἴτε πολίτικῶς, εἴτε ἐκκλησιαστικῶς, τυχόν ὀπίσθη, ὁ δὲ πωλήσας τῶν δατοφάσις ἐστίν, ὡς μηδὲ ἂν ἂν ὀπίσθη ἀναγερούσεως τῶν δατοφάσις ὀπίσθη τῶν δατοφάσις ὀπίσθη

mine soluta sunt, repetitionem. Præterea factæ permutationes rescindantur, recipiente quolibet id, quod ante ipsius erat. nisi forte nolit id fieri pauperior, ut cui prius esset cum altero confortium, qui que non tantum possessionem suam peculiariter segregauerit quietis causa, verum etiam potiorem partem receperit. Quod distractiones attinet, hæc quoque rescindantur, & venditæ res statim venditoribus restituantur, itidemque coheredibus, & sub eodem titulo vectigal prædentibus, iuxta primam constitutionem. Pretia quod attinet, tam personæ, quam res ipsæ considerentur. ac si quidem ex potentibus erat emptor, aut familiaritate coniunctus alicui potenti, siue politico, siue ecclesiastico, puta episcopo; venditor autem adeo inops est, ut ne quinquaginta quidam aureos habeat in bonis: pretij restitutio locum non habeat.

habeat. Sin amplius quam quinquaginta solidos habet, sane post præstitutum triennij spatium haud grauate pretium restituet, iisdem cum vniuersitate priuilegiis vtens fruens; licet scholaris sit, aut secretis inferuiat. Quod si distractio facta sit ab vniuersitate, cui pretium ob inopiam restituere difficile sit; tot annorum spatium ad solutionem habeat, quot annis iudex de futuris fructibus pretium facile restitui posse computatione facta collegerit. Quod si probet venditor, aut venditores, in venditione quocumq; modo vim dolumve malum intercessisse, vel ante venditionem factam, ab emtore, vel eius familia, se per iniuriam læsos, aut oppressos potentia: nihil restituant, licet emtor ex numero potentiorum non erit. Humiliora vero monasteria, & omnes inde vsq; à spathariis degentibus in hac vrbe, quæ diuinitus custoditur, itemq;

τιμήματος. εἰ δὲ ὑπὲρ ταύτων ἴσως ἔσται ἀνεξικάνκως μὲν περὶ θεσμίων τριετίας ἀποδώσῃ τὸ τίμημα, τῶν αὐτῶν δότολαύων μετὰ τῆς ὁμάδος ὑπονομίων, καὶ σχολᾶς ἔστιν, ἢ σεκρέτους ὑποηρετῆριον. εἰ δὲ ὁμολωῖ ἢ πωλήσῃ, δότορεῖ δὲ πρὸς τὴν ἀνάδοσιν, ἐχέτω πρὸς τὸν πρῶτον χρόνον περὶ θεσμίων, δι' ὧσων ἀνὸ δικάζων ἀπὸ τῶν μελλόντων καρπῶν συλλογίστηται δύνασθαι ἐλυτωθῆναι τὸ τίμημα. εἰ ἢ ὁπωσού δέικνῃ ὁ πωλήσας, ἢ οἱ πωλήσαντες ἐν τῇ πράξει βίαν ἢ δόλον ὑποστάντες, ἢ πρὸ τῆς πράξεως ὑπὸ τῆς ἀγορᾶς ἢ τῆς Φαμιλίας αὐτῶν ἀδικήματα καὶ καταδικασθέντες, μηδὲν ἀναδιδότωσαν, καὶ τὸ ἀγοραστὴς οὐκ ἔστω τῶν δωρατωτέρων. τὰ δὲ ἐτελέστερα τῶν μοναστηρίων, καὶ ὅσοι ἀπὸ πατριαρίων τῶν ἐν τῇ θεοφυλάκῃ πόλει διαστρεβόντων καὶ κατωτέρω δεχόντων ἐπι-

χον

χον ἀγορᾶς καὶ ἄλλοις, ἢ ἄλλοις ἀδικίας, μηδὲ προσεσσίας δυνατωτέρων διφενδοφόροι, μὴ μόνον ταῦτά γε ἀναλαμβάνετωσαν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀπικερδεῖς δαπάνας οἷον εἰς ἀμπελώνων καὶ φυλάξεως, καὶ ὑδρομύλων καὶ σιδερέων, δυνάσθῃ ἢ τῶν ὑδάτων ἢ ἰδίων οἰκημάτων περιεργεῖν, μὴ ἔτι βλάψαι τὴν πρῶτον κατασκευασμένην, εἰ μὴ ἢ ὑπὲρ τῶν δαπάνων λαμβάνωσιν. δότορας ἢ ἕσσης πρὸς τὴν ἀναστροφὴν τῆς χρεωσθέντων, μεσεγγυάσθῃ τὰ προσεπιτηθέντα ἐπὶ τῶν δότων διασημα χρόνων, μέχρις ἢ ἀπὸ τῆς μελλέουσας καθαροῦς ἀπικαρπίας τὸ ὀφειλόμενον τίμημα, ἢ τὸ εἰρημὸν ἀνάλωμα δύνασθῃ ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς. ἢ μᾶλλον κατέχευε μὲν τὸ κτήμα παρὰ τῆς ἐκποιήσεως, εἰς δὲ τὴν συγκομιδὴν τῆς καρπῶν γίνεσθαι πρῶτον καὶ τῶν φυλάκων πρὸς τὸ περιεσωθῆναι αὐτὸς εἰς δότολαύων ἢ συναλλάξαντος, ἐξ ὧσιν ἔχοντες ἢ αὐτῶν

magistratus inferiores, si quid emerint absque vi & iniuria quacumq; nec patrociniis potentiorum defensi; non pretia duntaxat recipiunt, verumetiam lucrosas impensas. puta quæ factæ sunt in cõstructione vinearum, & aquariorum molarum exstructionem. Poterunt & materias ædificiorum suorum tollere, modo ne statum priorem lædant: nisi forte pro his impensam factam recipiunt. Quod si ob inopiam reddi eis, quæ debetur, nequeant; ad tot annorum spatium sequestrentur ea, quæ alienata sunt: donec ex futurorum liquidorum fructuum perceptione debitum pretium, vel impensa facta, ceu dictum est, colligi possit. Vel ipsum prædium potius ab eo possideatur, qui alienauit; verum in collectione fructuum cura simul & cautio adhibeatur, vt ipsi fructus ad satisfaciendum ei, qui contraxit, feruentur. atque hac in parte facultat-

cultatē habebit, ut & ipse prouideat, ne fructus amittantur. ac si quidem is, qui alienauit, aliunde sibi prospicere potest; uniuerſi fructus illi tradantur, quo cum contractum fuit. Sin autem, retineatur ab eo, qui alienauit, quantum ad usum ipsius necessarium, agrique cultionem requiritur: reliquum totum restituatur illi, qui cum eo contraxit. Quod si ab illustrioribus uniuerſitatis ad pares, vel paulo dignitatibus inferiores, velut à scholariibus ad milites, vel ab humilioribus ad paulo superiores, velut ab expertibus militiæ municipibus ad scholares vel secretis inferuientes, alienatio facta, vel adhuc futura sit; inconcussa maneat. Similiter & si ob incumbentem à fisco necessitatem, aut quod fortassis alio in loco dotem filię suæ cōstituiere velit, aliunde quis soluere nequeat id, quod fisco debet, aut quod impostum

τέτων προνοείωται, εἰς τὸ μὴ ὑποβάλλεσθαι τὰς καρπὰς. Ἐὰν μὲν ὁ πορεύει ἐτέρωθεν ὁ ἐκποιησάμενος διουκείωται, πάντας ἀναδίδωσθαι πρὸς τὸν σωμαλάξανα. εἰ δὲ μὴ, τὸ ἀνηκὸν ἐξ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀναγκασίαν χρεῖαν ἢ γεωργίαν ἢ ἀγορᾶν ἢ ἀποκριματικῶν ἢ ἐκποιησάμενος: τὸ δὲ λοιπὸν ἀπαιτῶν, εἰς τὸν μετ' αὐτοῦ σωμαλάξανα ὑποκαθίστασθαι. εἰ δὲ ἐκ τῶν περιφανεστέρων τῶν ομάδος πρὸς ἴσους, ἢ ὀλίγον ὑποβιβασίως ἐν ἀξιώμασι, τοχὸν χολαρίων πρὸς στρατιώτας, ἢ ἐκ τῶν ὑπελειπόμενων πρὸς τὸν μικρὸν ὑπερέχοντα, οἷον ἀπὸ τῶν ἀστρατεῶν πολιτῶν πρὸς χολαρίους ἢ σεκρετικὸς ἐκποιήσις γέγονεν ἢ γνήσιον, μενέτω ἀποκριματικῶν, ὁμοίως δὲ καὶ δι' ἀνάγκην ὑποκειμένῳ ἐκ τῶν δημοσίων, ἢ τοχὸν διὰ τὸ ἐν ἄλλῳ τόπῳ βύλεσθαι προνοίωται ἡγερέσθαι ἰδίαν, ἐτέρωθεν ἐκ ἐχρήσασθαι δουλίαν τὸ πρὸς τὸν δημοσίον ὄφλημα, ἢ τὸ ὑποπτεῖν βάλει.

ρος, ἢ τὸ ὑποκαθίστασθαι προνοίωται ἐν κινήσει: καὶ διὰ πάντων τῶν αἰτίων διώκεται ἐκποίηση ἡγερέσθαι ἐκ τῶν ἀκινήτων, μόνον μέντοι πρὸς τὰς συχωρήσεις, ἢ ἐξ ἀνάγκης πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν αὐτῶν μητρονομίαν χωρία, ἢ τριῶν αὐτῶν κρημνίσαν. Διὰ τὸν αὐτὸν ἐν πρόπον, καὶ διωκεται πρὸς ὅσον πιπράσκοντα, ἢ ἄλλως ἐκποιήσας, σωμαλάξανα πρὸς πρῶτον ὅσον χωρίους, ἐν οἷς εἰσιν ἀνακεκλιμένοι, ἢ χωρὶς τῆς ἐκείνου νομῆς, ἢ τῶν ὑδάτων, ἢ τῶν ὀρέων οὐ διώκεται διουκείωται. ὑπερ δὲ τῶν ἀγορᾶν νοεῖται, ἢ ἐὰν γένη τῶν μόνων ἀποκριματικῶν, τῶν δὲ ἀνακεκλιμένων ἐκσῶσαι, ἐκ ἐξουσίας. εἰ δὲ ἐκ τῶν ἐκποιησάμενου κτήματων ἔστι πῖ καὶ ἰδιοσύστατον, ἢ τὸ ὀλίγον ἀναγκάζοντα ἀγορεύσει, ἢ ἐξ ὀλίγου ἐξίστασθαι. ἐχέτωσαν δὲ καὶ παρεθεσμίων μιλῶν δ' εἰς ὑποπτεῖν τῶν κτήματων, ὅσον ἐπερῶν.

ei onus est, aut promissam in rebus soli dotem: hac ipsa quoque de causa fieri alienatio poterit earum rerum, quæ soli sunt; sed duntaxat ad conuicatos, aut necessario ad ea prædia, quæ sub eadem metromomia sunt, id est, sub eadem comitura. Quapropter eodem modo & potest persona vendente, vel aliter alienante, optimum factu visum est præferri vicinos, quatenus confortes sunt, vel pascuis eius, aut aquis, aut montibus carere nequaquam possunt. Ac pro emtore quidem hoc intelligitur, ut si certum duntaxat aliquid retinere velit, & ea, quæ confortij sunt, alienare; potestatem hoc agendi habeat. At licet prædij, quod alienatur, aliqua pars ab aliis separata peculiariter existat; tamen emtores aut totum emere coguntur, aut toto cedere. Ceterum quatuor mensium diem habent ad collectionem pretij, quantum quidem

quam graues obeūt. At in
iis, qui ob erogationes im-
perialibus classibus ferui-
unt, & in classariis ceteris,
ex consuetudine iam pridē
obtinuit, vt in singulas
functiones militares fer-
uetur in rebus foli consti-
tuta duarum librarū pos-
fessio. quod nobis etiam
fatis esse videtur. Quod si
tantum in rebus foli pos-
sideāt, qui alterutram ha-
rum militiam obeunt, idq;
sibi feruent citra vllam a-
lienationem, & ad here-
des naturales transmittāt,
quocunq; voluerint mo-
do legitimo, cum onere
tamen suo; siue liberi ac
descendentes sint, ad quos
transmittunt, siue paren-
tes & adscendentes, siue
ex transfuso; siue ab in-
testato quibusdam por-
tiones æquales compe-
tant, siue fortassis ab in-
æqualibus portionibus ex
testamento vocentur, sui,
vel naturales, vel extra-
nei paganici heredes: (nam
in dignitate constitutos
omni modo ab huius-

ρεσίας. τοῖς δὲ τὰ βασιλι-
κὰ πλοῦμα ἑπὶ ῥόγῃς ὑ-
πηρετημένοις, καὶ τοῖς λοι-
ποῖς πλοῦμοις, ἡδὴ νῦν ἐ-
κράτησεν ἐκ συνθηκῆς β'
λιτῶν εἰς ἐκὼς τῶν στρατείων
ἀκίνητον Διγισώζουσα κτή-
σιν, ὃ καὶ ἡμῖν δεκνέντως ἔ-
χειν δοκεῖ. εἰ μὲν ἔν ἐν πα-
σῶτῃ ἀκινήτῳ κτήσῃ εἶεν οἱ
ἐν ἐκατέραις στρατείαις κα-
τηλεγεμένοι, ἔ σῶζοιεν παύ-
τῳ σωτηρῶντες ἀνεκποίη-
τον, καὶ ἀδραπέμπειν εἰς
αὐτῶν φυσικὰς κληρονομίας,
καθ' ὃν ἂν βέλοιντο νόμιμον
τρόπον, μὴ ἔσ οἰκεία μὲν τῶ
γε βάρεος, εἴτε κατιόντες εἶεν
πρὸς ἑς ἀδραπέμπονται, εἴτε
ἀνιόντες, εἴτε ἐκ πωλαγίας,
εἴτε ἐξ ἀδιεθέτου ἰσοκληρῆα
πίσιν ἀρμόσι, εἴτε δὸτὸ Δι-
θήκης ἐξ ἀνίσων μερῶν εἰκό-
τως κληθεῖεν, γνήσιοι ἢ φυ-
σιθεῖ, ἢ ἐξωτικῶν παρανοῖ
κληρονομοί: (αὐτῶν ἀξιο-
μαλικῆς γὰρ παντὶ τρέσφ
ἀποκλείομεν πρὸς τὰς τι-
αύτας Διγδοχὰς) καὶ κατὰ
ἀναλο-

ἀναλογίαν τοῦ κέρους τῆς
κληρονομίας. ἔπειτα ὁμοῦ-
μεθα καὶ τὸ βάρει τῆς σω-
τελείας κινήτων δὲ ἔσ ἐπιερ-
ραζόμεθα ὑπαρξῆν, ἀλλ' ἐν
ἑξῆσι αὕτη κείσεται ἔ κε-
κτημένοι. εἰ μὴ που ἔσ πολὺ
ἢ ἀκίνητῳ ἐλατῆσται. δὲ ἔσον
γὰρ τότε ἀνδρὸς ἀγαθῆς δι-
κιμασία τὸ ἐλλιπὲς τῆς ἀκι-
νήτου ἐκ τῶν κινήτων ἀνα-
παληρῶσαι. εἰ δὲ ἐν παρῆ-
σῃ πολλῶν ἀκινήτων ὁ στρα-
πῶτης καθεσῆκει, ὥστε κα-
ταπολὺ τῶν δικῶν ὑπερ-
βαίνειν ποσότητα: εἰ μὲν ἄ-
παντὰ ἐν τοῖς στρατιωτικῶν
κώδικῃν ἀπογράφονται, μὴ
διωάσται μήτε ταῦτα, μή-
τε ἐκ τῶν τῶν στραπῶτῳ
διεπωλεῖν, καὶ μείζοντῳ
εἶναι ἡξιομῆρα ἰαμῆς. μάλ-
λον δὲ μὴ διωάσται ἵνα ἐκ
τῶν ἀγοράσῃν, ἔ μάλισται
περιβλεπῆν ἢ ἀξιομαλικῶν,
ἢ διωάσται, μέχρι χολα-
ρίων, ἢ μητροπολιν, ἢ ἑπι-
σκοπιῶν, ἢ μοναστήριον, ἢ ἑτε-
ρον τὸν οἰονδήποτε διαγῆ οἶκον,

modi successionebus ex-
cludimus) vt pro rata
lucris ex hereditate obue-
nientis, etiam functionis
onus sequatur. De bonis
autem mobilibus nihil curiose
statuimus, sed erunt
hæc in potestate possiden-
tis, nisi forte accidat, vt re-
rum foli magna facta sit
imminutio. Tunc enim
arbitrio viri boni quod in
rebus foli constitutæ pos-
fessionis deest, de mobili-
bus supplendum erit. Sin
autem multis foli rebus
abundet miles, ita vt lon-
ge iustam quantitatem ex-
cedat: si quidem omnia
descripta sunt in codici-
bus militaribus, neque po-
terit hæc, neque de his
quidquam distrahere mi-
les, quātumuis multo ma-
ioris æstimentur. Vel po-
tius nemo quidquam ho-
rum emere poterit, præfer-
tim spectabilis, aut in dig-
nitate constitutus, aut po-
tens, ad scholares vsq; vel
metropolis, vel episcopa-
tus, vel monasteriū, vel alia
quæcūq; religiosa domus:

fcituri, se nullam de pretiis actionem habituros. Quin nec impensarum habebitur ratio, quamuis in excolendas res emtas multa expenderit. Materias tamen suas ita recipient, ut statum priorem non laedant. Quod si omnia descripta non sunt, sed forte possessionem miles peculiariter suis circumscriptam finibus habet, nec ulli militiae seruituti obnoxia, facultatem habeat eius alienandae, quocunq; modo volet: modo descripta in rebus soli possessio eius ad exhibendam functionem militare sufficiat. quippe si quid desit, cogentur is, quia milite praedium naclus est, quod deficit ex aliqua causa per rem soli supplere. Sin res soli, quas possidet miles, prorsus descriptae non sunt: quae magis fertiles sunt, ad iv vsq; libras, tacite sint obligatae. Atque hoc ex providentia nostra privilegio subnixi sunt. Eorum autem, quae reliqua sunt, permissa sit

εὐδότης ὡς ὅτι ἔσται αὐτοῖς
 πρὸ τῶν πτηνμάτων ἀγω-
 γή. ἀλλ' ἐστὶν ὁ πρὸ τῶν δα-
 πανημάτων λόγος, καὶ εἰ
 τύχοιεν πολλὰ κατ' ἐναλωπέ-
 τες εἰς φιλοπονίαν τῶν ἡγε-
 ροσμύων. λήψονται μὲν
 πρὸ τῶν ὑλας αὐτῶν, καὶ
 μὴ βλάψαι τὴν πρὸ τῶν
 κατὰ τῶν. εἰ δ' ἐπὶ πάντων γε-
 γραμμύνα εἰσὶν, ἀλλ' ἔχει
 εἰκότως ὁ στρατιώτης κτήμα
 ἰδιοπεριόριστον, καὶ τῆν στρα-
 τεῖα ἀκαταδύλωτον, ἐξ ἑστίαν
 ἐχέτω ἢ δὴ βέλτοιον τρέπω
 τῆν ὀκπιεῖν, καὶ ἢ μὲν πρὸ
 ἢ ἀπογεγραμμύνη ἀκίνητος
 κτήσις αὐτῶν ἰκανὴ ἐστὶν ὑπε-
 ρετίειν τῆν στρατεῖα. εἰ γὰρ
 ἀπολείπεται, ἀνάγκη ἔχει
 ὁ καὶ στρατιώτης λαδῶν πρὸ
 κτήμα, τὸ ἐλλοπίς ἐκ ἑνὸς
 αἰτίας δὲ ἀκίνητος ἀναπολη-
 ρῶται. εἰ δ' ἐπὶ ὅλως ἀπο-
 γεγραμμύνα εἰσὶ τὰ ἢ στρα-
 τῶν ἀκίνητα, τὰ ἀρχηστῶ-
 πρὸ σιωπηρῶς ὑποκείσθω-
 σαν ἕως δ' λιτρῶν. καὶ τῆν τῶ
 πρὸ νομῶν ἔξ ἡμετέρων πρὸ-
 νοίας

νοίας συγκροτείσθωσαν. ὁ δὲ
 πρὸ τῶν ἐφέσθω τῆν ὀκ-
 πιεῖσθω. καὶ εἰπερ συμβῆ ὁ μὲν
 ἀρχηστῶν ἀγοράσθω πρὸ-
 τερων, ὁ δὲ τὰ ἀρχηστῶν ὑ-
 περων, ἐκινηθῆ ἢ ὀκπιε-
 τεθῆ μὲν πρὸ νομῶν τὰ ὀ-
 κπιεῖσθω: ἐχέτω τὸ πρὸ νομῶν
 δικαία καὶ ἢ μεταγρῆσθω ὁ
 πρὸ νομῶν. εἰ δὲ πολλὰς
 ἔχοντες ἀκίνητας κτήσις καὶ
 πολυτίμους, τὸ ἀπογεγραμ-
 μένῳ ἐκπιεῖσθω, ἐκινηθῆ
 ἢ πᾶν τὸν βεληθεῖεν ὑπερὸν τὸ
 ἀπογεγραμμύνην, διδομεν
 αὐτοῖς τὸ βεληθεῖεν τὸ ἐκινη-
 σθω, καὶ τὸ ἀλλῆς ἢ τῶ ἀγο-
 ρῶν τὸ ἰκανὸν πρὸ τῶν
 ὅτε δηλαδὴ ὑπερῶν ὑπερ-
 τῶν δ' λιτρῶν μὲν οἱ ἰππῶν, ὑπερ-
 τῶν ὅς ἢ οἱ πλωτῆρες. εἰ
 ἢ μέρος στρατείας ὑπερῶν
 πᾶν τῶν, καὶ ἀναλογίαν ἢ μέ-
 ρους αὐτῶν ὅ τὸ ὑπερῶν τυ-
 πῶν. μὴ δ' ἄλλως ἢ κυρ-
 ὄσθω πρὸ τῶν τοῖς πᾶν-
 τῶν οἰωδῆν τῶν πᾶν τῶν
 εἰ μὴ ὁ τὸ πρὸ τῶν ἀνεπι-
 φῶν τῶν ἀνεπιφῶν τῶν

eis alienatio. Ac si quidem
 vsuenerit, ut vnus ferti-
 liores prius emat, alius mi-
 nus vtilia posterius; & ex
 priuilegio iam exposita
 fertilia fuerint euicta:
 iura prioritatis aduersus
 posteriorem anterior ha-
 beat. Quod si possessio-
 nes in rebus soli plures &
 pretiosas admodum ha-
 bentes, eam, quae descrip-
 ta fuit, alienauerint; post-
 eaque descriptam hanc
 euincere voluerint: eui-
 ctionis subsidium eis da-
 mus, & ex aliis possessio-
 nibus emtor satis accipiat,
 quum scilicet vltra iv qui-
 dem libras equites, clas-
 sarij vero vltra ix in bonis
 habent. Quod si partem
 functionis militaris aliquis
 exhibet, pro rata partis
 eius & de opulentia ipsius
 ac facultatibus statuatur.
 Non aliter autem domi-
 nium praediorum milita-
 rium iis adquiratur, qui ea
 quocumque titulo possi-
 dent; nisi annorum qua-
 draginta tempus adtesta-
 tione nulla interueniente

effluxerit. Nam propemodum malæ fidei possessori- bus hos olim quoq; consuetudo adnume rabat. nisi quod ex contractu possidentes, nullū fructuum damnum sentiebant; at malæ fidei possessores, & fructus, & reditus, & omne detrimentum restituebant. id quod nobis quoque placet. Militem vero existimandum statuimus, non eum modo, qui sacris militum legionibus est de- uotus; sed & hos, qui ex iniuria quadam fortunæ inopes facti, per edictum immunitatem consequuti sunt. quos iisdem cum illis frui priuilegiis æquum censemus, non concedentes, ut vel ab eis ea distra- hantur, ex quibus functiones militares exhibentur; ac multo quidem minus à fisco. Nam si vere proprieq; dominis, intermi- namur ob id, quod expe- dit publice; qui nam fisco distrahere permittemus, & non scriptam illam ve- terem iniquitatem, legis

ἔχον. ἔχον γὰρ τοῖς κακῆ
πίστει νομοθεσίαι ἡμετέρας τῆ-
ς καὶ πάλαι ἢ σωθήσεται. πλὴν
ὅσον οἱ μὲν ἐκ συναλλαγμάτων
Ⓞ νερμηθέντες, τῶν τῆ καρ-
πῶν ζημίαι διέφυγον: οἱ δὲ
πίστει κακῆ νεμόμενοι, ἐκ καρ-
πῶν καὶ προσόδων ἐπιβάντες
βλάβειν κατατίθεντο. ὁ καὶ
ἡμῶν δρέσκει. στρατιώτῳ δὲ
νομίζεσθαι διατυπῆμον, ἔ-
πὸν καὶ οὐσιαστικὸν μόνον τοῖς
ἱεροῖς λεγεῶσι τῶν στρατιω-
τῶν, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῶν, οἱ
ἀλίνα τύχης ἐπήρεια: ὅτι
δεῖς ὀφθέντες ἀδωρῆας ἐν-
τύχως τετυχήμασι. καὶ τῶν
αὐτῶν τέτοις ἀπολαύειν δι-
καζῶν προνομίων, ἔσθι συγ-
χωρήντες ἔτε παρ' ἐκείνων πι-
πράσκειν τὰ, ἐξ ὧν αἱ στρα-
τείαι ὑποστρέφονται, ἐπὶ πολλῶ
πλέον ὡς ἐπὶ δημοσίαις. εἰ
γὰρ τοῖς κερῶν δεσπόταις
ἑπιτιμῶν ἔκων ἢ κενῆ συμφί-
ροντες ἐνεκεν, πῶς ἀν τῶ δημο-
σίαις πειράσκειν ἑπιτρέψω-
μεν, ἐπὶ πάλαι ἀρῶσθαι
ἀδικίαν ἐκείνων, νόμος τῶν
ἔχον

ἔχον μετήσμεν; ἢ ἐπὶ τῶν γῆς
τε ἀπορίας ἐξελάνεσθαι ἐθα-
λάσσης, ὡς ἔσθαι θηρωδιστέ-
των ἐπιβασάτων. οἱ μὲν γὰρ
ὡς οἱ πῶν εἰσαγαγόντες τῶν
αὐτῶν τῆ ἀρκίαις φύσιν τῆ πα-
λιταία προσέμενον. λόγος γὰρ
ἔχει, μόνος θηρῶν τῶν ἀρ-
τες λιμῶν πειρομένων τῶν δα-
κίλων περιλιχμάσθαι. εἰ πε-
καλῶς τις εἰδῶς, χεῖρας ὅλης
τῆ πολιτείας, ἀλλ' ἐπὶ δακί-
λων ὅν στρατιώταις δοκίμ-
ταῦτα μὲν ἐν τοῖς ἐμπροσθεν
ἔσθαι ἐντελῶς ἅμα ἐλυ-
σιπταῶς καὶ τὸ ἡμῶν διοικῶν
διατυπῆμον. ὅτι τῶν προ-
λαβῆσαι, πάλαι μὲν ἑπιμε-
τεῖ ἀδελφίτης ἐπαχυμερῆς
σωθήσεται, ἀναρῶν τῶν ἀ-
γοραστῶν ἐρασίαι τῶν ἐξωθεν
ἢ ἢ λεπτομερῆς τῶν καὶ ἀμέ-
διοικησίαι ἀλλοτε ἄλλος, ἐν οἷς
ἀν αὐτῶν μετήσθαι οἱ τῶ ψήφου
κέραι μετὰ φερομέναι, πολ-
λῶν πῶν λάβειν παρεῖχε
τοῖς πειράσθαι, καὶ πῶ-
σαν ἀσπίθειαν. ἡμεῖς ἐν ἅμα
προσῶν ἐπὶ ὅσων ὅν πῶν τῶ

obtinere vicem concedemus; quam vbiq; terrarum & maris expulsum oportuit, ut quæ maxime bel- luina sit & immanissima. Nam equidē arbitrator eos, qui hanc introduxerunt, eandem cum vrfis naturā reipublicæ tribuisse. quippe vulgo perhibetur, solas ex feris vrfas fame pressas digitos suos circumlam- bere. ac recte sane qui rem æstimaverit, manus totius reipublicæ, non digitos, esse milites putabit. Atque hæc sequuturis temporibus plene pariter & vtiliter, de nostra quidem sententia, statuimus. Quod attinet præterita, iam olim quidē obtinet rudis & simplex consuetudo, ut citra pretij restitutionem prædij militarium emtores eijcian- tur. At subtilior singulo- rum moderatio alias alia, prout eam mutabant il- li, qui iudiciis præerant, magnum quoddam rebus detrimentum, ac nullam non obscuritatem adtulit. Iccirco nos tā in anteriora,

quam posteriora cogitationes de iis, quæ expediunt, conuertentes; & confusas illas, atq; varias actiones ablegant; & administrationem in rebus omnibus ordine quodam ac ratione munientes, fancimus; vt si quidem heredes existant descriptis militibus, descendentes puta vel ascendentes, vel ex transuerso, ad sextum vsq; gradum; ij prorsus admittantur, iuxta graduum cognationem aliis alij prælati, ad euictionem eorum, quæ male à militibus alienata sunt, aut à potente per vim detenta & possessa. Quod si gradus propioris cognati nolint, aut non possint; etiam cognati remotiores admittentur. Nullis autem cognatis exstantibus, aut adfinibus, qui ex lege vocantur; accedentes eiusdem militiæ collationisq; participes audiantur; qui si nulli sint, milites inopes eadem sustinentes onera: vt ex his facientes id, quod eorum inopiæ deest, eo

συμφερόντων τρέφοντες ἀναλογισμῶς, τὰς κεχυμῆδας ἐκείνας ἔπι κλιτοσκόπους ἀποδιεπομπέμενοι πρῶτας, ἐν ῥυθμῶν ἔργων ἢ ἐν πάσῃ διοικήσῃ περιετέλλοντες, θεασίζομεν, εἰ μὴ εἶεν κληρονόμοι αὐτοῖς τοῖς γεγενημένοις στρατιώταις, καπιόντες τυχὸν ἢ ἀνιόντες, ἢ ἐκ παλαγίας, μέχρι ἑκτῆς βαθμῆς, αὐτοῖς πάντως προσδεχθήσονται καὶ τῶν τῶν βαθμῶν συγγενεῖαν περιμώμενοι, εἰς τὸ ἐκδικεῖν τὰ παρὰ τῆς στρατιωτῶν ἐκπονηθέντα κακῶς, ἢ τῶν δυνατῶν βία καταχθέντα. τῶν ἐγγυτέρων δὲ βαθμῶν συγγενῶν μὴ βυλομένων ἢ μὴ δυναμένων, καὶ οἱ πρῶτῶν εἰσαχθήσονται συγγενῆς. συγγενῶν δὲ ἔχουσόντων, ἢ τῶν νόμων καλεσμένων ἀγγιστῶν, οἱ σιωδότης ἔπι σιμάχοι τέτων ἀκτινωσῶσι προσερχόμενοι, ἵστατων δὲ σὺν ὄντων, οἱ σιωτελεσθῆ δότωτῶν στρατιωτῶν. ἢ ἐξ ἐκείνων τὸ ἐνδεὸν τῶν δότωτῶν ἀνασώζοντες, ἐπιπροδομηθεῖεν

πρὸς

πρὸς ἰσχυρὴν ἰκανότητος. εἰ δὲ ἔπι σὺν εἶεν, ἀνάγκη ἔστιν ἀλλήλους σωτελεσθῶς εἰσπύεσθαι, πρὸς τὸ μὴ διαπίπτειν τὸν ἐκ τῆς κλύσεως φόρον. εἰ δὲ γε στρατιώτης στρατιώτῃ ἐτέρῃ κτήσῃ ἡγόρασεν, εἰ μὴ ὁ ἐμπρωτέρως ἐξ ἄπορος, τῶν αὐτῶν ὑφ' ἐξῆς πινῶν τοῖς δυνατοῖς, ἀναργύρωσ ἐκπίπτων τῶν ἡγορασμένων. εἰ δὲ ἄπορος ἐξ ἄπορος, τὸ ἀγορασθῆν ἐξ ἑπίντωσ, ἢ τὸ τίμημα λήψεται. εἰ δὲ ἀμφὸν δότωτῃ εὐρίσκεται, τῶν ζημιωμένων μέρει προσεθηθείσῃ κελεύομεν, τῶν ἀγαθῶν πῖστιν ἐν ταῦτα τηρῆντες, ἢ τις σὺν ἐὰν πινὰ κερδαίνειν ἐκ τῆς ἄλλῃς ζημίας. ταῦτα πρὸς στρατιωτικῶν κτήσεων ἂ μὴ εὐρηκότες, ἀδὲ ἐξ ἀρηκότες, διὰ τὴν ἀθήτην μετὰ βελῶν καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν στρατιωτικῶν προσώπων, ἔπι συμπεσόντα τέτοις μικρὸν ἀνωθεν ἀναγορεσθῶν. λέγεται μὲν ὅλοσχερῆς τῶν πραγμάτων ἀνατροπή, καὶ φορεῖ ὀλέθρου δυσκάθεκτος,

vsque proficiant, vt faris habeant. Quod si ne illi quidem existant, ciuiles quoque collatores audiri necesse est, vt ne vestigal census intercidat. Si vero miles possessionem militis alterius emit, si quidem opulentior ab inope, potnam cum potentibus eandem sustinebit, citra restitutionem pretij res emtas amittens. Sin inops à locuplete, omnino rem emtam habebit, aut pretium recipiet. Quod si ambo reperiantur inopes, partidamno adfectæ lubueniri iubemus, bonæ fidei rationem in hoc habentes, quæ neminem cum alterius detrimento lucrum facere sinit. His de possessionibus militaribus partim ita repertis, partim à nobis excogitatis; ad ipsas quoque personas militares transfundendum existimauimus, & quæ his contingere, paulo altius repetenda. Erat aliquando id tempus, quū integra rerum euerfio vi-

geret, ac infrenis impetus exitij;

exitij; quum quiuis eorū, qui gloria præstabant, passim fundos citra modū abscondens, loco mancipiorum miseros possessores haberet, iniqui se nihil existimans facere, sed perpeti potius, si alius ipso superior auaritia foret. adeoq; malorum integrum quoddam certamen erat. quod in potentibus sane non infestabat, sed inde exorsum, in minus valentes desinebat. Nam superiorum adfectiones in vulgus plerumque propagantur. Inde factum, vt qui exercitui cum imperio præerant, quasi lex esset, horum facultates ducum esse, omnium: omnia rapientes, rei militaris imperitos homines eis vicissim præberent, venales, negligentes, nihil minus quam bellicosos, magis degeneres formicis, & lupis rapaciores. quorum opera quum hostibus extorquere tributa non possent, argento subditos emungebant. Ita que non

καὶ πᾶς τις τῶν ἐν δόξῃ κρα-
ταῶν πανδυδῆς χώρας ἀ-
πειροεπίτες διαποτεμόμενοι,
ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ὄντι
ἀθλίους ἐνέπατε κήτορας,
ἀέτλια ποιῆν ἔχ ἡγάμε-
νοι, πύραρον δὲ μάλλον, εἰ
ἐπερὶ ὑπερπερὶ τῆς ἐν
πλεονεξίας ὀφθείη. καὶ ἡ
ὀλοχερῆς ἀμιλλα κακῶν.
ἐδὲ γὰρ ἐδὲ μέγρι τῶν διωα-
σῶν ἡ, ἀλλ' ἐκείθεν δὲ ἔξα-
μύη, καὶ εἰς ὄντι ὀλιγο-
σθενεῖς ἐτελεύτησεν. αἱ γὰρ
τῶν ὑπερεχόντων ἔξαις, δια-
δόσμοι ὡς ἑπίπαν τῶ πηλῆθι
γίνονται. ἐκείθεν τε οἱ ἄρχων
ἔσρατῆ λαχόντες, ὡσπερ
ὄντες νόμος, πᾶ τῶν εἶναι
τῶν στρατηγῶν, ἀ πάντες
εἶχον λαμβάνοντες ἀντεδί-
δων αὐτοῖς ἀστρατότας ἀν-
θρώπους, ὄνεις, ἀμελείς,
ἀπολέμετες, μυρμήκων ἀγχε-
εῖρες, καὶ λύκων ἀρπακλι-
κωτέρους. δι' ὧν ὄντι ἔχθρες
διασμολογεῖν ὅτι ἔχοντες,
ἡργυρολόγην ὄντι ὑπηρέτας.
ὄθεν ὅτι ἐδέθησαν χρόνος
πρὸς

πρὸς τὸ πᾶν ἀνατεῖλαι,
ἀλλ' ἐκ τῆς σφῶν καὶ ἀφο-
ρεῖς εἰς ἔρατον κίνδυνον τῶν
τῶν ῥωμαίων ἤλασαν δὲ-
χλω. ὅστω μὲν ἐν τῶν ἀνα-
δω πρὶ τῶν τῶν ἀνασο-
λῶ καὶ βαλλόμεθα, πολ-
λοὶ τῶν ζῆσῶν καὶ μετρίων
ἀναφανήσασιν. ἡ μάλλον ἡ
πληθὺς τῶν εἰς τὸ πάτριον
ἔδαφ' ἑπινοςῶντων βοή-
σεται, ἄρτι τῆς διελείας ἀ-
πηλαγμένον. ἀναγγελεῖσι
δὲ οἴκη καὶ αἱ τῶν ἄλλων
πραγμάτων πρὸς τὴν κρείττω
μέγιστολ, αἷς προσταλαι-
παρέμετα τῆς φροντίσιν
ὑπονομαχῆνες, ἵνα μὴ κα-
φῆ τις ἡ καὶ διαπεφορημέ-
νη, ἡ ἑπινουθεῖσι τῶν πλημ-
μελῶς φερομένων διόρθωσις,
ἡ ἐν τῶ περόντι ἐδὲ κίω ὡς
οἶον τέστιν, ἀερεβῶς ἀνεσι-
χρῆσται μὲν, καὶ τῶ ἔμπεσοθεν
χρόνω εἰς διαμονὴν αἰδιον πε-
ραδιόντες, θεσπίζομεν, εἰ τις
στρατιώτῃ ἐν παρούσης λόγῳ
ὄρεθείη κατέχων, εἰ μὲν αὐ-
τὸς ἐκείν' καὶ τὰ, ἐξ ὧν ἡ

longo ad euertendam
republicam spatio tem-
poris egebant, sed im-
petu solo Romanum im-
perium ad extremum pe-
riculum impulerunt. In
horum ergo repressione
quantum studij posue-
rimus, multi boni mo-
deratique viri prædica-
turi sunt. vel multitudo
potius eorum, qui ad pa-
trium solum reuersi sunt,
recens seruitute liberata,
clamabit. Celebrabunt
etiam, opinor, aliæ res in
melius commutata, qua-
rum curis adfidie crucia-
mur, ipso cum somno bel-
lum gerentes; ne futilis &
euania sit à nobis exco-
gitata rerum, quæ vitiose
feruntur, emendatio;
quam in edicto præsentī,
quantum eius fieri po-
tuit, accurate instituimus,
& æuo sequuturo ad du-
rationem æternam tra-
dentes sancimus, vt si
quis militem coloni loco
detinere deprehensus fue-
rit, si quidem is ipse fun-
dos etiam, de quibus fun-
diones

ctiones militares exhibentur, raptos habeat; sex solidos aureos multa loco soluat, quorum dimidiam quidem partem miles accipiet ad recuperationem restitutionis in integrum suam; dimidiam uero fiscus, eius seruitutis nomine, qua spoliatus est. Quod si eum prædia militaria non rapuisse, sed emisse comperit, sed emisse comperit fuerit; fisco quidem solidos tres soluet, aduersus militem uero actionem de pretio nullam habebit. si uero suis rebus ab aliis expulsos, vel per semet ipsos cessione uis, alij miseriti receperunt, vel ut colonorum obeant munera, vel ut pro mercede seruiant; extra culpam sunt. Si qui uero milites idoneos ad exhibenda ministeria sua retinere fuerint ausi, fossatis eos adimittent; pro eorum quolibet ab illo, qui eos excusauit, solidi sex singulis vicibus exigentur, quos fiscus sibi vindicabit. nisi forte ab

στρατεία ὑποηρετέται, κήματα ἀρπάσας ἐχρή, ἐξ χρυσῶν ΝΝ ποινῆς ἐνεκεν δόποσι, ἐξ ὧν ὁ στρατιώτης μὲν τὸ ἡμισυ λήψεται πρὸς ἐπανάληψιν τῆς δόποκαταστάσεως αὐτοῦ, τὸ ἡμισυ δὲ ὁ δημόσιος, ἢς χάριν ἐσερήθη δολείας. εἰ δὲ ἐχ ἀρπάσας, ἀλλ' ἀγορεύσας εὐρεθῆ τὰ στρατιωτικά, πρὸς μὲν τὸ δημόσιον γ' χρυσῶν ΝΝ καταθήσει, πρὸς δὲ τὴν στρατιωτικὴν ἀγωγὴν ὑπὲρ δὲ τιμῆματι ἐχ ἐχρή. εἰ δὲ ἐτέρων ἐξελασάντων αὐτῶν ἐκ τῶν οἰκείων, ἢ αὐτῶν ἐκείνων ἐκασίῳ χρησαμένων, ἄλλοι τέτρες κατοικήσειαντες ἐδέξαντο, εἴτε παροικεῖν, εἴτε τητεῖν, ἀνεύθιμοι ἔσωσαν. ὅσοι δὲ στρατιώταις ἰκανῶς εἰς ἰδίας ὑποηρεσίας κατετόλημῶσαν ἔχουν, τῶν φροσάτων τέτρες δόποσερήσειαντες, εἰς ἐκάστην ἂν ἐκάστῳ χρόνῳ 5 ΝΝ ὁ ἐξέκαστεύσας εἰσπραχθήσεται, ἢ πῶς τὸ δημόσιος οἰκείωσεται. εἰ μὴ πῶς δόπο στρατιωτῶν ἢ τῶν ἄλλων δρχόντων

τέτρες

τέτρες ἔτυχον ἀβδευμένοι, καὶ ἔτσι ἐκ τῶν δόποκαταμένων εἰς ὑποηρεσίαν δὲ στρατιωτῶν ἢ τῶν δρχόντων καθήκεσαν. εἰ γὰρ ἐκ τῶν ἐξωθεν καὶ τῆς κοινοτητος εἰσιν, σὺν ἀθωωθήσεται ὁ τέτρες ἔχων, εἰ καὶ δεικνύειν ἐπίμως ἔχει, πῶς δὲ στρατιωτῶν ἢ ἀρχόντων δπιπραπύωα κεχρησάται αὐτοῦ.

NEAPA Δ.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΔΟΣΕΩΣ
τιμῆματι στρατιωτῶν.

Ἐπιζομεν, εἰ ἂν ἄριστοι Δία τῆς πρετέρας νομοθεσίας, τῶν δόπορωτέρας τῶν στρατιωτῶν τὴν ἀνθεντίαν τὴν ἀναργυρίας ἔχοντες: τῶν μέχρι ΝΝ εὐπρόβαν ἔχοντες δόποδιδόναμι ὡς ἡμας, δηλονότι καλῆ πίσει κατὰ βληθεν τὸ τιμημα, ἂν ἀνδ βίας. καὶ Δία τῶν μὲν τῶν πῶς περὶ παρὰ τῶν καὶ αὐτῶν.

Κελεύομεν τῶν πωλήσειαντες στρατιώταις ἂν πλινκῶς

stratibus eos acceperint, ipsique milites ex eorum sint numero, qui ministerio ducis aut magistratum destinantur. Nam si sint extra hos, & ipsius ad eo communitatis; non liberabitur qui eos detinet, licet probare non difficulter possit, à duce vel magistratu potestatem sibi factam, ut eis utatur.

NOVELLA IV.

DE RESTITVTIONE
pretij militarium praediorum.

Sancimus, ut tametsi definitum sit per constitutionem superiorem, debere milites inopes habere ius pretij non refundendi: tamen ij, qui ad solidos in bonis habent, pretia restituant; id est, bona fide citraque vim numeratum pretium. ideoque cum loco & illud ipsum repetendum erit.

Iubemus, ut milites & municipes, qui distraxe-

FURE,

runt, sua recipiant; si quidem in vniuersitate vici accidit. Pretium vero non amplius triennio, sed etiam intra quinquenniū spatium illis restituent, qui eos definito quinquennio conuenire poterant.

Quotquot itaque sua receperunt ante hanc definitionem pretio non refuso, si sententiam iudicis habent, inquietari non debent; sed ea retineant inademta. Nam ex eo, quod tunc obtinebat, sententia prolata fuit.

Sin ea receperunt cum determinatione de refundendo ad diem pretio, jamque dies cessit; si quidem vel paulum persoluerunt ex prædijs, aut diem alium accipientes constituunt, atque promittunt se soluturos; eo nomine scripta cautiones exigendæ sunt, quas emtoribus exponere debent, se videlicet ad alium diem, de quo conuenerit, ea, quæ defunt, vel omnia soluturos.

ἐπαναλαμβάναν τὰ ἰδιώματα, εἴγε εἰς ὀμάδα χωρὶς ἰσχυράναι. τὸ ἥμισυ μὲν ἐπὶ διατριετίας, ἀλλὰ καὶ διὰ πενταετίας ὑποδώσασιν πρὸς αὐτὰς, ἐνάγουσας διὰ τὴν ὀρισμένην πενταετίαν.

Ὅσοι τὸν αὐτὸν ἀπέλαβον τὰ ἰδιώματα ἀναρρήτως πρὸς τέταρτον ἔτη μὲν, εἰ κερῶν ἔχωσι δικαστῶν, ἔπι τὸν ὀφείλουσιν ὀχλείουσι, ἀλλ' ἵνα πᾶσι ἀναφαιρέτως ἔχωσι. Διὰ γὰρ τὸ τότε κεραιῶσιν ἢ ἀποφασίς ἐξελύχθη.

Εἰ δὲ ἀπέλαβον πᾶσι ὀμιθέτες ἀποδέναι τὸ πημίματ' ἀπὸ προσθεσμίας, ἢ παρηλθεν ἢ προσθεσμίας, εἰ μὲν καὶ πρὸς μικρὸν ὑποδεδώκασιν ἀπὸ τῶν κτημάτων, ἢ σιωπῆνται ἢ ἐπαγγέλλονται λαμβάνοντες προσθεσμίας πᾶσι ἀποδέναι, ἵνα διὰ τούτων ἐγγράφως ἀσφαλείας ἀποκτησῶν τέταρτος, ἢ ὀφείλουσιν ἐκτίθεισιν πρὸς τὰς ἀγοραστῶν, ἢ εἰ ἐπὶ προσθεσμίας, ἢ ἀνδοκίμαδ' ἢ ἀποδώσασιν τὰ λοιπὰ ἢ πέντε.

Εἰ δ'

Εἰ δὲ τὸν ἰσχυρῶν ἀποδοῦναι τι ἀπὸ τῶν ἰσχυμάτων, ἵνα ἢ τὸν ἀπὸ τῆς ὀμάδος τῆς χωρὶς ἀποπέμψης, εἰάν τ' ἐπιλυσιτελέσῃ τῶν πενήτων κατανοηθείη, ἢ τῶν εἰς αὐτὰ τὰ διαπεπερασμένα δημοσία εἰσέλθῃ ὁ ἀγοραστής, ἢ πρὸς τὸν ἔκαστον ἐληθῆναι πᾶσι αὐτῶν ἀναλογίαν, καὶ τὸν τῆς ἀπολαύσεως τῶν τόπων ἢ ἐσομένης αὐτῶν εἰσφορῆς χρόνον ὀρίσας.

Ὡς ἵνα τὸν νημεθῆ τελευτῶν ἢ πέντε χρόνοις, μὴ περαιτέρω ἢ τῶν ἰσχυμάτων ἀποδοῦναι ἀσφαλισμένοις ἐκαστοῖς. ὡς μὴ πλείονα προσεῖναι χρόνον: ὡς ἀνὰ διὰ τῶν ὀρισμένων χρόνων τελεείως πρὸς τὸν χωρὶς τὴν παλινοδρομίαν ἢ τὸν πᾶσι δεσποτείαν, ἢ μὴ ἔχωσιν ἀδειαν οἱ τέταρτος ἀναλαμβάνοντες κατέχῃν.

Εἰ δὲ τὸν ἢ προσεῖναι οἱ πέντες, μέρος μὲν ἐκ τῶν ἰσχυμάτων ἀποδοῦναι, καθὼς ἰσχυρῶν ἔχαστον μέρος ἢ τὸν χωρὶς τῶν ἀγοραστῶν ὅτι

Quotquot in vniuersitate viciniorum locum ab vniuersitate viciniorum abscindes, si conuincibilis hoc esse pauperibus animaduersum fuerit; vel interim emtor in ea, quæ distraeta sunt, publice immittatur; vel pro summæ ab eo soluta portione, tempus etiam definies, quo locis ijs uti frui, reditusque percipere debeat.

Si ab vtraque parte datis vltro citroque manus propriæ scripturis caueatur, vt locum possideat aliquis ad annos tres, vel quinque, non tamen ultra, neve longius tempus abeat: intra tempus hoc definitum plene loci proprietatis ad viciniorum redeat, nec potestatem habeant, qui hæc loca suscipiunt, ea diutius retinendi.

Si poterunt aut optauerint pauperes, pretij quidem aliquam partem prestare pro viribus; partem vero [fundi] certos ad annos emtoribus cedere,

cujus

cuius illi fructus scilicet percipiant : vbi partem aliquam pretij præstiterint, quantam sane præstare possunt, diem statutum findunt, & quod reliquum temporis est, habita proportionis ratione, vel ex triente, vel semisse, vel ex triente, vel semisse, vel besse permittuntur emtores vsumfructum locorum percipere. Nam verbi causa c solidorum emtori ad vtendum fructum anni x definiuntur. Atenim l solidos pauper vel statim, vel postea soluere potest. Ergo v duntaxat annis emtorum fructus emtori percipere permittitur. id est, in annos singulos solidi decem præstantur. Atque hæc à tempore primæ constitutionis imperialis, vsque ad felicissimi imperatoris renuntiationem; quo spatium anni x v i i i continentur. Ceterum à tempore imperij nostri citra vllam distinctionem milites om-

χρονης ἀπομένους, κατὰ πλάσσειν τῶν ἡγοραστῶν : καθ' ὃ ἀν διωάμεως ἔχουσι, μέρῳ ἐκ τῆς ἡμερησίου πᾶραχόντες, διατέμενοι τὸν ὀρεζόμενον χρόνον, καὶ τὸν λοιπόμενον κατὰ ἀναλογίαν, εἴτε κτ' τὸ τρίτον, εἴτε κατὰ τὸ δέμοιον συγχωρεῖνται κατὰ πλάσειν οἱ ἀγορασταὶ τῆς τῶν τόπων χρησεως. τυχὸν γὰρ ῥ' NN τίμημα εἰληφεν ὁ διαπρασταὸς πένης. ἰ χρόνοι ὀρεζονται τῆς χρησεως τῶ ἀγοραστῆ. ἢ δὲ NN ἰσχύος ἔχῃ κατὰ βαλεῖν ὁ πένης παρὰ νῆκα ἢ εἰς ὕστερον. ὅτι ἑ μόνους χρόνους συγχωρεῖ) ὁ ἀγοραστῆς καρπέσει κατ' ἕνα ἕκαστον χρόνον NN ἰ εἶναι πῶ ἀπόδοσιν ταῦτα δὸτ' ἑ χρόνος τῆς πρώτης βασιλικῆς νομοθεσίας μέγχι τῆς ἀναρρήσεως τοῦ τερμακαρῆσε βασιλέως, ἐν οἷς εἰσὶν ἑτη ἰ. δὸτ' δὲ ἑ χρόνος τῆς βασιλείας ἡμῶν ἀδιακίτως πέντης στρατιῶτας καί

καὶ πολιτικῆς ἀναρρήσεως ἀποκαθίστασθαι εἰς τῶ ἰδίως τόπους κελδόμεν.

nes & municipes in loca sua nullo refuso pretio restitui iubemus.

ΝΕΑΡΑ Ε΄.

NOVELLA V.

Ἡ ἀποκειμένη ἐν τῇ σικελῆ.

QVAE IN SACELLO reposita est.

ΠΕΡΙ ΦΥΓΩΝ ΨΥΧΑΙΩΝ, καὶ ἀπολωλῶτων κτηνῶν.

DE FUGIS MANCIPIORUM, & de iumentis perditis.

Υπὲρ ἀπολωλῶτων ψυχαιῶν, καὶ ἐν τῶ αὐτῷ θεματι ὄρεθέντος, παρέχῃ ὁ δεσπότης N ἑν, μίλια δ'. εἰ δὲ ὑπερθεμαλίσειν ὄρεθῆ, NN β', μίλια δ'. εἰ δὲ β' ἢ γ' θέματα διελθὸν κρατηθῆ, NN γ', μίλια δ'. καὶ περὶ μὲν τῆς παρελθεῖν τὸν δωδεκαμηνιαῖον χρόνον, μὴ ἐξῆναι διαπραστασθῆν αὐτὸ ἀλλαχῆ, ἀλλὰ σωτηρεῖν καὶ φυλάττειν ἐν ἀσφαλείᾳ. εἰ δὲ καὶ τ' ἰβ' μιλῶν παρελθόντων ἐκ ἀναζητηθῆ τὸ ἀπολωλὸς ψυχάρον παρὲς τῆς κυρίας αὐτῆς, τότε ἐξῆναι τῶ ὄρηκῆ δια-

Pro mancipio perdito, & in eadem prouincia reperto, solidum vnum, solidum iij dominus præstat. Si vero in vltorio prouincia reperiatur, solidos i i. milia i v. quod si i i. aut i i i. prouincias peragrauerit, & captum fuerit; solidos i i i. milia i v. ac prius quidem, quam menses x i i. præterierint, alibi mancipium distrahi non fas est, sed conferuari atque custodiri caute debet. Si verò duodecim mensibus elapsis, mancipium deperditum à domino suo requisitum non fuerit; liceat ei, qui reperi-

rit, certa notaque perso-
na vendere, pro solidis vi,
milijs i v. Propterea ve-
ro tam vili distrahendum
erit, quod eius possessor
non sit perpetuus; sed
quod rursus in potestate
domini sit, re comperta,
totidem solidos prestare,
cum iv milijs, ac seruum
suum recipere.

Pro iumentis autem
perditis, si quidem maio-
ra sint & grandiuscula, pu-
ta pro bobus, & equis, &
mulis; i v milia dominus
prestet, eaque recipiat.
In minoribus vero, id est,
ouibus & porcis, in do-
minorum duntaxat arbi-
trio sit, vt, quod volunt,
prestent. At nomine vul-
nerum in capite, vel iniu-
riarum atrocium, vel scor-
tationis, vel adulterij, vel
furti; nihil omnino exigat-
ur. Furtiua tamen inuenta
dominis salua sunt. Quod
si nulli existent domini, fis-
co inferantur. Consimili-
ter si qui moriantur inte-
stati, & ne sexti quidem
gradus cognatos habeant;

παραδοκῶν αὐτοῖς ἐμφανῶς
πρόσωπον, ἐπὶ καθ' ἑσθλὴν ΝΝ
ἔξ, ἑ μιλίον δ'. Διὰ τῶν ἑ
τως δ' ὡς διαπαρασκευῶν,
διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸ δεσπότην δι-
λωκῆν, ἀλλὰ πάλιν ἐπ' ἐξου-
σίας ἔχον τὸ κύριον αὐτῶν, ὅταν
διαγνώσῃ, παρέχον τῶν ἰσχυρῶν
ΝΝ, μὲν τὸ δ' μιλίον, καὶ τὸν
ἴδιον δότο λαμβάνον οἰκέτην.

Ἰπὲρ δὲ κτηνῶν δότο λαλό-
των, ἵππῶν μὲν τοῖς μείζοσι ἑ ἀ-
δροτέροις, οἰονεῖ ἑσσι, καὶ ἵπ-
ποισι, ἑ ἡμίονοις, παρέχον τὸν
ἴδιον αὐθέντην μίλια δ', καὶ
λαμβάνον αὐτὰ ἐπὶ τῶν μι-
κροτέροις, τετέσι παραβάταις ἑ
χοίροις, μόνοις κείσθω τοῖς κυ-
ρτοῖς αὐτῶν ὁ βέλον) παρέ-
χον. χάριν ἡ τὸ ἵππικὴν κεφαλὴν
παραμύτων, εἴτ' ἐν ἐκτρα-
χωμάτων, ἡ πορνείας, ἡ μοι-
χείας, ἡ κλοπῆς, μηδ' ὀλιουῶ
ἀπειθεῖν. ἑ δὲ κλοπιμαῖα
δρακονόμια ἀνασώζεσθαι
τοῖς ἰδίοις δεσπότης. δεσπο-
τῶν δὲ μὴ ὄντων, τῶν δημο-
σίῳ εἰσομομίζεσθαι ὡσούτως ἡ
τελευτήτων ἑνῶν ἀδιαθέτως,
ἑ μηδ' ἑ

ἢ μηδὲ συγγρεῖς ἔχοντων ἐκ-
τα βαθμῶν, τὰ διαφέροντα αὐ-
τοῖς τῶν δημοσίῳ εἰσομομίζεσθαι.
διαθεμένῳ ἡ, καὶ συγγρεῖς μὴ
δύσικον) ἑ ἴδιοι, μέχρι τῶν εἰ-
ρημένῳ βαθμῶν, φυλάττεσθαι
ἑ τὸ διαθήκης. ὡσούτως ἡ ἀ-
διαθέτως τελευτησάντων, ἑ
συγγρεῶν δύσικομένων, ὡσούτως
ἐκείνης τὰ τὸ κτήσεως μετὰ
πέμπεσθαι. εἰ ἡ μήτε διαθήκοιτο,
μήτε συγγρεῖς ἔχοι ὁ τελευ-
τησῶν, τότε τὸ μὲν τρίτον μέ-
ρος τὸ αὐτῶν κτήσεως δίδωσθαι
ὑπὲρ λύτρας τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν τοῖς ἐν Χριστῶ ἀδελφοῖς.
τὸ ἡ πενήτηδον τῶν δημοσίῳ
εἰσομομίζεσθαι.

eorum facultates atque
bona fisco inferantur. Sin
testamentum quis fecerit,
licet nulli cognati & ne-
cessarij reperiantur ad in-
dicatum vsque gradum;
testamenti tamen tabulæ
custodiuntor. Itidem si
defunctus sit intestatus, &
cognati reperiantur: ad
illos ipsos bona transmit-
tantur. Quod si neque
testatus sit, neque cogna-
tos habeat, qui defun-
ctus est; tunc pars bono-
rum eius tertia pro redi-
mendis eius peccatis fra-
tribus in Christo datur:
& quod praterea superat,
fisco inferitur.

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΝΕΡΑΣ
ὑπόθεσις μερικῆ, ἐκ τῶν Θεο-
δώρου ἑ Ἰππικολογίας Βαλοσι-
μῶν, ἑ πατριάρχης
Ἀντιοχείας.

EIVSDEM NOVELLÆ
argumentum particulare,
de scriptis Theodori cog-
nomento Balsamonis,
patriarchæ Antio-
cheni.

Ἡ νεαρὰ διαλαμβάνει,
ἑ ἀδιαθέτως τελευτῶν-
τες πύδων χωρὶς, μὴ κλη-

Hæc nouella tradit, eis
qui ab intestato sine libe-
ris moriantur, cognatos ex
transuerso non succedere;

sed tertiam partem patri-
monij eorum, qui sic de-
functi sunt, ad elargitio-
nes animæ salutare ex-
pendi: ad eamdem causam
servorum quoque de-
functi pretijs, ut qui ex eo
tempore liberentur. At-
que hæc novella de laicis
dumtaxat est lata, quo-
rum in personis rata de-
bet esse: quum de mo-
rientibus ab intestato epi-
scopis & clericis, novella
Iustiniana locum habet.

NOVELLA VI.

DE NON DESERENDO
iudicio ab iis, qui actio-
nem instituunt, & de
his, qui ad tres menses
vel annum ab-
sunt.

REUS in iudiciū aliter
ne trahatur, quam si
promiserit actor, se perse-
quuturum litem institu-
tam per se, vel legitimum
procuratorem. Quod si
paruerit, iniuste litem ab
eo moram; impensarum

ρονομείας ὡς δὲ τὸ ἐν παλαι-
αῖς συγγρῶν αὐτῶν, ἀλλὰ τὸ
τρίτον τῆς ἰσίας τῆς αὐτῶν τελευ-
τώντων παρεχωρῶν εἰς ψυχή-
κας διαδόσας: συναγαγόμε-
νων τῶν ἐν τῷ ἔτι ἱμνημάτων τῶν
οικειῶν ἔτελευτήσαντος, ὡς
ἀπεντεθῆεν ἐλευθεροδικῶν καὶ
ἐξεφωνήθη αὐτῇ ἢ νεαρῶν εἰς
οὐδὲν λαϊκῶν καὶ μόνων, καὶ ὀφεί-
λη κρατεῖν εἰς τὰς ἐνεργείας
εἰς τὰς ἀδικητέας ἐπι-
σκοπίας καὶ κληρικῶν τῆς
Ιουστινιανῆς νεαρῶν.

ΝΕΑΡΑ ΕΚΤΗ.

Περὶ τῆς προσεδρεύειν ἐν τῷ
δικαστηρίῳ τὰς κινητέας ἀ-
γωγῶν, ἢ περὶ τῆς ἀπολιμ-
πανομένων ἐπιτρεψί-
μησιν, ἢ χροῶν.

MH ἀλλως τὸ ἐναγόμενον
εἰς δικαστήριον ἐλκεῖται,
εἰ μὴ ὁμολογήσῃ ὁ ἐνάγων
προσεδρεύειν ἐπιτρεψί-
μησιν, ἢ διὰ νόμιμους ἐπι-
τολέως. ἢ εἰ μεταῦται δεχθῆναι
ἀδίκως πλὴν δικῶν κινήσας καὶ
ὀνομα-

ὀνόματι ἀναλωμάτων καὶ ἀ-
πανημάτων δέκατον μέρος τῆς
ἐν τῇ δίκῃ ποσότητος παρεχέ-
ται δικημένω. εἰ δὲ ἀπορῶ-
ν ὁ ἐνάγων δὲ ἰσκέ, καὶ κτῆ-
σικαφρασίαν ἀδικῶν δικῶν
ἀγωνίζομενος, μηδὲν αὐτὸν
ζημιῶσιν λόγῳ συνηθειῶν, ἢ
ἀναλωμάτων: μείζονι δὲ ἱμνω-
ρία αὐτῷ εἰς σώμα καθυπο-
βάλλεται. καὶ γὰρ αἱ παλαιαὶ
μείζονες εἰσὶ τῆς χρηματικῆς κα-
ταδίκης. εἰ ἀπαξ κινήσας ὁ
ἐνάγων, ὑπερον ὑπερτίθηται
ὑπεξελθεῖν τῆς πράξεως,
καὶ μηδὲ ἐν τῶν τριῶν μηνῶν
ὡς ἀγῶν, διδοῦναι αὐτῷ ἐπέ-
ρος ἐνιαυτῶν προσεσμῖαν. εἰ δὲ
μηδὲ ἔτι αὐτῷ ἐμφανίσῃ,
μηδὲ ἔτι αὐτῷ πέμψῃ,
τὸ ὀφείλοντα τῷ πράγματι ὑ-
πεξελθεῖν, ἀδεια ἐστὶ τῷ δι-
καστῇ ἢ ἀπόντος αὐτῷ, ὡς ἔ-
ναγόμενος μέρος δικηλογίας
καὶ τὰς νόμους ἐξετάζειν, καὶ
νόμιμον ἐπάγειν τῆς ψήφου. τὰ
αὐτὰ δὲ κρατεῖται καὶ ἐπιτρεψί-
ἐναγομῶν, εἴπερ μὴ προσκά-
ταρξεν ἀπολειφθῆναι, καὶ αἱ δε-

iumtuumque nomine de-
cimam partem quantita-
tis in lite comprehensæ vi-
ctori præstabit. Si autem
deprehendatur actor in-
ops iniustam litem per ca-
lumniam exercuisse, nul-
lum quidem sportularum
vel impensarum ratione
damnum sentiet; sed ma-
iori pœnæ, nimirum cor-
porali, subijcietur. nam
verbera grauiora sunt,
quam condemnatio pe-
cuniaria. Si semel actor
mota lite, postea moram
in persequenda causâ fa-
ciat, & ne quidam intra
tres menses comparuerit:
iudex alterius anni diem
ei præstiat. At si ne ita
quidem semet exhibue-
rit, nec alium suo loco mi-
serit, qui rem perfecte de-
beat: facultatem iudex
habeat, etiam ipso absen-
te, partis eius, quæ conue-
nitur, allegationes secun-
dum leges examinandi,
legitimamque sententiam
ferendi. Eadem & in reo
valeant, si post litis con-
testationem abfuerit, &

concessa conditiones ex-
 rauerint, ac ne sic quidem
 comparere vel per se, vel
 alium velit. Interim tam-
 en parti iudicium ad tres
 menses non deserenti res
 possidenda tradatur. Post
 annum verò probationes
 etiam una tantum parte
 presente ab eo productæ,
 qui se iudicio stitit,
 admittantur; & legitima
 iustaque sententia liti
 finis imponatur.

NOVELLA VII.

DE EQ. QVOD IVDICES
 civiles nihil acci-
 pere debeant.

SAncimus, ne quis iudicum
 civilium quidquam, quocumque
 titulo vel occasione capiat: sed ut
 manus puras habentes, au-
 tum omne contemnant.

NOVELLA VIII.

DE SPORTVLIS.

IVbemus, ut cognitores
 in qualibet auri libra
 non ultra tres solidos acci-

σομενοί πώθεσμαια παρέλ-
 θωσι, & εἰς τὸς ἄπαντες ἢ
 δι' ἑαυτῶν ἢ δι' ἑτέρων βέλοισι
 τῶς μὴ τῶ προσαρδύοντι
 μέρι δὲ τῶ τριμῶσι, διδόντω
 δὲ τῶ νομῆ τὸ πρῶγμα. μὴ δὲ
 τὸν ἐνιαυτὸν. Ἐἴς δὲ τοδεῖς
 πρῶθαι μὴ μονομερῶς πρῶ
 τῶ δὲ τῶ δικῆ πρῶσαρπι-
 ρῶντ, & ἀξίον μίμης δι-
 κῆς ψήφου τῶ δικῆ διευ-
 λυτῶσαι.

NEAPA Z.

HEPI TOY MHΔEN
 ἑστῶν πολιτικῶν δικαστῶν
 λαμβάνειν.

Θεασίζομεν, μηδένα τῶν
 πολιτικῶν δικαστῶν μὴ
 ὑπὲρ οἰασθησομένων ἀφορμῆς
 πρὸς λαμβάνειν, ἀλλὰ καθαρῶς
 ἔχοντ ἑαυτῶν χεῖρας, παντὸς χρυ-
 σῆος ὑπερφρονεῖν.

NEAPA H.

Περὶ ἐκταγματικῶν.

Κελεύομεν τῶς μαθημα-
 τικῶν κερτῶν ἐφ' ἑκάστῃ
 τῶ χρυσῆς λίτρας μὴ πρῶσι
 πρῶ

πρῶ τριῶν ΝΝ λαμβάνειν,
 δηλονότι δὲ τῶν ὑπορέν-
 τῶν, ὑπὲρ τε νομιστῶν, καὶ
 τῶ ὑπερετεμένων αὐτοῖς, καὶ
 μηδὲν ἔπρουν.

Μὴ ὑπερβαίνετω ἢ ἀπαί-
 τησις ἑξ ἑκταγματικῶν τῶ
 ΝΝ, ὅση ἀν' ἢ ἀπαυτηθεῖσαι πε-
 ρισσία τυγχάνη, εἰ δὲ ῥ' λι-
 τῶν ἔσται, Ἐπεραιτέρω, εἰ μὴ
 καθ' ἑσὸν ὑπὲρ προφῆς καὶ
 ὁδοποιίας δὲ τῶ ἐνέμεν, ὅ
 ἐκβεβασθῆς ἑδαπάνησε.

Τὸ ἀγροικικὸν πλῆθος, &
 οἱ λοιποὶ πένητες, εἴτε καθ' ἀλ-
 λήλων ἐνάγκῃ ὑπὲρ τῶν
 κοινῆ διαφερόντων αὐτοῖς, ἢ καὶ
 ἰδίᾳ ἑκάστος καθ' ἑτέρου, ἢ καὶ
 τῶ δυνατωτέρων Ἐυπωρωτέ-
 ρων ἀνθρώπων, καθ' ἑκάστω
 λίτραν ἀντὶ τριῶν ἐν μόνον
 παρεχέτωσαν Ν.

Εἰ δὲ μηδεμίαν εἴχε νομι-
 κῶ ἀμφισβολίαν ἢ δικῆ, μη-
 δὲ πρῶγμα δικῆς ἀξίον ἔσται,
 ἀλλὰ ἰσχυρὸν ἀνάγκης ἀναρ-
 χία, ἢ περὶ αἰδοῦ, ἢ ἀρπαγῆ, ἢ τῶ
 τριῶν ἐπελάθη, αὐτοὶ οἱ αὐ-
 τῶ διαπραξάμενοι, εἴπερ εἰσὶ

priant, minusquam ijs, qui
 locupletes sunt, tam pro
 notarijs, quam pro subser-
 uientibus ipsis praterea.
 quidquam aliud.

Exactio sportularum
 solidos centum non exce-
 dat, quantumcumq; fue-
 rit patrimonium, quod
 petitur; etiam si centum
 librarum sit, & amplius;
 eo excepto, quod cibario-
 rum & itineris nomine,
 dum peregre abest, exse-
 quitor impendit.

Rustica plebs, alijq; pau-
 peres, siue aduersus scipfos
 agāt propter ea, quæ com-
 munitè ad ipsos spectant,
 siue priuatim singuli con-
 tra singulos aut aduersus
 potentiores & locupletio-
 res homines, de libra qua-
 libet pro tribus vnum mo-
 do solidum præsent.

Quod si causa nullam
 iuris ambiguitatē & con-
 trouersiam habuit, neque
 res digna lite fuit, sed
 forte contemptus impro-
 bus ius dicentis, vel præda,
 vel rapina, vel quid eius-
 modi commissum est;

auctores $\nu\sigma\mu\mu$ facinorum, si quidem illustres sunt, pro ijs, quæ in iudicium deducta sunt, de qualibet libra definitos III. solidos præsent: humiliores vero, singuli solidum vnum; præterquam quam quod & statutam legibus pecuniariam poenam exsoluent. Itidem ab eis & vsuræ, vel fructus, in quibus licet, exigentur.

Quum restitutio fit in possessionem, si quidem in causa pauperum, nihil; sin illustrium, de libra dimidius solidus præstetur.

Si aduersario contumaciter iudicium deserente, pars alia fuerit in possessionem missa: nullo modo causæ restitutio prius fiat, nec res hinc inferantur, & per ipsam negotiorum mutationem corrumpantur; sed eadem consuetudines sunt.

Iis, qui iudicibus extraneis, aut tribunalibus urbanis in scripturis seruiunt, si definitiua sententia

των εμφανεστέρων, ὑπερ τῶν δικησθέντων παρέχεται πᾶς ἐφ' ἑκάστη λίτρα ὠρμισμῶν NN γ'. Ὀπερ στροὶ δὲ ὄντες, ἀνά N α', πρὸς τῷ καὶ πλὴν δὲ τῶν νόμων χρηματικῶν πινυλὸν ἐκπινύουσι. ἐπὶ δὲ ἑ δ' ὄν τίκτες ἢ ὄντ' καρπῶν, ἐν οἷς ἔξουσιν, ἀπαγεῖσθαι.

Επινομή γηρομνή τῆς ἀποδώσεως, εἰ μὲν πρὸς πέντητας, εἰ δὲν εἰ δὲ πρὸς εμφανεστέρων, ἵπτι τῇ λίτρᾳ τὸ ἡμισυ ἔνομισματῶ.

Εὰν ἔ ἀντιδικῶν προσπετῶς ἀπολειφθέντος, ἵπτι νομῆ πεμφθῆ τὸ ἕτερον μέρος, εἰ δὲ ὅλως χρεὶ πρὸς τὸν τῆς δικῆς ἀποκαταστασιν γίνεσθαι, μηδὲ ὠδὲ κακείσε τὰ πράγματα φέρεσθαι, καὶ δὲ τῆς τῶν πραγμάτων ἐναλλαγῆς διαφθείρεσθαι: ἀλλὰ αἱ αὐτῆς συνήθειαι ἔσωσαν.

Τῶν δὲ ὑπουργόντων ἐν ταῖς γραφαῖς τοῖς ἔξω διατητῆς, ἢ τοῖς ἐν ταῦθα διασημοῖς, αὐτοτελῶς ἀπολυμνήσθαι.

μνήσθαι, καθὼς ὅτι τῶν ὑπερλεστέρων ὑποθέσεων ἀρχὴ λίτρας α' ἢ ἐπέκεινα, μέχρ' ἐνός N διδόνται. ἐλάττωτος δὲ ἔσσης, ὑφαιρεῖν πρὸς ἀναλογίαν τὸ N, ὡσπερ αὐξάνειν πάλιν ἵπτι τῶν ὑπερβαίνουσιν ἕως τρεῖς λίτρας δικῶν, ἀρχὴ β' ἢ καὶ γ' NN.

Μηδέποτε δὲ τὸ πενήτων πολιτικῶν μηδὲ μεγίστης ἔσσης τῆς ὑποθέσεως, γραφῆς χάριν πλεόν παρέχεσθαι τὸ N.

Επὶ ταῖς ἀπολυμέναις ψήφοις, ἢ τοῖς κ' κέλδουσιν, πρὸς ὄντ' ἔξω δικάζοντας, τὸ δίκαιον, πάλαι δὲ καὶ ἔκλειον διδόναι τὰς ἀπορωτέρων. τὰς δὲ ἀπὸ πρὸς τὸ ἀναλογικῶν τῆς ἀναγραφῆς καὶ ἔπράγματῶ, περὶ ἧς ἢ ψήφος προβαίνει. ἐστ' ὅτε καὶ πλεόν ἔ N, μετ' ἀναγνώσεως ἔ δικάζοντῶ.

Εἰ παρόντων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἀποκρίσεως ἐγγραφὸς ἀπόφασις ἀπολυθῆ

publicetur, ad unum vsq; solidum sportulæ dentur, sicut in causis tenuioribus, ad unam vsque libram, & paulo amplius, fieri consuevit. sin minor summa sit, pro solidi ratione detractio fiat; sicuti rursus augmentum, in causis tres libras excedentibus, ad II vel III vsque solidos.

Numquam à municipibus, qui pauperes sunt, ne quidem si maxima causa sit, scripturæ nomine plus vno solido præstetur.

In sententijs, quæ iussu principis ad extraneos iudices remittuntur, locupletiores quidem decumam, sæpenumero sextam quoque partem præstant: inops autem, pro ratione descriptionis & ipsius rei, qua de sententia profertur. Nonnunquam & plus vno solido, cum cognitione ius dicentis.

Si ambabus partibus præsentibus ex deliberatione iudiciaria decretum scrip-

scriptura comprehensum remissum fuerit ad illum, qui ius dicturus est in re presentanti; si locuples esse patrimonium pareat, potest interposita cognitione merces etiam ad duos usque solidos augeri.

NOVELLA IX.

DE CONSVETVDINIBVS.

Iubemus, ne cognitores lucrum aliquod commune cum notarijs aut eorum hominibus percipiant, neque sportularum participes sint: sed ijs dumtaxat, qui iudicium officijs subseruiunt in faciundis itineribus, administrationis positae ratione perceptionem horum concedimus.

Itaque iudicem contentum ijs esse iubemus, quae ab imperatoris pia manu accipit, adeoque redditus sui praestatione: subditos autem ministerio ipsius, tam notarios, quam ministros ceteros,

τῶ μελλόντι δικάζειν ἐπὶ τῶ τόπῳ, εὐπόρῳ δηλαδὴ περιουσίας ὑποδεικνυμένης, διωαιτὸν κατὰ Δείγμασιν καὶ ἕως β' NN ἀναβιβάζεσθαι τὸ μίσθωμα.

NEAPA Θ.

Περὶ σωτηραίων.

Κελεύομεν μὴ περιζεῖσθαι τὸ κέρδος τῆ μετέξῃ τῶν νοταρίων ἢ τῶ ἀνθρώπων αὐτῶν τῶς μαθηματικῆς κριτικῆς, μηδὲ συμμεμεριστῶς τῶν ὀικονομικῶν εἰναι. μόνοις ἢ τοῖς ὑποηρετεμένοις τάξεσι τῶν κερτῶν παρελθουσῶν καὶ τῶν ὑποκεκέρτων οἰκονομίαν συμμεμεριστῶς ἡπιτέρομην τῶν τέτων λήψαν.

Ἰκανῶσθαι ἐν τῶ μὲν κερτῆ Δρακελδομέθα ἐν ἐκείνοις, οἷς ἐκ τῆς βασιλικῆς εὐσεβῆς χειρὸς, καὶ τῆς β' προσοδὸς αὐτῶν προχοῆς. τοῖς δὲ τῆ ὑποηρεσίᾳ αὐτῶν ὑποπεκεκέρτων, νοταρίοις τε καὶ ὑπουρ-

ὑπουρτοῖς, ἐξ ὧν ὑπερ τῶν ἐγγράφων κερσεων λαμβάνουσιν ἐξ ἐκείνων, οἱ τῶν νικῶσων ἡπιτερόμην ψήφον, κερσεων ἐγγράφοις καταχυρώσασθαι πενήτην. ἔτω γὰρ καὶ ὁ ἀκροατῆς ἡπιπώτερον πρὸς τελείαν δόξασιν τῶν ζητημάτων Διανασῆ, ὅση ἔσται εἰς αὐτοῖς περισμὸς, εἰ μὴ ὁ δότο σωτελείας τῆς δικης. εἰ δ' ἐν μίαν δόξασιν ἐφ' ἐκείῃ ἡμέρᾳ καὶ κερσιν παύσηται ὑπερ τῶν τ' NN, πάντως δι' ὅλας β' ἐνιαυτοῦ κερμίσται κέρδο.

Οὐκ ἐν πύτοις δὲ Δρακεχυρήνῳ αὐτῶ καὶ ἀδείσαντον παρέχομην ἄδειαν, ἀλλὰ πρὸς τῶν τῆς δικης ποσότητι καὶ τὸν μισθὸν Δρατυπῶσθαι τῆς ἐγγράφου κερσεως. ἐπὶ ὑποθέσει αὐτῶ λς' NN, ἐξ μίλια τὸν διηκαιῶμην καὶ κερσιν ἐγγράφον λαμβάνοντα κατὰ τῆσθαι κελεύομεν. ἐπὶ ἡμῶς λίτρας, ἢ δυῶν, ἢ γ', N ἐν. ἐπὶ

ijs; quae pro iudicij scripta redactis ab illis accipiunt, qui sententiam victricē consequuti, scriptis iudicij munire se cupiunt. Sicut enim licet auditor studio maiori ad definitiuam sententiam in rebus controuersis properet, nullum alium fructum capient, quam ex consummatione litis prouenientem. Quod si sententiam vnam quolibet die protulerit in caussis ccc solidos excedentibus, omnino lucrum integri anni feret.

Ne que vero confusam in his ei, modoque carentem licentiam concedimus, sed pro quantitate litis etiam merces iudicij scriptura comprehensa constituatur. Quapropter in caussa xxxv solidorum, sex milia litis victorem, qui iudicium scriptis comprehensum accipit, soluere iubemus. In vna vero libra, vel duabus, vel tribus, solidum vnum. In

libris

libris IV. vel V. vel VI. solidos duos. In VII. vel VIII. vel IX libris, solidos III. In libris X, vel XI, vel XII, solidos IV. In maiore summa, quantacumque fit, vsque ad centenarium, solidos V, non amplius. atque hæc in iudicijs, vbi partitiones sæpenuero, vel restitutiones sequuntur. In quibus autem particularis diuisio, vel mandata, vel notationes quarundam forte depositio- rum, aut cognitionis alie cuius versantur, quæ tamen ad impuberes spectant: in talibus non amplius vno solido præstetur, licet ipsa summa XII libras & centenarium excedat. quin potius minus etiam solido, pro ratione summæ propositæ, vt in libra qualibet milia computentur, & quod ex ijs colligitur, notarijs ac ministris iudicis sufficiat.

Ministri iudicum, qui ab eis aliquo mittuntur, præter alia, quibus fruuntur, à fossatis scilicet excu-

σι δὲ δ', ἢ ε', ἢ ζ', NN β'.
 ὁππὶ δὲ ζ', ἢ η', ἢ θ', NN γ'.
 ὁππὶ δὲ ι', ἢ ια', ἢ ιβ', NN δ'.
 ὁππὶ δὲ πλείον ὅσον δὲ ἂν ἐστὶ, μέρει κεντη-
 ναρίας, NN ε', καὶ μὴ περαι-
 τέρω. ταῦτα ἐν κέρσεσιν, ὅ-
 π'ε' μερσίαι πολλάκις, ἢ ἀ-
 ποδόσεως ἐπικολληθῆσιν. ἐν
 οἷς δὲ μερικὸς μερισμὸς,
 ἢ ἐντάλματα, ἢ σημειώσεις
 κατ'ἀθέσεων ἰνῶν εἰκότως,
 ἢ διαγνώσεως, ἀτελῶν μέν-
 τοιγε· ἐν τοῖς τοις τοῖς μὴ
 πλείον τοῦ N παρέχεσθαι,
 καὶ ἰβ' λιτρῶν ἢ ποσότης,
 καὶ ὑπὲρ κεντηναρίου ἐ-
 σίν. ἢ τὸν δὲ τοῦ νομισμα-
 τὸ μᾶλλον, κατὰ ἀνα-
 λογίαν τῆς ὑποκειμένης
 ποσότητος, ὡς εἶναι μί-
 λια ἐφ' ἑκάστη λίτρα, καὶ
 τὸ ἐκ πύτων ὀπισσωαγ-
 μῶν ἰκανὸν ἔστω τοῖς νοτα-
 ρίοις καὶ τοῖς ἔκ κερτῆ ὑ-
 παργείοις.

Οἱ παρελθόντες καὶ
 ὑπαργεῖοι τοῖς κερταῖς,
 μὴ τῶν ἄλλων, ἂν ἀπολαύσασθαι
 φροσά-

φροσάτων τε ἐξικασείας, & πολέμων ἀπηλαγμῶν, ἐ-
 ζήτησων καὶ τὰ τῶν ἐκπα-
 γαλικῶν, ἵνα ἐκ τῶν πᾶσι
 διαρκῆ παραζώμιοι, μὴ βα-
 ρυνώσιν ἐν τοῖς πλείστοις τῶν
 βασιλείων οἴκους, & τὰ μονα-
 στήρια, καὶ τὰς μητροπόλεις,
 μηδὲ περιτήνεται καὶ αὐτοῖς,
 εἰς μείζονα καμνοτομίαν τῶν
 πᾶσι ὑποδοχῶν πικρῶν·
 ἀλλὰ αὐτοῖς μὲν ἐξ ἂν κερ-
 δαίνωσιν, ἀνομιῶν τὴν χρείαν,
 οἱ δὲ κερταὶ ἀφθονον ἔχοιεν
 πᾶσι τῶν ἀναγκῆως παρο-
 χῶν. συμμετρεῖσθαι δὲ τῶν
 πᾶσι τῶν ἐκπαγαλικῶν
 λήψιν, οὐ πρὸς τῶν ποσότη-
 τα τῶν ἀποδομῶν κτη-
 μάτων, ἢ πραγμάτων· ἀλ-
 λά πρὸς τὸν κόπον καὶ τῶν
 τερβῶν ἔτε χροῖον καὶ τῆς
 ὁδοπορίας. εἰ γὰρ λόγου
 χάριν ἀπαξ πεμφθεὶς, ἰ λι-
 τρῶν ἀποδίδωσιν ἐπιήσειτο
 κτημάτων ἢ πραγμάτων, ἐν
 N λήψεται τῶν ἰκανὸν
 ἔστω. εἰ δὲ δεκάκις παρελ-
 θῶν, πολλὰ συνετρέψῃ, τῆς

fati, & immunes à militia;
 sportularum quoq; com-
 moda percipiant, vt ex ijs
 quantum satis est acqui-
 rentes, hospitii religiofas
 domos, & monasteria, &
 metropoles non grauent,
 nec ipsi quoque ceteris ac-
 cedant, ad magis oneran-
 dum eos nouo quorun-
 dam more, quorum est
 hospitia præbere: sed ipsi
 quidem suis ex lucris, quæ
 faciunt, emant victum;
 iudices autem vbere ne-
 cessariorum rerum suppe-
 ditatione fruantur. Cete-
 rum modus perceptionis
 sportularum statuatur his
 non pro quantitate præ-
 diorum vel rerum, quæ
 redduntur: sed pro ratio-
 ne laboris, & mora tum
 temporis, tum ipsius iti-
 neris. Quippe si, verbū
 causa, semel missus x. li-
 bras alicui reddat, vel in
 prædijs, vel alijs rebus:
 sufficiat ei, si solidum
 vnum accipiat. Sin de-
 cies profectus, multas
 molestias pertulit, itinere
 longo confecto: nequa-
 quam

quam onerosum est, hunc non solidum vnum duntaxat consequi, (quando iudicibus hinc lucrum venire prohibitum est) sed pro ratione laboris eorum, qui mittuntur, etiam sportularum aestimationes fieri. Nam si causa quaedam grauis & multi laboris esse comperta fuerit, non amplius tribus solidis in vna libra nomine sportularum exigi debere sancimus. ita tamen, vt sportularum praestatio x x i v solidos non excedat, licet exactio maxime laboriosa sit, & quae reddantur, summam centum librarum superent. In minori vero quantitate permittimus iudicibus, vt mercedem cum labore trutinent, & apparitoribus itinera facientibus vel vnum, vel duos, vel tres solidos, pro difficultate causae concedant: atque haec in ijs, in quibus integra restitutio de iudicis decreto sequitur. At

ὁδοιπορίας μακροῦς ἔσσης, ὅτι ἐστὶ φορτικόν τοῦτον ἔχει ἐν Ν λαμβάνειν, (ἐπεὶ εἰς κέρδιον τῶν κερτῶν αὐτὰ ἐρχομένη ἀπηγορεύθη) τυπῶν δὲ πρὸς ἀνεολογίαν ἔχοντες τῶν παρελθουσίων, ὅτι τῶν ἐκταγματικῶν ἐπιτημίσεις. εἰ γὰρ μοχθηρὰ τις ὑπόθεσις καὶ πολυκόπος ἐποφθαίη, θεασίζομεν μὴ πλεόν τῶν γ' NN ἐπὶ τῷ λίτρῳ ἐκταγματικῶν ἀπατεῖσθαι. μὴ ὑπερβαίνεσθαι μὲν τοὶ τῶν κδ' NN τῆς τοῦ ἐκταγματικῶν παροχής, καὶ εἰ τὰ μάλιστα ἢ ἑσπεράξῃς πολυμοχθῶν εἶη, καὶ τὰ δαπνιδόματα ὑπὲρ ῥ' λίτρῶν τυγχάνωσιν. ἐν ἡτίονι δὲ ποσότητι τοῖς ὅτις κρίσις λαχέσιν ἐφίεμεν σαθμαῖσθαι τῶν κέρων τῶν λήψιν. ὡς ἢ α', ἢ β', ἢ γ' NN, πρὸς τῶν τῆς ὑποθέσεως διυλαχέρειαν προσεφίεναί τοῖς παρελθουσίοις. Ἐ ταῦτα ἐν οἷς δαπάναις πλεία ἐξ δαπάναις ἐξασθελαθεῖ. ἐπὶ δὲ πῶς ἐπὶ νομῆ

νομῆ ὑποδοῦσαι, μὴ δὲ ἐν καθόλου ὑπὲρ πραγματικῶν παρεχόμεναι. εἰ δὲ ἀπαξ ἢ δις ἐφίετο, μὴ πλεόν τοῦ Ν ὡς τὸ πολὺ διδομένη αὐτῷ, καὶ εἰ πολλῆς ποσότητος εἶεν τὸ δαπνιδόμα.

propter immiffionis in possessionem, nihil in vniuersum sportularum nomine praestetur. Quod si semel aut bis profectusest, ut plurimum ei non amplius vno solido numeretur; licet id quod redditur, magnae quantitaris sit.

NEAPA I.

NOVELLA X.

ΠΕΡΙ ΑΝΟΙΞΕΩΣ

DE TESTAMENEIS
aperiendis.

Διαιτηκῶν.

Ἐπειδὴ αἱ διαιτηκαὶ ὑποθέσεις καὶ αἱ ἀνοίξεις ἀνοίγονται, τοῖς ὑπουργοῖσιν ἐν τῇ ἀνοίξει καγκελλαρίοις ἐπὶ τῇ συναγωγῇ τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἐξ ἀδικηθέντων κληρονόμων, ἢ καὶ λεγομένων, καὶ τῶν δι' ἑτέρας χρεῖας ὀφειλόντων παρίσταται, παρέχεται Ν ἐν τῷ πρωτοκαγκελαρίῳ, ἔπειρον Ν α' καὶ τοῖς διυσι νοταρίοις, ἐν ἡμῶν ἔ Ν.

Ἐλάττονος δὲ τ' δύο λίτρῶν ἡριθμημένης τ' ὑποθέσεως,

Quoniam testimonia apud quaestore aperiantur, & in eorum apertione cancellarij feruiunt tam in colligendis testibus, & heredibus ab intestato succedentibus, aut etiam legatarijs, quam ceteris, qui ob alias causas atque negotia debent adesse; solidus vnus cancellario principi praestabitur, & vnus item duobus notarijs, dimidius scilicet singulis.

Quod si patrimonium minus sit duabus libris excepto

forte factis adfuit.
Tunc enim pro ratione
scribæ, ac officialium ei
ministrantium, modica
quædam merces erit sup-
peditanda.

NOVELLA XII.

DE HIS QUI CAEDES
committunt gladio, vel
magnis fustibus, vella-
pidibus, idque
consulto.

Lex Mosis pronuntiat,
homicidam è sacrario
abripieulum esse. Nec
item Iustinianus vllum re-
linquit asylum adulteris,
& virginum raptoribus, &
furibus, & homicidis.
Hoc ergo qui cognosca-
mus? qui magnum illud
templum asyli locum sta-
tuit * * * Hæc igitur
iam sancire decrevimus,
prioris quidem legis
severitatem cum be-
nigniore decretorum ec-
clesiasticorū censura com-
mutantes; dissolutionem
vero licentiamque delin-

καλοῦσαν ἔγραψα.
Φέως καὶ τῶν ὑποθηρω-
τῶν παξέωτων, μέτερον
πινὰ πορίζεσθαι τὸν μι-
σθόν.

NEAPA IB.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΟΝΕΥΟΝ-
των μὲν ἑξίφραξ, ἢ ἑύλων με-
γάλων, ἢ λίθων, ἢ κε-
κερνοίας.

Hæc Mosaicæ νομοθεσίᾳ
ἀποφαίνε, τὸν ἀνδρο-
φόνον ἐκ τοῦ ἱουδαίου
λήψῃ. ἀλλὰ ἔκ τινος οὐκ
ἔστιν ἀσουλίας τόπος μοιχοῖς, καὶ
περὶ τῶν ἀρπαξῆς, ἔκ τινος
καὶ ἀνδροφόνους. πῶς οὖν τῆς
γνώμης; ὅτι τὸν ἀνδροφόνον ἀ-
σουλίας τόπον διορισάμενοι
* * * πᾶσι μὲν οὐκ νο-
μοθετεῖν πορορήματα νῦν, τὸ
μὲν αὐτῶν τὸ πρὸ πάντων νο-
μοθεσίας τῆς φιλανθρωπίας
τὸ ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν ἐ-
πιπέσει μετέβαλλοντες, τὸ
ἀπὸ λυτῶν ἢ ἀνεστῶν ἢ ἐξα-

μαρτυρόντων, ἔκ τινος τοῦ
ποροῦ μίμησιν ὄκλον, ἐμό-
νον τῶν κατὰ δέσμω τῶν ἐπι-
τιμῶν ἐξιστάμενοι, ἀλλὰ ἔκ τινος
ποροῦ τῶν φονεῶν πε-
ρὶ μέρους μικρῶν εἰς ἐκπέ-
σει. τοῖς μὲν ἀνδροφόνους ἀ-
πὸ τῶν σωτηρίων, τῶν κενῶν δὲ
τῆς πολιτείας τὸ μὴ ποροῦ
τὸν ὄμοιον πινὰ ζῆλον εἰσεῖν,
κατὰ τὸ λυσιτελεῖ πορομη-
θῶμενοι. ὡς ἀν δὲ ἀμφο-
τέρων καὶ τὸ εἰσεῖν σωζῆ-
ται, καὶ τὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν
μέγα καὶ θεῖον σωτηρήσει
ποροῦ, ἔκ τινος τῆς μι-
μήσεως ἀναστέλλεται τῆς τῶν
ἀσφαλείας. τὰ μὲν
οὐκ ὅτι τῆς ἑξίφραξ ἀν-
δρωγῆς, καὶ τῆς εἰσέτι βιῶ-
σεως, κατὰ τὸν ἢ κανονικῆ ἀ-
κατάστατον, διοικεῖται κε-
λεύσει. ἀειφυγία δὲ αὐτὸν
ἀπὸ τῆς τῆς νομοθεσίας
κατὰ δέσμω τῶν τῶν,
κατὰ τὸν γέγονεν ἢ πλημμέ-
λεια ἑξίφραξ μίσματος.
τὸ μὲν, κατὰ τῆς τῶν ἀ-
κατάστατων, τὸ μὲν, μὴ

quentium, quæ illam ip-
sam ob causam facilem
imitationem habet, non
pœnarum duntaxat vin-
culo sanantes; verumet-
iam patrimonij prope to-
tius ademtione, quod ho-
micida possidet: ipsis qui-
dem homicidis de salu-
te, reipublicæ vero, ne
quis simili quodam feruo-
re rapiatur, vtili consilio
prospicientes: vt utraque
ratione tum ius ipsam sal-
uum sit, tum canonum ec-
clesiasticorum ingens atq;
diuinum priuilegium con-
seruetur; adeoque cautio-
nibus amborum imitatio-
nis frequentia coërceatur.
Quod igitur attinet vitæ
rationem, quam agere ho-
micida debet; ita ordina-
ri hæc iubemus, vt ca-
nones accurate statuunt.
Nos autem hac eum con-
stitutione perpetuo dam-
natum exsilio pellimus
eo loco, quo piacularis
illius cædis facinus
admissum fuit: partim
vt hoc exsilio puniatur is,
qui deliquit; partim vt
efficia-

efficiatur, ne tristitia maior & doloris incrementum occisi propinquis accidat. quod utrimque fortassis haud est inutile, ne unquam eius adfido conspectu, qui dolorem attulit, & vita defuncti memoria, sponte concitati ad ultionem necessarij, malum malo sanare conentur, & casum homicidij duplicem faciant. Quapropter omnino damnatus illinc homicida perpetuum exfuler, nec unquam istic vagetur, aut in ea terra domicilium habeat, quæ oris rictu diducto fratris iniuste necati sanguinem excepit. Atque hanc adeo primam secundum ecclesiasticam censuram condemnationem ferat. Præterea vero facultatum suarum amissionem sustineat, quæ tamen fisco non addicentur. Nam si vxor sit homicidæ, non dotem illa solum, cum rebus suis omnibus, auferret; verum etiam donatione propter nuptias. Quod

πλείονα τὸ ἀνίαν ἐστὶ ἀληθινός αὐξήσιν τοῖς τῷ πεφονδωμένῳ διαφέρεις κατεργαζομένη. ἴσως ἢ ἐπιμφοτέρων ἐπιμφορώς, ὡς ἀνμήποτε ἐλελυπηκότῳ συνεχῆ ὀρεσίῃ, ἐτὴ ἔσθ' ὑπερβιωκότως μνήμη εἰς ἀνθυάρετον ἐκδοκῆσιν οἱ προσήκοντες παρορμώμενοι, καὶ τὸ κακὸν ἐξίασασθε πρὸς ἀποσιν, καὶ διπλοῦν ἐργασίων τὸ πῶμα τῆς μισθονίας. ἐσω μὲν οὐκ ἀειφυγία πάντως ὁ φονδὸς ἐκείθεν κατὰ δίκαιον ζῶντος, ἐμὴ δέποτε πεφονδωσάντων ἐκεῖ, καὶ ἀλλοτρίων ἐν τῇ γῆ, ἢ ἔχοντες τὸ ἐξ ἀδικίας ἀναρρεθέντῳ ἀδελφῆ ὑποδέξασθε αἶμα. ἐστὶ πρῶτον μὲν τὸ ἐκκλησιαστικῶν ὑπὸ τῆς ἐπιμφορίας δεχέσθω. πρὸς τῆς ἢ ἐπὶ οἰκείας ἐκπιώσιν ὑφ' ἑαυτῶν περὶ σίας, καὶ τῷ δημοσίῳ προσκυρεμένης. εἰ γάρ ὑπερὶ γαρμητῆ τῷ φονδωτῆ, τὴν τε πρῶτα δόση καὶ τὰ οἰκεία πάντα κομίζεσθαι τῷ τῷ, καὶ ἐπὶ τῷ πρὸς τὸ γάμος ὑπερβίον. εἰ τυχὼν δὲ ἐ

δὲ ἐθωρῆτερον ὑποχρεῖσθαι, ἢ ἀλλότῳ, καὶ τῆς πάντως ἔχειν τὴν ἀνάληψιν καὶ τὴν κυριότητα, πῶδων μὴ ὑπόντων. εἰ δὲ ὑπερὶ πῶδες, τῆς γρησῆσας τῶν γαρμητῶν κερδῶν ἀπολαύειν αὐτῶν, πασῶν τῶν ὑπὸ τῆς νομικῶν παρατηρήσεων σωτηρημένων: τῶν δὲ πῶδων ἐκ τῆς ἄλλης πατρῴας περιουσίας τῷ τρίτῳ κληροδοτημένων. καὶ εἰ μὴ ὁ φονδὸς οἰκεία προσθέσει, ἢ τῆ τῶν κανονίζοντων αὐτὸν συμβουλία καὶ διοικησῆσας πρὸς τὸν μοναχικὸν (τὸ πρῶτον ἀποσιν ἀδελφῶν) μὲν σῶν) μετέλθῃ βίον, λαμβάνειν τὸ μοναστήριον τὸ τρίτον μέρος τῆς αὐτῆς περιουσίας, ἢ λοιπῆς τρίτης μέρους τῆς γαρμητῆς ἐτέκνοις φυλαττομένης ἢ τελευτήσασθω, εἰς μικρὸν ὑπερβίον τῆς ἐαυτῶν διοικησῆσας. εἰ δὲ οὐκ ὑπερὶ τῷ πεφονδωμένῳ πῶδες, τῆ γυναικί, καὶ τῆς ἀνιούσας ἐξ ἴσου ἀναρρομῆσας τὸ πῶδες

si theoretrum quoq; promissum ei forte fuerit, aliudve quiddam; etiam illius omnino recuperationem & proprietatem habeat, si liberi nulli existant. Iis vero superstitibus, nuptialium lucrorum usufructum percipiat, observatis in hoc omnibus legum præscriptis: quum interim liberi reliquorum paternorum bonorum in trientem hæredes sint. Ac si quidem homicida motu proprio, vel ipsum in viam reuocantium consilio & adprobatione, commissis prius scelere deposito, solitariam ad vitam transierit; tertiam bonorum eius partem monasterium accipiet, reliquo triente vxori & liberis interfecti, ad exiguum calamitatis eorum solatium, reseruato. Quod si nulli sint interfecto liberi, pars hæc tertia bonorum vxori, & adscendentibus, ex æquo diuidetur. Vxore vero iam ante vita defuncta, liberis exstantibus; adscendentibus illi

bus illi præferantur. Quod si nec liberi, nec vxor, nec parentes interemto superstites sint: cognati ceteri, qui ex lege vocantur ad successionem, nec in detegenda cæde negligentes fuerunt, trientem bonorum auctoris iniuria capiant. Si vero solitariam vitam homicida non fuerit amplexus, non triens, sed bes facultatum ipsius secundum indicatam constitutionem partietus, qui occisus est, tribuatur. Præterea nullus unquam huiusmodi criminis conuictus vel civilem, vel alium quemcumque magistratum actumve gerat & obeat, ne quidem si sacrum rescipitum impetrauerit: sed infames omnino sint, veluti quibus vita duntaxat benigne condonata fuerit. Hi tamen, qui ex abundantia quadam malitiæ proximi cædem animo meditato perpetrarunt, & in hoc ipsum instructi, paratiq; adeo fuerunt in ne-

τρέτα. γυναικὸς δὲ τοῦ βίβη
 προαπελθούσης, καὶ παίδων ὄν-
 των, τέτατος προσημαίνου τῶν
 ἀνιόντων. εἰ δὲ μὴ παῖδες, μήτε
 γυνή, μήτε ἀνιόντες εἰσὶ τῷ
 ἀναίρετοῦ, τὰς ἄλλας ἐν
 νόμῳ καλεσθέντας συγγενεῖς, καὶ
 πρὸς τὴν δόξαν μὴ ῥαθυ-
 μήσαντας, ἔσθ' ἀδικήσαντες
 λαμβάνειν τὸ τρίτον. εἰ δὲ
 πρὸς τὸν μοναδικὸν ὁ φόνος
 μετέλθῃ βίον, ἔσθ' τὸ τρίτον,
 ἀλλὰ τὸ δμοιοῦν τῆς ἐαυτοῦ
 πειρασίας καὶ τῆν εἰρημύην
 διατάξῃ τῷ ἑξῆς φονδοῦ μὲν
 κληροδοτεῖσθαι μέρος. Ἐπρὸς
 τῆσφ, μηδέποτε μηδὲνα τοῦ-
 τῶ ἐγκλήματι ἐαλωκέτω, ἢ
 πολιτικῶ ἢ ἄλλῃ τ' οἰανοῦ
 πράξῃ μεταχρητέσθαι, μη-
 δὲ θείας ἀντιγραφῆς ἀξί-
 μρον: ἀλλ' εἶναι παντοῖως
 ἀήμερος, οἷς τὸ ζῆν μόνον
 φιλαυθροῦτως συγκεχώρη).
 πᾶσι τὰς μὲν πειρασίας κα-
 κίας μελέτην θεμένους τὴν ἑ-
 πλοσίον σφραγῆν, καὶ αὐτὸ ἑξ-
 πρὸς τρεπισομένους καὶ τῶν
 σκδασαμύνας ἐπὶ ὁλέρῳ τῆ
 ἐαυτοῦ

ἑαυτῶν ψυχῆς εἰς ἑ ἀδελφῶ
 ἴναται, πάντως ἀπκείρε-
 δου, καὶ μοναχοῖς ἐγκατα-
 λέγεσθαι: καὶ ἔσθ' μόνον τὸν ἐπὶ
 αὐτοῖς διοικημαδέντα χρόνον
 τῆς μετενοίας, ἀλλὰ καὶ τὸν
 ἅπαντα τῆς ζωῆς αὐτῶν ἐν
 μοναστηρίῳ διοικηνομεῖσθαι.
 τῶν δὲ ἄλλως ἐκείσως μὲν
 ἀνηρηκῶτας, προπετεία δὲ
 ἐπὶ συναρπαγῆ ἀλογίςσθαι
 με, ἔσθ' μελέτη καὶ προπα-
 ρεσδοῦ καὶ προβεβλῆσθαι
 τῆς μισοφονίας ὀπιδειξα-
 μύνας, τὴν μὲν αἰεφυ-
 γῆν πρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλ-
 λος ὑφίσεσθαι, ἔσθ' μὲν τῶ
 τὸ μόνον βίον αἰρεῖσθαι κα-
 τὰ ἀγκάξασθαι.

cem fratris, ipso cum ani-
 mæ suæ detrimento atque
 pernicie; citra exceptionē
 tondcantur, & monacho-
 rum cœtibus adregentur;
 neque tantum ad tempus
 pœnitentiæ præstiturum;
 verum & per omnem vi-
 tam suam in monasteriū
 gubernentur. At vero qui
 aliter cædem admiserunt,
 sponte quidem illi, sed te-
 meritate quadam, & iræ
 ratione carentis obreptione;
 quique non meditati,
 non prius instructi, nō de-
 liberationibus anse habi-
 tatis homicidium perpetra-
 rūt; perpetuo quidem ex-
 filio præter alia subiicien-
 tur, solitariam tamē vitam
 amplecti non cogentur,

ΣΧΟΛΙΟΝ.

τὴν δὲ διαφορῆν τῶν
 ἄλλως προβαίνόντων φόνων,
 ἐν τῇ ἐξηκονταβίβλῳ ἐφω-
 ρήσεται.

SCHOLION.

Ceterum discriminem homi-
 cidiorum, quæ aliter accidunt,
 in Basilicorum libris repe-
 ritur.

mus; sed expurgamus, & naufragam ex eo prouenientem remouemus. Itaque tam imbecillitati humanæ, quam vitæ Christianorum obsecundando nos accommodantes, hoc in tertiis nuptiis seruandum statuimus, vt si quis ad annum quadragesimum prouectus, & neque naturæ motus reuerentia, neque vitæ decentis & honestæ, quæ à Christianis requiritur, habita ratione; sed vitiosa tantum libidine victus, ad tertium se matrimonium proiecerit: omni accuratione ac diligenti obseruatione adhibita perceptionis sacramenti nos sanctificantis in quinquennium exfors esto, neque de hoc tempore quid villo modo decidatur. Nam qui post annum ætatis quadragesimum in ecclesia Christi vel esse, vel appellari, amat inquinamentum, quodnam in corrigenda vita studij certum præbebit argumentum, propter quod sa-

τῆ ἀνθρώπινη συυπέιουον-
τες ἀδενεία καὶ τῆ Χρισ-
τιανῶν ζωῆ, τοῦτο ἴπτι
τῶν τρίτων γάμων ἐξου-
φυλάττειται διορίζομεν,
ὡς περ εἰ τις πρὸς πεσα-
ρακρῶν ἐτὶ ἀναβιβη-
κῶς, καὶ μήτε πλὴ φύ-
σιν αἰδέμεν, μήτε τῆς
ὀφειλομένης Χριστιανῶν εὐ-
κωμῆ ζωῆς φροντίδα πει-
όμεν, ἀλλὰ μόνως τῆς
ἐμπροσθεν ἁπλοῦς γνώ-
μεν, πρὸς τρίτον ἑαυ-
τὸν ἁπλοῦς γάμον, τοῦ-
τον μετὰ πάσης ἀκραιβείας
καὶ ἐξουθενήσεως μέχρι
πεντηετίας ἀμέτοχον εἶ-
ναι τῆς τοῦ ἀγιασμοῦ με-
ταλήψεως, καὶ μηδαμῶς
ἐπ' αὐτῷ σωτέμεναι τὸν
χρόνον. ὅς γὰρ μετὰ τὸ
παρακρῶν ἐτὶ τὸ ῥύ-
πασμα ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ
ἐκκλησίᾳ εἶναι ἢ λέγε-
ται ἢ γάπησε, τίνα πει-
ρέσει πηροφροῦν τῆς
πρὸς τὸν βίον αὐτῷ ππου-
δῆς, ἢ ἢ τὸν χρόνον τῆς
μετὰ-

μετὰλήψεως τῶν ἀγιασ-
μάτων αὐτῷ σωτηρηθήσ-
ται; ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ ἀξιο-
θίωαι τῆς ἀρεῶν μετὰ-
λήψεως ὅτι ἔσται συγκε-
χωρημένον αὐτῷ ἐν ἄλλῳ
καιρῷ τῆ μεταλήψαι πρῶ-
στέναι, ἢ ἐν μόνῃ τῇ σω-
τηρίᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ
ἡμῶν ἀναστάσει, ἀλλὰ πλὴ
ἐκ τῆς προηγουμένης ἐγ-
κεκταίας τῶν νηστειῶν, ὡς
διωτατὸν, ἀνακαθάρασιν.
πῶπι δὲ φαρμέν, ὅταν
μὴ τέσσαρα περὶ ἐκ τῶν
προτέρων γάμων τοῖς ἡδὴ
μετὰ τὸ παρακρῶν ἐ-
τὶ τρίτῳ ἀρεῶν προη-
ρημένοις γυναῖκα. ἔπει-
εἶαν τέσσαρα περὶ, ἀσυγ-
χωρητῶ αὐτοῖς ἢ τρι-
γαμία. λίαν γὰρ ἐστὶν ἀδι-
κον, τὸν μὲν χαρίζεσθαι
τῇ ἐξώρῳ ἁπλοῦς, τοῖς
δὲ πρὸς τῶν προτέρων
γάμων μὴ προνοεῖσθαι τὸ
ἐσφαλές, καὶ ἀλυπον,
ἐπὶ ἀμέτοχον, ὅσα τὸ ἀν-
θρώπινον κατελαμβάνει

cramentorum sanctifican-
tium perceptionis tempus
ei minuendum sit? Quin-
ne postea quidem, quam
ad puram hanc perceptio-
nem admittus fuerit, ei li-
citur ac permissum erit,
vt ad perceptionem hanc
alio tempore accedat, quam
in sola salutari Christi Dei-
que nostri resurrectione,
propter factam (quanta
sane fieri potuit) ex præ-
cedenti ieiuniorum tem-
perantia repurgationem.
Hæc autem dicimus, quum
nulli de prioribus matri-
monii exstant liberi,
qui iam post annum æta-
tis quadragesimum vxor-
em tertiam ducere volue-
runt. Quippe si liberi
sint, tertium eis coniu-
gium permittendum non
erit. Est enim sane quam
iniquum, intempestiue li-
bidini partem indulgere,
nec liberis è prioribus ma-
trimoniis susceptis prospici,
vt securi sint, vt exper-
tes mæroris, perturbationis,
& aliorum, quæ gene-
ri mortalium ex fecunda
multo-

multorum liberum procreatione solent accidere. Quinetiam si quis annos triginta natus, & liberos ex prioribus coniugiis susceptos habens, uxori tertia copuletur; & ipse citra ullam impetrationem veniæ perceptionis sacramentorum ad annū quartum exfors esto: quin factis pareat, eum alia nulla, quam intemperantiam motum, & quod carnalis libidinis mancipium sit, ad eiusmodi se matrimonium conferre. Itidem postea, quam mysteriorum perceptionem impetrauerit, ter duntaxat iis fruendi quotannis facultatem habebit: semel in salutare Christi atque Dei nostri resurrectione, secundo in obdormitione immaculatæ dominæ nostræ deiperæ, tertium natalitio die Christi Dei que nostri: propterea quod in his quoque ieiunium præcedat, & emolumentum ex eo proueniens. Quod si liberi nulli superstites

ἐκ τῆς πολυπύνου τεκνώσεως. καὶ εἴ τις δι' ἐτρακοντούτης ὡν, καὶ τέκνα ἔχων ἐκ τῶν προλαβόντων γάμων, τρίτῃ γυναικὶ συναπέποιτο, καὶ ἔτ' αἰσυχώρητ' μέχρι τετάρτης ἔσθ' ἡ κωνωνίας τῶν ἀγιασμάτων ἀμέτοχ' ἔσται: διότι δηλὸς ἐστὶν ἐξ ἕθενος ἑτέρου ἀλλ' ἢ ὑπὸ ἀκρασίας κινούμενος, καὶ τοῦ διούλου εἶναι σαρκικῆς ἐπιθυμίας, ὅτι τὸν ποιῶν γάμον ἐλάθειν. καὶ μετὰ τὸ τυχεῖν δὲ τῆς μεταλήψεως τῶν μυστηρίων, τρεῖς ἔνιαυτοῦ μόνον ἀξιοθήσεται τῆς ἀπολαύσεως. ἀπαξ μὲν ἐν τῇ σωτηρίῳ ἔχρησῆ καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἀναστάσει, δεύτερον δὲ ἐν τῇ κοίμησει τῆς ἀχραντοῦ δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ τρίτον ἐν τῇ ἡμεθλίῳ ἡμέραι ἔχρησῆ καὶ Θεοῦ ἡμῶν: διὰ τὸ καὶ ἐν ταύταις προσηγείῳ νηστείαν, καὶ τὸ ἐκ ταύτης ὄφελ' εἶναι. εἰ δὲ παῖδες μὴ περιέσιν, ἐπιθήτ' ἡ τὸ

δη τὸ πικρογονίας ἐπιθυμῆν ὡς ἀσύγνωστον, τιτωκαῦτα συγγνώμης ἀξιοθήσεται ὁ τρίτ' ἡ γάμου, καὶ μόνω τῷ ἐξ ἀρχῆς καὶ μεχρ' ἔνιαυτοῦ κρατήσονται ἐπιθυμῶν θεραπυθήσεται. ταῦτα μὲν καὶ περὶ τρίτου γάμου. οὐ μὲν οὐδὲ τὸν δεύτερον οὐδὲ τὸν πρώτον ἐκτὸς ἀσφαλείας εἶμεν, ἀλλὰ κἀκείνους ὀρίζομεν ἕτω σωίσεισθαι, ὥστε μηδεμίαν ἔχειν πονηρὰν αἰτίαν, ἢ ἐξ ἀρπαγῆς, ἢ ἐκ προσηγομιῆς λαθραίας φθορᾶς, ἀλλὰ νομίμους καὶ καθαρῶν τῶν τριῶν μολυσμάτων, καὶ πονικῆς ἀκαθαρσίας. εἰ τις οὖν τῶν εἰρημνίων κατὰ φρονήσας τύπων πρὸς γαμικὴν ὀμιλίαν πρώτῃ ἢ δευτέρῃ συνέλθῃ, τὸ τὸν ἢ ἔχρησῆ ἐκκλησία, ἢ κατὰ φρεσ. Ἐμῆδενα ἀπὸ λον ἔχρησῆ ἢ ῥυτίδα, τῆς σωτηρίους ὑποβάλλεισσι ἐλασμοῖς, οὐ πρὶν εἰς μετέληψιν τῶν θείων ὡς ἀδύνατον μυστηρίων,

sunt, quandoquidem subolis procreationem adpetere non eiusmodi quiddam est, quod veniam non mereatur; condonandum erit hoc matrimonium, & ea tantum pœna, quæ dudum & huc vsque fuit in vsu, mulrandum. atque hæc de tertiis nuptiis. Enimvero nec alteras, nec primas citra cautionem admittimus; sed eas quoque sic contrahendas statuimus, nullam vt improbam causam habeant, vel ex raptu, vel ex præcedente clandestinò stupro: sed vt legitimæ sint, & iniquationibus huiusmodi, ac impuritate scortationum careant. Si quis igitur indicatis hisce constitutionibus spretis, ad coniugalem consuetudinem primam vel alteram coiuerit; eum Christi ecclesia, quæ pura est, nec labem ullam vel rugam habet, salutaribus censuris subiiciens, non prius ad diuinorum mysteriorum perceptionem admit-

ret, quam definitum ob-
scortationem tempus eum
accurate compleffe cog-
nouerit; (nisi forte neces-
sarius è vita discessus vi-
geat) hoc est, donec an-
nus septimus completus
fuerit. Sacerdos autem,
qui neglecta lege iam fan-
cita quemquam horum ad
sacram aliquam percep-
tionem audebit admitte-
re, de gradu suo periclitat-
bitur: & is, qui contra
sanctionem promulgatam
ad communionem sacram
admissus fuerit, rursus in-
ter exsortes communionis
referetur, donec annus
septimus impleatur.

ἢ τὸν ἀρτισμένον ὅτι τῆ πε-
νία χρόνον μάθη αὐτὸν ἀ-
κρίτως ἐκκληρώσαι, (εἰ μὴ
ἀρα ἢ βίου ἀναγκάα κα-
πεύγει ἀναχώρησις) τε-
τέστι, μέγρις ἀν τὸ ἐσδομον
ἐκκληρώσῃ ἔτϙ. ὁ δὲ γλ-
μῶν ἱερῶς ὡρῶ τὸν ἀρα-
τυπαμένον ὄρον μετὰ λήψεως
θείας τινὰ τέτων ἀξιώσῃ, πε-
ρὶ τῆ ἰδίου κινδιωδῶσθ βαθ-
μὸν. δηλονότι ἔξ ἀξιώθεντϙ.
ὡρῶ τῆ ἀρτισμένον τύπον τῆς
θείας κωνωνίας, πάλιν εἰς τὸ
ἀκωνωνήτην περὶ τῆς ἀρτισ-
μεν συμκληρώσεως ἔξ ἐσδο-
μῆ ἔτϙς.

IOANNIS

247
IOANNIS LEVNCIAI *αὐτοῦ ἰδίου*
Ad *παρὶ ὄρου περὶ μῆ*

CONSTANTINI

Porphyrogennetæ Imp.

Nouellas Emendationes.

Nouellâ I.

In Inscriptione.

- P. 175. ὁλοτελῶς.) Scrib. ὁμοτελῶς.
Pag. 177. lin. 2. μῆ περὶ σιν.) Scrib. μῆ π.
Lin. 11. εἶτα οἱ ὅτως.) Scrib. εἶθ' ἔτως.
Lin. 15. πᾶντα.) Scrib. πᾶντη.
Pag. 178. l. 1. διαμαρτυρία.) Scrib. διὰ διαμαρτυρίας.
L. 9. περικλήσθ.) Scrib. περὶ πμήσθ.
L. 10. πᾶσιν.) Scrib. πάλιν.
P. 180. l. 1. κρείττω.) Scrib. κρεατείτω.
L. 2. οἱ κήτρες.) Scrib. οἰκήτορες.
L. 4. ὡρῶ τῆσιν.) Scrib. ὡρῶ τῆσιν ησιν.
L. 21. ἀπλῶς.) Scrib. ἀπλήσ.
P. 181. lin. 21. ἀραπερῆ.) Scrib. ἀραπερῆσιν.
L. 24. περὶ τῆν.) Scrib. περὶ χῆν.
P. 183. l. 27. περὶ λαμβάνε.) Scrib. περὶ λαμβάνε.)
L. 28. τὸν στρατοδύμνον.) Scrib. τῶ στρατοδύμνον.
Pag. 184. lin. 9. περὶ συγγρῶν.) Scrib. ὡρῶ σ.
ibid. περὶ κωνωνῶν.) Scrib. ὡρῶ κ.

P. 185.

- P. 185. l. 15. κωνωνοί.) Scrib. συγγυμείς.
 L. 16. μεθ' ἔτους.) Scrib. εἰθ' ἔτους.
 L. 17. εἰ μόνον.) Scrib. οἱ μ.
 L. 18. ἢ ξένοι πάντες.) Scrib. εἰ ἔξένοι πάντες.
 Lin. 19. ἐγκωρῶν.) Scrib. ἐκχωρῶν.
 L. 26. καὶ ἐν.) Scrib. καὶ.
 L. 28. κατὰ Βαλλομήνας.) Scrib. κατὰ Βαλλωνται.
 P. 186. l. 5. Ἐπιμαρτυρία ἐντελέσθω.) Scrib. Ἀμαρ-
 τυρία τελέσθω.
 L. 7. ὅπερ τετέστιν ἕπερ (Θ.) Scrib. τετέστιν, ὅπερ ἕ-
 περ (Θ).
 L. 9. κατὰ Βαλόνται.) Scrib. κατὰ Βαλόντες.
 L. 23. ἀναμεμυγμένοι.) Scrib. ἀναδεμυγμένοι.
 L. 28. Ἐ νομίμα.) Praemitte vocem, & scribe
 μετ' Ἐ ν.
 P. 187. l. 7. ὑφορῶντες.) Scrib. ὑφορῶνται.
 L. 19. συγκωνωνῶν.) Scrib. συγγυμῶν.
 P. 188. l. 6. γεγονότες.) Scrib. ἐγένοντο.
 L. 14. ἢ ἀπὸ θαλάσσης.) Scrib. ἢ ἀπὸ ἕως, ἢ θανάτου
 αἰθία δωρεῶν.
 P. 190. l. 4. διωατοὶ ὄντες.) Scrib. διωατοὶ, οἱ τινες.
 L. 16. τῶ δημοσίῳ.) Scrib. ἐκ τῆ δημοσίᾳ.
 P. 191. l. 1. εἶπα οἱ ἔτους.) Scrib. εἶπα ἔτους οἱ.

Nouellâ II.

- P. 196. l. 10. ἀνάδοσιν.) Scrib. ἀπόδοσιν.
 P. 197. l. 7. τσέτων.) Scrib. τσέτων.
 L. 18. χρόνων, μέχρως ἔσσι.) Scrib. χρόνος, μέ-
 χρως ἀν' ἔσο.

L. 21. διώα-

- L. 21. διώαται.) Scrib. διώαται.
 L. 28. ἀποπλήρωσιν.) Scrib. ἀναπλήρωσιν.
 P. 198. l. 2. ἀποβάλλεσθ.) Scrib. ἀπόλλυσθ.
 L. 18. μικρόν ὑπερέχεν (ας.) Scrib. μικρόν ἢ ὑ.
 P. 199. l. 17. διώαται.) Scrib. διώαται.

Nouellâ III.

In Inscriptione.

- Περὶ στρατιωτῶν.) Scrib. Περὶ στρατιωτικῶν. Ac ver-
 tendum, De Militaribus, sc. prædiis.
 P. 201. l. 14. ἐγγράφως.) Scrib. ἀγράφως.
 L. 22. δευθέρῳ.) Scrib. οἷς δευθέρῳ.
 P. 202. l. 25. παρῶν.) Scrib. παρῶν.
 P. 203. l. 22. εἶνα.) Scrib. εἶνα.
 P. 204. l. 10. γραμμῶν.) Scrib. ἀπογεγραμμένα.
 L. 15. ὃ δὴ βέλοιο τσέπω.) Scrib. ὃν δ' ἀ. βέλοιο
 τσέπον.
 L. 26. ἀχρηστέρα.) Scrib. ἀχρηστέρα.
 L. 28. τσέτω τῶ περονόμῳ.) Scrib. ἔτω τὸ περονόμιον.
 P. 205. l. 1. συγκροτείσθωσαν.) Scrib. συγκροτείσθω.
 Lin. 3. μετ' ἀχρηστέρα.) Scrib. μετ' ἀχρη-
 στέρα.
 P. 207. l. 21. στρατιωτικῶν.) Scrib. στρατιωτικῶν.
 P. 208. l. 1. τρέφοντες.) Scrib. τρέφοντες.
 L. 5. πᾶσι.) Scrib. πᾶσι.
 L. 6. διοικήσθ.) Scrib. διοικήσθιν.
 L. 28. ἀπορίαις.) Scrib. ἀπορίαις.
 Pag. 209. l. 12. ἀπόρ.) Scrib. ἀπόρ.
 P. 210. l. 2. πανδουδής.) Scrib. πανσυνδεί.

R

Nouellâ

Nouellâ IV.

In Inscriptione.

Στρατιωτῶν.) Scrib. στρατιωτικῶν.

Nouellâ V.

Pag. 217. l. penult. πει.) Scrib. πεί.

Nouellâ VI.

P. 220. l. penult. μεταῦ(ς.) Scrib. μετ' αὐ(ς).

P. 221. l. 24. ἐνάγον(ς.) Scrib. ἐναγομένης.

P. 222. l. 2. ἀπαντῆ.) Scrib. ἀπαντῆσαι.

Nouellâ VII.

L. 21. ἔχον(ς.) Scrib. ἔχοντες.

Nouellâ VIII.

Pag. 224. lin. 11. Εἰς πνομή γραμμένη.) Scrib. Εἰς πνομή
γραμμένης.

P. 225. l. 20. ἀπορωτέρας.) Scrib. ἀπορωτέρας.

L. 28. ἀποκρίσεως.) Scrib. ἀπόκρισεως.

Nouellâ IX.

P. 229. l. 6. ἀπλήκτις.) Scrib. ἀπλήκτις.

L. 25. ἀποδίδωσιν.) Scrib. ἀπόδοσιν.

P. 231. l. 2. Τεγατικῆ.) Scrib. ἐπὶ Τεγαλικῆς.

Nouellâ

Nouellâ XII.

P. 235. l. 14. ἐκκλησιῶν.) Scrib. ἐκκλησιαστικῶν.

P. 236. l. 7. παρθεβιωκῆπος.) Scrib. παρθεβιωκῶ-
της.

P. 238. l. 4. μή παῖδες.) Scrib. μήπετα.

L. 11. ὁ Φονεὺς μετέλθη.) Scrib. ὁ Φονεὺς μή με-
τέλθη.L. 19. οἰανῶν περὶ ξίν.) Scrib. οἰανῶν δὲ χλωή περὶ
ξίν.

L. 21. ἀξιόμυρον.) Scrib. ἀξιόμυρον.

L. 23. οἷς τὸ ζῶ.) Scrib. οἷς καὶ τὸ ζ.

Nouellâ XIII.

P. 244. l. 1. πολυπόνε.) Scrib. πολυζόνε.

P. 246. l. 10. ἱνά τῶτων.) Scrib. ἱνὰ τῶτων.

R 2

CONSTAN.

CONSTANTINI
Porphyrogennetæ

Imp.

NOVELLÆ CONSTITV-
TIONES IV.

CAROLVS LABBÆVS
*Auctiores melioresque
edidit.*

253
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΤΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἐ Πορφυρογεννήτου.

ΝΕΑΡΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ.

Περὶ τῶν στρατιωτικῶν. ἃν Ἰωηρόδωτος Θεόδωρος
πατρικίος Κωνσταντῖνος ὁ δεκά-
πόλιτης.

IMP. CONSTANTINI
PORPHYROGENNETÆ

NOVELLA CONSTITVTIO

De militaribus fundis: quam dictauit
Theodorus patricius & qua-
stor Decapoleos.

Ὡς περ ἐν σώματι κε-
φαλή, ἕτως ἐν πολι-
τεία στρατόμα. ὧν
ἕτως ἢ ἑτέρως ἐχόντων, ἀνάγκη
καὶ πρὸ πάντων συμμετέσθαι ἄλλοι-
σται. καὶ ὅς μὴ ταῦτα ἰσχυρῶς
πολλὰ πηχεται πρὸνοιαν, πρὸ
τῆς οὐκ εὐκαίως σφάλλεται σω-

QVALE quiddam in
corpore caput, tale
quid est exercitus
in republica. Quæ duo si
recte, vel secius adfecta
sint: necesse est cum eis
mutari omnia. Atque his
qui magna cura non pro-
spicit, de salute sua peri-
clitatur.

clitatur: si modo factum existimare debet, quod publicum est. Et quoniam paullatim res militum laborantes, unde scilicet ipsis & existendi & victitandi suppetebat oportunitas, in deteriore ac difficiliorem conditionem deflexerunt: constituta diuinitus maiestas nostra ad statum hæc recte comparatum & meliorem, publico ipsam rempublicam commodo adficiens, traduxit. Sancimus igitur id, quod ipsa consuetudo iam pridem citra scripturam confirmauit, ne militibus ea prædia, de quibus militiæ functiones exhibentur, distrahere liceat; sed ad quamlibet militiam, equitum quidem possessio in rebus soli constituta, eiusmodi conferuetur, vt quatuor libras æquet. Quibus adnumerari iubemus & classarios, ad classem ordinatos, tam Egæi maris, quam Sami, & Cibyrræotarum. Nam quum hi

τηρίαν. ἔπερ οἰκείαν οἰοῦνται
χρῆ τὸ κοινόν. καὶ ἐπιθῆ τῷ
χρόνῳ τὰ τῶν στρατιωτῶν
δρασίμωντα, ὅθεν αὐτοῖς
καὶ ἡ πόδι εἶναι καὶ ζῆν πρε-
σβύ ἀφορμή, πρὸς τὸ χα-
λεπώτερον ἐναπεκλινεν, ἢ
ἐκ θεοῦ βασιλεία ἡμῶν
πρὸς τὸ δεικτὸν καὶ ἀμει-
νότερον ταῦτα μετῴνεκε,
κοινῶ τῷ παντὶ χαρμαι-
μυθῆ τιῶ λυστέλειαν. θε-
απίζομεν τίνω αὐτὸ δι-
ποδο, ὅπερ ἡ σωήθηα ἀ-
γράφως περιέκρωσε, μὴ
ἐξ εἶναι τοῖς στρατιώταις, ἃ
ἐξ ὧν αἱ στρατείας ὑπαρε-
τῆνται, κτήματα διαπω-
λεῖν. σωτηρεῖται δὲ εἰς
ἐκάστῳ στρατείας, ἰππέων
μὲν ἀκίνητον κτήσιν, δι. λι-
τρῶν ὑπαρξίν. οἷς δεξι-
μείδαι κελδύομεν καὶ ὄν-
δῆ τὸν ἑλόν δαποτεταγ-
μύρας πλωίμοις, τῆτε δι-
γάρας πελάγους, καὶ τῆς
Σάμου, καὶ τῶν κισυρραϊ-
τῶν. αὐτόσοι γὰρ καὶ ἔτι
καὶ ἀντερέται βυρρείας με-

σιῶσι

πᾶσι τὰς ὑπαρεσίας. τοῖς
δὲ τὰ βασιλικὰ πλωί-
μα ἑπὶ ῥόγας ὑπαρετα-
μύμοις, καὶ τοῖς λοιποῖς
πλωίμοις, ἢ εἰ νῦν ἐ-
κράτησεν ἐκ σωτηρείας
δύο λιτρῶν εἰς ἐκάστῳ
στρατείας ἀκίνητον διασω-
ζέσθαι κτήσιν, ὃ καὶ ἡμῖν
δρακέντως ἔχειν διοικῆ. εἰ
μὲν ἐν ἐν ποσότη ἀκινή-
τω κτήσιν εἶεν εἰ ἐν ἐκατέ-
ραις στρατείας κατήλεγ-
μύμοι, καὶ σώζοιεν ταύ-
την σωτηρεῖντες ἀνεκποίη-
τον, καὶ ὡδραπέμποιεν
εἰς ὄν- φυσικὰς κληρο-
νόμοις, καθ' ὃν ἀν βέλοιν-
τι νόμιμον τρόπον, μετὰ
ποδ οἰκείας μύτοις βα-
ρας, εἴτε κατόντες εἶεν
πρὸς ἑς ὡδραπέμπονται,
εἴτε ἀνόντες, εἴτε ἐκ πωλα-
γίς, εἴτε ἐξ ἀδιαθέ-
τε ἰσκληρήα πῶν ἀρμό-
σει, εἴτε ἀπὸ διαθήκης
ἐξ ἀνίσων μερῶν εἰκότως

tassis ab inæqualibus portionibus ex testamento vo-

R 4

centur,

& personaliter adesse clas-
si, & remiges ipsimet ef-
se cogantur: functiones
fane quam graues obe-
unt. At in iis, qui sti-
pendiis acceptis operas
imperatorii classibus ex-
hibent, & in classariis
cæteris, ex consuetudi-
ne iam pridem obtinuit,
vt in singulas functiones
militares seruetur in re-
bus soli constituta dua-
rum librarum possessio,
quod nobis etiam satis ef-
se videtur.

Quantum
fane in rebus soli si pos-
sideant, qui aliam
harum militiam obeunt,
idque sibi seruent ci-
tra vllam alienationem,
& ad heredes naturales
transmittant, quocumque
modo legitimo voluerint,
cum onere tamen suo; si-
ue liberi ac descendentes
sint, ad quos transmi-
tunt, siue parentes & a-
scendentes, siue ex trans-
uerso; siue ab intestato qui-
busdam portiones æqua-
les comperant, siue for-

centur, sui, vel naturales, vel extranei pagani heredes: (nam in dignitate constitutos omnimodo ab huiusmodi successioneibus excludimus) ut pro rata lucri, ex hereditate prouenientis, etiam functionis onus sequatur. De bonis autem mobilibus nihil curiose statuimus, sed erunt hæc in potestate possidentis, nisi forte accidat, ut rerum soli magna facta sit imminutio. Tunc enim arbitrio viri boni quod in rebus soli constituta possessioni deest, de mobilibus supplendum erit. Sin autem multis soli rebus abundet miles, ita ut longe iustam quantitatem excedant: siquidem omnia descripta sunt in codicibus militaribus, neque poterit hæc, neque de his quidquam distrahere miles, quantumuis multo maioris æstimentur quæ superflunt. Vel potius nemo quidquam horum emere poterit, præsertim specta-

κληθεῖεν, γνήσιοι ἢ Φισικῶι, ἢ ἔξωπικῶι, παρανοὶ κληρονόμοι. (ὅν' ἀξίωματικὸς γὰρ παντὶ τρόπῳ δότοκλειόμην πρὸς τὰς τοιαύτας διαδοχὰς) καὶ κτ' ἀναλογίαν πρὸ κέρδους τῆς κληρονομίας, ἐπειδὴ ὀρεζόμεθα. καὶ τὸ βάρῃ τῆς σιωτελείας. κινήτων δὲ ἐπιεικῶς ὄμεθα ὑπαρξίν, ἀλλ' ἐν ἔξοσῃ αὐτῇ κείσεται ἡ κινήτων. εἰ μήπερ κτ' πολὺ ἢ ἀκινήτων ἐλαττώσεται. δέον γὰρ τότε ἀνδρὸς ἀγαθοῦ διοκίμαστῆ τὸ ἐλλειπὲς τῆς ἀκινήτων ἐκ τῶν κινήτων ἀναπληρῶσθαι. εἰ δὲ ἐν περὶ τῶν πολλῶν ἀκινήτων ὁ στρατιώτης κατῆσκει, ὥστε κατὰ πολὺ πλὴν δικαίῳ ὑπερβαίνειν ποσότητι. εἰ μὲν ἅπαντα ἐν τοῖς στρατιωτικῶι κώδικεσιν ἀπογράφονται, μὴ διυλάσθαι μήτε ταῦτα, μήτε ἐκ τῶν τῶν στρατιῶτων ἀναπληρῶν, καὶ μείζονος εἶεν ἡξίωμα τῆς τῆς ἀπειλιμπανόμην. μάλλον δὲ μὴ διυλάσθαι τινὰ ἐκ τῶν ἀγορά-

ἀγοράζην, καὶ μάλιστ' ἀξίωματικὸν, ἢ μητροπολίτιν, ἢ ἐπίσκοπον, ἢ μοναστήριον, ἢ ἕτερον τὸν οἰονδήποτε διαγῆ οἶκον, ἢ διωάσθαι, μέγιστον ἀγοράζην. εἰδὸς τῶν, ὡς ἐκαστὸν αὐτοῖς περὶ τῶν ἡμεμάτων ἀγωγῆ. ἀλλ' ἐδὲ ὁ περὶ τῶν δαπανημάτων λόγος, καὶ εἰ τύχοιεν πολλὰ κατὰ ἀναλογίαν εἰς φιλοπονίαν τῶν ἡγερασμῶν. λήψοιται μὲν τοιγὰς ὕλας αὐτῶν, μὴ δὲ μὴ βλάψαι πλὴν περὶ τῶν κατὰ τῶν. εἰ δ' ἐπὶ τῶν ἀπογεγραμμένων εἰσιν, ἀλλ' ἔχει εἰκότως ὁ στρατιώτης κτήματα ἰδιοπεριόριστον. ἐτὴ στρατεία ἀκατὰ δὲ λαλῶν, ἐξοσῶν ἐχέτω ὅ δὲ βέλοισι τρόπῳ τῶν ἐκπιεῖν, ἐν ᾧ μὲν τοιγὰ ἢ ἀπογεγραμμένη ἀκινήτων κτήσις αὐτῶν ἰκανή ἐστιν ὑποηρετεῖσθαι τῇ στρατεία. εἰ γὰρ ἀπολείπεται, ἀνάγκη ἐξ εἶ οὐδὲ τῶν στρατιῶτων λαβῶν ἐκ τῶν αἰτίας τὸ κτήμα, τὸ ἐλλειπὲς δὲ ἀκινήτων ἀναπληρῶσθαι. εἰ δ' ἐδὲ ὁ δόλος ἀπο-

bilis, aut in dignitate constitutus, aut metropolitani, aut episcopus, vel monasterium, vel alia quæcumque religiosa domus, vel potens, ad scholarem usque scituri se nullam de pretiis actionem habituros. Quin nec impensarum habebitur ratio, quamuis in excolendas res emptas multa expenderint. Materias tamen suas ita recipient, ut statum priorem non lædant. Quod si omnia descripta non sunt, sed forte possessionem miles seorsum suis conclusam terminis habet, nec ulli militiae seruituti obnoxiam: facultatē habeat eius alienandæ, quocumque modo voler: tantum ut descripta in rebus soli possessio eius ad exhibendam functionem militatē sufficiat. Quippe si quid desit, cogetur is, qui a milite prædium ex aliqua causa nactus est, quod deficit per illas ipsas res soli supplere. Sin res soli, quas miles possidet, prorsus de-

scriptæ

scriptæ non sunt: quæ magis fertiles sunt, ad quatuor vsque libras tacite sint obligatæ. Quo quidem illæ priuilegio ex prouidentia nostra munitæ sunt. Eorum autem, quæ reliqua sunt, permittitur eis alienatio. Ac si quidem vsuuenit, ut vnus fertiliora prius emat, alius minus vtilia posterius; & ex priuilegio iam exposito, fertiliora fuerint euicta: iura prioritatis aduersus posteriorem anterior habeat. Quod si possessiones in rebus soli plures & pretiosas admodum habentes, cum quæ descripta fuit, alienauerint; posteaque ut descriptam euincere voluerint: euictionis subsidium eis damus, & ut aliis ex possessionibus emptori satisfiat, quum scilicet ultra quatuor quidem libras equites, clas-

τῆς ἄλλης δὲ τῷ ἀγοραστῇ τὸ ἴκανόν πεπιπυῖσθαι, ὅτε δηλαδή

γεγραμμένα εἰσὶ πὰρ τὸν στρατιώτη ἀκινήτῃ, πὰρ ἀχρηστότερα σιωπηρῶς ὑποκείσθωσαν ἕως δ. λιτρῶν. καὶ τῷ τῷ πενομίῳ ἐξ ἡμετέρας πενομίας συγκροτείσθωσαν. πὰρ δὲ πεπιπυῖσθαι, ἐπιφύδα τῷ τῷ ἐκπιπυῖσθαι, καὶ εἴπερ συμβῆ τὸν μὲν, πὰρ ἀχρηστότερα ἀγοραστῇ πεπερον, πὴν δὲ, πὰρ ἀχρηστότερα ὑπερον, ἐκκινήθη δὲ ἐκ τῷ πεπεπυῖσθαι τῷ τῷ πενομίῳ πὰρ ἀχρηστῇ. ἐχίτω πὰρ τῆς περονομίας δίκαια κατὰ τὸ μεταγενέστερον ὁ περονομέστη. εἰ δὲ πολλὰς ἔχοντες ἀκινήτους κτήσας καὶ πολυτίμους, πὴν ἀπογεγραμμένῳ ἐκπιπυῖσθαι, ἐκκινήσῃ δὲ βεβληθεῖεν ἀπογεγραμμένῳ, δίδωσθαι μὲν αὐτοῖς πὴν βοήθειαν τῆς ἐκκινήσεως, ἐκ

δηλαδή ὑποροῖεν ὑπερπὸς τεσσαρῶν λίτρων μὲν οἱ ἱππεῖς, ὑπερπὸς δύο δὲ οἱ πλωτῆρες. εἰ δὲ μέρει στρατίας ὑπερτετύπῃς, κατὰ ἀναλογίαν τὸ μέρει αὐτῷ καὶ πὴν ὑποροῖαν τυπέσθαι. μὴ ἄλλως δὲ κυριεύσθαι πὰρ στρατιωτικὰ πῶς πῶς οἰοδῆ ἵνι τῷ πῶ κτωμένοις, εἰ μὴ ὁ πῶς τεσσαρακονταετίας ἀνεπιφύνητῃ. ἀφῆρῶσαι χροῖον. ἀφῆρῶσαι πῶς κατὰ πῶς νομοῖσιν ἡλίθμει πῶς καὶ πῶς ἡ σιωπῆτα. πῶς ὅσον ἐκ σιωπῆτα τῷ νερμηθέντες, πὴν τῶν καρπῶν ζημίαν δέφυγον. οἱ δὲ πῶς κατὰ νερμηθέντες, καὶ καρπούς, καὶ περονοῦς, καὶ πῶς βλάβειν κατὰ πῶς τῷ. ὁ καὶ ἡμῖν δέσσει. στρατιώτης δὲ νομίζεσθαι ἀποπεπυῖσθαι, ἔσθαι κατὰ πῶς μόνον τῶς ἱερεῖς

fiarum vero ultra duas in bonis habent. Quod si partem functionis militaris aliquis exhibet, pro rata partis eius etiam de eo, quod in bonis habere debet, statuendum erit. Non aliter autem dominium prædiorum militarium iis adquiratur, qui ea quocumque titulo possident; nisi annorum quadraginta tempus adestatione nulla interueniente effluxerit. Prope modum enim malæ fidei possessoribus hos olim quoque consuetudo numerabat, nisi quod ex contractu possidentes, nullum fructuum damnum sentiebant: malæ vero fidei possessores, & fructus & redditus, & omne detrimentum soluebant. id quod nobis quoque placet. Milites vero existi-

mandos statuimus, nō eos modo, qui sacris militum legionibus sunt deuoti: sed & hos, qui ex iniuria quadam fortunæ inopes facti, per edictum immunitatem consequuti sunt. quos iisdem cum illis frui priuilegiis æquum censemus, non concedentes, vt vel ab ipsismet ea distrahan- tur, de quibus functiones militares exhibentur: multo minus à fisco. Nam si vere proprieque dominis interminamur ob id, quod expediri publice: qui nam fisco distrahere permitte- mus: & non scriptam il- lam veterem iniquitatem, legis obtinere vicem con- cedemus? quam quidem vbiq; terrarum & maris expulsam oportuit, vt quæ maxime belluina sit & im- manissima. Nam equidem arbitrator illos, qui hanc in- troduxerūt, eamdem cum vris naturam reipublicæ tribuisse. Quippe vulgo perhibetur, solas ex feris vras fame pressas digitos suos fugendo circumlam-

λεγεῶσι τῶν στρατιωτῶν, αὐ-
λά γὰρ διή τῆς τῆς, οἱ Δία
λίνα τύχης ἐπήρειαν ὀπίθε-
εἰς ὁφθέντες, ἀδωρείας ἐν-
δίκως πιτυχήμασι. τῶν αὐ-
τῶν γὰρ καὶ τῆς δαπο-
λαύειν δικαίωτον προνομί-
ων, ἔ συγχωρῆντες ἔτε παρ
ἐκείνων πιπερασκαδαι τὰ, ἐξ
ῶν αἱ στρατεῖαι ὑπερηρέτη-
ται, καὶ πολλῶν πλεόν τῶν
τοῦ δημοσίου. εἰ γὰρ τοῖς
κυρίως δεαστότατος ὀπιπι-
μῶν τῶν τοῦ κενῆ συμφορον-
τῶν ἐνεκεν, πῶς ἐν τῶ δημο-
σίῳ πιπερασκῆν ὀπιπερῆσω-
μῶν, καὶ τῶν πάλαι ἀγρα-
φον ἀδικίαν ἐκκείναι, νό-
μα τῆξιν ἔχειν μετήσομῶν; ἡ
ἐχρῆν γῆς τε ἀπάσης ἐξε-
λαύνεσθαι, ἔ θελαίωσης, ὡς
ἔσαν θηρωδεσπῆτων καὶ ἀ-
πλευροῦτων. οἴμοι γὰρ, ὡς οἱ
ταύτων εἰσουργόντες, τῶν αὐ-
τῶν τῆς ἀρκτοῖς φύσιν τῆ πο-
λιτεία προσένημον. λόγῳ
γὰρ ἔχει, μόνως θηρῶν τῶς
ἀρκτες λιμῶν πιπερασκῆς τῶς
δαμῆλως περὶ λιγυμῶν καὶ
πῆ καλῶς

πῆ καλῶς πῆ εἰδῶς, χεῖρας
ἐν μάλλον ὄλης τῆ πολιτείας,
ἀλλ' ἐπὶ δακτύλους τῶς στρα-
τιωτῶν εἶναι δοκίμη. Ταῦτα μὲν
ἐν τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις ἐν-
τελῶς ἀμαχῆ λυσίελῶς καὶ τὸ
ἡμῶν δοκῆν Διαιτυπέμῶν. ὅτι
ἢ τοῖς περὶ λαβῆσι, πάλαι μὲν
ὀπιπερατεῖ ἀδαιτήτως ἔ πε-
χυμερῆς συνήθηα, ἀναργύρω
σῶν ἀγοραστῶν τῶν στρατιω-
τικῶν ἐξωθεῖσθαι. ἢ ἢ λεπτο-
μερῆς τῶν καὶ μέρῳ διοίκη-
σις ἄλλοτε ἄλλως, ἐν οἷσπερ
ἐν αὐτῶν μετήρον οἱ τῆ ψή-
φου κύριοι, μετὰ φερομῶν.
πολλῶν πνα λώβειω περιεί-
χε τοῖς πράγμασι, καὶ πῶ-
σαν ἀσάφειαν. ἡμεῖς ἐν ἀμα-
πρῆσσω καὶ ὀπίσω σῶν περὶ
τῶν συμφερόντων ἐρέφοντες
ἀναλογισμῶς, ἔως κεχυ-
μένας ἐκείνας καὶ ποιικλο-
τρόπους δαποδιεπομπῆμῶν
πρῆξεις, ἐν ῥυθμῶ καὶ
λόγῳ τῶν ἐν ἀπασι διοίκη-
σιν περὶ ἐλλόντες, θεασίζο-
μῶν. εἰ μὲν εἶεν κληρονόμοι
αὐτοῖς τοῖς δαπογεγραμμῶσις

bere. licet qui recte rem
æstimauerit, forte an po-
tius manus totius reipub-
licæ, quam digitos, esse
militares arbitretur. Atque
hæc sequuturis temporib-
us plene simul & vtiliter,
de nostra quidem senten-
tia, statuimus. Quod ad-
tinet præterita, iam olim
quidem obtinet rudis &
simplex consuetudo, vt ci-
tra pretij restitutionē præ-
diis militaribus emptores
eiiciantur. At particularis
singulorum administratio,
quæ alias aliter immuta-
batur, prout eam inflecte-
bant illi, qui iudiciis præ-
erant, magnam quandam
rebus perniciem, ac nul-
lam non obscuritatem ad-
tulit. Idcirco nos tam in
anteriora, quam postero-
ra, cogitationes de iis, quæ
expediunt, conuertentes,
& confusas illas, atque va-
rias actiones ablegantēs,
& administrationem in re-
bus omnibus ordine quo-
dam ac ratione munien-
tes: sancimus, vt si quidem
heredes extent descriptis
militi-

militibus, descendentes puta, vel ascendentes, vel ex transfuerso, ad sextum vsque gradum; ij prorsus admittantur, iuxta graduum propinquitatem aliis alij praelati, ad cuiusmodi eorum, quæ male à militibus alienata sunt, aut à potente per vim detenta & possessa. Quod si gradus prioris cognati non sint, aut non possint: etiam cognati remotiores admittentur. Nullis autem cognatis exstantibus, aut adhibitis, qui ex lege vocantur: accedentes eiusdem militiæ, collationisque participes, audiuntur: qui si nulli sint, milites inopes, eadem sustinentes onera; vt ex his facientes id, quod eorum inopiæ deest, eo vsque proficiant, vt fati habeant. Quod si ne illi quidem existant, municipales quoque collatores audiri necesse est, vt ne vectigal census intercidat. Si vero miles possessionem mi-

στρατιώτης, καλιόντες τυχόν η ανιόντες, η εκ παλαίης, μέγιστος εκτα βαθμῆς, πούτας πάντως προσδέχεται κατὰ τὴν τῶν βαθμῶν ἐγγύτητι προσπιμμένους, εἰς τὸ ἐκδικεῖν τὰ πῶδες τῶν στρατιῶτων ἐκπινηθέντα κακῶς, η πῶδες διδάσκει βία κατὰ οὐθέντα. τῶν ἐγγυτέρως δὲ βαθμῆς συγγυῶν μὴ βελομένων, η μὴ δυναμένων, καὶ οὐτὸν πρῶτωτέρως εἰσδέχεται συγγυεῖς. συγγυῶν δὲ ἐκ ὑπὸντων, η τῶν διὰ νόμους καλυμένων ἀγχιτῶν, οὐτὸν σιωδότης καὶ σιωαίχμους αὐτῶν ἀκδέεται προσερχομένων. τῶτων δὲ οὐκ ὄντων, οὐτὸν σιωτελεσπὸς ἀπορωτέρως στρατιώτης, ἢ ἐξ ἐκείνων αὐτῶν τὸ ἐνδεῖον τῆς ἀπορίας ἀνασώζοντες, ἐπινοδομηθεῖν πρὸς ἰσχυρὸν ἰκανότητῃ. εἰ δὲ ἔστι οὐκ ἔστιν, ἀνάγκη ἔτις πολιτικῆς σιωτελεσπὸς εἰσοικέσθαι, πρὸς τὸ μὴ ἀφῆππεν τὸ ἐκ τῆ κλίσεως φόρον. εἰ δὲ γε στρατιώτης στρατιώτης

πῶτες ἑτέρως κτήσιν ἡγόρασαν, εἰ μὲν ὁ εὐπρόσθετος ἐξ ἀπορίας, τὴν αὐτῶν ὑφέξει τῆς δυνατοῦς πονηρῶς, ἀναργύτως ἐκπίπῃων τῶν ἡγορασμένων. εἰ δὲ ἄπρος ἐξ εὐπρόσθετος, τὸ ἀγοραδὲν ἐξ πάντως, η τὸ πῆμμα λήψεται. εἰ ἡ ἀμφοῖν ἀπορία εὐρίσκῃ, τῶν ἡμισμένων μέρους προσεποιηθεῖσθαι κελύσθαι, τὴν ἀγαθῶν πίστιν ἐντεῦθεν τηρεῖντες. ἡ δὲ οὐκ εἰς τινὰ κερδαίνειν ἐκ τῆς ἀλλῆς ἡμίσεως. Ταῦτα πρὸς στρατιωτικῶν κτήσεων αἰ μὲν εὐρηκότες, αἰ δὲ ἐξδρηκότες, δὲν ἀήτητῶν μετὰ βέλους καὶ ἐπὶ αὐτῶν τῶν στρατιωτικῶν προσώπων, καὶ τὰ συμπεσόντα τούτοις μικρὸν ἀνωθεν ἀναγορεύσθαι. καὶ ὅτε καὶ ὀλοχρηγῆς τῶν πραγμάτων ἀνατροπῆ, καὶ φορῆς ἐλέθρου δυσκάθητος, καὶ πῶς ἡς τῶν ἐν δόξῃ κρατιῶν, πρὸς οὐδὲν ἰσχύος ἀπεμυγρῆτος ἀποτεμνόμενος, ἐν ἀνδραπέδων λόγῳ οὐτὸν ἐθλίβει ἐκτετατῆ κτήσεως,

litis alterius erit, siquidem locuples ab inope, eandem cum potentibus pecuniam sustinebit, citra restitutionem pretij res amittens. Sin inops à locuplete, omnino rem emptam habebit, aut pretium recipiet. Quod si ambo reperiantur inopes, parti damno affectæ subueniri iubemus, bonæ fidei rationem in hoc habentes, quæ neminem cum alterius detrimento lucrum facere finit. His de possessionibus militaribus partim ita repertis, partim à nobis excogitatis: ad ipsas quoque personas militares transeundum existimauimus, & quæ his contigerunt, alitius paulo repetenda. Erat aliquando id tempus, quum plena rerum euerfio vigeret, ac infrenis impetus exitij: quum quibus eorum, qui gloria præstabant, passim fundos citra modum abscondēs, loco mancipiorum miseros possessores haberet; iniqui se nihil

restitutionis in inregrum suæ; dimidiam vero fiscus, eius seruitutis nomine, qua spoliatus est. Quod si cum prædia militaria non rapuisse, sed emisse compertū fuerit: fisco quidem viginti tres solidos soluet, aduersus militem vero actionem de pretio nullam habebit. Si vero suis bonis ab aliis expulsos, vel per semetipfos cessione vfos, alii miseriti receperunt, vel vti colonorum obeant munera, vel vti pro mercede seruiant; extra culpam funto. Si qui autem milites idoneos ad exhibenda ministeria sua, fossatis surreptos habere fuerint ausi; pro quolibet eorum ab excussore siue diffusore publico, solidi sex singulis vicibus exigentur, quos fiscus sibi vindicabit. nisi forte ab ipsis ducibus, aliisve magistratibus eos acceperint, ipsiq; milites ex eorum sint numero, qui ministerio ducis aut magistratuum deficiantur. Nam si extranei

ἐπανάλησιν τὸ δόσικαὶ ἐστὶ-
σεως αὐτῶν. καὶ ἡμίσεια δ', ὁ δὲ
μόστος, ἢς χάριεν ἐσερῆθη δὲ
λείας. εἰ δ' ἔχῃ ἀρπύσεις, ἀλλ'
ἀγορεύσεις δὲ ρεθῆσιν πρὸς στρατιω-
τικὰ, πρὸς μὲν τὸ δημόσιον καὶ
χρυσὸν νομισμὰτα καὶ ἀθήσας,
πρὸς δ' τὸ στρατιώτικον ἀγωγὴν
ὑπὲρ ἑπιμήσιας δὲ καὶ ἔξῃ.
εἰ δ' ἐπέρων ἐξελασάντων αἰτέας
ἐκ τῶν οἰκείων, ἢ αὐτῶν οἰκείων
ἐκσεσίου χρησιμῶν, ἀλλοι
τέρας καὶ οὐκ εἰρανεῖς ἐδέξαν-
το, εἴτε παροικίαν, εἴτε θητεύειν,
ἀνεύθωτοι ἔσωσαν. ὅσοι δ' στρα-
τιώτας ἰκανοὺς εἰς ἰδίαν ὑπη-
ρεσίαν κατετόλμησαν ἔχον, τὸ
φροσάτων τέρας δόσικα ἐρή-
σαντες, εἰς ἑκάστην ἐν ἑκάστῳ
χρόνῳ, ἔξ νομισμὰτα ὁ ἐξ-
κασθόσας εἰσαρχήσῃ, ἢ
παῦτα ὁ δημόσιον οἰκειώσῃ-
ται. εἰ μήτε δ' ἀπὸ στρατιω-
γῶν ἢ τῶν ἄλλων δέχοντων
τέσδ' ἔτυχον δεδεγμένοι,
καὶ ἔροι ἐκ τῶν δόσιπλεγ-
μῶν εἰς ὑπηρεσίαν τῶν στρα-
τηγῶν ἢ τῶν ἄλλων δέχοντων
καθήσῃ κείων. εἰ γὰρ ἐκ τῶν ἐξω-

γεν

θεν καὶ τῆς κτηνότητος εἰσὶν, ὅσα
ἐθωωθήσονται ὁ τέρας ἔχων,
εἰ δὲ δέκνυθιν ἐπιμῶς ἔχῃ, πα-
ρὰ στρατηγῶν ἢ ἀρχόντων
ἐπιπραπιῶσαι κερσῆσθαι αὐ-
τοῖς.

sint, & gregarij : non libe-
rabitur, qui eos detinet,
tamen si probare non dif-
ficulter possit, à duce vel
magistratu potestatem sibi
factam, vt eis vtatur.

Ex hac nouella constitutione Constantini Porphyro-
genneta περὶ στρατιωτικῶν, de prædijs militaribus seu
feudis, Græcos æque ac Romanos, Germanos, & alios,
hominibus, siue comitibus & συστρατιώταις, siue vasallis
vfos, eandemque fere horum hominum apud illos con-
ditionem fuisse, discere licet. Vt namque Lotharij &
Friderici constitutionibus feuda nullo modo possunt à
militibus alienari, ita nec prædia militaria, quæ nunc di-
cuntur feuda, relata in Codices militares ex hac Con-
stantini constitutione. quæ autem Codicibus militari-
bus absunt, possunt ab iisdem alienari vsque ad certum
modum, puta secundum eiusdem Constantini distinc-
tionem, si equites sint, vsque ad quantitatem quatuor li-
brarum auri: si classarij, qui ab eodem Constantino
πλωίμοι & πλωτήρες & οἱ πρὸ βασιλικῶν πλωίμα ἐπιρό-
γης ὑπηρέτημοι, vsque ad quantitatem duarum libra-
rum tantum, ne scilicet omnino redacti ad inopiam, &
militiæ reddantur inutiles: quæ est etiam ratio constitu-
tionum Lotharij & Friderici. Vt militis possessio aliqua,
militiæ functione libera & quasi fidei vinculo soluta, a-
lode siue alodium ab iisdem dicitur, sic à Constantino
κτήμα ἰδιοκτησίαν ἔσθαι τῆς στρατείας ἀκαταδέλων, quæ
scilicet possidetur proprio iure, non feudi, non beneficij
iure. Iustinianus Nou. 21. cap. 2. huiusmodi possessionem vo-
cat γρεσιαρρικὸν χωρίον & γρεαρικόν: & Edict. 3. dicit

S 2

γρεαρι-

ἡγεαρχικὸν πρᾶγμα, & τὸ καλεῖσθαι ἡγεαρχικὸν χω-
ριον. Vetus Nouellarum interpres vertit, *progenitoriale
pradium*. Haloander, *genearchicum*: qui, quod notare non
incongruum, corrupte in dicta Nou. legit, ὅτι τοῖς ἤδη δι-
ἀναίδησιν ἡγεαρχικαῖς χωραῖς: & vertit, *in his pradiis,
quæ insulse genearchica, hoc est à principe olim generis familia
sua adscripta laudant.* pro, ὅτι τοῖς ἤδη Διγενεμηθεῖσι γενε-
αρχικαῖς χωραῖς, *super iam diuisis progenitorialibus pradiis,*
vt recte legit & vertit vetus interpres: cuius lectionem
sequutus est Scrimgerus. Vt vassalli ex eorumdem Im-
peratorum constitutionibus, cum delectus edicatur, nisi
in militiam eant, vel vicarium mittant, certum censum,
id est, bannum & heribannum siue haribannum, domini
vel senioris ærario inferre tenentur: sic possessores ho-
rum militarium prædiorum ex eadem nouella Constanti-
nini, obnoxij sunt oneribus militiæ, vel si refugiant mili-
tiam, censui certo: vt intelligere licet ex ratione quam
idem Imp. reddit cum ait, neque possessorem neque
fiscum huiusmodi militare prædium vendere posse: vel si
vendiderit, eidem possessori repetitionem competere,
indemnitate præstita emptori: eo cessante, agnatos eius
possessionem reuocare posse, neque aduersus eos emp-
tori esse repetitionem vel reputationem pretij aut melio-
rationum, auferre tantum posse ea quæ imposuit prædio
si recipiant separationem: deficientibus agnatis succede-
re *συνδόταις καὶ συναίχμυς*, id est, confortes, quibus
simul militiæ nomine prædia adsignata sunt: confortibus
succedere milites indigentiores: & his rursus paganos
πρὸς τὸ μὴ Διἀπίτην τὸν ἐν ἔκλωσιν Φόρον, id est, *ne cen-
sus fisco deperat.* Denique vt Fridericus Lotharij de ea-
dem re constitutionem emendans nullam præscriptionem
temporis opitulari posse quominus venditio rescin-
datur,

datur, constituit hac ratione, *quia quod ab initio iure non va-
luit, tractu temporis conualescere non solet*: ita nec Constanti-
nus, nisi xl. annorum; hac etiam ratione reddita,
*αρεδὸν γὰρ τοῖς κακῇ πίστι νομεδοῖσι ἡλθὲν τῆς καὶ πεί-
λαι ἢ σωηθεία*, *propemodum enim male fidei possessoribus hos
olim consuetudo quoque numerabat.* Namque vt aiunt Impp.
in l. Quemadmodum 7. C. de agric. & censitis, *mala fi-
dei possessorem esse nullus ambigit, qui aliquid contra legem in-
terdicta mercatur.* Hæc autem Constitutio licet non se-
mel edita sit à doctis. viris Cuiacio nempe lib. 5. Feudo-
rum & Leunclauio in fine Syn. Basilicān & tom. 2. Iuris
Græco-Romani, multis tamen & fœdissimis huc vsque
scatuit mendis, vt quiuis videre poterit ex fœdioribus
quas iam, reliquis prolixitatis vitandæ causa omisis, pro-
ponam. Ac primum huius titulus ante mendose semper
editus fuit, *πεὶ στρατιωτῶν* à Cuiacio & Leunclauio, vel,
πεὶ στρατιωτικῶν τοπίων, ab eodem Leunclauio. Inte-
grum restitui ex MSS. codd. hoc modo, *πεὶ τῶν στρα-
τιωτικῶν, καὶ ὑπηγόρῳσε Θεόδωρῳ πατρικίῳ, καὶ
καίσιςαρ ὁ δεκαπολίτης.* sic in eadem constitutione
pradia militaria, fundi militares, non semel *τὰ στρατιωτικὰ*
dicuntur. Non procul etiam ab initio corrupte legitur,
ὅπερ ἡ σωήθηα ἀγράφως πρὸς ἐν ἐκλώσει. In MSS.
ἀγράφως προσεκύρωσε: vnde restitui *προσεκύρωσε*.
Non multo post alia quasi lacuna quædam est in his ver-
bis: *καὶ μείζονα εἶεν ἡξιωμεῖν τιμῆς*
μᾶλλον, &c. Corruptius in edit. Cuiacij, *καὶ μείζονα εἶεν
ἡξιωμεῖν τιμῆς μᾶλλον.* Suppleui &
restitui ex MSS. *καὶ μείζονα εἶεν ἡξιωμεῖν τιμῆς καὶ
περιμεινωμένα. μᾶλλον.* Paulo post vitiose etiam le-
gitur, *ἐνάγκη ἐξ ὅ ἐκ τῶν στρατιωτῶν λαβῶν τὸ κτήμα,*

τὸ ἔλλειπες ἐκ τινος αἰτίας δι' ἀκινήτης ἀναποληρώσῃ: vertit Leuncl. *cogetur is qui à milite pradium pactus est, quod deficit ex aliqua causa, per illam ipsam rem supplere*. Restitui ex MS. ἀνάγκην ἔξει ὁ πῶρος ἔσθραπώτης λαβῶν ἐκ τινος αἰτίας τὸ κτήμα, τὸ ἔλλειπες δι' ἀκινήτων ἀναποληρώσῃ: & verti, *cogetur is qui à milite pradium ex aliqua causa pactus est, quod deficit, per illas ipsas res soli supplere*. Paulo post maxima diuersitas lectionis est, quam adnotasse sufficet, vt peritiores veriores eligant: pro his namque, καὶ τέτρωθ' ἑρονομίῳ ἐξ ἡμετέρας ἑρονομίας συγκροτέσθωσαν: in vno ex MSS. legitur, καὶ τέτρωθ' ἑρονομίῳ ἐξ ἡμετέρας ἑρονομίας αὐτοῖς ἐὰν ὅτι δεδομῆον. Item post corrupte Cuiacius edidit, εἰ ἢ πολλὰς ἔχων πὰς ἀκινήτους κτήσεις καὶ πολυτίμους τῶν ἀπογραμμῶν ἐκποιήσεν, ἐκποιήσῃ δὲ πάντων βασιλῆϊ ὑπερον ὡς ἀπογραμμῶν ἀποδοῦναι μὲν αὐτοῖς τῶν βοήθειαν τῆς ἐκποιήσεως. ἐκ τῆς ἄλλης δὲ τῶ ἀρορασῆ τὸ ἰκανὸν περιποιεῖσθαι: Leuncl. etiam, εἰ δὲ πολλὰς ἔχοντες πὰς ἀκ. κτ. καὶ πολ. τῶν ἀπογ. ἐκποιήσῃ, ἐκποιήσῃ δὲ πάντων βασιλῆϊ ὑπερον τῶν ἀπογ. ἀποδοῦναι αὐτοῖς τῶν βο. τῆς ἐκ. ἐκ τῆς ἄλλης δὲ τῶ ἀγ. τὸ ἰκ. περιπ. Restitui ex MSS. εἰ δὲ πολλὰς ἔχοντες ἀκινήτους κτήσεις καὶ πολυτίμους τῶν ἀπογραφῶν ἐκποιήσῃ, ἐκποιήσῃ δὲ βασιλῆϊ ἐκ πάντων ὑπερον αὐτῶν ἀπογραμμῶν, ἀποδοῦναι μὲν αὐτοῖς τῶν βοήθειαν τῆς ἐκποιήσεως. ἐκ τῆς ἄλλης δὲ τέτων εἰσίας τῶ ἀρορασῆ τὸ ἰκανὸν περιποιεῖσθαι. Item post, ἑραπώτης δὲ νομίζεσθαι διατυπῆμν, ἔσθ' ὃν καθωσιωμῆρον μόνον πῶς ἱεροῖς λεγῶσι τῶν ἑραπωτῶν, ἀλλὰ γὰρ καὶ τέτρωθ'. Correxī ex MSS. ἑραπωτῶν

πῶτος δὲ νομίζεσθαι διατυπῆμν ἔσθ' ὃν καθωσιωμῆρος μόνον πῶς ἱεροῖς λεγῶσι τῶν ἑραπωτῶν, ἀλλὰ γὰρ δὴ ἔτέτρωθ'. Paulo post recte in edit. Cuiacij vt & in MSS. eodd. scriptum, ἀδωρείας ἐνδικῶς πετυχήμασι: male Leuncl. ἀδωρείας ἐντυχῶς πετυχήμασι. Item post, μέγχι ἔκτε βαθμῆ, αὐτοῖ πάντως προσδεχθήσονται καὶ τῶν βαθμῶν συγγῆμν ἑραπωμῆροι. reposui ex MSS. μέγχι ἔκτε βαθμῆ, τέτρωθ' πάντως προσδεχέσθαι κατὰ τῶν βαθμῶν ἐγγύτησιν ἑραπωμῆρους. Item pro, καὶ οἱ πῶρῶτερος εἰσαχθήσονται: in eodem MS. legitur, καὶ ἑσθ' ἑραπῶρους εἰσδεχέσθαι. emendavi & edidi, καὶ ἑσθ' πῶρῶτερος εἰσδεχέσθαι. Nec multo post mutilus est hic locus, οὐδὲ γὰρ ἔσθ' ἐμῆρι τῶν δυναστῶν λῶ, ἀλλ' ἐκείθεν δὲξάμεν, καὶ ἑσθ' ὀλιγοθενεῖς ἐπιλύθησιν. αἱ γὰρ τῶν ὑπερεχόντων ἔξασ, διαδόσμοι ὡς ἑπίπῃν τῶ πλῆθει γίνονται. ἐκείθεν τε οἱ ἄρχαι ἔσθ' ἑραπῆ λαχόντες, ὡσπερ ὄντ' ὅνομ, τὰ τέτων εἶναι τῶν ἑραπῶν, αὐ πάντες εἶχον λαμβάνοντες ἀντιδίδων αὐτοῖς ἀερατῶσθ' ἀνθρώπους, ἀνίας, ἀμελεῖς, ἀπολέμους, μυρμικῶν ἀγμεσῶρους, καὶ λύκων ἀρπακτικώτερος. δι' ὧν ἑσθ' ἐχθρῶς διασπολογεῖν ἑσθ' ἔχοντες, &c. Leuncl. vertit, quod in potenti- bus sane non insistebat, sed ab ipsis exorsum, in minus valentes desinebat. Nam superiorum adfectiones in vulgus plerumque propagantur. Inde factum, vt qui exercitui cum imperio praerant, quasi lex esset, vt horum facultates ad ipsos pertinerent: omnia omnium bona rapientes, rei militaris imperitos homines eis vicissim obtruderent, venales, negligentes, minime bellicosos, formicis ignobiliores, & lupis rapaciores. Quorum opera quum hostibus extorquer e tributa non possent, &c. Restitui ope MS. & senten-

& sententia clarissimi charissimique Rigaltij, ἡ δὲ γὰρ ἐδὲ μέγιστοι τῶν διωκτῶν ἔση τὸ δεινόν, ἀλλ' ἐκεῖθεν δὲ ἔξ ἀμύμον, καὶ εἰς ὄντο ὀλιγοθενεῖς ἐτελεύτησεν. αἱ γὰρ τῶν ὑπερχόντων ἔξεις, Διαδόσιμοι ὡς ἴππιαν τῶ παλῆθι γίνονται. καὶ ἔτως οἱ ἀρχὴν ἔσραξ λαχόντες, ὡσπερ ὄντο νόμιμοι ταῖς τὸν εἰναί τὸν εἰρατηγόν, ἀπαντὰς ἦγον ἀνω ἔκάτω τὰς εἰρατιώτας, ἔ δῶρα λαμβάνοντες ἀντεδίδουσαν αὐτοῖς ἀερατεῖαν. ἀνθρώποι ὄνιοι, ἀμελεῖς, ἀπόλεμοι, μυρμηκῶν ἀγρότεροι, ἔ λύκων ἀρπακτικώτεροι. δι' ὧν ὄντο ἐχθρὰς δασμολογεῖν ὄντο ἔχοντες, ἠρμηρολόγην ὄντο ὑπερχόντες: & verti, Neque vero in potentibus insistebat malum, sed ab ipsis exorsum, in minus valentes desinebat. Nam superiorum adfectiones in vulgus plerumque propagantur. adeoque qui in exercitu militibus praesunt, quasi lex aliqua talem esse ducem iubeat, omnes sursum deorsumque milites agunt, acceptisque muneribus & donis immunitatem illis a militia rependunt. homines venales, negligentis, minime bellicosi, formidic ignobiliores, & lupis rapaciores! Quapropter quum ab hostibus exigere tributa non possent, a subditis pecunias exigebant. Notanda vero est haec elegans ratio ab Imp. reddita, αἱ γὰρ τῶν ὑπερχόντων ἔξεις, Διαδόσιμοι ὡς ἴππιαν τῶ παλῆθι γίνονται. nam superiorum adfectiones in vulgus plerumque propagantur. Eadem enim ratione motus Theodosius in Nou. de sepulchrorum violatoribus dixit: Clericos vero, quos tam divi operis cōstitit auctores, dignos credimus maiore supplicio: Vehementius enim coercendus est, quem peccasse mireris. Scelus omne gravius facit claritas personae. Intolerandum, nimis execrabile, non ferendum, induere nomen & titulum sanctitatis, & abundare criminibus. Is namque plus exemplo quam peccato nocet, ut Cic. lib. 3. de legibus ait his verbis, Perniciosius de rep. mereri vitiosos Principes, qui non solum vitia concipiunt ipsi, sed ea infundunt in civitatem, nec etiam solum obsunt,

quod

quod ipsi corrumpuntur. plus exemplo quam peccato nocent. Eadem quoque sententia vitur Hilarius papa can. Nullifas 25. quaest. 1. reatu maiori delinquit, qui potiori honore perfruitur: & grauiora facit vitia peccatorum sublimitas peccantium. & Nicolaus Papa can. praecipue 2. quaest. 3. pene similem ex B. Gregorio refert, Deterius in populis praelati delinquant: ac per hoc ipsi crudelius, quam ceteri puniuntur: rationemque hanc subiicit, scire enim praelati debent, quia si peruersa vniquam perpetrant, tot mortibus digni sunt, quot ad subditos suos perditionis exempla transmittunt. Vnde necesse est, ut tanto se cautius a culpa custodiant, quanto per praua, quae faciunt, non solum moriuntur. exemplo namque eorum qui maiori praecminent dignitate, facilius alij possunt ad similia provocari, ut ait Urbanus in cap. Cum quidam 12. de iure iur. Notandum quoque verbum δασμολογεῖν, pro, tributa exigere, postulare, colligere. Gloss. Graecolat. Δασμός, Simultas. auctius in MS. bibl. Reg. legitur, Δασμολογεῖν multas, Vectigal. Hinc verbum Gallicum, Dacē, deductum. Rursus post corrupte legitur: ἔξ χρυσῆ νομισματα πινῆς ἐνεκεν ἀποτίσῃ, ἔξ ὧν ὁ εἰρατιώτης μὲν τὰ ἡμίση λήψεται πρὸς ἐπανάληψιν τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ. τὰ ἡμίση δὲ ὁ δημόσιος, ἧς χάριν ἐσπερήθη δελεῖαι. εἰ δὲ ἔχῃ ἀρπάζας, ἀλλ' ἀγοράσας ἀρεθῆ τὰ εἰρατιωτικά, πρὸς μὲν τὸν δημόσιον τετρα χρυσῆ νομισματα καταθήσῃ. restitui ex MSS. τετρακοντα ἔξ χρυσῆ νομισματα πινῆς ἐνεκεν ἀποτίσῃ, ἔξ ὧν ἡμίση μὲν ὁ εἰρατιώτης λήψεται πρὸς ἐπανάληψιν τῆς ἀποκατ. αὐτοῦ. τὰ ἡμίση ὁ δημόσιος, ἧς χάριν ἐσπερήθη δελεῖ. εἰ ἔχῃ δεπ. ἀλλ' ἀγ. εὐρ. τὰ εἰρατ. πρὸς μὲν τὸν δημόσιον καδ. χρυσῆ νομισματα καταθήσῃ. Vnde apud Harm. lib. 1. tit. 16. vbi deest haec quantitas auctorum, restituendum λζ. χρυσῆ νομισματα, πινῆς ἐνεκεν

ἔνεκεν δωποτίας: & κδ. χρυσὸν νομισμάτων κατεθήσθαι: non η. χρυσὸν νομισμάτων, πινῆς ἔνεκεν δωποτίας: & γ. χρυσὸν νομ. κατεθήσθαι, vt vult doctiss. Cuiacius in præfat. lib. i. feudorum. Post editum est recte: εἰς ἕκαστον ἐν ἐκάστῳ γρόνῳ ἕξ νομισμάτων ὁ ἕκαστος δόσεις εἰσπραχθήσεται. male vero verſum à Leunclauio, pro quolibet eorum ab illo, qui eos excusauit, solidi sex singulis vicibus exigentur. ἕξ κασάτους enim hoc in loco, vt idem monuit olim in præfat. lib. i. feudor. pro excussore siue discussore publico accipitur, non pro eo qui excusat, corrupte in MSS. codd. scriptum, ὁ ἕξ κασάτους. Excussor siue Discussor est velut cognitor & disceptator rationum fiscalium, toto tit. C. de discussor. & l. Cum post. C. de appellat. Glossæ vet. Latino-gr. Discussor, Λογοθέτης. Glossæ Græco-lat. Λογοθέτης, Ρατιοκίνητης, Discussor, Disputator. sic ἡ στρατιωτικὴ καὶ Φοιδερατικὴ διακαστιανίας, militares & federaticas discussiones dixit Iustinian. in Nou. 148. cap. 2. Glossæ vet. Discussio, Λογοθεσία. Λογοθέσιον, Ratiocinium. Paulo post male quoque Leunclau. vertit hæc verba, εἰ γὰρ ἐκ τῶν ἕξωθεν καὶ τῆς κοινότητος εἰσὶν, Nam si extranei sint, & ipsius communitatis. reposui. Nam si extranei sint, & gregarij. sicque ἐκ τῆς κοινότητος apud Armenop. recte vertit doctissimus eius interpretes Ioh. Mercerus. Duo namque & ex hac Constantini nouella & ex Friderici constitutione de pace tenenda §. si miles. sunt genera militum. Quidam ἐκ τῆς κοινότητος, plebeij, gregarij siue χυδαίοι ἄνθρωποι vt in Glof. Græco-lat. legitur, nouitij, caligati, manipulares, soldurij. Alij sunt nobiles, originarij, iusti, & vr ait Fridericus in d. §. natione legitimi.

NEAPA TOY AYTOY EIVSDEM NOVELLA
ἐν λύσει ἀναφορῆς, ad decisionem relationis.

Περὶ Ἀρμενίων, τῶν τε ἄλλων, DE FVNDIS ARMENICIS,
Ἐπὶ ἐγκλήματι φόνου πε- aliorum, & homici-
ραπιπτόντων. darum.

Κ ΕΛΔΟΜΩΝ, εἰ ἄνευ τῶν Ἀρμενίων στρατιωτῶν ἀναχωρήσασιν, τερετίαν ἀλλαχῆ πηγήσμεν, ἢ μὴ τούτων ὑποβρέψαντες εὐροίεν τὰς ἐαυτῶν τόπους, εἴτε πρὸς Φύλαξιν, εἴτε πρὸς στρατιώτας ὡς ἀρμόσασιν ὀπποδόντας, ἢ καὶ ἀρχιστρεματικῶς ἢ παγματοῦσιν, εἴτε στρατηγῶν ἀνδραγαθήσασιν, ἢ ἢ ἑτέροις πρὸς διὰ κοινὰ φελέας δαλείας ὄψαχθέντας, μὴ ἔχειν ἐπ' ἀδείας τὰς μὴ πῶν τερετίαν Ἀρμενίων στρατιώτας ἐπανελθόντας ἐπὶ πιάτους ζητεῖν καὶ δωπολαμβάνειν τόπους. τὸ γὰρ τῶν Ἀρμενίων ἀσέλιον ἢ πολυπλάνας, εἰ μὴ διὰ τῆς παλαιῆς νομοθεσίας παμδευθῆ, ἀλλ' ἐπ' ἐξουσίας εἴη τέρας ἀλλαχὸς ἀπέναι ἢ μεροτεῖν, καὶ πάλιν ἐπανερχομένοις τὰς τόπους

I Vbemus, vt si qui ex Armenicis militibus sese subducentes alibi triennium exegerint, & post reuersi inuenerint suos fundos, vel custodiae causa quibusdam datos, vel militibus qui se gessere fortiter, aut provincialibus & legionariis magistris, vel ducibus, quorum virtus enituit, vel aliis, ob publice utiles seruitutes, concessos: elapso triennio nullo modo facultatem habeant, eos fundos repetendi & recipiendi. Hæc enim Armeniorum inconstantia & frequens vagacio, nisi huiusmodi constitutione correctâ fuerit, verum ipsi potestatem habuerint alibi secedendi & habitandi, rursusq; reuersi, suos sine vlla prohibitione possidendi, omnia

quæ ad Armenios perti-
nent, peribunt. Fundia u-
tem Armeniorū qui pro-
fugerunt, vt declaratum
est, si triennium præterie-
rit nec ipsi redierint, vel
aliquibus, vt dictum est,
custodiæ causa conceden-
di, vel militibus strenuis
vt fortium factorum præ-
mium, dandi sunt. Si ve-
ro quidam ex his fundis
Armenicis, vel regis Lacap-
enæ domui siue mona-
sterio, vt retulisti, attributi
fuerint, vel delegati qui-
busunque curatelis, aut
alicui ex potentibus, non
ob viles publice seruitu-
tes sed ex affectione sola
donati: horum heredes
non solum elapso trien-
nio, sed etiam ante trige-
simum annum præteri-
tum reuertentes, faculta-
tem habeant fundos reci-
piendi. Licet namque li-
bellos inspectorum & au-
reas bullas proferant, qui
eos ex affectu, vt dictum
est, acceperunt; tamen
omnes pro nihilo duci iu-
bemus, & militū heredes,

ἀκωλύτως κατέχην, πέντε
Ἀρμενικὰ οὐχ ἔσονται. ἀλλὰ
χρή, καὶ τὰ δεδῆλωται, τὰς τῶν
ἀναχωρησάντων Ἀρμενίων τό-
πας, εἰ τρεπετία διέλθοι ἔμη
ὑποσρέψαμεν, εἴτε πρὸς Φύ-
λαξιν, ὡς εἶρη, τισὶ παρέχην,
εἴτε στρατιώταις ἀνδριστεμένοις
ὡς ἀριστοῖον διδόναι. Εἰ δὲ ἕνα
τῶν τοιούτων Ἀρμενικῶν το-
πίων, εἴτε τῆ βασιλικῆ πῆς
Λακάπης μονῆ, ὡς ἔγραψας,
ἐπεδόθησαν, εἴτε ἀφωρεθῆ-
σαν οἰαισδήπατε κεραιταρεί-
αις, ἢ καὶ τινὶ τῶν δυνατῶν, ἢ
Διάβιναις κωνοφελῆς δι-
λείας, ἀλλὰ Διά μόνον ὑπο-
σάθησαν ἐδωρήθησαν, τῶν τοιού-
των οἱ κληρονόμοι, μὴ μόνον εἰ
τρεπετία διήλθον, ἀλλὰ ἔπε-
τὶ παρελθούσας τῶν χρόνων
ὑποσρέφοντες, ἐχέ-
τωσαν ἐπ' ἀδείας ἀναλαμ-
βάνην τὰ ἴδια. καὶ γὰρ λιβέ-
λης ἐποπῶν ἔχουσα ἑλλία
Ἰπτιφέρον, οἱ πᾶσι εἰληφό-
τες Διά ὑποσάθησαν ὡς εἶρη-
ται, τὸ μὴ δὲν κελδύορδου λογι-
ζέσθαι πέντε, ἔτὸς τῶν στρατιω-
κλήρο-

κληρονόμοις, ὅτι ἴδιος ὑπο-
λαμβάνοντες βελόμεθα τόπας.
Εἰ δὲ ἀντελλαχθῆναι τῶν ἰνῶν,
ἢ παρ' αὐτῶν ἐδοθήσαν, οἱ μὲν
στρατιώταις ὑποστέμνουν
τὰ ἑαυτῶν. ἐκείνοι δὲ ὑποστέμ-
νουν διευκαλείτωσαν, καὶ αἱ
δεδώκασι, ἢ τῆ ἑλίτωσαν. εἰ δὲ
ἢ βελιώσας πεποιήσασιν ἐν
αὐταῖς, εἰ μὲν χρεώδης αὐταῖ
εἰσὶν, οἷον ἀμπελώνων καὶ ἑ-
φυτεύσας, μυλοσκαίαι, ἀχυ-
ρῶνες, οἰκήματα ἕτερα μὴ πο-
λυτέλη ἔπερὸς κάλλος ἐξέ-
ρασμένα, ἀλλὰ λιτότητι στρα-
τιωτ' ἀρμόζοντα, ὑπερὶ τῶν τοιού-
των χρή παρέχην τὰς ὑπο-
λαμβάνοντι τὰς τόπας, τὰς
ἀναλογίας τιμας. εἰ δὲ πρὸς
κάλλος μόνον ἔσ' χρεῶν τρι-
αυτῶν ἀφωρῶσι, τῶν τοιούτων τῶν
ὑλῆν μόνον τὰς κλίσεως ὑπο-
λαμβάνοντι ἀναχωρεῖν. Ὅ-
σοι δὲ τῶν Ἀρμενίων ἠντομόλησαν
πρὸς Συρίαν, ἔτι μὴ πρὸ τῆς
τρεπετίας μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸ
χρόνου ἐνὸς ὑποσρέφοντες, ἵνα
μὴ τὰς ἴδιος ὑπολαμβάνουσι
τόπας. ἀλλὰ τῶν αὐτῶν ἐκπίπτωσι

fundos suos recipere vo-
lumus. Si vero permuta-
tiones à quibusdam vel ab
ipsis factæ fuerint, sua
quidem bona milites re-
petant; at ij qui interpel-
lati sunt, expostulent, &
quæ donauerunt, repo-
scant. Quod si melioratio-
nes in eis quasdam fece-
runt, si quidem illæ sint
vtilis, puta vinearum plā-
taria, molæ, pascaria, & alia
ædificia non pretiosa &
decoris causa fabricata, sed
militum tenuitati conue-
nientia: pro iis debent illi,
qui fundos recipiunt, præ-
tia iusta præstare. Sin ad
pulchritudinem tantum
& non huiusmodi vsum
spectant, qui ædificarunt,
eorum solam materiam
recipiētes secedant. Quot
vero Armeniorum
in Syriam transfugerunt,
ij non tantum ante trien-
nium, sed & ante spatium
vnius anni redeunt, fun-
dos suos minime recipiāt,
sed eorum dominium am-
mittant, hancque poenam
sustineant, præterquam si
ipsi

ipsi sponte redierint: sicque prospiciatur, ut fundos alios habeant. Ad homicidas vero quod spectat, debes eum qui homicidium perpetravit, secundum legem punire. At vero terram militiae ipsius, minime liberis & cognatis interfecti, solatij causa, volumus attribui: sed eorum consolatio de quibusdam mobilibus fiat, & bona constituta in rebus soli, ad militiae statum & conseruationem reseruētur. Quod si nullae res mobiles existant, nihilominus successores eius qui eadem admisit, obligati sint ea soluere, quae ad solamen heredum defuncti pertinent. at ipsius militiae loca nequaquam alienentur. Quod si omnes ex vna eademque domo perpetratae caedis scelere tenentur, meritas quidem eorum quilibet ex lege poenas subeat: verum militiae fundi, vt saepe dictum fuit, alio non transmittantur.

δεσποτίας, & ἔχωσι τὸν εἰς ἑπιμύεις λόγον, πᾶσι τῶν ὑποσφερόντων αὐτῶν. καὶ ἔτω χρησιμεύουσαν γίνεσθαι, διὰ παραχρῆς ἐπέρων τοπιῶν. Ἐπὶ τῶν ἐγκλήματι φόνος περιπεπληόντων, ὁ Φαίλειος αὐτὸν μὲν τῶν μεταφονίαν ἐργασάμενον, τῆς νόμου ὑπερῶν ἡμωρῶν. τὸ δὲ τῆς στρατείας αὐτῶν γίνω, μὴ ἑπιδοῦναι εἰς τὸν ἀμυθίαν τῆς ἑνοσηνέως παρὸν ἢ συγγυῆσιν, ἀλλὰ ἐκείνης μὲν, διὰ τῶν κινήτων τῶν ἀμυθιῶν. τὸ δὲ ἀκίνητον ὑπαρξῆναι, εἰς σύστασιν τῆς στρατείας συντηρεῖν. εἰ δὲ μὴ κινήτων περιγυῆσθαι εἶεν, καὶ ἔτως ὑποβιβέναι τῶν πεφονόκων τὸν διαδόχου, πρὸς ἐκκαθάρωσιν τῶν ἀνηκόντων, εἰς τὸν ἀμυθίαν τῆς ἀνηρημένους κληρονομίαις. τὰς δὲ τῆς στρατείας αὐτῶν τόπους, μὴ εἶναι ἐκποιεῖσθαι. εἰ δὲ πάντες οἱ τῶν αὐτῶν οἴκων φόνος ἐνέχοντι μύση, ἔπει μὲν πρὸς παροηκτικῶν ἑκάστος τῶν νόμων ποινὰς ὑπεχέτωσαν. εἰ δὲ στρατείας, ὡς πολλοὶς δέδωκεν, τόποι ἀλλὰ καὶ μὴ περι-

επιμ-

επιμπίδωσαν. ἀλλὰ καὶ μή τις ὑπολειφθεῖ κληρονομος, τῆς στρατείας ὑπερῶν βεβλόμενος, ἔπρος τὰς τόπους ἀναλαμβάνων, ὑποβιβέναι αὐτῆ.

Quin etiam si nullus superstes fuerit heres, qui militiam subire voluerit; alius quispiam fundos ad se recipiens, illius munus obeat.

Hæc Nouella constitutio à Leuncl. tom. 2. Iuris Græco-Romani p. 169. Nicephoro Phocæ tribuitur: & in multis verbis, imo fere in omnibus ab ea quam ipse edidit, differt: multoque auctior & emendatior est, vt ex vtriusque lectione facile vnicuique apparebit. Lectionis diuersitatem proponere nimis longum esset. quare superfedebam, si primum duo loca, quæ in edit. Leuncl. corrupta videri possunt, notauero & emendauero. Prior est, εἰν ἐδόθησαν οἱ τῆτων τόποι ἢ πρὸς φυξίν, εἴτε ἀρῆσθώσιν στρατιώταις, si dati fuerint eorum fundi vel confugis, vel militibus, qui se gessere fortiter. Emendandum, εἰν ἐδόθησαν οἱ τῆτων τόποι ἢ πρὸς φύλαξίν, εἴτε ἀρῆστ. στρατιώταις, si dati fuerint eorum fundi vel custodia causa, vel militibus qui se gessere fortiter. Probari tamen potest nec alieno sensu, πρὸς φυξίν. Alter est, εἰς σύστασιν τῆς στρατείας σωτηρεῖν, ad militia stationem reseruentur. Corrigendum puto, εἰς σύστασιν τῆς στρατείας σωτηρεῖν, ad militiam fouendam & conseruandam reseruentur. Corrupte quoque in MS. scriptum, καὶ ἔτως ὑποβιβέναι ὅν πεφονόκων διὰδόχου. emendauī, καὶ ἔτως ὑποβιβέναι τῶν πεφονόκων διὰδόχου.

EIVSDEM

EIVSDEM NOVELLA NEAPA NOMOΘEΣΙΑ
 constitutio: quam dictavit
 Theophilus patricius
 & quæstor.

DE SPORTVLIS. DE
 aperendis testamentis. Et de
 eo, quod certus ac definitus
 consuetudinum modus
 esse debeat.

QVandoquidem con-
 suetudinis vsusq; au-
 ctoritas in tantum non va-
 let, vt aut rationem aut le-
 gem vincere possit; idcir-
 co auarum & superfluum
 omnino exactionem, licet
 ex longa cōsuetudine ob-
 tinuerit, certo ac definito
 modo corrigētes, sic con-
 stituimus, vt iudices pro-
 uinciales in qualibet auri
 libra non vltra solidos tres
 accipiant, nimirum ab iis
 qui locupletes sunt. (olim
 enim qui dicti sunt peda-
 nei iudices, solidos duos
 in exordio litis, rursusque
 duos solidos in fine eiuf-
 dem, præter stipendia pu-
 blica, ab vtraque parte ac-
 ceperunt.) quos quidem

ⲛⲉⲁⲓⲁ ⲛⲟⲙⲟⲩⲟⲩⲉⲥⲓⲁ
 ⲛⲉⲁⲓⲁ. ⲗⲉⲓ ⲛⲉⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁ
 ⲛⲉⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁ
 ⲛⲉⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁ

Ⲡⲉⲣⲗⲉⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁ
 ⲁⲛⲟⲩⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁ
 ⲗⲉⲓ ⲛⲉⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁ
 ⲗⲉⲓ ⲛⲉⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓⲁ

Επὶ δὴ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς
 χρήσεως ἡ αὐθεντία οὐκ
 ὀπί τὸ σῆμα ἰσχύει, ὡς καὶ τὸ λο-
 γισμὸν ἐστὶ νόμον ὑπερνικῶν,
 ἀλλὰ τὸ πᾶσι ἀπολησὺν πε-
 ρμοπραξίαν, καὶ ἐκ μα-
 κρῆς σωτηρίας ἐκράτησιν,
 ὡς ἰσχυρῶς μέτρον συσείλα-
 ντες, ἔτω ἀνατολίαν. ὡς
 τὰς θεματικὰς δικαστὰς ἐφ'
 ἑκάστη ἑξ ἡμερῶν λίτρα, μὴ
 περαιτέρω τριῶν νομισμά-
 των λαμβάνειν, δηλονότι ὅτι
 τὸ εὐπορέων. Ἐπὶ παλαιῶν
 γὰρ οἱ καλέσμενοι ἀνατολίαν,
 ἀνα δύο νομισμάτα ἐν ἀρχῇ
 τῆς δίκης καὶ ἀνα δύο ἐν τῇ πέ-
 ῃ ἑκατέρω μέρος ἐλάμβανον,
 ἔξωθεν τῆς ἐκ τῶν δημοσίων σι-
 σεων.

σων ἀνα τρία νομισμάτα,
 ἔξωσιν ὑπερῖδίας χρείας καὶ
 τῶν ἰδίων ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τὸ
 ὁπὸ τὴν πάξιν ὑπορετεμέ-
 νων αὐτοῖς, ὡς μηδὲν ἕτερον
 διωαμῶν, ἀλλὰ ζόντως ἐκ τῆς
 δικαστῶν περσοπατεῖν.
 Μηδέποτε ἢ ὑπερπὸ ρ' νο-
 μισμάτα λόγῳ ἐκείνης ἀ-
 παγεῖσθαι, καὶ ὑπερβαίνει
 τὰς ρ' λίτρας τὰ ἀποκρίμενα,
 εἰ μὴ καθ' ἑσὺν ὑπερ τρεφῆς
 καὶ ὁδοιπορίας ὀπίξεν ἄμω
 ὁ ἐκβίβασθαι ἐδαπάνησε. Τὸ ἢ
 ἀγροικῶν πηλῆτος, καὶ οἱ λοιποὶ
 πένητες, εἴτε κατ' ἀλλήλων
 ἐνάγουσιν ὑπερ τῆς κενῆς ἀνα-
 φερόντων, αὐτοῖς ἢ ἐῖδία ἐ-
 καστὸς κατ' ἕτερος, ἢ καὶ τὸ δυ-
 νατωτέρων ἐπὶ πῶν ἀνθρώ-
 των, κατ' ἑκάστῳ λίτραν ἀν-
 τὴν πηλῆτος, ἐν μόνον παρεχέτω-
 σιν νομισμα. Εἰ δὲ μηδε-
 μίαν εἴχε νομισμῶ ἀμφιβο-
 λίαν ἢ δίκη, μηδὲ τὸ πρῶτον
 δίκης ἄξιον ἢ, ἀλλὰ τυχὸν
 ἀναγκῶν ἀναρχία, ἢ
 περσοπατεῖν, ἢ ἀρπαγή, ἢ πῶν
 ποικίλων ἐπεράχθη, αὐτοῖς οἱ

tres solidos percipient pro
 suis necessitatibus suo-
 rumque hominum, sed &
 eorum qui ex officio sub-
 feruiunt ipsis, utpote qui
 nihil aliud peculiariter pro
 rebus iudicatis exigere
 possunt. Nunquam autem
 supra centum libras spor-
 tularum nomine exigatur,
 licet bona, quæ peruntur,
 centum libras excedant;
 eo excepto quod cibario-
 rum & itineris nomine,
 dum peregre abest, exse-
 quitor impendit. Rustica
 vero plebs, aliique paupe-
 res, siue aduersus, siue
 agat eorum nomine, quæ
 communiter ad ipsos spe-
 ctant, siue priuatim sin-
 guli contra singulos, aut
 aduersus homines poten-
 tiores & locupletes; de li-
 bra qualibet, pro solidis
 tribus, vnum modo præ-
 stent. Quod si causa nul-
 lam iuris ambiguitatem &
 controuersiam habuit, ne-
 que res digna lite fuit, sed
 forte contemptus impro-
 bus ius dicentis, vel præ-
 da, vel rapina, vel quid
 eiusmodi

T

eiusmodi fuit admissum: auctores horum facinorum, siquidem illustres sunt, pro iis, quæ in iudiciū sunt deducta, de quolibet libra statutos tres solidos præstent: humiliores vero, singuli solidum vnum: præterquam quod & statutam legibus pecuniariam vel corporalem poenam exfoluent. Itidem ab eis & usuræ siue fructus, in quibus licet, exigantur. Possessione autem in solutum data, si quidem ratione pauperum nihil: sin illustrium, de libra dimidius solidus præstetur. Si quum aduersarius contumaciter iudicium deseruisset, pars altera fuerit in possessionem missa: nullo modo ante litem finitam restitutio fiat: neque res ab vna parte ad alteram translata corrumpantur mutatione hominum, vel forte infidiatione horum alterutrius, male erga aduersarium affecti, & conscij de non recta litigandi ratio-

ταῦτα διαπραξάμενοι, ἑπεὶ εἰς τῶν ἐμφανεστέρων, ὑπὲρ τῶν διευκωθέντων παρεχέτωσαν τὰ ἐφ' ἑκάστη λίτρα ὡς ἑξήκοντα τρία νομίσματα. Ὁ τελέστεροι ὄντες, ἀπὸ νόμισμα ἓν, πρὸς τῷ ἢ πλὴν ἀπὸ τῶν νόμων χρηματικῶν πονῶν ἢ σωματικῶν ἐκπινωῖαι. Ἐπὶ νομῆ δε θυομένης τ' ἀποδόσεως, εἰ μὲν πρὸς πένητας, ἔδεν. εἰ δὲ πρὸς ἐμφανεστέρους, ἵππὶ τῇ λίτρᾳ τὸ ἡμισυ ἔνομισμαίος. Ἡνίκαι ὃ προσπετώσ' ἀντιδικῶν ἀποληφθέντων, ἵππὶ νομῆ πεμφθῆ τὸ ἕτερον μέρος, ἔδεν ὅλως χρῆ πρὸς πένητας τῆς δικῆς ἀποκατάστασιν γίνεσθαι. ἔδεν τῇ κἀκεῖσε τὰ πρῶν ματᾶ μεταφερόμενα, ἀσφείρεσθαι ἀπὸ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν τῆς προσώπων, ἢ πατέρους τέτων ἵππὶ βελῆς τυχόν, καὶ δυσμενῶς πρὸς τὸν ἀντίδικον ἔχοντος, εἰ καὶ συνειδότος μὴ καλῶς ἀγωνίζεσθαι. αὐτῶν δὲ ἀισωθήσασιν καὶ πλὴν προσκεκμηλῶν ἀλάτ-
ξιν,

ξιν, καὶ ἵππὶ τῶν ὑπηρετημένων ἀπαμνητῶν, ἢ τοὶ ἐκβιβασῶν ἀπικσι τοῖς πολιτικῶς δικαγῆς ἔσωσαν, καὶ μηδὲν περαιοτέρω. τέτρεις γὰρ ἀναγκῆσιν ἐστὶ, μὴ μόνον καθαρῶς τῆς χειρῶν ἀρχεῖν, ἀλλὰ καὶ οὐδ' ὑποεργουῦντας ἔχειν παντὸς ἀίχρῶς λήματα ἀνωτέρους. Περὶ δὲ τῶν ὑποεργουῦντων ἐν τῆς γραφῆς πῶς ἔξω δικάζουσιν, ἢ καὶ πῶς ἐνταῦθα δικαστηρίοις ἀποπέλεις ἀπολυομένης κέρσεως, ἵππὶ μὲν τῶν ὀπιλεστέρων ὑποθέσεων, ἀχρὶ λίτρας μιᾶς ἢ καὶ ἐπέκθνα, μέχρως ἐνὸς νομίσματος δίδουσθαι. ἐλάτθον δὲ ἔσθης, ὑφαιρεῖν πρὸς ἀναλογίαν ἐκ τοῦ νομίσματος ὡπερ ἀνξάνειν πάλιν ἵππὶ τῶν ὑπερβαίνουσῶν τὰς τρεῖς λίτρας δικῶν, ἀχρὶ δὲ δύο ἢ καὶ τριῶν νομισμάτων. Μηδέποτε δὲ ἀπὸ πενήτων πολιτικῶν ἢ ἀγροικῶν, μηδὲ μεγίστης ἔσθης τ' ὑποθέσεως, γραφῆς χάριν

ne. Eadem vero consuetudines secundum propositam distinctionem omnibus iudicibus vrbanis siue ciuilibus sunt, ratione exactorum siue exsequutorum qui subseruiunt; & nihil amplius. Hos enim non solum puris manibus magistratum exercere, verum etiam adparitores, qui turpia lucra contemnant, habere oportet. His autem, qui iudicibus extraneis, aut tribunalibus vrbanis, in scripturis seruiunt, si definitiua sententia promulgetur, ad pariter vsque solidum sportulæ dantur, in causis quidem tenuioribus, quæ ad vnam vsq; libram, & paulo amplius se porrigunt. Sin minor est summa, pro rata de solido detractio fiat: sicuti rursus adiectio facienda, in causis tres libras excedentibus. ad duos aut tres vsque solidos. Nunquam à municipibus & rusticis, qui pauperes sunt, ne si qui-

scripturæ nomine plus vno solido præstetur. In sententiis, quæ iussu principis ad iudices extraneos remittuntur, locupletiores quidem decumam, sæpenumero sextam quoque partem præstant: inopes autem, pro ratione inventarij, & ipsius rei, de qua sententia fertur. Nonnunquam & plus vno solido datur, interueniente cognitione iudicis. Si vero ambabus partibus præsentibus, ex deliberatione iudiciaria, sententia in scriptis expressa fuerit ad illum, qui ius dicturus est in præsentia: si locuples esse patrimonium pareat, potest interueniente iudicis cognitione salarium quoque ad duos vsque solidos augeri.

Quoniam testamenta apud Quæstorem aperiantur, in eorum apertione cancellariis suas exhibentibus operas, tam colligendis testibus, & hereditibus ab intestato succedentibus, aut etiam legatariis,

πλέον παρέχεσθαι ἔ νομίσ-
μαί. Εἰ πὶ τῆς δόπουλο-
μύαις ψήφοις, κατὰ κέ-
λευσιν πρὸς αὐτὸν ἔξω δικά-
ζοντας, τὸ δαδ' ἑκατον. πλ-
λάκις δὲ καὶ μέχρι ἑκτὸς δι-
δόνα αὐτὸν δόπουλότερας τὰς
δὲ δόπουρας, πρὸς τὸ ἀναλο-
γῶν τῆς γραφῆς ἔστ' ἐπαγ-
μαί. ὅτι ἔ ψήφος πρὸς
βαίνει. ἔστ' ὅτε ἔ πλέον ἔ
νομίσμαί. καὶ ἀγνω-
σεως ἔ δικάζοντι. Εἰ δὲ κ
παρόντων ἀμφοτέρων τ' με-
ρῶν, δὸτὸ κρείσσεως ἐγγραφῶς
δόπουλοισι δόπουλοβῆ, τῶ μέλ-
λοντι δικάζειν ὅτι ἔ τῶτε,
ὁπότε δηλαδὴ πεισιτίας
ὑποδεικνυμένης, δὴ μάπαν
καὶ ἀγνωσιν, καὶ ἕως δύοῖν
ΝΝ. ἀναβιβάζεσθαι τὸ μί-
διωμα.

Ἐπὶ δὲ τῆς αἰ ἀγνωστικῆς πα-
ρὰ τῶ κραιάτωρ ἀνοίξου),
ταῖς ὑπεργραῖσιν ἐν τῇ ἀνοίξῃ
καγγελαρίοις, ὅτι τε τῆ συ-
ναγωγῇ τ' μαρτύρων καὶ τῶν
ἐξ ἀδελφῆτερας κληρονομῶν, ἢ
καὶ λεγομένων, καὶ τῶν δι-
ετέρας

ἐτέρας χρείας ὀφειλόντων
παρίσσεισθαι, παρέχῃν νόμισ-
μα ἐν τῶ τῷ πρώτῳ καγγελα-
ρίῳ ἔτερον νόμισμα ἐν, ἔ τοῖς
δυσὶ νοταρίοις ἀνά ἡμισυ ἔ
νομίσμαί. Ἐλάττον ἔ
τῶν δύο λιτρῶν ἀριθμημένης
τῆς ὑποδείσεως, ὑπεξαιρε-
μένης μὲν τῆ ἡμέρας τ' ἰσως
ἐλθερεμένηων, πᾶσι τέτοις
παρέχεσθαι νόμισμα ἐν. Ἐὰν
δὲ πᾶ ἑκατὸν νόμισμα ἔα μόν-
ον δόπουλοσιν, μηδὲν δι-
δοσθαι. Διὰ δὲ τῶν ταῦτα, καὶ
ὑπὲρ τὰς τρεῖς λίτρας ἔχῃ
τῆς πεισιτίας, ὡς δὲ πᾶ
κληρονομοῦνται πρὸς ὅσα ἀ-
πὸ τῆς ἡλικίας, ἢ καὶ χήρα μή-
τηρ ἢ μάμησιν συγκαληρονομοῦ-
σι, ὅσοι τέτων ἑλαττον ἑκατὸν
νομισμάτων ἐν ἔ κληρε δόπου-
λοσιν, μηδὲν ἀνὸ αὐτῶν σω-
τελεῖν εἰς πῶν τετυπωμένων
σωθήσαν, ἀλλ' εἰ τῆς ἀλλα-
χῆ ὀπρὸς ὅσα ἀφοραδείσης
πεισιτίας, ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν
νομισμάτων συναγομένης, τὸ
περιδορθεῖν πρὸς ἀναλό-
γως καὶ τ' ποσὸς γραμμῶν

quam cæteris, qui ob alias causas adesse debent, solidos vnus præstabitur; primo autem cancellario, vnus item solidus; & duobus notariis, dimidius solidus. Quod si patrimonij summa minor sit duabus libris, excepto tamen præstatio mancipiorum, quæ forte manumittitur: omnibus hisce solidus vnus præstabitur. Si vero centum dumtaxat solidorum summa cogitur, nihil detur. Quapropter etiam si patrimonium supra centum libras contineat, ac heredes, ætatis necdum adultæ sint, & mater vidua, vel auia, simul hereditatem adeant: quicumque horum minus centum solidis ex hereditate perceperunt, ij nihil sanctitæ cõsuetudinis nomine conferant; sed ex destinatis alio bonis, quocumque tandem id fuerit, quæ summam solidorum centum superant, quantitas illa prius definita, pro rata parte, secundum formam

antea descriptam, soluetur. Quod si quis amplius, quam statutum est, sportularum nomine exigat; triplum soluet.

Quoniam scriba non est vere iudex, sed ordine tam prouincialibus iudicibus, quam ipsis etiam re-scriptoribus inferior, ac propemodum omnis minorum cura, periculumque de rebus eorum, ad ipsum ex lata culpa spectat: oportet, eum quoque cum officialibus suis, in causis solutis & ad finem perductis, siue in diuisionibus & petitionibus, cōsimiliter in singulas libras solidos binos accipere. nisi forte minus centum solidis, quemadmodum antea diximus, in bonis & patrimonio quis habeat. Nam de his omnino nec hunc, nec alium quemquam, quidquam accipere debere statui-mus, sicuti nec ex inuentariis. Nam ea carere salario debent, nisi forte locuples sit patrimonium. Tūc

ὑποτύπωσιν κατὰ βάλαντος, ὃ ἢ πλείονος ἢ διωρισμένων λόγων ἐκ βίβλασι καὶ ἀποζημιώσεων, τὸ τετραπλῆν ἀποδώσει.

Ἐπιδή δὲ ὁ σκρίβας οὐκ ἔστιν ἐπιδικαστής, ἀλλὰ καὶ τῶν θεματικῶν καὶ αὐτῶν τῶν ἀντιγραφῶν ὑποβέβηκε, σχεδὸν ἢ ἡ πᾶσα φρονιότης τῶν ἀφηλίμων, καὶ ὁ πᾶσι τῶν πραγμάτων αὐτῶν κηδυνῶν ἐκ μεράλης ἀμελείας εἰς αὐτὸν ἀφορεῖται, οἷον καὶ αὐτὸν μετὰ τῶν ὑπηρετημάτων αὐτῶν, ἐν ταῖς αὐτοτελεσίαις καὶ ἀπρητισμῶν ὑποθέσειν, ἢ πᾶσι μερισμοῖς καὶ ἀποζημιώσεσι, καθ' ἐκάστην λίτραν ὁμοίως ἀνά δύο νομισμάτα λαμβάνειν. Εἰ μὴ ἀρεστὸν ἔλαττον τῶν ἐκατὸν νομισμάτων, καθ' ὃν προσημαρτυροῦν, ἔχει τὰ πέντε πεντακτῶν γὰρ παντελῶς εἰς αὐτὸν, εἰ δὲ ἔπιπτον πᾶσι λαμβάνειν ὁρίζοντο, ὡς περὶ ἐν τῷ ἀπογραφῶν ἀμμοδαί γὰρ καὶ αὐτῷ ὀφείλει εἶναι. εἰ μὴ ἀρεστὸν εἶναι.

ἢ τῶν

πῶν καὶ τὰ γὰρ δεῖ πρὸς ἀναλογίαν ἔχει γραφῶν καὶ τῶν ὑπηρετημάτων ταξιωτῶν, μέτριον πᾶσι παρέχει τὸ μισθόν.

Μηδὲνα τῶν πολιτικῶν δικαστῶν, μηδὲ ὑπὲρ οἰασθῆποτε ἀφορμῆς πὶ λαμβάνειν, ἀλλὰ καθ' ἑαυτοῦ ἔχει τὰς χεῖρας, ἢ παντὸς χρυσίου ὑπερφρονεῖν.

Ἐπιδή δὲ τὰ πρὸ τῶν ἀρχαίων νόμοις ἀναλυσθέντες, διατυπώσῃ σωείδομεν. ὡς μὴ ἄλλως τὸν ἐναγόμενον εἰς δικαστήριον ἐλκεσθαι, εἰ μὴ ὁμολογήσῃ ὁ ἐνάγων, ὅτι προσεδόξει τῇ κινήσει δίκη δι' ἑαυτοῦ, ἢ δια νόμιμα ἐπιπέλειος. ὅτι εἰ μὴ ταῦτα δεχθῆ ἀδικίας τὴν κινήσει, ὁ νόμος ἀναλωμάτων, ἢ διαπηνημάτων, δεκάσιον μέρος τῆς ἐν τῇ δίκη πώσης παρέχει τῷ δικηγόρῳ. Εἰ δὲ ἀπὸ τῶν ἄν ὁ ἐνάγων, δὲ ἴσχυται καὶ συνεφαντίαν ἀδικῶν δικίαν ἀγωνίζομενος, μηδὲν μὲν αὐτὸν ζημιῶσθαι λόγῳ σωημάτων ἢ ἀναλωμάτων μείζονι

enim pro rata portione tam ipsius scribæ, quã officialium ei ministratium, modicum quoddam salarium adquirent.

Nō quis iudicium ciuiliū quidquam, quocumque titulo, vel occasione capiat: sed manus puras habeat, & aurum omne contemnat.

Insuper & hoc constituere nobis antiquas leges sequentibus visum est, vt reus in iudicium aliter non trahatur, quam si promiserit actor, se persoluturum litem institutam per se, vel per legitimum procuratorem. Quod si deinde probatum fuerit, iniuste litem ab eo motam; impensarum sumptuumque nomine decimam partem quantitatis in lite comprehensæ victori præstabit. Si autem actor pauper existens, deprehendatur iniustam litem per calumniam exercuisse: nullum quidem sportularum vel impensarum ratione damnatum sentiet; sed ma-

iori pœnæ, nimirum corporali subiicietur. Nam verbera grauiora sunt, quam condemnatio pecuniaria. Si semel actor mota lite, postea moram in persequenda causa faciat, & ne quidem intra tres menses comparuerit: iudex alterius anni diem ei præstituat. Verum si ne ita quidem semet exhibuerit, nec alium suo loco miserit, qui rem persequi debeat: facultas esto iudici, etiam ipso absente partis eius, quæ conuenitur, allegando, secundum leges examinandi, & veritate diligenter indagata, legitimam sententiam ferendi. Eadem & in reo similiter valeant, si post litis contestationem absuerit, & concessæ dilationes exspirauerint, ac ne sic quidem comparere vel per se, vel per alium velit. Si igitur, vt dictum est, alterutra partium post litis contestationem absuerit, nec intra tres menses redierit, interim parti non deserent

δὲ πτωρία, διὰ τ' εἰς σῶμα πληγῶν καὶ τυποβάλλεσθαι. Ἐγὰρ αἱ πληγαὶ μέγιστος φησὶ εἰσι τῆς χρηματικῆς καταδικῆς. Εἰ δ' ἅπασι κινήσεις ὀνείαντων, ὑπερον ὑπερτίθηται ἐπεξελθεῖν ἔπράγματι, ἔ μὴδὲ ἐν τὸς τελευτῶν μιλῶν τῶν ἀγαθῶν, διδοσθαι αὐτῷ ἐπὶ τῆς ἐνιαυτῆς προσθεσμίου. Ἐὰν δ' ἢ μὴ ἔτιως ἐαυτὸν ἐμφανίσῃ, μὴδὲ ἕτερον ἀντ' αὐτῶν πέμψῃ, τ' ὀφείλοντα τῷ πρᾶγματι ἐπεξελθεῖν, ἀδείαν εἶναι τῷ δικαστῇ, καὶ ἀποτίθη αὐτῶν τὰς ἔναγομένης μέρας δικηλογίας καὶ τὰς νόμους ἐξετάζειν, ἔ τ' ἀληθείας ἀκριβῶς ζητηθῆναι, νόμιμον προσφέρειν τ' ὑψήφον. ταῦτα δὲ ὁμοίως κρατεῖν ἔστι τῷ ἐναγομένῃ, εἴπερ μὴ προσκἀταρξῆν ἴσως ἀφ' ὅθῃ, ἔ αἱ δεδομένα προσθεσμίου παρέλθωσι, καὶ ἔδὲ ἔτιως ἀπαντήσῃ ἢ δὲ ἐαυτῶν ἢ δὲ ἕτερος βέλοισι. προσπετῶς ἐν ὡς εἶρη) τατέρας τ' μερῶν ἀπολεφθῆναι μὴ τ' προσκἀταρξῆν, καὶ μὴ ἐν τὸς ἰριῶν μηνῶν ὑποσπρέ

ὑποσπρέφοιτος, τ' ἀποκἀταρξῆσιν τῶς τῷ προσεδρόνῃ μέρι γίνεσθαι ἴπτι νομῆ. μὴ δ' τὸν ἐνιαυτὸν, καὶ τὰς ἀποδείξεις προσβαίνην μονομερῶς τῶν τῶν προσκαρτερέντες, καὶ νομίμως δικαστῶν τ' δικῶν διδουτῶσθαι. ti, res possidenda tradatur. Post annum vero, probationes etiam vna dumtaxat parte præfente ab eo productæ, qui se iudicio stitit, admittantur, & legitima iustaq; sententia liti finis imponatur.

Hac & sequenti constitutione Constantinus Porphyrogeneta longe alium modum, quam prædecesores, sportulis & sumptibus in diuersis iudiciis faciendis imposuit: vnde factum vt Græci verba constitutionis quintæ C. de sportulis, quæ adhuc desiderantur, in Basilicis non retulerint. Quapropter harum duarum constitutionum editionem vt & aliarum omnium nouellarum posteriorum Imperatorum Orientis promissit ostendit. Cuiacius lib. 12. obser. cap. 22. Vtinam præstitisset, promissisque stitisset. frustra iam desudassem in earum restitutione: quæ sane non minimi momenti est, maxime cum earum editio à Leunclauio facta multis in locis corrupta sit & mutila, vt ex his quæ nunc in medium proferam, quibus perspiciet. In primis itaque ex hac prior constitutione ipsæ quinque constitutiones fecit: & ex prima huius parte, VII. constitutionem ἀκέραιον & sine præfatione, quam edidi. Post deprauatus & mutilus est hic §. 1. Κελεύομεν οὖν μαθηματικῆς κρατῆς ἐφ' ἑκάστῃ τῶν χρυσῶν λίτρῶν μὴ περαιτέρω τελευτῶν ΝΝ. λαμβάνειν, δηλονότι ἴπτι τῶν ἀπορέντων, ὑπὲρ τε νομιστῶν, καὶ τῶν ὑποηρεμαθῶν αὐτοῖς, καὶ μὴδὲν ἕτερον: Iubemus, vt iudices prouinciales in qualibet auri libra non ultra solidos tres accipiant, nimirum ab eis, qui locupletes sunt, tam pro

potariis quam pro adparitoribus, nec præterea quidquam aliud. Restitui ex MSS. Διαιτητῶν ὡς τὰς θεματικὰς δικαστῆς ἐφ' ἑκάστη ἔχουσιν ἀνά δύο, μὴ περαιτέρω τριῶν νομισμάτων, δηλοῦσι δὲ τῶν ἀπορουμένων· καὶ τὸ πάλαιον γὰρ οἱ καλέμενοι διαιτητῶν, ἀνά δύο ΝΝ. ἐν ἀρχῇ τῆς δίκης καὶ ἀνά δύο ἐν τῷ τέλει ἐξ ἑκατέρω μέρος ἐλάμβανον, ἔξωθεν τῶν ἐκ τῆς δημοσίας στήσεων· ἅ ἵνα τελεῖα νομισμάτων, ἔξωθεν ὑπὲρ ἰδίας χρήσεως καὶ τῶν ἰδίων ἀνθρώπων· ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπὸ τῆς πώσεως ὑποηρετῶν αὐτοῖς, ὡς μηδὲν ἕτερον διαιτητῶν, ἰδιωτικῶς ἐκ τῶν δικαστικῶν προσηγοριῶν. Constitutum, ut iudices provinciales in qualibet auri libra non ultra solidos tres accipiant, nimirum ab iis qui locupletiores sunt. (olim enim qui dicti sunt pedanei iudices, solidos duos in exordio litis, rursusque duos solidos in fine eiusdem, publica stipendia siue salaria, ab utraque parte acciperunt.) quos quidem tres solidos percipient pro suis necessitatibus suorumque hominum, sed & eorum qui ex officio subserviunt ipsis, utpote nihil aliud peculiariter pro rebus iudicatis exigere valentium. Ex his manifestum est à Constantino abrogatas esse Iustiniani & prædecessorum constitutiones, quibus permittum erat pedaneis iudicibus, χρηματικῶς siue διαιτητῶς siue διαιτητῶς κληρωτοῖς, δικαστικῶν ἕνεκεν, audientia causa, ut vertit interpres vetus nouellarum Haloander, iudicialium sportularum nomine, duos quidem aureos in contestatione litis, & duos in fine negotij ab utraque parte accipere. Iustiniani verba quæ extant in cap. 9. nouellæ 92. non inutile fuerit proferre, atque accurate perpendere, utpote quibus ratio redditur cur pedanei iudices potius quam alij sportulas accipiant; hæc igitur

igitur sunt, ὅπως δὲ ἀν μὴ ὁ πλεῖστον πόντος ἀμειδίως τῶν ἡμετέροις γνήτων διαιτητῶν, θεασίσομεν αὐτοῦ ἐν ἑκάστη παρ' αὐτοῖς λογομῆνη δίκη, καὶ εἰ θεόθεν ἄξιον ἴσθαι, ἀνά δύο μὲν χρυσῶς παρ' ἑκατέρω μέρος ἐν τῇ προσηγορίᾳ λαμβάνειν, ἀνά δύο δὲ ἐν τῷ τέλει τῆς ὑποθέσεως, καὶ περαιτέρω τέτων μηδὲν, (τῆς ὑπὲρ ἑοῖς πρὸς ἡμῶν διαρῶσιν) ἀλλὰ τέτοις ἀρκέσασθαι καὶ μόνοις. Ne autem circa hæc labor sine mercede nostris fiat pedaneis, sancimus eos in vnaquaque dicta apud eos causa, vel si diuinitus fuerit deputata, duos quidem aureos ab utraque parte in contestatione litis accipere, & duos in fine negotij, & ultra hoc nihil, (quod etiam prædecessores nostri definiunt) sed his contentos esse solis. Pedanei siquidem iudices salaria habebant permodica, nempe duas libras auri ex arca præfecti prætorio d.c. 9. magistratus vero ampla: quare illis δικαστικῶς siue sportulae datur. Non multo post deprauate scriptum, πρὸς τῷ καὶ τῷ ἀπὸ τῶν νόμων χρηματικῶν ποντῶν ἐκλινησάτω. reposui ex MS. πρὸς τῷ καὶ τῷ ἀπὸ τῶν νόμων χρηματικῶν ποντῶν ἢ σωματικῶν ἐκλινησάτω, præterquam quod & statutam legibus pecuniariam & corporalem pœnam siue maculam exsoluent ut dixit Imp. in l. Omnibus 3. C. de sportulis. Paulo post corrupte legitur, Ἐπινομησὶς γνομένης, ἢ ἀποδόσεως, Quum tributio bonorum, aut solutio facta fuerit. restitui ex MS. Ἐπὶ νομῇ δὲ γνομένης τῆς ἀποδόσεως, Possessione autem in solutum data, siue, In possessione facta solutione. Nec multo post editum corrupte, εἰδὲ ὅπως χρῆ πρὸς ἕτερον τῆς δίκης ἀποκαταστασῶσιν γίνεσθαι, nullo modo causæ in integrum restitutio prius fiat. restituendum censeo ex MS. εἰδὲ

ἐδὲ ὁλως χρῆ πρὸς πέρας τῆς δικῆς ἀποκαταστασιν γίνεσθαι, nullo modo restitutio fiat ante litem finitam siue negotij certumum, vt loquuntur Impm. in l. i. C. de sportul. Rufius post lacuna quædam est in his verbis, αὐτοτελῆς ἀπολυομένης καθὼς ἐπὶ τῷ ὀυτελεστέρων ὑποθέσεων. MS. cod. eam sic explet, αὐτοτελῆς ἀπολυομένης κρείσσως, ἐπὶ μὲν τῷ ὀυτελεστέρων ὑποθέσεων. Paulo post pro, ὑφαιρέειν πρὸς ἀναλογία ἔνομισμα: corrupte in MS. legitur, ἢ φέρειν πρὸς ἀναλογία ἕκτε νομισματός, pro rata de solido detractio fiat. Item post pro ἔγγραφος ἀτάφαισις ἀπολυθῆ, edidi vt in MS. cod. legitur, ἔγγραφῷ ἀτάφαισις ἀπολυθῆ. Sic idem Constantinus constituit. de potentib. in confortia pauperum succedent. dixit, ψῆφοι καὶ κρείσσος τὸ κακῆρον τῷ γνώμης ἀναστέλλεσθαι, ἢ τῷ πλεονεκτικῆς χφρὸς ἐκείσιν ἀναστέλλεσθαι, sententia detentarij iudiciaria, quibus improbitas animorum reprimeretur. ἔστωσαν τῶν ἀναστέλλεσθαι manus extensio comprimeretur. Et ἀφορμῶν ὀυτελεστέων τῷ πενήτων λαβόμενοι ἀπολύειν, ad occasionem sese locupletandi arripientes inopiam pauperum, & alibi sæpe. Ex sequenti huiusce constitutionis parte secunda x. nouellam de testamentis aperiend. idem finxit: & in huius fine corrupte edidit, ὃ ἢ πλεονεκτικῆς τῶν διωρεσμένων λόγων ἀπαρτῶν, τὸ τρεπλῆν ἀποδώσθαι. Quod si quis amplius, quam statutum sit, exigit, triplum soluet. restitui ex MS. ὃ ἢ πλεονεκτικῆς τῷ διωρεσμένων λόγων ἐπιβαστικῶν ἀπαρτῶν, τὸ τρεπλῆν ἀποδώσθαι. Quod si quis amplius, quam statutum est, sportularum nomine exigit, triplum soluet. Ex tertia parte x i. constitutionem de consuetudinibus scribæ: in cuius principio corrupte legitur, Ἐπιδή ὁ σκελεστος ὅτι ἐστὶ δικαστῆς. restitui, Ἐπιδή ὁ σκελεστος ὅτι ἐστὶ τέλος δικαστῆς.

δικαστῆς, Quoniam scriba non est vere iudex. male Leuncl. in ora libri reposuit, δικαστος δικαστῆς. Paulo post corrupte etiam scriptum, ἐκ τέτων γὰρ παντελῶς ἐδὲ αὐτῶν, ἐδὲ ἔπερον τινὰ λαμβάνειν ὀρίζομεν, ἡσπερ ἐδὲ ἐν τῷ ἀπογραφαίς. reposui ex MS. ἐκ τέτων γὰρ παντελῶς ἐδὲ αὐτῶν, ἐδὲ ἔπερον τινὰ λαμβάνειν ὀρίζομεν, Nam ex his omnino nec hunc, nec alium quemquam, quidquam accipere debere statuiimus, sicuti nec ex repertoris siue inuentariis. Ex quarta parte septimam: in cuius fine, pro ἀλλὰ καθαρῶς ἔχοντες χεῖρας, παντὸς χρυσίς ὑπερφρονεῖν: edidi vt in MS. legitur rectius meo iudicio, ἀλλὰ καθαρῶς ἔχοντες χεῖρας, καὶ παντὸς χρυσίς ὑπερφρονεῖν, Sed vt manus puras habeant, ἔστωσαν αὐτοὺς ἀποδοῦναι. Sic Iustinianus d. nou. 92. vult eosdem iudices ἀδωροπάτες τε εἶναι, καὶ χρυσίς παντὸς ὑπερφρονεῖν, καὶ καθαρῶς τῷ Θεῷ ἔστω νόμος φυλάξαι τὰς χεῖρας, neque redimi, ἔστωσαν αὐτοὺς ἀποδοῦναι. Ex quinta deniq; & vltima sextam: in qua deprauate quoq; legitur, εἰ ἢ ἀπρος ὦν ὁ ἐνάγων εὐρίσκε. ἢ καὶ σκεφαντίαν ἀδινον δικλευ ἀγωνίζομενος, μηδὲν αὐτὸς ζημιῶσθαι λόγῳ στω. ἢ ἀναλ. μείζονι ἢ τιμωρίᾳ αὐτῶν εἰς σῶμα καθυποβάλλεσθαι. reposui vt in MS. εἰ ἢ ἀπρος ὦν ὁ ἐνάγων, εὐρίσκε) καὶ σκεφαντίαν ἀδινον δικλευ ἀγωνίζομενος; μηδὲν μὲν αὐτὸς ζημιῶσθαι λόγῳ στωηθῶν ἢ ἀναλωμάτων. μείζονι ἢ τιμωρίᾳ, διὰ τῷ εἰς σῶμα πηληγῶν καθυποβάλλεσθαι. Si autem actor pauper existens, deprahendatur iniustam litem per calumniam exercuisse: nullum quidem sportularum vel impensarum ratione damnum sentiet, sed maiori pœne, nimirum corporali, subiicietur. Item paulo post, τὰς ἔστω ἀναγομένης μέρες δικαστολογίας καὶ τὰς νόμους ἐξετάξιν, καὶ νόμοι ἐπιτάξιν τῷ ψῆφον, partis eius qua conuenitur, allegationes secundum

secundum leges examinandi; legitimamque sententiam ferendi. restitui ex M S. τὰς ἑξαγομένους μέρους δικηλογίας κατὰ τῶν νόμους ἐξετάζειν, καὶ τῆς ἀληθείας εὐκλεῶς ζητημένης, νόμιμον παρῆρῃεν τῶν ψήφων, partis eius qua convenitur, allegationes secundum leges examinandi, & veritate diligenter indagata, legitimam sententiam ferendi. Rursus post, τῶς μὲν τῶ παροσδρόν-
 ζι μέρει ἵπτι τριμῶ μηνῶ, διδόντω ἵπτι νομῆ τὸ παρῆρῃεν,
 Interim tamen parti iudicium ad tres menses non deferenti, res possidenda tradatur. Integriorem hanc periodum ex MS. edidi, παροσπῆτῶς ἔν ὡς εἴρηται θωτῆρες τῶν μερῶν ἀπο-
 λειφθέντῶ μὲ παροσπῆρξιν, καὶ μὴ ἔντῶς τριμῶν μηνῶν ἀποσπῆροντῶ, τῶν ἀποκαπῆρξιν τῶς τῶ παρο-
 σπῆρόνζι μέρει γίνεσθαι ἵπτι νομῆ, si igitur, vt dictum est, alterutra partium post litis contestationem abfuerit, nec
 extra tres menses redierit, interim parti non deferenti, res possidenda tradatur.

NEAPA

NEAPA NOMOΘΕΣΙΑ
 ἑαυτῶ, καὶ ὑπηγόρῳσε θεο-
 δόσιος πατρικίος ἢ κραι-
 σωρ ὁ δεκαπο-
 λίτης.

Περὶ ἐκταγματικῶν. τῆς πρὸ
 πρώτης νομοθεσίας ἀποδοκι-
 μαθείσης, ἀλλὰ τὸ παρῆρῃεν,
 τῆς θεματικῆς κερτῶς ἔ τὸν
 σκελετῶν δικαστικῶν λαμβά-
 νειν, ἢ ὡς ἔνια τῶ ἀντιγραφῶν
 ἔχθ, δικάζειν, ἐνομοθε-
 τῆτι αὐτῆ.

Ἐκκλῆσιν ἵνα παρῆρῃεν
 ἑαυτῶ πρὸ βασιλεὺς καὶ τῶ
 ἡμετέρων ἵπτινοθεσίαν ἀπο-
 πλῶν, δεῖν ἀνήθηκθαι ἀλλὰ ἑ
 παρῆρῃεν ἐπανορθώσασθαι δι-
 αγγέλματῶ. οἱμοι γὰρ, ὡς
 εἴδη ἀπαρῆρῃεν, οἶαν ἀγ-
 χουσι ἔ ἵπτιπολιτῶ ἢ τῶ λε-
 γομένων ἐκταγματικῶν ἀπο-
 ρεις παρῆρῃεν. θεράμμοι
 γὰρ ὡς οἱ ἀφελον ἐν τῶ δι-
 κασῶν κέρδος ποιῆν ἔ τῶ ἐπέ-
 ρε ζημίαι, ἔ τῶ κατῆρῃεν
 ὡς ἀποδείξει, ὡς πολλὰς
 μὴδὲ τῶ μερῶν παρῆρῃεν

EIVSDEM NOVELLA
 constitutio: quam dicunt
 Theodosius patricius
 & quaestor Deca-
 poleos.

DE SPORTVLIS. HÆC
 promulgata est abrogata prio-
 ri constitutione, quia per-
 mitteret iudicibus prouincia-
 libus & scriba sportulas ac-
 cipere, vel, vt quadam ex-
 emplaria habent,
 iudicare.

IN istam contra nostre
 tributarios nuper excogitatum pensionem hac
 presentis lege emendan-
 dam esse credidimus. pu-
 tamus enim, quod nullum
 fugit, qualem confusio-
 nem & implicationem di-
 ctarum sportularum caus-
 fa introduxit: depræhensi
 namque, quod fieri non
 debuit, vni ex iudicibus
 lucrum facientes ex alic-
 nodamno, sic probationes
 eludunt, vt sæpenumero
 partes exhibere sese non
 valeant. Ante siquidem
 necessa-

necessariam probationem & audientiam possessionem transferentes præueniunt. interim saepe contingit ex frequentium iudicum viatico & crebra profectioe ambitionem siue pecuniam iudicibus corrumpendis datam superare rerum de quibus agitur æstimationem. Idcirco serenitas nostra consulens iis quæ occurrunt, nec nouam aliquam constitutionem introducens, sed veterem incorruptam consuetudinem renouans breuiter hæc de his constituit. Nulla igitur ratione volumus iudices ex his lucrum facere, nec prætextu notariorum vel suorum hominum. neque permitimus, ipsos sportularum participes esse: sed iis duntaxat, qui iudicibus subferuiunt in faciendis itineribus, pro dispensationis heic subiectæ modo, perceptionem harum cōcedimus. Iudicem igitur contentum iis esse iubemus, quæ ab imperatoris

ὑπομνήμην. περὶ γὰρ τῆς δεύσης δοκιμασίας καὶ ἀκροάσεως, φθάνουσι τὴ μεταγωγῶν δρωμένων τῶν νομῶν. ἐν οἷς πολλάκις συμβαίνει, ἢ τῆς τῶν συνεχῶν δικαστῶν ἐφόδου καὶ τῆς ἀλλεπαλλήλου μεταφορῆς, ἢ τῶν ὑποκείμενων διατήρησιν, τὸν δεκασμὸν ὑπερκεντήσασιν. Διὰ τοιαύτην ἢ ἡμετέραν γεννηθῆσιν πολλὰ ποιεμένη τὴ ὑπὸ χεῖρα τῶν πτόνοιαν, ἢ νέαν ἵνα ἐπισηραγῶσιν νομοθεσίαν, ἀλλὰ τὴ παλαιάν καὶ ἀδέκαστον ἀνακλιωμένη σωθήσασιν, σωτῆρῶν λόγων τὰ περὶ τῶν δικαστῶν. Πορρίζουσι μὲν ἔν κατ' ἐδένα λόγον ἐκλόμεθα τὰς δικαστὰς κέρδος ἐν τῶν τριέτων. ἐδὲ τῆ περφορῆς τῶν νοταρίων ἢ ἀνθρώπων αὐτῶν. ἐδὲν γὰρ ἐδὲ τῶν τριέτων εἶναι τῶν ἐκταγματικῶν συγχωρηθῆναι, ἀλλὰ μόνοις τοῖς ὑπηρετῶμένοις τῶν κερμάτων παρελθουσιμοίς, καὶ τῶν ὑποκείμενων οἰκονομίαν συμμέτρως ὑπηρετῶμεν τῶν τῶν λήψιν. Ἰκανοῦσιν τῶν μὲν κερμάτων δικακλυόμεθα, ἐν

ἐκείνοις

ἐκείνοις τοῖς ἐν βασιλικῆς εὐσεβῆς χάριτος, καὶ τῆς παροχής. τοῖς δὲ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ὑποπεταγμένοις, νοταρίοις τε καὶ ὑπερτοῖς, ἐξ ὧν ὑπὲρ τῶν ἐγγράφων κερμάτων λαμβάνουσιν παρ' ἐκείνων, οἱ τῶν νικῶσιν ἀποφερόμενοι ψήφον, κέρσεσιν ἐγγράφοις κατοχυρώσασιν πάντῃ περὶ ἡρώ. ἐτω γὰρ ἢ ὁ κερμῆς ὑπὸ πτωχότερον περὶ τελείας ἀποφασιν τῶν ζητημένων Διανασήσιν. ἢ οἱ περὶ κερμῆς αὐτῶν ὑπηρετῶν, περὶ τῶν διοικήσεως ἐπισηραγῶσιν αὐτῶν καὶ ἀδρακαλίσεσιν, καὶ περὶ θυμότερον φερμαπύσεσιν. εἰδότες, ὡς ἐκ ἐστὶ ἀλλοθεν αὐτοῖς πρῶτος, εἰ μὴ ὁ ἀποσωπείας τῆς δίκης. εἰ δ' ἂν μίαν ἀπόφασιν ἐφ' ἐκάστη ἡμέρα ἢ κέρσιν ποιήσιν ὑπερπῶτα κέρσεσιν ἀνομίσματα πάντως δὲ ὅλας τῶν ἐνιαυτῶν ἐκομισθῶν κέρδος. Πλὴν ἀλλ' ἐπὶ ἐν τῶν δικαστῶν κερμάτων αὐτοῖς καὶ ἀδρακλίον παρὲρ κερμάτων ἀδῆσαν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς δίκης

pia manu accipit, adeoque redivus sui præstatione: subditos autem ministerio ipsius, tam notarios, quam adparitores, iis, quæ pro iudiciis in scripta redactis ab illis accipiunt, qui sententiam victricem consequuntur, scriptis iudiciis munire eam cupiunt. Sic enim & iudex laboriosus ad definitivam sententiam in rebus controversis properabit, & illius apparitores ipsum ad hoc agendum incitabunt & inuitabunt, alacriorique animo inferuent, scientes aliunde fructum capere se nō posse; quam ex consummatione litis. Quod si sententiam vnam quolibet die protulerit de trecentis amplius solidis, omnino lucrum anno toto nullum capiet. Verum tamen neque confusam in his & indistinctam licentiam ipsis cōcedimus, sed pro quantitate litis, etiam salariū iudicij scriptura comprehensi constituimus. Quapropter in

V

caussa

cauffa xxxvi. solidorum, sex millia siue mala litis victorem qui sententiam in scriptis accipit, solvere iubemus. In vna vero libra, vel duabus, vel tribus, solidum vnum. In libris quatuor, vel quinque, vel sex, solidos duos. In septem, vel octo, vel nouem libris, solidos tres. In libris decem, vel vndecim, vel duodecim, solidos quatuor. In maiore summa, quantacumq; fuerit, vsq; ad centenarium, solidos quinq; non amplius. Atque hæc in iudicijs vbi partitiones sæpenumero, vel solutiones, sequuntur. In quibus autem particulares diuisiones, vel mandata, vel notationes quarumdam forte depositionum, aut cauffæ cognitionum vertantur, quæ tamen ad minores spectent: in talibus non amplius vno solido præstetur in duodecim librarum summa, & vltra, licet cetenarium excedat. Quin potius etiam minus

ποσότητι καὶ τὴν μισθὸν δια-
τυπέμεν τῆς ἐγγράφου κρι-
σεως. Ἐπι ἑποθέσει τῶν
λς' νομισμάτων ἐξ μίλια
τὸν δικηγέμενον καὶ κρῖσιν
ἐγγράφου λαμβάνοντα κα-
τάθεσται κελδομεθε. Ἐπι
δὲ μιᾶς λίτρας, ἢ δυοῖν, ἢ
τετραῶν, νόμισμα ἐν. Ἐπι δὲ
πεντάρων, ἢ πέντε, ἢ ἐξ, νο-
μισματὰ δύο ἔπι δὲ ζ, ἢ ἡ,
ἢ θ, νομισματὰ τρία. Ἐπι
ἦ ἰ, ἢ ἰα, ἢ ἰβ', νομισματὰ
δ'. ἐπι ἦ ποσότητι πλείο-
νος, ὅση δὲ ἂν ἐστὶ, μέχρι κεν-
τηναρίων, νομισματὰ ε, καὶ
μὴ περαιτέρω. ταῦτα ἐν κρι-
σεσιν, ὅπερ μερσίαι πολλά-
κεις, ἢ ἀποδόσεις ἐπι κελευθῶ-
σιν. ἐν οἷς δὲ μερικὸν με-
ρισμοὶ, ἢ ἐντάλματα, ἢ ση-
μειώσεως κατὰ θέσεων τινῶν εἰ-
κότως, ἢ ἀγνωσέων, ἀπι-
λῶν μὲν παρῆ. ἐν πῶς πικ-
τοῖς μὴ πλείον ἔνομισματὰ
παρέχεσθαι ἐπι ἰβ' λίτρῶν
ποσότητι καὶ ἐπίκεινα, καὶ
ὑπὲρ κεντηναρίων ἢ. ἢ πῶν
δὲ τὸ νόμισματος μάλλον,
κατ'

κατ' ἀναλογίαν τῆς ἑποθέ-
σεως ποσότητι, ὡς λογί-
ζεσθαι μίλια ἐφ' ἑκάστη λί-
τρα, καὶ τὸ ἐκ τῶν ἀπο-
συναγόμενον ἰκανὸν εἶναι τοῖς
νόταρις καὶ τοῖς τοῦ κρι-
τῆ ὑπαρχοῖς. τοῖς ἦ παρε-
λυσίμοις, ἐφίεμεν μετὰ
τῆς ἀλλῆς ἢ ἀπολαύσειν ἐξ-
κεσείας, φροσάτων τε καὶ
πολέμων ἀπηλλαγμένους, ἐ-
χειν καὶ τὰ τῶν ἐπιταγμα-
τικῶν, ἢ ἐκ τῶν τὰ διαρ-
κῆ περιζόμενοι, μὴ βαρύ-
νωσιν ἐν τοῖς ἀπολήκοις ἀν-
δραγαῖς οἴκοις, μηδὲ παρ-
επιθῶνται καὶ ἔπι, εἰς μείζο-
να κληρονομίαν τῶν τῶν ἑπο-
δοτικῶν πικημένων. ἀλλ' αὐ-
τοῖς μὲν, ἐξ ἂν κερδαίνουσι
ἀνέντα τῶν χρεῖαν, οἱ δὲ
κατὰ ἀφθονον ἔχοιεν τῶν
τῶν ἀναγκῶν παροχῶν.
Συμμετέειδαι δὲ τοῖς τῶν
τῶν ἐπιταγματικῶν ληψίαν, ἢ
πρὸς τὴν ποσότητι τῶν ἀποδο-
τικῶν κτημάτων ἢ παραγ-
μάτων ἀλλὰ πρὸς τὸ κῶπον
καὶ τῶν τελευτῶν τῆς χροῆς

solido, pro ratione sum-
mæ proposita: vt in libra
qualibet milia computen-
tur, & quod ex iis colligi-
tur, notariis & adparitori-
bus iudicis sufficiat. Offi-
cialibus autem qui iudici-
bus subferuiunt in itineri-
bus faciendis, permitti-
mus cum alia immunitate
qua fruuntur, à fossatis &
militia excusati & immu-
nes, sportularum quoque
commoda percipere, vt
ex iis quantum satis est
adquirentes hospitii ve-
nerabiles domos non gra-
uent; nec ipsi quoq; ceteris
accendant, ad eos nouo
quodam more magis one-
randos, quorum est hospiti-
a præbere: sed ipsi qui-
dem suis ex lucris, quæ faci-
unt, victum comparent; iudices autem vbere ne-
cessariarum rerum suppe-
ditatione fruuntur. Ceterum
perceptionis modus spor-
tularum statuetur his, non
pro quantitate prædiorum
vel rerum, quæ reddun-
tur aut restituntur: sed
pro ratione laboris, &

mora tum temporis, tum ipsius itineris. Quippe si, verbi causa, semel missus decem librarum solutionē vel in prædiis, vel aliis rebus procurer: sufficit ei, si solidum vnum accipiat. Sin autem decies profectus, multas molestias pertulit, itinere longo cōfecto: nequaquam hoc onerosum est, cum in viginti quatuor solidis vnum solidum accipere. Ad hæc autem, quæ de hoc feruari debent, definienda, forte longo sermone opus esset. Sed quoniam iudicibus hinc lacrum venire omnino prohibitum est, bona fide committimus ipsis, vt pro modo laboris eorum qui mittuntur, sportularum æstimationes faciant. Attamen si causa quædam grauis & laboriosa esse comperta fuerit, vsque ad tres solidos in vna libra nomine sportularum exigere posse sancimus. ita tamen, vt sportularum præstatio viginti quatuor solidos non

ἢ τῆς ὁδοιπορίας. εἰ γὰρ λόγῳ χάριν ἀπαξ περιφθείας, δέκα λιτρῶν δόδοσιν ἐπιήσαστο κτημάτων ἢ πραγμάτων, ἐν νόμισμα λήψεσθαι τῶν ἰκανῶν ὑπάρχον. Εἰ δὲ δεκάκις ἀπελθὼν, πολλὰ σιωτερύσει, τῆς ὁδοιπορίας μακροῦς ἕσης, ἕκαστι φαρμάκων, τὸ ἐν νομίσμασιν εἰρησὶ ἔτεσσασιν, ἐν νόμισμα λαβεῖν αὐτῶν. ὀρίσασθαι μὲν ἐν τῷ περὶ τῆς πύλης, πολλοὺς ἂν εἴη λόγῳ. ἀλλ' ἐπεὶ ταῦτα εἰς κέρδος τῶν κερμάτων ἔρχεσθαι ἀπαξ ἀπηγορεύθη, πιστεύομεν ἀραβῆ χάριν τῆς τοποθεσίας πρὸς ἀναλογίαν ἕκαστων τῶν περιελθουσίων ὡς τῶν ἐκπαγαλικῶν τιμῆς. πλὴν εἰ μὲν δυσχερὴς τις ὑπέθεσις ἔσθι κίνοπος ἐπιφθείη, θεασίσομεν ἄρα τῶν τριῶν νομισμάτων ὅτι τῆς λίτρας ἐκπαγαλικῆς ἀπαγείδεται, μὴ ὑπερβαίνουσης μὲν τοῦ πᾶσι νομίσματι τῆς ἑκπαγαλικῆς παροχής, καὶ ἐπιμαλίσαι ἢ ἑσπερίαις πλυμοχθῆς

λύμοχθῆ εἴη, καὶ τὰ δόδοσι δίδόμενα πᾶσι ἐκπαγαλικῆς λίτρας. ἐν ἡτίονι δὲ ποσότητι πᾶσι πρὸς κέρους λαχοῦσιν, ἐφίεμεν ἐπιμαλίσαι τῶν κέρων τὴν λήψιν. ὡς ἢ ἐν, ἢ δύο, ἢ τρία νομίσματι πρὸς τὴν τῆς ὑποθέσεως δυσχερείαν προσφεύουσι τοῖς περιελθουσίοις. καὶ ταῦτα, ἐν οἷς ἡ δόδοσις πλεία ἐξ ὑποθέσεως ἐπακαλεσθῆ. ὅτι γὰρ πᾶσι ὅτι νομῆ περιδοῦσιν, μηδὲν καθόλου ὑπὲρ ἐκπαγαλικῆς παρέχεσθαι κελύσομεν. εἰ δὲ ἀπαξ ἢ δις ὁ περιελθουσίου εἰς τὸν τόπον ἀφίκετο, μὴ πλείον ἔσθι νομίσματι, ἢ τὸ πλὴν δύο δίδεσθαι αὐτῶ, καὶ πολλῆς ποσότητι εἴη τὸ δόδοσι δίδόμενον.

excedat, licet exactio maxime laboriosa sit, & quæ soluentur, summam centum librarum superent. In minori vero summa permittimus iudicibus, vt salarium cum labore trutinent, & ad paritoribus itinera faciētibz vel vnum, vel duos, vel tres solidos, pro difficultate causæ, concedant. Atque hæc in iis, in quibus plena solutio de iudicis sententia sequitur. At propter immisiones in possessionem, nihil in vniuersum sportularum nomine præstari iubeamus. Quod si semel aut bis officialis itineribus faciendis inferuiens in eum locum iuerit, non amplius vno solido, vel, vt plurimum, duobus numeretur; licet id, quod soluitur, magnæ summæ sit.

Hæc nouella constitutio sine præfatione & cum multis mendis, vt & superior, bis à Leunclauio sub titulo περὶ σιωπηθῶν edita est. Integra nunc primum à nobis ex MS. Regio editur sub hoc titulo περὶ ἐκπαγαλικῶν, qui idem sonat. Sportulæ namque in his duabus constitutionibus, dicuntur ἐκπαγαλικῆς vel ἐκπα-

μασιακά, ἐκπαγοῖ, συνήθηα, ἐκβιβάσια: vt & in 82. nou. Iustiniani, & aliis, ἀόρτελα, & δικασιακά. Dicuntur autem ἐκπαγιακά, quia delegationis causa iudicibus delegatis dantur: ἀπό τῆς ἐκπαγῆς, id est, delegatione. Glossæ vett. Græco-Latinæ, ἐκπαγή, Delegationio. Non, vt vult doctissimus vir, quia extra ordinem litigantibus indicantur: vel, ἀπό τῆς παγῆς, id est, quia pro imperio & iurisdictione iudicis penduntur. Restituta præfatione, alia quæ restituumus, loca notare non absurdum fuerit. In primis vbi corrupte & sine sensu legitur, λαμβάνουσιν ἐξ ἐκείνων, οἱ τῶν νικῶσων ἑπιφερόμενοι ψῆφον, κέρσεσιν ἐγγράφοις κατοχυρώσειαυτῶν περὶ τῆς παγῆς. ἔτω γὰρ καὶ ὁ ἀκροατῆς ἑπιπυνώτερον πρὸς τὴν πλείαν ἀπόφασιν τῶν ζητημάτων διανασῆ, ὅτι ἔσται ἀλλοῦ αὐτῆς περισμὸς, εἰ μὴ ὁ ἀπὸ συντελείας τῆς δικῆς, ab illis accipiunt, qui sententiam victricem consequuti, scriptis iudiciis munire se cupiunt. Sic enim licet auditor siue cognitor laboriosus ad definitiuam sententiam in rebus controuersis properet, nullum alium fructum capient, quam ex consummatione litis prouenientem. reposui ex MSS. λαμβάνουσι παρ' ἐκείνων, οἱ τῶν νικῶσων ἀπὸ φερόμενοι ψῆφον, κέρσεσιν ἐγγράφοις κατοχυρώσειαυτῶν τῶν περὶ τῆς παγῆς. ἔτω γὰρ ὁ κερτῆς ἑπιπυνώτερον πρὸς τὴν πλείαν ἀπόφασιν τῶν ζητημάτων διανασῆσεται, καὶ οἱ περὶ τῆς κοίτης αὐτῆς ὑπερέσται, πρὸς τῆς διοικήσεως ἐπιπυνώσων αὐτὸν καὶ ὑπερμαλέσσει, καὶ περὶ τῆς μόνου τερραπύσεσιν, εἰδότες ὡς ὅτι ἔσται ἀλλοῦ αὐτῆς περισμὸς, εἰ μὴ ἀπὸ συντελείας τῆς δικῆς, ab illis accipiunt, qui sententiam victricem consequuti, scriptis iudiciis munire eam cupiunt. Sic enim & iudex laboriosus ad definitiuam sententiam in rebus controuersis properabit, & illius apparitores ipsum ad hoc

hoc agendum incitabunt & inuitabunt, alacriorique animo inservient, scientes aliunde fructum capere se non posse, quam ex consummatione litis. Paulo post corrupte quoque scriptum, πάντως δι' ὅλα τῆς ἐνιαυτῆς κέρδος. Leuncl. in ora libri restituendum censet, πάντως δι' ὅλα τῆς ἐνιαυτῆς & κερμιεῖται κέρδος: sicque vertit, omnino lucrum anno toto nullum capiet. In MSS. legitur πάντως δι' ὅλα τῆς ἐνιαυτῆς κερμιεῖται κέρδος. vnde legendum censeo, πάντως δι' ὅλα τῆς ἐνιαυτῆς & κερμιεῖται κέρδος, omnino lucrum anno toto nullum capient. loquitur enim Imp. de adparitoribus. Post pro, Οὐκ ἐν τῆς τοῖς ἡ Διακεχυμένον αὐτῶν ἀδιάσπλον παρέχομεν ἀδελφῶν, Neque vero confusam in his ei, modoque carentem licentiam concedimus: reposui, Πλὴν ἀλλ' ἐδὲ ἐν τῆς τοῖς Διακεχυμένον αὐτῶν καὶ ἀδιάσπλον παρέχομεν ἀδελφῶν, Verumtamen neque confusam in his & indistinctam licentiam ipsis concedimus. Paulo post locus hic est corruptissimus, ἐπὶ ὑποθέσει ἐν λς' νομισμάτων, ἐξ μίλια τὸν δικασίμενον καὶ κέρσιν ἐγγράφον λαμβάνοντα καταλίθεσται κελδύομεν, Quapropter in causa xxxvi. solidorum, sex milia siue mala litis victorem, qui sententiam in scriptis accipit, soluere iubemus. In vno ex MSS. scriptum, Ε' πὶ ὑποθέσει τὸν λς' νομισμάτων, ἐξ μίδια τὸν δικασίμενον, &c. In altero, Ε' πὶ ὑποθέσει ἐν λς' νομισμάτων, ἐξ μίλιων τὸν δικασίμενον, &c. Sic infra in eodem pro, ὡς εἶναι μίλια ἐφ' ἐκάστη λίτρα, vt in libra qualibet milia computentur: scriptū, ὡς εἶναι μίλιων ἐφ' ἐκάστη λίτρα: in priori, ὡς λογίσεσθαι μίλια ἐφ' ἐκάστη λίτρα, vt in vna qualibet libra computentur. Sicq; in Constant. nou. de fugis mancipiorū pro μίλια τέσσαρα, sexies in eodē MS. scriptū est, μίλιων τέσσαρα. Leuncl. in ora libri reposuit μιλιάρησια. An μιλιάρησια vel potius μηλοὶ reponen-

dum sit, sententiam non fero: melius iudicabunt peritiores. Μηλοὶ enim æque ac μιλιαρῆσια, minutiores nummi sunt: vt discere licet ex Nou. 105. cap. 2. vbi dicitur, τὸ μὲν γὰρ καὶ χρυσίον διὰ ῥίπτειν ἀνείδω τῆ βασιλείᾳ, ἢ ὑπερ μόνῃ καὶ χρυσὸς περιφρονεῖν ὁ τύχης δίδωσιν ὄγκῳ. ἀργυρῶν δὲ ὁ μὲν χρυσὸν εὐθὺς τιμιώτερον, γήϊοιτο ἀν καὶ τοῖς ἄλλοις ὑπαίταις Φιλοτιμία πρέπασα. τῶν ἐφίερῳ αὐτῶν ῥίπτειν ἔντε τοῖς καλαμένοις μιλιαρῆσι καὶ μήλοισι ἔ καυκίοις καὶ τετραγωνίοις, καὶ τοῖς τοῖς τοῖς. ὅσα γὰρ ἀν μικρότερον εἶη τὸ ῥιπτόμῳρον, τὸ σῶτα ὑπερ οἱ λαμβάνοντες: Soli enim autam spargere datus imperio, cui soli etiam aurum contemne- te prestat fortuna fastigium. argentum vero, quod mox post aurum pretiosissimum fiet, & aliis consulibus largimur decens: & hac finimus eos spargere in his que vocantur miliarisia & mala, & in caucis, & quadrangulis, & talibus. Quanto enim mi- nora sunt que sparguntur, tanto plures suscipientes erunt. Sic hos nummos Latinos fecit vetus Nouellarum interpres. Haloander vero hoc modo vertit, tam in miliarensisibus (vt vocant) id est didrachmis, quam oue, & cyathis signatis, ne- que non quadrangularibus, & id genus aliis. Doctifs. Cuiacius in expositione Nouellarum nihil aliud ad hunc lo- cum notauit, nisi καυκίως dici à forma, quod sint pau- lum coucaui, quales vidit nonnullos: τετραγωνίως, quod quadrati: μήλως, quod rotundi: μιλιαρῆσιως siue miliarenses quasi militares, vt ex Epiphano & Cedreno docuit ad l. 7. C. de palatinis sacr. largition. & de- cimam partem solidi facere, ex Suida. male Leuncl. ad d. nou. Constantini notauit ex eodem Suida par- tem aurei duodecimam esse. Verba Suidæ hæc sunt, Μιλιαρῆσιον, τὸ ἔ νομισματῶν δέναιον. Nec multo post

post mutilus est hic locus, ἐν τοῖς τοῖς τοῖς μὴ ὑπερ τῶν νομισματῶν παρέχεσθαι, καὶ ἰβ'. λιτρῶν ἢ ποσότης, καὶ ὑπερ κεντῶνα ἔστιν, in talibus non amplius vno solido prestat, licet ipsa summa duodecim libras, & centenarium excedat. restitui ex MS. ἐν τοῖς τοῖς τοῖς μὴ ὑπερ τῶν νομισματῶν παρέχεσθαι ἵπτι ἰβ'. λιτρῶν ποσότης καὶ ἐπέκτα, καὶ ὑπερ κεντῶνα ἢ, in talibus non amplius vno solido prestat in duodecim librarum summa & vltra, licet centenarium excedat. Item post pro, οἱ παρελθουσι καὶ καταπραγῶντες τοῖς κερμασί, μὲν τῶν ἄλλων, ὧν ἴσοι λαύουσι, φοροσάτων τε ἐξουσιᾶς, καὶ πόλεμον ἀπηλαγῶν, ἐχέτωσαν ἔ τὰ τῶν ἐκταγαλικῶν: Officiales iudicum, qui ab eis aliquo mittuntur, præter alia, quibus fruuntur, à fossatis scilicet excusati, & immunes à militia; sportularum quoque commoda percipiant. reposui ex MS. Τοῖς δὲ παρελθουσί, ἐφίερῳ μὲν τῆς ἀλλῆλης ἴσοι λαύουσι ἐξουσιᾶς, φοροσάτων τε καὶ πόλεμον ἀπηλαγῶν, ἔχειν καὶ τὰ τῶν ἐκταγαλικῶν: Officialibus autem qui iudicibus subseruiunt in itineribus faciendis, per- mitimus cum alia immunitate, qua fruuntur à fossatis & mi- litia excusati siue immunes, sportularum quoque commoda percipere. Rursus post corrupte quoque editum, εἰ δὲ δεκάκις παρελθῶν, πολλὰ σκετερίζῃ, τῆς ὁδοπορίας μακροῦς ἔσσης, ὅσα ἐστὶ φορτικὸν, τῶν ἐξ ἐν νόμισμα λαμβάνειν, (ἐπεὶ εἰς κέρδῳ τῶν κερμάτων αὐτὰ ἔρχεσθαι ἀπηγορεύθη) τυποῦσθαι δὲ πρὸς ἀναλογία ἔ κέρως τῶν παρελθουσί, πρὸς τῶν ἐκταγαλικῶν ἵπτιμότης. εἰ γὰρ μοχθηρὰ τις ὑπόθεσις καὶ πολὺ κέρδῳ ἵπτιμότης, ἵπτιμότης μὴ ὑπερ τῶν κερμάτων νομισμάτων ἵπτι πρὸς λιτρῶν ἐκταγαλικῶν ἀπαγεσθαι: Sin autem decies pro- fectus

fectus, multas molestias pertulit, itinere longo confecto: nequaquam onerosum est, hunc non solidum vnum dumtaxat consequi, (quando iudicibus hinc lucrum venire prohibitum est) sed pro modo laboris eorum, qui mittuntur, etiam sportularum aestimatione fieri. Nam si causa quaedam grauis & multè laboris esse comperta fuerit, non amplius tribus solidis in vna libra nomine sportularum exigi debere sancimus. restitui ex MS. εἰ δὲ δεκάκις ἀπελθὼν πολλὰ σικωετέϊται, τῆς ὁδοιπορίας μακρᾶς ἔσης, ἐκείτι φορτικόν, τὸ ἐν νομίσμασιν εἶναι καὶ τέσσαρσιν, ἐν νόμισμα λαβεῖν αὐτὸν. ὀρίσασθαι μὲν ἐν πᾶσι τῆς τέττα, πολλὰ δὲ εἰν εἰν λόγῳ. ἀλλ' ἐπεὶ ταῦτα εἰς κέρδι τῶν κερμάτων ἔρχεσθαι ἀπαξ ἀπηγορεύθη, πικρόμορον ἀγαθὴ χάριτι τέττασι τυπᾶσθαι πρὸς ἀναλογία ἔκαστα τῶν προελδοσιμῶν, τῶν ἐκταγιαλικῶν τιμῆσι. πᾶσι εἰ μὲν δυσχερῆς τις ὑπόθεσις καὶ Ἰπικόπος ἐποφθεῖη, ἡρεσιζομορον, ἀκρι τῶν τεττῶν νομισμάτων ἵπτι τῆ λίτρα ἐκταγιαλικὸν ἀπαγεῖται: Sin autem decies profectus, multas molestias pertulit, itinere longo confecto: nequaquam hoc onerosum est, cum in viginti quatuor solidis, vnum solidum accipere. Ad hac autem quæ de hoc seruari debent definienda, forte longo sermone opus esset. Sed quoniam iudicibus hinc lucrum venire omnino prohibitum est, bona fide committimus ipsis, vt pro modo laboris eorum qui mittuntur, sportularum aestimationes faciant. Attamen si causa quaedam grauis & laboriosa esse comperta fuerit, vsque ad tres solidos in vna libra nomine sportularum exigi posse sancimus. Denique in fine deprauate scriptum, εἰ δὲ ἀπαξ ἢ δις εἰφίκετο, μὴ πλεόν τοῦ νομίσματ' ὡς πολλὸν δίδοται αὐτῷ, καὶ εἰ πολλῆς ποσότητ' εἶεν τὸ πρῶτον δίδόμενον: Quod si semel aut bis profectus est, vt plurimum ei non amplius vno solido numeretur; licet id, quod soluitur,

magna

magna summa sit. reposui ex MS. εἰ δὲ ἀπαξ ἢ δις ὁ προελδοσιμῶν εἰς τὸν τόπον εἰφίκετο, μὴ πλεόν τοῦ νομίσματ' ἢ τὸ πολλὸν δίδοται αὐτῷ, καὶ πολλῆς ποσότητ' εἶεν τὸ δῶτον δίδόμενον: Quod si semel aut bis officialis itineribus faciendis inseruiens in eum locum iuerit, non amplius vno solido, vel, vt plurimum, duobus numeretur; licet id, quod soluitur, magna summa sit.

F I N I S.

LVGDVNI BATAVORVM,
TYPIS ISAACI ELZEVIRII.
Anno cIo lOc xvii.